2011

Nienke den Boer
Janneke Verwolf

[DATABOEK AFSTUDEERONDERZOEK]

ONDERDEEL VAN:

MIJN CLIËNT IS ZWANGER, WAT NU?

De Driestroom
voor mensen met een beperking

CHE
CHRISTELIJKE HOGESCHOOL EDE

Inhoud

Interview cliënt 1 4
Interview cliënt 2 17
Interview cliënt 3 33
Interview cliënt 4 41
Interview cliënt 5 57
Interview cliënt 6 84
Interview medewerker 1 99
Interview medewerker 2 136
Interview medewerker 3 171
Interview medewerker 4 202
Interview medewerker 5 240
Interview medewerker 6 250
Interview medewerker 7 275
Kernlabels 309

Interviews cliënten

Interview 1 tot en met 6

Cliënt 1: Elsbeth
Cliënt 2: Noortje
Cliënt 3: Petra
Cliënt 4: Johanna
Cliënt 5: Merel
Cliënt 6: Hanna

Interview cliënt 1

Int: Nou, mag ik beginnen dan?
Gint: Ja.
Int: Uhhh weet je wat we, wat we, gaan, willen gaan doen?
Gint: Nou over zwangerschap gaat dat.
Int: Ja, we zijn bezig met een onderzoek, voor de stichting de Driestroom. En uhhhh we gaan onderzoeken wat vrouwen met een uhhh, die zwanger zijn, wat die voor wensen hebben, wat betreft de begeleiding enzo. En daar wilden we jou wat vragen over stellen.
Gint: Oké.
Int: Ja? Want je hebt, 1 kind?
Gint: 2.
Int: 2 kinderen. En hoe oud zijn ze?
Gint: Uhhh zoon van 20, en een dochter van bijna 24. Over drie weken wordt ze 24.
Int: Oh wat leuk. Dus das al een poosje geleden. Nou oké, en weet je nog uhhh hoe het was om zwanger te zijn?
Gint: Vond het gezellig.
Int: Ja?
Gint: Ja, leuk. Vond het fijn om zwanger te zijn.
Int: Wat vond je er fijn aan?
Gint: Ja, de hele zwangerschap.
Int: dat was gewoon wel leuk.
Gint: Ja.
Int: Oké, en uhhh wat wist je uhhh over zwanger zijn en over een kindje krijgen toen?
Gint: Niks.
Int: Daar wist je niet zoveel van?
Gint: Nee.
Int: En uhhh weet je nog hoe je dat allemaal geleerd hebt dan?
Gint: Nee.
Int: Is dat vanzelf gegaan?
Gint: Nee we wilden samen aan kinderen beginnen.
Int: Oké, dus je hebt er wel echt voor gekozen?
Gint: Ja.
Int: En uhhh had je toen ook begeleiding?
Gint: Nee.
Int: Dat heb je allemaal gewoon zelf gedaan? Nou dat is uhh, wat vond je daar van?
Gint: Nou gewoon, normaal.
Int: Wel gewoon goed?
Gint: Ja.
Int: En uhhh toen je zwanger was, dacht je er toen al over na, hoe het zou zijn om moeder te zijn?
Gint: Nee, ik heb altijd met kinderen opgetrokken.
Int: Oké, dus je was wel uhh, wel bekend met kinderen?
Gint: Uhhh schoonzus van mij, die had twee kinderen, ruim twee jaar. Waar zij liep, liep ik en waar ik liep, liep zij. De buren aan de overkant, die dachten dat het mijn dochter was.
Int: Oh, oké. Je ging er zo veel mee om?
Gint: Ja, haha.
Int: Dus daar heb je ook wel veel van geleerd dan uhh?
Gint: Ja, ik ben altijd gek op kinderen geweest, en nou uhhh ja zie ik toch wel dingen in mijn dochter ook. Die is ook echt heel gek op kinderen, want zij doet ook een opleiding voor uhh met kinderen.
Int: Leuk. Oké, uhh weet je nog of uhhh er toen dingen waren uhhh die het uhhh die het zwanger zijn makkelijker maakten voor je? Dus uhhh bijvoorbeeld, mensen die je geholpen hebben, of uhh dat soort dingen?
Gint: Nee. Ging gewoon allemaal vanzelf.
Int: Ja?
Gint: Ik heb zelf zoveel mogelijk, met zijn tweeën hebben we het gedaan. En dat lukte wel.
Int: Je hebt wel een relatie, die helpt ook uhhhh?
Gint: Ja.

Int: Oké, en je familie heeft die toen geholpen misschien?
Gint: Nee dat niet.
Int: Dat was ook niet nodig?
Gint: Nee. We wilden zelf zoveel mogelijk zelf doen.
Int: Nou, wat goed. Uhhhhh even kijken, want we hebben ook nog wat vragen over begeleiders van de Driestroom. Maar die waren er nog niet toen je zwanger was?
Gint: Nee.
Int: En weet je nog wanneer je daar mee in contact bent gekomen?
Gint: Uhhhhh Driestroom, denk een jaar of drie, vier.
Int: Oké. En uhh waar, mag ik vragen waar ze je nou bij helpen?
Gint: Ja, met als ik een formulier binnen krijg, zeg maar waar ik er niet meer uit kan komen, of wat ik niet snap. Dan krijg ik goeie hulp bij.
Int: Oké, dan ga je samen daar naar kijken.
Gint: Ja. Hoe we het beste kunnen doen of uhh hoe we het in moeten vullen. En als ik uhhh dingen niet uit kom, krijg ik echt hulp bij. En daar heb ik heel veel baat bij.
Int: Ja?
Gint: Ja. Ikke wel.
Int: Goed zo. Uhhhm hoe was het toen het kindje net geboren was?
Gint: Ik had van mijn dochter, ja dat was de eerste dan, hele zware bevalling gehad. Heel zwaar. Het begon 's morgens al met weeën en toen moest ik op controle komen in het ziekenhuis, 21 april, dat vergeet ik nooit, en toen had ik al om de 5 minuten weeën. En 's middags zette het door, had ik 's morgens zeg maar twee vingertoppen ontsluiting, 's morgens, uhhh, 's middags zette het door. Ik ga om 1 uur terug naar het ziekenhuis, maar die ontsluiting wou niet door zetten. en 's avonds pas om half 10, had ik pas 8 centimeter ontsluiting.
Int: En toen was je al een hele dag bezig.
Gint: Toen was ik de hele dag al bezig, nou ik was op, ik kon niet meer. Wat ik at, wat ik dronk, kwam er zo weer uit. Echt hele moeilijke zwanger, jaaa, ook een rot zwangerschap gehad want ik kon niks eten, het was alleen maar rauwkost.
Int: Je was overal misselijk van?
Gint: Overal misselijk van, ik kon niks weg krijgen. Bijvoorbeeld boontjes of doperwtjes, kwam net zo hard er weer uit. Het enige wat ik kon was rauwkost eten, en appelmoes, nou dat lust ik absoluut niet.
Int: Maar dat at je toen wel?
Gint: En dat at ik.
Int: En daar werd je niet misselijk van?
Gint: Nee, en veel melk drinken. Ik kon geen koffie drinken, kon geen limonade drinken, ik was alleen maar de hele dag melk melk drinken.
Int: En heb je tijdens de zwangerschap wel gewoon dingen gedaan, overdag? Uhhh werk?
Gint: Nou ik heb uhh gewoon normale dingen gedaan.
Int: Dat ging wel, ondanks dat je misselijk was.
Gint: Ja. Ik deed gewoon uhhh normale dingen. Boodschappen doen, en huishouden. En gewoon vrij normaal alles.
Int: Oké, dus dat lukte nog wel?
Gint: Ja.
Int: En je man of vriend, wat deed die toen?
Gint: Die deed mee helpen met de huishouding. Of uhhh hij was op het werk, dat soort dingen. Hij hielp overal mee, heeft hij altijd gedaan.
Int: Ja, super. En toen woonden jullie al samen?
Gint: We waren al getrouwd.
Int: Leuk.
Gint: En de tweede was veel makkelijker.
Int: Toen was je niet heel de tijd misselijk enzo?
Gint: Toen was ik niet zo ziek als bij de eerste zeg maar.
Int: vond je het bij de tweede, was je, vond je het toen spannend? Dat je misschien ook weer zoek zou zijn?
Gint: nee, van de eerste was de bevalling veel zwaarder als bij de tweede. 's Avonds pas om half 11 geloof ik braken pas de vliezen, 10 uur, half 11, brak bij mijn dochter pas de vliezen, en zes over 12 is ze pas geboren. Nou bij mijn zoon, uhh brak om half 12 de vliezen, om half 1 was hij er.

Int: Dat gaat wel hard dan?
Gint: En toen kon ik gewoon normaal eten, tot shoarma toe, nou dat kon ik bij mijn dochter niet.
Int: En uhhh heb je met uhhh de opvoeding van je kinderen, uuh dat heb je ook allemaal zelf gedaan?
Gint: Ja.
Int: Dat is ook allemaal, wat vond je daar van om dat te doen?
Gint: Ja in het begin was het eventjes zwaar, maar op den duur, ja dat ging wel.
Int: En uhhh zijn er nog dingen die je zou willen vertellen, over uhhh nou, ik weet niet zo goed, nog iets wat je kwijt wilt, over het zwanger zijn?
Gint: Zwanger zijn vond ik heerlijk, ik wou er nog wel een, maar mijn man die wou niet meer.
Die had er genoeg van.
Int: Die vond twee wel genoeg?
Gint: Ja die vond twee wel genoeg.
Int: Het gaat specifiek om zwangerschap en baby's maar je hebt wel opvoedingsondersteuning nu?
Gint: ja. Maar ik vond het echt heerlijk om zwanger te zijn.
Int: Ondanks dat je zo misselijk was en alles er uit gooide, vond je het toch heel fijn.
Gint: Ja bij (X) had ik veel, ja ik moest om de haverklap naar de wc, toen zat ik op de wc te plassen, dan zat ik op de wc en dan was ik klaar, en toen kwam het er met golven uit, continu heb ik gespuugd.
Int: En toen je zwanger was, had je toen ook uhh contact met de verloskundige enzo?
Gint: Ja.
Int: En uhh je vond het ook niet spannend dat er allemaal dingen met je lichaam gebeurden, dat was gewoon, dat ging eigenlijk wel?
Gint: Nee dat was gewoon controles enzo.
Int: En uitzet, had je geld voor een uitzet?
Gint: Nee.
Int: Allemaal gekregen?
Gint: Ja.
Int: En is er controle geweest of je alles had?
Gint: Ja.
Int: en bij zo'n controle, dan?
Gint: Ja ze zeiden wel bij het consultatiebureau, van uhhh toen (X) geboren was, kwamen ze een paar keer. En over voor de hielprik enzo, en toen kwam ik op het consultatiebureau en toen zeiden ze tegen mij van uhh nou, wij zijn buikslapers. Dus mijn kinderen ook, jaaa en niet op de buik en dit en dat. En dan moet je het hoofdeindje of voeteneindje, nee hoofdeind, leg je een laken erop, of een handdoek, of iets onder, onder het hoofdeind, dat er een beetje zeg maar die niet plat ligt maar een beetje een verhoging. Nou ik heb het gedaan, maar ze hebben het ook geweten ook. Want eigenlijk toen ik, ja ze was pas geboren, en ik ben eentje, ik ga om de haverklap, liep ik naar boven om te kijken of ze nog goed lag. Goed dat ik naar boven ging want ze lag op het voeteneind, onder het lakentje, op het consultatiebureau hebben ze het geweten ook.
Int: Ja.
Gint: Ik zeg als ik mijn dochter kwijt was geweest, dan hadden jullie hier niet meer gezeten. Gegarandeerd, dan was er hier iets gebeurt. Staat ook in, staat ook in het boekje.
Int: Dus hun zeiden je moet een lakentje bij het hoofd leggen en.
Gint: Ja juist, gewoon een badlaken of een handdoek. Gewoon aan het hoofdeind neerleggen, dat er klein stukje verhoogd. Dan gleed ze naar beneden toe. Ja volgens het consultatiebureau wel. Want het staat allemaal in het boekje, en het boekje heb ik nog. Nou ze hebben het geweten. Als ik mijn kind kwijt was geweest, gegarandeerd dan had jij hier nou ook niet gezeten.
Int: En wat zeiden ze toen, toen je?
Gint: Ja daar schrokken ze wel van.
Int: Ja je had keurig het boekje doorgelezen, precies volgens het boekje van het consultatiebureau.
Gint: Ja ikke wel.
Int: Daar had je houvast aan?
Gint: Ja.
Int: En moeder heeft die geholpen, en zusjes?
Gint: Nee want ik was de enigste die uhh, (X) was, is de oudste van de kleinkinderen.
Int: Oh ja, je was de eerste die zwanger was. Maar je zus kwam niet helpen, omdat ze het zo leuk vond?

Gint: Nee maar ik wou het zelf doen. Ja, met zijn tweeën, mijn man en ik hebben het toen samen gedaan met zijn tweeën. En niemand heeft, ik wou ook niet, het was mijn, ons kind, en ik zorg daar gewoon voor.
Int: Was je man nog niet ziek toen?
Gint: Nee, dat is daarna gebeurt. Ja, das pas in 1990 gebeurt.
Int: In 1990, en toen was de oudste…
Gint: Die was er toen nog niet, die kwam pas in 1991. In 89,90 ongeveer is dat geweest dat hij toen ziek werd.
Int: Is hij toen lang ziek geweest?
Gint: Uhhhhh ja ruim drie, vier jaar.
Int: En toen kon je zelf gewoon alleen doen, de opvoeding enzo? Want hij heeft wel altijd geholpen zeg maar?
Gint: Ja, want hij is gek op de kinderen, kom er maar niet aan.
Int: nee. Kon hij toen hij ziek was wel helpen nog?
Gint: Soms wel eens, ups en downs.
Int: Ja. En als hij niet kon helpen dan ging het, dan lukte het wel?
Gint: Ja hoor.
Int: Want hij was niet fysiek toch, maar geestelijk?
Gint: Ja, zoiets, als je iets tegen hem zeggen wou, of wat dan ook dan was het echt voor zich uit staren en dan kreeg je gewoon geen antwoord van hem.
Int: Dat is wel zwaar voor jou geweest dan?
Gint: Ja. Waar hij was, was ik ook. Ben overal met hem naar toe geweest. Overal. Toen was de jongste nog klein. die psychiater van hem zei het zelf ook, die zei hij was altijd bij jou. Jullie waren altijd samen, altijd.
Int: Dat is inderdaad wel heel zwaar als je daar ook voor moet zorgen eigenlijk.
Gint: Ja en dan kwam je alleen te staan, nou.
Int: Ja. Hoe was dat dan?
Gint: Ja in het begin zwaar. Ja. Ik heb wel veel hulp gehad, van de familie, dat wel. Die hebben zo veel mogelijk geholpen gehad. En als ik er niet uit kwam dan deden ze je wel helpen. Ja dat wel.
Int: En vond je dat fijn?
Gint: Ja,
Int: Daar was je wel blij mee. En hoe hielpen ze je? Wat deden ze?
Gint: oei, das zo lang geleden.
Int: Nou je hoeft het niet precies nog te weten, maar een klein beetje.
Gint: Ja gewoon met uhh, dingen, als ik er niet uit kwam met de kinderen. Dat ik geholpen werd.
Int: Dan vroeg je als je iets niet wist, dan vroeg je dat, en dan hielpen ze je.
Gint: Ja, ja, ja.
Int: En kwamen ze ook bij jou thuis bijvoorbeeld helpen met het huishouden enzo?
Gint: Nee want dat deed ik allemaal zelf.
Int: Dat ging uhhh.
Gint: Ja dat deed ik gewoon zelf.
Int: Dat lukte wel.
Gint: Ja, op den duur werd dat huis te groot voor mij. En uhhh ik kon het gewoon niet meer aan.
Int: Nee. Want twee kleine kinderen en dan nog een man die ziek is.
Gint: Ja en dan een hele grote woning. En dan had je drie grote slaapkamers en dan had je nou dan was je een hele dag bezig onderhand. Zeg maar een halve dag was je echt boven bezig, op aan het ruimen was. En dan was je op den duur was je kapot.
Int: En ben je toen verhuisd?
Gint: Toen ben ik naar een kleine woning gegaan, nou daar had ik echt spijt van gehad, van haren op mijn kop.
Int: Ja? Want wat was er..
Gint: Daar had ik echt niks anders dan vervelend. Ellende, nou paar keer ingebroken in een tijd van een uhh maand. Twee drie keer ingebroken, je werd bedreigd, uhh de, ik woonde op een hoekhuis, nou het was echt, nee, ik had er echt spijt van dat ik daar ben gaan wonen. Het was wel in dezelfde buurt, maar kleiner, en.
Int: Maar dat het huis kleiner was, was dat wel fijner?
Gint: Nee, nee, het was nog kleiner als het huis waar ik nou zit.
Int: Oké,

Gint: Als je daar met twee drie man in de keuken stond, dan stond de keuken al vol. En als het flink gevroren had, nou dan kon je schaatsen op de keuken, zo de berging in.
Int: Deed je dat dan ook of uhh?
Gint: Nou, bijna wel.
Int: dan moest je wel goed opletten of niet?
Gint: Die stopcontacten waren bevroren, Ik dacht koelkast kapot, nou wij nieuwe koelkast, bleek dat hij het wel deed maar dat het stopcontact waren bevroren. Plus de waterleiding van de wasmachine.
Int: Oh, das fijn als je kleine kinderen hebt.
Gint: Zeker.
Int: En hoe lang heb je daar gewoond?
Gint: Twee, twee en een half jaar.
Int: Toen kon je wel weer, wel ergens anders weer naar toe?
Gint: Ja, toen ben ik hier heen gegaan, en ik ga hier niet meer weg ook niet meer.
Int: Nee, heb je het naar je zin?
Gint: Ikke hier wel.
Int: Nou goed zo.
Gint: Ik woon hier al 11 jaar, dus uhh.
Int: En toen je, toen je in dat vervelende huis woonde vond je het toen lastiger om uhhh ook voor je kinderen te zorgen?
Gint: Nou waar ik gewoon heb dat uhhh, dat ja. Werd je echt getreiterd, en het was echt een zootje.
Int: Zootje. Een beetje een aso buurt.
Gint: Ja.
Int: En dat je toen niet zo fijne woonplek had, uhhh maakte dat het lastiger om voor je kinderen te zorgen? Omdat je je dan zorgen maakte ook over het huis?
Gint: Ja, ja. Maakte ook nog zorgen om de kinderen, was zelf ook bedreigd. Politie gebeld en alles, maar er werd niks gedaan. En als er doden zijn gevallen of wat dan ook, ja dan zijn jullie de schuldigen. Niet bij mij.
Int: Ja, dan is het nog wel moeilijker inderdaad om.
Gint: Want het zou niet leuk zijn als jou kinderen in elkaar worden geslagen door een paar Turkse jongen, en dan word je nog eens een keer met een mes achterna gezeten door die moeder.
Int: Ja, dan maak je je wel extra zorgen of niet.
Gint: Juist. Als mijn zoon 5 minuten buiten was, werd hij al gepakt. En als je zei van nou uhh waarvoor slaan jullie mijn zoon in elkaar, of waarom pakken jullie hem, dan nou houd je bek dicht en dit en dat. De enige die zijn bek niet ken houden ik zeg is je familie. En waar bemoei je, en dit en dat. Zus en zo. We moesten de katten maar binnen houden, ik zeg oh ja? Ja want dan kunnen we de konijnen niet uit de hok laten. Ik ga niet in de zomer met de deuren dicht zitten, die is gek.
Int: En toen je dan verhuisde naar uhhhh naar deze buurt, was dat beter?
Gint: Ja, ik voel me eigen hier veilig.
Int: Maar je hebt dus ook wel steun aan de buren enzo?
Int: daar kan je af en toe ook wel voor hulp terecht?
Gint: Ja, ik heb uhhh, andere, naast mij zeg maar een oude vrouw wonen, heb je niet veel aan. Nou en dan uhh heb ik een buurman, nou ja, maar ik kan daar wel altijd terecht.
Int: En vind je dat wel fijn?
Gint: Ja.
Int: Dus wel een veilig gevoel heb je dan.
Gint: Ja hij is vrachtwagenchauffeur, en zijn zoon komt veel over de vloer, ja die gaat met mijn zoon om. Kijk ik heb hier echt een vriendenkring opgebouwd en dat kon ik in de andere buurt niet zeggen.
Int: Nou het is ook wel fijn om met andere mensen over je kinderen te praten, van nou hoe doe jij dat dan?
Gint: ja, ja, want ik heb een vriendin die heeft hetzelfde meegemaakt als ik. Die heeft wel iets meer meegemaakt als ik in feite.
Int: Maar je kan er wel met haar over praten?
Gint: Ja, we weten wel van ouwehoeren, maar we weten ook serieus hoe we moeten praten.
Int: Ook wel serieuze gesprekken.
Gint: Ja.. dat is wel fijn. Omdat je hetzelfde mee hebt gemaakt hè. Zij heeft het met haar vriend mee gemaakt, en ik heb het met die van mij mee gemaakt.
Int: Ja, dan begrijp je elkaar goed. dan hoef je niet alles uit te leggen. Ik denk dat wel door de vragen heen zijn. Hartstikke bedankt voor je hulp, goed gedaan.

Interview cliënt 1 geschrapt

Int: Je hebt 1 kind?
Gint: 2.
Int: Weet je nog hoe het was om zwanger te zijn?
Gint: Vond het gezellig. Vond het fijn om zwanger te zijn.
Int: Wat vond je er fijn aan?
Gint: De hele zwangerschap.
Int: Wat wist je over zwanger zijn en over een kindje krijgen toen?
Gint: Niks.
Int: Weet je nog hoe je dat allemaal geleerd hebt?
Gint: Nee.
Int: Is dat vanzelf gegaan?
Gint: Nee we wilden samen aan kinderen beginnen.
Int: Oké, dus je hebt er wel echt voor gekozen?
Gint: Ja.
Int: Toen je zwanger was, dacht je er toen al over na, hoe het zou zijn om moeder te zijn?
Gint: Nee, ik heb altijd met kinderen opgetrokken.
Int: Oké, dus je was wel bekend met kinderen?
Gint: Schoonzus van mij, die had twee kinderen, ruim twee jaar. Waar zij liep, liep ik en waar ik liep, liep zij. De buren aan de overkant, die dachten dat het mijn dochter was.
Int: Dus daar heb je ook wel veel van geleerd dan?
Gint: Ja, ik ben altijd gek op kinderen geweest.
Int: Weet je nog of er toen dingen waren die het die het zwanger zijn makkelijker maakten voor je? bijvoorbeeld, mensen die je geholpen hebben, of dat soort dingen?
Gint: Nee. Ging gewoon allemaal vanzelf. Met zijn tweeën hebben we het gedaan. En dat lukte wel.
Int: Je hebt wel een relatie, die helpt ook?
Gint: Ja.
Int: En je familie heeft die toen geholpen misschien?
Gint: Nee dat niet.
Int: Dat was ook niet nodig?
Gint: Nee. We wilden zelf zoveel mogelijk zelf doen.
Int: We hebben ook nog wat vragen over begeleiders van de Driestroom. Maar die waren er nog niet toen je zwanger was?
Gint: Nee.
Int: Weet je nog wanneer je daar mee in contact bent gekomen?
Gint: Driestroom, denk een jaar of drie, vier.
Int: Mag ik vragen waar ze je nou bij helpen?
Gint: Ja, als ik een formulier binnen krijg, zeg maar waar ik er niet meer uit kan komen, of wat ik niet snap. Dan krijg ik goede hulp bij.
Int: Hoe was het toen het kindje net geboren was?
Gint: Ik had van mijn dochter, ja dat was de eerste dan, hele zware bevalling gehad. Echt hele moeilijke zwanger, ook een rot zwangerschap gehad want ik kon niks eten, het was alleen maar rauwkost.
Int: Je was overal misselijk van?
Gint: Overal misselijk van, ik kon niks weg krijgen.
Int: Heb je tijdens de zwangerschap wel gewoon dingen gedaan, overdag?
Gint: Nou ik heb gewoon normale dingen gedaan.
Int: Dat ging wel, ondanks dat je misselijk was?
Gint: Ja. Ik deed gewoon normale dingen. Boodschappen doen, en huishouden. Gewoon vrij normaal alles.
Int: En je man of vriend, wat deed die toen?
Gint: Die deed mee helpen met de huishouding. Of hij was op het werk, dat soort dingen. Hij hielp overal mee, heeft hij altijd gedaan.
Int: En toen woonden jullie al samen?
Gint: We waren al getrouwd.
Gint: Zwanger zijn vond ik heerlijk, ik wou er nog wel een, maar mijn man die wou niet meer.
Int: En toen je zwanger was, had je toen ook contact met de verloskundige?
Gint: Ja, dat was gewoon controles.

Int: Had je geld voor een uitzet?
Gint: Nee.
Int: En is er controle geweest of je alles had?
Gint: Ja
Int: Ja je had keurig het boekje doorgelezen, precies volgens het boekje van het consultatiebureau.
Gint: Ja ikke wel.
Int: En moeder heeft die geholpen, en zusjes?
Gint: Nee
Int: Maar je zus kwam niet helpen, omdat ze het zo leuk vond?
Gint: Nee maar ik wou het zelf doen. Ja, met zijn tweeën, mijn man en ik hebben het toen samen gedaan met zijn tweeën. Het was mijn, ons kind, en ik zorg daar gewoon voor.
Int: Was je man nog niet ziek toen?
Gint: Nee, dat is daarna gebeurt.
Int: Is hij toen lang ziek geweest?
Gint: ja ruim drie, vier jaar.
Int: Hij heeft wel altijd geholpen zeg maar?
Gint: Ja, want hij is gek op de kinderen.
Int: Kon hij toen hij ziek was wel helpen nog?
Gint: Soms wel eens, ups en downs.
Int: Ja. En als hij niet kon helpen dan ging het, dan lukte het wel?
Int: Want hij was niet fysiek toch, maar geestelijk?
Gint: Ja, zoiets, als je iets tegen hem zeggen wou, of wat dan ook dan was het echt voor zich uit staren en dan kreeg je gewoon geen antwoord van hem.
Int: Dat is wel zwaar voor jou geweest dan?
Gint: Ja en dan kwam je alleen te staan.
Int: Ja. Hoe was dat dan?
Gint: In het begin zwaar. Ik heb wel veel hulp gehad, van de familie. Die hebben zo veel mogelijk geholpen. Als ik er niet uit kwam dan deden ze je wel helpen. Ja dat wel.
Int: En hoe hielpen ze je? Wat deden ze?
Gint: Ja gewoon met dingen, als ik er niet uit kwam met de kinderen. Dat ik geholpen werd.
Int: En kwamen ze ook bij jou thuis bijvoorbeeld helpen met het huishouden?
Gint: Nee want dat deed ik allemaal zelf. Ja, op den duur werd dat huis te groot voor mij. Ik kon het gewoon niet meer aan. En dan een hele grote woning. En dan had je drie grote slaapkamers, nou dan was je een hele dag bezig onderhand. Zeg maar een halve dag was je echt boven bezig, aan het ruimen was. En dan was je op den duur was je kapot.
Int: En ben je toen verhuisd?
Gint: Toen ben ik naar een kleine woning gegaan, nou daar had ik echt spijt van gehad.
Int: Ja? Want wat was er..
Gint: Daar had ik echt niks anders dan ellende, twee drie keer ingebroken, je werd bedreigd,
Int: Maar dat het huis kleiner was, was dat wel fijner?
Gint: Nee, nee, het was nog kleiner als het huis waar ik nou zit. Als je daar met twee drie man in de keuken stond, dan stond de keuken al vol. En als het flink gevroren had, nou dan kon je schaatsen op de keuken, zo de berging in. Die stopcontacten waren bevroren, Ik dacht koelkast kapot, nou wij nieuwe koelkast, bleek dat hij het wel deed maar dat het stopcontact waren bevroren. Plus de waterleiding van de wasmachine. Toen ben ik hier heen gegaan, en ik ga hier niet meer weg ook niet meer.
Int: En dat je toen niet zo fijne woonplek had, maakte dat het lastiger om voor je kinderen te zorgen?
Gint: Ja, maakte ook nog zorgen om de kinderen.
Int: En toen je dan verhuisde naar deze buurt, was dat beter?
Gint: Ja, ik voel me eigen hier veilig.
Int: Maar je hebt dus ook wel steun aan de buren?
Gint: Ja, ik heb een buurman maar ik kan daar wel altijd terecht. Kijk ik heb hier echt een vriendenkring opgebouwd en dat kon ik in de andere buurt niet zeggen. Ik heb een vriendin die heeft hetzelfde meegemaakt als ik.
Int: Maar je kan er wel met haar over praten?
Gint: Ja, we weten wel van ouwehoeren, maar we weten ook serieus hoe we moeten praten. Dat is wel fijn.

Interview cliënt 1 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Je hebt 1 kind?	C.1.1	2.
Weet je nog hoe het was om zwanger te zijn?	C.1.2	Vond het gezellig. Vond het fijn om zwanger te zijn.
Wat vond je er fijn aan?	C.1.3	De hele zwangerschap.
Wat wist je over zwanger zijn en over een kindje krijgen toen?	C.1.4	Niks.
Weet je nog hoe je dat allemaal geleerd hebt?	C.1.5	Nee.
Is dat vanzelf gegaan?	C.1.6	Nee we wilden samen aan kinderen beginnen.
Oké, dus je hebt er wel echt voor gekozen?	C.1.7	Ja.
Toen je zwanger was, dacht je er toen al over na, hoe het zou zijn om moeder te zijn?	C.1.8	Nee, ik heb altijd met kinderen opgetrokken.
Oké, dus je was wel bekend met kinderen?	C.1.9	Schoonzus van mij, die had twee kinderen, ruim twee jaar. Waar zij liep, liep ik en waar ik liep, liep zij. De buren aan de overkant, die dachten dat het mijn dochter was.
Dus daar heb je ook wel veel van geleerd dan?	C.1.10	Ja, ik ben altijd gek op kinderen geweest.
Weet je nog of er toen dingen waren die het die het zwanger zijn makkelijker maakten voor je? bijvoorbeeld, mensen die je geholpen hebben, of dat soort dingen?	C.1.11	Nee. Ging gewoon allemaal vanzelf. Met zijn tweeën hebben we het gedaan. En dat lukte wel.
Je hebt wel een relatie, die helpt ook?	C.1.12	Ja.
En je familie heeft die toen geholpen misschien?	C.1.13	Nee dat niet.
Dat was ook niet nodig?	C.1.14	Nee. We wilden zelf zoveel mogelijk zelf doen.
Int: We hebben ook nog wat vragen over begeleiders van de Driestroom. Maar die waren er nog niet toen je zwanger was?	C.1.15	Nee.
Weet je nog wanneer je daar mee in contact bent gekomen?	C.1.16	Driestroom, denk een jaar of drie, vier.
Mag ik vragen waar ze je nou bij helpen?	C.1.17	Ja, als ik een formulier binnen krijg, zeg maar waar ik er niet meer uit kan komen, of wat ik niet snap. Dan krijg ik goede hulp bij.
Hoe was het toen het kindje net geboren was?	C.1.18	Ik had van mijn dochter, ja dat was de eerste dan, hele zware bevalling gehad. Echt hele moeilijke zwanger, ook een rot zwangerschap gehad want ik kon niks eten, het was alleen maar rauwkost.
Je was overal misselijk van?	C.1.19	Overal misselijk van, ik kon niks weg krijgen.
Heb je tijdens de zwangerschap wel gewoon dingen gedaan, overdag?	C.1.20	Nou ik heb gewoon normale dingen gedaan.
Dat ging wel, ondanks dat je misselijk was?	C.1.21	Ja. Ik deed gewoon normale dingen. Boodschappen doen, en huishouden. Gewoon vrij normaal alles.
En je man of vriend, wat deed die toen?	C.1.22	Die deed mee helpen met de huishouding. Of hij was op het werk, dat soort dingen. Hij hielp overal mee, heeft hij altijd gedaan.
En toen woonden jullie al samen?	C.1.23	We waren al getrouwd.

	C.1.24	Zwanger zijn vond ik heerlijk, ik wou er nog wel een, maar mijn man die wou niet meer.
En toen je zwanger was, had je toen ook contact met de verloskundige?	C.1.25	Ja, dat was gewoon controles.
Had je geld voor een uitzet?	C.1.26	Nee.
Allemaal gekregen?	C.1.27	Ja.
En is er controle geweest of je alles had?	C.1.28	Ja
Ja je had keurig het boekje doorgelezen, precies volgens het boekje van het consultatiebureau.	C.1.29	Ja ikke wel.
Daar had je houvast aan?	C.1.30	Ja.
En moeder heeft die geholpen, en zusjes?	C.1.31	Nee
Maar je zus kwam niet helpen, omdat ze het zo leuk vond?	C.1.32	Nee maar ik wou het zelf doen. Ja, met zijn tweeën, mijn man en ik hebben het toen samen gedaan met zijn tweeën. Het was mijn, ons kind, en ik zorg daar gewoon voor.
Was je man nog niet ziek toen?	C.1.33	Nee, dat is daarna gebeurt.
Is hij toen lang ziek geweest?	C.1.34	Ja ruim drie, vier jaar.
Hij heeft wel altijd geholpen zeg maar?	C.1.35	Ja, want hij is gek op de kinderen.
Kon hij toen hij ziek was wel helpen nog?	C.1.36	Soms wel eens, ups en downs.
Ja. En als hij niet kon helpen dan ging het, dan lukte het wel?	C.1.37	Ja hoor.
Want hij was niet fysiek toch, maar geestelijk?	C.1.38	Ja, zoiets, als je iets tegen hem zeggen wou, of wat dan ook dan was het echt voor zich uit staren en dan kreeg je gewoon geen antwoord van hem.
Dat is wel zwaar voor jou geweest dan?	C.1.39	Ja en dan kwam je alleen te staan.
Hoe was dat dan?	C.1.40	In het begin zwaar. Ik heb wel veel hulp gehad, van de familie. Die hebben zo veel mogelijk geholpen. Als ik er niet uit kwam dan deden ze je wel helpen. Ja dat wel.
En hoe hielpen ze je? Wat deden ze?	C.1.41	Ja gewoon met dingen, als ik er niet uit kwam met de kinderen. Dat ik geholpen werd.
En kwamen ze ook bij jou thuis bijvoorbeeld helpen met het huishouden?	C.1.42	Nee want dat deed ik allemaal zelf.
	C.1.43	Ja, op den duur werd dat huis te groot voor mij. Ik kon het gewoon niet meer aan. En dan een hele grote woning. En dan had je drie grote slaapkamers, nou dan was je een hele dag bezig onderhand. Zeg maar een halve dag was je echt boven bezig, aan het ruimen was. En dan was je op den duur was je kapot.
En ben je toen verhuisd?	C.1.44	Toen ben ik naar een kleine woning gegaan, nou daar had ik echt spijt van gehad.
Want wat was er..	C.1.45	Daar had ik echt niks anders dan ellende, twee drie keer ingebroken, je werd bedreigd,
Maar dat het huis kleiner was, was dat wel fijner?	C.1.46	Nee, nee, het was nog kleiner als het huis waar ik nou zit. . Als je daar met twee drie man in de keuken stond, dan stond de keuken al vol. En als het flink gevroren had, nou dan kon je schaatsen op de keuken, zo de berging

		in. Die stopcontacten waren bevroren, Ik dacht koelkast kapot, nou wij nieuwe koelkast, bleek dat hij het wel deed maar dat het stopcontact waren bevroren. Plus de waterleiding van de wasmachine. Toen ben ik hier heen gegaan, en ik ga hier niet meer weg ook niet meer.
En dat je toen niet zo fijne woonplek had, maakte dat het lastiger om voor je kinderen te zorgen?	C.1.47	Ja, maakte ook nog zorgen om de kinderen.
En toen je dan verhuisde naar deze buurt, was dat beter?	C.1.48	Ja, ik voel me eigen hier veilig.
Maar je hebt dus ook wel steun aan de buren?	C.1.49	Ja, ik heb een buurman maar ik kan daar wel altijd terecht. Kijk ik heb hier echt een vriendenkring opgebouwd en dat kon ik in de andere buurt niet zeggen.
	C.1.50	Ik heb een vriendin die heeft hetzelfde meegemaakt als ik.
Maar je kan er wel met haar over praten?	C.1.51	Ja, we weten wel van ouwehoeren, maar we weten ook serieus hoe we moeten praten. Dat is wel fijn.

Interview cliënt 1 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Je hebt 1 kind?	C.1.1	2. **2 kinderen**
Weet je nog hoe het was om zwanger te zijn?	C.1.2	Vond het gezellig. Vond het fijn om zwanger te zijn. **Gezellig en fijn om zwanger te zijn**
Wat vond je er fijn aan?	C.1.3	De hele zwangerschap. **Hele zwangerschap fijn**
Wat wist je over zwanger zijn en over een kindje krijgen toen?	C.1.4	Niks. **Wist niks**
Weet je nog hoe je dat allemaal geleerd hebt?	C.1.5	Nee. **Weet niet hoe het is geleerd**
Is dat vanzelf gegaan?	C.1.6	Nee we wilden samen aan kinderen beginnen. **Wilden aan kinderen beginnen**
Oké, dus je hebt er wel echt voor gekozen?	C.1.7	Ja. **Wilden aan kinderen beginnen**
Toen je zwanger was, dacht je er toen al over na, hoe het zou zijn om moeder te zijn?	C.1.8	Nee, ik heb altijd met kinderen opgetrokken. **Altijd met kinderen opgetrokken**
Oké, dus je was wel bekend met kinderen?	C.1.9	Schoonzus van mij, die had twee kinderen, ruim twee jaar. Waar zij liep, liep ik en waar ik liep, liep zij. De buren aan de overkant, die dachten dat het mijn dochter was. **Kinderen van schoonzus**
Dus daar heb je ook wel veel van geleerd dan?	C.1.10	Ja, ik ben altijd gek op kinderen geweest. **Gek op kinderen**
Weet je nog of er toen dingen waren die het die het zwanger zijn makkelijker maakten voor je? bijvoorbeeld, mensen die je geholpen hebben, of dat soort dingen?	C.1.11	Nee. Ging gewoon allemaal vanzelf. Met zijn tweeën hebben we het gedaan. En dat lukte wel. **Met zijn tweeën gedaan**
Je hebt wel een relatie, die helpt ook?	C.1.12	Ja. **Relatie**
En je familie heeft die toen geholpen misschien?	C.1.13	Nee dat niet. **Familie heeft niet geholpen**
Dat was ook niet nodig?	C.1.14	Nee. We wilden zelf zoveel mogelijk zelf doen. **Zo veel mogelijk zelf doen**
We hebben ook nog wat vragen over begeleiders van de Driestroom. Maar die waren er nog niet toen je zwanger was?	C.1.15	Nee. **Geen begeleiders van de Driestroom tijdens de zwangerschap**
Weet je nog wanneer je daar mee in contact bent gekomen?	C.1.16	Driestroom, denk een jaar of drie, vier. **Drie of vier jaar de Driestroom**
Mag ik vragen waar ze je nou bij helpen?	C.1.17	Ja, als ik een formulier binnen krijg, zeg maar waar ik er niet meer uit kan komen, of wat ik niet snap. Dan krijg ik goede hulp bij. **Hulp bij formulieren**
Hoe was het toen het kindje net geboren was?	C.1.18	Ik had van mijn dochter, ja dat was de eerste dan, hele zware bevalling gehad. Echt hele moeilijke zwanger, ook een rot zwangerschap gehad want ik kon niks eten, het was alleen maar rauwkost. **Moeilijke zwangerschap**
Je was overal misselijk van?	C.1.19	Overal misselijk van, ik kon niks weg krijgen. **Misselijk**
Heb je tijdens de zwangerschap wel	C.1.20	Nou ik heb gewoon normale dingen gedaan.

gewoon dingen gedaan, overdag?		**Normale dingen gedaan**
Dat ging wel, ondanks dat je misselijk was?	C.1.21	Ja. Ik deed gewoon normale dingen. Boodschappen doen, en huishouden. Gewoon vrij normaal alles. **Normale dingen gedaan**
En je man of vriend, wat deed die toen?	C.1.22	Die deed mee helpen met de huishouding. Of hij was op het werk, dat soort dingen. Hij hielp overal mee, heeft hij altijd gedaan. **Man hielp in de huishouding of was op het werk**
En toen woonden jullie al samen?	C.1.23	We waren al getrouwd. **Waren getrouwd**
	C.1.24	Zwanger zijn vond ik heerlijk, ik wou er nog wel een, maar mijn man die wou niet meer. **Zwanger zijn heerlijk**
En toen je zwanger was, had je toen ook contact met de verloskundige?	C.1.25	Ja, dat was gewoon controles. **Controles**
Had je geld voor een uitzet?	C.1.26	Nee. **Geen geld voor en uitzet**
Allemaal gekregen?	C.1.27	Ja. **Allemaal gekregen**
En is er controle geweest of je alles had?	C.1.28	Ja **Controle**
Ja je had keurig het boekje doorgelezen, precies volgens het boekje van het consultatiebureau.	C.1.29	Ja ikke wel. **Boekje gelezen**
Daar had je houvast aan?	C.1.30	**Houvast**
En moeder heeft die geholpen, en zusjes?	C.1.31	Nee **Geen hulp moeder en zusjes**
Maar je zus kwam niet helpen, omdat ze het zo leuk vond?	C.1.32	Nee maar ik wou het zelf doen. Ja, met zijn tweeën, mijn man en ik hebben het toen samen gedaan met zijn tweeën. Het was mijn, ons kind, en ik zorg daar gewoon voor. **Samen gedaan**
Was je man nog niet ziek toen?	C.1.33	Nee, dat is daarna gebeurt. **Man later ziek**
Is hij toen lang ziek geweest?	C.1.34	Ja ruim drie, vier jaar. **Drie, vier jaar**
Hij heeft wel altijd geholpen zeg maar?	C.1.35	Ja, want hij is gek op de kinderen. **Gek op kinderen**
Kon hij toen hij ziek was wel helpen nog?	C.1.36	Soms wel eens, ups en downs. **Ups en downs**
Ja. En als hij niet kon helpen dan ging het, dan lukte het wel?	C.1.37	Ja hoor. **Het lukte allemaal**
Want hij was niet fysiek toch, maar geestelijk?	C.1.38	Ja, zoiets, als je iets tegen hem zeggen wou, of wat dan ook dan was het echt voor zich uit staren en dan kreeg je gewoon geen antwoord van hem. **Geen antwoord**
Dat is wel zwaar voor jou geweest dan?	C.1.39	Ja en dan kwam je alleen te staan. **Kwam alleen te staan**
Hoe was dat dan?	C.1.40	In het begin zwaar. Ik heb wel veel hulp gehad, van de familie. Die hebben zo veel mogelijk geholpen. Als ik er niet uit kwam dan deden ze je wel helpen. Ja dat wel. **In het begin zwaar**

		Veel hulp van familie
En hoe hielpen ze je? Wat deden ze?	C.1.41	Ja gewoon met dingen, als ik er niet uit kwam met de kinderen. Dat ik geholpen werd. **Als ik er niet uit kwam met de kinderen**
En kwamen ze ook bij jou thuis bijvoorbeeld helpen met het huishouden?	C.1.42	Nee want dat deed ik allemaal zelf. **Deed ik zelf**
	C.1.43	Ja, op den duur werd dat huis te groot voor mij. Ik kon het gewoon niet meer aan. En dan een hele grote woning. En dan had je drie grote slaapkamers, nou dan was je een hele dag bezig onderhand. Zeg maar een halve dag was je echt boven bezig, aan het ruimen was. En dan was je op den duur was je kapot. **Huis te groot**
En ben je toen verhuisd?	C.1.44	Toen ben ik naar een kleine woning gegaan, nou daar had ik echt spijt van gehad. **Naar kleinere woning**
Want wat was er..	C.1.45	Daar had ik echt niks anders dan ellende, twee drie keer ingebroken, je werd bedreigd, **Ellende**
Maar dat het huis kleiner was, was dat wel fijner?	C.1.46	Nee, nee, het was nog kleiner als het huis waar ik nou zit. . Als je daar met twee drie man in de keuken stond, dan stond de keuken al vol. En als het flink gevroren had, nou dan kon je schaatsen op de keuken, zo de berging in. Die stopcontacten waren bevroren, Ik dacht koelkast kapot, nou wij nieuwe koelkast, bleek dat hij het wel deed maar dat het stopcontact waren bevroren. Plus de waterleiding van de wasmachine. Toen ben ik hier heen gegaan, en ik ga hier niet meer weg ook niet meer. **Kleiner dan waar ik nu zit**
En dat je toen niet zo fijne woonplek had, maakte dat het lastiger om voor je kinderen te zorgen?	C.1.47	Ja, maakte ook nog zorgen om de kinderen. **Zorgen om de kinderen**
En toen je dan verhuisde naar deze buurt, was dat beter?	C.1.48	Ja, ik voel me eigen hier veilig. **Veilig**
Maar je hebt dus ook wel steun aan de buren?	C.1.49	Ja, ik heb een buurman maar ik kan daar wel altijd terecht. Kijk ik heb hier echt een vriendenkring opgebouwd en dat kon ik in de andere buurt niet zeggen. **Vriendenkring**
	C.1.50	Ik heb een vriendin die heeft hetzelfde meegemaakt als ik. **Vriendin**
Maar je kan er wel met haar over praten?	C.1.51	Ja, we weten wel van ouwehoeren, maar we weten ook serieus hoe we moeten praten. Dat is wel fijn. **Ouwehoeren en serieus praten**

Interview cliënt 2

Int: Heb je nog vragen over, voor we beginnen?
Gint: nee hoor.
Int: Nou uhh dan gaan we van start. Je vertelde net al dat je twee kinderen hebt.
Gint: Ja, twee meisjes.
Int: De oudste is elf, en de jongste 7. Uhhmm, weet jij nog hoe het was om zwanger te zijn?
Gint: Nou uhh, ik wist, ik slikte toen gewoon de pil, en ik was zwanger.
Int: Dus het was niet helemaal de bedoeling.
Gint: En ik werkte toen bij de winkelsteeg 11, maar ik had, was regelmatig ziek. Hoe ken dat nou en uhh, zo vaak ziek. Toen ben ik naar de dokter gegaan, en je bent zwanger. Je slikt gewoon de pil en je bent zwanger. Ja shit ja, en uhhh toen heb ik nog een poosje gewerkt, maar toen ging het niet meer met mijn werk enzo. Toen heb ik ontslag gekregen en toen ben ik gewoon thuis gaan zitten.
Int: Toen was je nog zwanger.
Gint: Toen was ik uhhh gewoon beginfase, ik denk 5 en een halve maand ofzo. En uhh ja, constant ziek, last van mijn maag enzo. Geen gevoel in mijn buik hebben, dat de baby nog leeft. Dus uhhh dat was in het begin heel, heel naar.
Int: Vond je dat spannend dan ook, als je.
Gint: Nou spannend niet, maar gewoon, ja bang dat het kindje weg was ofzo.
Int: En uhh wat deed je dan als je dat dacht?
Gint: Ja ik heb zelf uhh twee kinderen vroeger verloren, zodoende, dus uhhh ja.
Int: Ja, dat zijn wel nare herinneringen.
Gint: Dus uhhh dan denk je op een gegeven moment, ik wil niet nog een keer.
Int: Nee. En uhhh belde je dan iemand?
Gint: Nou uhhh ik belde vaak de gynaecoloog, en uhhh vaak op afspraak komen. En alles was goed, bloeddruk was altijd perfect enzo. Maar vaak ook geen levend gevoel, ja toen moest ik een paar weken in het ziekenhuis liggen, en mocht ik, mocht ik niet uit bed, dat is niks voor mij, een hele dag in bed liggen.
Int: was dat op het einde van je zwangerschap?
Gint: Nee uhh, rond de zevende maand.
Int: oké, maar dan moest je tot het einde uhh.
Gint: Ik moest heel, heel rustig aan doen, ik mocht niet te veel forceren. Ik moest gewoon in bed liggen.
Int: Ja, en dat was dan uhhh omdat je bang was omdat ze bang waren dat het baby'tje..
Gint: Ja, nee, ik voelde geen levend gevoel meer. Want, meestal hoor je kloppend, en uhh veel bewegen enzo, en ik voelde op een gegeven moment, ja als het maar niet verkeerd gaat. En uhhh gynaecoloog heeft gezegd, ja we gaan toch eens, die voelde ook niks en ja, op het scherm zag je ook niet zoveel. Dus dan ging ik toch een afspraak maken met het ziekenhuis. En toen moest ik in het ziekenhuis. Ik wilde niet in het ziekenhuis.
Int: Je wou weer terug.
Gint: Dus. Ik wil gewoon naar huis ja.
Int: Maar je bent wel gebleven?
Gint: Ja, ik moest hè.
Int: Dan wilde je ook wel blijven voor het baby'tje.
Gint: Ja, ik wil gewoon uhhh, wil het beste. En nog steeds, ik wil gewoon het beste voor mijn kinderen.
Int: En wat uhhh, kan je daar wat meer over vertellen?
Gint: Ja uhh, ik wil gewoon, ik wil gewoon een goede moeder zijn, als er iets is, dat ze altijd bij mij kunnen aankloppen. En uhh ja gewoon.
Int: En uhhh heb je nog hulp bij de opvoeding?
Gint: Uhhh ik heb vroeger van de Driestroom ondersteuning, ondersteuning hulp gekregen. Van y toen.
Int: En wanneer was vroeger?
Gint: uhhh, ja twee jaar geleden. Denk ik nou. Eerst x in het begin, en toen y. En volgens mij, ja (X) zit nou anderhalf. Uhhh mijn oudste dochter heeft last van uhhh ADHD plus ODD en af en toe, meestal is ze heel prikkelend. En uhh ja op een gegeven moment, ja het ging niet. En ja tussen vader en dochter ook niet. Omdat mijn man heeft ook ADHD en dat botst. En dat gaat tegen wikkelen. Op een gegeven moment ging het zo, het ging gewoon niet meer, ja. Ja van het hek van de dam, en het was nog niet. Op een gegeven moment hebben we uit thuis uit, tenslotte gekozen voor uit huis plaatsen. Gewoon zelf.
Int: Daar heb je zelf voor gekozen?
Gint: Ja,gewoon vrijwillig enzo.

Int: Omdat je dacht dat het beter zou zijn?
Gint: Ja, misschien toch wel, ja ze heeft nu heel veel ondersteuning nodig, en heel veel begeleiding en ze zit nou in een huisje in Katwijk, van de Driestroom, een grote villa, en ja daar woont ze met meerdere kinderen. In het begin met zijn tweeën en later kwamen er meer kinderen bij, van haar leeftijd en ook van jonger en wat ouder. En ja daar krijgt ze gewoon heel veel begeleiding, en in het weekend komt ze vaak thuis.
Int: En uhh gaat het beter nou in het weekend? Als ze door de week weg is?
Gint: Ja soms wel soms niet, ligt er aan, ze heeft af en toe haar nukken hè.
Int: Ja dus, dat hou je toch wel denk ik.
Gint: Ja en nou denken ze dat ze een andere vorm van ODD, iets anders weer heeft. Heel moeilijk woord is het, en nou gaan ze dan onderzoeken of ze misschien dat heeft.
Int: Ja, en uhhh je jongste dochter die heeft dat niet.
Gint: Nee, maar die heeft toch wel twee keer een koortsstuip gehad. En dat was ook heel heftig. Als je zelf EHBO doet, maar dan sta je toch me de mond vol tanden.
Int: En toen was ze nog klein?
Gint: Uhhh ja, ze was toen twee.
Int: En toen moest ze naar het ziekenhuis?
Gint: Ja, dat hoort hè. Want uhhh mondschuim, ogen draaien, gewoon, gewoon epileptische aanval, net zo iets. Ja echt de bank schudde. En uhhh en dan sta je toch met de mond vol tanden. En uhhh dan ga je op de straat roepen, help, mijn dochter.
Int: Ja, en hebben ze toen de ambulance gebeld?
Gint: Ja, die uhh, we hebben toen gelijk ambulance gebeld, en dus uhh.
Int: En toen uhh kwam de ambulance, en toen uhhh
Gint: Ja.
Int: Dat is wel even schrikken dan of niet?
Gint: Ja, en de tweede keer was nog heftiger.
Int: Ja, en wist je toen al, herkende je het toen, toen het de tweede keer?
Gint: Dat wel, maar in boeken lees je toch heel anders als uhh in werkelijkheid is hoor. Ook met de zwangerschap, lees je in boeken toch anders als in werkelijkheid is. Want ik wist niet toen ik uhhh van de eerste zwanger, was, dat het weeën waren. Mijn man was net weg, ach het gaat wel hè, ga maar, en op een gegeven moment ging hij, en ik dacht ik moet toch bellen. Dus uhhh toen heb ik eerst de gynaecoloog gebeld, en uhhh die is gekomen, en toen moest ik naar het ziekenhuis dus.
Int: Oké.
Gint: Ja mijn zuster was als eerste.
Int: Die heeft toen, die heeft, heeft je familie je ook geholpen tijdens de zwangerschap?
Gint: Nou ja, familie, nee, ja nee, hoe moet ik het zeggen. Ik heb wel familie maar ik heb geen familie.
Ik heb wel een zusje en ja daar kan ik wel goed mee opschieten, de ene keer wel en de andere keer weer niet. Ja en toevallig was zij bij ons, en uhh die heeft ons, die is ook mee geweest naar het ziekenhuis.
Int: en je vertelde net al dat je bijvoorbeeld niet wist wat weeën waren, maar je vertelde ook al dat je boekjes had gelezen enzo.
Gint: Maar dat zie je toch, dat merk je toch dat het anders als in werkelijkheid is hoor.
Int: Ja, en wat zijn dan uhhh wat is er dan bijvoorbeeld anders?
Gint: Ja als je uhh een wee krijgt dan, dan gewoon veel pijnlijker is als in boekjes staat. Oh dat doet niet zoveel zeer en je kan nog goed lopen. Nou echt niet.
Int: Jij dacht van uhh, wat is dit, wat is er aan de hand.
Gint: Dus uhhh.
Int: Maar je hebt wel ook uhhh, je voorbereid door boeken te lezen.
Gint: Ja, dat doe je automatisch, en dan lees je iets van ouders ofzo, en dan goh moet ik toch even bewaren.
Int: Dat is wel makkelijk dan, om daar nog even naar terug te kijken.
Gint: Ja, dan heb je toch uhh een, een beetje ondersteuning, als van, met familieleden en zo.
Int: En uhhhh je had dus nog geen begeleiding van de Driestroom toen je zwanger was?
Gint: Nee, nee.
Int: Is dat daar na gekomen?
Gint: Ja, daarna. Omdat uhhh mijn oudste dochter, uhhh (X) heeft toen op de crèche gezeten, en op die foto, kan je het zien. Haar ogen kijken anders, en uhhh op de crèche, die heeft toen gezegd dat een, een Down syndroom had. Dus ik heb gelijk toen mijn huisarts gebeld, en dan heb ik gezegd zo en zo, en toen zeiden ze ja, is de lerares nou dokter of ben ik nou dokter, want anders had ik het al lang gezien.

Int: En schrok je toen ze dat uhhh zeiden?
Gint: Nou ik denk, ik schrok niet, ik denk ja ik wil toch wel even bevestiging hebben, want je weet maar nooit hè. Ja en dus in verband met, hebben we gebeld, en toen zeiden ze je kunt komen kijken en toen hebben wij uhhh aan de hand van een hele hoop dingen hebben we toch laten onderzoeken hoe en wat. Maar het was geen Down syndroom.
Int: Nee, nee, zo ziet ze er ook niet echt uit hè.
Gint: Nee maar ze is wel heel actief enzo, dat wel.
Int: Ja, en toen, kwam toen de Driestroom?
Gint: Uhhh toen ze een jaar of 4 denk ik. Want (begeleider) heb ik nu uhhh.
Int: Want (begeleider) helpt je ook met de opvoeding? Of die helpt jou gewoon.
Gint: Nee nou, zij is van mij alleen maar voor financiële enzo, uhhh klappers een beetje uitmesten van hoe en wat en zo, en uhh gewoon af en toe ergens, uhh kletsen en zo een beetje ouwehoeren.
Je kunt met haar van alles, dus zij zegt uhh als ik iets heb met naaien, nou kom maar doen we wel samen, samen achter de naaimachine. Dat soort dingen. Ja dat heb je niet veel. En gewoon een goede vrienden, een soort moederachtig. Zoiets ja. En af en toe heeft ze vrije dagen en dan is er iets of zo en dan kan ik haar bellen
Int: En vind je dat ook fijn dat het kan?
Gint: Ja, ja, ja niet altijd op een vrije dag, maar als er iets is dan uhhh, wat ik wil heel gauw kwijt wil aan haar, en dat weet zij.
Int: Dus uhhh dat is dan wel fijn. En die opvoedingsondersteuning, hoe was dat, om dat te krijgen.
Gint: Nou was wel heel leuk, ook een hele leuke leerervaring, we moesten ook dingen met uhhh koelkast plakken, wat ze moesten doen en we moesten rekening houden met de kinderen enzo. Uhhh stickers krijgen en als je zoveel stickers hebt dan kan je toch wel iets met die kinderen, dat je een leuk uitje gaat doen of zo.
Int: Dan gaf je de kinderen uhhh stickers als ze uhhh, wanneer gaf je stickers?
Gint: Als ze uhhh goed hadden gedaan, uhhh dat soort dingen.
Int: En als ze dan bijvoorbeeld 10 stickers hadden dan kregen ze uhhh nog.
Gint: Nou ik weet niet meer hoeveel stickers maar uhh,
Int: Ja maar bij wijze van.
Gint: Ja dan gingen we iets doen.
Int: En uhh dat, dat uhhh besprak je dan ook met de opvoedingsondersteuning?
Gint: Ja, die kwam ook altijd 1 keer in de week of 1 keer in de twee weken, en dan we deden dan spelletjes en van alles, eigenlijk van alles.
Int: En uhh merk je dat je, dat het daardoor beter lukt, opvoeden, door de opvoedingsondersteuning?
Gint: Ja ook dat.
Int: Dus je bent er wel blij mee?
Gint: Ja ik ben er wel blij mee. Ja uhh ze hebben mij goed geholpen enzo, nog steeds dus uhh.
Int: uhhh toen je zwanger was en toen je net bevallen was waren er uhh dingen in je uuh omgeving die het makkelijker maakten, dus die je goed geholpen hebben?
Gint: ja alleen maar wij, af en toe mijn zusje en ja uhhh verder niemand eigenlijk.
Int: Dus je man maakte het wel makkelijker.
Gint: Ja soms wel, soms niet.
Int: En je zusje dan, die hielp je dan?
Gint: Ja die uhh deed de baby in bad en uhh hij wist niet hoe hij moest vast pakken, uhhh of in het begin, en dan zij oh kom maar ikke wel, en dan gingen ze met zijn tweeën, hij toekijken en uhhh zij in bad stoppen.
Int: En uhhh de kraamhulp, vond je dat fijn.
Gint: Ja die kwamen ook langs, ja in het begin dacht ik dat kan ik toch ook zelf. Ja een vreemde vrouw in huis en ja en dan heb je visite en dan moet de visite weg enzo ja. Uhhh de eerste was, wel leuk en de tweede uhhh de tweede kraamhulp was iets minder. Die uhh schopte gewoon iedereen de deur uit terwijl je uhh. Je moet rusten, de baby moet rusten. En uhh dan veel boven liggen hè. Je mag dan niet beneden zitten en je moest naar boven, en in mijn eigen huis wil ik gewoon ja gewoon rustig en je doet niks, ja dan hoef je niet alleen boven te liggen, dat vind ik uhh.
Int: Nee, maar je had niet veel last toen je net bevallen was, je had geen pijn ofzo?
Gint: Ja ook dat ja en veel bloedverlies, enzo dat soort dingen en dan kwamen ze wel kijken hoe het uhhh reilt en zeilt van onder. En zodoende, dus uhh, maar in het begin dacht ik, oh een vreemde, omdat ik zelf heel veel mee hè gemaakt, vroeger, ja een vreemde.

Int: Dan is dat niet zo fijn.
Gint: Nee,
Int: En uhhh waren er nog andere mensen die je toen geholpen hebben, behalve je man en uhh je zusje?
Gint: Nee verder niemand.
Int: En had je het fijn gevonden als er iemand was geweest?
Gint: ja, misschien de oma's of de opa's een keer komen kijken ofzo, dus dat soort dingen, maar.
Int: En uhhh, had je uhhh wel woonruimte enzo toen?
Gint: Ja ik woonde in een flat toen.
Int: En daar was ook ruimte genoeg enzo?
Gint: Ja uhh ruimte zat.
Int: Dus dat is misschien ook wel fijn geweest?
Gint: Ja uhh het was goed wonen.
Int: Uhhh, ik zit even te denken, dingen die lastig waren tijdens de zwangerschap? Hoe vonden mensen in de omgeving het dat je zwanger was?
Gint: Ja goed, gewoon leuk, ja.
Int: Was er niemand die zei, hoe haal je het in je hoofd om zwanger te zijn?
Gint: Nee.
Int: En was je er zelf ook blij mee dat je zwanger was?
Gint: Ik was wel blij ja, uhhh dat ik zwanger was, alleen gewoon ja, af en toe dat pijn, dat overgeven, dat ziek zijn, dat soort dingen. Dat was wel een beetje, uhhh nee dat hoefde van mij niet. En de bevalling hoefde van mij ook niet. Ik heb gebeten en geknepen. Zoveel pijn was het.
Int: Was je ook wel goed voorbereid op de bevalling?
Gint: ja ik had uhhh van hier en der een aantal spullen opgezadeld enzo dus ja. En dan bewaar je toch nog wel wat voor uhh de tweede, dus dan hoef je niet continu bij iemand aan te kloppen, heb je dit of dat, of tweedehands ergens kopen, dat soort dingen.
Int: had jij wel een kinderwens, want ik hoorde dat je eigenlijk zwanger was terwijl je de pil nog slikte?
Gint: Hebben we het eigenlijk nooit over gehad. Ja was gewoon plotseling zo dus.
Int: En toen vond je het zo leuk, dat er nog een tweede, daar heb je bewust voor gekozen?
Gint: Nou, ook niet, nee.
Int: Weer dwars door de pil heen?
Gint: Ja ook weer gewoon door de pil. Ja je leest zoveel dat het door de pil niet kan, dat je zwanger raakt, maar toch gebeurt het. En heel veel kennissen, zeg maar, die hebben dat ook. Die slikken gewoon de pil en ze worden zwanger. Ja je hoeft geen voorbehoedsmiddelen te gebruiken want hè.
Int: Toen werd je geconfronteerd met het feit dat je opeens moeder zou worden.
Gint: Ja dan sta je opeens van uuh, wat nou?
Int: Nooit over nagedacht van te voren?
Gint: Nee, nee. Ik vond altijd wel kinderen leuk, want ik werkte toen in een dingen, van de gehandicapten. En ik vond kinderen altijd wel leuk, maar ik denk ja we zijn zo snel bij elkaar gekomen, nee, ik vond het niks. Dus ik denk ja wat nou?
Int: En wat deed je toen?
Gint: Ja ik wil gewoon het beste hebben voor mijn kinderen, nog steeds. Mijn kinderen staan op nummer 1.
Int: En heb je ook dingen moeten opgeven, voor je kinderen, omdat je dus het beste wilde?
Gint: Ja uhhh, (X) zit nou in Katwijk, en uhh dat aan de ene kant wil ik ze gewoon hier, aan de andere kant wil ik ze gewoon, het beste voor haar. En als ze het weekend thuis komt, mam ik wil weer thuis komen, ja dan sta je toch met de mond vol tanden, ja wat ga je nu, wat ga ik tegen haar nu zeggen.
Ja ze is 11 en ze heeft toch een bepaalde achterstand met leren en zo dat soort dingen. Dus dan denk je ja, hoe moet je haar voorbereiden, ja in het begin is dat toch wel heel moeilijk. En daar ga ik het dan met begeleider over hebben. Dat soort dingen dus uhhh. Ja en met haar kan je over van alles hebben.
Int: Maar daar heb je ook wel wat aan dan?
Gint: Ja. Goede steun, een soort moederachtig.
Int: En het consultatiebureau?
Gint: Ja ik had bij het consultatiebureau altijd goed contact met diegene, en nog steeds eigenlijk. Ik zie ze nog steeds, en dan zegt ze, hoe gaat het met de kinderen, want ze weet ook dat de oudste uit huis is geplaatst enzo. En dan als er iets is dan uhhh kun je altijd naar toe. Zij kwam vroeger heel veel uhhhh dingen brengen, bonnetjes in de reclame, en dan kun je toch iets extras.
Int: Oh ja, dus dat is wel fijn.

Interview cliënt 2 geschrapt

Int: Je vertelde net al dat je twee kinderen hebt.
Gint: Ja, twee meisjes.
Int: De oudste is elf, en de jongste 7. Weet jij nog hoe het was om zwanger te zijn?
Gint: Ik slikte toen gewoon de pil, en ik was zwanger.
Gint: En ik werkte toen, maar ik was regelmatig ziek. Hoe ken dat nou, zo vaak ziek. Toen ben ik naar de dokter gegaan, en je bent zwanger. Je slikt gewoon de pil en je bent zwanger. Toen heb ik nog een poosje gewerkt, maar toen ging het niet meer met mijn werk enzo. Toen heb ik ontslag gekregen en toen ben ik gewoon thuis gaan zitten.
Ja, constant ziek, last van mijn maag enzo. Geen gevoel in mijn buik hebben, dat de baby nog leeft. Dus dat was in het begin heel, heel naar.
Int: Vond je dat spannend dan ook?
Gint: Nou spannend niet, maar gewoon, ja bang dat het kindje weg was ofzo.
Gint: Ja ik heb zelf twee kinderen vroeger verloren.
Gint: Dus dan denk je op een gegeven moment, ik wil niet nog een keer.
Int: Nee. En belde je dan iemand?
Gint: Nou ik belde vaak de gynaecoloog, en vaak op afspraak komen. En alles was goed, bloeddruk was altijd perfect enzo. Maar vaak ook geen levend gevoel, ja toen moest ik een paar weken in het ziekenhuis liggen, en mocht ik niet uit bed, dat is niks voor mij, een hele dag in bed liggen.
Ik moest heel, heel rustig aan doen, ik mocht niet te veel forceren. Ik moest gewoon in bed liggen.
Int: Ja, en dat was dan omdat ze bang waren dat het baby'tje..
Gint: Ik voelde geen levend gevoel meer. Want, meestal hoor je kloppend, en veel bewegen enzo, en ik voelde op een gegeven moment, ja als het maar niet verkeerd gaat. En gynaecoloog heeft gezegd, ja we gaan toch eens, die voelde ook niks en ja, op het scherm zag je ook niet zoveel. Dus dan ging ik toch een afspraak maken met het ziekenhuis. En toen moest ik in het ziekenhuis. Ik wilde niet in het ziekenhuis.
Int: Je wou weer terug.
Gint: Ik wil gewoon naar huis ja.
Int: Maar je bent wel gebleven?
Gint: Ja, ik moest hè.
Int: Dan wilde je ook wel blijven voor het baby'tje.
Gint: Ja, ik wil gewoon het beste. En nog steeds, ik wil gewoon het beste voor mijn kinderen.
Int: Kan je daar wat meer over vertellen?
Gint: Ja, ik wil gewoon een goede moeder zijn, als er iets is, dat ze altijd bij mij kunnen aankloppen.
Int: En heb je nog hulp bij de opvoeding?
Gint: Ik heb vroeger van de Driestroom hulp gekregen. Van y toen.
Int: En wanneer was vroeger?
Gint: Twee jaar geleden. Denk ik nou. Eerst x in het begin, en toen y. Mijn oudste dochter heeft last van ADHD plus ODD, en af en toe, meestal is ze heel prikkelend. En ja op een gegeven moment, ja het ging niet. En ja tussen vader en dochter ook niet. Omdat mijn man heeft ook ADHD en dat botst. En dat gaat tegen prikkelen. Op een gegeven moment ging het zo, het ging gewoon niet meer, ja. Op een gegeven moment hebben tenslotte gekozen voor uit huis plaatsen. Gewoon zelf.
Int: Daar heb je zelf voor gekozen?
Gint: Ja,gewoon vrijwillig enzo.
Int: Omdat je dacht dat het beter zou zijn?
Gint: Ja, misschien toch wel, ja ze heeft nu heel veel ondersteuning nodig, en heel veel begeleiding. En ja daar krijgt ze gewoon heel veel begeleiding, en in het weekend komt ze vaak thuis.
Int: Ja, en je jongste dochter die heeft dat niet.
Gint: Nee, maar die heeft toch wel twee keer een koortsstuip gehad. En dat was ook heel heftig. Als je zelf EHBO doet, maar dan sta je toch me de mond vol tanden.
Int: En toen moest ze naar het ziekenhuis?
Gint: Ja, dat hoort hè. Want mondschuim, ogen draaien, gewoon, gewoon epileptische aanval, net zo iets. Ja echt de bank schudde. En dan sta je toch met de mond vol tanden. En dan ga je op de straat roepen, help, mijn dochter.
Int: En toen kwam de ambulance. Dat is wel even schrikken dan of niet?
Gint: Ja, en de tweede keer was nog heftiger.
Int: Ja, en herkende je het toen, toen het de tweede keer?

Gint: Dat wel, maar in boeken lees je toch heel anders als in werkelijkheid is hoor. Ook met de zwangerschap, lees je in boeken toch anders als in werkelijkheid is. Want ik wist niet toen ik van de eerste zwanger was, dat het weeën waren. Mijn man was net weg, ach het gaat wel hè, ga maar, en op een gegeven moment ging hij, en ik dacht ik moet toch bellen. Dus toen heb ik eerst de gynaecoloog gebeld, en die is gekomen, en toen moest ik naar het ziekenhuis dus.
Int: Heeft je familie je ook geholpen tijdens de zwangerschap?
Gint: Nou ja, familie, nee, ja nee, hoe moet ik het zeggen. Ik heb wel familie maar ik heb geen familie.
Ik heb wel een zusje en ja daar kan ik wel goed mee opschieten, de ene keer wel en de andere keer weer niet. Ja en toevallig was zij bij ons, die heeft ons, die is ook mee geweest naar het ziekenhuis.
Int: En je vertelde net al dat je bijvoorbeeld niet wist wat weeën waren, maar je vertelde ook al dat je boekjes had gelezen enzo.
Gint: Maar dat zie je toch, dat merk je toch dat het anders als in werkelijkheid is hoor. Ja als je een wee krijgt dan, dan gewoon veel pijnlijker is als in boekjes staat. Oh dat doet niet zoveel zeer en je kan nog goed lopen. Nou echt niet. Ja, dat doe je automatisch, en dan lees je iets van ouders ofzo, en dan goh moet ik toch even bewaren.
Int: Dat is wel makkelijk dan, om daar nog even naar terug te kijken.
Gint: Ja, dan heb je toch een beetje ondersteuning, als van, met familieleden en zo.
Int: Ja, en toen, kwam toen de Driestroom?
Gint:Toen ze een jaar of 4 denk ik.
Int: Want (begeleider) helpt je ook met de opvoeding? Of die helpt jou gewoon.
Gint: Nee nou, zij is van mij alleen maar voor financiële enzo, klappers een beetje uitmesten van hoe en wat en zo, en gewoon af en toe ergens, kletsen en zo een beetje ouwehoeren. Je kunt met haar van alles, dus zij zegt als ik iets heb met naaien, nou kom maar doen we wel samen, samen achter de naaimachine. Dat soort dingen. Ja dat heb je niet veel. En gewoon een goede vrienden, een soort moederachtig. Zoiets ja. En af en toe heeft ze vrije dagen en dan is er iets of zo en dan kan ik haar bellen.
Int: Dus dat is dan wel fijn. En die opvoedingsondersteuning, hoe was dat, om dat te krijgen.
Gint: Nou was wel heel leuk, ook een hele leuke leerervaring, we moesten ook dingen met koelkast plakken, wat ze moesten doen en we moesten rekening houden met de kinderen enzo. Stickers krijgen en als je zoveel stickers hebt dan kan je toch wel iets met die kinderen, dat je een leuk uitje gaat doen of zo.
Int: En dat besprak je dan ook met de opvoedingsondersteuning?
Gint: Ja, die kwam ook altijd 1 keer in de week of 1 keer in de twee weken, en dan we deden dan spelletjes en van alles, eigenlijk van alles.
Int: En merk je dat het daardoor beter lukt, opvoeden, door de opvoedingsondersteuning?
Gint: Ja ook dat.
Int: Dus je bent er wel blij mee?
Gint: Ja ik ben er wel blij mee. Ja ze hebben mij goed geholpen enzo, nog steeds dus.
Int: Toen je zwanger was en toen je net bevallen was waren er dingen in je omgeving die het makkelijker maakten, dus die je goed geholpen hebben?
Gint: Ja alleen maar wij, af en toe mijn zusje en ja verder niemand eigenlijk.
Int: Dus je man maakte het wel makkelijker.
Gint: Ja soms wel, soms niet.
Int: En je zusje dan, die hielp je dan?
Gint: Ja die deed de baby in bad en hij wist niet hoe hij moest vast pakken, en dan zei zij oh kom maar ikke wel, en dan gingen ze met zijn tweeën, hij toekijken en zij in bad stoppen.
Int: En de kraamhulp, vond je dat fijn.
Gint: Ja die kwamen ook langs, ja in het begin dacht ik dat kan ik toch ook zelf. Ja een vreemde vrouw in huis en ja en dan heb je visite en dan moet de visite weg enzo ja. De eerste was wel leuk en de tweede kraamhulp was iets minder. Die schopte gewoon iedereen de deur uit terwijl je, je moet rusten, de baby moet rusten. En dan veel boven liggen hè. Je mag dan niet beneden zitten en je moest naar boven, en in mijn eigen huis wil ik gewoon ja gewoon rustig en je doet niks, ja dan hoef je niet alleen boven te liggen, dat vind ik.
Int: Nee, maar je had niet veel last toen je net bevallen was, je had geen pijn ofzo?
Gint: Ja ook dat ja en veel bloedverlies, enzo dat soort dingen en dan kwamen ze wel kijken hoe het reilt en zeilt van onder.
Int: En waren er nog andere mensen die je toen geholpen hebben, behalve je man en je zusje?
Gint: Nee verder niemand.

Int: En had je het fijn gevonden als er iemand was geweest?
Gint: Ja, misschien de oma's of de opa's een keer komen kijken ofzo.
Int: En had je wel woonruimte enzo toen?
Gint: Ja ik woonde in een flat toen.
Int: En daar was ook ruimte genoeg enzo?
Gint: Ja ruimte zat.
Int: Hoe vonden mensen in de omgeving het dat je zwanger was?
Gint: Ja goed, gewoon leuk, ja.
Int: En was je er zelf ook blij mee dat je zwanger was?
Gint: Ik was wel blij ja, dat ik zwanger was, alleen gewoon ja, af en toe dat pijn, dat overgeven, dat ziek zijn, dat soort dingen. Dat was wel een beetje, nee dat hoefde van mij niet. En de bevalling hoefde van mij ook niet. Ik heb gebeten en geknepen. Zoveel pijn was het.
Int: Was je ook wel goed voorbereid op de bevalling?
Gint: ja ik had van hier en der een aantal spullen opgezadeld enzo dus ja. En dan bewaar je toch nog wel wat voor de tweede, dus dan hoef je niet continu bij iemand aan te kloppen, heb je dit of dat, of tweedehands ergens kopen, dat soort dingen.
Int: had jij wel een kinderwens, want ik hoorde dat je eigenlijk zwanger was terwijl je de pil nog slikte?
Gint: Hebben we het eigenlijk nooit over gehad. Ja was gewoon plotseling zo dus.
Int: En toen vond je het zo leuk, dat er nog een tweede, daar heb je bewust voor gekozen?
Gint: Nou, ook niet, nee.
Int: Weer dwars door de pil heen?
Gint: Ja ook weer gewoon door de pil. Ja je leest zoveel dat het door de pil niet kan, dat je zwanger raakt, maar toch gebeurt het. En heel veel kennissen, zeg maar, die hebben dat ook. Die slikken gewoon de pil en ze worden zwanger. Ja je hoeft geen voorbehoedsmiddelen te gebruiken want hè.
Int: Toen werd je geconfronteerd met het feit dat je opeens moeder zou worden.
Gint: Ja dan sta je opeens van, wat nou?
Int: Nooit over nagedacht van te voren?
Gint: Nee, nee. Ik vond altijd wel kinderen leuk, want ik werkte toen in een dingen, van de gehandicapten. En ik vond kinderen altijd wel leuk, maar ik denk ja we zijn zo snel bij elkaar gekomen, nee, ik vond het niks. Dus ik denk ja wat nou?
Int: En wat deed je toen?
Gint: Ja ik wil gewoon het beste hebben voor mijn kinderen, nog steeds. Mijn kinderen staan op nummer 1.
Int: En heb je ook dingen moeten opgeven, voor je kinderen, omdat je dus het beste wilde?
Gint: Ja, (X) zit nou in Katwijk, aan de ene kant wil ik ze gewoon hier, aan de andere kant wil ik gewoon het beste voor haar. En als ze het weekend thuis komt, mam ik wil weer thuis komen, ja dan sta je toch met de mond vol tanden, ja wat ga je nu, wat ga ik tegen haar nu zeggen.
Ja ze is 11 en ze heeft toch een bepaalde achterstand met leren en zo dat soort dingen. Dus dan denk je ja, hoe moet je haar voorbereiden, ja in het begin is dat toch wel heel moeilijk. En daar ga ik het dan met begeleider over hebben. Dat soort dingen dus .
Int: Maar daar heb je ook wel wat aan dan?
Gint: Ja. Goede steun, een soort moederachtig.
Int: En het consultatiebureau?
Gint: Ja ik had bij het consultatiebureau altijd goed contact met diegene, en nog steeds eigenlijk. Ik zie ze nog steeds, en dan zegt ze, hoe gaat het met de kinderen, want ze weet ook dat de oudste uit huis is geplaatst enzo. En dan als er iets is dan uhhh kun je altijd naar toe. Zij kwam vroeger heel veel uhhhh dingen brengen, bonnetjes in de reclame, en dan kun je toch iets extras.

Interview cliënt 2 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Je vertelde net al dat je twee kinderen hebt.	C.2.1	Ja, twee meisjes.
Weet jij nog hoe het was om zwanger te zijn?	C.2.2	Ik slikte toen gewoon de pil, en ik was zwanger.
	C.2.3	En ik werkte toen, maar ik was regelmatig ziek. Hoe ken dat nou, zo vaak ziek. Toen ben ik naar de dokter gegaan, en je bent zwanger. Je slikt gewoon de pil en je bent zwanger. Toen heb ik nog een poosje gewerkt, maar toen ging het niet meer met mijn werk enzo.
	C.2.4	Ja, constant ziek, last van mijn maag enzo. Geen gevoel in mijn buik hebben, dat de baby nog leeft. Dus dat was in het begin heel, heel naar.
Vond je dat spannend dan ook?	C.2.5	Nou spannend niet, maar gewoon, ja bang dat het kindje weg was ofzo.
Nee. En belde je dan iemand?	C.2.6	Nou ik belde vaak de gynaecoloog, en vaak op afspraak komen. En alles was goed, bloeddruk was altijd perfect enzo. Maar vaak ook geen levend gevoel, ja toen moest ik een paar weken in het ziekenhuis liggen, en mocht ik niet uit bed, dat is niks voor mij, een hele dag in bed liggen. Ik moest heel, heel rustig aan doen, ik mocht niet te veel forceren. Ik moest gewoon in bed liggen.
Ja, en dat was dan omdat ze bang waren dat het baby'tje..	C.2.7	Ik voelde geen levend gevoel meer. Want, meestal hoor je kloppend, en veel bewegen enzo, en ik voelde op een gegeven moment, ja als het maar niet verkeerd gaat. En gynaecoloog heeft gezegd, ja we gaan toch eens, die voelde ook niks en ja, op het scherm zag je ook niet zoveel. Dus dan ging ik toch een afspraak maken met het ziekenhuis. En toen moest ik in het ziekenhuis. Ik wilde niet in het ziekenhuis.
Dan wilde je ook wel blijven voor het baby'tje.	C.2.8	Ja, ik wil gewoon het beste. En nog steeds, ik wil gewoon het beste voor mijn kinderen.
Kan je daar wat meer over vertellen?	C.2.9	Ja, ik wil gewoon een goede moeder zijn, als er iets is, dat ze altijd bij mij kunnen aankloppen.
En heb je nog hulp bij de opvoeding?	C.2.10	Ik heb vroeger van de Driestroom hulp gekregen.
En wanneer was vroeger?	C.2.11	Twee jaar geleden. Denk ik nou. Eerst x in het begin, en toen y. Mijn oudste dochter heeft last van ADHD plus ODD, en af en toe, meestal is ze heel prikkelend. En ja op een gegeven moment, ja het ging niet. En ja tussen vader en dochter ook niet. Omdat mijn man heeft ook ADHD en dat botst. En dat gaat tegen prikkelen. Op een gegeven moment ging het zo, het ging gewoon niet meer, ja. Op een gegeven moment hebben tenslotte gekozen voor uit huis plaatsen. Gewoon zelf.
Daar heb je zelf voor gekozen?	C.2.12	Ja,gewoon vrijwillig enzo.
Omdat je dacht dat het beter zou zijn?	C.2.13	Ja, misschien toch wel, ja ze heeft nu heel veel ondersteuning nodig, en heel veel begeleiding. En ja daar krijgt ze gewoon heel veel begeleiding, en in het weekend komt ze vaak thuis.
Ja, en je jongste dochter die heeft dat niet.	C.2.14	Nee, maar die heeft toch wel twee keer een koortsstuip gehad. En dat was ook heel heftig. Als je zelf EHBO doet, maar dan sta je toch me de mond vol

		tanden.
Ja, en herkende je het toen, toen het de tweede keer?	C.2.15	Dat wel, maar in boeken lees je toch heel anders als in werkelijkheid is hoor. Ook met de zwangerschap, lees je in boeken toch anders als in werkelijkheid is. Want ik wist niet toen ik van de eerste zwanger was, dat het weeën waren. Mijn man was net weg, ach het gaat wel hè, ga maar, en op een gegeven moment ging hij, en ik dacht ik moet toch bellen. Dus toen heb ik eerst de gynaecoloog gebeld, en die is gekomen, en toen moest ik naar het ziekenhuis dus.
Heeft je familie je ook geholpen tijdens de zwangerschap?	C.2.16	Nou ja, familie, nee, ja nee, hoe moet ik het zeggen. Ik heb wel familie maar ik heb geen familie. Ik heb wel een zusje en ja daar kan ik wel goed mee opschieten, de ene keer wel en de andere keer weer niet. Ja en toevallig was zij bij ons, die heeft ons, die is ook mee geweest naar het ziekenhuis.
En je vertelde net al dat je bijvoorbeeld niet wist wat weeën waren, maar je vertelde ook al dat je boekjes had gelezen enzo.	C.2.17	Maar dat zie je toch, dat merk je toch dat het anders als in werkelijkheid is hoor. Ja als je een wee krijgt dan, dan gewoon veel pijnlijker is als in boekjes staat. Oh dat doet niet zoveel zeer en je kan nog goed lopen. Nou echt niet.
Dat is wel makkelijk dan, om daar nog even naar terug te kijken.	C.2.18	Ja, dan heb je toch een beetje ondersteuning, als van, met familieleden en zo.
Want (begeleider) helpt je ook met de opvoeding? Of die helpt jou gewoon.	C.2.19	Nee nou, zij is van mij alleen maar voor financiële enzo, klappers een beetje uitmesten van hoe en wat en zo, en gewoon af en toe ergens, kletsen en zo een beetje ouwehoeren. Je kunt met haar van alles, dus zij zegt als ik iets heb met naaien, nou kom maar doen we wel samen, samen achter de naaimachine. Dat soort dingen. Ja dat heb je niet veel. En gewoon een goede vrienden, een soort moederachtig. Zoiets ja. En af en toe heeft ze vrije dagen en dan is er iets of zo en dan kan ik haar bellen.
Dus dat is dan wel fijn. En die opvoedingsondersteuning, hoe was dat, om dat te krijgen.	C.2.20	Nou was wel heel leuk, ook een hele leuke leerervaring, we moesten ook dingen met koelkast plakken, wat ze moesten doen en we moesten rekening houden met de kinderen enzo. Stickers krijgen en als je zoveel stickers hebt dan kan je toch wel iets met die kinderen, dat je een leuk uitje gaat doen of zo.
En dat besprak je dan ook met de opvoedingsondersteuning?	C.2.21	Ja, die kwam ook altijd 1 keer in de week of 1 keer in de twee weken, en dan we deden dan spelletjes en van alles, eigenlijk van alles.
Dus je bent er wel blij mee?	C.2.22	Ja ik ben er wel blij mee. Ja ze hebben mij goed geholpen enzo, nog steeds dus.
Toen je zwanger was en toen je net bevallen was waren er dingen in je omgeving die het makkelijker maakten, dus die je goed geholpen hebben?	C.2.23	Ja alleen maar wij, af en toe mijn zusje en ja verder niemand eigenlijk.
Dus je man maakte het wel makkelijker?	C.2.24	Ja soms wel, soms niet.
En je zusje dan, die hielp je dan?	C.2.25	Ja die deed de baby in bad en hij wist niet hoe hij moest vast pakken, en dan zei zij oh kom maar ikke wel, en dan gingen ze met zijn tweeën, hij toekijken en zij in bad stoppen.

En de kraamhulp, vond je dat fijn?	C.2.26	Ja die kwamen ook langs, ja in het begin dacht ik dat kan ik toch ook zelf. Ja een vreemde vrouw in huis en ja en dan heb je visite en dan moet de visite weg enzo ja. De eerste was wel leuk en de tweede kraamhulp was iets minder. Die schopte gewoon iedereen de deur uit terwijl je, je moet rusten, de baby moet rusten. En dan veel boven liggen hè. Je mag dan niet beneden zitten en je moest naar boven, en in mijn eigen huis wil ik gewoon ja gewoon rustig en je doet niks, ja dan hoef je niet alleen boven te liggen, dat vind ik.
Nee, maar je had niet veel last toen je net bevallen was, je had geen pijn ofzo?	C.2.27	Ja ook dat ja en veel bloedverlies, enzo dat soort dingen en dan kwamen ze wel kijken hoe het reilt en zeilt van onder.
En waren er nog andere mensen die je toen geholpen hebben, behalve je man en je zusje?	C.2.28	Nee verder niemand.
En had je het fijn gevonden als er iemand was geweest?	C.2.29	Ja, misschien de oma's of de opa's een keer komen kijken ofzo.
En had je wel woonruimte enzo toen?	C.2.30	Ja ik woonde in een flat toen. Ja ruimte zat.
Hoe vonden mensen in de omgeving het dat je zwanger was?	C.2.31	Ja goed, gewoon leuk, ja.
En was je er zelf ook blij mee dat je zwanger was?	C.2.32	Ik was wel blij ja, dat ik zwanger was, alleen gewoon ja, af en toe dat pijn, dat overgeven, dat ziek zijn, dat soort dingen. Dat was wel een beetje, nee dat hoefde van mij niet. En de bevalling hoefde van mij ook niet. Ik heb gebeten en geknepen. Zoveel pijn was het.
Was je ook wel goed voorbereid op de bevalling?	C.2.33	Ja ik had van hier en der een aantal spullen opgezadeld enzo dus ja. En dan bewaar je toch nog wel wat voor de tweede, dus dan hoef je niet continu bij iemand aan te kloppen, heb je dit of dat, of tweedehands ergens kopen, dat soort dingen.
had jij wel een kinderwens, want ik hoorde dat je eigenlijk zwanger was terwijl je de pil nog slikte?	C.2.34	Hebben we het eigenlijk nooit over gehad. Ja was gewoon plotseling zo dus.
En toen vond je het zo leuk, dat er nog een tweede, daar heb je bewust voor gekozen?	C.2.35	Nou, ook niet, nee.
Weer dwars door de pil heen?	C.2.36	Ja ook weer gewoon door de pil. Ja je leest zoveel dat het door de pil niet kan, dat je zwanger raakt, maar toch gebeurt het. En heel veel kennissen, zeg maar, die hebben dat ook. Die slikken gewoon de pil en ze worden zwanger. Ja je hoeft geen voorbehoedsmiddelen te gebruiken want hè.
Nooit over nagedacht van te voren?	C.2.37	Nee, nee. Ik vond altijd wel kinderen leuk, want ik werkte toen in een dingen, van de gehandicapten. En ik vond kinderen altijd wel leuk, maar ik denk ja we zijn zo snel bij elkaar gekomen, nee, ik vond het niks. Dus ik denk ja wat nou?
En wat deed je toen?	C.2.38	Ja ik wil gewoon het beste hebben voor mijn kinderen, nog steeds. Mijn kinderen staan op nummer 1.
En heb je ook dingen moeten opgeven, voor je kinderen, omdat je dus het beste wilde?	C.2.39	Ja, (X) zit nou in Katwijk, aan de ene kant wil ik ze gewoon hier, aan de andere kant wil ik gewoon het beste voor haar. En als ze het weekend thuis komt,

		mam ik wil weer thuis komen, ja dan sta je toch met de mond vol tanden, ja wat ga je nu, wat ga ik tegen haar nu zeggen. Ja ze is 11 en ze heeft toch een bepaalde achterstand met leren en zo dat soort dingen. Dus dan denk je ja, hoe moet je haar voorbereiden, ja in het begin is dat toch wel heel moeilijk. En daar ga ik het dan met begeleider over hebben. Dat soort dingen dus .
Maar daar heb je ook wel wat aan dan?	C.2.40	Ja. Goede steun, een soort moederachtig.
En het consultatiebureau?	C.2.41	Ja ik had bij het consultatiebureau altijd goed contact met diegene, en nog steeds eigenlijk. Ik zie ze nog steeds, en dan zegt ze, hoe gaat het met de kinderen, want ze weet ook dat de oudste uit huis is geplaatst enzo. En dan als er iets is dan uhhh kun je altijd naar toe. Zij kwam vroeger heel veel uhhhh dingen brengen, bonnetjes in de reclame, en dan kun je toch iets extras.

Interview cliënt 2 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Je vertelde net al dat je twee kinderen hebt.	C.2.1	Ja, twee meisjes. **2 kinderen**
Weet jij nog hoe het was om zwanger te zijn?	C.2.2	Ik slikte toen gewoon de pil, en ik was zwanger. **Aan de pil en zwanger**
	C.2.3	En ik werkte toen, maar ik was regelmatig ziek. Hoe ken dat nou, zo vaak ziek. Toen ben ik naar de dokter gegaan, en je bent zwanger. Je slikt gewoon de pil en je bent zwanger. Toen heb ik nog een poosje gewerkt, maar toen ging het niet meer met mijn werk enzo. **Vaak ziek**
	C.2.4	Ja, constant ziek, last van mijn maag enzo. Geen gevoel in mijn buik hebben, dat de baby nog leeft. Dus dat was in het begin heel, heel naar. **Geen gevoel meer in buik**
Vond je dat spannend dan ook?	C.2.5	Nou spannend niet, maar gewoon, ja bang dat het kindje weg was ofzo. **Bang dat het kindje weg was**
Nee. En belde je dan iemand?	C.2.6	Nou ik belde vaak de gynaecoloog, en vaak op afspraak komen. En alles was goed, bloeddruk was altijd perfect enzo. Maar vaak ook geen levend gevoel, ja toen moest ik een paar weken in het ziekenhuis liggen, en mocht ik niet uit bed, dat is niks voor mij, een hele dag in bed liggen. Ik moest heel, heel rustig aan doen, ik mocht niet te veel forceren. Ik moest gewoon in bed liggen. **Bedrust**
Ja, en dat was dan omdat ze bang waren dat het baby'tje..	C.2.7	Ik voelde geen levend gevoel meer. Want, meestal hoor je kloppend, en veel bewegen enzo, en ik voelde op een gegeven moment, ja als het maar niet verkeerd gaat. En gynaecoloog heeft gezegd, ja we gaan toch eens, die voelde ook niks en ja, op het scherm zag je ook niet zoveel. Dus dan ging ik toch een afspraak maken met het ziekenhuis. En toen moest ik in het ziekenhuis. Ik wilde niet in het ziekenhuis. **Ziekenhuis blijven**
Dan wilde je ook wel blijven voor het baby'tje.	C.2.8	Ja, ik wil gewoon het beste. En nog steeds, ik wil gewoon het beste voor mijn kinderen. **Beste voor kinderen**
Kan je daar wat meer over vertellen?	C.2.9	Ja, ik wil gewoon een goede moeder zijn, als er iets is, dat ze altijd bij mij kunnen aankloppen. **Goede moeder zijn**
En heb je nog hulp bij de opvoeding?	C.2.10	Ik heb vroeger van de Driestroom hulp gekregen. **Hulp van Driestroom**
En wanneer was vroeger?	C.2.11	Twee jaar geleden. Denk ik nou. Eerst x in het begin, en toen y. Mijn oudste dochter heeft last van ADHD plus ODD, en af en toe, meestal is ze heel prikkelend. En ja op een gegeven moment,

		ja het ging niet. En ja tussen vader en dochter ook niet. Omdat mijn man heeft ook ADHD en dat botst. En dat gaat tegen prikkelen. Op een gegeven moment ging het zo, het ging gewoon niet meer, ja. Op een gegeven moment hebben tenslotte gekozen voor uit huis plaatsen. Gewoon zelf. **Kind heeft ADHD en ODD** **Uithuisplaatsing dochter**
Daar heb je zelf voor gekozen?	C.2.12	Ja,gewoon vrijwillig enzo. **Vrijwillig**
Omdat je dacht dat het beter zou zijn?	C.2.13	Ja, misschien toch wel, ja ze heeft nu heel veel ondersteuning nodig, en heel veel begeleiding. En ja daar krijgt ze gewoon heel veel begeleiding, en in het weekend komt ze vaak thuis. **Veel begeleiding**
Ja, en je jongste dochter die heeft dat niet.	C.2.14	Nee, maar die heeft toch wel twee keer een koortsstuip gehad. En dat was ook heel heftig. Als je zelf EHBO doet, maar dan sta je toch me de mond vol tanden. **Koortsstuip**
Ja, en herkende je het toen, toen het de tweede keer?	C.2.15	Dat wel, maar in boeken lees je toch heel anders als in werkelijkheid is hoor. Ook met de zwangerschap, lees je in boeken toch anders als in werkelijkheid is. Want ik wist niet toen ik van de eerste zwanger was, dat het weeën waren. Mijn man was net weg, ach het gaat wel hè, ga maar, en op een gegeven moment ging hij, en ik dacht ik moet toch bellen. Dus toen heb ik eerst de gynaecoloog gebeld, en die is gekomen, en toen moest ik naar het ziekenhuis dus. **In boeken is anders dan werkelijkheid** **Wist niet dat het weeën waren**
Heeft je familie je ook geholpen tijdens de zwangerschap?	C.2.16	Nou ja, familie, nee, ja nee, hoe moet ik het zeggen. Ik heb wel familie maar ik heb geen familie. Ik heb wel een zusje en ja daar kan ik wel goed mee opschieten, de ene keer wel en de andere keer weer niet. Ja en toevallig was zij bij ons, die heeft ons, die is ook mee geweest naar het ziekenhuis. **Goed met zusje opschieten**
En je vertelde net al dat je bijvoorbeeld niet wist wat weeën waren, maar je vertelde ook al dat je boekjes had gelezen enzo.	C.2.17	Maar dat zie je toch, dat merk je toch dat het anders als in werkelijkheid is hoor. Ja als je een wee krijgt dan, dan gewoon veel pijnlijker is als in boekjes staat. Oh dat doet niet zoveel zeer en je kan nog goed lopen. Nou echt niet. **In boeken anders dan werkelijkheid**
Dat is wel makkelijk dan, om daar nog even naar terug te kijken.	C.2.18	Ja, dan heb je toch een beetje ondersteuning, als van, met familieleden en zo. **Ondersteuning van boeken**
Want (begeleider) helpt je ook met de opvoeding? Of die helpt jou gewoon.	C.2.19	Nee nou, zij is van mij alleen maar voor financiële enzo, klappers een beetje uitmesten van hoe en wat en zo, en gewoon af en toe ergens, kletsen en zo een beetje ouwehoeren.

		Je kunt met haar van alles, dus zij zegt als ik iets heb met naaien, nou kom maar doen we wel samen, samen achter de naaimachine. Dat soort dingen. Ja dat heb je niet veel. En gewoon een goede vrienden, een soort moederachtig. Zoiets ja. En af en toe heeft ze vrije dagen en dan is er iets of zo en dan kan ik haar bellen. **Financiën**
Dus dat is dan wel fijn. En die opvoedingsondersteuning, hoe was dat, om dat te krijgen.	C.2.20	Nou was wel heel leuk, ook een hele leuke leerervaring, we moesten ook dingen met koelkast plakken, wat ze moesten doen en we moesten rekening houden met de kinderen enzo. Stickers krijgen en als je zoveel stickers hebt dan kan je toch wel iets met die kinderen, dat je een leuk uitje gaat doen of zo. **Leuke leerervaring**
En dat besprak je dan ook met de opvoedingsondersteuning?	C.2.21	Ja, die kwam ook altijd 1 keer in de week of 1 keer in de twee weken, en dan we deden dan spelletjes en van alles, eigenlijk van alles. **1 keer in de week hulp van OO**
Dus je bent er wel blij mee?	C.2.22	Ja ik ben er wel blij mee. Ja ze hebben mij goed geholpen enzo, nog steeds dus. **Goed geholpen**
Toen je zwanger was en toen je net bevallen was waren er dingen in je omgeving die het makkelijker maakten, dus die je goed geholpen hebben?	C.2.23	Ja alleen maar wij, af en toe mijn zusje en ja verder niemand eigenlijk. **Man en zusje**
Dus je man maakte het wel makkelijker?	C.2.24	Ja soms wel, soms niet. **Soms wel, soms niet**
En je zusje dan, die hielp je dan?	C.2.25	Ja die deed de baby in bad en hij wist niet hoe hij moest vast pakken, en dan zei zij oh kom maar ikke wel, en dan gingen ze met zijn tweeën, hij toekijken en zij in bad stoppen. **Zus helpt met baby in bad doen**
En de kraamhulp, vond je dat fijn?	C.2.26	Ja die kwamen ook langs, ja in het begin dacht ik dat kan ik toch ook zelf. Ja een vreemde vrouw in huis en ja en dan heb je visite en dan moet de visite weg enzo ja. De eerste was wel leuk en de tweede kraamhulp was iets minder. Die schopte gewoon iedereen de deur uit terwijl je, je moet rusten, de baby moet rusten. En dan veel boven liggen hè. Je mag dan niet beneden zitten en je moest naar boven, en in mijn eigen huis wil ik gewoon ja gewoon rustig en je doet niks, ja dan hoef je niet alleen boven te liggen, dat vind ik. **Kraamzorg niet altijd leuk** **Veel rusten voor de baby**
Nee, maar je had niet veel last toen je net bevallen was, je had geen pijn ofzo?	C.2.27	Ja ook dat ja en veel bloedverlies, enzo dat soort dingen en dan kwamen ze wel kijken hoe het reilt en zeilt van onder. **veel bloedverlies**
En waren er nog andere mensen die je toen geholpen hebben, behalve je man	C.2.28	Nee verder niemand. **Geen andere hulp**

en je zusje?		
En had je het fijn gevonden als er iemand was geweest?	C.2.29	Ja, misschien de oma's of de opa's een keer komen kijken ofzo. **Meer contact met opa's en oma's was leuk geweest**
En had je wel woonruimte enzo toen?	C.2.30	Ja ik woonde in een flat toen. Ja ruimte zat. **Flat, ruimte zat**
Hoe vonden mensen in de omgeving het dat je zwanger was?	C.2.31	Ja goed, gewoon leuk, ja. **Mensen vonden het leuk dat ze zwanger was**
En was je er zelf ook blij mee dat je zwanger was?	C.2.32	Ik was wel blij ja, dat ik zwanger was, alleen gewoon ja, af en toe dat pijn, dat overgeven, dat ziek zijn, dat soort dingen. Dat was wel een beetje, nee dat hoefde van mij niet. En de bevalling hoefde van mij ook niet. Ik heb gebeten en geknepen. Zoveel pijn was het. **Wel blij met zwangerschap** **Bevalling en misselijkheid minder leuk**
Was je ook wel goed voorbereid op de bevalling?	C.2.33	Ja ik had van hier en der een aantal spullen opgezadeld enzo dus ja. En dan bewaar je toch nog wel wat voor de tweede, dus dan hoef je niet continu bij iemand aan te kloppen, heb je dit of dat, of tweedehands ergens kopen, dat soort dingen. **Had her en der spullen verzameld**
had jij wel een kinderwens, want ik hoorde dat je eigenlijk zwanger was terwijl je de pil nog slikte?	C.2.34	Hebben we het eigenlijk nooit over gehad. Ja was gewoon plotseling zo dus. **Was gewoon plotseling zwanger**
En toen vond je het zo leuk, dat er nog een tweede, daar heb je bewust voor gekozen?	C.2.35	Nou, ook niet, nee. **Tweede ook plotseling**
Weer dwars door de pil heen?	C.2.36	Ja ook weer gewoon door de pil. Ja je leest zoveel dat het door de pil niet kan, dat je zwanger raakt, maar toch gebeurt het. En heel veel kennissen, zeg maar, die hebben dat ook. Die slikken gewoon de pil en ze worden zwanger. Ja je hoeft geen voorbehoedsmiddelen te gebruiken want hè. **Toch zwanger ondanks pil**
Nooit over nagedacht van te voren?	C.2.37	Nee, nee. Ik vond altijd wel kinderen leuk, want ik werkte toen in een dingen, van de gehandicapten. En ik vond kinderen altijd wel leuk, maar ik denk ja we zijn zo snel bij elkaar gekomen, nee, ik vond het niks. Dus ik denk ja wat nou? **Kinderen altijd wel leuk gevonden**
En wat deed je toen?	C.2.38	Ja ik wil gewoon het beste hebben voor mijn kinderen, nog steeds. Mijn kinderen staan op nummer 1. **Kinderen op nummer 1**
En heb je ook dingen moeten opgeven, voor je kinderen, omdat je dus het beste wilde?	C.2.39	Ja, (X) zit nou in Katwijk, aan de ene kant wil ik ze gewoon hier, aan de andere kant wil ik gewoon het beste voor haar. En als ze het weekend thuis komt, mam ik wil weer thuis komen, ja dan sta je toch met de mond vol tanden, ja wat ga je nu, wat ga ik tegen haar nu

		zeggen. Ja ze is 11 en ze heeft toch een bepaalde achterstand met leren en zo dat soort dingen. Dus dan denk je ja, hoe moet je haar voorbereiden, ja in het begin is dat toch wel heel moeilijk. En daar ga ik het dan met begeleider over hebben. Dat soort dingen dus. **Beste voor kinderen** **Met begeleider over moeilijkheden hebben**
Maar daar heb je ook wel wat aan dan?	C.2.40	Ja. Goede steun, een soort moederachtig. **Goede steun van begeleider**
En het consultatiebureau?	C.2.41	Ja ik had bij het consultatiebureau altijd goed contact met diegene, en nog steeds eigenlijk. Ik zie ze nog steeds, en dan zegt ze, hoe gaat het met de kinderen, want ze weet ook dat de oudste uit huis is geplaatst enzo. En dan als er iets is dan uhhh kun je altijd naar toe. Zij kwam vroeger heel veel uhhhh dingen brengen, bonnetjes in de reclame, en dan kun je toch iets extras. **Goed contact consultatiebureau**

Interview cliënt 3

Beg: Jullie zijn stagiaires en bezig met een opdracht voor de Driestroom.
Int: Ja dat klopt
Beg: En op welke school zitten jullie?
Int: Op de CHE
Beg: (tegen Gint) Heb je daar wel eens van gehoord?
Gint: Nee, zegt me niks.
Int: Is het voor jou duidelijk waarom wij hier zijn?
Gint: Uhh ja.
Int: Heb je voor we beginnen nog vragen?
Gint: Nee.
Int: Je bent nu dus zwanger?
Gint: Ja.
Int: Hoe lang al?
Gint: 22 weken.
Int: Wat leuk voor je. En hoe is het om zwanger te zijn?
Gint: Eerst was het niet leuk.
Int: Waarom niet?
Gint: Ik ben ziek geweest.
Int: Oh wat vervelend, misselijk enzo?
Gint: Uhh ja, misselijk en overgeven enzo.
Int: Maar nu is het wel leuk?
Gint: Ja.
Int: En waarom is het nu wel leuk?
Gint: Ja nu ben ik niet meer ziek en niet meer misselijk.
Int: Oh dat is wel fijn voor je dan. En x is jouw begeleider toch?
Gint: Ja.
Int: En hoe vaak in de week krijg je van haar begeleiding?
Gint: Nou uhh meestal 1 keer of 2 keer hulp in de week. Soms als er wat is dan vaker.
Int: En waarmee helpt x jou?
Gint: Ja met de post en nu met het zoeken van een huis nu.
Int: Oke, want waar woon je nu dan.
Gint: Nu woon ik bij mijn moeder, maar ik wil met mijn vriend gaan samenwonen. Liever niet meer bij mn moeder wonen.
Int: En lukt het om een andere woning te vinden?
Gint: Nee nog niet echt. Ik heb wel urgentie aangevraagd, maar dat is afgewezen.
Int: Oh dat is vervelend. Even een andere vraag. Heb je naast x nog andere mensen die je helpen?
Gint: Ja ik heb een bewindvoerder. Verder geen andere hulp.
Int: En van je vriend?
Gint: Ja die gaat wel overal mee naar toe.
Int: En helpt je moeder je misschien ook?
Gint: Uhh nee die werkt heel veel.
Int: Oh dus die heeft dan geen tijd. En misschien een oma ofzo die je helpt?
Gint: Nee die woont ver weg. Dan moet ik weer helemaal naar Verweggistan.
Int: Praat je wel eens met x over je zwangerschap?
Gint: Ja soms wel, niet heel veel.
Int: Heb je verder nog hulp van een dokter of iemand anders?
Gint: Ja ik ga naar een verloskundige.
Int: Gaat x dan mee?
Gint: Nee de verloskundige belt als ik een gesprek heb gehad. Als er wat is dan gaat x wel mee.
Int: Wat doe je in het dagelijks leven?
Gint: Niks.
Int: Oh lekker rustig aan. Wat deed je eerst dan?
Gint: Een opleiding maar daar ben ik mee gestopt. Ik vond er niks meer aan.
Int: Wat deed je voor opleiding?
Gint: Voor in de zorg.

Int: Ben je gestopt omdat je zwanger bent?
Gint: Nee ik vond het niet meer leuk.
Int: En wat vind je van de begeleiding die je krijgt?
Gint: Ja die is wel prima zo.
Int: Zou je nog ergens anders hulp bij willen hebben?
Gint: Nee.
Int: Denk je wel eens over hoe het is als het kindje er is?
Gint: Nee dat zie ik dan allemaal wel. Kan er nu wel over nadenken, maar misschien gaat het wel allemaal anders.
Int: Praat je weleens over de toekomst met x?
Gint: Nee niet echt.
Int: Wat vond je er van toen je er achter kwam dat je zwanger was?
Gint: Ja was wel spannend.
Int: Wat maakte het spannend?
Gint: Nou ik had al een paar miskramen gehad. Dus het was wel spannend of het goed zou gaan.
Int: Dus je was er wel blij mee dat je zwanger was?
Gint: Ja ben wel blij dat ik een kindje krijg.
Int: En wat vind je moeder ervan dat je zwanger bent?
Gint: Ja die vind het wel leuk. Ze vond het wel eerst jammer dat ik gestopt ben met school, maar nu is ze er wel blij mee.
Int: En wat vind je vriend er van dat je zwanger bent?
Gint: Die vind het wel leuk nu we weten wat het is. Dan kunnen we spullen halen.
Int: Oh ja, samen kleren kopen is wel leuk. Dus hij helpt je wel?
Gint: Ja dat is hem geraden.
Int: Zijn er ook dingen die je wel lastig vind?
Gint: Ja uhh, dat ik geen woning heb. Samenwonen bij mijn moeder heeft ook niet zoveel nut.
Int: Je bent dus wel tevreden met hoe het nu gaat?
Gint: Ja.
Int: Dan zijn we nu wel klaar met onze vragen. Leuk dat je mee wilde werken.
Gint: Ja.
Int: veel plezier nog met de rest van je zwangerschap.
Gint: Dank je wel.

Interview cliënt 3 geschrapt

Int: Je bent nu dus zwanger?
Gint: Ja.
Int: Hoe lang al?
Gint: 22 weken.
Int: En hoe is het om zwanger te zijn?
Gint: Eerst was het niet leuk.
Int: Waarom niet?
Gint: Ik ben ziek geweest.
Int: Misselijk enzo?
Gint: Ja, misselijk en overgeven enzo.
Int: Maar nu is het wel leuk?
Gint: Ja.
Int: En waarom is het nu wel leuk?
Gint: Ja nu ben ik niet meer ziek en niet meer misselijk.
Int: … is jouw begeleider toch?
Gint: Ja.
Int: Hoe vaak in de week krijg je van haar begeleiding?
Gint: Meestal 1 keer of 2 keer hulp in de week. Soms als er wat is dan vaker.
Int: Waarmee helpt ze jou?
Gint: Met de post en nu met het zoeken van een huis nu.
Int: Waar woon je nu dan?
Gint: Nu woon ik bij mijn moeder, maar ik wil met mijn vriend gaan samenwonen. Liever niet meer bij mn moeder wonen.
Int: Lukt het om een andere woning te vinden?
Gint: Nee nog niet echt. Ik heb wel urgentie aangevraagd, maar dat is afgewezen.
Int: Heb je naast je begeleidster nog andere mensen die je helpen?
Gint: Ja ik heb een bewindvoerder. Verder geen andere hulp.
Int: En van je vriend?
Gint: Ja die gaat wel overal mee naar toe.
Int: Helpt je moeder je misschien ook?
Gint: Nee die werkt heel veel.
Int: Dus die heeft dan geen tijd. Misschien een oma ofzo die je helpt?
Gint: Nee die woont ver weg. Dan moet ik weer helemaal naar Verweggistan.
Int: Praat je wel eens met je begeleidster over je zwangerschap?
Gint: Ja soms wel, niet heel veel.
Int: Heb je verder nog hulp van een dokter of iemand anders?
Gint: Ja ik ga naar een verloskundige.
Int: Gaat je begeleidster dan mee?
Gint: Nee de verloskundige belt als ik een gesprek heb gehad. Als er wat is dan gaat mijn begeleidster wel mee.
Int: Wat doe je in het dagelijks leven?
Gint: Niks.
Int: Wat deed je eerst?
Gint: Een opleiding maar daar ben ik mee gestopt. Ik vond er niks meer aan.
Int: Wat deed je voor opleiding?
Gint: Voor in de zorg.
Int: Ben je gestopt omdat je zwanger bent?
Gint: Nee ik vond het niet meer leuk.
Int: Wat vind je van de begeleiding die je krijgt?
Gint: Ja die is wel prima zo.
Int: Zou je nog ergens anders hulp bij willen hebben?
Gint: Nee.
Int: Denk je wel eens over hoe het is als het kindje er is?
Gint: Nee dat zie ik dan allemaal wel. Kan er nu wel over nadenken, maar misschien gaat het wel allemaal anders.

Int: Praat je weleens over de toekomst met je begeleidster?
Gint: Nee niet echt.
Int: Wat vond je er van toen je er achter kwam dat je zwanger was?
Gint: Ja was wel spannend.
Int: Wat maakte het spannend?
Gint: Ik had al een paar miskramen gehad. Dus het was wel spannend of het goed zou gaan.
Int: Dus je was er wel blij mee dat je zwanger was?
Gint: Ja ben wel blij dat ik een kindje krijg.
Int: En wat vind je moeder ervan dat je zwanger bent?
Gint: Ja die vind het wel leuk. Ze vond het eerst jammer dat ik gestopt ben met school, maar nu is ze er wel blij mee.
Int: En wat vind je vriend er van dat je zwanger bent?
Gint: Die vind het wel leuk nu we weten wat het is. Dan kunnen we spullen halen.
Int: Samen kleren kopen is wel leuk. Dus hij helpt je wel?
Gint: Ja dat is hem geraden.
Int: Zijn er ook dingen die je wel lastig vind?
Gint: Ja, dat ik geen woning heb. Samenwonen bij mijn moeder heeft ook niet zoveel nut.
Int: Je bent over het algemeen wel tevreden met hoe het nu gaat?
Gint: Ja.

Interview cliënt 3 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Je bent nu dus zwanger?	C.3.1	Ja.
Hoe lang al?	C.3.2	22 weken.
En hoe is het om zwanger te zijn?	C.3.3	Eerst was het niet leuk.
Waarom niet?	C.3.4	Ik ben ziek geweest.
Misselijk enzo?	C.3.5	Ja, misselijk en overgeven enzo.
Maar nu is het wel leuk?	C.3.6	Ja.
En waarom is het nu wel leuk?	C.3.7	Ja nu ben ik niet meer ziek en niet meer misselijk.
Hoe vaak in de week krijg je van haar begeleiding?	C.3.8	Meestal 1 keer of 2 keer hulp in de week. Soms als er wat is dan vaker.
Waarmee helpt ze jou?	C.3.9	Met de post en nu met het zoeken van een huis nu.
Waar woon je nu dan?	C.3.10	Nu woon ik bij mijn moeder, maar ik wil met mijn vriend gaan samenwonen. Liever niet meer bij mn moeder wonen.
Lukt het om een andere woning te vinden?	C.3.11	Nee nog niet echt. Ik heb wel urgentie aangevraagd, maar dat is afgewezen
Heb je naast je begeleidster nog andere mensen die je helpen?	C.3.12	Ja ik heb een bewindvoerder. Verder geen andere hulp.
En van je vriend?	C.3.13	Ja die gaat wel overal mee naar toe.
Helpt je moeder je misschien ook?	C.3.14	Nee die werkt heel veel.
Dus die heeft dan geen tijd. Misschien een oma ofzo die je helpt?	C.3.15	Nee die woont ver weg. Dan moet ik weer helemaal naar Verweggistan.
Praat je wel eens met je begeleidster over je zwangerschap?	C.3.16	Ja soms wel, niet heel veel.
Heb je verder nog hulp van een dokter of iemand anders?	C.3.17	Ja ik ga naar een verloskundige.
Gaat je begeleidster dan mee?	C.3.18	Nee de verloskundige belt als ik een gesprek heb gehad. Als er wat is dan gaat mijn begeleidster wel mee.
Wat doe je in het dagelijks leven?	C.3.19	Niks.
Wat deed je eerst?	C.3.20	Een opleiding maar daar ben ik mee gestopt. Ik vond er niks meer aan.
Wat deed je voor opleiding?	C.3.21	Voor in de zorg.
Ben je gestopt omdat je zwanger bent?	C.3.22	Nee ik vond het niet meer leuk.
Wat vind je van de begeleiding die je krijgt?	C.3.23	Ja die is wel prima zo.
Zou je nog ergens anders hulp bij willen hebben?	C.3.24	Nee.
Denk je wel eens over hoe het is als het kindje er is?	C.3.25	Nee dat zie ik dan allemaal wel. Kan er nu wel over nadenken, maar misschien gaat het wel allemaal anders.
Praat je weleens over de toekomst met je begeleidster?	C.3.26	Nee niet echt.
Wat vond je er van toen je er achter kwam dat je zwanger was?	C.3.27	Ja was wel spannend.
Wat maakte het spannend?	C.3.28	Ik had al een paar miskramen gehad. Dus het was wel spannend of het goed zou gaan.
Dus je was er wel blij mee dat je zwanger	C.3.29	Ja ben wel blij dat ik een kindje krijg.

was?		
En wat vind je moeder ervan dat je zwanger bent?	C.3.30	Ja die vind het wel leuk.
	C.3.31	Ze vond het eerst jammer dat ik gestopt ben met school, maar nu is ze er wel blij mee.
En wat vind je vriend er van dat je zwanger bent?	C.3.32	Die vind het wel leuk nu we weten wat het is. Dan kunnen we spullen halen.
Samen kleren kopen is wel leuk. Dus hij helpt je wel?	C.3.33	Ja dat is hem geraden.
Zijn er ook dingen die je wel lastig vind?	C.3.34	Ja, dat ik geen woning heb. Samenwonen bij mijn moeder heeft ook niet zoveel nut.
Je bent over het algemeen wel tevreden met hoe het nu gaat?	C.3.35	Ja.

Interview cliënt 3 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Je bent nu dus zwanger?	C.3.1	Ja. **Zwanger**
Hoe lang al?	C.3.2	22 weken. **22 weken zwanger**
En hoe is het om zwanger te zijn?	C.3.3	Eerst was het niet leuk. **Eerst niet leuk**
Waarom niet?	C.3.4	Ik ben ziek geweest. **Ziek**
Misselijk enzo?	C.3.5	Ja, misselijk en overgeven enzo. **Misselijk**
Maar nu is het wel leuk?	C.3.6	Ja. **Nu wel leuk**
En waarom is het nu wel leuk?	C.3.7	Ja nu ben ik niet meer ziek en niet meer misselijk. **Niet meer ziek**
Hoe vaak in de week krijg je van haar begeleiding?	C.3.8	Meestal 1 keer of 2 keer hulp in de week. Soms als er wat is dan vaker. **1 of 2 keer in de week begeleiding**
Waarmee helpt ze jou?	C.3.9	Met de post en nu met het zoeken van een huis nu. **Post en zoeken van een huis**
Waar woon je nu dan?	C.3.10	Nu woon ik bij mijn moeder, maar ik wil met mijn vriend gaan samenwonen. Liever niet meer bij mn moeder wonen. **Woon bij moeder** **Wil samenwonen**
Lukt het om een andere woning te vinden?	C.3.11	Nee nog niet echt. Ik heb wel urgentie aangevraagd, maar dat is afgewezen. **Urgentie afgewezen**
Heb je naast je begeleidster nog andere mensen die je helpen?	C.3.12	Ja ik heb een bewindvoerder. Verder geen andere hulp. **Bewindvoerder** **Verder geen hulp**
En van je vriend?	C.3.13	Ja die gaat wel overal mee naar toe. **Vriend gaat overal mee naar toe**
Helpt je moeder je misschien ook?	C.3.14	Nee die werkt heel veel. **Moeder werkt veel**
Dus die heeft dan geen tijd. Misschien een oma ofzo die je helpt?	C.3.15	Nee die woont ver weg. Dan moet ik weer helemaal naar Verweggistan. **Oma woont ver weg**
Praat je wel eens met je begeleidster over je zwangerschap?	C.3.16	Ja soms wel, niet heel veel. **Niet veel praten over de zwangerschap**
Heb je verder nog hulp van een dokter of iemand anders?	C.3.17	Ja ik ga naar een verloskundige. **Verloskundige**
Gaat je begeleidster dan mee?	C.3.18	Nee de verloskundige belt als ik een gesprek heb gehad. Als er wat is dan gaat mijn begeleidster wel mee. **Verloskundige belt begeleidster**
Wat doe je in het dagelijks leven?	C.3.19	Niks. **Niks doen**
Wat deed je eerst?	C.3.20	Een opleiding maar daar ben ik mee gestopt. Ik vond er niks meer aan. **Gestopt met de opleiding**
Wat deed je voor opleiding?	C.3.21	Voor in de zorg.

		Zorg
Ben je gestopt omdat je zwanger bent?	C.3.22	Nee ik vond het niet meer leuk. **Niet meer leuk**
Wat vind je van de begeleiding die je krijgt?	C.3.23	Ja die is wel prima zo. **Begeleiding is prima**
Zou je nog ergens anders hulp bij willen hebben?	C.3.24	Nee. **Wil geen andere hulp**
Denk je wel eens over hoe het is als het kindje er is?	C.3.25	Nee dat zie ik dan allemaal wel. Kan er nu wel over nadenken, maar misschien gaat het wel allemaal anders. **Kindje: zie ik dan wel**
Praat je weleens over de toekomst met je begeleidster?	C.3.26	Nee niet echt. **Praat niet echt over de toekomst**
Wat vond je er van toen je er achter kwam dat je zwanger was?	C.3.27	Ja was wel spannend. **Spannend**
Wat maakte het spannend?	C.3.28	Ik had al een paar miskramen gehad. Dus het was wel spannend of het goed zou gaan. **Miskramen**
Dus je was er wel blij mee dat je zwanger was?	C.3.29	Ja ben wel blij dat ik een kindje krijg. **Blij dat ik een kindje krijg**
En wat vind je moeder ervan dat je zwanger bent?	C.3.30	Ja die vind het wel leuk. **Moeder: leuk**
	C.3.31	Ze vond het eerst jammer dat ik gestopt ben met school, maar nu is ze er wel blij mee. **Moeder: jammer, gestopt met school**
En wat vind je vriend er van dat je zwanger bent?	C.3.32	Die vind het wel leuk nu we weten wat het is. Dan kunnen we spullen halen. **Vriend: vind het wel leuk**
Samen kleren kopen is wel leuk. Dus hij helpt je wel?	C.3.33	Ja dat is hem geraden. **Helpen is hem geraden**
Zijn er ook dingen die je wel lastig vind?	C.3.34	Ja, dat ik geen woning heb. Samenwonen bij mijn moeder heeft ook niet zoveel nut. **Lastig geen woning**
Je bent over het algemeen wel tevreden met hoe het nu gaat?	C.3.35	Ja. **Tevreden zo het gaat**

Interview cliënt 4

Int: Je begeleider had al een beetje uitgelegd waarvoor we gekomen zijn?
Gint: Ja uhh van uhhh, baby's hoe het was, om een baby te krijgen.
Int: Ja klopt helemaal. We zijn dus bezig met een opdracht voor school om te kijken hoe het is om zwanger te zijn, en uhh wat mensen dan misschien fijn vinden aan de begeleiding, als de baby er net is. Dat soort dingen. Dus daar gaan we een paar vragen over stellen als dat mag.
Gint: Ja hoor.
Int: Heb je van te voren nog vragen?
Gint: Nee.
Int: Als je iets niet uhhh wilt vertellen, nou ja dan moet je dat zelf uhh gewoon aangeven. We stellen gewoon vragen en als je geen antwoord wil geven dan uhh is dat ook uhh natuurlijk geen probleem.
Als eerste heb ik uhh hier opgeschreven hoe het was om zwanger te zijn? Het is alweer een poosje geleden.
Gint: Lastig, ja soms merkte ik wel eens dingetjes, schoppen of trappelen, bewegingen. Was soms wel leuk hoor.
Int: Ja dat kan ik me wel voorstellen. En dan denk je van: er zit een kindje in mijn buik?
Gint: nou..
Int: Begin je dat te voelen.
Gint: Ja, eigenlijk wel.
Int: Waren er nog meer leuke dingen aan de zwangerschap?
Gint: Moeilijk hoor, ja je mocht niet veel eten toen, daar moet je wel rekening mee houden met het eten. Geen brie, geen uhhh vleesdingen, rauw vlees, dus ja, daar moet je wel mee oppassen. Voor de rest, iedereen met cadeautjes, en belangstelling en ja, wel leuk.
Int: Zeker leuk. En is de zwangerschap goed gegaan? Was je misselijk of viel het allemaal wel mee?
Gint: nou uhhhh in het begin dachten ze dat uhhh de vruchtwater hoog lag, of de dingen hoog lag, snap je, het was een tweeling, er is gelukkig maar eentje, daar waren ze bang voor.
Int: Oké, en toen moest je onderzoeken ofzo?
Gint: Ja het ziekenhuis op controle.
Int: Oké. Dat was wel schrikken dan of niet?
Gint: Omdat het vruchtwater te hoog lag.
Int: ja.
Gint: En ook overgeven en kokhalsneigingen.
Int: En wat dacht je toen, toen uhhh als die onderzoeken begonnen?
Gint: Ik wilde zekerheid, dat er toch een kindje was.
Int: Ja. Dus dat gaf dan wel rust?
Gint: Ja.
Int: En uhhh was je blij dat je zwanger was?
Gint: Ja, we hebben er eerst lang over gepraat uhh, om kinderen te krijgen. Eerst was ik wel emotioneel in het begin, en er ook niet echt aan toe. En uhh ja een paar jaar was het ook niet gelukt, en opeens was ik zwanger.
Int: Je wilde dus wel graag een kindje?
Gint: Ja goed overlegt, samen ja.
Int: En je bent getrouwd?
Gint: Ja.
Int: Dus toen hebben jullie samen gepraat over hoe het zou zijn om een kindje te krijgen?
Gint: Ja. In het begin was ik er nog niet echt aan toe. En toen op een gegeven moment, ja was de riolering verstopt, hier buiten, en uhhh toen moest ik overgeven en toen zei de buurvrouw je bent zwanger. Ja dat was, toen was ik zwanger.
Int: en heb je er ook, heb je er alleen met je man over gepraat, dat je kinderen wilde, of ook met andere mensen?
Gint: Nee, wij samen eigenlijk.
Int: Je had toen geen begeleiding van de Driestroom?
Gint: Jawel, maar die, die was er wel uhhh maar die zei ook op een gegeven moment als je uhh als het kindje geboren wordt, dan kan ik jullie niet meer verder begeleiden.
Int: Hoe bedoel je dat?
Gint: Nou zij, uhhh ja zij had geen kinderen en dan kon ze me niet verder uhhh.
Int: Oké, je had toen een begeleidster die jou niet meer kon begeleiden toen?

Gint: Ja.
Int: En weet je nog uhhh wat uhhh de Driestroom er van vond dat je graag kinderen wilde?
Gint: De Driestroom wist dat niet.
Int: Daar heb je ook niet mee overlegd?
Gint: Nee.
Int: En uhh toen kreeg je dus andere begeleiding?
Gint: Ja en die uhh vrouw kende ik, en zodoende ben ik bij haar terecht gekomen. Toen was ik zwanger en het kindje was geboren en uhh ja sindsdien heeft zij mij eigenlijk begeleid.
Int: En had je toen je zwanger was uhhh had je toen wel, kreeg je toen ook begeleiding van de Driestroom, en heb je daar toen uhhh heb je daar wat aan gehad?
Gint: Ja.
Int: En weet je nog wat voor begeleiding ze toen gaven?
Gint: ja gewoon praten.
Int: En waarover?
Gint: ja uhh niet veel, je kon er niet veel, ze wist weinig eigenlijk over zwangerschap en toen konden we het er niet over hebben.
Int: En zou je dat wel fijn hebben gevonden als je daar, als ze daar meer van wist?
Gint: Uhh ja eigenlijk wel.
Int: dat je toch met iemand van de Driestroom meer over de zwangerschap kon praten.
Gint: Ja.
Int: Gingen ze bijvoorbeeld ook mee naar de verloskundige ofzo
Gint: Nee.
Int: Dat heb je ook samen gedaan?
Gint: Met mijn man samen ja.
Int: Dus toen je zwanger was hielp de begeleiding van de Driestroom je niet met de zwangerschap, maar waar hielpen ze je toen wel bij?
Gint: Huishouden, beetje praten uhhh hoe het ging.
Int: Dus de dagelijkse dingen eigenlijk?
Gint: Ja.
Int: En vanuit het uhh consultatiebureau, kreeg je toen ook allemaal dingen mee van wat je moest kopen?
Gint: Nee.
Int: Niet?
Gint: Nee.
Int: En hoe ben je er toen achter gekomen wat je allemaal nodig had voor de baby?
Gint: Nou uhh we hebben een schriftje, we hadden wel dingen gevraag aan het consultatiebureau, en het meeste toch via familie. Mijn pleegmoeder.
Int: Dus er was wel familie die je heeft geholpen?
Gint: Ja.
Int: En die hielpen dan bij spulletjes kopen?
Gint: Spulletjes halen.
Int: EN bij wat nog meer?
Gint: uhhh ja kon altijd bellen als er wat was.
Int: En weet je dan nog een voorbeeld, waar je dan voor belde bijvoorbeeld?
Gint: Naar de familie?
Int: Ja.
Gint: Nee.
Int: Dat was gewoon als je iets niet wist uhhh.
Gint: Dan kon je gewoon bellen ja. En nou nog hoor. Dus uhhh.
Int: Daar heb je nog steeds wel steun aan?
Gint: Ja. Heel fijn ja, ook om mee te gaan naar dingen toe. Alleen in het begin toen het kindje ziek thuis was, had ik wel eens moeite om echt uhh ja, de begeleider zei dan wat en om dan echt die dingen aan te nemen. En ja opeens moet dat, en alles en iedereen ja zegt hoe je het moest doen en uhhh, het moet zus en zo. Dat vond ik wel een beetje te druk eigenlijk.
Int: Had je toen niet echt het gevoel dat er naar jou geluisterd werd?
Gint: Ja, nee. Er was ook een begeleider die zei: je moet zo de fles geven op een bepaalde manier, en uhh ja, ik dacht leg het dan op een normale manier uit.

Int: Dan legde ze het niet goed aan je uit.
Gint: Nee.
Int: Want begreep je het dan niet of ?
Gint: Nou ze zat heel de tijd uhhh het kindje te draaien en alles te doen, en het moet rustig uitgelegd worden. En daarna is ze niet meer geweest.
Int: Je hebt haar weggejaagd.
Gint: Ja.
Int: En waren er ook nog andere mensen die dan vonden dat je dingen op een bepaalde manier moest doen?
Gint: Nou de kinderarts zei in het begin, het kindje moet lopen, praten, alles. Ik denk, nou nou, die eist ook wat, ik mag hem niet. En nou, nou is het langzamerhand begrijp ik hem wel, en mag ik hem wel.
Int: Het gaat iets beter?
Gint: Ja, want hij moest lopen, praten.
Int: Want dat deed hij niet?
Gint: Nee hij had in het begin heupdysplasie, of hoe noem je dat, dan moest je breed luieren. Dubbele luiers aan. Want de been, heup ja uit de kom was enzo, moesten we twee luiers om doen.
Int: Oh, das ook nog wel ingewikkeld of niet.
Gint: En ook een ooglid wat toen helemaal afgeplakt moest worden.
Int: Want daar was ook iets mee?
Gint: Ja die hangt, als je goed, je ziet het wel een beetje. In het begin moesten we het ook afplakken, zei de oogarts.
Int: Wat uhh, wat waren de dingen die lastig waren aan de zwangerschap?
Gint: Niks.
Int: Dus het was allemaal wel leuk?
Gint: Ja, veel aandacht, ja. En ik weet het eigenlijk niet.
Int: Niet veel ziek geweest?
Gint: Nee.
Int: Nou das ook alleen maar fijn toch?
Gint: Nou in het begin dacht ik, doordat het vruchtwater te hoog lag, wel veel overgeven, dat wel. Maar voor de rest helemaal niks.
Int: en uhh toen je zwanger was, wat wist je er toen van, over zwanger zijn?
Gint: Uhhh bij de verloskundige op controle. Maar ook niet echt. Ik begrijp het niet.
Int: Wat wist je over zwanger zijn en over dat er een kindje ging groeien en de bevalling. Of je daar al genoeg van af wist of dat je daar nog veel over hebt moeten leren, over hoe dat allemaal werkte.
Gint: Ja bij het consultatiebureau hè, en de verloskundige, en die legden dingen uit.
Int: En ging er dan ook iemand van je familie mee?
Gint: Mijn man, ja. Die ging altijd mee.
Int: Dus daar heb je wel veel steun aan gehad?
Gint: Nou nog wel hoor.
Int: Gelukkig. Even kijken hoor. Nou volgens mij hebben we ook wel weer een heleboel gehad. Uhhmm, we hadden er het al een klein beetje over, maar wat had de begeleiding van de Driestroom nog meer kunnen doen, om je te helpen?
Gint: Ja die ene begeleider kwam pas later, toen het kindje er al was.
Int: Oké, dus toen je echt zwanger was van uhh je kindje, had je helemaal geen begeleiding?
Gint: Jawel, maar die kon niet veel doen.
Int: En had je het fijn gevonden als die meer hadden kunnen doen? of wilde je dat ook niet?
Gint: jawel, jawel.
Int: Wat had je gewild dan?
Gint: Ja uhh meer, advies of ja, hoe kun je dat nou uitleggen. Mij een beetje meer stimuleren ofzo.
Int: Stimuleren waarbij?
Gint: Bij de zwanger zijn enzo?
Int: En wat hadden ze dan precies kunnen doen?
Gint: Ja uhh advies ofzo. Een beetje steun. Maar ook tips misschien.
Int: Dat je meer het gevoel had gehad dat ze er echt voor je waren?
Gint: Ja.
Int: En had je nu dat gevoel niet?

Gint: Nou ja, die ene kon het niet, want die was ook eigenlijk wel kwaad. Die is ook weg gegaan. Die zei, ja ik kan je niet begeleiden, klaar.
Int: En weet je nog hoe je dat toen vond?
Gint: Ja rot hè.
Int: Ja want toen was je zwanger en toen stopte de begeleiding.
Gint: Ja toen was er nog wel een keer eentje in het ziekenhuis geweest, en voor de rest, niet meer.
Int: En wanneer is er toen nieuwe begeleiding gekomen?
Gint:Ja toen het kindje thuis was.
Int: Dus het stukje dat hij geboren is heeft de begeleiding niet mee gemaakt?
Gint: Nee. Wel medicijnen geslikt, ik had pijn in mijn rug. Ik had schijnbaar weeën al. Even kijken hoor, donderdag of vrijdag. Ja donderdagavond. En mijn man zei ook, ja jij moet slapen, want ik had pijn, dan ga je heel de tijd draaien en doen.
Int: Want wie zei er dat je moest slapen?
Gint: De zusters in het ziekenhuis. Want de vliezen waren al vroeg gebroken. Dus ik dacht eigenlijk al, toen gingen we naar het ziekenhuis, en de verloskundige is mee gegaan. En ik dacht toen, misschien komt hij wel nou.
Int: Want was je toen ook uitgerekend, of was het vroeger?
Gint: Was vroeger, ik was eigenlijk in oktober.
Int: Dus was het veel te vroeg?
Gint: Ja, ze zeiden twee weken, dat mocht. Ja ze zeiden ook je wil natuurlijk naar bed, alleen die donderdag of vrijdag, ja ik had pijn in mijn rug en ik kon niet meer slapen. En toen zeiden ze, ja met medicijnen probeer toch maar te slapen. Ja. En uhhh, 's morgens, 's zaterdags is het geboren. Heel snel.
Int: Had je wel nog pijnstilling gekregen.
Gint: Ja. En hij had ook in het vruchtwater gepoept.
Int: Dus dan moet het ook wel vrij snel.
Gint: Ja.
Int: Want hoe vond je de bevalling?
Gint: Ja ik zei, laat zien.
Int: Ja, toen was het er al. Maar de bevalling zelf, deed het pijn, vond je het leuk? Is het allemaal heel snel gegaan, dat kan natuurlijk ook.
Gint: Ja heel snel, was heel snel.
Int: Heb je er niet heel veel van meegekregen misschien?
Gint: Nou ik dacht dat het met zo'n tang dinges moest, maar gelukkig niet. Wel heel hard douwen, op mijn maag, dat weet ik nog wel.
Int: En was er ook iemand die je vertelde wat ze aan het doen waren zeg maar?
Gint: Ja.
Int: Dat was de verloskundige?
Gint: ja de gynaecoloog.
Int: En die hielp je daar wel goed bij?
Gint: ja.
Int: Dat je gewoon ook wist wat er allemaal gebeurde.
Gint: Ja.
Int: Vond je dat fijn?
Gint: Ja. En mijn man natuurlijk. Die was er ook. Alleen jammer dat we geen fototoestel bij hadden.
Int: Want je was dus al in het ziekenhuis toen je weeën kreeg?
Gint: Ja. De vliezen waren al gebroken. Mijn man was thuis, en ik zeg nou allemaal bloed en op de wc, dus de verloskundige gebeld. Ja wat moet je anders, alleen kun je niet veel. Dus ik was wel blij dat hij thuis was nog.
Int: En heb je toen ook je pleegmoeder ofzo gebeld, of mensen uit je familie?
Gint: Uhhh nee, nee toen niet, zaterdag toen hij geboren werd wel. Toen hebben we pas mensen gebeld. Volgens mij hebben we wel mensen gebeld toen ik in het ziekenhuis lag.
Int: Misschien ook om te vertellen dat je in het ziekenhuis lag en uhh.
Gint: Want ik zou die avond hadden we samen.
Int: En wat vond je familie er van dat je zwanger was?
Gint: Ja. Met mijne eigenlijk geen contact gehad. Meer met schoonfamilie. Ja wel leuk.
Int: Dus je schoonfamilie vond het wel leuk. En je familie, is die wel bijgedraaid later?

Gint: Nee.
Int: Die steunen je ook niet?
Gint: Nee, want uhh mama, die was al in 2000 overleden. En uhh mijn vader die was uhh ja alcoholist. En mijn zus die hebt mij misbruikt. Dus.
Int: En je bent ook in een pleeggezin geweest. Heeft die wel jou gesteund? Je pleegmoeder?
Gint:Ja.
Int: Wat vond je daar van?
Gint: Ja wel leuk. Ze vond het wel leuk voor ons.
Int: Denk je ook dat het uhhh dat makkelijker heeft gemaakt, dat je steun had, van je pleeg uhh?
Gint: Jawel. Ja en nou nog.
Int: En wat doet ze nu nog?
Gint: Ja alles. Ik vertel haar het meest. En als er wat is dan kan ik zo bellen. Dan wil ze ook best helpen.
Int: Dat is wel heel fijn dan.
Gint: Ja en mijn schoonzus ook, maar die wil echt puur schoonzus zijn, niet andere dingen er om heen, en ons helpen enzo. Maar niet wat de Driestroom eigenlijk doet.
Int: Das ook misschien wel goed dat het uhhh apart is.
Gint: Ja, en ze wil gewoon mijn schoonzus zijn.
Int: Dat ze je wel af en toe kan helpen, maar niet met wat de begeleiding van de Driestroom doet.
Gint: Ja, en als er formulieren zijn dan zegt ze ook, dat moet de Driestroom maar doen.
Int: Ja. Dus daar ben je wel tevreden over, dat je zo uhh voldoende hulp krijgt.
Gint: Ja.
Int: Want hoe lang heb jij in het ziekenhuis gelegen? Mocht je meteen naar huis?
Gint: Nee, ik mocht, ik ben uhh even kijken hoor. We zouden eigenlijk 18 september samen naar huis komen. Toen ben ik wel naar huis gegaan en hij niet. Beetje kraamhulp gehad. En de baby is 9 oktober.
Int: En toen je net thuis was, had je toen ook nog kraamhulp.
Gint: Nee.
Int: En weet je nog hoe dat was, toen hij net thuis was? Wat vond je daarvan?
Gint: Leuk. We moesten iedere avond hem de fles geven nog en ja. Nog op en neer naar het ziekenhuis. Ik ben eerder thuis gekomen.
Int: Oh oké. En toen hij dan echt hier thuis was, of woonde je toen al hier?
Gint: Ja.
Int: Toen uhhh heb je toen begeleiding van de Driestroom gekregen?
Gint: ja. Die ging ook mee naar het ziekenhuis.
Int: En heeft die toen ook geholpen hoe je met de baby om moest gaan, en wat je moest doen.
Gint: Eten maken, ja.
Int: oké, en vond je dat fijn?
Gint: Ja wel een conflict uhh met haar erover gehad.
Int: Oké, en weet je nog waar dat over ging?
Gint: Ja, ik was toen emotioneel en veel huilen enzo.
Int: Want het was een meningsverschil over de opvoeding enzo?
Gint: Ja, want het was helemaal vreemd enzo. Ja.
Int: kwam er nog meer begeleiding?
Gint: Nee alleen die ene, ja later nog fysiotherapie.
Int: en hoe vaak kwam de begeleiding?
Gint: Toen uhh elke dag en van het gele kruis ofzo. Thuiszorg.
Int: En de thuiszorg, om hier schoon te maken?
Gint: Ja, en ook uhh eten koken en alles.
Int: Dus gespecialiseerde thuiszorg? Om jou te helpen.
Gint: Ja.
Int: Nou het is ook een heel geregel, en dat komt vaak toch op de moeder aan. En dat heb je toch maar mooi gedaan.
Gint: Ik heb er wel een hele hoop van geleerd.
Int: dat is wel fijn.
Gint: Ja. En ik mag ze nou nog af en toe bellen. Dat vind ze niet erg.
Int: Want hoe lang is die ene begeleidster hier geweest?
Gint: 8 Jaar.

Int: Zo. En in het begin kwam ze dan elke dag.
Gint: Ja. En toen alleen uhh even kijken, vrijdags of donderdags. Of is ze altijd donderdags geweest.
Int: En dan kwam ze een uurtje?
Gint: In het begin was het twee uur.
Int: Oké, en dan ging je dus ook over de opvoeding enzo dingen bespreken?
Gint: JA, eten maken.
Int: Want er is ook iemand van Ambulant Kinderen geweest? Wanneer is die dan gekomen?
Gint: Toen hij echt op school zat.
Int: Hoe oud was hij toen?
Gint: Uhhh ja die heeft op een, ik weet niet hoe dat heet, van KION, kinderdagverblijf gezeten. Toen was hij zo bang dat hij onder de tafels kroop. En toen zeiden ze van dat kan niet. En toen was zij er al. Of niet. Want toen, hebben ze die andere gebeld. En besproken met ons. Voor een medisch kinderdagverblijf.
Int: En daar gingen ze kijken wat er aan de hand was?
Gint: Ja wij gingen daar kijken en hij vond het helemaal thuis. Ja net of hij.
Of hij er altijd geweest was.
Int: En hoe lang is de opvoedondersteuning hier geweest?
Gint: Uhh 3,5 jaar ofzo.
Int: Wanneer kwam ze voor het eerst? Hoe oud was hij toen?
Gint: uhh drie ofzo.
Int: En waarom kwam zij?
Gint: Uhh hem begeleiden met spelen.
Int: En dan gin jij bijvoorbeeld ook samen met je kind, met hulp van de opvoedingsondersteuning spelen, dat je daar ook samen echt uhh.
Gint: Ja.
Int: En vond je dat ook fijn?
Gint: Ja ik vond het wel jammer ook dat ze weg ging. En ook nog een andere, heeft gefietst met hem en buiten dingen gedaan.
Int: was dat ook iemand van de Driestroom?
Gint: ja.
Int: En die ging dan alleen met hem, uhhh.
Gint: Nee samen.
Int: want je zei, ik heb ook heel veel geleerd van de begeleiding. Kun je vertellen dan wat je geleerd hebt?
Gint: Eigenlijk voor mezelf opkomen en uhh ja, verder dingen. Niet meer zo veel emotioneel raken of als er wat gebeurt niet gelijk gaan huilen.
Int: Was dat ook in het begin lastig met toen de baby er net was? Vond je dat moeilijk?
Gint: Ja.

Interview cliënt 4 geschrapt

Int: Als eerste heb ik hier opgeschreven hoe het was om zwanger te zijn? Het is alweer een poosje geleden.
Gint: Lastig, ja soms merkte ik wel eens dingetjes, schoppen of trappelen, bewegingen. Was soms wel leuk hoor.
Int: Ja dat kan ik me wel voorstellen. En dan denk je van: er zit een kindje in mijn buik? Begin je dat te voelen.
Gint: Ja, eigenlijk wel.
Int: Waren er nog meer leuke dingen aan de zwangerschap?
Gint: Moeilijk hoor, ja je mocht niet veel eten toen, daar moet je wel rekening mee houden met het eten. Geen brie, geen vleesdingen, rauw vlees, dus ja, daar moet je wel mee oppassen. Voor de rest, iedereen met cadeautjes, en belangstelling en ja, wel leuk.
Int: Zeker leuk. En is de zwangerschap goed gegaan? Was je misselijk of viel het allemaal wel mee?
Gint: nou in het begin dachten ze dat de vruchtwater hoog lag, of de dingen hoog lag, snap je, het was een tweeling, er is gelukkig maar eentje, daar waren ze bang voor.
Int: Oké, en toen moest je onderzoeken ofzo?
Gint: Ja het ziekenhuis op controle.
Int: Oké. Dat was wel schrikken dan of niet?
Gint: Omdat het vruchtwater te hoog lag. En ook overgeven en kokhalsneigingen.
Int: En wat dacht je toen, toen die onderzoeken begonnen?
Gint: Ik wilde zekerheid, dat er toch een kindje was.
Int: Ja. Dus dat gaf dan wel rust?
Gint: Ja.
Int: En was je blij dat je zwanger was?
Gint: Ja, we hebben er eerst lang over gepraat om kinderen te krijgen. Eerst was ik wel emotioneel in het begin, en er ook niet echt aan toe. En ja een paar jaar was het ook niet gelukt, en opeens was ik zwanger.
Int: Je wilde dus wel graag een kindje?
Gint: Ja goed overlegd, samen ja.
Int: En je bent getrouwd?
Gint: Ja.
Int: Dus toen hebben jullie samen gepraat over hoe het zou zijn om een kindje te krijgen?
Gint: Ja. In het begin was ik er nog niet echt aan toe. En toen op een gegeven moment, ja was de riolering verstopt, hier buiten, en toen moest ik overgeven en toen zei de buurvrouw je bent zwanger. Ja dat was, toen was ik zwanger.
Int: en heb je er ook, heb je er alleen met je man over gepraat, dat je kinderen wilde, of ook met andere mensen?
Gint: Nee, wij samen eigenlijk.
Int: Je had toen geen begeleiding van de Driestroom?
Gint: Jawel, maar die, die was er wel maar die zei ook op een gegeven moment als je als het kindje geboren wordt, dan kan ik jullie niet meer verder begeleiden.
Int: Hoe bedoel je dat?
Gint: Nou zij, ja zij had geen kinderen en dan kon ze me niet verder.
Int: Oké, je had toen een begeleidster die jou niet meer kon begeleiden toen?
Gint: Ja.
Int: En weet je nog wat de Driestroom er van vond dat je graag kinderen wilde?
Gint: De Driestroom wist dat niet.
Int: Daar heb je ook niet mee overlegd?
Gint: Nee.
Int: En toen kreeg je dus andere begeleiding?
Gint: Ja en die vrouw kende ik, en zodoende ben ik bij haar terecht gekomen. Toen was ik zwanger en het kindje was geboren en ja sindsdien heeft zij mij eigenlijk begeleid.
Int: En had je toen je zwanger was had je toen wel, kreeg je toen ook begeleiding van de Driestroom, en heb je daar toen heb je daar wat aan gehad?
Gint: Ja.
Int: En weet je nog wat voor begeleiding ze toen gaven?
Gint: ja gewoon praten.
Int: En waarover?

Gint: ja niet veel, je kon er niet veel, ze wist weinig eigenlijk over zwangerschap en toen konden we het er niet over hebben.
Int: En zou je dat wel fijn hebben gevonden als je daar, als ze daar meer van wist?
Gint: ja eigenlijk wel.
Int: dat je toch met iemand van de Driestroom meer over de zwangerschap kon praten.
Gint: Ja.
Int: Gingen ze bijvoorbeeld ook mee naar de verloskundige ofzo
Gint: Nee.
Int: Dat heb je ook samen gedaan?
Gint: Met mijn man samen ja.
Int: Dus toen je zwanger was hielp de begeleiding van de Driestroom je niet met de zwangerschap, maar waar hielpen ze je toen wel bij?
Gint: Huishouden, beetje praten hoe het ging.
Int: Dus de dagelijkse dingen eigenlijk?
Gint: Ja.
Int: En vanuit het consultatiebureau, kreeg je toen ook allemaal dingen mee van wat je moest kopen?
Gint: Nee.
Int: En hoe ben je er toen achter gekomen wat je allemaal nodig had voor de baby?
Gint: Nou we hebben een schriftje, we hadden wel dingen gevraag aan het consultatiebureau, en het meeste toch via familie. Mijn pleegmoeder.
Int: Dus er was wel familie die je heeft geholpen?
Gint: Ja.
Int: En die hielpen dan bij spulletjes kopen?
Gint: Spulletjes halen.
Int: En bij wat nog meer?
Gint: Ja kon altijd bellen als er wat was.
Int: Dat was gewoon als je iets niet wist.
Gint: Dan kon je gewoon bellen ja. En nou nog hoor.
Int: Daar heb je nog steeds wel steun aan?
Gint: Ja. Heel fijn ja, ook om mee te gaan naar dingen toe. Alleen in het begin toen het kindje ziek thuis was, had ik wel eens moeite om echt ja, de begeleider zei dan wat en om dan echt die dingen aan te nemen. En ja opeens moet dat, en alles en iedereen ja zegt hoe je het moest doen en het moet zus en zo. Dat vond ik wel een beetje te druk eigenlijk.
Int: Had je toen niet echt het gevoel dat er naar jou geluisterd werd?
Gint: Ja, nee. Er was ook een begeleider die zei: je moet zo de fles geven op een bepaalde manier, en ik dacht leg het dan op een normale manier uit.
Int: Want begreep je het dan niet of ?
Gint: Nou ze zat heel de tijd het kindje te draaien en alles te doen, en het moet rustig uitgelegd worden. En daarna is ze niet meer geweest.
Int: Je hebt haar weggejaagd.
Gint: Ja.
Int: En waren er ook nog andere mensen die dan vonden dat je dingen op een bepaalde manier moest doen?
Gint: Nou de kinderarts zei in het begin, het kindje moet lopen, praten, alles. Ik denk, nou nou, die eist ook wat, ik mag hem niet. En nou, nou is het langzamerhand begrijp ik hem wel, en mag ik hem wel.
Int: Wat waren de dingen die lastig waren aan de zwangerschap?
Gint: Niks.
Int: Dus het was allemaal wel leuk?
Gint: Ja, veel aandacht, ja. En ik weet het eigenlijk niet.
Int: Niet veel ziek geweest?
Gint: Nee.
Int: Nou das ook alleen maar fijn toch?
Gint: Nou in het begin dacht ik, doordat het vruchtwater te hoog lag, wel veel overgeven, dat wel. Maar voor de rest helemaal niks.
Int: Wat wist je over zwanger zijn en over dat er een kindje ging groeien en de bevalling. Of je daar al genoeg van af wist of dat je daar nog veel over hebt moeten leren, over hoe dat allemaal werkte.

Gint: Ja bij het consultatiebureau hè, en de verloskundige, en die legden dingen uit.
Int: En ging er dan ook iemand van je familie mee?
Gint: Mijn man, ja. Die ging altijd mee.
Int: Dus daar heb je wel veel steun aan gehad?
Gint: Nou nog wel hoor.
Int: Gelukkig. Even kijken hoor. Nou volgens mij hebben we ook wel weer een heleboel gehad. we hadden er het al een klein beetje over, maar wat had de begeleiding van de Driestroom nog meer kunnen doen, om je te helpen?
Gint: Ja die ene begeleider kwam pas later, toen het kindje er al was.
Int: Oké, dus toen je echt zwanger was van je kindje, had je helemaal geen begeleiding?
Gint: Jawel, maar die kon niet veel doen.
Int: En had je het fijn gevonden als die meer hadden kunnen doen? of wilde je dat ook niet?
Gint: jawel, jawel.
Int: Wat had je gewild dan?
Gint: Ja meer, advies of ja, hoe kun je dat nou uitleggen. Mij een beetje meer stimuleren ofzo.
Int: En wat hadden ze dan precies kunnen doen?
Gint: Ja advies ofzo. Een beetje steun. Maar ook tips misschien.
Int: Dat je meer het gevoel had gehad dat ze er echt voor je waren?
Gint: Ja.
Int: En had je nu dat gevoel niet?
Gint: Nou ja, die ene kon het niet, want die was ook eigenlijk wel kwaad. Die is ook weg gegaan. Die zei, ja ik kan je niet begeleiden, klaar.
Int: En weet je nog hoe je dat toen vond?
Gint: Ja rot hè.
Int: Ja want toen was je zwanger en toen stopte de begeleiding.
Gint: Ja toen was er nog wel een keer eentje in het ziekenhuis geweest, en voor de rest, niet meer.
Int: En wanneer is er toen nieuwe begeleiding gekomen?
Gint:Ja toen het kindje thuis was.
Int: Dus het stukje dat hij geboren is heeft de begeleiding niet mee gemaakt?
Gint: Nee.
Int: Want hoe vond je de bevalling?
Gint: Ja ik zei, laat zien.
Int: Ja, toen was het er al. Maar de bevalling zelf, deed het pijn, vond je het leuk? Is het allemaal heel snel gegaan, dat kan natuurlijk ook.
Gint: Ja heel snel, was heel snel.
Int: En was er ook iemand die je vertelde wat ze aan het doen waren zeg maar?
Gint: Ja.
Int: Dat was de verloskundige?
Gint: ja de gynaecoloog.
Int: En die hielp je daar wel goed bij?
Gint: ja.
Int: Dat je gewoon ook wist wat er allemaal gebeurde.
Gint: Ja.
Int: Vond je dat fijn?
Gint: Ja. En mijn man natuurlijk. Die was er ook. Alleen jammer dat we geen fototoestel bij hadden.
Int: En wat vond je familie er van dat je zwanger was?
Gint: Ja. Met mijne eigenlijk geen contact gehad. Meer met schoonfamilie. Ja wel leuk.
Int: Dus je schoonfamilie vond het wel leuk. En je familie, is die wel bijgedraaid later?
Gint: Nee.
Int: Die steunen je ook niet?
Gint: Nee, want mama, die was al in 2000 overleden. En mijn vader die was ja alcoholist. En mijn zus die hebt mij misbruikt. Dus.
Int: En je bent ook in een pleeggezin geweest. Heeft die wel jou gesteund? Je pleegmoeder?
Gint: Ja.
Int: Wat vond je daar van?
Gint: Ja wel leuk. Ze vond het wel leuk voor ons.

Int: Denk je ook dat het dat makkelijker heeft gemaakt, dat je steun had, van je pleeg?
Gint: Jawel. Ja en nou nog.
Int: En wat doet ze nu nog?
Gint: Ja alles. Ik vertel haar het meest. En als er wat is dan kan ik zo bellen. Dan wil ze ook best helpen. Ja en mijn schoonzus ook, maar die wil echt puur schoonzus zijn, niet andere dingen er om heen, en ons helpen enzo. Maar niet wat de Driestroom eigenlijk doet. Ja, en ze wil gewoon mijn schoonzus zijn. Ja, en als er formulieren zijn dan zegt ze ook, dat moet de Driestroom maar doen.
Int: Ja. Dus daar ben je wel tevreden over, dat je zo voldoende hulp krijgt.
Gint: Ja.
Int: En weet je nog hoe dat was, toen hij net thuis was? Wat vond je daarvan?
Gint: Leuk. We moesten iedere avond hem de fles geven nog en ja. Nog op en neer naar het ziekenhuis. Ik ben eerder thuis gekomen.
Int: Oh oké. En toen hij dan echt hier thuis was, heb je toen begeleiding van de Driestroom gekregen?
Gint: ja. Die ging ook mee naar het ziekenhuis.
Int: En heeft die toen ook geholpen hoe je met de baby om moest gaan, en wat je moest doen.
Gint: Eten maken, ja.
Int: oké, en vond je dat fijn?
Gint: Ja wel een conflict met haar erover gehad.
Int: Oké, en weet je nog waar dat over ging?
Gint: Ja, ik was toen emotioneel en veel huilen enzo.
Int: Want het was een meningsverschil over de opvoeding enzo?
Gint: Ja, want het was helemaal vreemd enzo. Ja.
Int: en hoe vaak kwam de begeleiding?
Gint: Toen elke dag en van het gele kruis ofzo. Thuiszorg.
Int: Nou het is ook een heel geregel, en dat komt vaak toch op de moeder aan. En dat heb je toch maar mooi gedaan.
Gint: Ik heb er wel een hele hoop van geleerd.
Int: Want hoe lang is die ene begeleidster hier geweest?
Gint: 8 Jaar.
Int: Oké, en dan ging je dus ook over de opvoeding enzo dingen bespreken?
Gint: JA, eten maken.
Int: want je zei, ik heb ook heel veel geleerd van de begeleiding. Kun je vertellen dan wat je geleerd hebt?
Gint: Eigenlijk voor mezelf opkomen en ja niet meer zo veel emotioneel raken of als er wat gebeurt niet gelijk gaan huilen.
Int: Was dat ook in het begin lastig met toen de baby er net was? Vond je dat moeilijk?
Gint: Ja.

Interview cliënt 4 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Als eerste heb ik hier opgeschreven hoe het was om zwanger te zijn? Het is alweer een poosje geleden.	C.4.1	Lastig, ja soms merkte ik wel eens dingetjes, schoppen of trappelen, bewegingen. Was soms wel leuk hoor.
Ja dat kan ik me wel voorstellen. En dan denk je van: er zit een kindje in mijn buik? Begin je dat te voelen.	C.4.2	Ja, eigenlijk wel.
Waren er nog meer leuke dingen aan de zwangerschap?	C.4.3	Moeilijk hoor, ja je mocht niet veel eten toen, daar moet je wel rekening mee houden met het eten. Geen brie, geen vleesdingen, rauw vlees, dus ja, daar moet je wel mee oppassen.
	C.4.4	Voor de rest, iedereen met cadeautjes, en belangstelling en ja, wel leuk.
Zeker leuk. En is de zwangerschap goed gegaan? Was je misselijk of viel het allemaal wel mee?	C.4.5	nou in het begin dachten ze dat de vruchtwater hoog lag, of de dingen hoog lag, snap je, het was een tweeling, er is gelukkig maar eentje, daar waren ze bang voor.
Oké, en toen moest je onderzoeken ofzo?	C.4.6	Ja het ziekenhuis op controle.
Int: Oké. Dat was wel schrikken dan of niet?	C.4.7	Omdat het vruchtwater te hoog lag. En ook overgeven en kokhalsneigingen.
En wat dacht je toen, toen die onderzoeken begonnen?	C.4.8	Ik wilde zekerheid, dat er toch een kindje was.
Ja. Dus dat gaf dan wel rust?	C.4.9	Ja.
En was je blij dat je zwanger was?	C.4.10	Ja, we hebben er eerst lang over gepraat om kinderen te krijgen. Eerst was ik wel emotioneel in het begin, en er ook niet echt aan toe. En ja een paar jaar was het ook niet gelukt, en opeens was ik zwanger.
Je wilde dus wel graag een kindje?	C.4.11	Ja goed overlegd, samen ja.
En je bent getrouwd?	C.4.12	Ja.
en heb je er ook, heb je er alleen met je man over gepraat, dat je kinderen wilde, of ook met andere mensen?	C.4.13	Nee, wij samen eigenlijk.
Je had toen geen begeleiding van de Driestroom?	C.4.14	Jawel, maar die, die was er wel maar die zei ook op een gegeven moment als je als het kindje geboren wordt, dan kan ik jullie niet meer verder begeleiden.
Hoe bedoel je dat?	C.4.15	Nou zij, ja zij had geen kinderen en dan kon ze me niet verder.
En weet je nog wat de Driestroom er van vond dat je graag kinderen wilde?	C.4.16	De Driestroom wist dat niet.
En toen kreeg je dus andere begeleiding?	C.4.17	Ja en die vrouw kende ik, en zodoende ben ik bij haar terecht gekomen. Toen was ik zwanger en het kindje was geboren en ja sindsdien heeft zij mij eigenlijk begeleid.
En weet je nog wat voor begeleiding ze toen gaven?	C.4.18	ja gewoon praten.

En waarover?	C.4.19	ja niet veel, je kon er niet veel, ze wist weinig eigenlijk over zwangerschap en toen konden we het er niet over hebben.
Gingen ze bijvoorbeeld ook mee naar de verloskundige ofzo?	C.4.20	Nee.
Dat heb je ook samen gedaan?	C.4.21	Met mijn man samen ja.
Dus toen je zwanger was hielp de begeleiding van de Driestroom je niet met de zwangerschap, maar waar hielpen ze je toen wel bij?	C.4.22	Huishouden, beetje praten hoe het ging.
En hoe ben je er toen achter gekomen wat je allemaal nodig had voor de baby?	C.4.23	Nou we hebben een schriftje, we hadden wel dingen gevraag aan het consultatiebureau, en het meeste toch via familie. Mijn pleegmoeder.
Dus er was wel familie die je heeft geholpen?	C.4.24	Ja.
En bij wat nog meer?	C.4.25	Ja kon altijd bellen als er wat was.
Daar heb je nog steeds wel steun aan?	C.4.26	Ja. Heel fijn ja, ook om mee te gaan naar dingen toe. Alleen in het begin toen het kindje ziek thuis was, had ik wel eens moeite om echt ja, de begeleider zei dan wat en om dan echt die dingen aan te nemen. En ja opeens moet dat, en alles en iedereen ja zegt hoe je het moest doen en het moet zus en zo. Dat vond ik wel een beetje te druk eigenlijk.
Had je toen niet echt het gevoel dat er naar jou geluisterd werd?	C.4.27	Ja, nee. Er was ook een begeleider die zei: je moet zo de fles geven op een bepaalde manier, en ik dacht leg het dan op een normale manier uit.
Want begreep je het dan niet of ?	C.4.28	Nou ze zat heel de tijd het kindje te draaien en alles te doen, en het moet rustig uitgelegd worden. En daarna is ze niet meer geweest.
En waren er ook nog andere mensen die dan vonden dat je dingen op een bepaalde manier moest doen?	C.4.29	Nou de kinderarts zei in het begin, het kindje moet lopen, praten, alles. Ik denk, nou nou, die eist ook wat, ik mag hem niet. En nou, nou is het langzamerhand begrijp ik hem wel, en mag ik hem wel.
Dus het was allemaal wel leuk?	C.4.30	Ja, veel aandacht, ja. En ik weet het eigenlijk niet.
	C.4.31	Nou in het begin dacht ik, doordat het vruchtwater te hoog lag, wel veel overgeven, dat wel. Maar voor de rest helemaal niks.
Wat wist je over zwanger zijn en over dat er een kindje ging groeien en de bevalling. Of je daar al genoeg van af wist of dat je daar nog veel over hebt moeten leren, over hoe dat allemaal werkte.	C.4.32	Ja bij het consultatiebureau hè, en de verloskundige, en die legden dingen uit.
En ging er dan ook iemand van je familie mee?	C.4.33	Mijn man, ja. Die ging altijd mee.
dus toen je echt zwanger was van je kindje, had je helemaal geen begeleiding?	C.4.34	Jawel, maar die kon niet veel doen.
Wat had je gewild dan?	C.4.35	Ja meer, advies of ja, hoe kun je dat nou uitleggen. Mij een beetje meer stimuleren ofzo.

En wat hadden ze dan precies kunnen doen?	C.4.36	Ja advies ofzo. Een beetje steun. Maar ook tips misschien.
En had je nu dat gevoel niet?	C.4.37	Nou ja, die ene kon het niet, want die was ook eigenlijk wel kwaad. Die is ook weg gegaan. Die zei, ja ik kan je niet begeleiden, klaar.
Ja, toen was het er al. Maar de bevalling zelf, deed het pijn, vond je het leuk? Is het allemaal heel snel gegaan, dat kan natuurlijk ook.	C.4.38	Ja heel snel, was heel snel.
Vond je dat fijn?	C.4.39	Ja. En mijn man natuurlijk. Die was er ook.
En wat vond je familie er van dat je zwanger was?	C.4.40	Ja. Met mijne eigenlijk geen contact gehad. Meer met schoonfamilie. Ja wel leuk.
En wat doet ze nu nog?	C.4.41	Ja alles. Ik vertel haar het meest. En als er wat is dan kan ik zo bellen. Dan wil ze ook best helpen.
want je zei, ik heb ook heel veel geleerd van de begeleiding. Kun je vertellen dan wat je geleerd hebt?	C.4.42	Eigenlijk voor mezelf opkomen en ja niet meer zo veel emotioneel raken of als er wat gebeurt niet gelijk gaan huilen.

Interview cliënt 4 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Als eerste heb ik hier opgeschreven hoe het was om zwanger te zijn? Het is alweer een poosje geleden.	C.4.1	Lastig, ja soms merkte ik wel eens dingetjes, schoppen of trappelen, bewegingen. Was soms wel leuk hoor. **Merkte soms schoppen of trappelen** **Was leuk**
Ja dat kan ik me wel voorstellen. En dan denk je van: er zit een kindje in mijn buik? Begin je dat te voelen.	C.4.2	Ja, eigenlijk wel. **Kindje voelen**
Waren er nog meer leuke dingen aan de zwangerschap?	C.4.3	Moeilijk hoor, ja je mocht niet veel eten toen, daar moet je wel rekening mee houden met het eten. Geen brie, geen vleesdingen, rauw vlees, dus ja, daar moet je wel mee oppassen. **Oppassen met eten**
	C.4.4	Voor de rest, iedereen met cadeautjes, en belangstelling en ja, wel leuk. **Cadeautjes en belangstelling wel leuk**
Zeker leuk. En is de zwangerschap goed gegaan? Was je misselijk of viel het allemaal wel mee?	C.4.5	nou in het begin dachten ze dat de vruchtwater hoog lag, of de dingen hoog lag, snap je, het was een tweeling, er is gelukkig maar eentje, daar waren ze bang voor. **Vruchtwater lag hoog**
Oké, en toen moest je onderzoeken ofzo?	C.4.6	Ja het ziekenhuis op controle. **Ziekenhuiscontrole**
Int: Oké. Dat was wel schrikken dan of niet?	C.4.7	Omdat het vruchtwater te hoog lag. En ook overgeven en kokhalsneigingen. **Overgeven kokhalsneigingen**
En wat dacht je toen, toen die onderzoeken begonnen?	C.4.8	Ik wilde zekerheid, dat er toch een kindje was. **Zekerheid over kind**
Ja. Dus dat gaf dan wel rust?	C.4.9	Ja. **Rust**
En was je blij dat je zwanger was?	C.4.10	Ja, we hebben er eerst lang over gepraat om kinderen te krijgen. Eerst was ik wel emotioneel in het begin, en er ook niet echt aan toe. En ja een paar jaar was het ook niet gelukt, en opeens was ik zwanger. **Samen over gepraat** **Eerst niet toe aan kinderen** **Lukte niet**
Je wilde dus wel graag een kindje?	C.4.11	Ja goed overlegd, samen ja. **Samen overlegd**
En je bent getrouwd?	C.4.12	Ja. **Getrouwd**
en heb je er ook, heb je er alleen met je man over gepraat, dat je kinderen wilde, of ook met andere mensen?	C.4.13	Nee, wij samen eigenlijk. **Alleen met man overlegd**
Je had toen geen begeleiding van de Driestroom?	C.4.14	Jawel, maar die, die was er wel maar die zei ook op een gegeven moment als je als het kindje geboren wordt, dan kan ik jullie niet meer verder begeleiden. **Begeleiding kon niet blijven als het kindje geboren wordt**
Hoe bedoel je dat?	C.4.15	Nou zij, ja zij had geen kinderen en dan kon ze me niet verder. **Begeleiding had geen kinderen**

En weet je nog wat de Driestroom er van vond dat je graag kinderen wilde?	C.4.16	De Driestroom wist dat niet. **Driestroom wist het niet**
En toen kreeg je dus andere begeleiding?	C.4.17	Ja en die vrouw kende ik, en zodoende ben ik bij haar terecht gekomen. Toen was ik zwanger en het kindje was geboren en ja sindsdien heeft zij mij eigenlijk begeleid. **Begeleiding na geboorte**
En weet je nog wat voor begeleiding ze toen gaven?	C.4.18	ja gewoon praten. **Praten**
En waarover?	C.4.19	ja niet veel, je kon er niet veel, ze wist weinig eigenlijk over zwangerschap en toen konden we het er niet over hebben. **Begeleiding wist weinig over zwangerschap**
Gingen ze bijvoorbeeld ook mee naar de verloskundige ofzo?	C.4.20	Nee. **Niet mee naar verloskundige**
Dat heb je ook samen gedaan?	C.4.21	Met mijn man samen ja. **Samen met man**
Dus toen je zwanger was hielp de begeleiding van de Driestroom je niet met de zwangerschap, maar waar hielpen ze je toen wel bij?	C.4.22	Huishouden, beetje praten hoe het ging. **Hulp:Huishouden, praten**
En hoe ben je er toen achter gekomen wat je allemaal nodig had voor de baby?	C.4.23	Nou we hebben een schriftje, we hadden wel dingen gevraag aan het consultatiebureau, en het meeste toch via familie. Mijn pleegmoeder. **Consultatiebureau** **Pleegmoeder**
Dus er was wel familie die je heeft geholpen?	C.4.24	Ja. **Hulp van familie**
En bij wat nog meer?	C.4.25	Ja kon altijd bellen als er wat was. **Kon altijd bellen.**
Daar heb je nog steeds wel steun aan?	C.4.26	Ja. Heel fijn ja, ook om mee te gaan naar dingen toe. Alleen in het begin toen het kindje ziek thuis was, had ik wel eens moeite om echt ja, de begeleider zei dan wat en om dan echt die dingen aan te nemen. En ja opeens moet dat, en alles en iedereen ja zegt hoe je het moest doen en het moet zus en zo. Dat vond ik wel een beetje te druk eigenlijk. **Moest van alles** **Te druk** **Moeite om iets aan te nemen**
Had je toen niet echt het gevoel dat er naar jou geluisterd werd?	C.4.27	Ja, nee. Er was ook een begeleider die zei: je moet zo de fles geven op een bepaalde manier, en ik dacht leg het dan op een normale manier uit. **Op een normale manier uitleggen**
Want begreep je het dan niet of ?	C.4.28	Nou ze zat heel de tijd het kindje te draaien en alles te doen, en het moet rustig uitgelegd worden. En daarna is ze niet meer geweest. **Rustig uitleggen**
En waren er ook nog andere mensen die dan vonden dat je dingen op een bepaalde manier moest doen?	C.4.29	Nou de kinderarts zei in het begin, het kindje moet lopen, praten, alles. Ik denk, nou nou, die eist ook wat, ik mag hem niet. En nou, nou is het langzamerhand begrijp ik hem wel, en mag ik hem wel.

		Veel eisen **Begrijp kinderarts nu wel**
Dus het was allemaal wel leuk?	C.4.30	Ja, veel aandacht, ja. En ik weet het eigenlijk niet. **Aandacht: leuk**
	C.4.31	Nou in het begin dacht ik, doordat het vruchtwater te hoog lag, wel veel overgeven, dat wel. Maar voor de rest helemaal niks. **Veel overgeven**
Wat wist je over zwanger zijn en over dat er een kindje ging groeien en de bevalling. Of je daar al genoeg van af wist of dat je daar nog veel over hebt moeten leren, over hoe dat allemaal werkte.	C.4.32	Ja bij het consultatiebureau hè, en de verloskundige, en die legden dingen uit. **Consultatiebureau en verloskundige legden dingen uit**
En ging er dan ook iemand van je familie mee?	C.4.33	Mijn man, ja. Die ging altijd mee. **Man ging mee**
dus toen je echt zwanger was van je kindje, had je helemaal geen begeleiding?	C.4.34	Jawel, maar die kon niet veel doen. **Begeleiding kon niet veel doen**
Wat had je gewild dan?	C.4.35	Ja meer, advies of ja, hoe kun je dat nou uitleggen. Mij een beetje meer stimuleren ofzo. **Advies** **Stimuleren**
En wat hadden ze dan precies kunnen doen?	C.4.36	Ja advies ofzo. Een beetje steun. Maar ook tips misschien. **Advies, steun, tips**
En had je nu dat gevoel niet?	C.4.37	Nou ja, die ene kon het niet, want die was ook eigenlijk wel kwaad. Die is ook weg gegaan. Die zei, ja ik kan je niet begeleiden, klaar. **Begeleiding was kwaad, Kan je niet begeleiden**
Ja, toen was het er al. Maar de bevalling zelf, deed het pijn, vond je het leuk? Is het allemaal heel snel gegaan, dat kan natuurlijk ook.	C.4.38	Ja heel snel, was heel snel. **Snelle bevalling**
Vond je dat fijn?	C.4.39	Ja. En mijn man natuurlijk. Die was er ook. **Man was er**
En wat vond je familie er van dat je zwanger was?	C.4.40	Ja. Met mijne eigenlijk geen contact gehad. Meer met schoonfamilie. Ja wel leuk. **Leuke schoonfamilie**
En wat doet ze nu nog?	C.4.41	Ja alles. Ik vertel haar het meest. En als er wat is dan kan ik zo bellen. Dan wil ze ook best helpen. **Bellen** **Hulp**
want je zei, ik heb ook heel veel geleerd van de begeleiding. Kun je vertellen dan wat je geleerd hebt?	C.4.42	Eigenlijk voor mezelf opkomen en ja niet meer zo veel emotioneel raken of als er wat gebeurt niet gelijk gaan huilen. **Niet gelijk huilen** **Voor mezelf opkomen**

Interview cliënt 5

Int: Hij staat aan dus we kunnen losbarsten.
Gint: Ja
Int: Hoe vind je het om zwanger te zijn?
Gint: Leuk, voor de laatste keer ben ik dan zwanger. Het bevalt me wel, ondanks de pijn in me bekken. Gaat het toch wel goed.
Int: Oke, dat is fijn. Niet veel misselijk geweest?
Gint: In het begin heel eventjes maar dat is eh, nee ik ben alleen verslaafd aan de fruitkick. Appel eeh dingen. En van alles en nog wat.
Int: Haha, dat is nog wel een van de minst erge verslavingen.
Gint: Het is gezond.
Int: Dus je ziet er ook wel naar uit dat het kindje komt dan?
Gint: Ja, zeker weten. Ja vanmorgen de kraamzorg op visite gehad. Ik krijg nu verlengde kraamzorg, dus in totaal tachtig uur.
Int: Oke, dat is wel lekker.
Gint: Ja, dat is wel lekker ja. Dan weet ik ook is wat het is om uitgerust te kunnen zijn na een bevalling want dat heb ik met mijn andere twee kinderen niet gehad.
Int: Nee, moest je dan gelijk weer aan de bak?
Gint: Ooh, ja die ex van mij, die ging werken, die zat in de kroeg. Ik als twintig jarige, ik had een peuter van anderhalf en een baby, een huilbaby van ja net een paar dagen oud.
Dus dan wil dat wel. En als je dan twintig bent dan sta je toch zo tegen een berg op te kijken van ooh jee wat nou?
Int: Ja zeker.
Gint: Het is wel even een hele andere ervaring ook.
Int: Ja, je bent nu al een stukje ouder of niet? Als ik het zo inschat.
Gint: Ik ben nou dertig.
Int: Oke, dat is alweer een poosje geleden. Even kijken hoor. Nou ik had als tweede vraag staan wat wist je over zwanger zijn. Maar ja je bent al twee keer zwanger zijn? Nou je bent al twee keer zwanger geweest. Dus het is niet heel nieuw.
Gint: Ja klopt.
Int: De eerste keer was je toen eeh, toen was je twintig..
Gint: Nee de eerste keer was ik bijna negentien toen ik van de eerste beviel. Dus ik was nog achttien eigenlijk. En ik was twintig toen ik van de tweede beviel.
Int: Was het eeh even tussendoor nog hoor, als je ergens geen antwoord op wil geven dan moet je het zeggen hoor. Dan vraag ik gewoon verder. Was het gepland dat je zwanger was toen?
Gint: De eerste wel, maar de tweede niet. Die is dwars door de microgylon 50 heen gegaan.
Int: Want bij de eerste was je nog heel jong.
Gint: Ja, jong, impulsief. En ja eigenlijk had ik toen al eigenlijk hulp van iedereen nodig maar toen ging het nog niet zoals ik wou en ik zat bij een ex die dronk en toen nog mijn vriend en die zijn pootjes niet thuis kon houden. Bang en impulsief, een hele nieuwe wereld om het maar even zo te zeggen. Ik stond met een been in het leven, met het andere stond ik er niet in en ja het is gewoon allemaal heel raar gelopen. En ik was ook niet zo bewust van mijn zwangerschap als dat ik nu met deze zwangerschap ben.
Int: Nee,
Gint: Ja het is wel heel, ze zeggen iedere zwangerschap is hetzelfde. Ik vind het van niet.
Int: Dat kan ik me ook inderdaad wel voorstellen. Dat je misschien nu er meer van kan genieten ook?
Gint: Ja ik hoef niet meer achter zo veel dingen aan te hollen. Ik hoef niet meer naar een kroeg toe om mijn vriend er uit te plukken of ik hoef geen grote mond meer te ontvangen en ik hoef geen klappen meer te ontvangen. Kijk en dat is wel fijn.
Int: Je hebt natuurlijk ook als je dan zwanger bent en je hebt wel zo'n moeilijke thuissituatie dan is het ook denk wel lastig om ook bezig te zijn met een kindje krijgen en eeh dat soort dingen. Want woonden jullie samen toen?
Gint: Wij woonden toen samen. Ja.
Int: Had je toen ook werk ofzo of school?
Gint: Nee, ik had niks. Dus alleen hij werkte. Dus ik was eigenlijk ook nog is afhankelijk van hem.
Int: Had je toen verder nog andere hulp. Van familie enzo?
Gint: Ja, van mijn vader. Ja.

Int: Daar had je wel wat aan dan?
Gint: Ja dat zeker, dat was de liefste opa die je je kon wensen.
Int: Dat is wel prettig dan of niet?
Gint: Ja, alleen die is nu helaas overleden. Negen jaar geleden of ja nu tien jaar geleden aan een hartaanval. Op z'n 44e. Dus ja dit is ook het eerste kindje die ik krijg ook zonder hem. Dus het is voor mij ja weer anders. Dat ik hem na de bevalling niet kan bellen van hee pap gefeliciteerd.
Int: Ja, dat maakt het dan wel weer een beetje moeilijker misschien.
Gint: Ja, en aan mijn moeder heb ik gewoon niks.
Int: Je kan je op zich nog wel redden zonder je moeder zeg maar? Dat gaat wel?
Gint: Oww jawel, ja.
Int: En zijn er nog andere mensen in je omgeving die jou nog steunen zeg maar?
Gint: Ja de driestroom sowieso. De begeleiding ook. Daar heb ik hele goede contacten mee. Ja als we ouder en kind begeleiding nodig hebben kunnen we dat ook via de Driestroom aanvragen. Dus dat is ook wel een positief punt.
Int: Daar ben je blij mee?
Gint: Ja, en voor de rest hebben mijn vriend en ik ook heel veel steun aan elkaar. Maar ja voor hem is het natuurlijk de eerste. Ja. En daarom ook die verlengde kraamzorg. Maar ook voor mij dan en ook.
Vriend van Gint: Mijn ouders zullen er ook altijd zijn. Mijn echte vader daar heb k ook helemaal niks aan. Die schupt me ook zo maar de hoek in om het zo maar te zeggen. Mijn stiefvader, ja gewoon meer.
Int: Die hebben ook wel dat je dat die jullie gaan helpen straks?
Gint: Ja, die hebben ook de hele babykamer voor ons in orde gemaakt. Samen eigenlijk het huis opgeknapt. Dat gaat, dat is allemaal heel leuk gegaan.
Int: Dat is ook wel belangrijk dan.
Gint: Ja, ik heb aan haar heel veel steun, aan mijn schoonmoeder. Aan mijn stief-schoonvader heb ik ook heel veel hulp. Maar ja vrouw, vrouw is toch weer anders he.
Int: Ja, want je vertelde net al eventjes over de begeleiding van de Driestroom. Ehm, ik neem aan, toen je achttien was had je nog geen begeleiding enzo?
Gint: Ik ben toen een keer getest door het SPD, dat heet nou het MEE. En toen is er bij mij zo'n lage IQ score uitgekomen. Maar ja toen zat ik ook nog met van alles om mij heen. Ja en dan weet je het gewoon even niet meer om het maar zo te zeggen dus.
Int: Maar er is toen vanuit het MEE ook niet verder actie ondernomen?
Gint: Nee omdat meer mijn ex die hield het ook tegen van ja je bent niet dom en kijk en dit en dat. Blabla.
Int: Had je het denk je fijn gevonden als je toen misschien meer eeh hulp..
Gint: Ik denk dat ik het dan wel heel anders had gedaan. Dan dat ik het nu heb gedaan. Nou ja toen eigenlijk.
Int: Dat is ook niet niks natuurlijk als je achttien bent en je krijgt een kind en eeh
Gint: Je staat er alleen voor eigenlijk.
Int: Ja, dan is dat ook wel heel moeilijk denk ik. En kan je, weet je nog misschien wat je dan had gewild dat ze hadden gedaan?
Gint: Wat meer ondersteuning. Voor eeh voor mijzelf sowieso op psychisch gebied maar ook op eeh gebied van kinderen.
Int: Want wist je al iets over zwanger zijn en een bevalling en kinderen?
Gint: Over kinderen wist ik wel, alleen over zwanger zijn en een bevalling niet. Dat komt ik heb in een pleeggezin gewoond. Daar zijn ook heel veel baby's opgevangen. Die hielp ik dan ook mee verschonen. Ja mijn zus daar heb ik ook heel veel van afgekeken. Die wou vroeger altijd kraamverzorgster worden. Dus ja.
Int: Even spieken dan?
Gint: Ja, ik trok merendeels alle kopen van de barbies af. Maar met baby poppen ook, ik trok altijd de armen er van af en van alles en nog wat. Dat heb ik met mijn eigen kinderen maar niet gedaan.
Int: Hoe ben je dan allemaal daar achter gekomen, over zwangerschap en hoe dat allemaal werkt?
Gint: Ik was gewoon ja, op dat moment was ik denk ik gewoon heel nieuwsgierig. Ik wou een kind en eeh ja. Ook eigenlijk misschien een kroon op de relatie van mijn ex en mij. Maar ja toen hij wist dat ik eenmaal zwanger was toen begon alle ellende. Toen begon die meer te drinken, en zijn handen los te raken en politiebureau hier, opvangtehuis daar en ga zo maar door. En in die tijd had ik wel heel veel steun aan mijn vader.
Int: Toen die dingen over bevallen enzo ben je allemaal een beetje zelf te weten gekomen?
Gint: Ja, door gewoon goed te luisteren naar een verloskundige of naar het ziekenhuis of eeh ja. Dus dat is allemaal wel goed gegaan.

Int: Want dit is inmiddels je derde kind. Dan weet je inmiddels wel een beetje hoe het werkt natuurlijk. De ondersteuning die je nu krijgt van de Driestroom, ben je daar tevreden over?
Gint: Ja, daar ben ik wel tevreden over ja.
Int: Kan je een beetje vertellen waar je dan tevreden over bent?
Man van Gint: Ja ze hangen bij ons op de rug he.
Int: Gezellig
Gint: Ja, ze komen bij je thuis om te praten, om de post te organiseren. Vergeet je wat dingetjes dan bellen ze je van te voren op van joh, weet je nog dit en dat. Wat ze eigenlijk toenet bij mij deed. Ik ben eigenlijk hartstikke dement als het maar zijn kan door die hormonen. Ja en dan vergeet ik dat gewoon want ik was al onderweg naar de winkel.
Gint: En ook lunches bij de Driestroom maar daar deden wij dan niet aan mee want ja, of we vergeten het, of we hebben geen tijd, of we zijn te laat, of ga zo de hele mikmak maar door. En eeh ja gewoon ik heb toen ook de open dag van de Driestroom of er was een feest van de Driestroom daar heb ik het ook heel erg leuk gevonden. Het zijn toch wel andere mensen die je om je heen ziet, mensen ook met een grotere beperking en van alles eigenlijk en nog wat. Maar het zijn ook mensen. En zo zien ik het. Ik bedoel het maakt niet uit hoe beperkt je bent, je bent een mens.
Int: Het is wel fijn dan als je ook de hulp krijgt die je dan nodig hebt zeg maar. En ehm ben je het ook wel eens niet eens met de hulp die je dan krijgt zeg maar?
Gint: Ja, maar dan zeg ik het ook he.
Man van Gint: Stel dat er iets niet goed is of weet ik veel wat. Als mijn begeleider wat zegt wat bij mij in het verkeerde keelgat schiet zeg maar, dan zeg ik het ook tegen haar. En ze zegt ook dat moet je ook gewoon zeggen. Dat moet je niet voor je houden. Dan weet ik wat ik moet doen.
Gint: Ik heb er wat meer moeite mee om dat te uiten. Dan overleg ik eerst met de ene begeleider als ik het met de andere begeleider niet eens ben. Want het kan best wel eens zijn dat het gewoon verrot mijn mond uit komt. En dat wil ik natuurlijk ook weer niet.
Int: Dus dan ga je op zoek naar hoe je aan kan geven als iets je niet aan staat zeg maar? Maar je hebt wel altijd het idee dat je het aan kunt geven als je het niet eens bent met wat de begeleiding van de Driestroom vind?
Gint: Ja, anders krijg je strubbelingen onder elkaar dat moet je niet hebben. Want dan kun je niet meer leuk tegenover elkaar zitten.
Int: Nee, dan is ook denk ik het vertrouwen wat er is niet meer goed misschien.
Gint: Nee want ik had wel moeite met de overstap van twee oude begeleiding naar twee nieuwe begeleiding. Daar had ik wel heel veel moeite mee. Eerst ging het allemaal helemaal goed. Ja en toen heb ik twee nieuwe gekregen. Ik vond het toch best lastig om daar weer wat mee op te bouwen, mijn vertrouwen weer te geven en.
Man van Gint: Dat is het niet alleen, die twee nieuwe die durven ook niet zoveel te zeggen. Ik ben degene die dan zegt van trek toch is een keer je mond open. Ik weet ook wel dat ze redelijk willen blijven. Dat snap ik ook wel ze werken voor een instantie. Maar je mag wel zeggen waar het op staat. Vind ik dan he.
Int: Eigenlijk vind je dan dat ze moeten zeggen waar het op staat zonder allemaal een beetje omwegen te maken.
Man van Gint: Ja, precies. Gelijk zeggen waar het op staat. En op een gegeven moment zegt ze ja dat is goed. Ze wou denk ik even de kat uit de boom kijken. Maar nou is ook als ze belt dat en dat is dit aan de hand.
Gint: Voor mensen met een beperking is de Driestroom gewoon goed. Dat sowieso. Want eeh er zijn heel veel mensen met een beperking die toch tegen instanties aanlopen en die van het kastje naar de muur worden gestuurd. Bij de Driestroom is het wel duidelijk van dat kunnen we je bieden en dat kunnen we je niet bieden. Dat is wel duidelijk.
Int: En daar hebben jullie ook wel behoefte aan dan? Dat, dat duidelijk wordt gemaakt?
Gint: Ja, dat is gewoon bij heel veel mensen nodig dat, dat gewoon duidelijk wordt gemaakt.
Man van Gint: Dat er gewoon een pakket is he. Hoe moet ik dat zeggen ik noem maar een voorbeeld. Postaken kun je doen, geldzaken kun je doen maar bijvoorbeeld het ziekenhuis dat zit niet bij hun in het pakket dus daar kunnen ze je ook niet mee helpen. Ze kunnen je raad geven, meer kunnen ze ook niet doen op dat moment. Snap je wat ik bedoel?
Int: En sommige dingen zitten wel in dat pakket, en andere dingen zitten niet in dat pakket?
Gint: Ik kan je wel zeggen, ik red het niet in het gewone maatschappelijk werk hoor. Dat gaat hem echt niet worden.

Int: Want heb je dat geprobeerd ook?
Gint: Ja,
Int: Wat maakt dan dat je dat niet red?
Gint: Nou, die laten je een heleboel zelf doen. En als je een hele hoop zelf niet kan en ze laten je het wel zelf doen omdat hun te weinig tijd hebben om bij je thuis te komen of ja. Gewoon een vol uur met je te praten. Dan de volgende die staat dan alweer achter je van tik tik ik ben aan de beurt. Je kunt gewoon niet die dingen doen.
Int: Dus dan krijg je eigenlijk niet waar je behoefte aan hebt? Dan heb je misschien constant het gevoel dat je achterloopt en..
Gint: Kijk ik zal een voorbeeld geven. Nou de belastingen, ik snap dat allemaal niet, ik weet ook echt niet hoe ik dat allemaal moet doen. Dan sturen ze je van het maatschappelijk werk, sturen ze je even naar het belastingkantoor. Dan sta je daar met je papieren van eeh jaa. Wat moet ik ermee.
Int: En nu van de Driestroom krijg je daar gewoon..
Gint: Ja, of ze gaan mee, of ze geven je raad en tips en eeeh ja dat is wat een reguliere maatschappelijk werk gewoon niet doet. Dat is gewoon heel vervelend ook met mensen met een beperking die daar gewoon tegen aan lopen. Die beperkter zijn dan wij bijvoorbeeld. Ja dat vind ik dan toch zielig. Die worden dan ook weer weggestuurd en dat kan ik weer niet aanzien. Weet je wel. Dat is wat er wel gebeurt bij alle reguliere.
Int: Ik kan me ook inderdaad wel voorstellen dat het dan lastig is voor die reguliere mensen om dan in te schatten dat jullie dan inderdaad een beperking hebben zeg maar. Ja je ziet dat niet.
Gint: Ja wij noemen die mensen normaal, om maar even zo te zeggen.
Man van Gint: Normale mensen zeggen weer dat wij gek zijn. Maar goed dat zijn we ook wel daar gaat het niet om maar ik bedoel van wij zien het weer andersom.
Int: Kijk de begrippen lopen langs elkaar af. Hun begrijpen ons niet. En wij begrijpen hun qua sommige dingen niet. Qua moeilijke termen. Dat is net zo als ik ben toen met een rechtszaak voor mijn andere twee kinderen bezig geweest. Nou ze legden bij mij dingen van een advocaat op tafel en ik had echt zoiets van waar is de dikke van dalen? Even de woorden opzoeken in het woordenboek want dat begrijp ik niet. Dat wil allemaal niet. Daar kan ik dan echt heel lang over doen. Ja daar hebben ze mij van de Driestroom heel goed bij geholpen. Je kunt ook altijd naar de Driestroom toe gaan. Snap je iets niet, dan kun je altijd vragen of ze het uitleggen. Dat is wel gewoon heel fijn.
Int: Ja, dat je daar gewoon goed in geholpen wordt.
Gint: Ja, van joh ik begrijp dit niet kun je mij dat uitleggen. Ja dat kan dan wel. En een ander staat je dan echt zo aan te kijken van, snap je het nou echt niet of doe je maar net alsof je het niet snapt?
Int: Ja, dat lijkt me inderdaad ook heel moeilijk.
Gin: Ja, dat ben ik zelf al een paar keer tegen gekomen. En dan heb ik zoiets van ja hallo waarom.
Int: Ik ga daar toch geen grapjes over maken?
Gint: Nee, ik ga daar niet mee lopen spotten of wat dan ook. Als ik het niet snap dan snap ik het gewoon niet. Kijk en een regulier iemand zit je dan net zo aan te kijken alsof ze van een koe een kip hebben gemaakt.
Man van Gint: Soms moet je, je in Nederland wel van de dommen houden. Als ik op het politiebureau ben, denk je dat ik dan altijd zo slim ben? Een voorbeeld.
Gint: Maar net zoals de kraamzorg ook. Vanmorgen had ik een hele aardige vrouw. Die snapte alles wel. Maar je hebt ook van die ja bitches er tussen zitten om het maar even zo te zeggen. Die zeggen van kun je dat echt zelf niet, kun je dit niet kun je dat niet. Nou dan heb ik echt zoiets van ja eeh.
Int: Dat lijkt me lastig om op te reageren. Volgens mij voel je je dan ook wel een beetje van..
Gint: In een hoekje gedrukt.
Int: Weet je nog hoe je daar dan mee om gaat?
Gint: Het kan zijn dat ik in een keer uithaal van nou is het genoeg je stuurt maar een ander. Er uit. Maar het kan ook zijn van dat ik zeg kun je niet even anders reageren, van hallo wij snappen dit niet. Dus die vrouw van vanmorgen zei ook van al vraag je tien keer hetzelfde. Zij gaat nu ook iemand sturen, geen jonkie maar iemand die ervaren is. Want aan een jonkie heb je niks.
Int: Want is er verder contact tussen mensen die hier thuis komen dus bijvoorbeeld de verloskundige en eeh.
Gint: Ja, er is tussen de begeleiding die hier thuis komen en het ziekenhuis en de dokter is er contact. En ehm, mocht er iets zijn dan kunnen ze ook altijd bellen naar de psychiater. Ik heb nou ook psychiatrische hulp. Gewoon ook vanwege de hormonen in de zwangerschap en dat mijn vader er niet bij kan zijn en mijn

eigen kinderen niet thuis wonen en ja eigenlijk van alles wel een beetje. Dus ja daar heb ik nou ook hulp voor aangevraagd en daar ben ik nou ook mee bezig. Dat ik ook even mijn hart kan luchten. Want ik kan ook niet alles bij mijn vriend op zijn schouders leggen. Van hier heb je het. Ja, dus je moet wel een neutraal persoon in het midden hebben die ehm ja. Dus ja ze hebben daar ook wel contact mee dus dat is eeh dat is wel goed.
Int: Dat is wel fijn dan, dat, dat niet allemaal langs elkaar oploopt.
Gint: Nee, dat is iets waar ik ook zelf niet tegen kan. Als het allemaal langs elkaar op loopt. En het wil allemaal niet en je wordt van het kastje naar de muur gestuurd. Daar word ik gestrest van.
Man van Gint: Daar word ik ook gestrest van. Stel ik heb gisteren gebeld naar iemand en daar heb ik het hele verhaal verteld. En je belt iemand terug en je kan weer het hele verhaal vertellen. Daar word ik gestrest van.
Int: Daar heb ik de oplossing voor gevonden. Net als met die therapies dan. Die coordinatieve gedragstherapie. Die ik toen heb gehad in het ziekenhuis. Ze vroegen steeds van ja wat heb je meegemaakt? Op een gegeven moment heb ik het vijf, zes keer uitgelegd van mijn geboorte tot en met nu eigenlijk. Toen op een gegeven moment was ik het zo zat, ik heb alles opgeschreven en ik heb gezegd willen jullie weten wat ik heb meegemaakt? Ga maar lezen. Want iedere keer die oude wonden openrijten dat schiet niet op. Dan is voor jezelf ook de dag niet leuk.
Int: Het voelt dan ook, elke keer vertel je het weer opnieuw tegen iemand anders. Dan denk je van waarom doen jullie daar zelf niet wat mee?
Gint: Ja en elke keer moet je dan die schaamte voelen die je dan gevoeld hebt op dat moment. Dat is gewoon niet leuk. Sommige, begeleiding van de Driestroom die dan voor jou praten. Dat is ook fijn. Ja, dat ze ook zei van hou je mond maar even dicht en laat mij maar even. Dan ging het zo snel in mijn hoofd.
Int: Dus je hebt wel echt helemaal het gevoel dat wat de Driestroom doet, dat dat goed is?
Gint: Ja, dat zit goed.
Int: Dat jullie daar gewoon tevreden over zijn, en dat je er ook echt wat aan hebt.
Gint: Ja, dat sowieso.
Int: Dat is wel heel fijn dan.
Gint: In het begin is het natuurlijk allemaal nieuw. Maar ik heb er ook hele contacten aan over gehouden sowieso. En dat vind ik zelf wel een positief iets. Vooral als je dan zwaar depressief bent en eeh de begeleiding van de Driestroom ziet dat. Die heeft me ook meegenomen naar de dokter. Van kom we gaan er toch even over praten. Toen heb ik medicijnen gehad. Antidepressiva, die slik ik nu nog steeds en het is alleen maar beter met me gegaan.
Int: Fijn dat ze het dan niet aan jou overlaten om te zeggen joh ik ben eigenlijk een beetje depressief maar dat ze zelf zeggen van goh volgens mij gaat het niet goed.
Gint: Ja, en ook mee naar buiten nemen. En ook bellen als je een afspraak had van joh je had een afspraak denk je daar nog aan? Of ik kom je ff ophalen dan gaan we samen. Dus dat is wel fijn. Daar moet ik wel heel eerlijk in zijn, mede door mijn begeleidster ben ik ook uit mijn depressie gekomen. Dat vind ik wel heel fijn.
Man van Gint: Dat is wel fijn als je in een moeilijk, een heel moeilijk gesprek zit en je snapt iets niet dan kun je altijd aan de begeleider vragen van wat bedoelen ze daarmee weet je wel. Dat word netjes uitgelegd. Tot dat je het begrijpt. Je spreekt soms ook af, als het eventjes te veel is loop ik er uit.
Gint: Een time-out noemen we dat.
Int: Dan kun je ook voorkomen dat het uit de hand loopt. Dat je die rust hebt ingebouwd.
Man van Gint: Dat heb ik meegemaakt op het werk dat was alleen maar gekibbel en gedoe. Op een gegeven moment zei ik ik loop er even uit. Nou is het genoeg. Dat liep niet zoals het moest. Als ik een moeilijk gesprek heb met iemand, een moeilijk gesperk. Dan is het in mijn hoofd zeg maar een rechte weg. Maar daar zitten op een gegeven moment zo veel zijstraatjes in die ik niet kan sluiten.
Int: Jij wil gewoon daarheen maar dan is er nog weer dit en dat en zus en zo.
Man van Gint: Negen van de tien keer loop ik de verkeerde weg in en dan heb ik zoiets van doei.
Gint: En dan zeg ik terug lopen en weer die rechte weg op.
Int: Je doel voor ogen blijven houden.
Int: Hee en hoe is het nu met werk? Zijn jullie nu gewoon allebei thuis?
Gint: Ja, voorlopig even wel. We hebben allebei een Wajong. In oktober gaat hij weer kijken of hij aan de slag kan. Dat brengt ook wat rust voor hem. En ook wat rust voor mij dalijk ook met de baby. En we hebben het huis opgeknapt.
Int: Ook met de babykamer enzo?
Gint: Ja, die is ook al helemaal af. Die was met zes maanden geloof ik al helemaal af.

Int: Dat is wel lekker, een hele rust.
Man van Gint: Ja, daar ben ik wel even mee bezig geweest.
Gint: Dan merk je aan hem wel dat hij even tot rust moet komen. Dan doet zijn lichaam zeer. Dan denk ik soms ook wel van stel je niet aan moet je zien wat ik in mijn lichaam draag. Ik ben een rauwdouwer. Ik blijf maar doorgaan, ik blijf maar doorgaan. Zoals vandaag ook. Ik heb wel pijn in mijn bekken maar ik moet boodschappen doen, ik moet het huishouden nog doen, ik moet dit nog doen. Ik kan niet rustig zijn in mijn hoofd. Ik kan ook niet even lekker een uurtje gaan liggen. Ja 's avonds.
Int: Maar niet overdag?
Gint: Nee, dat gaat hem niet worden. Dan ben ik te onrustig. En dat is wel waar ik mijn eigen mee kan nekken op dat moment maar ik heb altijd zoiets van ja dat zien we dan wel weer. Dusja en wat dat betreft is hij daar weer anders in. Hij gaat lekker rustig zitten een nummertje achter de computer bouwen. Hij doet gewoon ja waar die op dat moment zijn rust in vind en ik kan dat weer niet.
Man van Gint: Dat moest ik ook leren.
Int: Ik weet niet of ik dat al had gevraagd maar eehm. Wat jullie omgeving er van vind dat jullie een kindje krijgen samen.
Man van Gint: Hier de omgeving interesseert me eigenlijk helemaal niks.
Gint: Dat vraagt ze niet.
Int: Meer je vader moeder…
Man van Gint: Oww op die manier.
Gint: Nou mijn moeder die had in eerste instantie zoiets van eehh alweer een kleinkind? Dus ik had zoiets van toedeloe moeders hooi he bekijk het maar.
Int: Zo'n reactie is niet echt bemoedigend denk ik.
Gint: Nee. Nou mijn vader kon ik alleen maar naar boven kijken van pap ik ben zwanger en je krijgt weer een kleinkind. Maar ja ik kan hem niet horen, ik kan hem niet zien. Dus ja wat dat betreft. Hij is er wel heel blij mee hoor. Dat merk ik dan weer wel. En dat hoor ik ook van mensen die wel wat met hem kunnen dan op dat moment. Dus ehm en mijn schoonmoeder dat was helemaal euforisch en eeh het was gewoon heel leuk. En mijn stiefschoonvader ook. Alleen ja mijn eigen schoonvader van hem dan. Ja die had zoiets van ik ben stiefschoonvader die kleine mag de stiefschoonvader geen opa noemen want dan was het opa-schap voor hem af. En toen had ik zoiets van hallo, niet over de rug van mijn kleine beginnen.
Int: Dan komen jullie eigenlijk daar tussen in te staan.
Gint: Hij heeft toen hem al voor de keuze gesteld van je kunt kiezen of je moeder of mij. En toen heb ik gewoon tegen zijn vader gezegd van nou sorry maar ik vind dat je heel fout bezig bent. Want dat kun je niet aan je kind vragen. Dus ik heb hem daar ook vrij in gelaten wat hij daarin moest doen kijk hij kan er natuurlijk met mij over praten. Niet dat ik dalijk de schuld krijg van jij bent de oorzaak dat mijn zoon geen contact meer opneemt. Nee dat is ook helemaal niet aan de orde. Verder rest van de omgeving die vond het allemaal leuk. Alleen ja toen ik naar de dokter ben geweest kwam het AMK in een keer om de hoek heen zeilen omdat mijn kinderen allebei onder jeugdzorg staan. Ze zijn nu bijna elf en de andere is twaalf. Dus ehm.
Int: Die staan onder toezicht?
Gint: Ja, die staan onder toezicht van bureau Arnhem.
Int: Oke, dus nu kwam het AMK ook weer kijken voor deze zwangerschap dan zeg maar?
Gint: Ja, bij de vorige twee zwangerschappen zijn ze niet geweest. Alleen bij deze zwangerschap wel. Dat komt ook door de dingen er omheen. De medicijnen slikken en ja de Driestroom toch, die zijn in principe verplicht als het als de kinderen betrokken bij de jeugdzorg zijn of wat dan ook, dat het AMK dan ook erbij wordt gehaald. Dus ja en aan de ene kant had ik zoiets van ja liever niet weet je wel maar.
Int: Want wat riep het bij je op dat het AMK kwam kijken?
Gint: Heel veel stress
Int: Waar kwam dat vooral door?
Gint: Door het woord algemeen meldpunt kindermishandeling. Dat sowieso want ik zou het nooit in mijn hoofd halen om kinderen te mishandelen. Dat heb ik ook niet met. Maar ja het is alleen maar de naam. Ik heb ook tegen die vrouw van het AMK gezegd je mag de naam wel eens veranderen want dat is wat de meeste mensen schrik toebrengt.
Int: Dat je soort van het idee hebt dat ze je al beschuldigen ergens van?
Gint: Juist, terwijl je pas net zes weken zwanger ofzo en toen kwamen ze er al mee aanzetten. Toen had ik echt zoiets van ja hallo als ik dit geweten had. Maar aan de andere kant was ik ook weer heel blij met de zwangerschap. Dat sowieso.

Int: Dat is wel een dubbel gevoel.
Gint: Ja het is gewoon een heel dubbel gevoel. En ik schaam me eigen er ook voor om er met de buitenwereld over te praten. Kijk met jullie kan ik er wel gewoon over praten.
Int: Je zegt niet zomaar tegen andere mensen joh het AMK komt vanmiddag even langs?
Gint: Nee.
Int: Dat is denk ik ook wel een nadeel in Nederland dat er gewoon heel erg een eeeh, eeh, stempel op zit van dat je dan daardoor eigenlijk al gelijk, als je contact hebt met het AMK dat je eigenlijk al gelijk niet meer in staat wordt geacht om een goede ouder te zijn?
Gint: Daarom hebben wij ook het BBI eeh IBP rapport naar het AMK opgestuurd.
Int: En dat zijn?
Gint Begeleidingsplannen.
Int: De begeleidingsplannen zijn dan naar het AMK gegaan?
Gint: Ja, en dat komt nou voor de raad van kinderbescherming, ook voor de rechter en dan gaan ze kijken of we een toeziend voogd krijgen of dat we geen toeziend voogd krijgen.
Int: Dat heb je ook altijd wel ervaren vanuit de Driestroom dat die er open over zijn geweest? Wat ze opsturen enzo.
Gint: Ja
Int: En nadat het AMK de eerste keer is langs geweest. Zijn ze nog vaker geweest?
Gint: Ja, we hebben ze later ook opgebeld toen de kinderkamer ook klaar was. Hebben wij die vrouw van het AMK ook opgebeld van zou je het leuk vinden om de babykamer te komen bekijken. Nou dat vond ze hartstikke leuk en dat is ook allemaal goedgekeurd. Ja dus dat eeh. We werken er ook zelf ook aan mee om dat klinkt misschien heel raar maar ook hun een stapje voor te zijn van kijk wij kunnen het wel.
Int: Dat is denk ik ook wel heel slim om dat te doen. Want als je tegen gaat werken dan is het natuurlijk ook voor hun handig dan gaan zij ook niet zeggen van doe maar waar je zin in hebt en als jullie laten zien dat jullie gewoon het beste willen, ook al betekend dat contact met het AMK dat je dan misschien eigenlijk niet wil, maar toch doet omdat je het beste wilt. Is dat alleen maar, dan denk ik dat dat heel goed is.
Man van Gint: Jaa, maar ja toch ik heb toch nog een naar gevoel er bij weet je. Ik heb zoiets van ja ik heb er nooit iets mee te maken gehad. Wat moet ik dan allemaal doen weet je wel. Zoals nou ook, het ziekenhuis had laatst opgebeld en die vrouw die heeft haar opgebeld. Dan krijg je op een gegeven moment te horen dat mevrouwtje even gelogen had. Ja dan ga ik gewoon tegen haar zeggen van dat kan niet he.
Gint: Het AMK had gezegd dat ze geen contact hadden met het ziekenhuis. Maar dat hebben ze dus wel.
Int: Dus dan moeten jullie dat dus eigenlijk ook in de gaten houden dat, dat ook nog goed loopt allemaal.
Man van Gint: Dat bedoel ik nou te zeggen. Met zo'n rechter, dan gaan ze lopen liegen. Maar je kan op dat moment niks inbrengen, omdat ze het AMK geloven. Daar ben ik altijd zo bang voor dat zie je maar weer.
Int: Die machteloosheid.
Gint: Ja, op dat moment voelt hij machteloosheid, ik snap hem sowieso wel. Hij ziet het erger in als dat ik het inzie. Want ik heb zoiets van ja. Iemand had een mailtje gestuurd toen schreef ze erin van jullie kunnen het ziekenhuis verlaten met of zonder kind. Met slash zonder kind. Die heb ik ook gelijk opgebeld van wat is dit? Wat bedoel je daarmee? Dat was een standaard procedure dat ze dan ook in een brief moest zetten. Wat ze dan ook gemaild heeft. Dat doet ze naar alle eeh mensen die van het AMK maar ze heeft ook gezegd van ik verwacht niet dat jullie zonder kind het ziekenhuis verlaten, jullie verlaten gewoon met kind het ziekenhuis. Want jullie werken zo goed mee. En jullie hebben alles al in orde en ja.
Int: Dat is misschien ook wel belangrijk dat je dan iemand als een verloskundige hebt die dan dat ook zegt namens jullie. Tegen een AMK zeg maar.
Gint: Ja, dat heeft ze ook gezegd dat wij ook heel goed meewerken en dat wij gewoon de dingen zoals hij is nu heel erg op internet aan het zoeken naar vaders die ook ja mannen die ook voor de eerste keer vader worden. En baby dingen en van alles en nog wat. Ja en dat is gewoon heel leuk.
Int: Je zei net dat je dan met of zonder kind het ziekenhuis verlaat maar is daar dan nu al sprake van dat je dan eventueel het kindje niet mee mag nemen?
Gint: Nee, daar is geen sprake van. Dat is de procedure dat ze dat er in moet zetten. Dat is gewoon een verplichting of weet ik allemaal wat.
Int: Ik kan me ook wel voorstellen dat dat dan weer stress oproept.
Gint: Ja, ik heb ook gelijk gebeld van joh dit klopt niet wat je nou doet. Nee maar dat is standaard dat moet ik erin zetten. Ze zegt maar ik verwacht dat jullie gewoon lekker met het kind naar huis toe gaan en eeh jullie doen hartstikke goed, jullie werken overal aan mee en ik heb die vrouw van het AMK dat ook gezegd. En de verlengde kraamperiode en als ik een keer niet mee had gekregen had ze dat er ook niet in gezet dus.

Int: Dat stelt dan weer gerust denk ik.
Gint: Ja, want vroeger zou ik er mee blijven lopen van owwjee oww dit oww dat. Maar nu ben ik wel zo van staat het mij niet aan dan bel ik je gelijk op. Kijk en dan vraag ik gewoon netjes van joh wat bedoel je daarmee. Het is niet gelijk van bubub.
Dat emotionele, dat weer niet. Daar bereik je niks mee dan is het boem en de verbinding is verbroken maar ik zit nog met zo'n kop. Ja dat moet je niet hebben.
Int: Wel goed dat je dat dan allemaal geleerd hebt.
Gint: Ja en dat in vijf jaar tijd.
Int: Fijn dat je daar meer aan hebt zelf, dat is wel goed dan.
Gint: Het brengt voor mij ook heel veel rust maar voor hem ook. Hij was eerst ook van als hij de telefoontje moest plegen was het de ene vloek over de andere vloek en dit was niet goed en een scheldpartij hier en een bleerpartij daar. Dan had ik echt zoiets van man doe even rustig.
Int: Adem even en tel even tot tien.
Gint: Dat kun je dan niet aan de telefoon, dat gaat dan niet. En als iemand dan opkwakte dan lag de telefoon in de hoek in duizend stukjes.
Int: Als je dan ook niet hebt geleerd om daar op een andere manier mee om te gaan is dat ook lastig.
Man van Gint: Vroeger is er ook alleen maar agressiviteit naar binnen gestampt he. Dus dan weet je ook niet beter. En toen kwam ik bij haar toen zag ik in een keer een andere kant. Toen dacht ik echt van wow wat is dit nou weer, dit ben ik niet gewend. Dat was heel raar was dat. Ze heeft mij eigenlijk wel goed geholpen. In het begin had ze ook van op dertig april 2007 gingen wij verloven en toen waren wij in een kroegje met mijn vader mijn vader was daar. Dat was toevallig met Koninginnedag. En eeh op een gegeven moment leg ik zo mijn hand zo op tafel neer. Met die hand moet je geen klappen krijgen. Ik zei nou daar hoef je niet bang voor te zijn hoor want zo ben ik niet.
Gint: Toen kregen we ergens ruzie over midden op straat. Toen zei ik ik weet niet wat jij gaat doen maar de ballen he. Joint op de lippen verder gelopen doei. Hij liep de ene kant op, ik liep de andere kant op. Kwam die op een gegeven moment thuis he. Dus niet want dan had ik gewoon de sloten op de deur gedaan en bekijk het maar.
Int: Het is dan ook wel erg belangrijk dat je van elkaar weet wat je aan elkaar hebt en wat je van elkaar kunt verwachten.
Gint: En elkaar niet te strak vasthouden want dat wil echt niet. Dat gaat gewoon niet. Je moet elkaar wel het vertrouwen geven die je elkaar kan geven. Kijk als hij wil gaan biljarten be my guest ga maar. Ik wens je veel plezier en maak er wat van. Maar kom ik erachter dat hij daar andere dingen gaat lopen doen dan is het gewoon heel gauw afgelopen. Dan met andere dames. Dan ben ik ook zo, dan zeg ik niks dan ga ik lekker naar huis, ja ik zal vast wel wat zeggen. Maar dan ga ik lekker naar huis koffers inpakken. Daar staan je koffers ga maar weg. Daar ga ik me eigen niet eens om druk maken. En waarom niet? Dan weet ik al precies waar ik sta.
Int: Dat zegt ook wel weer dat je denk ik meer zelfvertrouwen hebt en denkt van ja, dat je meer je eigen grenzen aan kan geven.
Gint: Ja, die muur die ik eigenlijk afgebroken had die heb ik weer opgebouwd maar dan voor de mensen die, want ik heb eeh in jaren tijd zo veel mensen hier over de vloer gehad. Nou het merendeel gebruikte gewoon drugs. Nou en eeh ik ben toen hij hier kwam wonen toen ben ik ook meer eeh de mensen af gaan ketsen. En in gaan zien wie er wel goed is wie er niet goed is, wie er profiteurs waren, wie er geen profiteurs waren. En iedere keer ging ik weer hetzelfde op mijn bek. Maar ik leerde het uiteindelijk wel.
Int: Ja
Gint: Nou hoef ik echt niemand meer hier te slapen ofzo. Ik heb er al moeite mee als die vriend van hem die woont nou in Boksmeer als die vraagt van mag ik een nachtje bij je slapen, het liefst niet. Ik wil dat gewoon niet. Nou zie ik ook dat ik ook privacy verdien en van alles en nog wat.
Int: Een plek waar je gewoon helemaal jezelf kan zijn en je eigen veiligheid en je eigen.
Gint: Ik heb het er ook met de Driestroom heel veel over gehad hoor. Ook met de begeleiding. Die heeft mij daar ook in geadviseerd. Die heeft mij in sommige dingen ook geholpen dat als er mensen zaten als hun kwamen: eruit wegwezen doei. En dat vind ik wel fijn. Ja en nou ik zwanger ben al helemaal. Er moet ook niemand met een joint of eeh. Een lijntje in de buurt komen bij mijn kind. Ik wil dat niet hebben.
Man van Gint: Het is in het begin wel geweest eeh dat ze hier in haar eigen huis eeh. Ik zal niet zeggen dat ze der eigen niet veilig voelde dat niet maar niet echt een eigen nestje kon bouwen om het zo te zeggen. Dat kwam ook in principe door jongens en meiden die hier kwamen. Gewoon ja zelf heb ik ook wel eens gebruikt. Maar op een gegeven moment moest ik gewoon stoppen. Ik kon daar niet meer tegen. Ik moest

gewoon. Maar ja toen heb ik haar een beetje er in begeleid dat ze een beetje ging stoppen. Minderen sowieso tot de stap naar stoppen. Dat is dan allemaal gelukt gelukkig. En op een gegeven moment hier wonen. Op een gegeven moment terwijl zij weg was, ligt ze met een vent op haar nest ligt ze wat te doen. Daar ga ik dus niet meer in liggen. Dat snap je natuurlijk wel he. Logisch.
Int: Dan is je eigen huis je eigen huis ook niet meer.
Gint: Nee precies, zo voelde ik dat ook. Het is mijn huis niet meer en iedereen deed maar wat hij wilde en ja de begeleiding heeft mij daar ook gewoon heel goed bij geholpen.
Int: Een beetje met het grenzen aangeven? Dit wil ik, dit is goed voor mij, voor ons en klaar.
Man van Gint: Ja en op een gegeven moment eeh hoorden wij dat zij rond de 130, 140 euro had gebeurt van dat partijtje daarboven. En toen heb ik gezegd tegen haar van hoezo krijgen wij niks. Nee zei ze dat krijgt ze niet. Ik zeg nee geef nou maar of je ligt er uit. Toen heeft ze 50 euro gegeven. Drie dagen later hebben we haar er uit gezet. Dat was voor haar nog heel moeilijk toen we alleen waren. Van hoe moet ik nou alles creëren. Hoe moet ik nou een nest bouwen dit en dat. De begeleiding van de Driestroom heeft ons heel goed daarmee geholpen hoe we dat het beste konden doen. Nu is het gewoon. Ik heb gelijk de hele hut verbouwd hier. Toen zei ik ik ga het huis verbouwen. Toen zag ik echt die kop wegtrekken.
Int: Ja, het zal wel hoeveel mannen hebben mij dat ook beloofd?
Man van Gint: Er is meer licht in huis gekomen. Ik moet ook eerlijk toegeven toen we nog drugs gebruikten. We waren allebei keilui.
Int: Dat heeft ook die invloed op je.
Gint: Nee wat wil je.
Man van Gint: We zijn veel actiever. Ik heb gewoon gezegd als het kindje er is, je moet mij gewoon wakker maken.
Int: Aangezien de tijd moeten we wel stoppen. Hartstikke bedankt in ieder geval.

Interview cliënt 5 geschrapt

Int: Hoe vind je het om zwanger te zijn?
Gint: Leuk, voor de laatste keer ben ik dan zwanger. Het bevalt me wel, ondanks de pijn in me bekken. Gaat het toch wel goed.
Int: Dus je ziet er ook wel naar uit dat het kindje komt dan?
Gint: Ja, zeker weten. Ja vanmorgen de kraamzorg op visite gehad. Ik krijg nu verlengde kraamzorg, dus in totaal tachtig uur. Dat is wel lekker ja. Dan weet ik ook is wat het is om uitgerust te kunnen zijn na een bevalling want dat heb ik met mijn andere twee kinderen niet gehad.
Int: Ik had als tweede vraag staan wat wist je over zwanger zijn.
Gint: De eerste keer was ik bijna negentien toen ik van de eerste beviel. Dus ik was nog achttien eigenlijk. En ik was twintig toen ik van de tweede beviel.
Int: Was het gepland dat je zwanger was toen?
Gint: De eerste wel, maar de tweede niet.
Int: Want bij de eerste was je nog heel jong.
Gint: Jong, impulsief. Eigenlijk had ik toen al hulp van iedereen nodig. Bang en impulsief, een hele nieuwe wereld om het maar even zo te zeggen. En ik was ook niet zo bewust van mijn zwangerschap als dat ik nu met deze zwangerschap ben.
Int: Had je toen verder nog andere hulp. Van familie enzo?
Gint: Ja, van mijn vader.
Int: Daar had je wel wat aan dan?
Gint: Ja dat zeker, dat was de liefste opa die je je kon wensen.
Int: Dat is wel prettig dan of niet?
Gint: Ja, alleen die is nu helaas overleden. Dus ja dit is ook het eerste kindje die ik krijg zonder hem. Dus het is voor mij weer anders. Dat ik hem na de bevalling niet kan bellen.
Gint: Aan mijn moeder heb ik gewoon niks.
Int: En zijn er nog andere mensen in je omgeving die jou nog steunen?
Gint: Ja de driestroom. De begeleiding ook. Daar heb ik hele goede contacten mee. Als we ouder en kind begeleiding nodig hebben kunnen we dat ook via de Driestroom aanvragen. Dus dat is ook wel een positief punt. Voor de rest hebben mijn vriend en ik ook heel veel steun aan elkaar. Maar ja voor hem is het natuurlijk de eerste En daarom ook die verlengde kraamzorg. Maar ook voor mij.
Man van Gint: Mijn ouders zullen er ook altijd zijn. Mijn echte vader daar heb ik ook helemaal niks aan. Mijn stiefvader gewoon meer.
Int: Die gaan jullie helpen straks?
Gint: Ja, die hebben ook de hele babykamer voor ons in orde gemaakt. Samen eigenlijk het huis opgeknapt. Dat is allemaal heel leuk gegaan. Ik heb aan haar heel veel steun, aan mijn schoonmoeder. Aan mijn stief-schoonvader heb ik ook heel veel hulp.
Int: Je vertelde net over de begeleiding van de Driestroom. toen je achttien was had je nog geen begeleiding?
Gint: Ik ben toen een keer getest door het SPD, dat heet nou het MEE. En toen is er bij mij zo'n lage IQ score uitgekomen.
Int: Maar er is toen vanuit het MEE ook niet verder actie ondernomen?
Gint: Nee omdat meer mijn ex die hield het ook tegen.
Int: Had je het denk je fijn gevonden als je toen misschien meer hulp was?
Gint: Ik denk dat ik het dan wel heel anders had gedaan.
Int: Weet je nog misschien wat je dan had gewild dat ze hadden gedaan?
Gint: Wat meer ondersteuning. Voor mijzelf sowieso op psychisch gebied maar ook op gebied van kinderen.
Int: Want wist je al iets over zwanger zijn en een bevalling en kinderen?
Gint: Over kinderen wist ik wel, alleen over zwanger zijn en een bevalling niet. Dat komt ik heb in een pleeggezin gewoond. Daar zijn ook heel veel baby's opgevangen. Die hielp ik dan ook mee verschonen. Mijn zus, daar heb ik ook heel veel van afgekeken. Die wou vroeger altijd kraamverzorgster worden.
Int: Hoe ben je dan allemaal daar achter gekomen, over zwangerschap en hoe dat allemaal werkt?
Gint: Op dat moment was ik denk ik gewoon heel nieuwsgierig. Ik wou een kind. Ook eigenlijk misschien een kroon op de relatie van mijn ex en mij.
Int: Toen die dingen over bevallen enzo ben je allemaal een beetje zelf te weten gekomen?
Gint: Ja, door gewoon goed te luisteren naar een verloskundige of naar het ziekenhuis.
Int: De ondersteuning die je nu krijgt van de Driestroom, ben je daar tevreden over?

Gint: Ja, daar ben ik wel tevreden over ja.
Int: Kan je een beetje vertellen waar je dan tevreden over bent?
Gint: Ja, ze komen bij je thuis om te praten, om de post te organiseren. Vergeet je wat dingetjes dan bellen ze je van te voren op. Ik ben eigenlijk hartstikke dement als het maar zijn kan door die hormonen. Er was een feest van de Driestroom daar heb ik het ook heel erg leuk gevonden. Het zijn toch wel andere mensen die je om je heen ziet, mensen ook met een grotere beperking maar het zijn ook mensen. En zo zie ik het. Ik bedoel het maakt niet uit hoe beperkt je bent, je bent een mens.
Int: Ben je het ook wel eens niet eens met de hulp die je krijgt?
Gint: Ja, maar dan zeg ik het ook. Nee want ik had wel moeite met de overstap van twee oude begeleiding naar twee nieuwe begeleiding. Daar had ik wel heel veel moeite mee.
Gint: Voor mensen met een beperking is de Driestroom gewoon goed. Dat sowieso. Want er zijn heel veel mensen met een beperking die toch tegen instanties aanlopen en die van het kastje naar de muur worden gestuurd. Bij de Driestroom is het wel duidelijk van dat kunnen we je bieden en dat kunnen we je niet bieden.
Int: En daar hebben jullie ook wel behoefte aan dan? Dat, dat duidelijk wordt gemaakt?
Gint: Ja, dat is gewoon bij heel veel mensen nodig dat, dat gewoon duidelijk wordt gemaakt.
Man van Gint: Dat er gewoon een pakket is. Ik noem maar een voorbeeld. Postaken kun je doen, geldzaken kun je doen maar bijvoorbeeld het ziekenhuis dat zit niet bij hun in het pakket dus daar kunnen ze je ook niet mee helpen. Ze kunnen je raad geven, meer kunnen ze ook niet doen op dat moment.
Int: En sommige dingen zitten wel in dat pakket, en andere dingen zitten niet in dat pakket?
Gint: Ik red het niet in het gewone maatschappelijk werk hoor. Dat gaat hem echt niet worden.
Int: Wat maakt dan dat je dat niet red?
Gint: Die laten je een heleboel zelf doen. En als je een hele hoop zelf niet kan en ze laten je het wel zelf doen omdat hun te weinig tijd hebben om bij je thuis te komen of een vol uur met je te praten.
Int: Dus dan krijg je eigenlijk niet waar je behoefte aan hebt? Dan heb je misschien constant het gevoel dat je achterloopt en..
Gint: Ik zal een voorbeeld geven. Nou de belastingen, ik snap dat allemaal niet. Dan sturen ze je van het maatschappelijk werk even naar het belastingkantoor. Dan sta je daar met je papieren van wat moet ik ermee.
Int: En nu van de Driestroom krijg je daar gewoon..
Gint: Ja, of ze gaan mee, of ze geven je raad en tips.
Gint: Hun begrijpen ons niet. En wij begrijpen hun qua sommige dingen niet. Qua moeilijke termen. Je kunt ook altijd naar de Driestroom toe gaan. Snap je iets niet, dan kun je altijd vragen of ze het uitleggen. Dat is wel gewoon heel fijn.
Int: Ja, dat je daar gewoon goed in geholpen wordt.
Gint: Ja, van joh ik begrijp dit niet kun je mij dat uitleggen. Ja dat kan dan wel. Een ander staat je dan echt zo aan te kijken van, snap je het nou echt niet of doe je maar net alsof je het niet snapt?
Int: Maar net zoals de kraamzorg ook. Vanmorgen had ik een hele aardige vrouw. Die snapte alles wel. Maar je hebt ook van die bitches er tussen zitten, die zeggen van kun je dat echt zelf niet, kun je dit niet kun je dat niet.
Int: Dat lijkt me lastig om op te reageren. Volgens mij voel je je dan ook wel een beetje van..
Gint: In een hoekje gedrukt.
Int: Weet je nog hoe je daar dan mee om gaat?
Gint: Het kan zijn dat ik in een keer uithaal van nou is het genoeg je stuurt maar een ander. Het kan ook zijn van dat ik zeg kun je niet even anders reageren, van hallo wij snappen dit niet. Dus die vrouw van vanmorgen zei ook van al vraag je tien keer hetzelfde. Zij gaat nu ook iemand sturen, geen jonkie maar iemand die ervaren is. Want aan een jonkie heb je niks.
Int: Want is er verder contact tussen mensen die hier thuis komen dus bijvoorbeeld de verloskundige?
Gint: Ja, er is tussen de begeleiding die hier thuis komen en het ziekenhuis en de dokter is er contact. En mocht er iets zijn dan kunnen ze ook altijd bellen naar de psychiater. Ik heb nou ook psychiatrische hulp. Gewoon ook vanwege de hormonen in de zwangerschap en dat mijn vader er niet bij kan zijn en mijn eigen kinderen niet thuis wonen. Dus ze hebben daar ook wel contact mee dus dat is wel goed.
Int: Dat is wel fijn dan, dat, dat niet allemaal langs elkaar oploopt.
Gint: Nee, dat is iets waar ik ook zelf niet tegen kan. Als het allemaal langs elkaar op loopt.
Gint: Sommige, begeleiding van de Driestroom die dan voor jou praten. Dat is ook fijn.
Int: Dus je hebt wel echt helemaal het gevoel dat wat de Driestroom doet, dat dat goed is?

Gint: Ja, dat zit goed. In het begin is het natuurlijk allemaal nieuw. Vooral als je dan zwaar depressief bent en de begeleiding van de Driestroom ziet dat. Die heeft me ook meegenomen naar de dokter. Van kom we gaan er toch even over praten. Toen heb ik medicijnen gehad. Antidepressiva, die slik ik nu nog steeds en het is alleen maar beter met me gegaan. en ook mee naar buiten nemen. En ook bellen als je een afspraak had van joh je had een afspraak denk je daar nog aan? Of ik kom je ff ophalen dan gaan we samen. Dus dat is wel fijn. Daar moet ik wel heel eerlijk in zijn, mede door mijn begeleidster ben ik ook uit mijn depressie gekomen.
Int: Hoe is het nu met werk? Zijn jullie nu gewoon allebei thuis?
Gint: Ja, voorlopig even wel. We hebben allebei een Wajong. In oktober gaat hij weer kijken of hij aan de slag kan. Dat brengt ook wat rust voor hem. En ook wat rust voor mij dadelijk ook met de baby. En we hebben het huis opgeknapt.
Int: Ook met de babykamer enzo?
Gint: Ja, die is ook al helemaal af. Die was met zes maanden geloof ik al helemaal af.
Int: Ik weet niet of ik dat al had gevraagd, wat jullie omgeving er van vind dat jullie een kindje krijgen samen?
Gint: Mijn moeder die had in eerste instantie zoiets van alweer een kleinkind? Dus ik had zoiets van bekijk het maar.
Gint: Mijn schoonmoeder was helemaal euforisch het was gewoon heel leuk. En mijn stief-schoonvader ook. Alleen mijn eigen schoonvader van hem dan. Die had zoiets van die kleine mag de stief-schoonvader geen opa noemen want dan was het opa-schap voor hem af. En toen had ik zoiets van niet over de rug van mijn kleine beginnen. Toen ik naar de dokter ben geweest kwam het AMK in een keer om de hoek zeilen omdat mijn kinderen allebei onder jeugdzorg staan. Ze zijn nu bijna elf en de andere is twaalf.
Int: Die staan onder toezicht?
Gint: Ja, die staan onder toezicht van bureau Arnhem.
Int: Nu kwam het AMK ook weer kijken voor deze zwangerschap?
Gint: Ja, bij de vorige twee zwangerschappen zijn ze niet geweest. Alleen bij deze zwangerschap wel. Dat komt ook door de dingen er omheen. De medicijnen slikken en ja de Driestroom toch, die zijn in principe verplicht als de kinderen betrokken bij de jeugdzorg zijn of wat dan ook, dat het AMK dan ook erbij wordt gehaald.
Int: Want wat riep het bij je op dat het AMK kwam kijken?
Gint: Heel veel stress
Int: Waar kwam dat vooral door?
Gint: Door het woord algemeen meldpunt kindermishandeling. Want ik zou het nooit in mijn hoofd halen om kinderen te mishandelen. Ik heb ook tegen die vrouw van het AMK gezegd je mag de naam wel eens veranderen want dat is wat de meeste mensen schrik toebrengt.
Int: Dat je soort van het idee hebt dat ze je al beschuldigen ergens van?
Gint: Juist, terwijl je pas net zes weken zwanger bent en toen kwamen ze er al mee aanzetten. Toen had ik echt zoiets van als ik dit geweten had. Maar aan de andere kant was ik ook weer heel blij met de zwangerschap. Dat sowieso. Het is gewoon een heel dubbel gevoel. En ik schaam me eigen er ook voor om er met de buitenwereld over te praten.
Int: Dat is denk ik ook wel een nadeel in Nederland dat er gewoon heel erg een stempel op zit van dat je dan daardoor eigenlijk al gelijk, als je contact hebt met het AMK dat je eigenlijk al gelijk niet meer in staat wordt geacht om een goede ouder te zijn?
Gint: Daarom hebben wij ook het IBP rapport naar het AMK opgestuurd.
Int: De begeleidingsplannen zijn dan naar het AMK gegaan?
Gint: Ja, en dat komt nou voor de raad van kinderbescherming, ook voor de rechter en dan gaan ze kijken of we een toeziend voogd krijgen of dat we geen toeziend voogd krijgen.
Int: En nadat het AMK de eerste keer is langs geweest. Zijn ze nog vaker geweest?
Gint:Toen de kinderkamer klaar was hebben wij die vrouw van het AMK ook opgebeld van zou je het leuk vinden om de babykamer te komen bekijken. Dat vond ze hartstikke leuk en dat is ook allemaal goedgekeurd. We werken er ook zelf ook aan mee om ook hun een stapje voor te zijn van kijk wij kunnen het wel.
Man van Gint: Maar ja toch ik heb toch nog een naar gevoel er bij. Ik heb er nooit iets mee te maken gehad. Wat moet ik dan allemaal doen weet je wel.
Gint: Het AMK had gezegd dat ze geen contact hadden met het ziekenhuis. Maar dat hebben ze dus wel.
Int: Dus dan moeten jullie dat dus eigenlijk ook in de gaten houden dat, dat ook nog goed loopt allemaal.

Man van Gint: Met zo'n rechter, dan gaan ze lopen liegen. Maar je kan op dat moment niks inbrengen, omdat ze het AMK geloven. Daar ben ik altijd zo bang voor.
Int: Die machteloosheid?
Gint: Ja, Iemand had een mailtje gestuurd toen schreef ze erin van jullie kunnen het ziekenhuis verlaten met of zonder kind. Die heb ik ook gelijk opgebeld van wat is dit? Wat bedoel je daarmee? Dat was een standaard procedure dat ze dan ook in een brief moest zetten. Wat ze dan ook gemaild heeft. Dat doet ze naar alle mensen van het AMK maar ze heeft ook gezegd van ik verwacht niet dat jullie zonder kind het ziekenhuis verlaten, jullie verlaten gewoon met kind het ziekenhuis. Want jullie werken zo goed mee. En jullie hebben alles al in orde.
Int: Je zei net dat je dan met of zonder kind het ziekenhuis verlaat maar is daar dan nu al sprake van dat je dan eventueel het kindje niet mee mag nemen?
Gint: Nee, daar is geen sprake van. Dat is de procedure dat ze dat er in moet zetten. Dat is gewoon een verplichting.
Int: Ik kan me ook wel voorstellen dat dat dan weer stress oproept.
Gint: Ja, ik heb ook gelijk gebeld van joh dit klopt niet wat je nou doet. Nee maar dat is standaard dat moet ik erin zetten. Ze zegt maar ik verwacht dat jullie gewoon lekker met het kind naar huis toe gaan en jullie doen hartstikke goed, jullie werken overal aan mee en ik heb die vrouw van het AMK dat ook gezegd. En de verlengde kraamperiode.
Int: Dat stelt dan weer gerust denk ik.
Gint: Ja, want vroeger zou ik er mee blijven lopen. Maar nu ben ik wel zo van staat het mij niet aan dan bel ik je gelijk op. Kijk en dan vraag ik gewoon netjes van joh wat bedoel je daarmee. Het Dat emotionele, dat weer niet. Int: Wel goed dat je dat dan allemaal geleerd hebt.
Gint: Ja en dat in vijf jaar tijd.
Int: Als je dan ook niet hebt geleerd om daar op een andere manier mee om te gaan is dat ook lastig.
Man van Gint: Vroeger is er ook alleen maar agressiviteit naar binnen gestampt. Dus dan weet je ook niet beter. En toen kwam ik bij haar toen zag ik in een keer een andere kant.
Int: Het is dan ook wel erg belangrijk dat je van elkaar weet wat je aan elkaar hebt en wat je van elkaar kunt verwachten.
Gint: En elkaar niet te strak vasthouden want dat wil echt niet. Dat gaat gewoon niet. Je moet elkaar wel het vertrouwen geven die je elkaar kan geven. Kijk als hij wil gaan biljarten be my guest ga maar. Ik wens je veel plezier en maak er wat van. Maar kom ik erachter dat hij daar andere dingen gaat lopen doen dan is het gewoon heel gauw afgelopen.
Int: Dat zegt ook wel weer dat je denk ik meer zelfvertrouwen hebt en dat je meer je eigen grenzen aan kan geven.
Gint: Ja, die muur die ik eigenlijk afgebroken had die heb ik weer opgebouwd maar dan voor de mensen die, want ik heb in jaren tijd zo veel mensen hier over de vloer gehad. Nou het merendeel gebruikte gewoon drugs. Ik ben toen hij hier kwam wonen ook meer mensen af gaan ketsen. En in gaan zien wie er wel goed is wie er niet goed is, wie er profiteurs waren, wie er geen profiteurs waren. En iedere keer ging ik weer hetzelfde op mijn bek. Maar ik leerde het uiteindelijk wel. Ik heb het er ook met de Driestroom heel veel over gehad hoor. Ook met de begeleiding. Die heeft mij daar ook in geadviseerd. Die heeft mij in sommige dingen ook geholpen dat als er mensen zaten als hun kwamen: eruit wegwezen. En dat vind ik wel fijn. Ja en nou ik zwanger ben al helemaal. Er moet ook niemand met een joint of een lijntje in de buurt komen bij mijn kind. Ik wil dat niet hebben.
Int: Dan is je eigen huis je eigen huis ook niet meer.
Gint: Nee precies, zo voelde ik dat ook. Het is mijn huis niet meer en iedereen deed maar wat hij wilde en ja de begeleiding heeft mij daar ook gewoon heel goed bij geholpen.
Int: Een beetje met het grenzen aangeven? Dit wil ik, dit is goed voor mij, voor ons en klaar.
Man van Gint: Toen zei ik ik ga het huis verbouwen. Toen zag ik echt die kop wegtrekken.
Int: Ja, het zal wel hoeveel mannen hebben mij dat ook beloofd?
Man van Gint: Er is meer licht in huis gekomen. Ik moet ook eerlijk toegeven toen we nog drugs gebruikten. We waren allebei keilui.
Int: Dat heeft ook die invloed op je.
Gint: Nee wat wil je.
Man van Gint: We zijn veel actiever. Ik heb gewoon gezegd als het kindje er is, je moet mij gewoon wakker maken.

Interview cliënt 5 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Hoe vind je het om zwanger te zijn?	C.5.1	Leuk, voor de laatste keer ben ik dan zwanger.
	C.5.2	Het bevalt me wel, ondanks de pijn in me bekken. Gaat het toch wel goed.
je ziet er ook wel naar uit dat het kindje komt dan?	C.5.3	Ja, zeker weten. Ja vanmorgen de kraamzorg op visite gehad. Ik krijg nu verlengde kraamzorg, dus in totaal tachtig uur. Dat is wel lekker ja. Dan weet ik ook is wat het is om uitgerust te kunnen zijn na een bevalling want dat heb ik met mijn andere twee kinderen niet gehad.
Ik had als tweede vraag staan wat wist je over zwanger zijn.	C.5.4	De eerste keer was ik bijna negentien toen ik van de eerste beviel. Dus ik was nog achttien eigenlijk. En ik was twintig toen ik van de tweede beviel.
Was het gepland dat je zwanger was toen	C.5.5	De eerste wel, maar de tweede niet.
Want bij de eerste was je nog heel jong.	C.5.6	Jong, impulsief. Eigenlijk had ik toen al hulp van iedereen nodig. Bang en impulsief, een hele nieuwe wereld om het maar even zo te zeggen
	C.5.7	En ik was ook niet zo bewust van mijn zwangerschap als dat ik nu met deze zwangerschap ben.
Had je toen verder nog andere hulp. Van familie enzo?	C.5.8	Ja, van mijn vader.
Daar had je wel wat aan dan?	C.5.9	dat zeker, dat was de liefste opa die je je kon wensen.
Dat is wel prettig dan of niet?	C.5.10	Ja, alleen die is nu helaas overleden. Dus ja dit is ook het eerste kindje die ik krijg zonder hem. Dus het is voor mij weer anders. Dat ik hem na de bevalling niet kan bellen.
	C.5.11	Aan mijn moeder heb ik gewoon niks.
En zijn er nog andere mensen in je omgeving die jou nog steunen?	C.5.12	De driestroom. De begeleiding ook. Daar heb ik hele goede contacten mee.
	C.5.13	Als we ouder en kind begeleiding nodig hebben kunnen we dat ook via de Driestroom aanvragen. Dus dat is ook wel een positief punt.
	C.5.14	Voor de rest hebben mijn vriend en ik ook heel veel steun aan elkaar. Maar ja voor hem is het natuurlijk de eerste En daarom ook die verlengde kraamzorg. Maar ook voor mij.
	C.5.15	Mijn ouders zullen er ook altijd zijn. Mijn echte vader daar heb ik ook helemaal niks aan. Mijn stiefvader gewoon meer.
Die gaan jullie helpen straks?	C.5.16	Ja, die hebben ook de hele babykamer voor ons in orde gemaakt. Samen eigenlijk het huis opgeknapt. Dat is allemaal heel leuk gegaan.
	C.5.17	Ik heb aan haar heel veel steun, aan mijn schoonmoeder. Aan mijn stief-schoonvader heb ik ook heel veel hulp.
Je vertelde net over de begeleiding van de Driestroom. toen je achttien	C.5.18	Ben toen een keer getest door het SPD, dat heet nou het MEE. En toen is er bij mij zo'n

was had je nog geen begeleiding?		lage IQ score uitgekomen.
Maar er is toen vanuit het MEE ook niet verder actie ondernomen?	C.5.19	Nee omdat meer mijn ex die hield het ook tegen.
Had je het denk je fijn gevonden als je toen misschien meer hulp was?	C.5.20	Ik denk dat ik het dan wel heel anders had gedaan.
Weet je nog misschien wat je dan had gewild dat ze hadden gedaan?	C.5.21	Wat meer ondersteuning. Voor mijzelf sowieso op psychisch gebied maar ook op gebied van kinderen.
Want wist je al iets over zwanger zijn en een bevalling en kinderen?	C.5.22	Over kinderen wist ik wel, alleen over zwanger zijn en een bevalling niet. Dat komt ik heb in een pleeggezin gewoond. Daar zijn ook heel veel baby's opgevangen. Die hielp ik dan ook mee verschonen. Mijn zus, daar heb ik ook heel veel van afgekeken. Die wou vroeger altijd kraamverzorgster worden.
Hoe ben je dan allemaal daar achter gekomen, over zwangerschap en hoe dat allemaal werkt?	C.5.23	Op dat moment was ik denk ik gewoon heel nieuwsgierig.
	C.5.24	Ik wou een kind. Ook eigenlijk misschien een kroon op de relatie van mijn ex en mij.
Toen die dingen over bevallen enzo ben je allemaal een beetje zelf te weten gekomen?	C.5.25	Ja, door gewoon goed te luisteren naar een verloskundige of naar het ziekenhuis.
De ondersteuning die je nu krijgt van de Driestroom, ben je daar tevreden over?	C.5.26	Ja, daar ben ik wel tevreden over ja.
Kan je een beetje vertellen waar je dan tevreden over bent?	C.5.27	Ja, ze komen bij je thuis om te praten
	C.5.28	Om de post te organiseren.
	C.5.29	Vergeet je wat dingetjes dan bellen ze je van te voren op. Ik ben eigenlijk hartstikke dement als het maar zijn kan door die hormonen.
	C.5.30	Er was een feest van de Driestroom daar heb ik het ook heel erg leuk gevonden. Het zijn toch wel andere mensen die je om je heen ziet, mensen ook met een grotere beperking maar het zijn ook mensen. En zo zie ik het. Ik bedoel het maakt niet uit hoe beperkt je bent, je bent een mens.
Ben je het ook wel eens niet eens met de hulp die je krijgt?	C.5.31	Ja, maar dan zeg ik het ook.
	C.5.32	Nee want ik had wel moeite met de overstap van twee oude begeleiding naar twee nieuwe begeleiding. Daar had ik wel heel veel moeite mee.
	C.5.33	Voor mensen met een beperking is de Driestroom gewoon goed. Dat sowieso. Want er zijn heel veel mensen met een beperking die toch tegen instanties aanlopen en die van het kastje naar de muur worden gestuurd. Bij de Driestroom is het wel duidelijk van dat kunnen we je bieden en dat kunnen we je niet bieden.
En daar hebben jullie ook wel behoefte	C.5.34	Ja, dat is gewoon bij heel veel mensen nodig

aan dan? Dat, dat duidelijk wordt gemaakt?		dat dat gewoon duidelijk wordt gemaakt.
	C.5.35	Dat er gewoon een pakket is. Ik noem maar een voorbeeld. Postaken kun je doen, geldzaken kun je doen maar bijvoorbeeld het ziekenhuis dat zit niet bij hun in het pakket dus daar kunnen ze je ook niet mee helpen. Ze kunnen je raad geven, meer kunnen ze ook niet doen op dat moment.
En sommige dingen zitten wel in dat pakket, en andere dingen zitten niet in dat pakket?	C.5.36	Ik red het niet in het gewone maatschappelijk werk hoor. Dat gaat hem echt niet worden.
Wat maakt dan dat je dat niet red?	C.5.37	Die laten je een heleboel zelf doen. En als je een hele hoop zelf niet kan en ze laten je het wel zelf doen omdat hun te weinig tijd hebben om bij je thuis te komen of een vol uur met je te praten.
Dus dan krijg je eigenlijk niet waar je behoefte aan hebt? Dan heb je misschien constant het gevoel dat je achterloopt en.	C.5.38	Ik zal een voorbeeld geven. Nou de belastingen, ik snap dat allemaal niet. Dan sturen ze je van het maatschappelijk werk even naar het belastingkantoor. Dan sta je daar met je papieren van wat moet ik ermee.
En nu van de Driestroom krijg je daar gewoon..	C.5.39	Ja, of ze gaan mee, of ze geven je raad en tips.
	C.5.40	Hun begrijpen ons niet. En wij begrijpen hun qua sommige dingen niet. Qua moeilijke termen.
	C.5.41	Je kunt ook altijd naar de Driestroom toe gaan. Snap je iets niet, dan kun je altijd vragen of ze het uitleggen. Dat is wel gewoon heel fijn.
Ja, dat je daar gewoon goed in geholpen wordt?	C.5.42	Ja, van joh ik begrijp dit niet kun je mij dat uitleggen. Ja dat kan dan wel. Een ander staat je dan echt zo aan te kijken van, snap je het nou echt niet of doe je maar net alsof je het niet snapt?
	C.5.43	Maar net zoals de kraamzorg ook. Vanmorgen had ik een hele aardige vrouw. Die snapte alles wel. Maar je hebt ook van die bitches er tussen zitten, die zeggen van kun je dat echt zelf niet, kun je dit niet kun je dat niet.
Dat lijkt me lastig om op te reageren. Volgens mij voel je je dan ook wel een beetje van..	C.5.44	In een hoekje gedrukt.
Weet je nog hoe je daar dan mee om gaat?	C.5.45	Het kan zijn dat ik in een keer uithaal van nou is het genoeg je stuurt maar een ander. Het kan ook zijn van dat ik zeg kun je niet even anders reageren, van hallo wij snappen dit niet.
	C.5.46	Dus die vrouw van vanmorgen zei ook van al vraag je tien keer hetzelfde. Zij gaat nu ook iemand sturen, geen jonkie maar iemand die ervaren is. Want aan een jonkie heb je niks.
Want is er verder contact tussen mensen die hier thuis komen dus	C.5.47	Ja, er is tussen de begeleiding die hier thuis komen en het ziekenhuis en de dokter is er

bijvoorbeeld de verloskundige?		contact.
	C.5.48	En mocht er iets zijn dan kunnen ze ook altijd bellen naar de psychiater. Ik heb nou ook psychiatrische hulp. Gewoon ook vanwege de hormonen in de zwangerschap en dat mijn vader er niet bij kan zijn en mijn eigen kinderen niet thuis wonen. Dus ze hebben daar ook wel contact mee dus dat is wel goed.
Dat is wel fijn dan, dat, dat niet allemaal langs elkaar oploopt.	C.5.49	Nee, dat is iets waar ik ook zelf niet tegen kan. Als het allemaal langs elkaar op loopt.
	C.5.50	Sommige, begeleiding van de Driestroom die dan voor jou praten. Dat is ook fijn.
Dus je hebt wel echt helemaal het gevoel dat wat de Driestroom doet, dat dat goed is?	C.5.51	Ja, dat zit goed.
	C.5.52	In het begin is het natuurlijk allemaal nieuw.
	C.5.53	Vooral als je dan zwaar depressief bent en de begeleiding van de Driestroom ziet dat. Die heeft me ook meegenomen naar de dokter. Van kom we gaan er toch even over praten. Toen heb ik medicijnen gehad. Antidepressiva, die slik ik nu nog steeds en het is alleen maar beter met me gegaan. en ook mee naar buiten nemen. En ook bellen als je een afspraak had van joh je had een afspraak denk je daar nog aan? Of ik kom je ff ophalen dan gaan we samen. Dus dat is wel fijn. Daar moet ik wel heel eerlijk in zijn, mede door mijn begeleidster ben ik ook uit mijn depressie gekomen.
Hoe is het nu met werk? Zijn jullie nu gewoon allebei thuis?	C.5.54	Ja, voorlopig even wel. We hebben allebei een Wajong. In oktober gaat hij weer kijken of hij aan de slag kan. Dat brengt ook wat rust voor hem. En ook wat rust voor mij dadelijk ook met de baby. En we hebben het huis opgeknapt.
Ook met de babykamer enzo?	C.5.55	Ja, die is ook al helemaal af. Die was met zes maanden geloof ik al helemaal af.
Ik weet niet of ik dat al had gevraagd, wat jullie omgeving er van vind dat jullie een kindje krijgen samen?	C.5.56	Mijn moeder die had in eerste instantie zoiets van alweer een kleinkind? Dus ik had zoiets van bekijk het maar.
	C.5.57	Mijn schoonmoeder was helemaal euforisch het was gewoon heel leuk. En mijn stiefschoonvader ook. Alleen mijn eigen schoonvader van hem dan. Die had zoiets van die kleine mag de stiefschoonvader geen opa noemen want dan was het opa-schap voor hem af. En toen had ik zoiets van niet over de rug van mijn kleine beginnen.
	C.5.58	Toen ik naar de dokter ben geweest kwam het AMK in een keer om de hoek zeilen omdat mijn kinderen allebei onder jeugdzorg staan. Ze zijn nu bijna elf en de andere is twaalf.

Die staan onder toezicht?	C.5.59	Ja, die staan onder toezicht van bureau Arnhem.
Nu kwam het AMK ook weer kijken voor deze zwangerschap?	C.5.60	Ja, bij de vorige twee zwangerschappen zijn ze niet geweest. Alleen bij deze zwangerschap wel. Dat komt ook door de dingen er omheen. De medicijnen slikken en ja de Driestroom toch, die zijn in principe verplicht als de kinderen betrokken bij de jeugdzorg zijn of wat dan ook, dat het AMK dan ook erbij wordt gehaald.
Want wat riep het bij je op dat het AMK kwam kijken?	C.5.61	Heel veel stress, door het woord algemeen meldpunt kindermishandeling. Want ik zou het nooit in mijn hoofd halen om kinderen te mishandelen. Ik heb ook tegen die vrouw van het AMK gezegd je mag de naam wel eens veranderen want dat is wat de meeste mensen schrik toebrengt.
Dat je soort van het idee hebt dat ze je al beschuldigen ergens van?	C.5.62	Juist, terwijl je pas net zes weken zwanger bent en toen kwamen ze er al mee aanzetten. Toen had ik echt zoiets van als ik dit geweten had. Maar aan de andere kant was ik ook weer heel blij met de zwangerschap. Dat sowieso. Het is gewoon een heel dubbel gevoel.
	C.5.63	En ik schaam me eigen er ook voor om er met de buitenwereld over te praten.
Dat is denk ik ook wel een nadeel in Nederland dat er gewoon heel erg een stempel op zit van dat je dan daardoor eigenlijk al gelijk, als je contact hebt met het AMK dat je eigenlijk al gelijk niet meer in staat wordt geacht om een goede ouder te zijn?	C.5.64	Daarom hebben wij ook het IBP rapport naar het AMK opgestuurd.
De begeleidingsplannen zijn dan naar het AMK gegaan?	C.5.65	Ja, en dat komt nou voor de raad van kinderbescherming, ook voor de rechter en dan gaan ze kijken of we een toeziend voogd krijgen of dat we geen toeziend voogd krijgen.
En nadat het AMK de eerste keer is langs geweest. Zijn ze nog vaker geweest?	C.5.66	Toen de kinderkamer klaar was hebben wij die vrouw van het AMK ook opgebeld van zou je het leuk vinden om de babykamer te komen bekijken. Dat vond ze hartstikke leuk en dat is ook allemaal goedgekeurd.
	C.5.67	We werken er ook zelf ook aan mee om ook hun een stapje voor te zijn van kijk wij kunnen het wel.
Dus dan moeten jullie dat dus eigenlijk ook in de gaten houden dat, dat ook nog goed loopt allemaal?	C.5.68	Met zo'n rechter, dan gaan ze lopen liegen. Maar je kan op dat moment niks inbrengen, omdat ze het AMK geloven. Daar ben ik altijd zo bang voor.
Die machteloosheid?	C.5.69	Ja, Iemand had een mailtje gestuurd toen schreef ze erin van jullie kunnen het ziekenhuis verlaten met of zonder kind. Die heb ik ook gelijk opgebeld van wat is dit? Wat bedoel je daarmee? Dat was een standaard procedure dat ze dan ook in een brief moest zetten. Wat ze dan ook gemaild heeft. Dat doet ze naar alle mensen van het AMK maar

		ze heeft ook gezegd van ik verwacht niet dat jullie zonder kind het ziekenhuis verlaten, jullie verlaten gewoon met kind het ziekenhuis. Want jullie werken zo goed mee. En jullie hebben alles al in orde.
	C.5.70	Ze zegt maar ik verwacht dat jullie gewoon lekker met het kind naar huis toe gaan en jullie doen hartstikke goed, jullie werken overal aan mee en ik heb die vrouw van het AMK dat ook gezegd. En de verlengde kraamperiode.
Als je dan ook niet hebt geleerd om daar op een andere manier mee om te gaan is dat ook lastig.	C.5.71	Vroeger is er ook alleen maar agressiviteit naar binnen gestampt. Dus dan weet je ook niet beter. En toen kwam ik bij haar toen zag ik in een keer een andere kant.
Het is dan ook wel erg belangrijk dat je van elkaar weet wat je aan elkaar hebt en wat je van elkaar kunt verwachten toch?	C.5.72	En elkaar niet te strak vasthouden want dat wil echt niet. Dat gaat gewoon niet. Je moet elkaar wel het vertrouwen geven die je elkaar kan geven. Kijk als hij wil gaan biljarten be my guest ga maar. Ik wens je veel plezier en maak er wat van. Maar kom ik erachter dat hij daar andere dingen gaat lopen doen dan is het gewoon heel gauw afgelopen.
Dat zegt ook wel weer dat je denk ik meer zelfvertrouwen hebt en dat je meer je eigen grenzen aan kan geven.	C.5.73	Ja, die muur die ik eigenlijk afgebroken had die heb ik weer opgebouwd maar dan voor de mensen die, want ik heb in jaren tijd zo veel mensen hier over de vloer gehad. Nou het merendeel gebruikte gewoon drugs. Ik ben toen hij hier kwam wonen ook meer mensen af gaan ketsen. En in gaan zien wie er wel goed is wie er niet goed is, wie er profiteurs waren, wie er geen profiteurs waren. En iedere keer ging ik weer hetzelfde op mijn bek. Maar ik leerde het uiteindelijk wel.
	C.5.74	Ik heb het er ook met de Driestroom heel veel over gehad hoor. Ook met de begeleiding. Die heeft mij daar ook in geadviseerd. Die heeft mij in sommige dingen ook geholpen dat als er mensen zaten als hun kwamen: eruit wegwezen. En dat vind ik wel fijn.
	C.5.75	Ja en nou ik zwanger ben al helemaal. Er moet ook niemand met een joint of een lijntje in de buurt komen bij mijn kind. Ik wil dat niet hebben.
	C.5.76	Er is meer licht in huis gekomen. Ik moet ook eerlijk toegeven toen we nog drugs gebruikten. We waren allebei keilui.
	C.5.77	We zijn veel actiever. Ik heb gewoon gezegd als het kindje er is, je moet mij gewoon wakker maken.

Interview cliënt 5 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Hoe vind je het om zwanger te zijn?	C.5.1	Leuk, voor de laatste keer ben ik dan zwanger. **Laatste keer zwanger**
	C.5.2	Het bevalt me wel, ondanks de pijn in me bekken. Gaat het toch wel goed. **Het gaat goed**
je ziet er ook wel naar uit dat het kindje komt dan?	C.5.3	Ja, zeker weten. Ja vanmorgen de kraamzorg op visite gehad. Ik krijg nu verlengde kraamzorg, dus in totaal tachtig uur. Dat is wel lekker ja. Dan weet ik ook is wat het is om uitgerust te kunnen zijn na een bevalling want dat heb ik met mijn andere twee kinderen niet gehad. **Verlengde kraamzorg**
Ik had als tweede vraag staan wat wist je over zwanger zijn.	C.5.4	De eerste keer was ik bijna negentien toen ik van de eerste beviel. Dus ik was nog achttien eigenlijk. En ik was twintig toen ik van de tweede beviel. **Negentien bij de eerste**
Was het gepland dat je zwanger was toen	C.5.5	De eerste wel, maar de tweede niet. **Tweede niet gepland**
Want bij de eerste was je nog heel jong.	C.5.6	Jong, impulsief. Eigenlijk had ik toen al hulp van iedereen nodig. Bang en impulsief, een hele nieuwe wereld om het maar even zo te zeggen **Een hele nieuwe wereld**
	C.5.7	En ik was ook niet zo bewust van mijn zwangerschap als dat ik nu met deze zwangerschap ben. **Bewust van de zwangerschap**
Had je toen verder nog andere hulp. Van familie enzo?	C.5.8	Ja, van mijn vader. **Steun van vader**
Daar had je wel wat aan dan?	C.5.9	dat zeker, dat was de liefste opa die je je kon wensen. **Lieve opa**
Dat is wel prettig dan of niet?	C.5.10	Ja, alleen die is nu helaas overleden. Dus ja dit is ook het eerste kindje die ik krijg zonder hem. Dus het is voor mij weer anders. Dat ik hem na de bevalling niet kan bellen. **Vader overleden**
	C.5.11	Aan mijn moeder heb ik gewoon niks. **Aan moeder heb ik niks**
En zijn er nog andere mensen in je omgeving die jou nog steunen?	C.5.12	De driestroom. De begeleiding ook. Daar heb ik hele goede contacten mee. **Goede contacten begeleiding**
	C.5.13	Als we ouder en kind begeleiding nodig hebben kunnen we dat ook via de Driestroom aanvragen. Dus dat is ook wel een positief punt. **Ouder en kindbegeleiding**
	C.5.14	Voor de rest hebben mijn vriend en ik ook heel veel steun aan elkaar. Maar ja voor hem is het natuurlijk de eerste En daarom ook die verlengde kraamzorg. Maar ook voor mij. **Steun aan vriend**

	C.5.15	Mijn ouders zullen er ook altijd zijn. Mijn echte vader daar heb ik ook helemaal niks aan. Mijn stiefvader gewoon meer. **Ouders zullen er altijd zijn**
Die gaan jullie helpen straks?	C.5.16	Ja, die hebben ook de hele babykamer voor ons in orde gemaakt. Samen eigenlijk het huis opgeknapt. Dat is allemaal heel leuk gegaan. **Samen met schoonouders het huis opgeknapt**
	C.5.17	Ik heb aan haar heel veel steun, aan mijn schoonmoeder. Aan mijn stief-schoonvader heb ik ook heel veel hulp. **Steun aan schoonmoeder en stief-schoonvader**
Je vertelde net over de begeleiding van de Driestroom. toen je achttien was had je nog geen begeleiding?	C.5.18	Ben toen een keer getest door het SPD, dat heet nou het MEE. En toen is er bij mij zo'n lage IQ score uitgekomen. **IQ Test bij MEE** **Lage IQ score**
Maar er is toen vanuit het MEE ook niet verder actie ondernomen?	C.5.19	Nee omdat meer mijn ex die hield het ook tegen. **Ex hield het tegen**
Had je het denk je fijn gevonden als je toen misschien meer hulp was?	C.5.20	Ik denk dat ik het dan wel heel anders had gedaan. **Anders had gedaan met meer hulp**
Weet je nog misschien wat je dan had gewild dat ze hadden gedaan?	C.5.21	Wat meer ondersteuning. Voor mijzelf sowieso op psychisch gebied maar ook op gebied van kinderen. **Meer ondersteuning op psychisch gebied** **Meer ondersteuning over kinderen**
Want wist je al iets over zwanger zijn en een bevalling en kinderen?	C.5.22	Over kinderen wist ik wel, alleen over zwanger zijn en een bevalling niet. Dat komt ik heb in een pleeggezin gewoond. Daar zijn ook heel veel baby's opgevangen. Die hielp ik dan ook mee verschonen. Mijn zus, daar heb ik ook heel veel van afgekeken. Die wou vroeger altijd kraamverzorgster worden. **Over kinderen wist ik wel** **Over zwanger en bevalling wist ik niet** **Afgekeken van zus**
Hoe ben je dan allemaal daar achter gekomen, over zwangerschap en hoe dat allemaal werkt?	C.5.23	Op dat moment was ik denk ik gewoon heel nieuwsgierig. **Nieuwsgierigheid**
	C.5.24	Ik wou een kind. Ook eigenlijk misschien een kroon op de relatie van mijn ex en mij. **Kroon op de relatie**
Toen die dingen over bevallen enzo ben je allemaal een beetje zelf te weten gekomen?	C.5.25	Ja, door gewoon goed te luisteren naar een verloskundige of naar het ziekenhuis. **Goed luisteren naar verloskundige en ziekenhuis**
De ondersteuning die je nu krijgt van de Driestroom, ben je daar tevreden over?	C.5.26	Ja, daar ben ik wel tevreden over ja. **Tevreden over begeleiding**
Kan je een beetje vertellen waar je dan tevreden over bent?	C.5.27	Ja, ze komen bij je thuis om te praten **Praten met begeleiding**
	C.5.28	Om de post te organiseren. **Post organiseren**

	C.5.29	Vergeet je wat dingetjes dan bellen ze je van te voren op. Ik ben eigenlijk hartstikke dement als het maar zijn kan door die hormonen. **Bellen als je wat vergeet**
	C.5.30	Er was een feest van de Driestroom daar heb ik het ook heel erg leuk gevonden. Het zijn toch wel andere mensen die je om je heen ziet, mensen ook met een grotere beperking maar het zijn ook mensen. En zo zie ik het. Ik bedoel het maakt niet uit hoe beperkt je bent, je bent een mens. **Feest van de Driestroom, andere mensen**
Ben je het ook wel eens niet eens met de hulp die je krijgt?	C.5.31	Ja, maar dan zeg ik het ook. **Zeggen als ik het niet eens ben**
	C.5.32	Nee want ik had wel moeite met de overstap van twee oude begeleiding naar twee nieuwe begeleiding. Daar had ik wel heel veel moeite mee. **Moeite met overstap naar nieuwe begeleiding**
	C.5.33	Voor mensen met een beperking is de Driestroom gewoon goed. Dat sowieso. Want er zijn heel veel mensen met een beperking die toch tegen instanties aanlopen en die van het kastje naar de muur worden gestuurd. Bij de Driestroom is het wel duidelijk van dat kunnen we je bieden en dat kunnen we je niet bieden. **Duidelijkheid Driestroom** **Instanties: kastje naar de muur**
En daar hebben jullie ook wel behoefte aan dan? Dat, dat duidelijk wordt gemaakt?	C.5.34	Ja, dat is gewoon bij heel veel mensen nodig dat dat gewoon duidelijk wordt gemaakt. **Duidelijkheid nodig**
	C.5.35	Dat er gewoon een pakket is. Ik noem maar een voorbeeld. Postaken kun je doen, geldzaken kun je doen maar bijvoorbeeld het ziekenhuis dat zit niet bij hun in het pakket dus daar kunnen ze je ook niet mee helpen. Ze kunnen je raad geven, meer kunnen ze ook niet doen op dat moment. **Pakket met wat ze wel en niet kunnen doen**
En sommige dingen zitten wel in dat pakket, en andere dingen zitten niet in dat pakket?	C.5.36	Ik red het niet in het gewone maatschappelijk werk hoor. Dat gaat hem echt niet worden. **Red het niet in gewoon maatschappelijk werk**
Wat maakt dan dat je dat niet red?	C.5.37	Die laten je een heleboel zelf doen. En als je een hele hoop zelf niet kan en ze laten je het wel zelf doen omdat hun te weinig tijd hebben om bij je thuis te komen of een vol uur met je te praten. **Hebben te weinig tijd** **Laten je veel zelf doen**
Dus dan krijg je eigenlijk niet waar je behoefte aan hebt? Dan heb je misschien constant het gevoel dat je achterloopt en.	C.5.38	Ik zal een voorbeeld geven. Nou de belastingen, ik snap dat allemaal niet. Dan sturen ze je van het maatschappelijk werk even naar het belastingkantoor. Dan sta je daar met je papieren van wat moet ik ermee.

		Belastingen: snap ik niet
En nu van de Driestroom krijg je daar gewoon..	C.5.39	Ja, of ze gaan mee, of ze geven je raad en tips. **Driestroom gaat dan mee**
	C.5.40	Hun begrijpen ons niet. En wij begrijpen hun qua sommige dingen niet. Qua moeilijke termen. **Zij begrijpen ons niet, en andersom**
	C.5.41	Je kunt ook altijd naar de Driestroom toe gaan. Snap je iets niet, dan kun je altijd vragen of ze het uitleggen. Dat is wel gewoon heel fijn. **Kan altijd naar de Driestroom toe**
Ja, dat je daar gewoon goed in geholpen wordt?	C.5.42	Ja, van joh ik begrijp dit niet kun je mij dat uitleggen. Ja dat kan dan wel. Een ander staat je dan echt zo aan te kijken van, snap je het nou echt niet of doe je maar net alsof je het niet snapt? **Doe je of je het niet snapt?**
	C.5.43	Maar net zoals de kraamzorg ook. Vanmorgen had ik een hele aardige vrouw. Die snapte alles wel. Maar je hebt ook van die bitches er tussen zitten, die zeggen van kun je dat echt zelf niet, kun je dit niet kun je dat niet. **Aaridige kraamzorg**
Dat lijkt me lastig om op te reageren. Volgens mij voel je je dan ook wel een beetje van..	C.5.44	In een hoekje gedrukt. **In een hoekje gedrukt**
Weet je nog hoe je daar dan mee om gaat?	C.5.45	Het kan zijn dat ik in een keer uithaal van nou is het genoeg je stuurt maar een ander. Het kan ook zijn van dat ik zeg kun je niet even anders reageren, van hallo wij snappen dit niet. **Soms uithalen, soms zeggen ik snap het niet**
	C.5.46	Dus die vrouw van vanmorgen zei ook van al vraag je tien keer hetzelfde. Zij gaat nu ook iemand sturen, geen jonkie maar iemand die ervaren is. Want aan een jonkie heb je niks. **Aan een jonkie heb je niks**
Want is er verder contact tussen mensen die hier thuis komen dus bijvoorbeeld de verloskundige?	C.5.47	Ja, er is tussen de begeleiding die hier thuis komen en het ziekenhuis en de dokter is er contact. **Contact tussen ziekenhuis en begeleiding**
	C.5.48	En mocht er iets zijn dan kunnen ze ook altijd bellen naar de psychiater. Ik heb nou ook psychiatrische hulp. Gewoon ook vanwege de hormonen in de zwangerschap en dat mijn vader er niet bij kan zijn en mijn eigen kinderen niet thuis wonen. Dus ze hebben daar ook wel contact mee dus dat is wel goed. **Psychiatrische hulp** **Contact psychiatrische hulp en begeleiding**
Dat is wel fijn dan, dat, dat niet allemaal langs elkaar oploopt.	C.5.49	Nee, dat is iets waar ik ook zelf niet tegen kan. Als het allemaal langs elkaar op loopt. **Kan er niet tegen als het langs elkaar loopt**
	C.5.50	Sommige, begeleiding van de Driestroom die dan voor jou praten. Dat is ook fijn.

		Fijn begeleiding Driestroom
Dus je hebt wel echt helemaal het gevoel dat wat de Driestroom doet, dat dat goed is?	C.5.51	Ja, dat zit goed. **Goede begeleiding**
	C.5.52	In het begin is het natuurlijk allemaal nieuw. **Nieuw in het begin**
	C.5.53	Vooral als je dan zwaar depressief bent en de begeleiding van de Driestroom ziet dat. Die heeft me ook meegenomen naar de dokter. Van kom we gaan er toch even over praten. Toen heb ik medicijnen gehad. Antidepressiva, die slik ik nu nog steeds en het is alleen maar beter met me gegaan. en ook mee naar buiten nemen. En ook bellen als je een afspraak had van joh je had een afspraak denk je daar nog aan? Of ik kom je ff ophalen dan gaan we samen. Dus dat is wel fijn. Daar moet ik wel heel eerlijk in zijn, mede door mijn begeleidster ben ik ook uit mijn depressie gekomen. **Meegenomen naar de dokter** **Antidepressiva**
Hoe is het nu met werk? Zijn jullie nu gewoon allebei thuis?	C.5.54	Ja, voorlopig even wel. We hebben allebei een Wajong. In oktober gaat hij weer kijken of hij aan de slag kan. Dat brengt ook wat rust voor hem. En ook wat rust voor mij dadelijk ook met de baby. En we hebben het huis opgeknapt. **Uitkering** **Weer aan de slag geeft rust** **Opgeknapt huis geeft rust**
Ook met de babykamer enzo?	C.5.55	Ja, die is ook al helemaal af. Die was met zes maanden geloof ik al helemaal af. **Babykamer is af**
Ik weet niet of ik dat al had gevraagd, wat jullie omgeving er van vind dat jullie een kindje krijgen samen?	C.5.56	Mijn moeder die had in eerste instantie zoiets van alweer een kleinkind? Dus ik had zoiets van bekijk het maar. **Moeder: alweer een kind?**
	C.5.57	Mijn schoonmoeder was helemaal euforisch het was gewoon heel leuk. En mijn stiefschoonvader ook. Alleen mijn eigen schoonvader van hem dan. Die had zoiets van die kleine mag de stiefschoonvader geen opa noemen want dan was het opa-schap voor hem af. En toen had ik zoiets van niet over de rug van mijn kleine beginnen. **Schoonmoeder, stiefschoonvader: euforisch**
	C.5.58	Toen ik naar de dokter ben geweest kwam het AMK in een keer om de hoek zeilen omdat mijn kinderen allebei onder jeugdzorg staan. Ze zijn nu bijna elf en de andere is twaalf. **AMK, jeugdzorg**
Die staan onder toezicht?	C.5.59	Ja, die staan onder toezicht van bureau Arnhem. **OTS**

Nu kwam het AMK ook weer kijken voor deze zwangerschap?	C.5.60	Ja, bij de vorige twee zwangerschappen zijn ze niet geweest. Alleen bij deze zwangerschap wel. Dat komt ook door de dingen er omheen. De medicijnen slikken en ja de Driestroom toch, die zijn in principe verplicht als de kinderen betrokken bij de jeugdzorg zijn of wat dan ook, dat het AMK dan ook erbij wordt gehaald. **Driestroom is verplicht AMK erbij te halen als de kinderen bij jeugdzorg zijn**
Want wat riep het bij je op dat het AMK kwam kijken?	C.5.61	Heel veel stress, door het woord algemeen meldpunt kindermishandeling. Want ik zou het nooit in mijn hoofd halen om kinderen te mishandelen. Ik heb ook tegen die vrouw van het AMK gezegd je mag de naam wel eens veranderen want dat is wat de meeste mensen schrik toebrengt. **Stress door woord AMK**
Dat je soort van het idee hebt dat ze je al beschuldigen ergens van?	C.5.62	Juist, terwijl je pas net zes weken zwanger bent en toen kwamen ze er al mee aanzetten. Toen had ik echt zoiets van als ik dit geweten had. Maar aan de andere kant was ik ook weer heel blij met de zwangerschap. Dat sowieso. Het is gewoon een heel dubbel gevoel. **Blij met de zwangerschap**
	C.5.63	En ik schaam me eigen er ook voor om er met de buitenwereld over te praten. **Schaamte**
Dat is denk ik ook wel een nadeel in Nederland dat er gewoon heel erg een stempel op zit van dat je dan daardoor eigenlijk al gelijk, als je contact hebt met het AMK dat je eigenlijk al gelijk niet meer in staat wordt geacht om een goede ouder te zijn?	C.5.64	Daarom hebben wij ook het IBP rapport naar het AMK opgestuurd. **IBP rapport opgestuurd naar AMK**
De begeleidingsplannen zijn dan naar het AMK gegaan?	C.5.65	Ja, en dat komt nou voor de raad van kinderbescherming, ook voor de rechter en dan gaan ze kijken of we een toeziend voogd krijgen of dat we geen toeziend voogd krijgen. **Raad van kinderbescherming en rechter gaan kijken of we een toeziend voogd krijgen**
En nadat het AMK de eerste keer is langs geweest. Zijn ze nog vaker geweest?	C.5.66	Toen de kinderkamer klaar was hebben wij die vrouw van het AMK ook opgebeld van zou je het leuk vinden om de babykamer te komen bekijken. Dat vond ze hartstikke leuk en dat is ook allemaal goedgekeurd. **AMK gebeld om kinderkamer te bekijken**
	C.5.67	We werken er ook zelf ook aan mee om ook hun een stapje voor te zijn van kijk wij kunnen het wel. **AMK een stapje voor zijn**
Dus dan moeten jullie dat dus eigenlijk ook in de gaten houden dat, dat ook nog goed loopt allemaal?	C.5.68	Met zo'n rechter, dan gaan ze lopen liegen. Maar je kan op dat moment niks inbrengen, omdat ze het AMK geloven. Daar ben ik altijd zo bang voor. **Niks in te brengen, rechter geloofd AMK**

Die machteloosheid?	C.5.69	Ja, Iemand had een mailtje gestuurd toen schreef ze erin van jullie kunnen het ziekenhuis verlaten met of zonder kind. Die heb ik ook gelijk opgebeld van wat is dit? Wat bedoel je daarmee? Dat was een standaard procedure dat ze dan ook in een brief moest zetten. Wat ze dan ook gemaild heeft. Dat doet ze naar alle mensen van het AMK maar ze heeft ook gezegd van ik verwacht niet dat jullie zonder kind het ziekenhuis verlaten, jullie verlaten gewoon met kind het ziekenhuis. Want jullie werken zo goed mee. En jullie hebben alles al in orde. **Verlaten het ziekenhuis met kind**
	C.5.70	Ze zegt maar ik verwacht dat jullie gewoon lekker met het kind naar huis toe gaan en jullie doen hartstikke goed, jullie werken overal aan mee en ik heb die vrouw van het AMK dat ook gezegd. En de verlengde kraamperiode. **AMK zegt: jullie werken goed mee**
Als je dan ook niet hebt geleerd om daar op een andere manier mee om te gaan is dat ook lastig.	C.5.71	Vroeger is er ook alleen maar agressiviteit naar binnen gestampt. Dus dan weet je ook niet beter. En toen kwam ik bij haar toen zag ik in een keer een andere kant. **Vroeger agressiviteit naar binnen gestampt**
Het is dan ook wel erg belangrijk dat je van elkaar weet wat je aan elkaar hebt en wat je van elkaar kunt verwachten toch?	C.5.72	En elkaar niet te strak vasthouden want dat wil echt niet. Dat gaat gewoon niet. Je moet elkaar wel het vertrouwen geven die je elkaar kan geven. Kijk als hij wil gaan biljarten be my guest ga maar. Ik wens je veel plezier en maak er wat van. Maar kom ik erachter dat hij daar andere dingen gaat lopen doen dan is het gewoon heel gauw afgelopen. **Je moet elkaar het vertrouwen geven**
Dat zegt ook wel weer dat je denk ik meer zelfvertrouwen hebt en dat je meer je eigen grenzen aan kan geven.	C.5.73	Ja, die muur die ik eigenlijk afgebroken had die heb ik weer opgebouwd maar dan voor de mensen die, want ik heb in jaren tijd zo veel mensen hier over de vloer gehad. Nou het merendeel gebruikte gewoon drugs. Ik ben toen hij hier kwam wonen ook meer mensen af gaan ketsen. En in gaan zien wie er wel goed is wie er niet goed is, wie er profiteurs waren, wie er geen profiteurs waren. En iedere keer ging ik weer hetzelfde op mijn bek. Maar ik leerde het uiteindelijk wel. **Veel mensen over de vloer gehad**
	C.5.74	Ik heb het er ook met de Driestroom heel veel over gehad hoor. Ook met de begeleiding. Die heeft mij daar ook in geadviseerd. Die heeft mij in sommige dingen ook geholpen dat als er mensen zaten als hun kwamen: eruit wegwezen. En dat vind ik wel fijn. **Advies begeleiding heeft geholpen**
	C.5.75	Ja en nou ik zwanger ben al helemaal. Er moet ook niemand met een joint of een lijntje in de buurt komen bij mijn kind. Ik wil dat niet

		hebben. **Niemand met drugs bij mijn kind**
	C.5.76	Er is meer licht in huis gekomen. Ik moet ook eerlijk toegeven toen we nog drugs gebruikten. We waren allebei keilui. **Meer licht in huis**
	C.5.77	We zijn veel actiever. Ik heb gewoon gezegd als het kindje er is, je moet mij gewoon wakker maken. **We zijn veel actiever**

Interview cliënt 6

Int: Nou de eerste vraag is, hoe het is om zwanger te zijn? Hoe het was om zwanger te zijn?
Gint: Nou de eerste keer van mijn zwangerschap was het een, heel zwaar.
Int: Ja? Wat was er zwaar?
Gint: Behoorlijk zwaar, want ik had meer als 48 uur weeën.
Int: Oké, dat was de bevalling dan uhhh?
Gint: Uhhh nee, die weeën wouden niet doorzetten. En ik bleef maar op twee centimeter ontsluiting. Dus das eigenlijk, uhhh de volgende dag toch naar het ziekenhuis geweest. En mijn vader die had mij dus uhh naar het ziekenhuis gebracht, en die zei: laat de baby maar voor 5 uur komen, want ik ben hartstikke op. Ja ik was zelf ook op en ik kon helemaal niet eten of uhh wat dan ook, want die weeën werden opgezet.
Int: Die werden opgewekt?
Gint: Ja, opgewekt.
Int: Oké, en dat was in het ziekenhuis allemaal.
Gint: Ja.
Int: En dat was uhh gewoon uhhh was het op tijd, de baby? Of was het te laat of te vroeg?
Gint: 1 dag te laat want ik zou eigenlijk op de uhh 25e moeten bevallen worden, van december.
Int: Dat is nog wel gewoon keurig op tijd dan hè?
Gint: Nog wel, maar 48 uur weeën, dat is wel heel veel.
Int: Ja. En de zwangerschap zelf?
Gint: Dat was voor de rest hartstikke goed dus uhh. Had ik geen last van.
Int: Je had geen misselijkheid ofzo?
Gint: Nee helemaal niet.
Int: En uhhh vond je het leuk om zwanger te zijn?
Gint: Nou uhh om eerlijk te zijn, zelf vond ik het wel leuk, maar op een manier hoe het is gegaan, eigenlijk aan de ene kant niet.
Int: Oké, wil je daar wat meer over vertellen?
Gint: Nou dat heb ik liever niet.
Int: Nou dan doen we dat niet, goed dat je dat zegt. Uhhh en uhhh, wat wist je over zwanger zijn, wist je daar veel van af?
Gint: Ja, het gebeurt gewoon en dan uhhh ja je weet in het begin niet uhh als je zwanger bent, dan weet je gewoon niet hoe je het op kan vangen. En vooral bij de eerste bevalling, bijvoorbeeld het opvangen van die weeën, en dat soort dingen. Ik heb zitten schreeuwen, zitten blèren, van doe maar een keizersnede, want dan ben ik er vanaf. Maar dat ging niet, want ik moest gewoon natuurlijk gaan.
Int: Ja. En bij de tweede was het dan, wist je er wat meer vanaf?
Gint: Ja dan uhh ga je ook meer inspannen voor die weeën, dat je makkelijk die weeën op kan vangen. Maar daar bleef ik ook weer met twee centimeter ontsluiting.
Int: Oké, en heeft het toen ook weer zo lang geduurd?
Gint: Nee dat heeft niet zo lang geduurd. De volgende dag, uhh nee, twee dagen trouwens. Want ik zou de 15e bevallen, ik kreeg de 15e om 10 over 10 's avonds de wee. En uhh was ook gewoon twee centimeter steeds ontsluiting.
Int: Oké, dat zette ook niet door dan.
Gint: Dat was niet doorgezet. De volgende dag had ik weer gewoon twee centimeter ontsluiting, toen had ik gebeld, en ik zeg van uhhh ik trek het niet meer, ik kan zo niet slapen. Want ik blijf maar met die weeën, dus hebben ze een afspraak gemaakt, op vrijdag de 17e. dus dan was het ook op de 17e dan ging ik bevallen. Met 4 centimeter ontsluiting moest ik persen. Want toen kwam het hoofdje al. Dus was ik nog op tijd.
Int: oké, dus dat is wel heftig dan of niet?
Gint: Nou dat viel nog wel mee, want zo veel pijn was het nou ook weer niet. Maar het is lastig als ik wil slapen, dat het dan niet gaat.
Int: Ja, das niet fijn. En ook nu niet misselijk ofzo?
Gint: Nee, nee.
Int: Nooit last van gehad.
Gint: Het enige waar ik last van heb gehad is uhh ja net uhh de liezen zeg maar, omdat dat allemaal aan elkaar zit, verbonden met spieren van het bekken en voor de rest nergens last van.
Int: En uhh vond uhh mensen in je omgeving, wat vonden die er van dat je zwanger was?

Gint: nou mijn vader die zei in eerste instantie, doe het nou niet, en mijn broer die zei ook al van doe het nou niet, want je hebt net hooguit een kindje van bijna 2, die is nou wel twee geworden. En jullie zijn een beetje te vroeg, voor de derde. Dus toen is mijn man dus uhh gaan steriliseren.
Int: Oké, dus dit is de laatste?
Gint: Ja. En drie kinderen vind ik ook echt meer als genoeg.
Int: Oké, want hoe oud is de oudste dan?
Gint: Die is 5.
Int: Oh ja. Dus dat is niet heel dicht op elkaar dan.
Gint: dat valt nog wel mee, met die twee kinderen. Maar deze is toch eigenlijk twee jaar verschil dan.
Int: Uhhmm je hebt nu begeleiding van de Driestroom ook.
Gint: Ja.
Int: En uhh had je dat ook al bij de eerste zwangerschap?
Gint: De allereerste niet
Int: En dat is, bij de tweede wel?
Gint: Toen hadden we al wel uhh, de Driestroom.
Int: En uhh weet je daar, weet je nog een beetje hoe dat was? Of dat fijn was, of niet fijn?
Gint: Dat was wel fijn.
Int: Ja. Wat was er fijn aan?
Gint: Ja met gesprekken zoals van uhh ja woorden wat in de brief staan, die bijvoorbeeld heel groot is en uhhh moeilijk te begrijpen is, dan kan ik haar voor bellen, en dan is het uhhh wat houdt dat woord in. Dat soort dingen allemaal, wat ik dus niet begrijp, dat vertaald zij net anders dat ik het wel begrijp.
Int: Ja, oké. Dat zijn dan brieven van de gynaecoloog ofzo?
Gint: Nou niet van gynaecoloog ofzo, maar gewoon andere dingen.
Int: Ja, dat ze dan even helpen om het begrijpelijk te maken. En zijn er nog andere dingen die fijn zijn aan de begeleiding?
Gint: Uhhh andere dingen, ja. Is eigenlijk een beetje moeilijk om uit te leggen, maar ik vind het gewoon fijn als ze er is. En dat ik erover kan praten. Dat vind ik al heel wat.
Int: Dat is ook al best uhh heel wat toch.
Gint: Ja, gelukkig wel.
Int: Dus dan ook over de zwangerschap praten?
Gint: Uhhh ze vraagt wel van hoe is het en hoe gaat het. En dan uhh.
Int: En zijn er ook dingen die uhh niet zo fijn zijn aan de begeleiding van de Driestroom?
Gint: Uhhh nee, met haar heb ik er geen last van.
Int: Uhh even kijken, dus je bent wel gewoon tevreden over de begeleiding.
Gint: Ja, gelukkig wel.
Int: En uhh zijn er ook andere dingen in de omgeving, in je omgeving die je helpen, waardoor het zwanger zijn makkelijker is.
Gint: Nee, doe het meestal gewoon zelf. Wat moeten hun eigenlijk met mijn zwangerschap.
Int: Ik bedoel dat ze je ook steunen zeg maar in uhh ja.
Gint: Met het bevallen en dat soort dingen bedoel je?
Int: nee maar ook gewoon tijdens het zwanger zijn. Je doet de zwangerschap uiteraard zelf, je bent zelf zwanger. Maar dat ze je wel helpen met uhh dingen regelen ofzo.
Gint: Nee, dat doen we allemaal zelf. We hebben alles al geregeld, toen was ik nog maar 4 maanden. Dus alles heb ik al binnen.
Int: Dus het is al helemaal klaar. En uhh zijn er dan wel dingen die het uhh lastiger maken om zwanger te zijn, dus waar je last van hebt, van mensen of uhh.
Gint: Nee, daar trek ik mijn eigen niks van aan. Echt niet. Als ze mij niet willen zien dan draaien ze hun hoofd maar om.
Int: Dat is ook wel zo hè.
Gint: Zo makkelijk ben ik.
Int: Uhhh toen je zwanger was van de tweede, waren hier ook andere mensen in huis om te helpen. En dat vond je wel lastig enzo. Dus toen waren er eigenlijk te veel mensen. Die zich gingen bemoeien.
Gint: Ja.
Int: En die kwamen ook in keer in de week hier ofzo?
Gint: Een of twee keer volgens mij.
Int: Want deze begeleidster is dan de enige die komt helpen.

Gint: Die steunt eigenlijk meer, ja eigenlijk is ze van begeleid zelfstandig wonen, maar zij is meer van financiën, ja uhh papieren. Maar als er een vraag is kan ik altijd wel wat vragen.
Int: En voor de zwangerschap is daar dan iemand anders voor die helpt?
Gint: Nee, dat doe ik meestal gewoon zelf. Alleen als ik bevallen ben en uhh dan kom ik weer thuis met de baby dan is de kraamzorg hier. Maar dat is wel fijn van dezelfde persoon.
Int: Oké, die ken je ook al?
Gint: Ja.
Int: Dat is wel fijn ja. En het contact met uhh kraamhulp en consultatiebureau?
Gint: Dat gaat goed. En met de kinderen gaat het ook hartstikke goed.
Int: En gaan jullie daar gewoon met zijn tweeën naar toe?
Gint: Ja.
Int: En overleg je dan ook met de begeleiding wat er gezegd is?
Gint: Nee dat niet.
Int: Ik vroeg me nog af, of er buiten de hulpverlening mensen zijn die jullie helpen? Dus bijvoorbeeld ouders of familieleden.
Gint: Ja de opa, ja, mijn vader, die komt nog wel eens regelmatig uhh, en dan nemen ze de oudste wel eens mee, en dan uhh heb ik weer even een beetje rust. Dat doen ze dan wel.
Int: Dat is wel heel fijn dan.
Gint: Ja.
Int: En verder nog mensen of uhh?
Gint: Nee verder niet zo veel. Mijn zus die woont te ver af, die komt gewoon 1 keer in de maand of om de 3 maanden een keertje langs en dan is het ook wel weer gebeurt. En voor de rest gaat het hartstikke goed.
Int: Ik vroeg me nog wel af of de begeleiders van de Driestroom nog dingen kunnen doen om je meer te helpen? Dus of ze nog iets ja, uhh snap je de vraag.
Gint: Of dat hun nog meer kunnen doen als wat ze nu doen. Nou momenteel is er niet zo heel erg veel.
Int: En vroeger dan?
Gint: Ja vroeger, omdat mijn dochter uhh niet goed kon praten en ik haar niet kon verstaan, wat ze bedoelde, ja toen had ik alleen maar gevraagd of hun een spraakjuffrouw zouden krijgen. En dat is nu gelukkig goed, en dat heeft ze nu en uhhh het gaat met haar een hele goede kant op.
Int: We hadden ook nog de vraag of je tijdens de zwangerschap al over nadenkt hoe het zal zijn als het kindje er is. Of je daar al wel eens aan denkt.
Gint: Uhhh ik denk meestal niet.
Int: Dus daar denk je van te voren niet echt over na. Dan denk je als het er is dan uhh.
Gint: Dan is ze er. En dan gaat de rest automatisch. Dus.
Int: Maar de dingen die je moet regelen, die regel je dan wel, van het kamertje.
Gint: Dat is allemaal al geregeld toen ik nog 4 maanden was.
Int: Dat is ook wel lekker als dat allemaal al klaar is.
Gint: Ja. Voor de rest gaat het goed. We hebben het aardig onder de knie.
Int: En hoe was het toen je het eerste kind kreeg?
Gint: Heel zwaar en vermoeiend. Ja.
Int: En toen was het ook allemaal nieuw denk ik?
Gint: Ja, ze hebben gezegd van uhhh leg hem maar netjes in bed en kijk hoe lang ze gaat huilen. En was meer als 5 minuten, en toen zeiden ze van haal hem er maar weer uit en uhh ga maar eventjes verschonen weer en uhhh flesje geven weer of eventjes troosten. Proberen stil te krijgen. Dat soort dingen gingen ze mij leren.
Int: En dat waren mensen van het kraam uhh kraamzorg ook?
Gint: Ja en daar had ik wel wat meer uhh uren aangegeven, omdat het de eerste keer is.
Int: Had je dan 8 uur op een dag?
Gint: Ik had volgens mij uhhh, van 's morgens vroeg tot een uur of 2, 3. Ze heeft ook een keertje tot 's avonds laat geweest.
Int: Want voor dat het kindje er was wist je toen al dingen over uhh flesjes geven en dat ze gaan huilen en, of was dat allemaal nog best wel nieuw toen?
Gint: Toen was het de eerste keer allemaal nieuw, en ik dacht van ik ga wel een flesje maken, dan maak ik ongeveer zo groot, en dan drie scheppen dat is toch wel even te veel en de scheppen waren weer te weinig.
Int: Zijn er nog dingen die je zelf graag wil vertellen, dat je denkt nou dat moet je echt weten over uhh.

Gint: Nou uhh ik zou gewoon aanraden, degene die in verwachting raken dat ze het gewoon op zich af laten komen.
Int: Ja, het gewoon over je heen laten komen. En ook vanuit de Driestroom, niet te veel erover praten, gewoon af en toe eens over hebben.
Gint: Ja, als je het teveel over gaat hebben dan is het ook weer niet goed, vind ik voor mezelf dan. En genieten van de zwangerschap.

Interview cliënt 6 geschrapt

Int: Hoe het was om zwanger te zijn?
Gint: Nou de eerste keer van mijn zwangerschap was het heel zwaar.
Int: Ja? Wat was er zwaar?
Gint: Behoorlijk zwaar, want ik had meer als 48 uur weeën.
Int: Oké, dat was de bevalling dan?
Gint: Die weeën wouden niet doorzetten. En ik bleef maar op twee centimeter ontsluiting. De volgende dag toch naar het ziekenhuis geweest. En mijn vader die had mij naar het ziekenhuis gebracht, en die zei: laat de baby maar voor 5 uur komen, want ik ben hartstikke op. Ja ik was zelf ook op en ik kon helemaal niet eten of wat dan ook, want die weeën werden opgezet.
Int: Die werden opgewekt?
Gint: Ja, opgewekt.
Int: Oké, en dat was in het ziekenhuis allemaal.
Gint: Ja.
Int: En dat was gewoon was het op tijd, de baby? Of was het te laat of te vroeg?
Gint: 1 dag te laat want ik zou eigenlijk op de 25e moeten bevallen worden, van december.
Int: Dat is nog wel gewoon keurig op tijd dan hè?
Gint: Nog wel, maar 48 uur weeën, dat is wel heel veel.
Int: Ja. En de zwangerschap zelf?
Gint: Dat was voor de rest hartstikke goed dus. Had ik geen last van.
Int: Je had geen misselijkheid ofzo?
Gint: Nee helemaal niet.
Int: En vond je het leuk om zwanger te zijn?
Gint: Nou om eerlijk te zijn, zelf vond ik het wel leuk, maar op een manier hoe het is gegaan, eigenlijk aan de ene kant niet.
Int: Wat wist je over zwanger zijn, wist je daar veel van af?
Gint: Ja, het gebeurt gewoon en dan ja je weet in het begin niet als je zwanger bent, dan weet je gewoon niet hoe je het op kan vangen. En vooral bij de eerste bevalling, bijvoorbeeld het opvangen van die weeën, en dat soort dingen. Ik heb zitten schreeuwen, zitten blèren, van doe maar een keizersnede, want dan ben ik er vanaf. Maar dat ging niet, want ik moest gewoon natuurlijk gaan.
Int: Ja. En bij de tweede was het dan, wist je er wat meer vanaf?
Gint: Ja dan ga je ook meer inspannen voor die weeën, dat je makkelijk die weeën op kan vangen.
Int: En ook nu niet misselijk ofzo?
Gint: Nee, nee.
Int: Nooit last van gehad.
Gint: Het enige waar ik last van heb gehad is ja net de liezen zeg maar, omdat dat allemaal aan elkaar zit, verbonden met spieren van het bekken en voor de rest nergens last van.
Int: En mensen in je omgeving, wat vonden die er van dat je zwanger was?
Gint: nou mijn vader die zei in eerste instantie, doe het nou niet, en mijn broer die zei ook al van doe het nou niet, want je hebt net hooguit een kindje van bijna 2, die is nou wel twee geworden. En jullie zijn een beetje te vroeg, voor de derde. Dus toen is mijn man dus gaan steriliseren.
Int: Oké, dus dit is de laatste?
Gint: Ja. En drie kinderen vind ik ook echt meer als genoeg.
Int: Je hebt nu begeleiding van de Driestroom ook.
Gint: Ja.
Int: En had je dat ook al bij de eerste zwangerschap?
Gint: De allereerste niet
Int: En bij de tweede wel?
Gint: Toen hadden we al wel de Driestroom.
Int: En weet je daar, weet je nog een beetje hoe dat was? Of dat fijn was, of niet fijn?
Gint: Dat was wel fijn.
Int: Ja. Wat was er fijn aan?
Gint: Ja met gesprekken zoals van woorden wat in de brief staan, die bijvoorbeeld heel groot is en moeilijk te begrijpen is, dan kan ik haar voor bellen, en dan is het wat houdt dat woord in. Dat soort dingen allemaal, wat ik dus niet begrijp, dat vertaald zij net anders dat ik het wel begrijp.

Int: Ja, dat ze dan even helpen om het begrijpelijk te maken. En zijn er nog andere dingen die fijn zijn aan de begeleiding?
Gint: Andere dingen, ja. Is eigenlijk een beetje moeilijk om uit te leggen, maar ik vind het gewoon fijn als ze er is. En dat ik erover kan praten. Dat vind ik al heel wat.
Int: Dus dan ook over de zwangerschap praten?
Gint: Ze vraagt wel van hoe is het en hoe gaat het. En dan.
Int: En zijn er ook dingen die niet zo fijn zijn aan de begeleiding van de Driestroom?
Gint: Nee, met haar heb ik er geen last van.
Int: Even kijken, dus je bent wel gewoon tevreden over de begeleiding.
Gint: Ja, gelukkig wel.
Int: En zijn er ook andere dingen in de omgeving, in je omgeving die je helpen, waardoor het zwanger zijn makkelijker is?
Gint: Nee, doe het meestal gewoon zelf. Wat moeten hun eigenlijk met mijn zwangerschap.
Int: Maar dat ze je helpen met dingen regelen ofzo.
Gint: Nee, dat doen we allemaal zelf. We hebben alles al geregeld, toen was ik nog maar 4 maanden. Dus alles heb ik al binnen.
Int: Dus het is al helemaal klaar. En zijn er dan wel dingen die het lastiger maken om zwanger te zijn, dus waar je last van hebt, van mensen.
Gint: Nee, daar trek ik mijn eigen niks van aan. Echt niet. Als ze mij niet willen zien dan draaien ze hun hoofd maar om. Zo makkelijk ben ik.
Int: En die kwamen ook in keer in de week hier?
Gint: Een of twee keer volgens mij.
Int: Want deze begeleidster is dan de enige die komt helpen.
Gint: Die steunt eigenlijk meer, ja eigenlijk is ze van begeleid zelfstandig wonen, maar zij is meer van financiën, ja papieren. Maar als er een vraag is kan ik altijd wel wat vragen.
Int: En voor de zwangerschap, is daar dan iemand anders voor die helpt?
Gint: Nee, dat doe ik meestal gewoon zelf. Alleen als ik bevallen ben en dan kom ik weer thuis met de baby dan is de kraamzorg hier.
Int: En het contact met kraamhulp en consultatiebureau?
Gint: Dat gaat goed. En met de kinderen gaat het ook hartstikke goed.
Int: En gaan jullie daar gewoon met zijn tweeën naar toe?
Gint: Ja.
Int: En overleg je dan ook met de begeleiding wat er gezegd is?
Gint: Nee dat niet.
Int: Ik vroeg me nog af, of er buiten de hulpverlening mensen zijn die jullie helpen? Dus bijvoorbeeld ouders of familieleden.
Gint: Ja de opa, ja, mijn vader, die komt nog wel eens regelmatig , en dan nemen ze de oudste wel eens mee, en dan heb ik weer even een beetje rust. Dat doen ze dan wel.
Int: Dat is wel heel fijn dan.
Gint: Ja.
Int: En verder nog mensen?
Gint: Nee verder niet zo veel. Mijn zus die woont te ver af, die komt gewoon 1 keer in de maand of om de 3 maanden een keertje langs en dan is het ook wel weer gebeurt. En voor de rest gaat het hartstikke goed.
Int: Ik vroeg me nog wel af of de begeleiders van de Driestroom nog dingen kunnen doen om je meer te helpen?
Gint: Of dat hun nog meer kunnen doen als wat ze nu doen. Nou momenteel is er niet zo heel erg veel.
Int: We hadden ook nog de vraag of je tijdens de zwangerschap al over nadenkt hoe het zal zijn als het kindje er is. Of je daar al wel eens aan denkt.
Gint: ik denk meestal niet.
Int: Dus daar denk je van te voren niet echt over na.
Gint: Dan is ze er. En dan gaat de rest automatisch.
Int: Maar de dingen die je moet regelen, die regel je dan wel, van het kamertje.
Gint: Dat is allemaal al geregeld toen ik nog 4 maanden was.
Int: Dat is ook wel lekker als dat allemaal al klaar is.
Gint: Ja. Voor de rest gaat het goed. We hebben het aardig onder de knie.
Int: En hoe was het toen je het eerste kind kreeg?

Gint: Heel zwaar en vermoeiend. Ja.
Int: En toen was het ook allemaal nieuw denk ik?
Gint: Ja, ze hebben gezegd van leg hem maar netjes in bed en kijk hoe lang ze gaat huilen. En was meer als 5 minuten, en toen zeiden ze van haal hem er maar weer uit en ga maar eventjes verschonen weer en flesje geven weer of eventjes troosten. Proberen stil te krijgen. Dat soort dingen gingen ze mij leren.
Int: En dat waren mensen van kraamzorg ook?
Gint: Ja en daar had ik wel wat meer uren aangegeven, omdat het de eerste keer is.
Int: Want voor dat het kindje er was wist je toen al dingen over flesjes geven en dat ze gaan huilen en, of was dat allemaal nog best wel nieuw toen?
Gint: Toen was het de eerste keer allemaal nieuw, en ik dacht van ik ga wel een flesje maken, dan maak ik ongeveer zo groot, en dan drie scheppen dat is toch wel even te veel en de scheppen waren weer te weinig.
Int: Zijn er nog dingen die je zelf graag wil vertellen, dat je denkt nou dat moet je echt weten over?
Gint: Nou ik zou gewoon aanraden, degene die in verwachting raken dat ze het gewoon op zich af laten komen.
Int: Ja, het gewoon over je heen laten komen. En ook vanuit de Driestroom, niet te veel erover praten, gewoon af en toe eens over hebben.
Gint: Ja, als je het teveel over gaat hebben dan is het ook weer niet goed, vind ik voor mezelf dan. En genieten van de zwangerschap.

Interview cliënt 6 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Hoe het was om zwanger te zijn?	C.6.1	Nou de eerste keer van mijn zwangerschap was het heel zwaar.
Ja? Wat was er zwaar?	C.6.2	Behoorlijk zwaar, want ik had meer als 48 uur weeën.
Oké, dat was de bevalling dan?	C.6.3	Die weeën wouden niet doorzetten. En ik bleef maar op twee centimeter ontsluiting. De volgende dag toch naar het ziekenhuis geweest. En mijn vader die had mij naar het ziekenhuis gebracht, en die zei: laat de baby maar voor 5 uur komen, want ik ben hartstikke op. Ja ik was zelf ook op en ik kon helemaal niet eten of wat dan ook, want die weeën werden opgezet.
En dat was gewoon was het op tijd, de baby? Of was het te laat of te vroeg?	C.6.4	1 dag te laat want ik zou eigenlijk op de 25e moeten bevallen worden, van december.
Dat is nog wel gewoon keurig op tijd dan hè?	C.6.5	Nog wel, maar 48 uur weeën, dat is wel heel veel.
Ja. En de zwangerschap zelf?	C.6.6	Dat was voor de rest hartstikke goed dus. Had ik geen last van.
En vond je het leuk om zwanger te zijn?	C.6.7	Nou om eerlijk te zijn, zelf vond ik het wel leuk, maar op een manier hoe het is gegaan, eigenlijk aan de ene kant niet.
Wat wist je over zwanger zijn, wist je daar veel van af?	C.6.8	Ja, het gebeurt gewoon
	C.6.9	je weet in het begin niet als je zwanger bent, dan weet je gewoon niet hoe je het op kan vangen. En vooral bij de eerste bevalling, bijvoorbeeld het opvangen van die weeën, en dat soort dingen. Ik heb zitten schreeuwen, zitten blèren, van doe maar een keizersnede, want dan ben ik er vanaf. Maar dat ging niet, want ik moest gewoon natuurlijk gaan.
Ja. En bij de tweede was het dan, wist je er wat meer vanaf?	C.6.10	Ja dan ga je ook meer inspannen voor die weeën, dat je makkelijk die weeën op kan vangen.
Nooit last van gehad.	C.6.11	Het enige waar ik last van heb gehad is ja net de liezen zeg maar, omdat dat allemaal aan elkaar zit, verbonden met spieren van het bekken en voor de rest nergens last van.
En mensen in je omgeving, wat vonden die er van dat je zwanger was?	C.6.12	nou mijn vader die zei in eerste instantie, doe het nou niet, en mijn broer die zei ook al van doe het nou niet, want je hebt net hooguit een kindje van bijna 2, die is nou wel twee geworden. En jullie zijn een beetje te vroeg, voor de derde.
	C.6.13	Dus toen is mijn man dus gaan steriliseren.
Oké, dus dit is de laatste?	C.6.14	Ja. En drie kinderen vind ik ook echt meer als genoeg.
En had je dat ook al bij de eerste zwangerschap?	C.6.15	De allereerste niet.
En bij de tweede wel?	C.6.16	Toen hadden we al wel de Driestroom.
En weet je daar, weet je nog een beetje hoe dat was? Of dat fijn was, of niet fijn?	C.6.17	Dat was wel fijn.

Ja. Wat was er fijn aan?	C.6.18	Ja met gesprekken zoals van woorden wat in de brief staan, die bijvoorbeeld heel groot is en moeilijk te begrijpen is, dan kan ik haar voor bellen, en dan is het wat houdt dat woord in. Dat soort dingen allemaal, wat ik dus niet begrijp, dat vertaald zij net anders dat ik het wel begrijp.
En zijn er nog andere dingen die fijn zijn aan de begeleiding?	C.6.19	Andere dingen, ja. Is eigenlijk een beetje moeilijk om uit te leggen, maar ik vind het gewoon fijn als ze er is. En dat ik erover kan praten. Dat vind ik al heel wat.
Dus dan ook over de zwangerschap praten?	C.6.20	Ze vraagt wel van hoe is het en hoe gaat het. En dan.
En zijn er ook dingen die niet zo fijn zijn aan de begeleiding van de Driestroom?	C.6.21	Nee, met haar heb ik er geen last van.
En zijn er ook andere dingen in de omgeving, in je omgeving die je helpen, waardoor het zwanger zijn makkelijker is?	C.6.22	Nee, doe het meestal gewoon zelf. Wat moeten hun eigenlijk met mijn zwangerschap.
Maar dat ze je helpen met dingen regelen ofzo.	C.6.23	Nee, dat doen we allemaal zelf.
	C.6.24	We hebben alles al geregeld, toen was ik nog maar 4 maanden. Dus alles heb ik al binnen.
En zijn er dan wel dingen die het lastiger maken om zwanger te zijn, dus waar je last van hebt, van mensen.	C.6.25	Nee, daar trek ik mijn eigen niks van aan. Echt niet. Als ze mij niet willen zien dan draaien ze hun hoofd maar om. Zo makkelijk ben ik.
Want deze begeleidster is dan de enige die komt helpen?	C.6.26	Die steunt eigenlijk meer, ja eigenlijk is ze van begeleid zelfstandig wonen, maar zij is meer van financiën, ja papieren. Maar als er een vraag is kan ik altijd wel wat vragen.
En voor de zwangerschap, is daar dan iemand anders voor die helpt?	C.6.27	Nee, dat doe ik meestal gewoon zelf.
	C.6.28	Alleen als ik bevallen ben en dan kom ik weer thuis met de baby dan is de kraamzorg hier.
En het contact met kraamhulp en consultatiebureau?	C.6.29	Dat gaat goed. En met de kinderen gaat het ook hartstikke goed.
Ik vroeg me nog af, of er buiten de hulpverlening mensen zijn die jullie helpen? Dus bijvoorbeeld ouders of familieleden.	C.6.30	Ja de opa, ja, mijn vader, die komt nog wel eens regelmatig , en dan nemen ze de oudste wel eens mee, en dan heb ik weer even een beetje rust. Dat doen ze dan wel.
En verder nog mensen?	C.6.31	Nee verder niet zo veel. Mijn zus die woont te ver af, die komt gewoon 1 keer in de maand of om de 3 maanden een keertje langs en dan is het ook wel weer gebeurt.
	C.6.32	En voor de rest gaat het hartstikke goed.
Ik vroeg me nog wel af of de begeleiders van de Driestroom nog dingen kunnen doen om je meer te helpen?	C.6.33	Of dat hun nog meer kunnen doen als wat ze nu doen. Nou momenteel is er niet zo heel erg veel.
Dus daar denk je van te voren niet echt over na?	C.6.34	Dan is ze er. En dan gaat de rest automatisch.
Maar de dingen die je moet regelen, die regel je dan wel, van het kamertje?	C.6.35	Dat is allemaal al geregeld toen ik nog 4 maanden was.
Dat is ook wel lekker als dat allemaal al klaar is.	C.6.36	Ja. Voor de rest gaat het goed. We hebben het aardig onder de knie.

En hoe was het toen je het eerste kind kreeg?	C.6.37	Heel zwaar en vermoeiend. Ja.
En toen was het ook allemaal nieuw denk ik?	C.6.38	Ja, ze hebben gezegd van leg hem maar netjes in bed en kijk hoe lang ze gaat huilen. En was meer als 5 minuten, en toen zeiden ze van haal hem er maar weer uit en ga maar eventjes verschonen weer en flesje geven weer of eventjes troosten. Proberen stil te krijgen. Dat soort dingen gingen ze mij leren.
En dat waren mensen van kraamzorg ook?	C.6.39	Ja en daar had ik wel wat meer uren aangegeven, omdat het de eerste keer is.
Want voor dat het kindje er was wist je toen al dingen over flesjes geven en dat ze gaan huilen en, of was dat allemaal nog best wel nieuw toen?	C.6.40	Toen was het de eerste keer allemaal nieuw, en ik dacht van ik ga wel een flesje maken, dan maak ik ongeveer zo groot, en dan drie scheppen dat is toch wel even te veel en de scheppen waren weer te weinig.
Zijn er nog dingen die je zelf graag wil vertellen, dat je denkt nou dat moet je echt weten over?	C.6.41	Nou ik zou gewoon aanraden, degene die in verwachting raken dat ze het gewoon op zich af laten komen.
Ja, het gewoon over je heen laten komen. En ook vanuit de Driestroom, niet te veel erover praten, gewoon af en toe eens over hebben.	C.6.42	Ja, als je het teveel over gaat hebben dan is het ook weer niet goed, vind ik voor mezelf dan. En genieten van de zwangerschap.

Interview cliënt 6 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Hoe het was om zwanger te zijn?	C.6.1	Nou de eerste keer van mijn zwangerschap was het heel zwaar **Eerste zwangerschap was heel zwaar**
Ja? Wat was er zwaar?	C.6.2	Behoorlijk zwaar, want ik had meer als 48 uur weeën. **Behoorlijk zwaar, 48 uur weeën**
Oké, dat was de bevalling dan?	C.6.3	Die weeën wouden niet doorzetten. En ik bleef maar op twee centimeter ontsluiting. De volgende dag toch naar het ziekenhuis geweest. En mijn vader die had mij naar het ziekenhuis gebracht, en die zei: laat de baby maar voor 5 uur komen, want ik ben hartstikke op. Ja ik was zelf ook op en ik kon helemaal niet eten of wat dan ook, want die weeën werden opgezet. **Weeën zetten niet door**
En dat was gewoon was het op tijd, de baby? Of was het te laat of te vroeg?	C.6.4	1 dag te laat want ik zou eigenlijk op de 25e moeten bevallen worden, van december **1 dag te laat**
Dat is nog wel gewoon keurig op tijd dan hè?	C.6.5	Nog wel, maar 48 uur weeën, dat is wel heel veel. **48 uur weeën is heel veel**
Ja. En de zwangerschap zelf?	C.6.6	Dat was voor de rest hartstikke goed dus. Had ik geen last van. **Hartstikke goed** **Geen last**
En vond je het leuk om zwanger te zijn?	C.6.7	Nou om eerlijk te zijn, zelf vond ik het wel leuk, maar op een manier hoe het is gegaan, eigenlijk aan de ene kant niet. **Leuk** **Manier hoe het is gegaan niet leuk**
Wat wist je over zwanger zijn, wist je daar veel van af?	C.6.8	Ja, het gebeurt gewoon **Het gebeurt gewoon**
	C.6.9	je weet in het begin niet als je zwanger bent, dan weet je gewoon niet hoe je het op kan vangen. En vooral bij de eerste bevalling, bijvoorbeeld het opvangen van die weeën, en dat soort dingen. Ik heb zitten schreeuwen, zitten blèren, van doe maar een keizersnede, want dan ben ik er vanaf. Maar dat ging niet, want ik moest gewoon natuurlijk gaan. **Opvangen van de weeën** **In het begin weet je het niet**
Ja. En bij de tweede was het dan, wist je er wat meer vanaf?	C.6.10	Ja dan ga je ook meer inspannen voor die weeën, dat je makkelijk die weeën op kan vangen **Meer inspannen voor de weeën**
Nooit last van gehad.	C.6.11	Het enige waar ik last van heb gehad is ja net de liezen zeg maar, omdat dat allemaal aan elkaar zit, verbonden met spieren van het bekken en voor de rest nergens last van **Last van de liezen** **Verder nergens last van**
En mensen in je omgeving, wat vonden	C.6.12	nou mijn vader die zei in eerste instantie, doe

die er van dat je zwanger was?		het nou niet, en mijn broer die zei ook al van doe het nou niet, want je hebt net hooguit een kindje van bijna 2, die is nou wel twee geworden. En jullie zijn een beetje te vroeg, voor de derde. **Vader en broer zeiden doe het niet**
	C.6.13	Dus toen is mijn man dus gaan steriliseren. **Man is gaan steriliseren**
Oké, dus dit is de laatste?	C.6.14	Ja. En drie kinderen vind ik ook echt meer als genoeg. **Drie kinderen meer dan genoeg**
En had je dat ook al bij de eerste zwangerschap?	C.6.15	De allereerste niet **Bij het eerste kind geen begeleiding**
En bij de tweede wel?	C.6.16	Toen hadden we al wel de Driestroom. **Tweede kind, wel de Driestroom**
En weet je daar, weet je nog een beetje hoe dat was? Of dat fijn was, of niet fijn?	C.6.17	Dat was wel fijn. **Fijn**
Ja. Wat was er fijn aan?	C.6.18	Ja met gesprekken zoals van woorden wat in de brief staan, die bijvoorbeeld heel groot is en moeilijk te begrijpen is, dan kan ik haar voor bellen, en dan is het wat houdt dat woord in. Dat soort dingen allemaal, wat ik dus niet begrijp, dat vertaald zij net anders dat ik het wel begrijp. **Wat ik niet begrijp vertaald zij**
En zijn er nog andere dingen die fijn zijn aan de begeleiding?	C.6.19	Andere dingen, ja. Is eigenlijk een beetje moeilijk om uit te leggen, maar ik vind het gewoon fijn als ze er is. En dat ik erover kan praten. Dat vind ik al heel wat. **Fijn als ze er is** **Erover praten vind ik al heel wat**
Dus dan ook over de zwangerschap praten?	C.6.20	Ze vraagt wel van hoe is het en hoe gaat het. En dan. **Ze vraagt hoe het gaat**
En zijn er ook dingen die niet zo fijn zijn aan de begeleiding van de Driestroom?	C.6.21	Nee, met haar heb ik er geen last van. **Geen last**
En zijn er ook andere dingen in de omgeving, in je omgeving die je helpen, waardoor het zwanger zijn makkelijker is?	C.6.22	Nee, doe het meestal gewoon zelf. Wat moeten hun eigenlijk met mijn zwangerschap. **Doe het zelf** **Wat moeten hun met mijn zwangerschap**
Maar dat ze je helpen met dingen regelen ofzo.	C.6.23	Nee, dat doen we allemaal zelf. **We doen het zelf**
	C.6.24	We hebben alles al geregeld, toen was ik nog maar 4 maanden. Dus alles heb ik al binnen. **Alles geregeld**
En zijn er dan wel dingen die het lastiger maken om zwanger te zijn, dus waar je last van hebt, van mensen.	C.6.25	Nee, daar trek ik mijn eigen niks van aan. Echt niet. Als ze mij niet willen zien dan draaien ze hun hoofd maar om. Zo makkelijk ben ik. **Als ze mij niet willen zien draaien ze hun hoofd maar om**
Want deze begeleidster is dan de enige die komt helpen?	C.6.26	Die steunt eigenlijk meer, ja eigenlijk is ze van begeleid zelfstandig wonen, maar zij is meer van financiën, ja papieren. Maar als er een vraag is kan ik altijd wel wat vragen. **Ze is meer van de financiën**

		Kan altijd alles vragen
En voor de zwangerschap, is daar dan iemand anders voor die helpt?	C.6.27	Nee, dat doe ik meestal gewoon zelf. **Doe het zelf**
	C.6.28	Alleen als ik bevallen ben en dan kom ik weer thuis met de baby dan is de kraamzorg hier. **Kraamzorg**
En het contact met kraamhulp en consultatiebureau?	C.6.29	Dat gaat goed. En met de kinderen gaat het ook hartstikke goed. **Met de kinderen gaat het hartstikke goed**
Ik vroeg me nog af, of er buiten de hulpverlening mensen zijn die jullie helpen? Dus bijvoorbeeld ouders of familieleden.	C.6.30	Ja de opa, ja, mijn vader, die komt nog wel eens regelmatig , en dan nemen ze de oudste wel eens mee, en dan heb ik weer even een beetje rust. Dat doen ze dan wel. **Opa neemt de oudste wel eens mee**
En verder nog mensen?	C.6.31	Nee verder niet zo veel. Mijn zus die woont te ver af, die komt gewoon 1 keer in de maand of om de 3 maanden een keertje langs en dan is het ook wel weer gebeurt. **Zus woont ver af**
	C.6.32	En voor de rest gaat het hartstikke goed. **Het gaat hartstikke goed**
Ik vroeg me nog wel af of de begeleiders van de Driestroom nog dingen kunnen doen om je meer te helpen?	C.6.33	Of dat hun nog meer kunnen doen als wat ze nu doen. Nou momenteel is er niet zo heel erg veel. **Momenteel voor hun niet veel meer te doen**
Dus daar denk je van te voren niet echt over na?	C.6.34	Dan is ze er. En dan gaat de rest automatisch. **Dan is ze er, rest gaat automatisch**
Maar de dingen die je moet regelen, die regel je dan wel, van het kamertje?	C.6.35	Dat is allemaal al geregeld toen ik nog 4 maanden was. **Geregeld toen ik 4 maanden was**
Dat is ook wel lekker als dat allemaal al klaar is.	C.6.36	Ja. Voor de rest gaat het goed. We hebben het aardig onder de knie. **Het gaat goed** **We hebben het aardig onder de knie**
En hoe was het toen je het eerste kind kreeg?	C.6.37	Heel zwaar en vermoeiend. Ja. **Zwaar en vermoeiend**
En toen was het ook allemaal nieuw denk ik?	C.6.38	Ja, ze hebben gezegd van leg hem maar netjes in bed en kijk hoe lang ze gaat huilen. En was meer als 5 minuten, en toen zeiden ze van haal hem er maar weer uit en ga maar eventjes verschonen weer en flesje geven weer of eventjes troosten. Proberen stil te krijgen. Dat soort dingen gingen ze mij leren. **Dingen leren**
En dat waren mensen van kraamzorg ook?	C.6.39	Ja en daar had ik wel wat meer uren aangegeven, omdat het de eerste keer is. **Meer uren voor de eerste keer**
Want voor dat het kindje er was wist je toen al dingen over flesjes geven en dat ze gaan huilen en, of was dat allemaal nog best wel nieuw toen?	C.6.40	Toen was het de eerste keer allemaal nieuw, en ik dacht van ik ga wel een flesje maken, dan maak ik ongeveer zo groot, en dan drie scheppen dat is toch wel even te veel en de scheppen waren weer te weinig. **Eerste keer allemaal nieuw**
Zijn er nog dingen die je zelf graag wil vertellen, dat je denkt nou dat moet je	C.6.41	Nou ik zou gewoon aanraden, degene die in verwachting raken dat ze het gewoon op zich

echt weten over?		af laten komen. **Op zich af laten komen**
Ja, het gewoon over je heen laten komen. En ook vanuit de Driestroom, niet te veel erover praten, gewoon af en toe eens over hebben.	C.6.42	Ja, als je het teveel over gaat hebben dan is het ook weer niet goed, vind ik voor mezelf dan. En genieten van de zwangerschap. **Te veel over hebben is niet goed** **Genieten van de zwangerschap**

Interviews medewerkers

Interview 1 tot en met 7

Medewerker 1: Nel
Medewerker 2: Lisanne
Medewerker 3: Evelien
Medewerker 4: Laura
Medewerker 5: Yvonne
Medewerker 6: Suzanne
Medewerker 7: Marieke

Interview medewerker 1

Int: Is het voor u helder waar het onderzoek over gaat?
Gint: Het onderzoek gaat over mensen met een beperking en een kinderwens.
Int: Ja, mensen die zwanger zijn vooral, de begeleiding daar aan.
Gint: Ja
Int: Oke, dan kunnen we beginnen. De eerste vraag is wat uw functie is binnen de Driestroom?
Gint: Ik ben persoonlijk begeleider intensief.
Int: Oke, en dat houdt in?
Gint: Dat houdt in dat ik eeh, mensen begeleid in de thuissituatie, gemiddeld twee tot drie uur per week. Soms een ook een uur. Mensen komen ook op afspraak op kantoor. Ehm, zij die niet komen die zoek ik op. Omdat dat soms gewoon te lastig is of te moeilijk of, of men vergeet het en dan werk ik wat meer outreachend. En het intensieve stukje bestaat uit het begeleiden van mensen met gedragsproblematiek, verslaving nou allerlei bijkomende factoren die je maar kan bedenken ehm fikse schulden, justitie. Dus dat ja beetje extra dat er bij komt kijken.
Int: Oke, dat is helder. En u heeft ook een aantal gevallen meegemaakt van vrouwen die zwanger zijn geworden?
Gint: Nou ik heb recent een cliënt die weet sinds drie weken dat ze zwanger is. Ehm wel meerdere zwangerschappen meegemaakt bij cliënten. Gemiddeld genomen niet zo heel veel denk ik. Dat ik zo terug kan halen. Of in ieder geval niet dat zo schokkend is geweest he. Ook een aantal kinderen die, baby's kindjes die zijn weggehaald. Eentje kort na de bevalling, eentje op twee jarige leeftijd. Dus de zwangerschap verliep, het kind is geboren en ja.
Int: En was dat dan al van te voren bekend of kwam dat dan na de bevalling?
Gint: Nee, bij een vrouw was al van te voren bekend, daar werd een vroegmelding gedaan. In een laat stadium van de zwangerschap omdat er een kind uit huis was geplaatst, een kindje van haar. En die andere daar waren op dat moment nog geen problemen zeg maar qua opvoedingsondersteuning nodig hebben of ehm het kindje is weggehaald toen hij twee was. Uit huis geplaatst.
Int: Oke, en ehm, wat heeft u kunnen doen in de begeleiding aan zwangere vrouwen?
Gint: Nou, onze begeleiding of mijn begeleiding is er met name op gericht, de psychosociale ondersteuning bieden in dat soort gevallen. Dat er in ieder geval iemand is die achter hen staat, die respect heeft voor de gevoelens, alle emoties die erbij komen kijken. He want er zijn al zo veel mensen omheen die vervelende beslissingen moeten nemen in het kader van justitie en eeh hè de regelgeving. Dat ik mijn rol ook echt heb gezien als ondersteunen, leren verwerken, de realiteit soms naar voren brengen. Dat is soms wel vervelend maar het ziet er naar uit dat. Dus heel open zijn maar wel weten ik ben er voor je als je het moeilijk hebt bel maar, wat kan ik voor je doen.
Int: Dus als het ware naast de cliënt staan. En ehm werd dat ook wel gewaardeerd, of waren er ook wel gevallen dat ze zeiden van bemoei u maar niet met de zwangerschap.
Gint: Nee, niet meegemaakt.
Int: Dat is wel heel mooi dan.
Gint: Dat is heel prettig. Dat is ook altijd wel ons doen van proberen binnen te blijven komen. Want ja als je weerstanden oproept en er zijn al zo veel boze mensen in hun omgeving die impopulaire maatregelen moeten nemen is het ja met de cliënt meekijken, naast de cliënt staan. En opkomen voor de rechten, bijvoorbeeld bij bezoekrecht wat later en proberen dat te optimaliseren. Om dat te verhelderen na de zwangerschap dat zie ik wel als het voornaamste van mijn taak.
Int: Dat voorkomt dan ook al wel dat ze gaan zeggen van..
Gint: Als men weet dat je meekijkt dat je mee kijkt en begrip toont. Daarmee heb je denk ik al heel veel gewonnen hé. Alhoewel er altijd eerst wel een vertrouwensband moet zijn en dat je al wat dingen hebt gedaan.
Int: Maar meestal is het ook wel zo dat de begeleiding al wat langer loopt of niet? Al voordat de cliënt zwanger is?
Gint: Ja, ja in dat geval, het kindje dat waar een vroegmelding is gedaan die vrouw daar kwam ik ongeveer anderhalf jaar. En in het tweede geval iets, een half jaar. Maar daar had ik gelukkig al wel wat voeten in de aarde dat dat ehm.
Int: Dat scheelt dan wel. En wat heeft de Driestroom u kunnen bieden zeg maar, om een goede begeleiding te kunnen geven in de zwangerschap.
Gint: Ehm, nou in die eerste twee gevallen bitter weinig. Dat was toch wel een beetje pionieren omdat het niet zo veel voorkwam binnen de Driestroom. He, ik had daarvoor in een reguliere woonvorm gewerkt dus

het BZW werk was voor mij ook behoorlijk nieuw he. Niet wetende wat precies de regels zijn en dan kom je echt op het juridische vlak te zitten en dat hebben we ook met de het geval meegemaakt, zeker bij de vroegmelding. Het kindje is direct na de bevalling weggehaald en daarin ontstond toch wel wat frictie ten opzichte van jeugdzorg naar het belang van de cliënt en eehm vooral ook omdat we denken dat het eerste zoontje is in een andere situatie geboren met een man die nog al losse handjes had. Op dat moment woonde ze alleen, ze had er dingetjes weer op orde, ze had een leuk huisje. En eigenlijk werd de kans ontnomen misschien, weet ik niet, daar kan ik geen oordeel over geven. Dat de kans om te laten zien dat ik het wel kan met voldoende ondersteuning ja de keus gemaakt om het kind meteen na de bevalling weg te laten halen. En dat staat natuurlijk een beetje haaks op wat je opzet met de cliënt en de voorwaarden die je regelt. Zodat het zo goed mogelijk kan gaan. Dat was het dilemma. En juridisch gezien zijn we achteraf ook geïnterviewd en heeft het bureau heeft advies gegeven he wat je in dat soort gevallen kan doen. Er was eigenlijk te weinig kennis binnen de Driestroom op dat moment. Ik denk dat ik het nu wat beter zou halen. Zelf nog een geval kunnen zijn. Ja we werken toch aardig zelfstandig. Proberen dan toch met collega's samen he ook wel collega's te raadplegen of wat vinden jullie hiervan in allerlei gevallen. Maar het ja naar de Driestroom ergens dit en dit speelt er, kan ik geadviseerd worden? Wat moet ik vooral wel doen, wat moet ik vooral niet doen?
Int: Dat is er niet echt?
Gint: Nee, nu wel wat beter hoor ik kan nu wel mensen betrekken en we hebben ook cliëntbespreking waarin je dingetjes naar voren brengt van dit en dit speelt er. Daar is een gedragsdeskundige bij. Die helpt ons daarbij.
Int: Dus het is al wel wat verbeterd?
Gint: Ja, het is al wel wat verbeterd. En er zijn wat protocollen uitgebracht, wat te doen in geval van.
Int: Zijn er nog dingen die u gemist hebt vanuit de organisatie, dat u zegt van dat zouden ze nog kunnen bieden?
Gint: Ja met name het juridische stukje. Nou is er zeer recent is er een jurist toegevoegd aan ons BZW team. Omdat we een dochteronderneming waarschijnlijk gaan worden van de Driestroom en er zijn vaak gevallen met justitie waar in het heel erg prettig is he. Ook dat wij in ieder geval beschermd worden in het zetten van de juiste stappen. Of daarin ondersteund worden. Maar ik denk ja goed rapporteren, verslag uit brengen, collega's consulteren. Ja dat vind ik altijd heel belangrijk he. Jezelf even toetsen omdat we natuurlijk alleen werken van zit ik op de goede weg. En dan heb ik denk ik negentig procent van mijn doelstelling om een goede begeleiding te waarborgen wel gehaald. Buiten de factoren die er dan omheen vliegen soms. He maar daarin voel ik me verantwoordelijk om dat zo goed mogelijk te doen.
Int: Dus dat is inmiddels wel een stukje ontwikkeld dat juridische stukje, er is een jurist gekomen.
Gint: Ik denk dat het zeker nog verbeterd kan worden en dat er nog dingen afgetimmerd kunnen worden maar dat is stukken verbeterd. En bij dat eerste babytje was het ook zo dat de Driestroom nog bitter weinig zelfstandig wonen cliënten had. Dus dan krijg je gewoon minder mee te maken. In woonvormen komen toch minder zwangerschappen. Daar zijn ze al gesteriliseerd ofzo stiekem onder het mom van een blinde darm ontsteking.
Int: Oh
Gint: Ja, erg he?
Int: Dat is ook wel weer een dilemma dan, maar goed daar krijg je hier niet mee te maken.
Gint: Ja, vreselijk he, ja de ouders hoor die hadden dat beslist.
Int: Dat is lastig dan. Even kijken hoor. Een vraag die nog wel aansluit bij dat juridische. Wat zijn dan vooral de moeilijkheden op juridisch gebied?
Gint: Ehm, nou waar ik moeite mee heb is op dit moment het juridische stukje rondom de cliënt die nu ongeveer anderhalve maand zwanger is. En daar is een zoon uit huis geplaatst. De William Schrikker stichting is daarbij betrokken. Zij willen de volledige voogdij over het kind van negen jaar. Dat is uit een andere situatie geboren, met een andere vader. Nou het gezin is, waar mevrouw nu woont ja, ze is niet opvoedingsvaardig, heeft een behoorlijk laag niveau ehm de kinderen van hem, want hij heeft drie zonen, zitten 's morgens aan de chips en de appelflappen. Dus het is allemaal niet ideaal en ehm juridisch gezien wordt hier waarschijnlijk ook een vroegmelding gedaan. Zodra de William Schikker stichting weet dat ze zwanger is. Ehm op dit moment zit ik van, het is al wel al wel bekend in het netwerk dat met dit gezin te maken heeft dat ik denk van ben ik verplicht om dat te melden dat ze zwanger is? Want ze wil het zelf niet vertellen.
Int: Tegen wie wil ze het niet vertellen?

Gint: Tegen de voogd, de toezicht he. Ze vraagt mij, kan ik jou in vertrouwen nemen, ik heb een verassing, heel blij ik ben zwanger. In principe weet de cliënt ervan he dat ik hun privacy waarborg maar dat is een ding dat ik deel met collega's he. Dat het binnen de muren van het kantoor blijft. Op dat moment heb ik ervoor gekozen om te zeggen ik wist dat ze wilde proberen zwanger te worden. Ik weet ook dat de gynaecoloog haar al heeft gewaarschuwd van ehm pas op als jij zwanger wordt dan ga ik melding maken. En dat weet zij. Maar ondanks alles realiseert ze zich de consequenties niet. Het is nu nog allemaal heel vers dat ze zwanger is. Ik heb nu zoiets van ben ik als hulpverlener verplicht om dat te melden of ben ik er voor de cliënt he? Dat is dan zo'n dilemma. Ehm waar zit ik met mijn oordeel? Moet ik het oordeel geven dat ik haar niet opvoedingsvaardig vind? Ehm vind ik, is mijn normen. Je bent altijd met normen en waarden bezig natuurlijk als je 's ochtends kinderen aan de chips ziet dan ehm. Dan maak ik daar wel wat van, dan zeg ik goh waren er geen boterhammen in huis met een grapje of dan ja dan zit ik ook van goh wie ben ik om daarover te oordelen omdat ik toevallig in dat gezin kom. Terwijl er misschien zo veel gezinnen 's ochtends aan de appelflappen zitten. Dan weet je het niet he. En is deze situatie met dit nieuwe kindje misschien wel mogelijk? Met de juiste ondersteuning. Met goede ondersteuning, ook ondersteuning bij het opvoeden. Ik weet bijna zeker dat jeugdzorg er niet zo over denkt. Dat de William Schikker groep zegt nee.
Int: Dus als je dan meld weet je eigenlijk ook dat de consequenties groot zullen zijn?
Gint: Ja, en ik wil daar eigenlijk naar mijn cliënt toe niet medeplichtig aan zijn. Ook die beslissing. Dat oordeel kan ik niet geven he, ik heb die bevoegdheid niet. Ik ben geen behandelaar. Ik ben een ondersteuner voor haar. Ik zou haar adviseren. Ook misschien adviezen geven die ze niet zo leuk vind om te horen. He daar ligt ook mijn verantwoordelijkheid. Maar ik ben natuurlijk ook niet degene die de klokken moet luiden. Dan kom ik er niet meer in.
Int: Die juridische persoon, die kan dan dus ook vertellen of je dat dan verplicht bent?
Gint: Ja, precies he, zijn wij verplicht vanuit de Driestroom om een melding te maken?
Int: Ben je dat verplicht of?
Gint: Weet ik niet, dat ga ik uitzoeken. Dat staat nog op mijn lijstje.
Int: Ik zit me nog even af te vragen u zei net van als de gynaecoloog weet dat ze zwanger is gaat die melden, is ze niet meer bij de gynaecoloog geweest dan?
Gint: Nee, ze is bij de verloskundige geweest. Die wil wel contact met mij vertelde ze. Ze is bij de gynaecoloog geweest omdat ze niet zwanger kon worden. Die vraag heeft ze daar neergelegd vorig jaar. En die heeft gezegd als jij zwanger wordt ga ik melding maken. Dus daar ging ze niet meer naar toe. En toen heb ik steeds stilletjes gehoopt dat het niet gebeurde maarja.
Int: Het is toch gebeurt. Heeft ze daar ook met jou over gepraat, over die wens?
Gint: Ja, ja.
Int: Hoe stel je je daar dan in op?
Gint: Dan probeer ik me zo neutraal mogelijk op te stellen. Zonder oordeel. Wel oog hebben voor wat gaat dat dan betekenen voor jou. Hoe gaat dat hier in huis, het huis is heel erg klein. Dan ga ik meer op het praktische in met haar dan op de sociaal-emotionele vragen.
Int: Dat werkt beter?
Gint: Dat werkt met haar beter. Omdat ik ook als ondersteuner met haar op bezoek ga. Met haar zoon van negen jaar. En daarin kan ze heel erg zeggen mama houdt wel van jou en kan ze enorm dat kind onder druk zetten van ehm het is niet mijn schuld dat ze jou hebben weggehaald. Daar probeer ik ook spelenderwijs op in te gaan. Dat heeft zo'n grote impact op haar dat het belangrijker is om de strijd aan te gaan met diegene die haar kind hebben afgepakt dan optimaal die bezoektijd te benutten om goed contact met haar kind te hebben. Daarin probeer ik haar dingen te laten zijn door praktisch te zijn. Door een spelletje te gaan doen of af te leiden. Het daar over hebben over het hebben van een kind dat snapt ze niet, dat begrijpt ze niet.
Int: Nee
Gint: Er zijn zelfs mongolen die voor hun kind zorgen zegt ze dan of blinden, waarom ik niet? X heeft een hoger niveau dan ik, wat dan nog? Er zijn kinderen die voor hun ouders zorgen die een lager niveau hebben. Ze blijft in die strijd. Daar is ze niet toe in staat.
Int: Dat is lastig dan.
Gint: Dat is heel lastig, dat is de beperking he.
Int: U noemde net, ze wonen heel klein. We hebben hier ook staan beschermende en risicofactoren tijdens de zwangerschap en daar staat wonen ook bij. Zou u nog meer beschermende en risicofactoren kunnen noemen die tijdens de zwangerschap voorkomen?
Gint: Ze rookt, dat doet ze niet minder. Ehm de voeding is niet optimaal. Heel veel onrust in huis, iedereen loopt er in en uit. Het is vies. Heel veel katten he dan moet je denken aan de kattenbak schoonmaken. Of

ehm de gezondheidsfactoren zijn echt ehm niet om over naar huis te schrijven. Zullen we dan samen, ik rook ook af en toe een sigaretje, zullen we dan samen stoppen met roken? Oww nee, nee dat doe ik niet. X is er toch ook goed uitgekomen dus er gebeurt niks. Dus dat is een risico. In huis dus dat is geen optimale situatie voor een baby.
Int: Nee
Gint: Wat ik belangrijk vind, ik weet niet of dat bij jullie vragen staat maar wat ik even wil zeggen is het feit dat het eerste kind uit huis is geplaatst, op twee jarige leeftijd. Heeft gemaakt dat ze steeds wil bewijzen dat zij een goede moeder is. Dus ze past op heel veel baby's in de buurt. En dan zegt ze, zie je wel dat ik het kan. Jullie geven mij de kans om te laten zien dat ik het kan. Dus ze wil steeds maar dat bewijs leveren dat ze het wel kan. Dat ze wel een kind kan opvoeden. En dat maakt misschien eigenlijk ook wel een beetje dat ze dus weer zwanger is geworden.
Int: Dat ze het door dit kind wil laten zien?
Gint: Ja, precies. Weet ik niet zeker maar het zou kunnen. Ze heeft ook een onderzoek thuis gehad van de raad van toezicht he hoe het thuis allemaal ehm er aan toe gaat. Nou toen was het heel netjes en het hele huis werd opgeknapt. Want als ik dat doe dan krijg ik mijn zoon terug. Als ik dat doe, als ik aan alles wat jullie vragen, wat jullie wensen voldoe dan krijg ik mijn kind terug. En dat is natuurlijk niet gebeurt. En dat raadonderzoek is afgesloten in november vorig jaar. Nu is ze zwanger en komt er weer een onderzoek. Ehm of te bepalen dat zij geen zeggenschap meer heeft over haar zoon.
Int: Oke, want heeft ze nu nog wel bepaalde bevoegdheden over haar zoon?
Gint: Ja, ze heeft een toeziend voogd en straks gaan alle rechten zeg maar naar de William Schrikker stichting. En dat komt omdat het kind bang is voor de partner van mevrouw. Die is echt een beetje gek, heeft geen begeleiding.
Int: De nieuwe partner?
Gint: Ja, die is echt he daar zit een psychiatrische stoornis aan. Maar die wil zich niet laten behandelen, of hij herkend het helemaal niet. Het is helemaal niet leuk om naar de moeder te gaan. Dus om die bezoeken te hebben. En ze mag een keer in de twee weken telefoneren en dan blijft hij in de zandbak spelen. Dan komt hij niet aan de telefoon. Dat weet zij niet hoor, dat weet ik via de voogd dat hij daar heel veel moeite mee heeft. Ze moeten alles in het werk stellen om dit kind toch de moeder te laten bezoeken.
Int: Dat verandert dan straks?
Gint: Nee, de bezoekregelingen gaan wel gewoon door hoor. Maar alle bevoegdheden, naar welke school gaat hij? De pleegouders hoeven dan niets meer te overleggen he. En jeugdzorg bepaald wat er gebeurt. Ze hoeven dan ook niet meer elk jaar. Normaal wordt er een keer per jaar de OTS besproken he, de onder toezicht stelling. Zo van gaat het beter in dit gezin? Zou het kind op proefplaatsing naar huis kunnen? En dan wordt dat stopgezet en dan hoeft ze niet ieder jaar meer naar de rechtbank.
Int: Ze heeft dan gewoon geen kans meer om?
Gint: Nee, zij wil wel ieder jaar naar de rechtbank. Aan de raad bewijzen dat ik kan oppassen. En dan is die strijd is dan gestreden als dat allemaal door gaat.
Int: Ik zat net nog even te denken, ze ziet die jongen dan een keer in de twee weken. Is dat dan bij haar thuis dan?
Gint: Ze ziet hem een keer in de maand en een keer in de twee weken mag ze bellen. Nee we spreken af op bureau jeugdzorg in Nijmegen. En hij heeft gevraagd of we naar het pleeggezin willen komen maar dat wil mevrouw nog niet. Ze zegt nee dat is me te ver. Het is me te ver he, dat zegt al genoeg ik wil het in Nijmegen.
Int: Welke obstakels bent u tegen gekomen in de zwangerschap? Dus wat lastig is. We hebben al een aantal dingen besproken natuurlijk van de juridische kant.
Gint: Ja, de juridische kant. De ethische kant is dan het dilemma. Je eigen normen en waarden. Je soms het er over hebben maar ook hoe je de ondersteuning aan de cliënt moet geven. Dat is een persoonlijk dilemma denk ik. Ja dat zegt altijd iets over jezelf vind ik he. Wat je hebt aan normen en waarden en in hoeverre je dat ook belangrijk vind voor de cliënt. Er zijn mensen die zijn er gewoon verschillend in. Ik ben wel een ster in het loslaten daarvan. Daarmee kom ik ook weer een beetje op dat juridische waar ik wat langer op zou wachten. Een ander zou ow zwanger, ow dat kan niet, kan niet, mag niet gebeuren. Ja die zou eerder de stap zetten naar dat soort maatregelen dan dat ik dat doe. Dan denk ik zolang ik dat van mezelf weet kan ik daar op letten ook. Om daar goed op toe te zien dat, dat eh. Het ethisch dilemma eehm. Het samenwerken met andere disciplines. Mevrouw komt voor in een netwerkbespreking. Overlastgezin daar staan ze bekend om. Daar ga ik een keer in de vier maanden mee om tafel. De woningbouwvereniging probeert hun te pakken op overlast en een dossier op te maken zodat ze uit huis gezet kunnen worden. Die weten nu ook

dat ze zwanger is. Er zitten twee wijkagenten bij, die stalken partner van mevrouw omdat hij steeds dingen doet die niet mag. Zij proberen dus ook een dossier op te bouwen om ze de wijk uit te krijgen. Dat weet ik en ik kom ook in dit gezin. Daar heb ik het bewust niet over. Maar in een netwerkbespreking merk ik wel ja dat het belang van het opstellen van het aantal aanklachten dat er komen, dat, dat belangrijker is dan het belang van de familie. Ik denk hoe meer je gaat tegenwerken in plaats van ze te vlijden om mee te doen, op een goede manier he, op een leuke manier dat er steeds meer weerstand komt. Dus het kan ook nog zijn dat ze uit huis gezet worden. Dat is geen prettig vooruitzicht voor een kindje dat geboren gaat worden.
Int: En is een netwerkbespreking dan, dan zit u daar meer in de rol om het op te nemen voor de cliënt.
Gint: Ja, als ondersteuner van de cliënt.
Int: En wie zitten daar dan nog meer bij?
Gint: De woningbouwvereniging, een vertegenwoordiger van de woningbouwvereniging, een voogd van een van de zonen van de partner, ehm een begeleider van begeleid jeugd waar een andere zoon wordt begeleid en twee wijkagenten. Die zitten er ook bij. En de een vertegenwoordiger, een coördinator die dit soort overleg, die netwerkoverleg coördineert, en bespreekt.
Int: Dat is best een hele hoop dan allemaal bij elkaar.
Gint: Ja, en ze proberen onder pressie de familie ergens heen te krijgen. En ze moesten allemaal erg hard lachen toen iemand zei worden het roze of blauwe muisjes op de beschuit. Zei de coördinator en toen moesten ze allemaal hard lachen. Toen dacht ik van nou het is gewoon gemeen. Dat raakt me dan echt hoor. Dit staat verre van ondersteuning bieden en op een zo'n goed mogelijke manier. Maarja laat maar zitten. Ik heb er wel wat van gezegd hoor. Misschien dat het lachwekkend is maar ondertussen gaan daar allemaal nare dingen gebeuren in die familie en dat heeft heel veel impact op het gezin.
Int: De mensen zitten daar dan meer uit eigen belang eigenlijk
Gint: Ja, of om te voldoen aan de regeltjes van de baas ofzo he. Die woningbouwvereniging moet zorgen dat er geen overlast bezorgd wordt in d buurt en de agenten dat er geen overtredingen plaatsvinden. En ehm daar heb ik niks mee. Daarvoor ben ik er gewoon niet. Dat soort ja belemmerende factoren. In de straat woont aardig wat familie. En die staan als een man achter de familie met betrekking tot het uit huis halen van kinderen dan wel het feit dat X uit huis is geplaatst. Die vinden allemaal dat ze dat kunnen en we rammen ze wel in elkaar.
Int: Is het haar familie of zijn familie?
Gint: Het is familie van hem. Zijn zus woont aan de overkant en nog wat buren waar ze contact mee hebben. En dat houdt elkaar allemaal de hand boven het hoofd. Als er wat gebeurt dan..
Int: Er is dan ook niemand die zegt van misschien hebben ze wel gelijk dat ehm
Gint: Nee, nee allemaal bevestiging dat ze het kan. En blijven vechten. Weet je wel dan komt er iemand langs. Blijven vechten hoor doei gaan ze weer.
Int: We hebben familie hier dan ook wel als beschermende factor staan maar het is misschien ook niet altijd beschermend dan.
Gint: Nee, in dit geval is het niet beschermend. Het eerste kind is dus uit huis geplaatst, dus die zijn ook hartstikke boos. Maar het is allemaal zo simpel, zo eenvoudig, voor hun. De onderliggende, de factoren die er aan komen die hebben ze helemaal niet in de gaten, echt niet. Heel naïef. Alleen sommige dingen zijn ze heel erg geslepen hè, om hun recht te halen, of om dingen te organiseren, of geld te hebben. Ze hebben 1 uitkering, daar leven ze met z'n allen op.
Int: Met drie kinderen thuis?
Gint: Ja, een Wajong uitkering, van uhhh de vrouw, dat is 900 zoveel per maand, en er zit een partner in huis en drie opgroeiende jongens, van 14, 16 en 18.
Int: Dat is wel heel knap als dat uhh.
Gint: Nou ik denk dat er uhh gejat wordt.
Int: Ja dat moet haast wel iets uhh.
Gint: Ja, gejat, gehandeld, en soms wil ik het gewoon niet weten.
Int: Nee, dat kan ik me wel voorstellen.
Gint: Anders heb je geen werkruimte meer, maar in dit geval is de familie absoluut geen beschermende factor. Nee en dat herken ik ook eigenlijk helemaal niet binnen het BZW gebeuren. Ik ken geen gezin, waar kinderen zijn of waar uhh familie betrokken is, hele kleine netwerkjes hebben ze hè. Met een eigen cultuur en eigen manier van leven uhh ja, iedereen heeft ook hetzelfde. Er zit zo'n kringetje om heen, van allemaal mensen waar ook het kind uit huis geplaatst is of uhh,
Int: En u zei net ook van ze zien alles een beetje simpel zeg maar. Ik zit ook even te denken, als mevrouw dan zwanger is, hoe ziet ze het zeg maar voor zich als de baby er is, denk ze daar over na of..?

Gint: Nee,
Int: Helemaal niet?
Gint: Nee, ze is heel hard bezig om een baby kamertje klaar te maken, want dan heb ik dat al voor, als ze er dan achter komen dan heb ik mijn babykamer al klaar, hè, dus das een stukje gevecht, uhh. Hoe moet ik het mijn zoontje vertellen dat ik zwanger ben, hè, haar zoontje van 9. Ik moet de volgende keer maar iets langs aantrekken, zodat ze het niet zien. De vorige, twee weken geleden hadden we hier een netwerkbespreking, ze zien het toch nog niet dat ik zwanger ben, moet ik mijn jas aanhouden, uhhh dus uhh ja, hele banale dingen waar het eigenlijk helemaal niet over gaat, maar haar heel erg bezig houdt.
Int: dan denk je ook van ja over twee maanden zien ze het toch wel.
Gint: Ja.
Int: Maar dan ziet zij dan niet in.
Gint: Nee, dat het gaat gebeuren of ze wil het er niet over hebben hè. Dat het nu nog te veel pijn doet, om dat te erkennen ofzo, dat zou ook kunnen, maar. En daar ga ik het zeker met haar over hebben, de komende weken staat ook in mijn plan. Ja hoe ga je dat doen, als iemand een opmerking maakt.
Int: Ja, da's best lastig nog, om daar over in gesprek te gaan.
Gint: Ja. Maar dan probeer ik het wel in de ondersteunende zin te zeggen, van wat kan ik voor je doen, als dat gebeurt hè, als de William Schikker Stichting uhh vragen aan jou gaat stellen, wat dan? Wil je dat samen met mij, uhh de boodschap brengen, of hoe wil je dat? Zo kan ik haar mentaal een beetje voor bereiden, welke stappen ze kan zetten.
Int: Dus wel heel ondersteunend dan, niet te confronterend.
Gint: Nee.
Int: Hoe ga je bijvoorbeeld om met die gezondheidsfactoren, las je dus inderdaad ziet dat ze ongezond eet en dat ze uhh rookt, ga je daar over in gesprek ook?
Gint: Daar ga ik over in gesprek. Maar ik weet gewoon dat het daar helemaal niets uithaalt. Nee. Nee ik ontbijt niet, nou dan heb je alternatieven. Ik lust geen brood, lust je yoghurt nee mag ik niet hebben. Uhh nou dan probeer ik het wel te hebben over alternatieven te zoeken dat ze wel gaat ontbijten. Probeer te minderen met roken, uhh .
Int: Dat land niet ofzo?
Gint: Ja, ik ken haar nu 4 jaar, dus onderhand weet ik ook wel een beetje, nou wat werkt en wat niet werkt. En ik blijf het ook wel zeggen, hè van het is belangrijk en ga naar de huisarts en gelukkig is de verloskundige nu ook in beeld. En die zullen haar daar ook op wijzen, en als ik contact heb met de verloskundige dan weet ik ook weer wat ze heeft afgesproken. Dan kan ik daar ook op doorwerken hè. Op doorgaan. Ja.
Int: En uhh ik vroeg me ook nog wel af wat dan uhh de belangrijkste reden voor die uithuisplaatsing is, dat het nu al bijna uhh ja voor het eerste kind dan en dat ze er nu zo bang voor is zeg maar.
Gint: Ja ze heeft dat destijds natuurlijk meegemaakt, en daar zit gewoon heel veel verdriet en leed en boosheid. Uhhh de gynaecoloog heeft het haar natuurlijk gezegd, van nou uhh luister, als jij zwanger wordt dan uhh, ga ik melding maken. Ze weet dat het andere kind van negen dat die ook onder volledig toezicht word gesteld, dat er een onderzoek komt. Dat gaat ze natuurlijk ook aanvechten, zo denkt ze nou natuurlijk ook. En uhh ze ja ze lijkt het zich niet echt te realiseren, is moeilijk te peilen soms hè. Van wat is het verborgen stukje, wat speelt er zich in het gezin af, wat ik niet hoor, dat kan. Ze is wel heel erg open en kwetsbaar daar in eigenlijk, maar ja, toch een zekere. Ja ik denk dat het kind echt uit huis wordt gezet zodra het geboren is, dat het bij haar weg wordt gehaald. Dat denk ik echt.
Int: En dat is dan omdat ze uhh niet geschikt wordt bevonden voor opvoeding,
Gint: Ja. Vanwege haar niveau, maar ook wel omdat al die onderzoeken liggen er al, van het vorige kind. Dus er ligt al een stevig fundament van aantijgingen, waarop justitie gaat bepalen en de rechter gaat zeggen, nee. En goed dan moet iedereen wel ingang krijgen om te kunnen onderbouwen, en ze heeft zelf ook een advocaat, dus ze zal alles in het werk stellen, hè om het niet te laten gebeuren.
Int: Maar de kans is gewoon heel groot dat.
Gint: Dat denk ik wel ja.
Int: Want wat is haar niveau?
Gint: Uhh oh dat moet, moet ik het even opzoeken?
Int: Nou het gaat uhh om,
Gint: Haar kind is negen en zij functioneert op een lager niveau dan haar kind. Zeker ook op sociaal-emotioneel gebied.
Int: Dus dat ze dan ook dat uhh, ze cognitief wel hoger functioneert dan sociaal-emotioneel, oké.

Gint: Ja ze is ook wel streetwise, streetwise, noem je dat, dus alles wat ze oppikt, wordt een kakofonie van nadoen, maar de basale intelligentie en sociaal-emotioneel is ze ontzettend verwaarloosd vroeger, thuis. Ook uit huis geplaatst en dat herhaald zich en herhaald zich, dat.
Int: Dat is ook wel weer een risicofactor dan, zelf een slechte opvoeding, of nou ja slechte jeugd gehad ofzo.
Gint: Ja. En zij gaat in het gevecht hè. Ik heb een andere moeder en die functioneert op uhh emotionele leeftijd van een kind van 8 maanden, die is uhh mevrouw zombie noem ik haar. Die is zo beschadigd in haar jeugd dat uhh ze functioneert, maar er zitten helemaal geen gevoelens of geen warmte kunnen, om te kunnen delen. En die wil haar kind niet meer zien. Geen contact meer willen, ja zo kan het lopen. En die woont ook niet bij de moeder hoor, die woont bij de vader.
Int: Ja. Het kan ook zo heel verschillend zijn zeg maar, de ene, bij de ene cliënt kan het misschien wel goed gaan, omdat ze net misschien ook een stukje meer netwerk ofzo, bijvoorbeeld hebben. En bij een andere kan het dan hè.
Gint: Ja het is meer uhh. Kijk, als je naar de kwaliteiten gaat kijken die uhh hè, kwaliteitseisen van de uhh, opvoeder, kunnen opvoeden, gaat kijken, en daar is de William Schikker Stichting natuurlijk heel erg mee bezig, die vertegenwoordigen het belang van het kind. Wat ik daar in zie, is dat zij minder goed in staat zijn om in die belevingswereld van iemand met een lichte verstandelijke beperking uhh of in dit geval een wat zwaardere verstandelijke beperking, te bewegen en zo iemand te stimuleren om uhh het contact zo optimaal te houden. Al heel vaak is er een wig, de, er is een uhh strijd tussen hè de instanties ten opzichte van de ouder. Terwijl ik denk, als dat geoptimaliseerd zou worden en je hè, dan ben ik als belangenbehartiger, dan verdedig ik wel samen met de cliënt de belangen, van hè dat het belangrijk is bijvoorbeeld in dit geval dat het kind van 9 op dat moment niet in de zandbak speelt, maar dat die pleegmoeder voorbereid. En zegt van goh, mama belt straks hè, dat gaan we even doen, en dan kun je straks weer in de zandbak. En dan denk ik, dan moet ik dat samen met de moeder voorstellen om uhh, met die vrouw om te zorgen dat uhh het gebeurt. En het komt niet van de William Schikker groep.
Int: Dat is eigenlijk bijna een soort tegenwerking die er dan zit.
Gint: Ja, de voogd ging mee op de bezoeken, die ging dan zitten schrijven en haar werk doen, en dan moest die moeder alleen met haar zoon spelen van negen. Terwijl ze die al heel lang niet heeft gezien, met hele tussenpozen, wat moet je een kind dan vragen. Dat kind weet het niet, dus dat moet je ondersteunen, dus ik ben meegegaan. Ze zegt het gaat niet meer en ik zie er zo tegen op, nou wat als ik dan mee ga. Nou dat heb ik aan onze manager gevraagd of het goed is, want het hoort officieel niet bij onze taken, dat hoort bij daar te liggen, maar uhh in dit geval, doe ik dat. Ja. Dat is de belevingswereld. En de angst ja. Een andere cliënt die heeft twee kinderen, van uhh 6 en 9 en die heeft even de kinderen kwijt gehad omdat ze mishandeld werd door haar man. Toen is ze zelfstandig gaan wonen en uhh toen zijn de kinderen gelukkig na een aantal maanden weer uhh uit jeugdzorg naar haar thuis geplaatst. En nu wil uhh Karakter, ik weet niet of jullie dat kennen? Hier uit Oosterbeek, die hebben haar dochter onderzocht, ADHD, dochter van 6, en die willen nu weer jeugdzorg.
Int: Die gaat dan kijken of het nog?
Gint: Nee, nee, ze willen daar ambulante ondersteuning van kinderen van de Driestroom, ik kom er 1 keer in de week. Nou dat uuh besluit is een aantal weken geleden genomen, mevrouw wordt bang, die zegt van uhh ik wil dat niet meer, ik wil niet mijn kinderen kwijt raken. Ze heeft nu ook een nieuwe partner en uhh al een paar jaar, maar die, sinds vorige week heeft ze uhh problemen met haar partner. Die uhhh treitert haar een beetje, en ze heeft zichzelf zitten krassen en uhh, nou ik heb met klem door verwezen naar de huisarts. Daar is ze door verwezen naar de Gelderse Roos, maar dat wil ze niet. Omdat ze bang is dat zij dan uhh toezicht krijgt. Dus zij wil geen verdere ondersteuning. Vanwege dat feit.
Int: Dat is ook wel heel lastig dan, als ze dan die angst hebben, dat er uhh een kind uit huis wordt geplaatst, maar daardoor ook eigenlijk niet de juiste hulp krijgen, die uhh ze nodig hebben.
Gint: Ja. Terwijl zij het redelijk goed doet, hè ze vergeet wel eens de zwemspullen van haar zoon, dat was van de week en dan probeer ik een foefje met haar te verzinnen. Maar ze heeft het huishouden redelijk op orde, uhh ze is slim, ze is veel slimmer dan die uhh cliënt die nu zwanger is. Uhh de kinderen gaan gewoon naar school uhh er zit praktische ondersteuning in er is mentale ondersteuning. Nou goed, Karakter wil het toch. Dus dat gaat door.
Int: Ja, op een gegeven moment kom je in zo'n cirkel terecht.
Gint: Ja hè, precies dat ik denk ja die mevrouw heeft misschien op dit moment even wat ondersteuning nodig, in die relatie hè, in haar uhh. Ze heeft eerder een zelfmoordpoging gedaan op haar 16e, van laten we even kijken hoe groot is die kans dat ze dat daadwerkelijk gaat doen, daar zit mijn verantwoordelijkheid, dat

vind ik gewoon zo van nou, je wil niet naar de huisarts maar ik vind toch dat we even gaan. En dan uhh een snelle oproep van de Gelderse Roos, maar nee zegt ze, ik ga niet, want het gaat weer helemaal goed met me. Ja. En ik zeg en dan? Ja jullie hebben dat wel gedaan, jullie wilden dat ik ging, ja ik maakte me ook erg bezorgd, je had gekrast. Maar straks worden de kinderen uit huis geplaatst, dat vermoedde ik al, dat ze daarom niet wilde gaan. Dus dat volg ik, dat blijf ik maar goed volgen.
Int: Is het helpend als je zelf ook kinderen hebt gehad, of je merkt dat cliënten dan anders op je reageren?
Gint: Weet ik niet, ik heb geen kinderen.
Int: Maar je denkt niet dat dat uhhh
Gint: Wel een zoontje via mijn partner, maar uhh ik heb zelf uhh geen nee.
Int: Maar dat maakt geen verschil?
Gint: Nee ik heb nooit gehoord van uhh jij weet dat niet, nu is dat door mijn leeftijd, ik ben 55. Die mevrouw uhh die nu zwanger is net, die had een jongere voogd, en dat wilde ze niet. Nee die moet ouder zijn. Die moet zelf weten wat het is om moeder te zijn. Dus dat verwacht ze wel van de voogd, maar niet van mij. Nou zou ik dat ook niet zo heel snel delen met cliënten, wat mijn levensomstandigheden zijn, hoor. Soms gebruik ik het, maar dan gebruik ik het bij mensen waar van ik weet, daar kan het. Hè, dat je soms moeilijke dingen in een relatie tegenkomt en dat dat niet erg is, hè dat dat iedereen overkomt.
Int: Maar het is dus niet zo dat uhhh je dan inderdaad, denkt dat het tegen je gebruikt kan worden, dat je geen kinderen hebt.
Gint: Nee.
Int: Cliënten weten het dan ook meestal niet.
Gint: Nee, nee, in dit geval, in dit gezin vertel ik niks over mezelf, dat gaat volledig op de loop.
Int: Ja, dat kan alleen maar tegen je gebruikt worden dan.
Gint: ja precies, die filmen stiekem de voogd als ze op bezoek is en uhh schrijven nummerborden op en uhh.
Int: Ben je dan ook nooit bang ofzo daar?
Gint: nee, dat niet.
Int: Ja want het is toch best wel..
Gint: Ja ik heb ook wel cliënten gehad hoor, en dan ga ik dat voelen en dan denk ik, dit voelt niet meer goed, dan stap ik uit. Of uhh ik heb geen klik meer, dan is het goed om over te dragen aan iemand anders. Nee ben helemaal niet bang.
Int: Ja het klinkt wel vrij heftig allemaal hè, maar jij zit daar natuurlijk ook wel als uhh.
Gint: Ja, ik heb een hartstikke bevoorrechte positie, wat dat betreft, ten opzichte van de William Schikker Stichting. Hè en ik ja, dat is gewoon wel prettig van die positie.
Int: Want het is denk ik ook wel heel belangrijk dat ze juist iemand hebben die, die ze niet, die niet bij voorbaat al zegt, nou het gaat toch niet lukken. En uhh we willen je uit de wijk en iedereen wil ze weg hebben, ja. Heel naar.
Gint: Kijk en in het begin moet je natuurlijk wat uhhh contacten opbouwen, wat persoonlijke uhhh hè, banden smeden, in de zin van professioneel persoonlijk. en dan uhhh langzamerhand kom je daar binnen, en die zonen willen allemaal begeleiding van mij, ik zeg ja dat kan niet. Maar ik weet wel de weg er naar toe, want die moeten allemaal, allemaal een tic zeg maar. Dus dat gaan we nu doen. En ik denk van ja, dan heb je al iets waarmee je binnen kan komen. Dat wil niet zeggen dat ik dan zeg, wat ik nu ga zeggen is helemaal niet leuk voor jou om te horen, maar ik denk, dat dit en dit, en wil je daar samen met mij naar kijken. Hè, ik leg meestal wel de vraag bij de cliënt, of van het is jouw beslissing, maar ik denk als we het zo gaan doen dat het dan misschien beter is. Denk er maar over na. Hè dat wil niet zeggen dat ik lui achter over zit, en van nou het is gezellig, we hoeven niks te doen. Maar dat ik wel een bevoorrechte positie heb. Het is ook de manier waarop, hè de toon, en het moment waarop ik dingen kan zeggen. Hè of dingen, als ze papieren moeten ondertekenen voor de Driestroom dan ga ik dat niet doen als er hectiek is, of ze is gespannen, of uhhh, nee dan blijft het maar drie weken in de tas, ook al moet het af zeg maar.
Int: Ja dan kies je toch een moment dat het uhh dat je merkt dat het mogelijk is zeg maar.
Gint: Ja ruimte, tijd, de rust moet er zijn, het gevoel moet hebben, van hè nu is er de mogelijkheid om dit aan de orde te brengen. En dat kan soms heel veel weken duren. Dat ik denk hè, ja het kan nu.
Int: Ik zat me net nog even af te vragen van je zei dat je van mevrouw had gehoord dat de verloskundige contact met u wilde zeg maar, stemmen ze daar wel gewoon mee in, vinden ze dat verder prima?
Gint: Ja ze heeft het telefoonnummer gegeven.
Int: Is dat altijd zo gegaan, uhh ook bij anderen?
Gint: Uhhh ja, ook bij de vorige zwangerschappen die ik meegemaakt heb.
Int: Oké, dan was er ook gewoon contact met de verloskundige.

Gint: En zij vertelde ook dat de verloskundige ook had gezegd, vertel nog maar niks aan de William Schikker bescherming, maar ik weet niet of dat waar is. Dus ik ga contact opnemen en vragen nou waar kan ik bij ondersteunen, of hè, ik ga een keer met haar mee, dus hè. En dan wacht ik maar af. Maar niet vooruit lopen op de zaken, nee. Want dat word een drama daar.
Int: Heb je daar ook, heb je daar in je team bijvoorbeeld ook het gevoel dat je daar voldoende steun uit kan halen.
Gint: Ja.
Int: En helpt dat ook om er naar toe te leven uhh zeg maar?
Gint: uhh ja daar ben ik me wel op aan het voorbereiden, want wat kan er dan gebeuren. Uhh ik kan me ook voorstellen dat ze heel anders gaat reageren, omdat ik het nu een paar keer heb meegemaakt dat die onpopulaire maatregelen rondom het zoontje werden genomen, en uhh dan hè, moet ze heel hard huilen, maar het is eigenlijk ook niet echt huilen wat ze doet dan. Een soort gemaakt huilen, drama, iedereen er om heen, familie, buren en uhhh het komt wel goed. en dan zegt ze, maar morgen ga ik toch lekker carnaval vieren. Klaar.
Int: het is echt een uhhh typische reactie of niet..?
Gint: Ja.. als dat haar manier is om uhh ja, met de dingen om te gaan dan is dat zo. Nou ja ik probeer mijn positie altijd wel neer te zetten van uhh bij bijvoorbeeld de William Schikker Stichting benadrukken dat er uhh ik daar binnen kom en ondersteuning kan bieden. En dat ik dus geen behandelaar ben in de zin van dat ik regels op kan leggen.
Int: Die rol moet dan wel duidelijk zijn.
Gint: Ja. Anders gaan mensen dat van je verwachten hè. Ja. Dus ik ben benieuwd, dat juridische stukje vooral, of ik moet gaan melden. Netwerk is op de hoogte, maar de William Schikker groep nog niet.
Int: Spannend wel, lijkt me.
Gint: ja, nou ik kan, de voogd in ieder geval wel vertrouwen daarin, als ik zeg nou luister, dit is wat ik weet, maar laat niet weten dat je het via mij hebt.
Int: Want dat kan ook schadelijk zijn dan voor de.
Gint: Ja want dan kom ik er niet meer binnen dan komt er niemand meer binnen van de Driestroom.
Int: En dat moet je zien te voorkomen natuurlijk.
Gint: Ja, zeker.
Int: Zou je zelf wel melding doen bij het AMK?
Gint: Ja, ik heb wel melding gedaan hoor bij het AMK, bij gevallen van kindermishandeling. Maar die meldingsplichtheid is veilig hè, dan worden er geen naam en toenaam gezegd. Dat kan van de buren zijn of uhh. Nee dat heb ik wel gedaan, in het geval van oei.
Int: dus dat is wel, ook al vind je dan, sta je achter de cliënt, maar dan gaat het kind, uhh het belang van het kind gaat dan voor.
Gint: Ja, absoluut. Ja we hadden recent, oh ja, daar kwam ik in het gezin bij de oma, en daar woonde een dochter en die werd zwanger en alles woonde daar in huis. Het was vies, vader blowt, ik begon daar net met ondersteuning, uhh hij blowt, gokt, hoge schulden alles liep er in en uit, vies huishouden. En toen heb ik me heel erg zorgen gemaakt, toen hebben we overwogen om melding te doen, uiteindelijk hebben we allerlei tools uitgezet om het kind zo veel mogelijk ondersteuning te geven, dat ze niet meer bij oma woonden. Dat was een hele nare situatie. Het kindje dat suiker op de fopspeen van moeder kreeg, omdat het niet wilde slapen. En uhh ja, andere cultuur, ze is dat gewend vanuit haar cultuur. Maar dat is nu wat gereguleerd. En met de ouders besproken wat er nodig is.
Int: ook gewoon de eerlijkheid van, zo kan het niet.
Gint: Ja, met hun kon dat. Niet met dreiging, maar dit is niet gezond voor het kind en voor jullie. Dus wat kunnen we er zo snel mogelijk aan doen.

Interview medewerker 1 geschrapt

Int: De eerste vraag is wat uw functie is binnen de Driestroom?
Gint: Ik ben persoonlijk begeleider intensief.
Int: Oke, en dat houdt in?
Gint: Dat houdt in dat ik mensen begeleid in de thuissituatie. En het intensieve stukje bestaat uit het begeleiden van mensen met gedragsproblematiek, verslaving nou allerlei bijkomende factoren die je maar kan bedenken fikse schulden, justitie. Dus dat ja beetje extra dat er bij komt kijken.
Int: En u heeft ook een aantal gevallen meegemaakt van vrouwen die zwanger zijn geworden?
Gint: Nou ik heb recent een cliënt die weet sinds drie weken dat ze zwanger is. Wel meerdere zwangerschappen meegemaakt bij cliënten. Gemiddeld genomen niet zo heel veel denk ik. Dat ik zo terug kan halen. Of in ieder geval niet dat zo schokkend is geweest hè. Ook een aantal kinderen die zijn weggehaald. Eentje kort na de bevalling, eentje op twee jarige leeftijd.
Int: Oke, wat heeft u kunnen doen in de begeleiding aan zwangere vrouwen?
Gint: Nou, onze begeleiding of mijn begeleiding is er met name op gericht, de psychosociale ondersteuning bieden in dat soort gevallen. Dat er in ieder geval iemand is die achter hen staat, die respect heeft voor de gevoelens, alle emoties die erbij komen kijken. He want er zijn al zo veel mensen omheen die vervelende beslissingen moeten nemen in het kader van justitie en de regelgeving. Dat ik mijn rol ook echt heb gezien als ondersteunen, leren verwerken, de realiteit soms naar voren brengen. Dat is soms wel vervelend maar het ziet er naar uit dat. Dus heel open zijn maar wel weten ik ben er voor je als je het moeilijk hebt bel maar, wat kan ik voor je doen.
Int: Dus als het ware naast de cliënt staan. En werd dat ook wel gewaardeerd, of waren er ook wel gevallen dat ze zeiden van bemoei u maar niet met de zwangerschap.
Gint: Nee, niet meegemaakt. Dat is heel prettig. Dat is ook altijd wel ons doen van proberen binnen te blijven komen. Want ja als je weerstanden oproept en er zijn al zo veel boze mensen in hun omgeving die impopulaire maatregelen moeten nemen is het ja met de cliënt meekijken, naast de cliënt staan. En opkomen voor de rechten. Als men weet dat je meekijkt en begrip toont. Daarmee heb je denk ik al heel veel gewonnen. Alhoewel er altijd eerst wel een vertrouwensband moet zijn en dat je al wat dingen hebt gedaan.
Int: En wat heeft de Driestroom u kunnen bieden zeg maar, om een goede begeleiding te kunnen geven in de zwangerschap.
Gint: Nou in die eerste twee gevallen bitter weinig. Dat was toch wel een beetje pionieren omdat het niet zo veel voorkwam binnen de Driestroom. Niet weten wat precies de regels zijn en dan kom je echt op het juridische vlak te zitten en dat hebben we ook meegemaakt, zeker bij de vroegmelding. Het kindje is direct na de bevalling weggehaald en daarin ontstond toch wel wat frictie ten opzichte van jeugdzorg naar het belang van de cliënt en vooral ook omdat we denken dat het eerste zoontje is in een andere situatie geboren met een man die nog al losse handjes had. Op dat moment woonde ze alleen, ze had er dingetjes weer op orde, ze had een leuk huisje. En eigenlijk werd de kans ontnomen misschien, weet ik niet, daar kan ik geen oordeel over geven. Dat de kans om te laten zien dat ik het wel kan met voldoende ondersteuning, ja de keus gemaakt om het kind meteen na de bevalling weg te laten halen. En dat staat natuurlijk een beetje haaks op wat je opzet met de cliënt en de voorwaarden die je regelt. Er was eigenlijk te weinig kennis binnen de Driestroom op dat moment. Ik denk dat ik het nu wat beter zou halen. Ja we werken toch aardig zelfstandig. Proberen dan toch ook wel collega's te raadplegen of wat vinden jullie hiervan in allerlei gevallen. Maar naar de Driestroom ergens dit en dit speelt er, kan ik geadviseerd worden? Wat moet ik vooral wel doen, wat moet ik vooral niet doen?
Int: Dat is er niet echt?
Gint: Nee, nu wel wat beter hoor ik kan nu wel mensen betrekken en we hebben ook cliëntbespreking waarin je dingetjes naar voren brengt van dit en dit speelt er. Daar is een gedragsdeskundige bij. Die helpt ons daarbij. Ja, het is al wel wat verbeterd. En er zijn wat protocollen uitgebracht, wat te doen in geval van.
Int: Zijn er nog dingen die u gemist hebt vanuit de organisatie, dat u zegt van dat zouden ze nog kunnen bieden?
Gint: Ja met name het juridische stukje. Nou is er zeer recent is er een jurist toegevoegd aan ons BZW team. Omdat we een dochteronderneming waarschijnlijk gaan worden van de Driestroom en er zijn vaak gevallen met justitie waar in het heel erg prettig is, dat wij in ieder geval beschermd worden in het zetten van de juiste stappen. Of daarin ondersteund worden. Maar ik denk ja goed rapporteren, verslag uit brengen, collega's consulteren. Ja dat vind ik altijd heel belangrijk he. Jezelf even toetsen omdat we natuurlijk alleen werken van zit ik op de goede weg. En dan heb ik denk ik negentig procent van mijn doelstelling om een

goede begeleiding te waarborgen wel gehaald. Buiten de factoren die er dan omheen vliegen soms. Ik denk dat het zeker nog verbeterd kan worden en dat er nog dingen afgetimmerd kunnen worden maar dat is stukken verbeterd. En bij dat eerste baby'tje was het ook zo dat de Driestroom nog bitter weinig zelfstandig wonen cliënten had. Dus dan krijg je gewoon minder mee te maken. In woonvormen komen toch minder zwangerschappen.
Int: Een vraag die nog wel aansluit bij dat juridische. Wat zijn dan vooral de moeilijkheden op juridisch gebied?
Gint: Nou waar ik moeite mee heb is op dit moment het juridische stukje rondom de cliënt die nu ongeveer anderhalve maand zwanger is. En daar is een zoon uit huis geplaatst. De William Schrikker stichting is daarbij betrokken. Zij willen de volledige voogdij over het kind van negen jaar. Dat is uit een andere situatie geboren, met een andere vader. Nou het gezin is, waar mevrouw nu woont ja, ze is niet opvoedingsvaardig, heeft een behoorlijk laag niveau, de kinderen van hem, want hij heeft drie zonen, zitten 's morgens aan de chips en de appelflappen. Dus het is allemaal niet ideaal en juridisch gezien wordt hier waarschijnlijk ook een vroegmelding gedaan. Zodra de William Schikker stichting weet dat ze zwanger is. Op dit moment zit ik van, het is al wel al wel bekend in het netwerk dat met dit gezin te maken heeft dat ik denk van ben ik verplicht om dat te melden dat ze zwanger is? Want ze wil het zelf niet vertellen.
Int: Tegen wie wil ze het niet vertellen?
Gint: Tegen de voogd. Ze vraagt mij, kan ik jou in vertrouwen nemen, ik heb een verassing, heel blij ik ben zwanger. In principe weet de cliënt ervan dat ik hun privacy waarborg maar dat is een ding dat ik deel met collega's. Dat het binnen de muren van het kantoor blijft. Op dat moment heb ik ervoor gekozen om te zeggen ik wist dat ze wilde proberen zwanger te worden. Ik weet ook dat de gynaecoloog haar al heeft gewaarschuwd van pas op als jij zwanger wordt dan ga ik melding maken. En dat weet zij. Maar ondanks alles realiseert ze zich de consequenties niet. Het is nu nog allemaal heel vers dat ze zwanger is. Ik heb nu zoiets van ben ik als hulpverlener verplicht om dat te melden of ben ik er voor de cliënt? Dat is dan zo'n dilemma. Waar zit ik met mijn oordeel? Moet ik het oordeel geven dat ik haar niet opvoedingsvaardig vind? Je bent altijd met normen en waarden bezig natuurlijk als je 's ochtends kinderen aan de chips ziet dan. Dan maak ik daar wel wat van, dan zeg ik goh waren er geen boterhammen in huis met een grapje. Dan zit ik ook van goh wie ben ik om daarover te oordelen omdat ik toevallig in dat gezin kom. Terwijl er misschien zo veel gezinnen 's ochtends aan de appelflappen zitten. Dan weet je het niet. En is deze situatie met dit nieuwe kindje misschien wel mogelijk? Met de juiste ondersteuning. Met goede ondersteuning, ook ondersteuning bij het opvoeden. Ik weet bijna zeker dat jeugdzorg er niet zo over denkt. Dat de William Schikker groep zegt nee.
Int: Dus als je dan meld weet je eigenlijk ook dat de consequenties groot zullen zijn?
Gint: Ja, en ik wil daar eigenlijk naar mijn cliënt toe niet medeplichtig aan zijn. Ook die beslissing. Dat oordeel kan ik niet geven, ik heb die bevoegdheid niet. Ik ben geen behandelaar. Ik ben een ondersteuner voor haar. Ik zou haar adviseren. Ook misschien adviezen geven die ze niet zo leuk vind om te horen. Daar ligt ook mijn verantwoordelijkheid. Maar ik ben natuurlijk ook niet degene die de klokken moet luiden. Dan kom ik er niet meer in.
Int: Ben je dat verplicht of?
Gint: Weet ik niet, dat ga ik uitzoeken. Dat staat nog op mijn lijstje.
Int: Ik zit me nog even af te vragen u zei net van als de gynaecoloog weet dat ze zwanger is gaat die melden, is ze niet meer bij de gynaecoloog geweest dan?
Gint: Nee, ze is bij de verloskundige geweest. Die wil wel contact met mij vertelde ze. Ze is bij de gynaecoloog geweest omdat ze niet zwanger kon worden. Die vraag heeft ze daar neergelegd vorig jaar. En die heeft gezegd als jij zwanger wordt ga ik melding maken. Dus daar ging ze niet meer naar toe. En toen heb ik steeds stilletjes gehoopt dat het niet gebeurde.
Int: Het is toch gebeurt. Heeft ze daar ook met jou over gepraat, over die wens?
Gint: Ja, ja.
Int: Hoe stel je je daar dan in op?
Gint: Dan probeer ik me zo neutraal mogelijk op te stellen. Zonder oordeel. Wel oog hebben voor wat gaat dat dan betekenen voor jou. Hoe gaat dat hier in huis, het huis is heel erg klein. Dan ga ik meer op het praktische in met haar dan op de sociaal-emotionele vragen. Dat werkt met haar beter. Het daar over hebben over het hebben van een kind dat snapt ze niet, dat begrijpt ze niet. Er zijn zelfs mongolen die voor hun kind zorgen zegt ze dan of blinden, waarom ik niet? X heeft een hoger niveau dan ik, wat dan nog? Er zijn kinderen die voor hun ouders zorgen die een lager niveau hebben. Ze blijft in die strijd. Daar is ze niet toe in staat.

Dat is heel lastig, dat is de beperking.
Int: U noemde net, ze wonen heel klein. We hebben hier ook staan beschermende en risicofactoren tijdens de zwangerschap en daar staat wonen ook bij. Zou u nog meer beschermende en risicofactoren kunnen noemen die tijdens de zwangerschap voorkomen?
Gint: Ze rookt, dat doet ze niet minder. De voeding is niet optimaal. Heel veel onrust in huis, iedereen loopt er in en uit. Het is vies. Heel veel katten, dan moet je denken aan de kattenbak schoonmaken. Of de gezondheidsfactoren zijn echt niet om over naar huis te schrijven. Zullen we dan samen stoppen met roken? Oww nee, nee dat doe ik niet. X is er toch ook goed uitgekomen dus er gebeurt niks. Dus dat is een risico. In huis dus dat is geen optimale situatie voor een baby. Wat ik belangrijk vind, ik weet niet of dat bij jullie vragen staat maar wat ik even wil zeggen is het feit dat het eerste kind uit huis is geplaatst, op twee jarige leeftijd. Heeft gemaakt dat ze steeds wil bewijzen dat zij een goede moeder is. Dus ze past op heel veel baby's in de buurt. En dan zegt ze, zie je wel dat ik het kan. Jullie geven mij de kans om te laten zien dat ik het kan. Dus ze wil steeds maar dat bewijs leveren dat ze het wel kan. Dat ze wel een kind kan opvoeden. En dat maakt misschien eigenlijk ook wel een beetje dat ze dus weer zwanger is geworden. Weet ik niet zeker maar het zou kunnen. Ze heeft ook een onderzoek thuis gehad van de raad van toezicht, hoe het thuis allemaal er aan toe gaat. Nou toen was het heel netjes en het hele huis werd opgeknapt. Want als ik dat doe dan krijg ik mijn zoon terug. Als ik dat doe, als ik aan alles wat jullie vragen, wat jullie wensen voldoe dan krijg ik mijn kind terug. En dat is natuurlijk niet gebeurt. En dat raadonderzoek is afgesloten in november vorig jaar. Nu is ze zwanger en komt er weer een onderzoek, om te bepalen dat zij geen zeggenschap meer heeft over haar zoon. Ja, ze heeft een toeziend voogd en straks gaan alle rechten zeg maar naar de William Schrikker stichting. En dan wordt dat stopgezet en dan hoeft ze niet ieder jaar meer naar de rechtbank. Nee, zij wil wel ieder jaar naar de rechtbank. Aan de raad bewijzen dat ik kan oppassen.
Int: Welke obstakels bent u tegen gekomen in de zwangerschap? Dus wat lastig is. We hebben al een aantal dingen besproken natuurlijk van de juridische kant.
Gint: De ethische kant is dan het dilemma. Je eigen normen en waarden. Je soms het er over hebben maar ook hoe je de ondersteuning aan de cliënt moet geven. Dat is een persoonlijk dilemma denk ik. Ja dat zegt altijd iets over jezelf vind ik. Wat je hebt aan normen en waarden en in hoeverre je dat ook belangrijk vind voor de cliënt. Er zijn mensen die zijn er gewoon verschillend in. Ik ben wel een ster in het loslaten daarvan. Daarmee kom ik ook weer een beetje op dat juridische waar ik wat langer op zou wachten. Een ander zou oh zwanger, oh dat kan niet, kan niet, mag niet gebeuren. Ja die zou eerder de stap zetten naar dat soort maatregelen dan dat ik dat doe. Dan denk ik zolang ik dat van mezelf weet kan ik daar op letten ook. Het ethisch dilemma. Het samenwerken met andere disciplines. Mevrouw komt voor in een netwerkbespreking. Overlastgezin daar staan ze bekend om. Daar ga ik een keer in de vier maanden mee om tafel. De woningbouwvereniging probeert hun te pakken op overlast en een dossier op te maken zodat ze uit huis gezet kunnen worden. Die weten nu ook dat ze zwanger is. Er zitten twee wijkagenten bij, die stalken partner van mevrouw omdat hij steeds dingen doet die niet mag. Zij proberen dus ook een dossier op te bouwen om ze de wijk uit te krijgen. Dat weet ik en ik kom ook in dit gezin. Daar heb ik het bewust niet over. Maar in een netwerkbespreking merk ik wel ja dat het belang van het opstellen van het aantal aanklachten dat er komen, dat, dat belangrijker is dan het belang van de familie. Ik denk hoe meer je gaat tegenwerken in plaats van ze te verlijden om mee te doen, op een goede manier, op een leuke manier. Dat er steeds meer weerstand komt. Dus het kan ook nog zijn dat ze uit huis gezet worden. Dat is geen prettig vooruitzicht voor een kindje dat geboren gaat worden.
Int: En is een netwerkbespreking dan, dan zit u daar meer in de rol om het op te nemen voor de cliënt.
Gint: Ja, als ondersteuner van de cliënt. Ja, en ze proberen onder pressie de familie ergens heen te krijgen. Misschien dat het lachwekkend is maar ondertussen gaan daar allemaal nare dingen gebeuren in die familie en dat heeft heel veel impact op het gezin.
Int: De mensen zitten daar dan meer uit eigen belang eigenlijk
Gint: Ja, of om te voldoen aan de regeltjes van de baas. Die woningbouwvereniging moet zorgen dat er geen overlast bezorgd wordt in de buurt en de agenten dat er geen overtredingen plaatsvinden. En daar heb ik niks mee. Daarvoor ben ik er gewoon niet. Dat soort ja belemmerende factoren. In de straat woont aardig wat familie. En die staan als een man achter de familie met betrekking tot het uit huis halen van kinderen dan wel het feit dat X uit huis is geplaatst. Die vinden allemaal dat ze dat kunnen en we rammen ze wel in elkaar. Het is familie van hem. Zijn zus woont aan de overkant en nog wat buren waar ze contact mee hebben. En dat houdt elkaar allemaal de hand boven het hoofd. Als er wat gebeurt dan..
Nee, nee allemaal bevestiging dat ze het kan. En blijven vechten. Weet je wel dan komt er iemand langs. Blijven vechten hoor, doei gaan ze weer.

Int: We hebben familie hier dan ook wel als beschermende factor staan maar het is misschien ook niet altijd beschermend dan.
Gint: Nee, in dit geval is het niet beschermend. Het eerste kind is dus uit huis geplaatst, dus die zijn ook hartstikke boos. Maar het is allemaal zo simpel, zo eenvoudig, voor hun. De onderliggende, de factoren die er aan komen die hebben ze helemaal niet in de gaten, echt niet. Heel naïef. Alleen sommige dingen zijn ze heel erg geslepen in hè, om hun recht te halen, of om dingen te organiseren, of geld te hebben. Ze hebben 1 uitkering, daar leven ze met z'n allen op. Ja, een Wajong uitkering, van de vrouw, dat is 900 zoveel per maand, en er zit een partner in huis en drie opgroeiende jongens, van 14, 16 en 18. Nou ik denk dat er gejat wordt. Ja, gejat, gehandeld, en soms wil ik het gewoon niet weten. Anders heb je geen werkruimte meer, maar in dit geval is de familie absoluut geen beschermende factor. Nee en dat herken ik ook eigenlijk helemaal niet binnen het BZW gebeuren. Ik ken geen gezin, waar kinderen zijn of waar familie betrokken is, hele kleine netwerkjes hebben ze hè. Met een eigen cultuur en eigen manier van leven ja, iedereen heeft ook hetzelfde. Er zit zo'n kringetje om heen, van allemaal mensen waar ook het kind uit huis geplaatst is.
Int: En u zei net ook van ze zien alles een beetje simpel zeg maar. Ik zit ook even te denken, als mevrouw dan zwanger is, hoe ziet ze het zeg maar voor zich als de baby er is, denk ze daar over na of..?
Gint: Nee, ze is heel hard bezig om een baby kamertje klaar te maken, want dan heb ik dat al voor, als ze er dan achter komen dan heb ik mijn babykamer al klaar, hè, dus das een stukje gevecht. Hoe moet ik het mijn zoontje vertellen dat ik zwanger ben, hè, haar zoontje van 9. Ik moet de volgende keer maar iets langs aantrekken, zodat ze het niet zien. De vorige, twee weken geleden hadden we hier een netwerkbespreking, ze zien het toch nog niet dat ik zwanger ben, moet ik mijn jas aanhouden, dus ja, hele banale dingen waar het eigenlijk helemaal niet over gaat, maar haar heel erg bezig houdt.
Int: Maar dan ziet zij dan niet in.
Gint: of ze wil het er niet over hebben hè. Dat het nu nog te veel pijn doet, om dat te erkennen ofzo, dat zou ook kunnen, maar. En daar ga ik het zeker met haar over hebben, de komende weken staat ook in mijn plan. Ja hoe ga je dat doen, als iemand een opmerking maakt.
Int: Ja, da's best lastig nog, om daar over in gesprek te gaan.
Gint: Ja. Maar dan probeer ik het wel in de ondersteunende zin te zeggen, van wat kan ik voor je doen, als dat gebeurt hè, als de William Schikker Stichting vragen aan jou gaat stellen, wat dan? Wil je dat samen met mij de boodschap brengen, of hoe wil je dat? Zo kan ik haar mentaal een beetje voor bereiden, welke stappen ze kan zetten.
Int: Hoe ga je bijvoorbeeld om met die gezondheidsfactoren, als je dus inderdaad ziet dat ze ongezond eet en dat ze rookt, ga je daar over in gesprek ook?
Gint: Daar ga ik over in gesprek. Maar ik weet gewoon dat het daar helemaal niets uithaalt. Nee. Nee ik ontbijt niet, nou dan heb je alternatieven. Ik lust geen brood, lust je yoghurt nee mag ik niet hebben. Nou dan probeer ik het wel te hebben over alternatieven te zoeken dat ze wel gaat ontbijten. Probeer te minderen met roken. Ik ken haar nu 4 jaar, dus onderhand weet ik ook wel een beetje, nou wat werkt en wat niet werkt. En ik blijf het ook wel zeggen, hè van het is belangrijk en ga naar de huisarts en gelukkig is de verloskundige nu ook in beeld. En die zullen haar daar ook op wijzen, en als ik contact heb met de verloskundige dan weet ik ook weer wat ze heeft afgesproken. Dan kan ik daar ook op doorwerken hè. Op doorgaan. Ja.
Int: En ik vroeg me ook nog wel af wat dan de belangrijkste reden voor die uithuisplaatsing is, en dat ze er nu zo bang voor is?
Gint: Ja ze heeft dat destijds natuurlijk meegemaakt, en daar zit gewoon heel veel verdriet en leed en boosheid. De gynaecoloog heeft het haar natuurlijk gezegd, van nou luister, als jij zwanger wordt dan ga ik melding maken. Ze weet dat het andere kind van negen dat die ook onder volledig toezicht word gesteld, dat er een onderzoek komt. Dat gaat ze natuurlijk ook aanvechten, zo denkt ze nou natuurlijk ook. En ze lijkt het zich niet echt te realiseren, is moeilijk te peilen soms hè. Van wat is het verborgen stukje, wat speelt er zich in het gezin af, wat ik niet hoor, dat kan. Ze is wel heel erg open en kwetsbaar daar in eigenlijk. Ja ik denk dat het kind echt uit huis wordt gezet zodra het geboren is, dat het bij haar weg wordt gehaald. Dat denk ik echt.
Int: En dat is dan omdat ze niet geschikt wordt bevonden voor opvoeding,
Gint: Ja. Vanwege haar niveau, maar ook wel omdat al die onderzoeken liggen er al, van het vorige kind. Dus er ligt al een stevig fundament van aantijgingen, waarop justitie gaat bepalen en de rechter gaat zeggen, nee. En goed dan moet iedereen wel ingang krijgen om te kunnen onderbouwen, en ze heeft zelf ook een advocaat, dus ze zal alles in het werk stellen, hè om het niet te laten gebeuren.
Int: Want wat is haar niveau?

Gint: Haar kind is negen en zij functioneert op een lager niveau dan haar kind. Zeker ook op sociaal-emotioneel gebied.
Int: Dus dat ze dan ook dat ze cognitief wel hoger functioneert dan sociaal-emotioneel, oké.
Gint: Ja ze is ook wel streetwise, streetwise, noem je dat, dus alles wat ze oppikt, wordt een kakofonie van nadoen, maar de basale intelligentie en sociaal-emotioneel is ze ontzettend verwaarloosd vroeger, thuis. Ook uit huis geplaatst en dat herhaald zich en herhaald zich.
Int: Dat is ook wel weer een risicofactor dan, zelf een slechte opvoeding, of slechte jeugd gehad.
Gint: Ja. En zij gaat in het gevecht hè. Ik heb een andere moeder en die functioneert op emotionele leeftijd van een kind van 8 maanden. Die is zo beschadigd in haar jeugd dat ze functioneert, maar er zitten helemaal geen gevoelens of geen warmte kunnen delen. En die wil haar kind niet meer zien. Geen contact meer willen, ja zo kan het lopen. En die woont ook niet bij de moeder hoor, die woont bij de vader.
Kijk, als je naar kwaliteitseisen van de opvoeder, kunnen opvoeden, gaat kijken, en daar is de William Schikker Stichting natuurlijk heel erg mee bezig, die vertegenwoordigen het belang van het kind. Wat ik daar in zie, is dat zij minder goed in staat zijn om in die belevingswereld van iemand met een lichte verstandelijke beperking of in dit geval een wat zwaardere verstandelijke beperking, te bewegen en zo iemand te stimuleren om het contact zo optimaal te houden. Al heel vaak is er een wig, er is een strijd tussen de instanties ten opzichte van de ouder. Dan verdedig ik wel samen met de cliënt de belangen.
Int: Is het helpend als je zelf ook kinderen hebt gehad, of je merkt dat cliënten dan anders op je reageren?
Gint: Weet ik niet, ik heb geen kinderen.
Int: Maar dat maakt geen verschil?
Gint: Nee ik heb nooit gehoord van jij weet dat niet, nu is dat door mijn leeftijd, ik ben 55. Die mevrouw die nu zwanger is net, die had een jongere voogd, en dat wilde ze niet. Nee die moet ouder zijn. Die moet zelf weten wat het is om moeder te zijn. Dus dat verwacht ze wel van de voogd, maar niet van mij.
Int: Want het is denk ik ook wel heel belangrijk dat ze juist iemand hebben die, die ze niet, die niet bij voorbaat al zegt, nou het gaat toch niet lukken. En we willen je uit de wijk en iedereen wil ze weg hebben, ja. Heel naar.
Gint: Kijk en in het begin moet je natuurlijk wat contacten opbouwen, wat persoonlijke banden smeden, in de zin van professioneel persoonlijk. En dan langzamerhand kom je daar binnen. Ik leg meestal wel de vraag bij de cliënt, of van het is jouw beslissing, maar ik denk als we het zo gaan doen dat het dan misschien beter is. Denk er maar over na. Dat wil niet zeggen dat ik lui achter over zit, en van nou het is gezellig, we hoeven niks te doen. Maar dat ik wel een bevoorrechte positie heb. Het is ook de manier waarop, de toon, en het moment waarop ik dingen kan zeggen. Of dingen, als ze papieren moeten ondertekenen voor de Driestroom dan ga ik dat niet doen als er hectiek is, of ze is gespannen, nee dan blijft het maar drie weken in de tas, ook al moet het af zeg maar.
Int: Ik zat me net nog even af te vragen van je zei dat je van mevrouw had gehoord dat de verloskundige contact met u wilde zeg maar, stemmen ze daar wel gewoon mee in, vinden ze dat verder prima?
Gint: Ja ze heeft het telefoonnummer gegeven. Ook bij de vorige zwangerschappen die ik meegemaakt heb. En zij vertelde ook dat de verloskundige ook had gezegd, vertel nog maar niks aan de William Schikker bescherming, maar ik weet niet of dat waar is. Dus ik ga contact opnemen en vragen nou waar kan ik bij ondersteunen, of ik ga een keer met haar mee. En dan wacht ik maar af. Maar niet vooruit lopen op de zaken, nee. Want dat word een drama daar.
Int: En helpt dat ook om er naar toe te leven zeg maar?
Gint: Ja daar ben ik me wel op aan het voorbereiden, want wat kan er dan gebeuren. Ik kan me ook voorstellen dat ze heel anders gaat reageren, omdat ik het nu een paar keer heb meegemaakt dat die onpopulaire maatregelen rondom het zoontje werden genomen, en dan moet ze heel hard huilen, maar het is eigenlijk ook niet echt huilen wat ze doet dan. Een soort gemaakt huilen, drama, iedereen er om heen, familie, buren en het komt wel goed. En dan zegt ze, maar morgen ga ik toch lekker carnaval vieren. Klaar. Als dat haar manier is om ja, met de dingen om te gaan dan is dat zo. Nou ja ik probeer mijn positie altijd wel neer te zetten van bij bijvoorbeeld de William Schikker Stichting benadrukken dat ik daar binnen kom en ondersteuning kan bieden. En dat ik dus geen behandelaar ben in de zin van dat ik regels op kan leggen. Ja. Anders gaan mensen dat van je verwachten hè. Ja. Dus ik ben benieuwd, dat juridische stukje vooral, of ik moet gaan melden. Netwerk is op de hoogte, maar de William Schikker groep nog niet.
Ik kan de voogd in ieder geval wel vertrouwen daarin, als ik zeg nou luister, dit is wat ik weet, maar laat niet weten dat je het via mij hebt. Ja want dan kom ik er niet meer binnen dan komt er niemand meer binnen van de Driestroom.
Int: Zou je zelf wel melding doen bij het AMK?

Gint: Ja, ik heb wel melding gedaan hoor bij het AMK, bij gevallen van kindermishandeling. Maar die meldingsplichtheid is veilig hè, dan worden er geen naam en toenaam gezegd. Dat kan van de buren zijn of. Nee dat heb ik wel gedaan, in het geval van oei.

Interview medewerker 1 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
De eerste vraag is wat uw functie is binnen de Driestroom?	M.1.1	Ik ben persoonlijk begeleider intensief.
Oke, en dat houdt in?	M.1.2	Dat houdt in dat ik mensen begeleid in de thuissituatie. En het intensieve stukje bestaat uit het begeleiden van mensen met gedragsproblematiek, verslaving nou allerlei bijkomende factoren die je maar kan bedenken fikse schulden, justitie. Dus dat ja beetje extra dat er bij komt kijken.
En u heeft ook een aantal gevallen meegemaakt van vrouwen die zwanger zijn geworden?	M.1.3	Nou ik heb recent een cliënt die weet sinds drie weken dat ze zwanger is. Wel meerdere zwangerschappen meegemaakt bij cliënten. Gemiddeld genomen niet zo heel veel denk ik. Dat ik zo terug kan halen. Of in ieder geval niet dat zo schokkend is geweest hè. Ook een aantal kinderen die zijn weggehaald. Eentje kort na de bevalling, eentje op twee jarige leeftijd.
Oke, wat heeft u kunnen doen in de begeleiding aan zwangere vrouwen?	M.1.4	Nou, onze begeleiding of mijn begeleiding is er met name op gericht, de psychosociale ondersteuning bieden in dat soort gevallen. Dat er in ieder geval iemand is die achter hen staat, die respect heeft voor de gevoelens, alle emoties die erbij komen kijken.
	M.1.5	He want er zijn al zo veel mensen omheen die vervelende beslissingen moeten nemen in het kader van justitie en de regelgeving.
	M.1.6	Dat ik mijn rol ook echt heb gezien als ondersteunen, leren verwerken, de realiteit soms naar voren brengen. Dat is soms wel vervelend maar het ziet er naar uit dat. Dus heel open zijn maar wel weten ik ben er voor je als je het moeilijk hebt bel maar, wat kan ik voor je doen.
Dus als het ware naast de cliënt staan. En werd dat ook wel gewaardeerd, of waren er ook wel gevallen dat ze zeiden van bemoei u maar niet met de zwangerschap.	M.1.7	Nee, niet meegemaakt. Dat is heel prettig. Dat is ook altijd wel ons doen van proberen binnen te blijven komen. Want ja als je weerstanden oproept en er zijn al zo veel boze mensen in hun omgeving die impopulaire maatregelen moeten nemen is het ja met de cliënt meekijken, naast de cliënt staan. En opkomen voor de rechten.
	M.1.8	Als men weet dat je meekijkt en begrip toont. Daarmee heb je denk ik al heel veel gewonnen. Alhoewel er altijd eerst wel een vertrouwensband moet zijn en dat je al wat dingen hebt gedaan.
En wat heeft de Driestroom u kunnen bieden zeg maar, om een goede begeleiding te kunnen geven in de zwangerschap.	M.1.9	Nou in die eerste twee gevallen bitter weinig. Dat was toch wel een beetje pionieren omdat het niet zo veel voorkwam binnen de Driestroom.
	M.1.10	Er was eigenlijk te weinig kennis binnen de Driestroom op dat moment. Ik denk dat ik het nu wat beter zou halen. Ja we werken toch aardig zelfstandig. Proberen dan toch ook wel collega's te raadplegen of wat vinden jullie

		hiervan in allerlei gevallen. Maar naar de Driestroom ergens dit en dit speelt er, kan ik geadviseerd worden? Wat moet ik vooral wel doen, wat moet ik vooral niet doen?
Dat is er niet echt?	M.1.11	Nee, nu wel wat beter hoor ik kan nu wel mensen betrekken en we hebben ook cliëntbespreking waarin je dingetjes naar voren brengt van dit en dit speelt er. Daar is een gedragsdeskundige bij. Die helpt ons daarbij.
	M.1.12	Ja, het is al wel wat verbeterd. En er zijn wat protocollen uitgebracht, wat te doen in geval van.
Zijn er nog dingen die u gemist hebt vanuit de organisatie, dat u zegt van dat zouden ze nog kunnen bieden?	M.1.13	Ja met name het juridische stukje. Nou is er zeer recent is er een jurist toegevoegd aan ons BZW team. Omdat we een dochteronderneming waarschijnlijk gaan worden van de Driestroom en er zijn vaak gevallen met justitie waar in het heel erg prettig is, dat wij in ieder geval beschermd worden in het zetten van de juiste stappen. Of daarin ondersteund worden.
	M.1.14	Maar ik denk ja goed rapporteren, verslag uit brengen, collega's consulteren. Ja dat vind ik altijd heel belangrijk. Jezelf even toetsen omdat we natuurlijk alleen werken van zit ik op de goede weg. En dan heb ik denk ik negentig procent van mijn doelstelling om een goede begeleiding te waarborgen wel gehaald. Buiten de factoren die er dan omheen vliegen soms.
	M.1.15	Ik denk dat het zeker nog verbeterd kan worden en dat er nog dingen afgetimmerd kunnen worden maar dat is stukken verbeterd. En bij dat eerste baby'tje was het ook zo dat de Driestroom nog bitter weinig zelfstandig wonen cliënten had. Dus dan krijg je gewoon minder mee te maken. In woonvormen komen toch minder zwangerschappen.
Een vraag die nog wel aansluit bij dat juridische. Wat zijn dan vooral de moeilijkheden op juridisch gebied?	M.1.16	Nou waar ik moeite mee heb is op dit moment het juridische stukje rondom de cliënt die nu ongeveer anderhalve maand zwanger is. En daar is een zoon uit huis geplaatst. De William Schrikker stichting is daarbij betrokken. Zij willen de volledige voogdij over het kind van negen jaar. Dat is uit een andere situatie geboren, met een andere vader.
	M.1.17	Nou het gezin is, waar mevrouw nu woont ja, ze is niet opvoedingsvaardig, heeft een behoorlijk laag niveau, de kinderen van hem, want hij heeft drie zonen, zitten 's morgens aan de chips en de appelflappen. Dus het is allemaal niet ideaal.
	M.1.18	en juridisch gezien wordt hier waarschijnlijk ook een vroegmelding gedaan. Zodra de William Schikker stichting weet dat ze zwanger is. Op dit moment zit ik van, het is al wel al wel bekend in het netwerk dat met dit gezin te maken heeft dat ik denk van ben ik verplicht om dat te

		melden dat ze zwanger is? Want ze wil het zelf niet vertellen.
Tegen wie wil ze het niet vertellen?	M.1.19	Tegen de voogd. Ze vraagt mij, kan ik jou in vertrouwen nemen, ik heb een verassing, heel blij ik ben zwanger. In principe weet de cliënt ervan dat ik hun privacy waarborg maar dat is een ding dat ik deel met collega's. Dat het binnen de muren van het kantoor blijft. Op dat moment heb ik ervoor gekozen om te zeggen ik wist dat ze wilde proberen zwanger te worden.
	M.1.20	Ik weet ook dat de gynaecoloog haar al heeft gewaarschuwd van pas op als jij zwanger wordt dan ga ik melding maken. En dat weet zij. Maar ondanks alles realiseert ze zich de consequenties niet.
	M.1.21	Het is nu nog allemaal heel vers dat ze zwanger is. Ik heb nu zoiets van ben ik als hulpverlener verplicht om dat te melden of ben ik er voor de cliënt? Dat is dan zo'n dilemma. Waar zit ik met mijn oordeel? Moet ik het oordeel geven dat ik haar niet opvoedingsvaardig vind?
	M.1.22	Je bent altijd met normen en waarden bezig natuurlijk als je 's ochtends kinderen aan de chips ziet dan. Dan maak ik daar wel wat van, dan zeg ik goh waren er geen boterhammen in huis met een grapje. Dan zit ik ook van goh wie ben ik om daarover te oordelen omdat ik toevallig in dat gezin kom. Terwijl er misschien zo veel gezinnen 's ochtends aan de appelflappen zitten. Dan weet je het niet.
	M.1.23	En is deze situatie met dit nieuwe kindje misschien wel mogelijk? Met de juiste ondersteuning. Met goede ondersteuning, ook ondersteuning bij het opvoeden. Ik weet bijna zeker dat jeugdzorg er niet zo over denkt. Dat de William Schikker groep zegt nee.
Dus als je dan meld weet je eigenlijk ook dat de consequenties groot zullen zijn?	M.1.24	Ja, en ik wil daar eigenlijk naar mijn cliënt toe niet medeplichtig aan zijn. Ook die beslissing. Dat oordeel kan ik niet geven, ik heb die bevoegdheid niet.
	M.1.25	Ik ben geen behandelaar. Ik ben een ondersteuner voor haar. Ik zou haar adviseren. Ook misschien adviezen geven die ze niet zo leuk vind om te horen. Daar ligt ook mijn verantwoordelijkheid. Maar ik ben natuurlijk ook niet degene die de klokken moet luiden. Dan kom ik er niet meer in.
Ben je dat verplicht of?	M.1.26	Weet ik niet, dat ga ik uitzoeken. Dat staat nog op mijn lijstje.
Ik zit me nog even af te vragen u zei net van als de gynaecoloog weet dat ze zwanger is gaat die melden, is ze niet meer bij de gynaecoloog geweest dan?	M.1.27	Nee, ze is bij de verloskundige geweest. Die wil wel contact met mij vertelde ze. Ze is bij de gynaecoloog geweest omdat ze niet zwanger kon worden. Die vraag heeft ze daar neergelegd vorig jaar. En die heeft gezegd als jij zwanger wordt ga ik melding maken. Dus daar ging ze niet meer naar toe. En toen heb ik steeds

		stilletjes gehoopt dat het niet gebeurde.
Het is toch gebeurt. Heeft ze daar ook met jou over gepraat, over die wens? Hoe stel je je daar dan in op?	M.1.28	Ja, ja. Dan probeer ik me zo neutraal mogelijk op te stellen. Zonder oordeel. Wel oog hebben voor wat gaat dat dan betekenen voor jou. Hoe gaat dat hier in huis, het huis is heel erg klein. Dan ga ik meer op het praktische in met haar dan op de sociaal-emotionele vragen.
	M.1.29	Dat werkt met haar beter. Het daar over hebben over het hebben van een kind dat snapt ze niet, dat begrijpt ze niet. Er zijn zelfs mongolen die voor hun kind zorgen zegt ze dan of blinden, waarom ik niet? X heeft een hoger niveau dan ik, wat dan nog? Er zijn kinderen die voor hun ouders zorgen die een lager niveau hebben. Ze blijft in die strijd. Daar is ze niet toe in staat. Dat is heel lastig, dat is de beperking.
U noemde net, ze wonen heel klein. We hebben hier ook staan beschermende en risicofactoren tijdens de zwangerschap en daar staat wonen ook bij. Zou u nog meer beschermende en risicofactoren kunnen noemen die tijdens de zwangerschap voorkomen?	M.1.30	Ze rookt, dat doet ze niet minder. De voeding is niet optimaal. Heel veel onrust in huis, iedereen loopt er in en uit.
	M.1.31	Het is vies. Heel veel katten, dan moet je denken aan de kattenbak schoonmaken. Of de gezondheidsfactoren zijn echt niet om over naar huis te schrijven. Zullen we dan samen stoppen met roken? Oww nee, nee dat doe ik niet. X is er toch ook goed uitgekomen dus er gebeurt niks.
	M.1.32	Dus dat is een risico. In huis dus dat is geen optimale situatie voor een baby. Wat ik belangrijk vind, ik weet niet of dat bij jullie vragen staat maar wat ik even wil zeggen is het feit dat het eerste kind uit huis is geplaatst, op twee jarige leeftijd. Heeft gemaakt dat ze steeds wil bewijzen dat zij een goede moeder is. Dus ze past op heel veel baby's in de buurt. En dan zegt ze, zie je wel dat ik het kan. Jullie geven mij de kans om te laten zien dat ik het kan. Dus ze wil steeds maar dat bewijs leveren dat ze het wel kan. Dat ze wel een kind kan opvoeden. En dat maakt misschien eigenlijk ook wel een beetje dat ze dus weer zwanger is geworden. Weet ik niet zeker maar het zou kunnen.
	M.1.33	Ze heeft ook een onderzoek thuis gehad van de raad van toezicht, hoe het thuis allemaal er aan toe gaat. Nou toen was het heel netjes en het hele huis werd opgeknapt. Want als ik dat doe dan krijg ik mijn zoon terug. Als ik dat doe, als ik aan alles wat jullie vragen, wat jullie wensen voldoe dan krijg ik mijn kind terug. En dat is

		natuurlijk niet gebeurt. En dat raadonderzoek is afgesloten in november vorig jaar.
	M.1.34	Nu is ze zwanger en komt er weer een onderzoek, om te bepalen dat zij geen zeggenschap meer heeft over haar zoon. Ja, ze heeft een toeziend voogd en straks gaan alle rechten zeg maar naar de William Schrikker stichting. En dan wordt dat stopgezet en dan hoeft ze niet ieder jaar meer naar de rechtbank. Nee, zij wil wel ieder jaar naar de rechtbank. Aan de raad bewijzen dat ik kan oppassen.
Welke obstakels bent u tegen gekomen in de zwangerschap? Dus wat lastig is. We hebben al een aantal dingen besproken natuurlijk van de juridische kant.	M.1.35	De ethische kant is dan het dilemma. Je eigen normen en waarden. Je soms het er over hebben maar ook hoe je de ondersteuning aan de cliënt moet geven. Dat is een persoonlijk dilemma denk ik. Ja dat zegt altijd iets over jezelf vind ik. Wat je hebt aan normen en waarden en in hoeverre je dat ook belangrijk vind voor de cliënt. Er zijn mensen die zijn er gewoon verschillend in.
	M.1.36	Ik ben wel een ster in het loslaten daarvan. Daarmee kom ik ook weer een beetje op dat juridische waar ik wat langer op zou wachten. Een ander zou oh zwanger, oh dat kan niet, kan niet, mag niet gebeuren. Ja die zou eerder de stap zetten naar dat soort maatregelen dan dat ik dat doe. Dan denk ik zolang ik dat van mezelf weet kan ik daar op letten ook. Het ethisch dilemma.
	M.1.37	Het samenwerken met andere disciplines. Mevrouw komt voor in een netwerkbespreking. Overlastgezin daar staan ze bekend om. Daar ga ik een keer in de vier maanden mee om tafel. De woningbouwvereniging probeert hun te pakken op overlast en een dossier op te maken zodat ze uit huis gezet kunnen worden. Die weten nu ook dat ze zwanger is.
	M.1.38	Er zitten twee wijkagenten bij, die stalken partner van mevrouw omdat hij steeds dingen doet die niet mag. Zij proberen dus ook een dossier op te bouwen om ze de wijk uit te krijgen. Dat weet ik en ik kom ook in dit gezin. Daar heb ik het bewust niet over. Maar in een netwerkbespreking merk ik wel ja dat het belang van het opstellen van het aantal aanklachten dat er komen, dat, dat belangrijker is dan het belang van de familie.
	M.1.39	Ik denk hoe meer je gaat tegenwerken in plaats van ze te verlijden om mee te doen, op een goede manier, op een leuke manier. Dat er steeds meer weerstand komt. Dus het kan ook nog zijn dat ze uit huis gezet worden. Dat is geen prettig vooruitzicht voor een kindje dat geboren gaat worden.
En is een netwerkbespreking dan, dan zit u daar meer in de rol om het op te	M.1.40	Ja, als ondersteuner van de cliënt. Ja, en ze proberen onder pressie de familie ergens heen

nemen voor de cliënt.		te krijgen. Misschien dat het lachwekkend is maar ondertussen gaan daar allemaal nare dingen gebeuren in die familie en dat heeft heel veel impact op het gezin.
De mensen zitten daar dan meer uit eigen belang eigenlijk	M.1.41	Ja, of om te voldoen aan de regeltjes van de baas. Die woningbouwvereniging moet zorgen dat er geen overlast bezorgd wordt in de buurt en de agenten dat er geen overtredingen plaatsvinden. En daar heb ik niks mee. Daarvoor ben ik er gewoon niet. Dat soort ja belemmerende factoren.
	M.1.42	In de straat woont aardig wat familie. En die staan als een man achter de familie met betrekking tot het uit huis halen van kinderen dan wel het feit dat X uit huis is geplaatst. Die vinden allemaal dat ze dat kunnen en we rammen ze wel in elkaar. Het is familie van hem. Zijn zus woont aan de overkant en nog wat buren waar ze contact mee hebben. En dat houdt elkaar allemaal de hand boven het hoofd. Als er wat gebeurt dan.. Nee, nee allemaal bevestiging dat ze het kan. En blijven vechten. Weet je wel dan komt er iemand langs. Blijven vechten hoor, doei gaan ze weer.
We hebben familie hier dan ook wel als beschermende factor staan maar het is misschien ook niet altijd beschermend dan.	M.1.43	Nee, in dit geval is het niet beschermend.
	M.1.44	Het eerste kind is dus uit huis geplaatst, dus die zijn ook hartstikke boos. Maar het is allemaal zo simpel, zo eenvoudig, voor hun. De onderliggende, de factoren die er aan komen die hebben ze helemaal niet in de gaten, echt niet. Heel naïef.
	M.1.45	Alleen sommige dingen zijn ze heel erg geslepen in hè, om hun recht te halen, of om dingen te organiseren, of geld te hebben. Ze hebben 1 uitkering, daar leven ze met z'n allen op. Ja, een Wajong uitkering, van de vrouw, dat is 900 zoveel per maand, en er zit een partner in huis en drie opgroeiende jongens, van 14, 16 en 18. Nou ik denk dat er gejat wordt. Ja, gejat, gehandeld, en soms wil ik het gewoon niet weten. Anders heb je geen werkruimte meer.
	M.1.46	maar in dit geval is de familie absoluut geen beschermende factor. Nee en dat herken ik ook eigenlijk helemaal niet binnen het BZW gebeuren. Ik ken geen gezin, waar kinderen zijn of waar familie betrokken is, hele kleine netwerkjes hebben ze hè. Met een eigen cultuur en eigen manier van leven ja, iedereen heeft ook hetzelfde. Er zit zo'n kringetje om heen, van allemaal mensen waar ook het kind uit huis geplaatst is.

En u zei net ook van ze zien alles een beetje simpel zeg maar. Ik zit ook even te denken, als mevrouw dan zwanger is, hoe ziet ze het zeg maar voor zich als de baby er is, denk ze daar over na of..?	M.1.47	Nee, ze is heel hard bezig om een baby kamertje klaar te maken, want dan heb ik dat al voor, als ze er dan achter komen dan heb ik mijn babykamer al klaar, hè, dus das een stukje gevecht. Hoe moet ik het mijn zoontje vertellen dat ik zwanger ben, hè, haar zoontje van 9. Ik moet de volgende keer maar iets langs aantrekken, zodat ze het niet zien. De vorige, twee weken geleden hadden we hier een netwerkbespreking, ze zien het toch nog niet dat ik zwanger ben, moet ik mijn jas aanhouden, dus ja, hele banale dingen waar het eigenlijk helemaal niet over gaat, maar haar heel erg bezig houdt.
Maar dan ziet zij dan niet in.	M.1.48	of ze wil het er niet over hebben hè. Dat het nu nog te veel pijn doet, om dat te erkennen ofzo, dat zou ook kunnen, maar. En daar ga ik het zeker met haar over hebben, de komende weken staat ook in mijn plan. Ja hoe ga je dat doen, als iemand een opmerking maakt.
Ja, da's best lastig nog, om daar over in gesprek te gaan.	M.1.49	Ja. Maar dan probeer ik het wel in de ondersteunende zin te zeggen, van wat kan ik voor je doen, als dat gebeurt hè, als de William Schikker Stichting vragen aan jou gaat stellen, wat dan? Wil je dat samen met mij de boodschap brengen, of hoe wil je dat? Zo kan ik haar mentaal een beetje voor bereiden, welke stappen ze kan zetten.
Hoe ga je bijvoorbeeld om met die gezondheidsfactoren, als je dus inderdaad ziet dat ze ongezond eet en dat ze rookt, ga je daar over in gesprek ook?	M.1.50	Daar ga ik over in gesprek. Maar ik weet gewoon dat het daar helemaal niets uithaalt. Nee. Nee ik ontbijt niet, nou dan heb je alternatieven. Ik lust geen brood, lust je yoghurt nee mag ik niet hebben. Nou dan probeer ik het wel te hebben over alternatieven te zoeken dat ze wel gaat ontbijten. Probeer te minderen met roken.
	M.1.51	Ik ken haar nu 4 jaar, dus onderhand weet ik ook wel een beetje, nou wat werkt en wat niet werkt. En ik blijf het ook wel zeggen, hè van het is belangrijk en ga naar de huisarts en gelukkig is de verloskundige nu ook in beeld. En die zullen haar daar ook op wijzen, en als ik contact heb met de verloskundige dan weet ik ook weer wat ze heeft afgesproken. Dan kan ik daar ook op doorwerken hè. Op doorgaan. Ja.
En ik vroeg me ook nog wel af wat dan de belangrijkste reden voor die uithuisplaatsing is, en dat ze er nu zo bang voor is?	M.1.52	Ja ze heeft dat destijds natuurlijk meegemaakt, en daar zit gewoon heel veel verdriet en leed en boosheid. De gynaecoloog heeft het haar natuurlijk gezegd, van nou luister, als jij zwanger wordt dan ga ik melding maken. Ze weet dat het andere kind van negen dat die ook onder volledig toezicht word gesteld, dat er een onderzoek komt. Dat gaat ze natuurlijk ook aanvechten, zo denkt ze nou natuurlijk ook.
	M.1.53	En ze lijkt het zich niet echt te realiseren, is moeilijk te peilen soms hè. Van wat is het

		verborgen stukje, wat speelt er zich in het gezin af, wat ik niet hoor, dat kan. Ze is wel heel erg open en kwetsbaar daar in eigenlijk
	M.1.54	Ja ik denk dat het kind echt uit huis wordt gezet zodra het geboren is, dat het bij haar weg wordt gehaald. Dat denk ik echt.
En dat is dan omdat ze niet geschikt wordt bevonden voor opvoeding,	M.1.55	Ja. Vanwege haar niveau, maar ook wel omdat al die onderzoeken liggen er al, van het vorige kind. Dus er ligt al een stevig fundament van aantijgingen, waarop justitie gaat bepalen en de rechter gaat zeggen, nee. En goed dan moet iedereen wel ingang krijgen om te kunnen onderbouwen, en ze heeft zelf ook een advocaat, dus ze zal alles in het werk stellen, hè om het niet te laten gebeuren.
Want wat is haar niveau?	M.1.56	Haar kind is negen en zij functioneert op een lager niveau dan haar kind. Zeker ook op sociaal-emotioneel gebied.
Dus dat ze dan ook dat ze cognitief wel hoger functioneert dan sociaal-emotioneel, oké.	M.1.57	Ja ze is ook wel streetwise, streetwise, noem je dat, dus alles wat ze oppikt, wordt een kakofonie van nadoen, maar de basale intelligentie en sociaal-emotioneel is ze ontzettend verwaarloosd vroeger, thuis. Ook uit huis geplaatst en dat herhaald zich en herhaald zich.
Dat is ook wel weer een risicofactor dan, zelf een slechte opvoeding, of slechte jeugd gehad.	M.1.58	Ik heb een andere moeder en die functioneert op emotionele leeftijd van een kind van 8 maanden. Die is zo beschadigd in haar jeugd dat ze functioneert, maar er zitten helemaal geen gevoelens of geen warmte kunnen delen. En die wil haar kind niet meer zien. Geen contact meer willen, ja zo kan het lopen. En die woont ook niet bij de moeder hoor, die woont bij de vader.
	M.1.59	Kijk, als je naar kwaliteitseisen van de opvoeder, kunnen opvoeden, gaat kijken, en daar is de William Schikker Stichting natuurlijk heel erg mee bezig, die vertegenwoordigen het belang van het kind.
	M.1.60	Wat ik daar in zie, is dat zij minder goed in staat zijn om in die belevingswereld van iemand met een lichte verstandelijke beperking of in dit geval een wat zwaardere verstandelijke beperking, te bewegen en zo iemand te stimuleren om het contact zo optimaal te houden. Al heel vaak is er een wig, er is een strijd tussen de instanties ten opzichte van de ouder. Dan verdedig ik wel samen met de cliënt de belangen.
Is het helpend als je zelf ook kinderen hebt gehad, of je merkt dat cliënten dan anders op je reageren?	M.1.61	Weet ik niet, ik heb geen kinderen.

Maar dat maakt geen verschil?	M.1.62	Nee ik heb nooit gehoord van jij weet dat niet, nu is dat door mijn leeftijd, ik ben 55. Die mevrouw die nu zwanger is net, die had een jongere voogd, en dat wilde ze niet. Nee die moet ouder zijn. Die moet zelf weten wat het is om moeder te zijn. Dus dat verwacht ze wel van de voogd, maar niet van mij.
Want het is denk ik ook wel heel belangrijk dat ze juist iemand hebben die, die ze niet, die niet bij voorbaat al zegt, nou het gaat toch niet lukken.	M.1.63	Kijk en in het begin moet je natuurlijk wat contacten opbouwen, wat persoonlijke banden smeden, in de zin van professioneel persoonlijk. En dan langzamerhand kom je daar binnen.
	M.1.64	Ik leg meestal wel de vraag bij de cliënt, of van het is jouw beslissing, maar ik denk als we het zo gaan doen dat het dan misschien beter is. Denk er maar over na. Dat wil niet zeggen dat ik lui achter over zit, en van nou het is gezellig, we hoeven niks te doen. Maar dat ik wel een bevoorrechte positie heb. Het is ook de manier waarop, de toon, en het moment waarop ik dingen kan zeggen. Of dingen, als ze papieren moeten ondertekenen voor de Driestroom dan ga ik dat niet doen als er hectiek is, of ze is gespannen, nee dan blijft het maar drie weken in de tas, ook al moet het af zeg maar.
Ik zat me net nog even af te vragen van je zei dat je van mevrouw had gehoord dat de verloskundige contact met u wilde zeg maar, stemmen ze daar wel gewoon mee in, vinden ze dat verder prima?	M.1.65	Ja ze heeft het telefoonnummer gegeven. Ook bij de vorige zwangerschappen die ik meegemaakt heb. En zij vertelde ook dat de verloskundige ook had gezegd, vertel nog maar niks aan de William Schikker bescherming, maar ik weet niet of dat waar is. Dus ik ga contact opnemen en vragen nou waar kan ik bij ondersteunen, of ik ga een keer met haar mee.
	M.1.66	En dan wacht ik maar af. Maar niet vooruit lopen op de zaken, nee. Want dat word een drama daar.
En helpt dat ook om er naar toe te leven zeg maar?	M.1.67	Ja daar ben ik me wel op aan het voorbereiden, want wat kan er dan gebeuren. Ik kan me ook voorstellen dat ze heel anders gaat reageren, omdat ik het nu een paar keer heb meegemaakt dat die onpopulaire maatregelen rondom het zoontje werden genomen, en dan moet ze heel hard huilen, maar het is eigenlijk ook niet echt huilen wat ze doet dan. Een soort gemaakt huilen, drama, iedereen er om heen, familie, buren en het komt wel goed. En dan zegt ze, maar morgen ga ik toch lekker carnaval vieren. Klaar. Als dat haar manier is om ja, met de dingen om te gaan dan is dat zo.
	M.1.68	Nou ja ik probeer mijn positie altijd wel neer te zetten van bij bijvoorbeeld de William Schikker Stichting benadrukken dat ik daar binnen kom en ondersteuning kan bieden. En dat ik dus geen behandelaar ben in de zin van dat ik regels op kan leggen.
	M.1.69	Ja. Anders gaan mensen dat van je verwachten

		hè. Ik kan de voogd in ieder geval wel vertrouwen daarin, als ik zeg nou luister, dit is wat ik weet, maar laat niet weten dat je het via mij hebt. Ja want dan kom ik er niet meer binnen dan komt er niemand meer binnen van de Driestroom.
Zou je zelf wel melding doen bij het AMK?	M.1.70	Ja, ik heb wel melding gedaan hoor bij het AMK, bij gevallen van kindermishandeling. Maar die meldingsplichtheid is veilig hè, dan worden er geen naam en toenaam gezegd. Dat kan van de buren zijn of. Nee dat heb ik wel gedaan, in het geval van oei.

Interview medewerker 1 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
De eerste vraag is wat uw functie is binnen de Driestroom?	M.1.1	Ik ben persoonlijk begeleider intensief. **PBI**
Oke, en dat houdt in?	M.1.2	Dat houdt in dat ik mensen begeleid in de thuissituatie. En het intensieve stukje bestaat uit het begeleiden van mensen met gedragsproblematiek, verslaving nou allerlei bijkomende factoren die je maar kan bedenken fikse schulden, justitie. Dus dat ja beetje extra dat er bij komt kijken. **Bijkomende factoren** **Begeleiden in thuissituatie**
En u heeft ook een aantal gevallen meegemaakt van vrouwen die zwanger zijn geworden?	M.1.3	Nou ik heb recent een cliënt die weet sinds drie weken dat ze zwanger is. Wel meerdere zwangerschappen meegemaakt bij cliënten. Gemiddeld genomen niet zo heel veel denk ik. Dat ik zo terug kan halen. Of in ieder geval niet dat zo schokkend is geweest hè. Ook een aantal kinderen die zijn weggehaald. Eentje kort na de bevalling, eentje op twee jarige leeftijd. **Meerdere zwangerschappen meegemaakt** **Kinderen die zijn weggehaald**
Oke, wat heeft u kunnen doen in de begeleiding aan zwangere vrouwen?	M.1.4	Nou, onze begeleiding of mijn begeleiding is er met name op gericht, de psychosociale ondersteuning bieden in dat soort gevallen. Dat er in ieder geval iemand is die achter hen staat, die respect heeft voor de gevoelens, alle emoties die erbij komen kijken. **Psychosociale ondersteuning** **Achter hen staan**
	M.1.5	He want er zijn al zo veel mensen omheen die vervelende beslissingen moeten nemen in het kader van justitie en de regelgeving. **Vervelende juridische beslissingen**
	M.1.6	Dat ik mijn rol ook echt heb gezien als ondersteunen, leren verwerken, de realiteit soms naar voren brengen. Dat is soms wel vervelend maar het ziet er naar uit dat. Dus heel open zijn maar wel weten ik ben er voor je als je het moeilijk hebt bel maar, wat kan ik voor je doen. **Realiteit naar voren brengen** **Open zijn**
Dus als het ware naast de cliënt staan. En werd dat ook wel gewaardeerd, of waren er ook wel gevallen dat ze zeiden van bemoei u maar niet met de zwangerschap.	M.1.7	Nee, niet meegemaakt. Dat is heel prettig. Dat is ook altijd wel ons doen van proberen binnen te blijven komen. Want ja als je weerstanden oproept en er zijn al zo veel boze mensen in hun omgeving die impopulaire maatregelen moeten nemen is het ja met de cliënt meekijken, naast de cliënt staan. En opkomen voor de rechten. **Naast cliënt staan** **Impopulaire maatregelen in omgeving** **Weerstand**
	M.1.8	Als men weet dat je meekijkt en begrip toont. Daarmee heb je denk ik al heel veel gewonnen.

		Alhoewel er altijd eerst wel een vertrouwensband moet zijn en dat je al wat dingen hebt gedaan. **Begrip tonen** **Vertrouwensband**
En wat heeft de Driestroom u kunnen bieden zeg maar, om een goede begeleiding te kunnen geven in de zwangerschap.	M.1.9	Nou in die eerste twee gevallen bitter weinig. Dat was toch wel een beetje pionieren omdat het niet zo veel voorkwam binnen de Driestroom. **Kwam weinig voor**
	M.1.10	Er was eigenlijk te weinig kennis binnen de Driestroom op dat moment. Ik denk dat ik het nu wat beter zou halen. Ja we werken toch aardig zelfstandig. Proberen dan toch ook wel collega's te raadplegen of wat vinden jullie hiervan in allerlei gevallen. Maar naar de Driestroom ergens dit en dit speelt er, kan ik geadviseerd worden? Wat moet ik vooral wel doen, wat moet ik vooral niet doen? **Weinig kennis toen** **Collega's raadplegen** **Do's en dont's**
Dat is er niet echt?	M.1.11	Nee, nu wel wat beter hoor ik kan nu wel mensen betrekken en we hebben ook cliëntbespreking waarin je dingetjes naar voren brengt van dit en dit speelt er. Daar is een gedragsdeskundige bij. Die helpt ons daarbij. **Cliëntbespreking** **Gedragsdeskundige**
	M.1.12	Ja, het is al wel wat verbeterd. En er zijn wat protocollen uitgebracht, wat te doen in geval van. **Protocollen**
Zijn er nog dingen die u gemist hebt vanuit de organisatie, dat u zegt van dat zouden ze nog kunnen bieden?	M.1.13	Ja met name het juridische stukje. Nou is er zeer recent is er een jurist toegevoegd aan ons BZW team. Omdat we een dochteronderneming waarschijnlijk gaan worden van de Driestroom en er zijn vaak gevallen met justitie waar in het heel erg prettig is, dat wij in ieder geval beschermd worden in het zetten van de juiste stappen. Of daarin ondersteund worden. **Jurist toegevoegd** **Beschermd bij zetten van stappen**
	M.1.14	Maar ik denk ja goed rapporteren, verslag uit brengen, collega's consulteren. Ja dat vind ik altijd heel belangrijk. Jezelf even toetsen omdat we natuurlijk alleen werken van zit ik op de goede weg. En dan heb ik denk ik negentig procent van mijn doelstelling om een goede begeleiding te waarborgen wel gehaald. Buiten de factoren die er dan omheen vliegen soms. **Rapporteren** **Collega's consulteren** **Jezelf toetsen**
	M.1.15	Ik denk dat het zeker nog verbeterd kan worden en dat er nog dingen afgetimmerd

		kunnen worden maar dat is stukken verbeterd. En bij dat eerste baby'tje was het ook zo dat de Driestroom nog bitter weinig zelfstandig wonen cliënten had. Dus dan krijg je gewoon minder mee te maken. In woonvormen komen toch minder zwangerschappen. **Ruimte voor verbetering** **Woonvormen minder zwangerschappen**
Een vraag die nog wel aansluit bij dat juridische. Wat zijn dan vooral de moeilijkheden op juridisch gebied?	M.1.16	Nou waar ik moeite mee heb is op dit moment het juridische stukje rondom de cliënt die nu ongeveer anderhalve maand zwanger is. En daar is een zoon uit huis geplaatst. De William Schrikker stichting is daarbij betrokken. Zij willen de volledige voogdij over het kind van negen jaar. Dat is uit een andere situatie geboren, met een andere vader. **Juridische stukje**
	M.1.17	Nou het gezin is, waar mevrouw nu woont ja, ze is niet opvoedingsvaardig, heeft een behoorlijk laag niveau, de kinderen van hem, want hij heeft drie zonen, zitten 's morgens aan de chips en de appelflappen. Dus het is allemaal niet ideaal. **Opvoedingsvaardigheid** **Laag niveau**
	M.1.18	en juridisch gezien wordt hier waarschijnlijk ook een vroegmelding gedaan. Zodra de William Schikker stichting weet dat ze zwanger is. Op dit moment zit ik van, het is al wel al wel bekend in het netwerk dat met dit gezin te maken heeft dat ik denk van ben ik verplicht om dat te melden dat ze zwanger is? Want ze wil het zelf niet vertellen. **Vroegmelding** **Wel of niet verplicht melden**
Tegen wie wil ze het niet vertellen?	M.1.19	Tegen de voogd. Ze vraagt mij, kan ik jou in vertrouwen nemen, ik heb een verassing, heel blij ik ben zwanger. In principe weet de cliënt ervan dat ik hun privacy waarborg maar dat is een ding dat ik deel met collega's. Dat het binnen de muren van het kantoor blijft. Op dat moment heb ik ervoor gekozen om te zeggen ik wist dat ze wilde proberen zwanger te worden. **In vertrouwen nemen** **Met collega's delen**
	M.1.20	Ik weet ook dat de gynaecoloog haar al heeft gewaarschuwd van pas op als jij zwanger wordt dan ga ik melding maken. En dat weet zij. Maar ondanks alles realiseert ze zich de consequenties niet. **Gynaecoloog gaat melden** **Consequenties niet overzien**
	M.1.21	Het is nu nog allemaal heel vers dat ze zwanger is. Ik heb nu zoiets van ben ik als hulpverlener verplicht om dat te melden of ben ik er voor de cliënt? Dat is dan zo'n dilemma. Waar zit ik met

		mijn oordeel? Moet ik het oordeel geven dat ik haar niet opvoedingsvaardig vind? **Oordeel geven** **Dilemma**
	M.1.22	Je bent altijd met normen en waarden bezig natuurlijk als je 's ochtends kinderen aan de chips ziet dan. Dan maak ik daar wel wat van, dan zeg ik goh waren er geen boterhammen in huis met een grapje. Dan zit ik ook van goh wie ben ik om daarover te oordelen omdat ik toevallig in dat gezin kom. Terwijl er misschien zo veel gezinnen 's ochtends aan de appelflappen zitten. Dan weet je het niet. **Normen en waarden**
	M.1.23	En is deze situatie met dit nieuwe kindje misschien wel mogelijk? Met de juiste ondersteuning. Met goede ondersteuning, ook ondersteuning bij het opvoeden. Ik weet bijna zeker dat jeugdzorg er niet zo over denkt. Dat de William Schikker groep zegt nee. **Ondersteuning bij opvoeding**
Dus als je dan meld weet je eigenlijk ook dat de consequenties groot zullen zijn?	M.1.24	Ja, en ik wil daar eigenlijk naar mijn cliënt toe niet medeplichtig aan zijn. Ook die beslissing. Dat oordeel kan ik niet geven, ik heb die bevoegdheid niet. **Oordeel geven**
	M.1.25	Ik ben geen behandelaar. Ik ben een ondersteuner voor haar. Ik zou haar adviseren. Ook misschien adviezen geven die ze niet zo leuk vind om te horen. Daar ligt ook mijn verantwoordelijkheid. Maar ik ben natuurlijk ook niet degene die de klokken moet luiden. Dan kom ik er niet meer in. **Geen behandelaar** **Adviseren**
Ben je dat verplicht of?	M.1.26	Weet ik niet, dat ga ik uitzoeken. Dat staat nog op mijn lijstje. **Uitzoeken**
Ik zit me nog even af te vragen u zei net van als de gynaecoloog weet dat ze zwanger is gaat die melden, is ze niet meer bij de gynaecoloog geweest dan?	M.1.27	Nee, ze is bij de verloskundige geweest. Die wil wel contact met mij vertelde ze. Ze is bij de gynaecoloog geweest omdat ze niet zwanger kon worden. Die vraag heeft ze daar neergelegd vorig jaar. En die heeft gezegd als jij zwanger wordt ga ik melding maken. Dus daar ging ze niet meer naar toe. En toen heb ik steeds stilletjes gehoopt dat het niet gebeurde. **Hoop dat het niet gaat gebeuren** **Verloskundige**
Het is toch gebeurt. Heeft ze daar ook met jou over gepraat, over die wens? Hoe stel je je daar dan in op?	M.1.28	Ja, ja. Dan probeer ik me zo neutraal mogelijk op te stellen. Zonder oordeel. Wel oog hebben voor wat gaat dat dan betekenen voor jou. Hoe gaat dat hier in huis, het huis is heel erg klein. Dan ga ik meer op het praktische in met haar dan op de sociaal-emotionele vragen. **Klein huis**

		Neutraal opstellen **Praktisch**
	M.1.29	Dat werkt met haar beter. Het daar over hebben over het hebben van een kind dat snapt ze niet, dat begrijpt ze niet. Er zijn zelfs mongolen die voor hun kind zorgen zegt ze dan of blinden, waarom ik niet? X heeft een hoger niveau dan ik, wat dan nog? Er zijn kinderen die voor hun ouders zorgen die een lager niveau hebben. Ze blijft in die strijd. Daar is ze niet toe in staat. Dat is heel lastig, dat is de beperking. **Strijd** **Beperking**
U noemde net, ze wonen heel klein. We hebben hier ook staan beschermende en risicofactoren tijdens de zwangerschap en daar staat wonen ook bij. Zou u nog meer beschermende en risicofactoren kunnen noemen die tijdens de zwangerschap voorkomen?	M.1.30	Ze rookt, dat doet ze niet minder. De voeding is niet optimaal. Heel veel onrust in huis, iedereen loopt er in en uit. **Roken** **Voeding niet optimaal** **Onrust**
	M.1.31	Het is vies. Heel veel katten, dan moet je denken aan de kattenbak schoonmaken. Of de gezondheidsfactoren zijn echt niet om over naar huis te schrijven. Zullen we dan samen stoppen met roken? Oww nee, nee dat doe ik niet. X is er toch ook goed uitgekomen dus er gebeurt niks. **Gezondheidsfactoren** **Vies**
	M.1.32	Dus dat is een risico. In huis dus dat is geen optimale situatie voor een baby. Wat ik belangrijk vind, ik weet niet of dat bij jullie vragen staat maar wat ik even wil zeggen is het feit dat het eerste kind uit huis is geplaatst, op twee jarige leeftijd. Heeft gemaakt dat ze steeds wil bewijzen dat zij een goede moeder is. Dus ze past op heel veel baby's in de buurt. En dan zegt ze, zie je wel dat ik het kan. Jullie geven mij de kans om te laten zien dat ik het kan. Dus ze wil steeds maar dat bewijs leveren dat ze het wel kan. Dat ze wel een kind kan opvoeden. En dat maakt misschien eigenlijk ook wel een beetje dat ze dus weer zwanger is geworden. Weet ik niet zeker maar het zou kunnen. **Bewijzen dat ze het kan** **Oppassen op baby's**
	M.1.33	Ze heeft ook een onderzoek thuis gehad van de raad van toezicht, hoe het thuis allemaal er aan toe gaat. Nou toen was het heel netjes en het hele huis werd opgeknapt. Want als ik dat doe dan krijg ik mijn zoon terug. Als ik dat doe, als ik aan alles wat jullie vragen, wat jullie wensen

		voldoe dan krijg ik mijn kind terug. En dat is natuurlijk niet gebeurt. En dat raadonderzoek is afgesloten in november vorig jaar. **Kind terug krijgen**
	M.1.34	Nu is ze zwanger en komt er weer een onderzoek, om te bepalen dat zij geen zeggenschap meer heeft over haar zoon. Ja, ze heeft een toeziend voogd en straks gaan alle rechten zeg maar naar de William Schrikker stichting. En dan wordt dat stopgezet en dan hoeft ze niet ieder jaar meer naar de rechtbank. Nee, zij wil wel ieder jaar naar de rechtbank. Aan de raad bewijzen dat ik kan oppassen. **Voogd** **Bewijzen dat ze kan oppassen**
Welke obstakels bent u tegen gekomen in de zwangerschap? Dus wat lastig is. We hebben al een aantal dingen besproken natuurlijk van de juridische kant.	M.1.35	De ethische kant is dan het dilemma. Je eigen normen en waarden. Je soms het er over hebben maar ook hoe je de ondersteuning aan de cliënt moet geven. Dat is een persoonlijk dilemma denk ik. Ja dat zegt altijd iets over jezelf vind ik. Wat je hebt aan normen en waarden en in hoeverre je dat ook belangrijk vind voor de cliënt. Er zijn mensen die zijn er gewoon verschillend in. **Ethisch dilemma**
	M.1.36	Ik ben wel een ster in het loslaten daarvan. Daarmee kom ik ook weer een beetje op dat juridische waar ik wat langer op zou wachten. Een ander zou oh zwanger, oh dat kan niet, kan niet, mag niet gebeuren. Ja die zou eerder de stap zetten naar dat soort maatregelen dan dat ik dat doe. Dan denk ik zolang ik dat van mezelf weet kan ik daar op letten ook. Het ethisch dilemma. **Loslaten** **Eerder maatregelen**
	M.1.37	Het samenwerken met andere disciplines. Mevrouw komt voor in een netwerkbespreking. Overlastgezin daar staan ze bekend om. Daar ga ik een keer in de vier maanden mee om tafel. De woningbouwvereniging probeert hun te pakken op overlast en een dossier op te maken zodat ze uit huis gezet kunnen worden. Die weten nu ook dat ze zwanger is. **Samenwerken** **Overlastgezin** **Netwerkbespreking**
	M.1.38	Er zitten twee wijkagenten bij, die stalken partner van mevrouw omdat hij steeds dingen doet die niet mag. Zij proberen dus ook een dossier op te bouwen om ze de wijk uit te krijgen. Dat weet ik en ik kom ook in dit gezin. Daar heb ik het bewust niet over. Maar in een netwerkbespreking merk ik wel ja dat het belang van het opstellen van het aantal aanklachten dat er komen, dat, dat belangrijker

		is dan het belang van de familie. **Belang van familie** **Dossier op bouwen**
	M.1.39	Ik denk hoe meer je gaat tegenwerken in plaats van ze te verlijden om mee te doen, op een goede manier, op een leuke manier. Dat er steeds meer weerstand komt. Dus het kan ook nog zijn dat ze uit huis gezet worden. Dat is geen prettig vooruitzicht voor een kindje dat geboren gaat worden. **Tegenwerken** **Uit huis gezet**
En is een netwerkbespreking dan, dan zit u daar meer in de rol om het op te nemen voor de cliënt.	M.1.40	Ja, als ondersteuner van de cliënt. Ja, en ze proberen onder pressie de familie ergens heen te krijgen. Misschien dat het lachwekkend is maar ondertussen gaan daar allemaal nare dingen gebeuren in die familie en dat heeft heel veel impact op het gezin. **Nare dingen** **Ondersteunen van cliënt**
De mensen zitten daar dan meer uit eigen belang eigenlijk	M.1.41	Ja, of om te voldoen aan de regeltjes van de baas. Die woningbouwvereniging moet zorgen dat er geen overlast bezorgd wordt in de buurt en de agenten dat er geen overtredingen plaatsvinden. En daar heb ik niks mee. Daarvoor ben ik er gewoon niet. Dat soort ja belemmerende factoren. **Belemmerende factoren**
	M.1.42	In de straat woont aardig wat familie. En die staan als een man achter de familie met betrekking tot het uit huis halen van kinderen dan wel het feit dat X uit huis is geplaatst. Die vinden allemaal dat ze dat kunnen en we rammen ze wel in elkaar. Het is familie van hem. Zijn zus woont aan de overkant en nog wat buren waar ze contact mee hebben. En dat houdt elkaar allemaal de hand boven het hoofd. Als er wat gebeurt dan.. Nee, nee allemaal bevestiging dat ze het kan. En blijven vechten. Weet je wel dan komt er iemand langs. Blijven vechten hoor, doei gaan ze weer. **Familie als 1 man achter cliënten** **Blijven vechten**
We hebben familie hier dan ook wel als beschermende factor staan maar het is misschien ook niet altijd beschermend dan.	M.1.43	Nee, in dit geval is het niet beschermend. **Niet beschermend**
	M.1.44	Het eerste kind is dus uit huis geplaatst, dus die zijn ook hartstikke boos. Maar het is allemaal zo simpel, zo eenvoudig, voor hun. De onderliggende, de factoren die er aan komen die hebben ze helemaal niet in de gaten, echt niet. Heel naïef. **Boosheid** **Naïef**

	M.1.45	Alleen sommige dingen zijn ze heel erg geslepen in hè, om hun recht te halen, of om dingen te organiseren, of geld te hebben. Ze hebben 1 uitkering, daar leven ze met z'n allen op. Ja, een Wajong uitkering, van de vrouw, dat is 900 zoveel per maand, en er zit een partner in huis en drie opgroeiende jongens, van 14, 16 en 18. Nou ik denk dat er gejat wordt. Ja, gejat, gehandeld, en soms wil ik het gewoon niet weten. Anders heb je geen werkruimte meer. **Geslepenheid** **1 uitkering** **Gejat/gehandeld**
	M.1.46	maar in dit geval is de familie absoluut geen beschermende factor. Nee en dat herken ik ook eigenlijk helemaal niet binnen het BZW gebeuren. Ik ken geen gezin, waar kinderen zijn of waar familie betrokken is, hele kleine netwerkjes hebben ze hè. Met een eigen cultuur en eigen manier van leven ja, iedereen heeft ook hetzelfde. Er zit zo'n kringetje om heen, van allemaal mensen waar ook het kind uit huis geplaatst is. **Familie geen beschermende factor** **Klein netwerk** **Eigen cultuur**
En u zei net ook van ze zien alles een beetje simpel zeg maar. Ik zit ook even te denken, als mevrouw dan zwanger is, hoe ziet ze het zeg maar voor zich als de baby er is, denk ze daar over na of..?	M.1.47	Nee, ze is heel hard bezig om een baby kamertje klaar te maken, want dan heb ik dat al voor, als ze er dan achter komen dan heb ik mijn babykamer al klaar, hè, dus das een stukje gevecht. Hoe moet ik het mijn zoontje vertellen dat ik zwanger ben, hè, haar zoontje van 9. Ik moet de volgende keer maar iets langs aantrekken, zodat ze het niet zien. De vorige, twee weken geleden hadden we hier een netwerkbespreking, ze zien het toch nog niet dat ik zwanger ben, moet ik mijn jas aanhouden, dus ja, hele banale dingen waar het eigenlijk helemaal niet over gaat, maar haar heel erg bezig houdt. **Banale dingen** **Gevecht**
Maar dan ziet zij dan niet in.	M.1.48	of ze wil het er niet over hebben hè. Dat het nu nog te veel pijn doet, om dat te erkennen ofzo, dat zou ook kunnen, maar. En daar ga ik het zeker met haar over hebben, de komende weken staat ook in mijn plan. Ja hoe ga je dat doen, als iemand een opmerking maakt. **Pijn** **Niet over willen hebben**
Ja, da's best lastig nog, om daar over in gesprek te gaan.	M.1.49	Ja. Maar dan probeer ik het wel in de ondersteunende zin te zeggen, van wat kan ik voor je doen, als dat gebeurt hè, als de William Schikker Stichting vragen aan jou gaat stellen, wat dan? Wil je dat samen met mij de

		boodschap brengen, of hoe wil je dat? Zo kan ik haar mentaal een beetje voor bereiden, welke stappen ze kan zetten. **Ondersteunende rol** **Mentaal voorbereiden**
Hoe ga je bijvoorbeeld om met die gezondheidsfactoren, als je dus inderdaad ziet dat ze ongezond eet en dat ze rookt, ga je daar over in gesprek ook?	M.1.50	Daar ga ik over in gesprek. Maar ik weet gewoon dat het daar helemaal niets uithaalt. Nee. Nee ik ontbijt niet, nou dan heb je alternatieven. Ik lust geen brood, lust je yoghurt nee mag ik niet hebben. Nou dan probeer ik het wel te hebben over alternatieven te zoeken dat ze wel gaat ontbijten. Probeer te minderen met roken. **Alternatieven zoeken** **Minder roken**
	M.1.51	Ik ken haar nu 4 jaar, dus onderhand weet ik ook wel een beetje, nou wat werkt en wat niet werkt. En ik blijf het ook wel zeggen, hè van het is belangrijk en ga naar de huisarts en gelukkig is de verloskundige nu ook in beeld. En die zullen haar daar ook op wijzen, en als ik contact heb met de verloskundige dan weet ik ook weer wat ze heeft afgesproken. Dan kan ik daar ook op doorwerken hè. Op doorgaan. Ja. **Doorgaan op verloskundige** **Wat werkt wel en niet**
En ik vroeg me ook nog wel af wat dan de belangrijkste reden voor die uithuisplaatsing is, en dat ze er nu zo bang voor is?	M.1.52	Ja ze heeft dat destijds natuurlijk meegemaakt, en daar zit gewoon heel veel verdriet en leed en boosheid. De gynaecoloog heeft het haar natuurlijk gezegd, van nou luister, als jij zwanger wordt dan ga ik melding maken. Ze weet dat het andere kind van negen dat die ook onder volledig toezicht word gesteld, dat er een onderzoek komt. Dat gaat ze natuurlijk ook aanvechten, zo denkt ze nou natuurlijk ook. **Verdriet, leed, boosheid** **Aanvechten**
	M.1.53	En ze lijkt het zich niet echt te realiseren, is moeilijk te peilen soms hè. Van wat is het verborgen stukje, wat speelt er zich in het gezin af, wat ik niet hoor, dat kan. Ze is wel heel erg open en kwetsbaar daar in eigenlijk **Moeilijk te peilen** **Niet realiseren**
	M.1.54	Ja ik denk dat het kind echt uit huis wordt gezet zodra het geboren is, dat het bij haar weg wordt gehaald. Dat denk ik echt. **Uithuisplaatsing na geboorte**
En dat is dan omdat ze niet geschikt wordt bevonden voor opvoeding,	M.1.55	Ja. Vanwege haar niveau, maar ook wel omdat al die onderzoeken liggen er al, van het vorige kind. Dus er ligt al een stevig fundament van aantijgingen, waarop justitie gaat bepalen en de rechter gaat zeggen, nee. En goed dan moet iedereen wel ingang krijgen om te kunnen onderbouwen, en ze heeft zelf ook een advocaat, dus ze zal alles in het werk stellen, hè

		om het niet te laten gebeuren. **Aantijgingen**
Want wat is haar niveau?	M.1.56	Haar kind is negen en zij functioneert op een lager niveau dan haar kind. Zeker ook op sociaal-emotioneel gebied. **Niveau lager dan 9 jaar**
Dus dat ze dan ook dat ze cognitief wel hoger functioneert dan sociaal-emotioneel, oké.	M.1.57	Ja ze is ook wel streetwise, streetwise, noem je dat, dus alles wat ze oppikt, wordt een kakofonie van nadoen, maar de basale intelligentie en sociaal-emotioneel is ze ontzettend verwaarloosd vroeger, thuis. Ook uit huis geplaatst en dat herhaald zich en herhaald zich. **Nadoen** **Vroeger uit huis geplaatst** **Herhaling**
Dat is ook wel weer een risicofactor dan, zelf een slechte opvoeding, of slechte jeugd gehad.	M.1.58	Ik heb een andere moeder en die functioneert op emotionele leeftijd van een kind van 8 maanden. Die is zo beschadigd in haar jeugd dat ze functioneert, maar er zitten helemaal geen gevoelens of geen warmte kunnen delen. En die wil haar kind niet meer zien. Geen contact meer willen, ja zo kan het lopen. En die woont ook niet bij de moeder hoor, die woont bij de vader. **Beschadigd door jeugd**
	M.1.59	Kijk, als je naar kwaliteitseisen van de opvoeder, kunnen opvoeden, gaat kijken, en daar is de William Schikker Stichting natuurlijk heel erg mee bezig, die vertegenwoordigen het belang van het kind. **Belang van kind**
	M.1.60	Wat ik daar in zie, is dat zij minder goed in staat zijn om in die belevingswereld van iemand met een lichte verstandelijke beperking of in dit geval een wat zwaardere verstandelijke beperking, te bewegen en zo iemand te stimuleren om het contact zo optimaal te houden. Al heel vaak is er een wig, er is een strijd tussen de instanties ten opzichte van de ouder. Dan verdedig ik wel samen met de cliënt de belangen. **Strijd tussen instanties en ouders** **Belangen verdedigen**
Is het helpend als je zelf ook kinderen hebt gehad, of je merkt dat cliënten dan anders op je reageren?	M.1.61	Weet ik niet, ik heb geen kinderen. **Geen kinderen**
Maar dat maakt geen verschil?	M.1.62	Nee ik heb nooit gehoord van jij weet dat niet, nu is dat door mijn leeftijd, ik ben 55. Die mevrouw die nu zwanger is net, die had een jongere voogd, en dat wilde ze niet. Nee die moet ouder zijn. Die moet zelf weten wat het is om moeder te zijn. Dus dat verwacht ze wel van de voogd, maar niet van mij. **Zelf moeder zijn**
Want het is denk ik ook wel heel belangrijk dat ze juist iemand hebben	M.1.63	Kijk en in het begin moet je natuurlijk wat contacten opbouwen, wat persoonlijke banden

die, die ze niet, die niet bij voorbaat al zegt, nou het gaat toch niet lukken.		smeden, in de zin van professioneel persoonlijk. En dan langzamerhand kom je daar binnen. **Binnen komen** **Contact opbouwen**
	M.1.64	Ik leg meestal wel de vraag bij de cliënt, of van het is jouw beslissing, maar ik denk als we het zo gaan doen dat het dan misschien beter is. Denk er maar over na. Dat wil niet zeggen dat ik lui achter over zit, en van nou het is gezellig, we hoeven niks te doen. Maar dat ik wel een bevoorrechte positie heb. Het is ook de manier waarop, de toon, en het moment waarop ik dingen kan zeggen. Of dingen, als ze papieren moeten ondertekenen voor de Driestroom dan ga ik dat niet doen als er hectiek is, of ze is gespannen, nee dan blijft het maar drie weken in de tas, ook al moet het af zeg maar. **Bevoorrechte positie** **Manier, toon waarop je iets zegt**
Ik zat me net nog even af te vragen van je zei dat je van mevrouw had gehoord dat de verloskundige contact met u wilde zeg maar, stemmen ze daar wel gewoon mee in, vinden ze dat verder prima?	M.1.65	Ja ze heeft het telefoonnummer gegeven. Ook bij de vorige zwangerschappen die ik meegemaakt heb. En zij vertelde ook dat de verloskundige ook had gezegd, vertel nog maar niks aan de William Schikker bescherming, maar ik weet niet of dat waar is. Dus ik ga contact opnemen en vragen nou waar kan ik bij ondersteunen, of ik ga een keer met haar mee. **Contact verloskundige**
	M.1.66	En dan wacht ik maar af. Maar niet vooruit lopen op de zaken, nee. Want dat word een drama daar. **Niet op zaken vooruit lopen**
En helpt dat ook om er naar toe te leven zeg maar?	M.1.67	Ja daar ben ik me wel op aan het voorbereiden, want wat kan er dan gebeuren. Ik kan me ook voorstellen dat ze heel anders gaat reageren, omdat ik het nu een paar keer heb meegemaakt dat die onpopulaire maatregelen rondom het zoontje werden genomen, en dan moet ze heel hard huilen, maar het is eigenlijk ook niet echt huilen wat ze doet dan. Een soort gemaakt huilen, drama, iedereen er om heen, familie, buren en het komt wel goed. En dan zegt ze, maar morgen ga ik toch lekker carnaval vieren. Klaar. Als dat haar manier is om ja, met de dingen om te gaan dan is dat zo. **Drama** **Manier om met dingen om te gaan**
	M.1.68	Nou ja ik probeer mijn positie altijd wel neer te zetten van bij bijvoorbeeld de William Schikker Stichting benadrukken dat ik daar binnen kom en ondersteuning kan bieden. En dat ik dus geen behandelaar ben in de zin van dat ik regels op kan leggen. **Regels op leggen** **Positie benadrukken**
	M.1.69	Ja. Anders gaan mensen dat van je verwachten

		hè. Ik kan de voogd in ieder geval wel vertrouwen daarin, als ik zeg nou luister, dit is wat ik weet, maar laat niet weten dat je het via mij hebt. Ja want dan kom ik er niet meer binnen dan komt er niemand meer binnen van de Driestroom. **Niet meer binnen komen**
Zou je zelf wel melding doen bij het AMK?	M.1.70	Ja, ik heb wel melding gedaan hoor bij het AMK, bij gevallen van kindermishandeling. Maar die meldingsplichtheid is veilig hè, dan worden er geen naam en toenaam gezegd. Dat kan van de buren zijn of. Nee dat heb ik wel gedaan, in het geval van oei. **Melding AMK**

Interview medewerker 2

Gint: Jullie gaan mij interviewen, of zal ik eerst iets vertellen?
Int: Nou, als u eerst wat kwijt wilt dan mag dat natuurlijk.
Gint: Nou, ik had een eeh, we hebben kort geleden een tip gekregen van onze orthopedagoog. Dat er een boek over dit onderwerp is verschenen. Ik vroeg me af of jullie dat boek kennen. Van Ineke Verdonk.
Int: Weet u de titel?
Gint: Ze zeggen dat we het niet kunnen. Dat is een heel goed boek.
Int: Nee dat kennen we nog niet.
Gint: Ineke Verdonk is een medewerker van MEE, Gelderse Poort en het boek is net uit. We hebben het aangeschaft maar dat rouleert dan zeg maar binnen ons team. Dus iemand leest het dan thuis. Dat maakt niet uit maar dan kan ik het dus niet laten zien. Maar het is een heel goed boek, ze zeggen dat we het niet kunnen. Over dit onderwerp.
Int: We zullen het eens vragen.
Gint: Alle literatuur van Suikerbuik enzo heb je?
Int: Ja dat gaat voornamelijk over seksualiteit enzo toch?
Gint: In het boek staat wel een hoofdstuk ook over kinderen ja of nee.
Int: Oke, ja daar hebben we ook wel even moeite mee gehad. Van wat moeten we nu wel en niet lezen en ons onderzoek gaat toch echt wel over wat de client nou als ondersteuningswens heeft en dan is dat toch weer net iets anders dan een kinderwens. Dan moesten we goed zoeken naar wat we wel en niet eeh. We hebben ook heel veel literatuur over de opvoeding en dat soort dingen en dat valt er dan ook weer net buiten.
Gint: Ja, dat is dan weer daar na.
Int: Ja, wel de voorbereiding op ouderschap natuurlijk.
Gint: Ja, leuk.
Gint: Meer hoef ik van te voren niet kwijt.
Int: Oke, is het voor u verder duidelijk waar het onderzoek over gaat.
Gint: Ja hoor
Int: De eerste vraag is wat je functie is binnen de Driestroom
Gint: Ik ben sinds ehm. Ik was eerder persoonlijk begeleider maar ik ben sinds een maand ehm teamcoördinator.
Int: Oke, en welke werkzaamheden komen daarbij kijken?
Gint: Van teamcoördinator?
Int: Ja
Gint: Nou, ik werk 26 uur in de week en daarvan staat 8 uur apart voor coachen van ehm mijn team en ja het meedraaien in de zeg maar management, organisatorische functies, overleggen en en voorbereiden. Je hebt toch een beetje, ja hoe zeg je dat een helikopterview over het team en je zorgt dat het gewoon, ja dat iedereen het naar de zin heeft natuurlijk, dat is het coachen en ook dat de voorziening goed draait. Dat het ook financieel dat het niet te slecht gaat. Ja en een aanspreekpunt als iemand ziek is of dreigt uit te vallen of wat dan ook. Dat hoort allemaal bij het coachen eigenlijk. En dan is de rest dat is 26 min 8 over. Dat is 18 uur en dat is voor mij begeleiden van cliënten.
Int: Ja, en daarbij bent u ook in aanraking gekomen met zwangere cliënten?
Gint: Ja, niet zo veel hoor, er zijn er niet zo veel die zwanger raken. Maar de client waar we nou, of waar we in ieder geval volgende week op bezoek gaan die had een kindje toen ik haar in begeleiding kreeg. Tijdens de begeleiding heeft ze kindje nummer twee gekregen zeg maar en de derde die is nu op komst.
Int: Oke,
Gint: Dat is wel illustratief denk ik dan.
Int: Ja, ja zeker.
Gint: Zij is 14 mei ongeveer uitgerekend.
Int: Oke, dat is al snel.
Gint: Ik weet niet of dat al te snel is voor jullie.
Int: Ow nee hoor, dat in principe niet. Ehm, kun je ons vertellen wat je tot nu toe aan begeleiding hebt geboden aan de cliënt die zwanger is?
Gint: Ja, nou eigenlijk hebben cliënten eigenlijk een behandelingsplan, een begeleidingsplan he. Daar staat eigenlijk de ondersteuning in wat je normalitair doet. Daar komt dan bijvoorbeeld ja de kraamzorg om de hoek kijken. Of in ieder geval, hoe zeg je dat, als ze naar het bureau moeten. De zorg voor het ongeboren kind. Als die papieren komen en ze snappen het niet help je ze het lezen. Je vertaald de post. Dat is eigenlijk

zo'n algemene begeleidingsvraag. Dus als de post binnen komt of betalen van weet ik het wat. Dan doe je dit ook. En als ze het niet kunnen vinden de zorg, dan help je ze zoeken. En veel praten, ik praat veel erover.
Int: Ja?
Gint: Ja, ik ben een beetje het type van bemoeien. Eigenlijk is dat niet eeh he als iemand een kindje krijgt hoef je je daar niet mee te bemoeien. Maar wij hebben zelf ook kinderen. Dan denk ik nou er komt best wel wat op je pad. Dat je mensen bewust maakt met wat er gaat gebeuren. Ja alles.
Int: En dat accepteren ze dan ook wel?
Gint: Ja
Int: Oke, dat is wel heel prettig, dat ze daar ook over willen praten dan.
Gint: Ja, in dit geval zeker ze vinden het. Het is een beetje een lastige gezinssituatie. Er zijn vader en moeder en een inwonende broer van moeder. Er is wat ehm vermoeden van misbruik, verwaarlozing. Maar vermoeden van. Het is altijd moeilijk om dat bespreekbaar te maken. Dit moet je dan ook vooral niet volgende week loslaten aan het gezin. Wij hebben de melding gedaan bij het AMK. Dat is wat erachter zit en wat belangrijk is om te weten. Ze hebben heel veel hulpverlening gehad ook van bureau jeugdzorg en kraamhulp. Eigenlijk hebben zij met iedereen ruzie, behalve met ons. Terwijl wij de melding hebben gedaan. Dus wij hebben de raad ingeschakeld. Er is een raadsonderzoek geweest voor het tweede kindje waarvan ze zwanger was. En al die boosheid. Laat mensen boos zijn. Laat ze gewoon in hun waarde. Eigenlijk moet je dan met hen boos zijn. Dat is een manier om in contact te blijven. Want als ze iedereen er uit gooien en ook ons dan gaat dat gewoon straks, dan worden de kinderen uit huis gehaald. Ja dat altijd wel het idee van zolang het gezond is, dat het opvoedingsklimaat gezond is dan moet je dat vooral ondersteunen met alle middelen die voor handen zijn.
Int: Ja
Gint: Dus je schakelt dan ook, in dit geval hebben we bewindvoering voor de kinderen aan gesteld, dat is van de William Schrikker groep. Daar zijn jullie wel mee bekend denk ik. Dus daar heb je dan contacten mee. Een gezinsvoogd is er dan. Die daar dan is en die volgt het gezin en daar heb je dan hardop overleg mee. En hardop zeg ik dan dat in dit geval eehm de client is heel erg achterdochtig, dus alles wat er achter hun rug om gebeurt is fout. Heel zwart wit.
Int: Ja
Gint: Ja als er gebeld wordt dan doe ik dat het liefste met hun aan een tafel want dan hou je het ook ja. Begeleidbaar zeg maar. Dat is ook de insteek, de manier van begeleiden bij hun.
Int: En zij eh, weten zij dat jullie de melding hebben gedaan bij het AMK?
Gint: Nee, en dat moet ook zo blijven. Er zijn meerdere hulpverleners in het gezin geweest. Ze hebben pedagogische gezinsbegeleiding gehad. Dus dat is ook van de Driestroom van ambulant kinderen. En daarvan is een collega binnen geweest. Of in de begeleiding geweest maar dat was dus fout. Daar was geen match dus die hebben ze gewoon er uit gezet. Terwijl ze het wel nodig hebben he want het is ook opgelegd door de William Schrikker of door de raad, door de rechter. Maar die hebben ze er uit geduwd. Maar nu is er van een andere stichting is er wel iemand bij, maar het loopt nog niet goed dus eehm ja daar voel ik me ook verantwoordelijk voor. Dus ik pak dat stukje ook een beetje mee. Door eigen ervaring weet ik ook wel wat van kinderen dus dat doe je er dan een beetje zo bij. Maar officieel moet het niet zo zijn.
Int: Nee, want officieel ben je daar voor de ouders.
Gint: Ja, voor de ouders.
Int: En dan voor een van beide of voor allebei?
Gint: Nee, er is een indicatie voor een van beide. Vader heeft ook een indicatie mogen aanvragen is daarvoor ook bij MEE geweest maar hij wil niet. Eveneens met broer. Die is bekend vanuit het verleden bij MEE. Het zijn mensen met een behoorlijke hulpverleningsgeschiedenis. Een hele nare. En ehm maar hij wil ook geen begeleiding.
Int: Dus alleen zij heeft begeleiding?
Gint: Ja, maarja, hoe werkt het dan? Dan kom je daar binnen, je zit aan tafel. Je zult het ervaren volgende week. Iedereen is daar toch in huis. Je moet er wel iets mee, of je doet er iets mee. Kijk het is een bepaalde manier van huishouden. Het was daar heel ernstig vies. Een hele vieze keuken met vieze dingen en alles. Ik weet niet wat je ooit al is gezien hebt maar hele vieze dingen. Nu is het wel te doen. Het hangt ook af van het tijdstip waar op je binnen komt. En of je een afspraak maakt of niet. Maar het is wel, ja ik vind het wel een ontzettende uitdagende begeleiding maar ook wel heel erg dat het bij mij van binnen botst. Ik bedoel wij, als Driestroom doe je een melding, maar je komt er wel. En er gebeuren dingen dat je denkt nou dat zou ook anders kunnen ofzo, maar het gebeurt wel.

Int: Dat is wel lastig dan. Ik zit ook nog even te denken. U gaf net aan van je komt daar eigenlijk voor mevrouw zeg maar. De anderen kom je ook mee in contact. Dan zit ik even te denken met de ambulant kinderen zeg maar, of de Driestroom daar iets mee zou kunnen.
Gint: Ja, er is een gezinscoach is er. Dat is iemand die BZW begeleiding doet, dus meer voor post ondersteuning of gaat naar organisaties voor de ouders. Maar die ook die pedagogische gezinsbegeleiding kan bieden.
Int: Oke
Gint: Daar is een iemand voor in de stichting en ehm ja, het zou op zich mooi zijn als er meer zouden zijn, maar dat is nog niet zo. Eeh ja, we werken nou dus veel samen met ambulant kinderen. Die vraag voor ambulante kinderbegeleiding is weer terug gekomen bij de Driestroom. Maar dat is vers van de pers hoor, dus dat moet allemaal nog geregeld worden.
Int: Want dat was eerst weer in handen van een andere organisatie?
Gint: Ja, dat was uitbesteed. Dan gaat dat zo met indicaties. Ik weet niet of jullie op de hoogte zijn van hoe dat gaat met indicaties?
Int: Ja, een beetje.
Gint: Het CIZ?
Int: Ja,
Gint: Nou, het CIZ had een klasse 5 voor dit gezin afgegeven. Die ging volledig naar de stichting zo zijn. En ehm daar van die klasse 5 bieden wij een klasse 2. Dus dan blijft er een klasse 3 over voor dat stukje ambulant kinderbegeleiding. En zo zit dat in elkaar. Maar dat is de technische kant.
Int: Ja, nou ja ook interessant. Ehm even kijken hoor, owwja. Wat heeft u als begeleider vanuit de organisatie meegekregen wat u kan bieden. Dus zeg maar een soort handvaten?
Gint: Nou daar ben ik ook gaan zoeken. Want er is ook vanuit MEE. Ik zoek ook maar waar ik het kan vinden. Maar MEE heeft zo'n pop waarop ouders kunnen oefenen. Dus ja dat geef je dan aan naar ouders. Dus ja op die manier ehm biedt je in ieder geval eh. Begeleiding of in ieder geval biedt je aan wat er mogelijk is. Aan het leren opvoeden, of als het kindje geboren is wat je dan tegen komt. Ook al heeft het kindje gedronken dat het nog steeds kan blijven huilen. Want dat is vaak het punt waar ze niet tegen kunnen al dat gehuil en genuil. Dat is bij dit gezin ook het geval. Ik probeer het in ieder geval. Humor is bij hun een ingang. Dan hou je het wat luchtig, ook al is het niet allemaal even luchtig. En zo praktisch mogelijk. En altijd toetsen of ze snappen wat je zegt. Dat niveau is altijd zo, sommige mensen komen op vrij hoog niveau over. Deze mensen zijn best wel beperkt maar hebben ook in hun leven het nodige meegemaakt en eeh. Moeder is overleden die eigenlijk best wel een grote spil was voor de vrouw in dit gezin. Dus de moeder van broer en haar. Die moeder was altijd van kom maar bij mij dan wordt het wel goed. Nou moeder is overleden dan doen ze dat gevoel samen. En er is wel een vader maar de vader is ook lichamelijk niet zo in orde. Is hartpatiënt. Woont wel in de buurt, komt vaak langs met zijn nieuwe vrouw. Dus er is weer een stiefmoeder. Daar is redelijk contact mee. Dus ja het is een bepaald milieu.
Int: Dat is wel leuk dat u dat zegt want we hadden ook een vraag over beschermende factoren. Daar hadden we ook het netwerk bij staan. Want dus u denkt ook wel dat, dat heel helpend kan zijn een netwerk?
Gint: Ja, ze redden het niet alleen, zeker niet als er straks drie kinderen zijn. Maar misschien ook wel hoor, dat weet je niet. Ze hebben dus, ze hebben al kinderen. En X dat is het oudste dochtertje die wordt vijf. Zit in ieder geval op de kleuterschool in de buurt. Die heeft in het MKD circuit is ze geweest. Daar waren ouders het helemaal niet mee eens. Daar hebben ze het ook weggehaald enzo. Nu hebben ze zelf een kleuterschool in de buurt gevonden die ja. Waar ze mag komen en zo. Waar ze aangemeld is enzo. Ze doen het graag op hun manier en het is goed gevonden.
Int: Oke,
Gint: Daarin komen ze gelukkig, ja als ouders als je je kinderen naar school brengt kom je andere ouders tegen he dus dan krijg je gesprekken of niet. Maar in ieder geval je komt er uit. Met name ook voor de kinderen he. Die komen in contact met andere kinderen. Met buurkinderen bijvoorbeeld en dan kan er gespeeld worden. Ja voor de kinderen is dat in ieder geval wel een stuk gezonder.
Int: Ja, dat dat contact er is.
Gint: Ja, eerst werd ze altijd opgehaald door het busje. Dan wordt het echt zo'n busjeskind. En dat is in de regel zielig. Dat etiket dat willen ze gewoon niet. En vader van het ongeboren kind. Want dat is dan niet de vader van het eerste kindje. Wel van nummer twee en nummer drie zeg maar die heeft zelf een heel vervelend verleden. Die is zelf in een pleeggezin opgevoed. Volgens mij is hij behoorlijk mishandeld. Verwaarloosd, emotioneel verwaarloosd. Daar heeft hij echt een knauw van.

Int: Dat is wel heftig dan, zou dat ook nog invloed kunnen hebben op de opvoeding van zijn nieuwe, eigen kinderen zeg maar.
Gint: Ja, ik denk het wel.
Int: Dat is dan als het ware ook alweer een risicofactor waar we ook een vraag over hadden.
Gint: Ja, plus dat er ook drie volwassenen zijn he. Drie volwassenen die zich allemaal bemoeien met de opvoeding van kinderen. Het is een gewoon rijtjeshuis waar ze wonen. Qua slaapplekken is het twee kinderen. De baby komt straks bij de ouders op de kamer. De twee andere kinderen hebben een eigen slaapkamer en voor de broer is er een andere slaapkamer. Maar het is heel vaak dat ik op huisbezoek ging en dan werd broer net wakker en dan heeft hij toch die nacht op de bank geslapen in de huiskamer dus ja het is niet allemaal even nou ja wenselijk zeg maar. Huisdieren ze hebben heel veel huisdieren gehad. Zo'n klos van een hond hadden ze. Die is dood. Maar ik bedoel dat is er allemaal wel. Ze hebben een meisje trouwens en een jongetje. En ze is zwanger van een meisje, volgens mij weet ze dat al. Maar dan lag het jongetje op een kleedje waar die hond net had gelegen met allemaal open wonden en dan. He dat, daar wordt je zelf al helemaal onpasselijk van. Dat wat je ziet dat benoem je. Dat is ook het contact, ja de manier van begeleiden. Dat wat je ziet benoem je. Ik vind het gewoon smerig zeg maar, maar dat ga je niet zeggen. Ik ga niet zeggen dat ik het smerig vind maar ik ga wel zeggen dat ik het niet handig vind voor de hygiëne. En dan speel ik het op de kinderen, alles via de kinderen. Dan snappen ze dat het inderdaad niet helemaal handig is. Maar het is maar een van de voorbeelden. Die hond was overleden, hadden ze een ander hondje maar die zouden ze ook verkopen want die had het jongetje gebeten.
Int: Oww,
Gint: Ja, het is niet zomaar een gezin daar waar we heen gaan maar dan denk ik ja het zijn wel allemaal dingen die gebeuren en dan.
Int: Het komt er allemaal bij kijken dan. Nu we het toch over beschermende en risicofactoren hebben. Zijn er nog meer dingen die u dan daarover zou kunnen noemen.
Gint: Ehm, ja de financiën. Ze zitten vinden ze zelf niet heel breed in het geld. Maar ze hebben drie Wajong uitkeringen komen daar binnen in het huishouden. En ehm ze hebben iemand bij de gemeente die hun financiën beheert. Dat is dan van moeder en van vader maar ook van broer. Diegene die dat voor hun doet, doet dat voor hun allemaal. Dus de gemeente heeft het financiële overzicht. Waar het een tijd geleden over ging. Toen hadden ze een bewindvoerder, vrijwillig, die was aangesteld. Dan kregen ze geld overgemaakt om de week door te komen zeg maar weekgeld. Daar werd ik dan bijvoorbeeld op vrijdagmiddag om vier uur over gebeld. Ehm ja een probleem want we hebben geen geld meer voor het jongetje en ja hij moet toch een flesje krijgen. En ja het weekend staat voor de deur hoe moet dat nou? Dan zit ik daar op de fiets, mijn weekend is ook net begonnen. Dan ga je dat in gang zetten. Wat blijkt nou, ze roken allemaal. Dan heb je het over risicofactoren. Je moet wel prioriteiten stellen. Kinderen kosten geld. Dat is dan luiers, voeding. Ja toch wel rust, reinheid en regelmaat zeg ik altijd. En als jullie er voor kiezen om wel te kunnen roken het weekend over maar dat er geen geld is voor melk voor de baby dan is dat jullie keus. Dat is hun manier he. Ze leggen snel hun probleem bij jou neer. Jij bent ervoor om het op te lossen, dus los het maar op. Dat was altijd een hoop gedoe. Dat gedoe was eerder bij dan die vrijwillige geldbeheerder van hun daar hebben ze voor gekozen van nou daar gaan we bij weg want daar liepen ook andere dingen niet goed. Toen hebben ze alles naar gemeenteman over gedaan. Dat is dan iemand van de sociale dienst. Iemand die hun financiële middelen beheert. Ze krijgen nu iets meer geld in de week en het loopt allemaal goed zeg maar. Maar dat is wel een ehm want je hebt het over risicofactoren. Het is wel een risicofactor want ze kunnen zelf heel moeilijk prioriteiten stellen.
Int: Ja
Gint: Wat hoort er bij als je kinderen hebt en die moeten eten en wat wil ik. Ik bedoel je hoeft ook niet elke dag filet american op je brood. Dus ja ook een beetje verantwoord met voeding omgaan. Dat is ook wel een van de gespreksonderwerpen zeg maar.
Int: Oke, ja, zeker als er straks nog een komt.
Gint: Ja, ook daar hebben we het over van goh er komt er nog een en in het begin was dat meisje er en die baby kwam. En dan gaat ze minder aandacht krijgen en die wordt boos. Schrijf maar op een blaadje.
Int: Ja
Gint: Ja, zo werkt dat. Misschien moet je leren je aandacht te verdelen en kinderen moeten leren te wachten enzo en dat je daar en dat is wat daar veel gebeurde. Er werd veel geschreeuwd enzo. Dus dat meisje liep op school wel eens met haar vingers in haar oren. Dan vroeg de juf dus nu zei van waarom doe je dat? Heb je oorpijn? Nee zei ze, want stel dat er iemand gaat roepen dan heb ik ze vast dicht. We hadden zoiets van wat moeten we daar in godsnaam aan doen. Want met name ervaart ze de broer als dominant

aanwezig enzo. Het is ook een grote man, fors. Hij is ook best wel aanwezig alleen al qua postuur. Horen schreeuwen doe je hem niet. Daar kan je je wel wat bij voorstellen of 's avonds of als je daar weg gaat ofzo. Dat is ook wel een risicofactor. Een soort emotionele verwaarlozing. Wat zij dan, ze hebben een wajong uitkering die ouders, ze hebben geen werk. Wat ze wel doen is onwijs vel gamen. Ze staan in huis staat er een televisie maar ook wel eens drie laptops en dan zitten ze zo'n spelletje… age of
Int: Age of empires?
Gint: Ja, en dat wordt dan van twee schermen, dat zijn twee mannen, die doen dat. Ja en daar dartelen die kinderen daar zo omheen en die kijken ook wel eens omhoog natuurlijk en dat is niet echt gewenst voor kinderen om daar naar te kijken zeker niet voor kinderen van deze leeftijd. Dus dat is ook een risicofactor. Dus dan heb je de hygiene, het eten, de financiën, ze roken, dat vind ik ook wel bezwaarlijk altijd. Ze drinken ook wel maar ik heb niet de indruk dat dat mega veel is. Alcohol heb ik het dan over. Even kijken ze hebben wel een tuin achter maar in de tijd poepte de hond daar altijd maar de kinderen spelen daar ook achter. Ook dat benoem je dan. Ja dat is gewoon smerig. Dan zeggen ze van dat ruimen we straks wel op. Dan zeg ik van dat moet ik nog zien. Hardop twijfelen maar het is wel een gezin met volop risicofactoren. Ik begeleid ze nu twee jaar, ik heb wel gezien dat ze wat doen met wat je zegt. Maar ja de William Schikker die zit er nog steeds in en die zien ook best wel gevaren ook nu het ongeboren kindje er aan komt. Er is ook alvast voor het ongeboren kindje OTS aangevraagd. Daar waren ze vreselijk boos over. Dus daar hadden ze post over ook. Ze hebben afgelopen maandag een raadsonderzoek gehad ook thuis. Dus de raad gaat toetsen of het oke is dat er nog een kindje bij komt. Ja er komt natuurlijk. Het is heel spannend voor ze deze tijd. Dat maakt ook dat ze mee willen werken aan dit onderzoek, dat doen met heel veel graagte.
Int: Dat ze ook hun zegje kunnen doen?
Gint: Ja, ja ze vinden ook dat zij niet ehm eerlijk worden behandeld. Klopt ook, William Schikker heeft ook rapporten liggen die niet kloppen. Dus ze hebben zelf een advocaat opgezocht. Dus ze zijn er zo mee bezig. Dus ze vinden het maar wat fijn dat er twee studenten want die moeten het ook leren.
Int: Misschien kunnen wij het dan beter doen haha. Nou dat waren in ieder geval een heleboel risicofactoren op een rijtje, over beschermende factoren hadden we het al net even maar ik ben even vergeten. Owwja netwerk.
Gint: Ja, een beetje netwerk hebben ze maar ook weer niet zo heel veel hoor. Ik hoor haar nooit over vrienden ofzo of vrienden.
Int: Zijn er verder nog beschermende factoren?
Gint: Nou die school is wel een ingang van dat meisje. En ze krijgt logopedie, sinds kort weer opgesteld en het jongetje fysiotherapie dus ja dat zijn dan zeg maar therapeuten die dan toch contact hebben met de kinderen. Want het jongetje heeft heel erg achter gelopen met zijn motorische ontwikkeling. Die had een, er was eerst geen box. Hij lag op een zeiltje in een campingbedje. Dat was zijn box. En op plastic dus ja daar kun je wat onder doen denk ik. En nu bleek die dat die box zeg maar die stond altijd tegen de kant op gesteld. En dan keek hij altijd naar een wijzertje van de radio geloof ik of in ieder geval iets mechanisch wat bewoog. Dat trekt natuurlijk aandacht dus hij was zo helemaal vergroeid. Ze deden niet zo heel veel met de kinderen qua spelen of een keer optillen en dan. Nu wel gelukkig wat meer. Hij loopt, of hij is bezig met lopen, hij loopt nou zeg maar, hij heeft dan zo'n hoe heet dat zo' n ding met wielen waar hij dan rond in kan racen net zo als speedy consales.
Int: haha, ja
Gint: Dus ze doen wel iets met tips wat ze krijgen van her en der. Gelukkig is het nu ook structureel he. Logopedie voor X een of twee keer in de week en fysiotherapie voor X een keer in de week. Maar dat is allemaal van de laatste maand want ook daar hadden ze natuurlijk weer mee gedonder. Met de fysiotherapeut dat matchte niet dus die mocht dan weer niet binnen komen. Dus wat doen ze dan, dan belt hij aan en dan zijn ze niet thuis. En dan belt hij op en dan nemen ze niet op en gewoon niet bereikbaar zijn. Dan krijg je zo'n wellus nietus verhaal.
Int: Dat lijkt me lastig.
Gint: Dat is zeker lastig ja.
Int: Dat lijkt me ook lastig vanuit jouw positie dan want je ziet het gebeuren maar ergens is het dan ook wel weer hun verantwoordelijkheid.
Gint: Dan had je het over beschermend zei je he hahah.
Int: Ja, nou ja goed we hebben al wel een aantal dingen gehoord. Van de school en eeh. Even kijken hoor. Ehm owwja welke obstakels u bent tegengekomen in de begeleiding aan deze vrouw. We hebben ook al wel een aantal dingen gehoord.

Gint: Ja, ik vind het altijd heel bezwaarlijk als ze roken. Dat vind ik zo dom. Maar dat mag ik niet zeggen. Ja dat vind ik een heel groot obstakel. Ik heb dan zelf ook gerookt. Ik ben dan gestopt heel af en toe rook ik nog wel. Maar het feit dat er dan door drie volwassenen behoorlijk sigaret aan sigaret wordt gerookt. Dat stoort me giga, gigantisch.
Int: Wij waren pas bij mensen thuis, ook bij clienten thuis en die was ook zwanger en die rookten ook en toen hadden wij ook wel zoiets van tja.
Gint: Zij weten ook wel dat ik het heel erg vind. Maar zij mogen ook. Ze gaan dan begeleiding krijgen he nieuwe begeleiding voor de ambulant kinderen. Een van de voorwaarden is dan dat diegene die komt dat die tegen rook kan. Dat mag je aangeven. Maar dat vind ik wel een soort spanningsveld.
Int: Zeg je er dan wel eens wat van?
Gint: Ja, ik vraag altijd als ik er kom een glas water dan zeg ik van dan kan ik jullie vieze rook wegspoelen. Ja en ehm. Altijd zorgen dat er een raampje open staat. Ze zijn daar ook heel dubbel in want dan hebben ze de verwarming op 25 en de ramen open en een kaarsje aan.
Int: Ja
Gint: En dan zijn de kinderen snotverkouden of ze liggen op de tocht of nou ja. Dan zeg ik of je moet stoppen met roken want dan hoef je dat niet te doen.
Int: Ja
Gint: Maar ze doen er niks mee met wat je zegt.
Int: Is dat alleen bij het roken zo of is dat ook met andere dingen zo? Want net zei je van ze doen wel wat met de tips die ik geef?
Gint: Nou, de andere tips wel.
Int: Oke, gelukkig. Wat, dat had ik net ook al een beetje gevraagd maar wat de Driestroom nog kan doen om het ondersteunen van zwangere vrouwen misschien makkelijker te maken? Vanuit de organisatie.
Gint: Ja, dat vind ik wel moeilijk. Want je kunt ehm handvatten geven die er zijn. Van wat je weet dus van als je zwanger bent kan dit, kan dat. Dus wijzen op risico's die het met zich mee brengt. Maar ook dat het leuk is gewoon daar over de leuke kanten hebben. Dus gewoon het erover hebben kun je vanuit de begeleiding bieden. En ik vind dan heb je gewoon een voordeel als als vrouw zijnde zwanger bent geweest. Dan heb je voordeel want dan ben je lotgenoot zeg maar. En vanuit de organisatie lijkt me het ja dat je weet dat je goed geschoolde medewerkers hebt. Dat je als je zo'n gezin gaat begeleiden dat deze vrouw of het kan net zo goed een man vader wordt dat je die gaat begeleiden. Dat je dan weet wat het allemaal met zich mee kan brengen. Voor en nadelen.
Int: Ja
Gint: Ja, zij is hoogzwanger nu eigenlijk, nog een maandje. Nou bloeddruk gaat omhoog enzo dus ze moet zich koest houden. In het geval van dit gezin is koest houden heel lastig. Dus dat is dan weer mijn ingang want als ik daar dan ben. Ik was daar dan vorige week op huisbezoek met hun voogd. En die wilden ze eigenlijk niet binnen laten. Maar ik zat daar al binnen. Bewust was ik tien minuten eerder gekomen. Daar kun je natuurlijk wel mee spelen. Want dan in dit geval kwam de voogd binnen. Ik dacht dit wordt vuurwerk he. Alle volwassenen thuis ik denk nou waar is de deur en waar is mijn mobiel. Dat schat je dan allemaal zo in want het is natuurlijk best een risico. Maar dan heb je het over ja dan moet ze zorgen dat ze rustig blijft. Dus dan praat je daar op in blijf rustig zitten, blijf rustig vooral. Ja en toch gaat ze flippen natuurlijk. Dan kan je dat ook gebruiken in de goede zin van doe nou rustig aan dat is beter voor je kind. Dan doe je het maar zo, ga zitten want ze liep maar te ijsberen. Ga rustig zitten, neem een glaasje water. Ja dat is wel een beetje elkaar dat je weet hoge bloeddruk of opwinden is niet fijn, ook niet fijn voor het ongeboren kind.
Int: Nee
Gint: En ook niet voor X. In dit geval was X ook in huis, die maakt dat ook mee. Dat was niet voor de eerste keer.
Int: Nee
Gint: Maar wat de Driestroom dan kan doen vind ik een beetje lastig. Ja je hebt gewoon je eigen expertise wel, je eigen professionele houding dat je daar in ieder geval goede tips en tops voor kan binnen laten.
Int: Dus in principe had je zeg maar genoeg handvatten en kon je daar wel instappen, had je niet zoiets van dit heb ik nog nodig?
Gint: Nee, ik merkte wel, want ik werk nu zes jaar bij BZW. In mijn beginjaren had ik dit niet kunnen doen. Dus het hard af op een bepaalde manier of je vind je weg.
Int: Ja

Gint: Nou ja goed onze kinderen privé zijn de kinderen zeven en negen, dus al wat ouder dus dan ben je al een fase verder. Ja dat maakt ook uit. Dat heeft dan eigenlijk niks met de Driestroom te maken maar meer met je eigen leven.
Int: Ja, je eigen kennis inzetten?
Gint: Ja,
Int: Denk je dat, dat dan ook een voordeel is als je zelf kinderen hebt, in het werken met deze mensen?
Gint: Ja,
Int: Kan je het dan inderdaad beter relativeren ofzo?
Gint: Nou dat wil ik niet zeggen maar je kunt een stuk meer invoelen. Maar de andere kant dat hoor je dan ook wel van cliënten. Die vinden het logisch dat je hun kan volgen. Omdat je kinderen hebt. Dus zij kunnen iemand de deur wijzen want jij hebt geen kinderen zeggen ze dan.
Int: Jij weet niet waar je het over hebt?
Gint: Jij weet niet waar je het over hebt, ga maar weg.
Int: En dat gebeurt dan ook?
Gint: En dan gaat het om totaal wat anders he, maar dan gebruiken zij dat als argument. En dan is de verhouding verstoord he, dan is de match er niet dus dan ga je ook weg.
Int: Het lijkt me als ik het zo hoor best lastig om met die mensen op een goede manier in contact te blijven.
Gint: Ja
Int: Wat werkt dan om dat contact goed te houden?
Gint: Nou, vooral ehm afspraken nakomen.
Int: Betrouwbaarheid?
Gint: Ja betrouwbaarheid zeg maar. Zeggen wat je denkt en doen wat je zegt.
Int: Ja, u zei in het begin ook al van ze zijn achterdochtig.
Gint: Ja en de William Schrikker in dit geval heeft hele grote fouten gemaakt. Want er is dan een verslag geweest om het OTS voor het ongeboren kindje aan te vragen en dat krijgen ouders dan toegestuurd en dat wordt dan. Dat krijgen ze dan vooraf toegestuurd en dan komt er iemand van de William Schrikker hun voogd natuurlijk komt dat bespreken. En dan bleek dat verslag dat was het format. En daar stonden allemaal tips voor de schrijver van denk hier aan denk daar aan. Dat hebben zij thuis gestuurd gekregen.
Int: Oww, dat is ook wel heel lullig ja.
Gint: Ja, dus ik vind het wel heel logisch dat ze boos zijn.
Int: Ja, ja, ja
Gint: Het is gewoon een hele grove fout. En dan wordt er genoemd naar die andere twee he X en X toe. Voor X maar voor X ook dat broer in dit gezin dat die gaat verhuizen. Dat heb ik al heel vaak gezegd. En dat is op zich ook beter. Maar dan hadden ze het verslag van X en het verslag van X maar ze halen die namen door elkaar. Dan staat er bijvoorbeeld bij X geboren zus en zo en bij X geboren zus en zo maar dat doen ze helemaal fout. Dus ik heb ook wel mijn ding, zeg maar grieven over die William Schrikker. Dan denk ik van verdorie. Het is Nederland dan heb je de raad van kinderbescherming, de rechter en die bepaald van dit en dat. Doen de ouders niet dit dan worden de kinderen uit huis gehaald. Dan denk ik waar is de instantie als de voogdij dus de William Schrikker doet niet goed zijn werk, hoe gaat dat dan?
Int: Een beetje die onrechtvaardigheid zeg maar. Dat maakt dan misschien ook wel weer dat je beter kunt aansluiten bij de cliënt?
Gint: Ja, ja dat weten ze ook hoor, ik ga heel kritisch doe ik al die verslagen volgen. Dat vinden ze dan ook heel fijn. Ik zeg ook altijd als je iets thuis gestuurd krijgt en je mag er kritisch in lezen, pak alsjeblieft de rode pen. Ga maar krassen. Want dat verduidelijkt ook he. Ook als je elke dag een stukje leest. Soms is het niet in een keer te lezen of staan is het te heftig weet ik veel. En ik ga altijd met een pen te werk. En dat weten ze ook. En als het echt niet klopt ga ik ook de manager van de William Schrikker bellen. Dus ze weten ook dat ik wel achter hun sta. Ook al vind ik dat heel lastig. Want het is allemaal niet zoals het wezen moet.
Int: Op die manier kun je wel naast de cliënt blijven staan omdat je met hun. Ik zat net nog even te denken. Helemaal in het begin hadden we het over het consultatiebureau en dat soort dingen. Ik vroeg me nog af of u contact daar mee heeft.
Gint: Ja het is zo dat ehm. Ze hebben een grote indicatie en dan is het zo dat ik er dan voor de moeder zitten er dan al drie hulpverleners bij elkaar. William Schrikker, ambulant kinderen om het maar zo te zeggen en BZW. En we hebben altijd bij drie of meer dan is er een netwerkoverleg.
Int: Oke

Gint: Dat is dan structureel om de zes a acht weken. Zonder ouders, zonder cliënt. Maar die weten wel dat het is. En dat is ook het netwerk, als iemand iets weet dat het belangrijk is dat de ander het weet dan mail je elkaar of dan bel je elkaar. Vanwege ook die OTS.
Int: Dat is wel heel praktisch dan.
Gint: Ja, in dit geval zit ook school er bij in. Dus iemand van de juf van de klas. Of als die niet kan komt er een plaatsvervanger of de directeur of dat maakt helemaal niet uit. En eh straks ook die logopedie zat er laatst bij. Maar ook niet iedereen kan altijd. Fysiotherapie, alle, alle ingangen qua hulpverlening zitten daar bij elkaar.
Int: Dat is wel heel mooi dan.
Gint: Ja
Int: Heb je dan ook het gevoel dat jij dan voornamelijk de cliënt, ja hoe moet ik dat zeggen dat jij het opneemt voor de cliënt daar als voornaamste rol?
Gint: Ja, in dit geval doe ik dat wel wat breder omdat die kinderen dat eeh die pedagogische dingen waren niet goed geregeld dus dat doe ik er dan maar even bij. En ik ben ook de enige die thuis komt bij hun. Dus ik ben de thuisinformatie. Dus dan doe ik niet alleen mijn dingetje van die moeder begeleiden. Maar ook als ik zie van dit of dat of dat er wat verandert is of niet. Dat vind ik wel een ding, ze lopen zelf altijd heel schaarst gekleed. Wat je aan hebt dat boeit me niet zo. Zij loopt zelfs in de winter met dat je zeg maar zo op haar buste kan kijken zeg maar. Nou dat vind ik dan niet echt prettig. Evenzeer die broer, die heeft altijd zo'n geldpotje achterin. Vader is altijd wel bedekt gekleed maar vies. Het is wel het is ook wel een dingetje natuurlijk. Daarentegen zijn de kinderen picco bello. Ja daar zorgen ze wel voor. Dat is volgens mij niet eens omdat ze geen geld hebben.
Int: Gewoon geen interesse?
Gint: Nee, moeder heeft ook een aantal tattoos. Maar ook onduidelijke brandplekjes. Ik heb het vermoeden gehad dat moeder misbruikt wordt. Maar ja dat is altijd een moeilijk onderwerp. Heb ik het ook niet over. Ik zou ook niet weten hoe. Maar het valt me wel op. Omdat ze schaars gekleed is zie je dat gewoon. Ze heeft altijd een wond die er niet zo, daar zou ik op z'n minst een pleister op doen ofzo.
Int: Ja, en als je dat dan signaleert dan zie je dat en doe je daar dan verder rest..
Gint: Ik noem het wel, ik noem het wel in het overleg. Maar de rest ziet haar niet zo. X wordt altijd gebracht door vader. Dus zij is niet echt in het openbaar aanwezig. Ze gaat niet zo veel de deur uit. Dat vind ik gewoon, bij hun vind ik dat een heel lastig punt. In de familie zeg maar is dat ook niet vreemd. Richting incest ofzo. Maar goed dat is vermoeden. Wat doe je dan?
Int: Ja, dat is lastig ook waar je verantwoordelijkheid dan ligt kan ik me voorstellen.
Gint: Het kan even zozeer zijn dat, ik stel me voor dat zij haar sigaret dooft op haar hand. Stel je voor dat zij heel veel pijn heeft, ja dat kan.
Int: Ja
Gint: Ja, ik begin er ook niet over want ik zou niet weten wat ik met het antwoord moet. Maar dat is mijn ding.
Int: Ja
Gint: Ik weet niet of jullie daar nog tips voor hebben?
Int: Ja dat lijkt me ook lastig. Ik kan me voorstellen dat je dat ook overlegd met iemand binnen de organisatie. Als klankbord zeg maar.
Gint: Jawel, jawel de gedragsdeskundige.
Int: Is dat ook iets wat voor jouw idee goed geregeld is? Dat je daar ook terecht kan?
Gint: Ja we hebben als team een keer in de maand casuïstiekbespreking met de gedragsdeskundige. En dan doet hij voor ons de incidentmethode. Ja we hebben volgens een lijstje zeg maar. Dan moet je een cliënt inbrengen. Maar dan gaat het niet om hoe het met de cliënt gaat maar gaat het om hoe jij met de cliënt om gaat. Die methode is denk ik wel bekend?
Int: Nee
Gint: Dat is een hele goede, strakke.
Int: Is het een soort van intervisie…
Gint: Het heet incident.. het is een methode. Dan zou ik in dit geval zeg maar cliënt X inbrengen. Dan schets ik even een beeld met IQ, klasse en dat soort gein. Je brengt altijd in waar loop je tegen aan, waar wil je van de groep of het team tips van krijgen. En dan krijg je twintig minuten kunnen mensen geloof ik vragen stellen ter verduidelijking en dan kan de inbrenger nog een keer vijf minuten aan het woord komen. En dan doet de gedragsdeskundige volgens de systeemtheorie doet die wat. Ja als systeemtherapeut doet hij dan

altijd wat handreikingen. Altijd op een flapover. En dan op het eind ehm dan moet diegene die het inbrengt conclusies trekken en zeggen hoe je verder gaat en of je er wat aan gehad hebt. En dat duurt drie kwartier.
Int: Dat is wel heel helpend dan.
Gint: Ja, ook in alle andere inbrengen he van andere clienten.
Int: Dat kan ik me ook wel voorstellen dat dat het lastig maakt want toch je zit daar in je eentje en dan is het fijn denk ik als je het team erbij kunt betrekken zodat je de last wat kunt verdelen.
Gint: Ja, wat je zegt klopt want je bent gewoon ambulant werker en je gaat de hort op. Of de hort komt hierheen. Ja je doet wel je ding op jouw manier. Het doel staat altijd vast, maar de manier waarop ja je hebt toch altijd je eigen swung.
Int: Ja, oke ehm even kijken hoor volgens mij hebben we al een heleboel aan de orde gehad.
Gint: Van dat boek heb ik dus gezegd. Wij hebben ook een BZW handboek. Ik weet niet of jullie dat kennen. Dat is op zich wel, dat hebben we zelf gemaakt. Als je zeg maar helemaal bleu hier komt werken dan is er een handboek van inmiddels 96 pagina's dat staat op intranet maar dat is voor alle collega's zeg maar. Daar staan alle items die je tegen komt zeg maar van je werk staan daar in. Het is eigenlijk een soort catalogus.
Int: Oke, daar zullen we nog eens naar informeren dan.
Gint: Ja, ik ben zelf dan eindredacteur daarvan dus misschien ook wel daarom dat ik dat noem. Maar straks als we gaan afsplitsen dan nemen we dat mee. Het is ook niet dat het uitgeprint in de kast staat maar het staat gewoon op internet.
Int: Dat is wel praktisch ja. Zou je nog iets kunnen vertellen over specifieke vaardigheden die je nodig hebt om met deze mensen te werken?
Gint: Ehm ja, sowieso moet je wel ervaring hebben met het niveau. Het gemiddelde niveau is een IQ van 80. Maar wat me steeds meer krijgen is de bijkomende problematiek. Dus de mensen hebben of een verslaving of een stoornis. Een psychiatrische stoornis, schulden, een heleboel mensen met schulden. Straks gaan we een nieuwe doelgroep krijgen, dus de mensen die dak en thuisloos zijn. Het is wel handig als je daar wat van weet. Een aantal van ons hebben de leergang bij de HAN gevolgd. Risicomanagement bij dubbele diagnose problematiek. Dat is een aangepaste leergang. En dan ehm zeg maar normaal ben je persoonlijk begeleider of normaal. In de regel ben je persoonlijk begeleider en dat is voor persoonlijk begeleider intensief.
Int: Oww ja
Gint: Dus dan heb je daar iets meer kaas van gegeten. Maar dat is misschien in jullie opleiding is dat ingebakken al.
Int: Nee, maar we hebben inderdaad ook al met iemand die gesproken die dan persoonlijk begeleider intensief is en die dan ook in een gezin zit waar een heleboel eeh.
Gint: Ja ik heb dat dan ook gedaan dat is gewoon prima. Als je het dan hebt over wat is handig qua tools he. Is dat toch wel heef fijn als je dat hebt. We hebben ook binnen ons team functiedifferentiaties. Binnen ons team is het een beetje een scheve verdeling. Vier mensen met PBI heet dat dan en drie PB. Meestal zijn er iets minder PBI's maar ja dat is nou eenmaal zo en ehm maar het is wel, je merkt wel dat het handig is als je ook iets meer weet van coping en gewoon allerlei dingen of ja dingen die voor kunnen komen.
Int: Dus het is eigenlijk wel aan te raden dat je PBI bent als je in eeh.
Gint: Ja voor meer complexe gezinnen. Zo wordt de caseload ook wel verdeeld. Daarentegen we hebben ook ehm zo'n ingekocht hoe heet dat dan. Persoonlijkheidsstoornissen. Irma de Waal geeft dat voor collega's Via de interne opleidingen kon je daar aan mee doen. Die zei ook altijd ook al ben je PBI je moet niet alleen maar PBI cliënten hebben. Je moet ook lucht, je moet ook iets hebben dat lucht geeft. Dus dat vond ik ook wel een hele goede. En ehm niet te lang bij een complexe cliënt blijven omdat je vind dat je het zo goed kan.
Int: Het is dus eigenlijk wel goed als er afwisseling zit in de begeleiders.
Gint: Ja, ik hou zelf eigenlijk twee jaar aan maar die vlieger gaat niet altijd op.
Int: Oke, en ben je daar dan zelf verantwoordelijk voor om dat in de gaten te houden of gebeurt dat ook vanuit..
Gint: Onderling overleg, of er is iets en dat overleg je dan met de teamcoördinator maar goed ik ben er nog maar een maand. Maar zo werkt het wel en dan of je legt het bij de gedragsdeskundige neer, je kunt altijd een gesprek aanvragen bij hem. Dan kan dat een oplossing zijn door om te wisselen. We zijn altijd wel met oplossingen bezig, dat hoort er wel een beetje bij.
Gint: Misschien is het handig als ik even iets over de client vertel.
Int: Ja, als we verder door de vragen heen zijn. Dan kunnen we hem op zich ook uit zetten.

Interview medewerker 2 geschrapt

Int: De eerste vraag is wat je functie is binnen de Driestroom
Gint: Ik ben sinds een maand teamcoördinator.
Int: Oke, en welke werkzaamheden komen daarbij kijken?
Gint: Nou, ik werk 26 uur in de week en daarvan staat 8 uur apart voor coachen van mijn team en het meedraaien in management, organisatorische functies, overleggen en voorbereiden. Je hebt toch een beetje een helikopterview over het team en je zorgt dat iedereen het naar de zin heeft, dat is het coachen en ook dat de voorziening goed draait. En een aanspreekpunt als iemand ziek is of dreigt uit te vallen of wat dan ook. Dat hoort allemaal bij het coachen eigenlijk. En dan is de rest, dat is 18 uur en dat is voor begeleiden van cliënten.
Int: Daarbij bent u ook in aanraking gekomen met zwangere cliënten?
Gint: Ja, niet zo veel hoor, er zijn er niet zo veel die zwanger raken. Maar de cliënt waar we volgende week op bezoek gaan die had een kindje toen ik haar in begeleiding kreeg. Tijdens de begeleiding heeft ze kindje nummer twee gekregen zeg maar en de derde die is nu op komst. Zij is 14 mei ongeveer uitgerekend.
Int: Kun je ons vertellen wat je tot nu toe aan begeleiding hebt geboden aan de cliënt die zwanger is?
Gint: Ja, nou eigenlijk hebben cliënten eigenlijk een behandelingsplan, een begeleidingsplan. Daar staat eigenlijk de ondersteuning in wat je normaliter doet. Daar komt dan bijvoorbeeld ja de kraamzorg om de hoek kijken. Of in ieder geval, als ze naar het bureau moeten. De zorg voor het ongeboren kind. Als die papieren komen en ze snappen het niet help je ze het lezen. Je vertaald de post. Dat is eigenlijk zo'n algemene begeleidingsvraag. Dus als de post binnen komt of betalen van weet ik het wat. Dan doe je dit ook. En als ze het niet kunnen vinden de zorg, dan help je ze zoeken. En veel praten, ik praat veel erover. Ja, ik ben een beetje het type van bemoeien. Als iemand een kindje krijgt hoef je je daar niet mee te bemoeien. Maar wij hebben zelf ook kinderen. Dan denk ik nou er komt best wel wat op je pad. Dat je mensen bewust maakt met wat er gaat gebeuren.
Int: Oke, dat is wel heel prettig, dat ze daar ook over willen praten dan.
Gint: Ja, in dit geval zeker. Het is een beetje een lastige gezinssituatie. Er zijn vader en moeder en een inwonende broer van moeder. Er is wat vermoeden van misbruik, verwaarlozing. Maar vermoeden van. Het is altijd moeilijk om dat bespreekbaar te maken. Wij hebben de melding gedaan bij het AMK. Dat is wat erachter zit en wat belangrijk is om te weten. Ze hebben heel veel hulpverlening gehad ook van Bureau Jeugdzorg en kraamhulp. Eigenlijk hebben zij met iedereen ruzie, behalve met ons. Terwijl wij de melding hebben gedaan. Dus wij hebben de Raad ingeschakeld. Er is een Raadsonderzoek geweest voor het tweede kindje waarvan ze zwanger was. En al die boosheid. Laat mensen boos zijn. Laat ze gewoon in hun waarde. Eigenlijk moet je dan met hen boos zijn. Dat is een manier om in contact te blijven. Want als ze iedereen er uit gooien en ook ons dan gaat dat gewoon straks, dan worden de kinderen uit huis gehaald. Ja dat altijd wel het idee van zolang het gezond is, dat het opvoedingsklimaat gezond is dan moet je dat vooral ondersteunen met alle middelen die voor handen zijn. In dit geval hebben we bewindvoering voor de kinderen aangesteld, dat is van de William Schrikker groep. Dus daar heb je dan contacten mee. Een gezinsvoogd is er dan. Die daar dan is en die volgt het gezin en daar heb je dan hardop overleg mee. En hardop zeg ik dan dat in dit geval de cliënt is heel erg achterdochtig, dus alles wat er achter hun rug om gebeurt is fout. Heel zwart wit. Ja als er gebeld wordt dan doe ik dat het liefste met hun aan een tafel want dan hou je het ook begeleidbaar. Dat is ook de insteek, de manier van begeleiden bij hun.
Int: En weten zij dat jullie de melding hebben gedaan bij het AMK?
Gint: Nee, en dat moet ook zo blijven. Er zijn meerdere hulpverleners in het gezin geweest. Ze hebben pedagogische gezinsbegeleiding gehad. Dus dat is ook van de Driestroom van ambulant kinderen. En daarvan is een collega binnen geweest. Of in de begeleiding geweest maar dat was dus fout. Daar was geen match dus die hebben ze gewoon er uit gezet. Terwijl ze het wel nodig hebben want het is ook opgelegd door de William Schrikker of door de Raad, door de rechter. Maar die hebben ze er uit geduwd. Maar nu is er van een andere stichting is er wel iemand bij, maar het loopt nog niet goed dus ja daar voel ik me ook verantwoordelijk voor. Dus ik pak dat stukje ook een beetje mee. Door eigen ervaring weet ik ook wel wat van kinderen dus dat doe je er dan een beetje zo bij. Maar officieel moet het niet zo zijn.
Int: Nee, want officieel ben je daar voor de ouders.
Gint: Ja, voor de ouders.
Int: En dan voor een van beide of voor allebei?
Gint: Nee, er is een indicatie voor een van beide. Vader heeft ook een indicatie mogen aanvragen, is daarvoor ook bij MEE geweest maar hij wil niet. Eveneens met broer. Die is bekend vanuit het verleden bij

MEE. Het zijn mensen met een behoorlijke hulpverleningsgeschiedenis. Een hele nare. En hij wil ook geen begeleiding.
Int: Dus alleen zij heeft begeleiding?
Gint: Ja, hoe werkt het dan? Dan kom je daar binnen, je zit aan tafel. Iedereen is daar toch in huis. Je moet er wel iets mee, of je doet er iets mee. Kijk het is een bepaalde manier van huishouden. Het was daar heel ernstig vies. Een hele vieze keuken met vieze dingen. Nu is het wel te doen. Het hangt ook af van het tijdstip waar op je binnen komt. En of je een afspraak maakt of niet. Maar het is wel, ja ik vind het wel een ontzettende uitdagende begeleiding maar ook wel heel erg dat het bij mij van binnen botst. Ik bedoel wij, als Driestroom doe je een melding, maar je komt er wel. En er gebeuren dingen dat je denkt nou dat zou ook anders kunnen ofzo, maar het gebeurt wel.
Int: Dat is wel lastig dan. U gaf net aan van je komt daar eigenlijk voor mevrouw. De anderen kom je ook mee in contact. Dan zit ik even te denken met de ambulant kinderen zeg maar, of de Driestroom daar iets mee zou kunnen.
Gint: Ja, er is een gezinscoach. Dat is iemand die BZW begeleiding doet, dus meer voor post ondersteuning of gaat naar organisaties voor de ouders. Maar die ook die pedagogische gezinsbegeleiding kan bieden. Daar is een iemand voor in de stichting, het zou op zich mooi zijn als er meer zouden zijn, maar dat is nog niet zo. We werken nou dus veel samen met ambulant kinderen. Die vraag voor ambulante kinderbegeleiding is weer terug gekomen bij de Driestroom. Maar dat is vers van de pers hoor, dus dat moet allemaal nog geregeld worden.
Int: Want dat was eerst weer in handen van een andere organisatie?
Gint: Ja, dat was uitbesteed. Dan gaat dat zo met indicaties. Het CIZ had een klasse 5 voor dit gezin afgegeven. Die ging volledig naar de stichting Zo Zijn. En van die klasse 5 bieden wij een klasse 2. Dus dan blijft er een klasse 3 over voor dat stukje ambulant kinderbegeleiding.
Int: Wat heeft u als begeleider vanuit de organisatie meegekregen wat u kan bieden. Dus zeg maar een soort handvaten?
Gint: Nou daar ben ik ook gaan zoeken. Ik zoek ook maar waar ik het kan vinden. Maar MEE heeft zo'n pop waarop ouders kunnen oefenen. Dus ja dat geef je dan aan naar ouders. Dus ja op die manier biedt je in ieder geval begeleiding of in ieder geval biedt je aan wat er mogelijk is. Aan het leren opvoeden, of als het kindje geboren is wat je dan tegen komt. Ook al heeft het kindje gedronken dat het nog steeds kan blijven huilen. Want dat is vaak het punt waar ze niet tegen kunnen al dat gehuil en genuil. Dat is bij dit gezin ook het geval. Humor is bij hun een ingang. Dan hou je het wat luchtig, ook al is het niet allemaal even luchtig. En zo praktisch mogelijk. En altijd toetsen of ze snappen wat je zegt. Sommige mensen komen op vrij hoog niveau over. Deze mensen zijn best wel beperkt maar hebben ook in hun leven het nodige meegemaakt. Moeder is overleden die eigenlijk best wel een grote spil was voor de vrouw in dit gezin. Dus de moeder van broer en haar. Die moeder was altijd van kom maar bij mij dan wordt het wel goed. Nou moeder is overleden dan doen ze dat gevoel samen. En er is wel een vader maar de vader is ook lichamelijk niet zo in orde. Is hartpatiënt. Woont wel in de buurt, komt vaak langs met zijn nieuwe vrouw. Dus er is weer een stiefmoeder. Daar is redelijk contact mee. Dus ja het is een bepaald milieu.
Int: Dat is wel leuk dat u dat zegt want we hadden ook een vraag over beschermende factoren. Daar hadden we ook het netwerk bij staan. Want dus u denkt ook wel dat, dat heel helpend kan zijn een netwerk?
Gint: Ja, ze redden het niet alleen, zeker niet als er straks drie kinderen zijn. Maar misschien ook wel hoor, dat weet je niet. Ze hebben dus, ze hebben al kinderen. En X dat is het oudste dochtertje die wordt vijf zit op de kleuterschool in de buurt. Die heeft in het MKD circuit is ze geweest. Daar waren ouders het helemaal niet mee eens. Daar hebben ze het ook weggehaald enzo. Nu hebben ze zelf een kleuterschool in de buurt gevonden waar ze mag komen. Als je je kinderen naar school brengt kom je andere ouders tegen dus dan krijg je gesprekken of niet. Maar in ieder geval je komt er uit. Met name ook voor de kinderen. En vader van het ongeboren kind, want dat is dan niet de vader van het eerste kindje. Wel van nummer twee en nummer drie zeg maar die heeft zelf een heel vervelend verleden. Die is zelf in een pleeggezin opgevoed. Volgens mij is hij behoorlijk mishandeld. Verwaarloosd, emotioneel verwaarloosd. Daar heeft hij echt een knauw van.
Int: Dat is wel heftig dan, zou dat ook nog invloed kunnen hebben op de opvoeding van zijn nieuwe, eigen kinderen zeg maar.
Gint: Ja, ik denk het wel. Ja, plus dat er ook drie volwassenen zijn. Drie volwassenen die zich allemaal bemoeien met de opvoeding van kinderen. Het is een gewoon rijtjeshuis waar ze wonen. Qua slaapplekken is het twee kinderen. De baby komt straks bij de ouders op de kamer. De twee andere kinderen hebben een

eigen slaapkamer en voor de broer is er een andere slaapkamer. Maar het is heel vaak dat ik op huisbezoek ging en dan werd broer net wakker en dan heeft hij toch die nacht op de bank geslapen in de huiskamer dus ja het is niet allemaal even nou ja wenselijk zeg maar. Huisdieren ze hebben heel veel huisdieren gehad. Zo'n klos van een hond hadden ze. Die is dood. Maar ik bedoel dat is er allemaal wel. Ze hebben een meisje trouwens en een jongetje. En ze is zwanger van een meisje, volgens mij weet ze dat al. Maar dan lag het jongetje op een kleedje waar die hond net had gelegen met allemaal open wonden en dan. Daar wordt je zelf al helemaal onpasselijk van. Dat wat je ziet dat benoem je. Dat is ook het contact, ja de manier van begeleiden. Dat wat je ziet benoem je. Ik vind het gewoon smerig zeg maar, maar dat ga je niet zeggen. Ik ga niet zeggen dat ik het smerig vind maar ik ga wel zeggen dat ik het niet handig vind voor de hygiëne. En dan speel ik het op de kinderen, alles via de kinderen. Dan snappen ze dat het inderdaad niet helemaal handig is. Maar het is maar een van de voorbeelden. Die hond was overleden, hadden ze een ander hondje maar die zouden ze ook verkopen want die had het jongetje gebeten. Ja, het is niet zomaar een gezin daar waar we heen gaan.
Int: Het komt er allemaal bij kijken dan. Nu we het toch over beschermende en risicofactoren hebben. Zijn er nog meer dingen die u dan daarover zou kunnen noemen.
Gint: Ja de financiën. Ze zitten vinden ze zelf niet heel breed in het geld. Maar ze hebben drie Wajong uitkeringen in het huishouden. En ze hebben iemand bij de gemeente die hun financiën beheert. Dat is dan van moeder en van vader maar ook van broer. Diegene die dat voor hun doet, doet dat voor hun allemaal. Dus de gemeente heeft het financiële overzicht. Waar het een tijd geleden over ging, toen hadden ze een bewindvoerder, vrijwillig, die was aangesteld. Dan kregen ze geld overgemaakt om de week door te komen zeg maar weekgeld. Daar werd ik dan bijvoorbeeld op vrijdagmiddag om vier uur over gebeld. Ja een probleem want we hebben geen geld meer voor het jongetje en ja hij moet toch een flesje krijgen. En ja het weekend staat voor de deur hoe moet dat nou? Dan zit ik daar op de fiets, mijn weekend is ook net begonnen. Dan ga je dat in gang zetten. Wat blijkt nou, ze roken allemaal. Dan heb je het over risicofactoren. Je moet wel prioriteiten stellen. Kinderen kosten geld. Dat is dan luiers, voeding. Ja toch wel rust, reinheid en regelmaat zeg ik altijd. En als jullie er voor kiezen om wel te kunnen roken het weekend over maar dat er geen geld is voor melk voor de baby dan is dat jullie keus. Dat is hun manier. Ze leggen snel hun probleem bij jou neer. Jij bent ervoor om het op te lossen, dus los het maar op. Dat was altijd een hoop gedoe. Dat gedoe was eerder bij dan die vrijwillige geldbeheerder van hun daar hebben ze voor gekozen van nou daar gaan we bij weg want daar liepen ook andere dingen niet goed. Toen hebben ze alles naar gemeenteman over gedaan. Dat is dan iemand van de sociale dienst. Iemand die hun financiële middelen beheert. Ze krijgen nu iets meer geld in de week en het loopt allemaal goed zeg maar. Maar dat is wel een want je hebt het over risicofactoren. Het is wel een risicofactor want ze kunnen zelf heel moeilijk prioriteiten stellen. Wat hoort er bij als je kinderen hebt en die moeten eten en wat wil ik. Ik bedoel je hoeft ook niet elke dag filet American op je brood. Dus ja ook een beetje verantwoord met voeding omgaan. Dat is ook wel een van de gespreksonderwerpen zeg maar.
Int: Oke, ja, zeker als er straks nog een komt.
Gint: Ja, ook daar hebben we het over van goh er komt er nog een en in het begin was dat meisje er en die baby kwam. En dan gaat ze minder aandacht krijgen en die wordt boos. Schrijf maar op een blaadje. Ja, zo werkt dat. Misschien moet je leren je aandacht te verdelen en kinderen moeten leren te wachten enzo en dat je daar en dat is wat daar veel gebeurde. Er werd veel geschreeuwd enzo. Dus dat meisje liep op school wel eens met haar vingers in haar oren, want stel dat er iemand gaat roepen dan heb ik ze vast dicht. We hadden zoiets van wat moeten we daar in godsnaam aan doen. Want met name ervaart ze de broer als dominant aanwezig enzo. Het is ook een grote man, fors. Hij is ook best wel aanwezig alleen al qua postuur. Horen schreeuwen doe je hem niet. Daar kan je je wel wat bij voorstellen of 's avonds of als je daar weg gaat ofzo. Dat is ook wel een risicofactor. Een soort emotionele verwaarlozing. Wat zij dan, ze hebben een Wajong uitkering die ouders, ze hebben geen werk. Wat ze wel doen is onwijs veel gamen. Ze staan in huis staat er een televisie maar ook wel eens drie laptops en dan zitten ze zo'n spelletje… age of, en dat wordt dan van twee schermen, dat zijn twee mannen, die doen dat. Ja en daar dartelen die kinderen daar zo omheen en die kijken ook wel eens omhoog natuurlijk en dat is niet echt gewenst voor kinderen om daar naar te kijken zeker niet voor kinderen van deze leeftijd. Dus dat is ook een risicofactor. Dus dan heb je de hygiëne, het eten, de financiën, ze roken, dat vind ik ook wel bezwaarlijk altijd. Ze drinken ook wel maar ik heb niet de indruk dat dat mega veel is. Alcohol heb ik het dan over. Even kijken ze hebben wel een tuin achter maar in de tijd poepte de hond daar altijd maar de kinderen spelen daar ook achter. Ook dat benoem je dan. Ja dat is gewoon smerig. Dan zeggen ze van dat ruimen we straks wel op. Dan zeg ik van dat moet ik nog zien. Hardop twijfelen maar het is wel een gezin met volop risicofactoren. Ik begeleid ze nu twee jaar,

ik heb wel gezien dat ze wat doen met wat je zegt. Maar ja de William Schikker die zit er nog steeds in en die zien ook best wel gevaren ook nu het ongeboren kindje er aan komt. Er is ook alvast voor het ongeboren kindje OTS aangevraagd. Daar waren ze vreselijk boos over. Dus daar hadden ze post over ook. Ze hebben afgelopen maandag een raadsonderzoek gehad ook thuis. Dus de Raad gaat toetsen of het oke is dat er nog een kindje bij komt. Het is heel spannend voor ze deze tijd. Dat maakt ook dat ze mee willen werken aan dit onderzoek, dat doen met heel veel graagte.
Int: Dat ze ook hun zegje kunnen doen?
Gint: Ja, ja ze vinden ook dat zij niet eerlijk worden behandeld. Klopt ook, William Schikker heeft ook rapporten liggen die niet kloppen. Dus ze hebben zelf een advocaat opgezocht. Dus ze zijn er zo mee bezig.
Int: Nou dat waren in ieder geval een heleboel risicofactoren op een rijtje, over beschermende factoren hadden we het al net even.
Gint: Ja, een beetje netwerk hebben ze maar ook weer niet zo heel veel hoor. Ik hoor haar nooit over vrienden ofzo of vrienden.
Int: Zijn er verder nog beschermende factoren?
Gint: Nou die school is wel een ingang van dat meisje. En ze krijgt logopedie, sinds kort weer en het jongetje fysiotherapie dus ja dat zijn dan zeg maar therapeuten die dan toch contact hebben met de kinderen. Want het jongetje heeft heel erg achter gelopen met zijn motorische ontwikkeling. Ze deden niet zo heel veel met de kinderen qua spelen of een keer optillen en dan. Nu wel gelukkig wat meer. Dus ze doen wel iets met tips wat ze krijgen van her en der. Gelukkig is het nu ook structureel. Logopedie voor X een of twee keer in de week en fysiotherapie voor X een keer in de week. Maar dat is allemaal van de laatste maand want ook daar hadden ze natuurlijk weer mee gedonder. Met de fysiotherapeut dat matchte niet dus die mocht dan weer niet binnen komen. Dus wat doen ze dan, dan belt hij aan en dan zijn ze niet thuis. En dan belt hij op en dan nemen ze niet op en gewoon niet bereikbaar zijn. Dan krijg je zo'n wellus nietus verhaal.
Int: Dat lijkt me ook lastig vanuit jouw positie dan want je ziet het gebeuren maar ergens is het dan ook wel weer hun verantwoordelijkheid. We hebben al wel een aantal dingen gehoord. Van de school. Welke obstakels u bent tegengekomen in de begeleiding aan deze vrouw.
Gint: Ja, ik vind het altijd heel bezwaarlijk als ze roken. Dat vind ik zo dom. Maar dat mag ik niet zeggen. Ja dat vind ik een heel groot obstakel. Ik heb dan zelf ook gerookt. Ik ben dan gestopt heel af en toe rook ik nog wel. Maar het feit dat er dan door drie volwassenen behoorlijk sigaret aan sigaret wordt gerookt. Dat stoort me gigantisch. Zij weten ook wel dat ik het heel erg vind. Ze gaan dan begeleiding krijgen, nieuwe begeleiding voor de ambulant kinderen. Een van de voorwaarden is dan dat diegene die komt dat die tegen rook kan. Dat mag je aangeven. Maar dat vind ik wel een soort spanningsveld.
Int: Zeg je er dan wel eens wat van?
Gint: Ja, ik vraag altijd als ik er kom een glas water dan zeg ik van dan kan ik jullie vieze rook wegspoelen. Altijd zorgen dat er een raampje open staat. Ze zijn daar ook heel dubbel in want dan hebben ze de verwarming op 25 en de ramen open en een kaarsje aan. En dan zijn de kinderen snotverkouden of ze liggen op de tocht of nou ja. Dan zeg ik of je moet stoppen met roken want dan hoef je dat niet te doen. Maar ze doen er niks mee met wat je zegt.
Int: Is dat alleen bij het roken zo of is dat ook met andere dingen zo? Want net zei je van ze doen wel wat met de tips die ik geef?
Gint: Nou, de andere tips wel.
Int: Oke, gelukkig. Wat, dat had ik net ook al een beetje gevraagd maar wat de Driestroom nog kan doen om het ondersteunen van zwangere vrouwen misschien makkelijker te maken? Vanuit de organisatie.
Gint: Ja, dat vind ik wel moeilijk. Want je kunt handvatten geven die er zijn. Van wat je weet dus van als je zwanger bent kan dit, kan dat. Dus wijzen op risico's die het met zich mee brengt. Maar ook dat het leuk is gewoon daar over de leuke kanten hebben. Dus gewoon het erover hebben kun je vanuit de begeleiding bieden. En ik vind dan heb je gewoon een voordeel als je als vrouw zijnde zwanger bent geweest. Dan heb je voordeel want dan ben je lotgenoot zeg maar. En vanuit de organisatie lijkt me het ja dat je weet dat je goed geschoolde medewerkers hebt. Dat je als je zo'n gezin gaat begeleiden dat deze vrouw of het kan net zo goed een man vader wordt dat je die gaat begeleiden. Dat je dan weet wat het allemaal met zich mee kan brengen. Voor en nadelen.
Ja, zij is hoogzwanger nu eigenlijk, nog een maandje. Nou bloeddruk gaat omhoog enzo dus ze moet zich koest houden. In het geval van dit gezin is koest houden heel lastig. Dus dat is dan weer mijn ingang want als ik daar dan ben. Ik was daar dan vorige week op huisbezoek met hun voogd. En die wilden ze eigenlijk niet binnen laten. Maar ik zat daar al binnen. Bewust was ik tien minuten eerder gekomen. Daar kun je natuurlijk wel mee spelen. Want dan in dit geval kwam de voogd binnen. Ik dacht dit wordt vuurwerk. Alle

volwassenen thuis ik denk nou waar is de deur en waar is mijn mobiel. Dat schat je dan allemaal zo in want het is natuurlijk best een risico. Maar dan heb je het over ja dan moet ze zorgen dat ze rustig blijft. Dus dan praat je daar op in blijf rustig zitten, blijf rustig vooral. Ja en toch gaat ze flippen natuurlijk. Dan kan je dat ook gebruiken in de goede zin van doe nou rustig aan dat is beter voor je kind. Dan doe je het maar zo, ga zitten want ze liep maar te ijsberen. Ga rustig zitten, neem een glaasje water. Ja dat is wel een beetje elkaar dat je weet hoge bloeddruk of opwinden is niet fijn, ook niet fijn voor het ongeboren kind. En ook niet voor X. In dit geval was X ook in huis, die maakt dat ook mee. Dat was niet voor de eerste keer.
Maar wat de Driestroom dan kan doen vind ik een beetje lastig. Ja je hebt gewoon je eigen expertise wel, je eigen professionele houding dat je daar in ieder geval goede tips en tops voor kan binnen laten.
Int: Dus in principe had je zeg maar genoeg handvatten en kon je daar wel instappen, had je niet zoiets van dit heb ik nog nodig?
Gint: Nee, ik merkte wel, want ik werk nu zes jaar bij BZW. In mijn beginjaren had ik dit niet kunnen doen. Dus het hard af op een bepaalde manier of je vind je weg.
Gint: Nou ja goed onze kinderen zijn zeven en negen, dus al wat ouder dus dan ben je al een fase verder. Ja dat maakt ook uit. Dat heeft dan eigenlijk niks met de Driestroom te maken maar meer met je eigen leven.
Int: Denk je dat, dat dan ook een voordeel is als je zelf kinderen hebt, in het werken met deze mensen?
Gint: Ja,
Int: Kan je het dan inderdaad beter relativeren ofzo?
Gint: Nou dat wil ik niet zeggen maar je kunt een stuk meer invoelen. Maar de andere kant dat hoor je dan ook wel van cliënten. Die vinden het logisch dat je hun kan volgen. Omdat je kinderen hebt. Dus zij kunnen iemand de deur wijzen want jij hebt geen kinderen zeggen ze dan. Jij weet niet waar je het over hebt, ga maar weg.
En dan gaat het om totaal wat anders, maar dan gebruiken zij dat als argument. En dan is de verhouding verstoord, dan is de match er niet dus dan ga je ook weg.
Int: Het lijkt me als ik het zo hoor best lastig om met die mensen op een goede manier in contact te blijven.
Gint: Ja.
Int: Wat werkt dan om dat contact goed te houden?
Gint: Nou, vooral afspraken nakomen.
Int: Betrouwbaarheid?
Gint: Ja betrouwbaarheid zeg maar. Zeggen wat je denkt en doen wat je zegt.
Gint: Dat maakt dan misschien ook wel weer dat je beter kunt aansluiten bij de cliënt?
Gint: Ja, ja dat weten ze ook hoor, ik ga heel kritisch al die verslagen volgen. Dat vinden ze dan ook heel fijn. Ik zeg ook altijd als je iets thuis gestuurd krijgt en je mag er kritisch in lezen, pak alsjeblieft de rode pen. Ga maar krassen. Want dat verduidelijkt ook. Ook als je elke dag een stukje leest. Soms is het niet in een keer te lezen of staan is het te heftig weet ik veel. En ik ga altijd met een pen te werk. En dat weten ze ook. En als het echt niet klopt ga ik ook de manager van de William Schrikker bellen. Dus ze weten ook dat ik wel achter hun sta. Ook al vind ik dat heel lastig. Want het is allemaal niet zoals het wezen moet.
Int: Op die manier kun je wel naast de cliënt blijven staan omdat je met hun. Ik zat net nog even te denken. Helemaal in het begin hadden we het over het consultatiebureau en dat soort dingen. Ik vroeg me nog af of u contact daar mee heeft.
Gint: Ja het is zo dat, ze hebben een grote indicatie en dan is het zo dat ik er dan voor de moeder zitten er dan al drie hulpverleners bij elkaar. William Schrikker, ambulant kinderen om het maar zo te zeggen en BZW. En we hebben altijd bij drie of meer dan is er een netwerkoverleg. Dat is dan structureel om de zes a acht weken. Zonder ouders, zonder cliënt. Maar die weten wel dat het is. En dat is ook het netwerk, als iemand iets weet dat het belangrijk is dat de ander het weet dan mail je elkaar of dan bel je elkaar. Vanwege ook die OTS.
Int: Dat is wel heel praktisch dan.
Gint: Ja, in dit geval zit ook school er bij in. Dus iemand van de juf van de klas. Of als die niet kan komt er een plaatsvervanger of de directeur of dat maakt helemaal niet uit. En straks ook die logopedie zat er laatst bij. Maar ook niet iedereen kan altijd. Fysiotherapie, alle, alle ingangen qua hulpverlening zitten daar bij elkaar.
Int: Dat is wel heel mooi dan. Heb je dan ook het gevoel dat jij dan voornamelijk de cliënt, ja hoe moet ik dat zeggen dat jij het opneemt voor de cliënt daar als voornaamste rol?
Gint: Ja, in dit geval doe ik dat wel wat breder omdat die kinderen, dat die pedagogische dingen waren niet goed geregeld dus dat doe ik er dan maar even bij. En ik ben ook de enige die thuis komt bij hun. Dus ik ben de thuisinformatie. Dus dan doe ik niet alleen mijn dingetje van die moeder begeleiden. Maar ook als ik zie van dit of dat of dat er wat verandert is of niet. Dat vind ik wel een ding, ze lopen zelf altijd heel schaars

gekleed. Wat je aan hebt dat boeit me niet zo. Zij loopt zelfs in de winter met dat je zeg maar zo op haar buste kan kijken zeg maar. Nou dat vind ik dan niet echt prettig. Evenzeer die broer, die heeft altijd zo'n geldpotje achterin. Vader is altijd wel bedekt gekleed maar vies. Het is wel het is ook wel een dingetje natuurlijk. Daarentegen zijn de kinderen picco bello. Ja daar zorgen ze wel voor. Dat is volgens mij niet eens omdat ze geen geld hebben.
Moeder heeft ook een aantal tattoos. Maar ook onduidelijke brandplekjes. Ik heb het vermoeden gehad dat moeder misbruikt wordt. Maar ja dat is altijd een moeilijk onderwerp. Heb ik het ook niet over. Ik zou ook niet weten hoe. Maar het valt me wel op. Omdat ze schaars gekleed is zie je dat gewoon. Ze heeft altijd een wond die er niet zo, daar zou ik op z'n minst een pleister op doen ofzo.
Int: Ja, en als je dat dan signaleert dan zie je dat en doe je daar dan verder.
Gint: Ik noem het wel, ik noem het wel in het overleg. Maar de rest ziet haar niet zo. X wordt altijd gebracht door vader. Dus zij is niet echt in het openbaar aanwezig. Ze gaat niet zo veel de deur uit. Dat vind ik gewoon, bij hun vind ik dat een heel lastig punt. In de familie zeg maar is dat ook niet vreemd. Richting incest ofzo. Maar goed dat is vermoeden. Wat doe je dan?
Int: Ja, dat is lastig ook waar je verantwoordelijkheid dan ligt kan ik me voorstellen.
Gint: Het kan even zozeer zijn dat, ik stel me voor dat zij haar sigaret dooft op haar hand. Stel je voor dat zij heel veel pijn heeft, ja dat kan.
Int: Ja dat lijkt me ook lastig. Ik kan me voorstellen dat je dat ook overlegd met iemand binnen de organisatie. Als klankbord zeg maar.
Gint: Jawel, jawel de gedragsdeskundige.
Int: Is dat ook iets wat voor jouw idee goed geregeld is? Dat je daar ook terecht kan?
Gint: Ja we hebben als team een keer in de maand casuïstiekbespreking met de gedragsdeskundige. En dan doet hij voor ons de incidentmethode. Ja we hebben volgens een lijstje zeg maar. Dan moet je een cliënt inbrengen. Maar dan gaat het niet om hoe het met de cliënt gaat maar gaat het om hoe jij met de cliënt om gaat. Dat is een hele goede, strakke. Het heet incident.. het is een methode. Dan zou ik in dit geval zeg maar cliënt X inbrengen. Dan schets ik even een beeld met IQ, klasse en dat soort gein. Je brengt altijd in waar loop je tegen aan, waar wil je van de groep of het team tips van krijgen. En dan krijg je twintig minuten kunnen mensen geloof ik vragen stellen ter verduidelijking en dan kan de inbrenger nog een keer vijf minuten aan het woord komen. En dan doet de gedragsdeskundige volgens de systeemtheorie doet die wat. Ja als systeemtherapeut doet hij dan altijd wat handreikingen. Altijd op een flap-over. En dan op het eind dan moet diegene die het inbrengt conclusies trekken en zeggen hoe je verder gaat en of je er wat aan gehad hebt. Int:
Int: Dat kan ik me ook wel voorstellen dat dat het lastig maakt want toch je zit daar in je eentje en dan is het fijn denk ik als je het team erbij kunt betrekken zodat je de last wat kunt verdelen.
Gint: Ja, wat je zegt klopt want je bent gewoon ambulant werker en je gaat de hort op. Of de hort komt hierheen. Ja je doet wel je ding op jouw manier. Het doel staat altijd vast, maar de manier waarop ja je hebt toch altijd je eigen schwung.
Int: Zou je nog iets kunnen vertellen over specifieke vaardigheden die je nodig hebt om met deze mensen te werken?
Gint: Ehm ja, sowieso moet je wel ervaring hebben met het niveau. Het gemiddelde niveau is een IQ van 80. Maar wat me steeds meer krijgen is de bijkomende problematiek. Dus de mensen hebben of een verslaving of een stoornis. Een psychiatrische stoornis, schulden, een heleboel mensen met schulden. Straks gaan we een nieuwe doelgroep krijgen, dus de mensen die dak en thuisloos zijn. Het is wel handig als je daar wat van weet. Een aantal van ons hebben de leergang bij de HAN gevolgd. Risicomanagement bij dubbele diagnose problematiek. Dat is een aangepaste leergang. En dan ehm zeg maar normaal ben je persoonlijk begeleider of normaal. In de regel ben je persoonlijk begeleider en dat is voor persoonlijk begeleider intensief. Dus dan heb je daar iets meer kaas van gegeten.
Gint: Ja ik heb dat dan ook gedaan dat is gewoon prima. Als je het dan hebt over wat is handig qua tools. Is dat toch wel heef fijn als je dat hebt. We hebben ook binnen ons team functiedifferentiaties. Binnen ons team is het een beetje een scheve verdeling. Vier mensen met PBI heet dat dan en drie PB. Meestal zijn er iets minder PBI's maar ja dat is nou eenmaal zo en ehm maar het is wel, je merkt wel dat het handig is als je ook iets meer weet van coping en gewoon allerlei dingen of ja dingen die voor kunnen komen.
Int: Dus het is eigenlijk wel aan te raden dat je PBI bent als je in.
Gint: Ja voor meer complexe gezinnen. Zo wordt de caseload ook wel verdeeld. Daarentegen we hebben ook zo'n ingekocht hoe heet dat dan, persoonlijkheidsstoornissen. Irma de Waal geeft dat voor collega's. Via de interne opleidingen kon je daar aan mee doen. Die zei ook altijd ook al ben je PBI je moet niet alleen

maar PBI cliënten hebben. Je moet ook lucht, je moet ook iets hebben dat lucht geeft. Dus dat vond ik ook wel een hele goede. En niet te lang bij een complexe cliënt blijven omdat je vind dat je het zo goed kan.
Int: Het is dus eigenlijk wel goed als er afwisseling zit in de begeleiders.
Gint: Ja, ik hou zelf eigenlijk twee jaar aan maar die vlieger gaat niet altijd op.
Int: Oke, en ben je daar dan zelf verantwoordelijk voor om dat in de gaten te houden of gebeurt dat ook vanuit..
Gint: Onderling overleg, of er is iets en dat overleg je dan met de teamcoördinator maar goed ik ben er nog maar een maand. Maar zo werkt het wel en dan of je legt het bij de gedragsdeskundige neer, je kunt altijd een gesprek aanvragen bij hem. Dan kan dat een oplossing zijn door om te wisselen. We zijn altijd wel met oplossingen bezig, dat hoort er wel een beetje bij.

Interview medewerker 2 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
De eerste vraag is wat je functie is binnen de Driestroom?	M.2.1	Ik ben sinds een maand teamcoördinator.
Oke, en welke werkzaamheden komen daarbij kijken?	M.2.2	ik werk 26 uur in de week en daarvan staat 8 uur apart voor coachen van mijn team. En dan is de rest, dat is 18 uur en dat is voor begeleiden van cliënten.
Daarbij bent u ook in aanraking gekomen met zwangere cliënten?	M.2.3	Ja, niet zo veel hoor, er zijn er niet zo veel die zwanger raken. Maar de cliënt waar we volgende week op bezoek gaan die had een kindje toen ik haar in begeleiding kreeg.
Kun je ons vertellen wat je tot nu toe aan begeleiding hebt geboden aan de cliënt die zwanger is?	M.2.4	Ja, nou eigenlijk hebben cliënten eigenlijk een behandelingsplan, een begeleidingsplan. Daar staat eigenlijk de ondersteuning in wat je normaliter doet. Daar komt dan bijvoorbeeld ja de kraamzorg om de hoek kijken. Of in ieder geval, als ze naar het bureau moeten. De zorg voor het ongeboren kind. Als die papieren komen en ze snappen het niet help je ze het lezen. Je vertaald de post. Dat is eigenlijk zo'n algemene begeleidingsvraag. Dus als de post binnen komt of betalen van weet ik het wat. Dan doe je dit ook. En als ze het niet kunnen vinden de zorg, dan help je ze zoeken. En veel praten, ik praat veel erover.
	M.2.5	Ja, ik ben een beetje het type van bemoeien. Als iemand een kindje krijgt hoef je je daar niet mee te bemoeien. Maar wij hebben zelf ook kinderen. Dan denk ik nou er komt best wel wat op je pad. Dat je mensen bewust maakt met wat er gaat gebeuren.
Oke, dat is wel heel prettig, dat ze daar ook over willen praten dan.	M.2.6	Ja, in dit geval zeker. Het is een beetje een lastige gezinssituatie. Er zijn vader en moeder en een inwonende broer van moeder. Er is wat vermoeden van misbruik, verwaarlozing. Maar vermoeden van. Het is altijd moeilijk om dat bespreekbaar te maken.
	M.2.7	Wij hebben de melding gedaan bij het AMK. Dat is wat erachter zit en wat belangrijk is om te weten. Ze hebben heel veel hulpverlening gehad ook van Bureau Jeugdzorg en kraamhulp. Eigenlijk hebben zij met iedereen ruzie, behalve met ons. Terwijl wij de melding hebben gedaan. Dus wij hebben de Raad ingeschakeld. Er is een Raadsonderzoek geweest voor het tweede kindje waarvan ze zwanger was.
	M.2.8	En al die boosheid. Laat mensen boos zijn. Laat ze gewoon in hun waarde. Eigenlijk moet je dan met hen boos zijn. Dat is een manier om in contact te blijven. Want als ze iedereen er uit gooien en ook ons dan gaat dat gewoon straks, dan worden de kinderen uit huis gehaald. Ja dat altijd wel het idee van zolang het gezond is, dat het opvoedingsklimaat gezond is dan moet je dat vooral ondersteunen met alle middelen die voor

		handen zijn.
	M.2.9	In dit geval hebben we bewindvoering voor de kinderen aangesteld, dat is van de William Schrikker groep. Dus daar heb je dan contacten mee. Een gezinsvoogd is er dan.
	M.2.10	Die daar dan is en die volgt het gezin en daar heb je dan hardop overleg mee. En hardop zeg ik dan dat in dit geval de cliënt is heel erg achterdochtig, dus alles wat er achter hun rug om gebeurt is fout. Heel zwart wit. Ja als er gebeld wordt dan doe ik dat het liefste met hun aan een tafel want dan hou je het ook begeleidbaar. Dat is ook de insteek, de manier van begeleiden bij hun.
En weten zij dat jullie de melding hebben gedaan bij het AMK?	M.2.11	Nee, en dat moet ook zo blijven. Er zijn meerdere hulpverleners in het gezin geweest. Ze hebben pedagogische gezinsbegeleiding gehad. Dus dat is ook van de Driestroom van ambulant kinderen. En daarvan is een collega binnen geweest. Of in de begeleiding geweest maar dat was dus fout. Daar was geen match dus die hebben ze gewoon er uit gezet. Terwijl ze het wel nodig hebben want het is ook opgelegd door de William Schrikker of door de Raad, door de rechter. Maar die hebben ze er uit geduwd.
	M.2.12	Maar nu is er van een andere stichting is er wel iemand bij, maar het loopt nog niet goed dus ja daar voel ik me ook verantwoordelijk voor. Dus ik pak dat stukje ook een beetje mee. Door eigen ervaring weet ik ook wel wat van kinderen dus dat doe je er dan een beetje zo bij. Maar officieel moet het niet zo zijn.
Nee, want officieel ben je daar voor de ouders.	M.2.13	Ja, voor de ouders.
En dan voor een van beide of voor allebei?	M.2.14	Nee, er is een indicatie voor een van beide. Vader heeft ook een indicatie mogen aanvragen, is daarvoor ook bij MEE geweest maar hij wil niet. Eveneens met broer. Die is bekend vanuit het verleden bij MEE. Het zijn mensen met een behoorlijke hulpverleningsgeschiedenis. Een hele nare. En hij wil ook geen begeleiding.
	M.2.15	Maar het is wel, ja ik vind het wel een ontzettende uitdagende begeleiding maar ook wel heel erg dat het bij mij van binnen botst. Ik bedoel wij, als Driestroom doe je een melding, maar je komt er wel. En er gebeuren dingen dat je denkt nou dat zou ook anders kunnen ofzo, maar het gebeurt wel.
Dat is wel lastig dan. U gaf net aan van je komt daar eigenlijk voor mevrouw. De anderen kom je ook mee in contact. Dan zit ik even te denken met de ambulant kinderen zeg maar, of de Driestroom daar iets mee zou kunnen.	M.2.16	Ja, er is een gezinscoach. Dat is iemand die BZW begeleiding doet, dus meer voor post ondersteuning of gaat naar organisaties voor de ouders. Maar die ook die pedagogische gezinsbegeleiding kan bieden. Daar is een iemand voor in de stichting, het zou op zich mooi zijn als er meer zouden zijn, maar dat is nog niet zo. We werken nou dus veel samen met ambulant kinderen. Die vraag voor ambulante

		kinderbegeleiding is weer terug gekomen bij de Driestroom. Maar dat is vers van de pers hoor, dus dat moet allemaal nog geregeld worden.
Wat heeft u als begeleider vanuit de organisatie meegekregen wat u kan bieden. Dus zeg maar een soort handvaten?	M.2.17	Nou daar ben ik ook gaan zoeken. Ik zoek ook maar waar ik het kan vinden. Maar MEE heeft zo'n pop waarop ouders kunnen oefenen. Dus ja dat geef je dan aan naar ouders. Dus ja op die manier biedt je in ieder geval begeleiding of in ieder geval biedt je aan wat er mogelijk is.
	M.2.18	Aan het leren opvoeden, of als het kindje geboren is wat je dan tegen komt. Ook al heeft het kindje gedronken dat het nog steeds kan blijven huilen. Want dat is vaak het punt waar ze niet tegen kunnen al dat gehuil en genuil. Dat is bij dit gezin ook het geval.
	M.2.19	Humor is bij hun een ingang. Dan hou je het wat luchtig, ook al is het niet allemaal even luchtig.
	M.2.20	En zo praktisch mogelijk. En altijd toetsen of ze snappen wat je zegt. Sommige mensen komen op vrij hoog niveau over. Deze mensen zijn best wel beperkt
	M.2.21	En er is wel een vader maar de vader is ook lichamelijk niet zo in orde. Is hartpatiënt. Woont wel in de buurt, komt vaak langs met zijn nieuwe vrouw. Dus er is weer een stiefmoeder. Daar is redelijk contact mee. Dus ja het is een bepaald milieu.
Dat is wel leuk dat u dat zegt want we hadden ook een vraag over beschermende factoren. Daar hadden we ook het netwerk bij staan. Want dus u denkt ook wel dat, dat heel helpend kan zijn een netwerk?	M.2.22	Ja, ze redden het niet alleen, zeker niet als er straks drie kinderen zijn. Maar misschien ook wel hoor, dat weet je niet. Ze hebben dus, ze hebben al kinderen. Als je je kinderen naar school brengt kom je andere ouders tegen dus dan krijg je gesprekken of niet.
	M.2.23	En vader van het ongeboren kind, want dat is dan niet de vader van het eerste kindje. Wel van nummer twee en nummer drie zeg maar die heeft zelf een heel vervelend verleden. Die is zelf in een pleeggezin opgevoed. Volgens mij is hij behoorlijk mishandeld. Verwaarloosd, emotioneel verwaarloosd. Daar heeft hij echt een knauw van.
Dat is wel heftig dan, zou dat ook nog invloed kunnen hebben op de opvoeding van zijn nieuwe, eigen kinderen zeg maar.	M.2.24	Ja, ik denk het wel.
	M.2.25	Ja, plus dat er ook drie volwassenen zijn. Drie volwassenen die zich allemaal bemoeien met de opvoeding van kinderen. Het is een gewoon rijtjeshuis waar ze wonen. Qua slaapplekken is het twee kinderen. De baby komt straks bij de ouders op de kamer. De twee andere kinderen hebben een eigen slaapkamer en voor de broer is er een andere slaapkamer. Maar het is heel vaak dat ik op huisbezoek ging en dan werd broer net wakker en dan heeft hij toch die nacht op de bank geslapen in de huiskamer dus ja het is niet allemaal even nou ja wenselijk zeg maar.

	M.2.26	Huisdieren ze hebben heel veel huisdieren gehad. Zo'n klos van een hond hadden ze. Die is dood. Maar ik bedoel dat is er allemaal wel.
	M.2.27	Maar dan lag het jongetje op een kleedje waar die hond net had gelegen met allemaal open wonden en dan. Daar wordt je zelf al helemaal onpasselijk van. Dat wat je ziet dat benoem je. Dat is ook het contact, ja de manier van begeleiden. Dat wat je ziet benoem je. Ik vind het gewoon smerig zeg maar, maar dat ga je niet zeggen. Ik ga niet zeggen dat ik het smerig vind maar ik ga wel zeggen dat ik het niet handig vind voor de hygiëne.
	M.2.28	En dan speel ik het op de kinderen, alles via de kinderen. Dan snappen ze dat het inderdaad niet helemaal handig is. Maar het is maar een van de voorbeelden. Die hond was overleden, hadden ze een ander hondje maar die zouden ze ook verkopen want die had het jongetje gebeten.
Het komt er allemaal bij kijken dan. Nu we het toch over beschermende en risicofactoren hebben. Zijn er nog meer dingen die u dan daarover zou kunnen noemen.	M.2.29	Ja de financiën. Ze zitten vinden ze zelf niet heel breed in het geld.
	M.2.30	Daar werd ik dan bijvoorbeeld op vrijdagmiddag om vier uur over gebeld. Ja een probleem want we hebben geen geld meer voor het jongetje en ja hij moet toch een flesje krijgen. En ja het weekend staat voor de deur hoe moet dat nou? Dan zit ik daar op de fiets, mijn weekend is ook net begonnen. Dan ga je dat in gang zetten.
	M.2.31	Wat blijkt nou, ze roken allemaal. Dan heb je het over risicofactoren. Je moet wel prioriteiten stellen. Kinderen kosten geld. Dat is dan luiers, voeding. Ja toch wel rust, reinheid en regelmaat zeg ik altijd. En als jullie er voor kiezen om wel te kunnen roken het weekend over maar dat er geen geld is voor melk voor de baby dan is dat jullie keus.
	M.2.32	Dat is hun manier. Ze leggen snel hun probleem bij jou neer. Jij bent ervoor om het op te lossen, dus los het maar op. Dat was altijd een hoop gedoe. Ze krijgen nu iets meer geld in de week en het loopt allemaal goed zeg maar.
	M.2.33	Maar dat is wel een want je hebt het over risicofactoren. Het is wel een risicofactor want ze kunnen zelf heel moeilijk prioriteiten stellen. Wat hoort er bij als je kinderen hebt en die moeten eten en wat wil ik. Ik bedoel je hoeft ook niet elke dag filet American op je brood. Dus ja ook een beetje verantwoord met voeding omgaan. Dat is ook wel een van de gespreksonderwerpen zeg maar.
Oke, ja, zeker als er straks nog een komt.	M.2.34	Ja, ook daar hebben we het over van goh er komt er nog een en in het begin was dat meisje er en die baby kwam. En dan gaat ze minder aandacht

		krijgen en die wordt boos. Schrijf maar op een blaadje. Ja, zo werkt dat. Misschien moet je leren je aandacht te verdelen en kinderen moeten leren te wachten enzo en dat je daar en dat is wat daar veel gebeurde.
	M.2.35	Dat is ook wel een risicofactor. Een soort emotionele verwaarlozing. Wat zij dan, ze hebben een Wajong uitkering die ouders, ze hebben geen werk. Wat ze wel doen is onwijs veel gamen. Ze staan in huis staat er een televisie maar ook wel eens drie laptops en dan zitten ze zo'n spelletje… age of, en dat wordt dan van twee schermen, dat zijn twee mannen, die doen dat. Ja en daar dartelen die kinderen daar zo omheen en die kijken ook wel eens omhoog natuurlijk en dat is niet echt gewenst voor kinderen om daar naar te kijken zeker niet voor kinderen van deze leeftijd. Dus dat is ook een risicofactor.
	M.2.36	Even kijken ze hebben wel een tuin achter maar in de tijd poepte de hond daar altijd maar de kinderen spelen daar ook achter. Ook dat benoem je dan. Ja dat is gewoon smerig. Dan zeggen ze van dat ruimen we straks wel op. Dan zeg ik van dat moet ik nog zien.
	M.2.37	Hardop twijfelen maar het is wel een gezin met volop risicofactoren. Ik begeleid ze nu twee jaar, ik heb wel gezien dat ze wat doen met wat je zegt.
	M.2.38	Maar ja de William Schikker die zit er nog steeds in en die zien ook best wel gevaren ook nu het ongeboren kindje er aan komt. Er is ook alvast voor het ongeboren kindje OTS aangevraagd. Daar waren ze vreselijk boos over. Dus daar hadden ze post over ook.
	M.2.39	Ze hebben afgelopen maandag een raadsonderzoek gehad ook thuis. Dus de Raad gaat toetsen of het oke is dat er nog een kindje bij komt. Het is heel spannend voor ze deze tijd.
Dat ze ook hun zegje kunnen doen?	M.2.40	Ja, ja ze vinden ook dat zij niet eerlijk worden behandeld. Klopt ook, William Schikker heeft ook rapporten liggen die niet kloppen. Dus ze hebben zelf een advocaat opgezocht. Dus ze zijn er zo mee bezig.
Nou dat waren in ieder geval een heleboel risicofactoren op een rijtje, over beschermende factoren hadden we het al net even.	M.2.41	Ja, een beetje netwerk hebben ze maar ook weer niet zo heel veel hoor. Ik hoor haar nooit over vrienden.
Zijn er verder nog beschermende factoren?	M.2.42	Nou die school is wel een ingang van dat meisje. En ze krijgt logopedie, sinds kort weer en het jongetje fysiotherapie dus ja dat zijn dan zeg maar therapeuten die dan toch contact hebben met de kinderen. Want het jongetje heeft heel erg achter gelopen met zijn motorische ontwikkeling. Ze deden niet zo heel veel met de kinderen qua spelen of een keer optillen en dan. Nu wel gelukkig wat meer.

	M.2.43	Maar dat is allemaal van de laatste maand want ook daar hadden ze natuurlijk weer mee gedonder. Met de fysiotherapeut dat matchte niet dus die mocht dan weer niet binnen komen. Dus wat doen ze dan, dan belt hij aan en dan zijn ze niet thuis. En dan belt hij op en dan nemen ze niet op en gewoon niet bereikbaar zijn. Dan krijg je zo'n wellus nietes verhaal.
Dat lijkt me ook lastig vanuit jouw positie dan want je ziet het gebeuren maar ergens is het dan ook wel weer hun verantwoordelijkheid. We hebben al wel een aantal dingen gehoord. Van de school. Welke obstakels u bent tegengekomen in de begeleiding aan deze vrouw.	M.2.44	Ja, ik vind het altijd heel bezwaarlijk als ze roken. Dat vind ik zo dom. Maar dat mag ik niet zeggen. Ja dat vind ik een heel groot obstakel. Ik heb dan zelf ook gerookt. Ik ben dan gestopt heel af en toe rook ik nog wel. Maar het feit dat er dan door drie volwassenen behoorlijk sigaret aan sigaret wordt gerookt. Dat stoort me gigantisch. Zij weten ook wel dat ik het heel erg vind. Ze gaan dan begeleiding krijgen, nieuwe begeleiding voor de ambulant kinderen. Een van de voorwaarden is dan dat diegene die komt dat die tegen rook kan. Dat mag je aangeven. Maar dat vind ik wel een soort spanningsveld.
Is dat alleen bij het roken zo of is dat ook met andere dingen zo? Want net zei je van ze doen wel wat met de tips die ik geef?	M.2.45	Nou, de andere tips wel.
Oke, gelukkig. Wat, dat had ik net ook al een beetje gevraagd maar wat de Driestroom nog kan doen om het ondersteunen van zwangere vrouwen misschien makkelijker te maken? Vanuit de organisatie.	M.2.46	Ja, dat vind ik wel moeilijk. Want je kunt handvatten geven die er zijn. Van wat je weet dus van als je zwanger bent kan dit, kan dat. Dus wijzen op risico's die het met zich mee brengt.
	M.2.47	Maar ook dat het leuk is gewoon daar over de leuke kanten hebben. Dus gewoon het erover hebben kun je vanuit de begeleiding bieden.
	M.2.48	En ik vind dan heb je gewoon een voordeel als je als vrouw zijnde zwanger bent geweest. Dan heb je voordeel want dan ben je lotgenoot zeg maar.
	M.2.49	En vanuit de organisatie lijkt me het ja dat je weet dat je goed geschoolde medewerkers hebt. Dat je als je zo'n gezin gaat begeleiden dat deze vrouw of het kan net zo goed een man vader wordt dat je die gaat begeleiden. Dat je dan weet wat het allemaal met zich mee kan brengen. Voor en nadelen.
	M.2.50	Ja, zij is hoogzwanger nu eigenlijk, nog een maandje. Nou bloeddruk gaat omhoog enzo dus ze moet zich koest houden. In het geval van dit gezin is koest houden heel lastig. Dus dat is dan weer mijn ingang want als ik daar dan ben.
	M.2.51	Ik was daar dan vorige week op huisbezoek met hun voogd. En die wilden ze eigenlijk niet binnen laten. Maar ik zat daar al binnen. Bewust was ik tien minuten eerder gekomen. Daar kun je natuurlijk wel mee spelen. Want dan in dit geval kwam de voogd binnen. Ik dacht dit wordt

		vuurwerk. Alle volwassenen thuis ik denk nou waar is de deur en waar is mijn mobiel. Dat schat je dan allemaal zo in want het is natuurlijk best een risico. Maar dan heb je het over ja dan moet ze zorgen dat ze rustig blijft. Dus dan praat je daar op in blijf rustig zitten, blijf rustig vooral. Ja en toch gaat ze flippen natuurlijk. Dan kan je dat ook gebruiken in de goede zin van doe nou rustig aan dat is beter voor je kind. Dan doe je het maar zo, ga zitten want ze liep maar te ijsberen. Ga rustig zitten, neem een glaasje water. Ja dat is wel een beetje elkaar dat je weet hoge bloeddruk of opwinden is niet fijn, ook niet fijn voor het ongeboren kind.
	M.2.52	Maar wat de Driestroom dan kan doen vind ik een beetje lastig. Ja je hebt gewoon je eigen expertise wel, je eigen professionele houding dat je daar in ieder geval goede tips en tops voor kan binnen laten.
Denk je dat, dat dan ook een voordeel is als je zelf kinderen hebt, in het werken met deze mensen? Kan je het dan inderdaad beter relativeren ofzo?	M.2.53	Ja. Nou dat wil ik niet zeggen maar je kunt een stuk meer invoelen.
	M.2.54	Maar de andere kant dat hoor je dan ook wel van cliënten. Die vinden het logisch dat je hun kan volgen. Omdat je kinderen hebt. Dus zij kunnen iemand de deur wijzen want jij hebt geen kinderen zeggen ze dan. Jij weet niet waar je het over hebt, ga maar weg.
	M.2.55	En dan gaat het om totaal wat anders, maar dan gebruiken zij dat als argument. En dan is de verhouding verstoord, dan is de match er niet dus dan ga je ook weg.
Wat werkt dan om dat contact goed te houden?	M.2.56	Nou, vooral afspraken nakomen.
Betrouwbaarheid?	M.2.57	Ja betrouwbaarheid zeg maar. Zeggen wat je denkt en doen wat je zegt.
Dat maakt dan misschien ook wel weer dat je beter kunt aansluiten bij de cliënt?	M.2.58	Ja, ja dat weten ze ook hoor, ik ga heel kritisch al die verslagen volgen. Dat vinden ze dan ook heel fijn. Dus ze weten ook dat ik wel achter hun sta. Ook al vind ik dat heel lastig. Want het is allemaal niet zoals het wezen moet.
Op die manier kun je wel naast de cliënt blijven staan omdat je met hun. Ik zat net nog even te denken. Helemaal in het begin hadden we het over het consultatiebureau en dat soort dingen. Ik vroeg me nog af of u contact daar mee heeft.	M.2.59	Ja het is zo dat, ze hebben een grote indicatie en dan is het zo dat ik er dan voor de moeder zitten er dan al drie hulpverleners bij elkaar. William Schrikker, ambulant kinderen om het maar zo te zeggen en BZW.
	M.2.60	En we hebben altijd bij drie of meer dan is er een netwerkoverleg. Dat is dan structureel om de zes a acht weken. Zonder ouders, zonder cliënt. Maar die weten wel dat het is. En dat is ook het netwerk, als iemand iets weet dat het belangrijk is dat de ander het weet dan mail je elkaar of dan bel je elkaar. Vanwege ook die OTS.

Dat is wel heel mooi dan. Heb je dan ook het gevoel dat jij dan voornamelijk de cliënt, dat jij het opneemt voor de cliënt daar als voornaamste rol?	M.2.61	Ja, in dit geval doe ik dat wel wat breder omdat die kinderen, dat die pedagogische dingen waren niet goed geregeld dus dat doe ik er dan maar even bij. En ik ben ook de enige die thuis komt bij hun. Dus ik ben de thuisinformatie. Dus dan doe ik niet alleen mijn dingetje van die moeder begeleiden. Maar ook als ik zie van dit of dat of dat er wat verandert is of niet.
	M.2.62	Dat vind ik wel een ding, ze lopen zelf altijd heel schaars gekleed. Wat je aan hebt dat boeit me niet zo. Zij loopt zelfs in de winter met dat je zeg maar zo op haar buste kan kijken zeg maar. Nou dat vind ik dan niet echt prettig. Evenzeer die broer, die heeft altijd zo'n geldpotje achterin. Vader is altijd wel bedekt gekleed maar vies. Het is wel het is ook wel een dingetje natuurlijk.
	M.2.63	Moeder heeft ook een aantal tattoos. Maar ook onduidelijke brandplekjes. Ik heb het vermoeden gehad dat moeder misbruikt wordt. Maar ja dat is altijd een moeilijk onderwerp. Heb ik het ook niet over. Ik zou ook niet weten hoe. Maar het valt me wel op. Omdat ze schaars gekleed is zie je dat gewoon. Ze heeft altijd een wond die er niet zo, daar zou ik op z'n minst een pleister op doen ofzo.
Ja, en als je dat dan signaleert dan zie je dat en doe je daar dan verder.	M.2.64	Ik noem het wel, ik noem het wel in het overleg. Maar de rest ziet haar niet zo. X wordt altijd gebracht door vader. Dus zij is niet echt in het openbaar aanwezig. Ze gaat niet zo veel de deur uit. Dat vind ik gewoon, bij hun vind ik dat een heel lastig punt. In de familie zeg maar is dat ook niet vreemd. Richting incest ofzo. Maar goed dat is vermoeden.
Ja dat lijkt me ook lastig. Ik kan me voorstellen dat je dat ook overlegd met iemand binnen de organisatie. Als klankbord zeg maar.	M.2.65	Jawel, jawel de gedragsdeskundige.
Is dat ook iets wat voor jouw idee goed geregeld is? Dat je daar ook terecht kan?	M.2.66	Ja we hebben als team een keer in de maand casuïstiekbespreking met de gedragsdeskundige. En dan doet hij voor ons de incidentmethode. Ja we hebben volgens een lijstje zeg maar. Dan moet je een cliënt inbrengen. Maar dan gaat het niet om hoe het met de cliënt gaat maar gaat het om hoe jij met de cliënt om gaat. Dat is een hele goede, strakke. Het heet incident.. het is een methode.
Dat kan ik me ook wel voorstellen dat dat het lastig maakt want toch je zit daar in je eentje en dan is het fijn denk ik als je het team erbij kunt betrekken zodat je de last wat kunt verdelen.	M.2.67	Ja, wat je zegt klopt want je bent gewoon ambulant werker en je gaat de hort op. Of de hort komt hierheen. Ja je doet wel je ding op jouw manier. Het doel staat altijd vast, maar de manier waarop ja je hebt toch altijd je eigen schwung.
Zou je nog iets kunnen vertellen over specifieke vaardigheden die je nodig hebt om met deze mensen te werken?	M.2.68	Ehm ja, sowieso moet je wel ervaring hebben met het niveau. Het gemiddelde niveau is een IQ van 80. Maar wat me steeds meer krijgen is de bijkomende problematiek. Dus de mensen hebben of een verslaving of een stoornis. Een

		psychiatrische stoornis, schulden, een heleboel mensen met schulden. Straks gaan we een nieuwe doelgroep krijgen, dus de mensen die dak en thuisloos zijn. Het is wel handig als je daar wat van weet.
	M.2.69	Een aantal van ons hebben de leergang bij de HAN gevolgd. Risicomanagement bij dubbele diagnose problematiek. Dat is een aangepaste leergang. En dan ehm zeg maar normaal ben je persoonlijk begeleider of normaal. In de regel ben je persoonlijk begeleider en dat is voor persoonlijk begeleider intensief. Dus dan heb je daar iets meer kaas van gegeten.
Dus het is eigenlijk wel aan te raden dat je PBI bent als je in.	M.2.70	Ja voor meer complexe gezinnen. Zo wordt de caseload ook wel verdeeld. Daarentegen we hebben ook zo'n ingekocht hoe heet dat dan, persoonlijkheidsstoornissen. Irma de Waal geeft dat voor collega's. Via de interne opleidingen kon je daar aan mee doen. Die zei ook altijd ook al ben je PBI je moet niet alleen maar PBI cliënten hebben. Je moet ook lucht, je moet ook iets hebben dat lucht geeft. Dus dat vond ik ook wel een hele goede. En niet te lang bij een complexe cliënt blijven omdat je vind dat je het zo goed kan.
Het is dus eigenlijk wel goed als er afwisseling zit in de begeleiders.	M.2.71	Ja, ik hou zelf eigenlijk twee jaar aan maar die vlieger gaat niet altijd op.

Interview medewerker 2 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
De eerste vraag is wat je functie is binnen de Driestroom?	M.2.1	ik ben sinds een maand teamcoördinator. **Teamcoördinator**
Oke, en welke werkzaamheden komen daarbij kijken?	M.2.2	ik werk 26 uur in de week en daarvan staat 8 uur apart voor coachen van mijn team. En dan is de rest, dat is 18 uur en dat is voor begeleiden van cliënten. **Coaching team** **Begeleiding van cliënten**
Daarbij bent u ook in aanraking gekomen met zwangere cliënten?	M.2.3	Ja, niet zo veel hoor, er zijn er niet zo veel die zwanger raken. Maar de cliënt waar we volgende week op bezoek gaan die had een kindje toen ik haar in begeleiding kreeg. **Niet veel die zwanger raken**
Kun je ons vertellen wat je tot nu toe aan begeleiding hebt geboden aan de cliënt die zwanger is?	M.2.4	Ja, nou eigenlijk hebben cliënten eigenlijk een behandelingsplan, een begeleidingsplan. Daar staat eigenlijk de ondersteuning in wat je normaliter doet. Daar komt dan bijvoorbeeld ja de kraamzorg om de hoek kijken. Of in ieder geval, als ze naar het bureau moeten. De zorg voor het ongeboren kind. Als die papieren komen en ze snappen het niet help je ze het lezen. Je vertaald de post. Dat is eigenlijk zo'n algemene begeleidingsvraag. Dus als de post binnen komt of betalen van weet ik het wat. Dan doe je dit ook. En als ze het niet kunnen vinden de zorg, dan help je ze zoeken. En veel praten, ik praat veel erover. **Helpen met post/financiën** **Post vertalen** **Veel praten**
	M.2.5	Ja, ik ben een beetje het type van bemoeien. Als iemand een kindje krijgt hoef je je daar niet mee te bemoeien. Maar wij hebben zelf ook kinderen. Dan denk ik nou er komt best wel wat op je pad. Dat je mensen bewust maakt met wat er gaat gebeuren. **Mensen bewust maken**
Oke, dat is wel heel prettig, dat ze daar ook over willen praten dan.	M.2.6	Ja, in dit geval zeker. Het is een beetje een lastige gezinssituatie. Er zijn vader en moeder en een inwonende broer van moeder. Er is wat vermoeden van misbruik, verwaarlozing. Maar vermoeden van. Het is altijd moeilijk om dat bespreekbaar te maken. **Lastige gezinssituatie** **Vermoeden van misbruik** **Moeilijk om bespreekbaar te maken**
	M.2.7	Wij hebben de melding gedaan bij het AMK. Dat is wat erachter zit en wat belangrijk is om te weten. Ze hebben heel veel hulpverlening gehad ook van Bureau Jeugdzorg en kraamhulp. Eigenlijk hebben zij met iedereen ruzie, behalve met ons. Terwijl wij de melding hebben gedaan. Dus wij hebben de Raad ingeschakeld. Er is een Raadsonderzoek geweest voor het tweede kindje

		waarvan ze zwanger was. **Ruzie met andere instanties** **Melding AMK**
	M.2.8	En al die boosheid. Laat mensen boos zijn. Laat ze gewoon in hun waarde. Eigenlijk moet je dan met hen boos zijn. Dat is een manier om in contact te blijven. Want als ze iedereen er uit gooien en ook ons dan gaat dat gewoon straks, dan worden de kinderen uit huis gehaald. Ja dat altijd wel het idee van zolang het gezond is, dat het opvoedingsklimaat gezond is dan moet je dat vooral ondersteunen met alle middelen die voor handen zijn. **In contact blijven** **Samen boos zijn** **Ondersteunen van de opvoeding**
	M.2.9	In dit geval hebben we bewindvoering voor de kinderen aangesteld, dat is van de William Schrikker groep. Dus daar heb je dan contacten mee. Een gezinsvoogd is er dan. **Contact met bewindvoerder**
	M.2.10	Die daar dan is en die volgt het gezin en daar heb je dan hardop overleg mee. En hardop zeg ik dan dat in dit geval de cliënt is heel erg achterdochtig, dus alles wat er achter hun rug om gebeurt is fout. Heel zwart wit. Ja als er gebeld wordt dan doe ik dat het liefste met hun aan een tafel want dan hou je het ook begeleidbaar. Dat is ook de insteek, de manier van begeleiden bij hun. **Achterdochtige cliënt** **Hardop overleg**
En weten zij dat jullie de melding hebben gedaan bij het AMK?	M.2.11	Nee, en dat moet ook zo blijven. Er zijn meerdere hulpverleners in het gezin geweest. Ze hebben pedagogische gezinsbegeleiding gehad. Dus dat is ook van de Driestroom van ambulant kinderen. En daarvan is een collega binnen geweest. Of in de begeleiding geweest maar dat was dus fout. Daar was geen match dus die hebben ze gewoon er uit gezet. Terwijl ze het wel nodig hebben want het is ook opgelegd door de William Schrikker of door de Raad, door de rechter. Maar die hebben ze er uit geduwd. **Begeleiders uit huis gezet** **Anonieme melding**
	M.2.12	Maar nu is er van een andere stichting is er wel iemand bij, maar het loopt nog niet goed dus ja daar voel ik me ook verantwoordelijk voor. Dus ik pak dat stukje ook een beetje mee. Door eigen ervaring weet ik ook wel wat van kinderen dus dat doe je er dan een beetje zo bij. Maar officieel moet het niet zo zijn. **Verantwoordelijkheidsgevoel**
Nee, want officieel ben je daar voor de ouders.	M.2.13	Ja, voor de ouders. **Voor de ouders**
En dan voor een van beide of voor allebei?	M.2.14	Nee, er is een indicatie voor een van beide. Vader heeft ook een indicatie mogen aanvragen, is

		daarvoor ook bij MEE geweest maar hij wil niet. Eveneens met broer. Die is bekend vanuit het verleden bij MEE. Het zijn mensen met een behoorlijke hulpverleningsgeschiedenis. Een hele nare. En hij wil ook geen begeleiding. **Vader geen begeleiding**
	M.2.15	Maar het is wel, ja ik vind het wel een ontzettende uitdagende begeleiding maar ook wel heel erg dat het bij mij van binnen botst. Ik bedoel wij, als Driestroom doe je een melding, maar je komt er wel. En er gebeuren dingen dat je denkt nou dat zou ook anders kunnen ofzo, maar het gebeurt wel. **Wel melding, toch nog begeleiden** **Botst van binnen**
Dat is wel lastig dan. U gaf net aan van je komt daar eigenlijk voor mevrouw. De anderen kom je ook mee in contact. Dan zit ik even te denken met de ambulant kinderen zeg maar, of de Driestroom daar iets mee zou kunnen.	M.2.16	Ja, er is een gezinscoach. Dat is iemand die BZW begeleiding doet, dus meer voor post ondersteuning of gaat naar organisaties voor de ouders. Maar die ook die pedagogische gezinsbegeleiding kan bieden. Daar is een iemand voor in de stichting, het zou op zich mooi zijn als er meer zouden zijn, maar dat is nog niet zo. We werken nou dus veel samen met ambulant kinderen. Die vraag voor ambulante kinderbegeleiding is weer terug gekomen bij de Driestroom. Maar dat is vers van de pers hoor, dus dat moet allemaal nog geregeld worden. **Pedagogische gezinsbegeleiding**
Wat heeft u als begeleider vanuit de organisatie meegekregen wat u kan bieden. Dus zeg maar een soort handvaten?	M.2.17	Nou daar ben ik ook gaan zoeken. Ik zoek ook maar waar ik het kan vinden. Maar MEE heeft zo'n pop waarop ouders kunnen oefenen. Dus ja dat geef je dan aan naar ouders. Dus ja op die manier biedt je in ieder geval begeleiding of in ieder geval biedt je aan wat er mogelijk is. **Oefenpop MEE**
	M.2.18	Aan het leren opvoeden, of als het kindje geboren is wat je dan tegen komt. Ook al heeft het kindje gedronken dat het nog steeds kan blijven huilen. Want dat is vaak het punt waar ze niet tegen kunnen al dat gehuil en genuil. Dat is bij dit gezin ook het geval. **Leren opvoeden** **Kunnen niet tegen gehuil**
	M.2.19	Humor is bij hun een ingang. Dan hou je het wat luchtig, ook al is het niet allemaal even luchtig. **Humor, luchtig houden**
	M.2.20	En zo praktisch mogelijk. En altijd toetsen of ze snappen wat je zegt. Sommige mensen komen op vrij hoog niveau over. Deze mensen zijn best wel beperkt **Best beperkte mensen** **Zo praktisch mogelijk** **Toetsen of men het snapt**
	M.2.21	En er is wel een vader maar de vader is ook lichamelijk niet zo in orde. Is hartpatiënt. Woont wel in de buurt, komt vaak langs met zijn nieuwe

		vrouw. Dus er is weer een stiefmoeder. Daar is redelijk contact mee. Dus ja het is een bepaald milieu. **Redelijk contact met vader/stiefmoeder** **Bepaald milieu**
Dat is wel leuk dat u dat zegt want we hadden ook een vraag over beschermende factoren. Daar hadden we ook het netwerk bij staan. Want dus u denkt ook wel dat, dat heel helpend kan zijn een netwerk?	M.2.22	Ja, ze redden het niet alleen, zeker niet als er straks drie kinderen zijn. Maar misschien ook wel hoor, dat weet je niet. Ze hebben dus, ze hebben al kinderen. Als je je kinderen naar school brengt kom je andere ouders tegen dus dan krijg je gesprekken of niet. **Redden het niet alleen** **Andere ouders bij school**
	M.2.23	En vader van het ongeboren kind, want dat is dan niet de vader van het eerste kindje. Wel van nummer twee en nummer drie zeg maar die heeft zelf een heel vervelend verleden. Die is zelf in een pleeggezin opgevoed. Volgens mij is hij behoorlijk mishandeld. Verwaarloosd, emotioneel verwaarloosd. Daar heeft hij echt een knauw van. **Vader zelf vervelend verleden**
Dat is wel heftig dan, zou dat ook nog invloed kunnen hebben op de opvoeding van zijn nieuwe, eigen kinderen zeg maar.	M.2.24	Ja, ik denk het wel. **Denk van wel**
	M.2.25	Ja, plus dat er ook drie volwassenen zijn. Drie volwassenen die zich allemaal bemoeien met de opvoeding van kinderen. Het is een gewoon rijtjeshuis waar ze wonen. Qua slaapplekken is het twee kinderen. De baby komt straks bij de ouders op de kamer. De twee andere kinderen hebben een eigen slaapkamer en voor de broer is er een andere slaapkamer. Maar het is heel vaak dat ik op huisbezoek ging en dan werd broer net wakker en dan heeft hij toch die nacht op de bank geslapen in de huiskamer dus ja het is niet allemaal even nou ja wenselijk zeg maar. **Woonruimte niet wenselijk** **Allemaal bemoeien met opvoeding**
	M.2.26	Huisdieren ze hebben heel veel huisdieren gehad. Zo'n klos van een hond hadden ze. Die is dood. Maar ik bedoel dat is er allemaal wel. **Veel huisdieren**
	M.2.27	Maar dan lag het jongetje op een kleedje waar die hond net had gelegen met allemaal open wonden en dan. Daar wordt je zelf al helemaal onpasselijk van. Dat wat je ziet dat benoem je. Dat is ook het contact, ja de manier van begeleiden. Dat wat je ziet benoem je. Ik vind het gewoon smerig zeg maar, maar dat ga je niet zeggen. Ik ga niet zeggen dat ik het smerig vind maar ik ga wel zeggen dat ik het niet handig vind voor de hygiëne. **Wat je ziet, benoemen** **Onhygiënisch**
	M.2.28	En dan speel ik het op de kinderen, alles via de

		kinderen. Dan snappen ze dat het inderdaad niet helemaal handig is. Maar het is maar een van de voorbeelden. Die hond was overleden, hadden ze een ander hondje maar die zouden ze ook verkopen want die had het jongetje gebeten. **Via de kinderen spelen**
Het komt er allemaal bij kijken dan. Nu we het toch over beschermende en risicofactoren hebben. Zijn er nog meer dingen die u dan daarover zou kunnen noemen.	M.2.29	Ja de financiën. Ze zitten vinden ze zelf niet heel breed in het geld. **Niet breed in geld**
	M.2.30	Daar werd ik dan bijvoorbeeld op vrijdagmiddag om vier uur over gebeld. Ja een probleem want we hebben geen geld meer voor het jongetje en ja hij moet toch een flesje krijgen. En ja het weekend staat voor de deur hoe moet dat nou? Dan zit ik daar op de fiets, mijn weekend is ook net begonnen. Dan ga je dat in gang zetten. **Geen geld voor flesje**
	M.2.31	Wat blijkt nou, ze roken allemaal. Dan heb je het over risicofactoren. Je moet wel prioriteiten stellen. Kinderen kosten geld. Dat is dan luiers, voeding. Ja toch wel rust, reinheid en regelmaat zeg ik altijd. En als jullie er voor kiezen om wel te kunnen roken het weekend over maar dat er geen geld is voor melk voor de baby dan is dat jullie keus. **Prioriteiten stellen** **Roken**
	M.2.32	Dat is hun manier. Ze leggen snel hun probleem bij jou neer. Jij bent ervoor om het op te lossen, dus los het maar op. Dat was altijd een hoop gedoe. Ze krijgen nu iets meer geld in de week en het loopt allemaal goed zeg maar. **Probleem bij jou neerleggen**
	M.2.33	Maar dat is wel een want je hebt het over risicofactoren. Het is wel een risicofactor want ze kunnen zelf heel moeilijk prioriteiten stellen. Wat hoort er bij als je kinderen hebt en die moeten eten en wat wil ik. Ik bedoel je hoeft ook niet elke dag filet American op je brood. Dus ja ook een beetje verantwoord met voeding omgaan. Dat is ook wel een van de gespreksonderwerpen zeg maar. **Verantwoord met voeding omgaan**
Oke, ja, zeker als er straks nog een komt.	M.2.34	Ja, ook daar hebben we het over van goh er komt er nog een en in het begin was dat meisje er en die baby kwam. En dan gaat ze minder aandacht krijgen en die wordt boos. Schrijf maar op een blaadje. Ja, zo werkt dat. Misschien moet je leren je aandacht te verdelen en kinderen moeten leren te wachten enzo en dat je daar en dat is wat daar veel gebeurde. **Aandacht leren verdelen**
	M.2.35	Dat is ook wel een risicofactor. Een soort emotionele verwaarlozing. Wat zij dan, ze hebben

		een Wajong uitkering die ouders, ze hebben geen werk. Wat ze wel doen is onwijs veel gamen. Ze staan in huis staat er een televisie maar ook wel eens drie laptops en dan zitten ze zo'n spelletje… age of, en dat wordt dan van twee schermen, dat zijn twee mannen, die doen dat. Ja en daar dartelen die kinderen daar zo omheen en die kijken ook wel eens omhoog natuurlijk en dat is niet echt gewenst voor kinderen om daar naar te kijken zeker niet voor kinderen van deze leeftijd. Dus dat is ook een risicofactor. **Emotionele verwaarlozing** **Veel gamen**
	M.2.36	Even kijken ze hebben wel een tuin achter maar in de tijd poepte de hond daar altijd maar de kinderen spelen daar ook achter. Ook dat benoem je dan. Ja dat is gewoon smerig. Dan zeggen ze van dat ruimen we straks wel op. Dan zeg ik van dat moet ik nog zien. **Smerige tuin**
	M.2.37	Hardop twijfelen maar het is wel een gezin met volop risicofactoren. Ik begeleid ze nu twee jaar, ik heb wel gezien dat ze wat doen met wat je zegt. **Volop risicofactoren** **Ze doen iets met wat je zegt**
	M.2.38	Maar ja de William Schikker die zit er nog steeds in en die zien ook best wel gevaren ook nu het ongeboren kindje er aan komt. Er is ook alvast voor het ongeboren kindje OTS aangevraagd. Daar waren ze vreselijk boos over. Dus daar hadden ze post over ook. **OTS ongeboren kind aangevraagd**
	M.2.39	Ze hebben afgelopen maandag een raadsonderzoek gehad ook thuis. Dus de Raad gaat toetsen of het oke is dat er nog een kindje bij komt. Het is heel spannend voor ze deze tijd. **Spannende tijd**
Dat ze ook hun zegje kunnen doen?	M.2.40	Ja, ja ze vinden ook dat zij niet eerlijk worden behandeld. Klopt ook, William Schikker heeft ook rapporten liggen die niet kloppen. Dus ze hebben zelf een advocaat opgezocht. Dus ze zijn er zo mee bezig. **Niet eerlijk behandeld**
Nou dat waren in ieder geval een heleboel risicofactoren op een rijtje, over beschermende factoren hadden we het al net even.	M.2.41	Ja, een beetje netwerk hebben ze maar ook weer niet zo heel veel hoor. Ik hoor haar nooit over vrienden. **Klein netwerk**
Zijn er verder nog beschermende factoren?	M.2.42	Nou die school is wel een ingang van dat meisje. En ze krijgt logopedie, sinds kort weer en het jongetje fysiotherapie dus ja dat zijn dan zeg maar therapeuten die dan toch contact hebben met de kinderen. Want het jongetje heeft heel erg achter gelopen met zijn motorische ontwikkeling. Ze deden niet zo heel veel met de kinderen qua spelen of een keer optillen en dan. Nu wel

		gelukkig wat meer. **Achter met ontwikkeling** **Weinig spelen met kinderen**
	M.2.43	Maar dat is allemaal van de laatste maand want ook daar hadden ze natuurlijk weer mee gedonder. Met de fysiotherapeut dat matchte niet dus die mocht dan weer niet binnen komen. Dus wat doen ze dan, dan belt hij aan en dan zijn ze niet thuis. En dan belt hij op en dan nemen ze niet op en gewoon niet bereikbaar zijn. Dan krijg je zo'n wellus nietes verhaal. **Welles, nietes verhaal**
Dat lijkt me ook lastig vanuit jouw positie dan want je ziet het gebeuren maar ergens is het dan ook wel weer hun verantwoordelijkheid. We hebben al wel een aantal dingen gehoord. Van de school. Welke obstakels u bent tegengekomen in de begeleiding aan deze vrouw.	M.2.44	Ja, ik vind het altijd heel bezwaarlijk als ze roken. Dat vind ik zo dom. Maar dat mag ik niet zeggen. Ja dat vind ik een heel groot obstakel. Ik heb dan zelf ook gerookt. Ik ben dan gestopt heel af en toe rook ik nog wel. Maar het feit dat er dan door drie volwassenen behoorlijk sigaret aan sigaret wordt gerookt. Dat stoort me gigantisch. Zij weten ook wel dat ik het heel erg vind. Ze gaan dan begeleiding krijgen, nieuwe begeleiding voor de ambulant kinderen. Een van de voorwaarden is dan dat diegene die komt dat die tegen rook kan. Dat mag je aangeven. Maar dat vind ik wel een soort spanningsveld. **Veel roken**
Is dat alleen bij het roken zo of is dat ook met andere dingen zo? Want net zei je van ze doen wel wat met de tips die ik geef?	M.2.45	Nou, de andere tips wel. **Andere tips wel**
Oke, gelukkig. Wat, dat had ik net ook al een beetje gevraagd maar wat de Driestroom nog kan doen om het ondersteunen van zwangere vrouwen misschien makkelijker te maken? Vanuit de organisatie.	M.2.46	Ja, dat vind ik wel moeilijk. Want je kunt handvatten geven die er zijn. Van wat je weet dus van als je zwanger bent kan dit, kan dat. Dus wijzen op risico's die het met zich mee brengt. **Wijzen op risico's**
	M.2.47	Maar ook dat het leuk is gewoon daar over de leuke kanten hebben. Dus gewoon het erover hebben kun je vanuit de begeleiding bieden. **Leuke kanten**
	M.2.48	En ik vind dan heb je gewoon een voordeel als je als vrouw zijnde zwanger bent geweest. Dan heb je voordeel want dan ben je lotgenoot zeg maar. **Voordeel eigen zwangerschap**
	M.2.49	En vanuit de organisatie lijkt me het ja dat je weet dat je goed geschoolde medewerkers hebt. Dat je als je zo'n gezin gaat begeleiden dat deze vrouw of het kan net zo goed een man vader wordt dat je die gaat begeleiden. Dat je dan weet wat het allemaal met zich mee kan brengen. Voor en nadelen. **Goed geschoolde medewerkers**
	M.2.50	Ja, zij is hoogzwanger nu eigenlijk, nog een maandje. Nou bloeddruk gaat omhoog enzo dus ze moet zich koest houden. In het geval van dit gezin is koest houden heel lastig. Dus dat is dan

		weer mijn ingang want als ik daar dan ben. **Moet zich koest houden**
	M.2.51	Ik was daar dan vorige week op huisbezoek met hun voogd. En die wilden ze eigenlijk niet binnen laten. Maar ik zat daar al binnen. Bewust was ik tien minuten eerder gekomen. Daar kun je natuurlijk wel mee spelen. Want dan in dit geval kwam de voogd binnen. Ik dacht dit wordt vuurwerk. Alle volwassenen thuis ik denk nou waar is de deur en waar is mijn mobiel. Dat schat je dan allemaal zo in want het is natuurlijk best een risico. Maar dan heb je het over ja dan moet ze zorgen dat ze rustig blijft. Dus dan praat je daar op in blijf rustig zitten, blijf rustig vooral. Ja en toch gaat ze flippen natuurlijk. Dan kan je dat ook gebruiken in de goede zin van doe nou rustig aan dat is beter voor je kind. Dan doe je het maar zo, ga zitten want ze liep maar te ijsberen. Ga rustig zitten, neem een glaasje water. Ja dat is wel een beetje elkaar dat je weet hoge bloeddruk of opwinden is niet fijn, ook niet fijn voor het ongeboren kind. **Rustig blijven** **Beter voor kind**
	M.2.52	Maar wat de Driestroom dan kan doen vind ik een beetje lastig. Ja je hebt gewoon je eigen expertise wel, je eigen professionele houding dat je daar in ieder geval goede tips en tops voor kan binnen laten. **Eigen expertise**
Denk je dat, dat dan ook een voordeel is als je zelf kinderen hebt, in het werken met deze mensen? Kan je het dan inderdaad beter relativeren ofzo?	M.2.53	Ja. Nou dat wil ik niet zeggen maar je kunt een stuk meer invoelen. **Meer invoelen**
	M.2.54	Maar de andere kant dat hoor je dan ook wel van cliënten. Die vinden het logisch dat je hun kan volgen. Omdat je kinderen hebt. Dus zij kunnen iemand de deur wijzen want jij hebt geen kinderen zeggen ze dan. Jij weet niet waar je het over hebt, ga maar weg. **Hoor je ook van clienten**
	M.2.55	En dan gaat het om totaal wat anders, maar dan gebruiken zij dat als argument. En dan is de verhouding verstoord, dan is de match er niet dus dan ga je ook weg. **Verstoorde verhouding**
Wat werkt dan om dat contact goed te houden?	M.2.56	Nou, vooral afspraken nakomen. **Afspraken nakomen**
Betrouwbaarheid?	M.2.57	Ja betrouwbaarheid zeg maar. Zeggen wat je denkt en doen wat je zegt. **Betrouwbaarheid**
Dat maakt dan misschien ook wel weer dat je beter kunt aansluiten bij de cliënt?	M.2.58	Ja, ja dat weten ze ook hoor, ik ga heel kritisch al die verslagen volgen. Dat vinden ze dan ook heel fijn. Dus ze weten ook dat ik wel achter hun sta. Ook al vind ik dat heel lastig. Want het is allemaal

		niet zoals het wezen moet. **Kritisch verslagen lezen** **Achter ze staan**
Op die manier kun je wel naast de cliënt blijven staan omdat je met hun. Ik zat net nog even te denken. Helemaal in het begin hadden we het over het consultatiebureau en dat soort dingen. Ik vroeg me nog af of u contact daar mee heeft.	M.2.59	Ja het is zo dat, ze hebben een grote indicatie en dan is het zo dat ik er dan voor de moeder zitten er dan al drie hulpverleners bij elkaar. William Schrikker, ambulant kinderen om het maar zo te zeggen en BZW. **Drie hulpverleners voor moeder**
	M.2.60	En we hebben altijd bij drie of meer dan is er een netwerkoverleg. Dat is dan structureel om de zes a acht weken. Zonder ouders, zonder cliënt. Maar die weten wel dat het is. En dat is ook het netwerk, als iemand iets weet dat het belangrijk is dat de ander het weet dan mail je elkaar of dan bel je elkaar. Vanwege ook die OTS. **Netwerkoverleg**
Dat is wel heel mooi dan. Heb je dan ook het gevoel dat jij dan voornamelijk de cliënt, dat jij het opneemt voor de cliënt daar als voornaamste rol?	M.2.61	Ja, in dit geval doe ik dat wel wat breder omdat die kinderen, dat die pedagogische dingen waren niet goed geregeld dus dat doe ik er dan maar even bij. En ik ben ook de enige die thuis komt bij hun. Dus ik ben de thuisinformatie. Dus dan doe ik niet alleen mijn dingetje van die moeder begeleiden. Maar ook als ik zie van dit of dat of dat er wat verandert is of niet. **Thuisinformatie**
	M.2.62	Dat vind ik wel een ding, ze lopen zelf altijd heel schaars gekleed. Wat je aan hebt dat boeit me niet zo. Zij loopt zelfs in de winter met dat je zeg maar zo op haar buste kan kijken zeg maar. Nou dat vind ik dan niet echt prettig. Evenzeer die broer, die heeft altijd zo'n geldpotje achterin. Vader is altijd wel bedekt gekleed maar vies. Het is wel het is ook wel een dingetje natuurlijk. **Schaars gekleed**
	M.2.63	Moeder heeft ook een aantal tattoos. Maar ook onduidelijke brandplekjes. Ik heb het vermoeden gehad dat moeder misbruikt wordt. Maar ja dat is altijd een moeilijk onderwerp. Heb ik het ook niet over. Ik zou ook niet weten hoe. Maar het valt me wel op. Omdat ze schaars gekleed is zie je dat gewoon. Ze heeft altijd een wond die er niet zo, daar zou ik op z'n minst een pleister op doen ofzo. **Vermoeden van misbruik** **Moeilijk onderwerp**
Ja, en als je dat dan signaleert dan zie je dat en doe je daar dan verder.	M.2.64	Ik noem het wel, ik noem het wel in het overleg. Maar de rest ziet haar niet zo. X wordt altijd gebracht door vader. Dus zij is niet echt in het openbaar aanwezig. Ze gaat niet zo veel de deur uit. Dat vind ik gewoon, bij hun vind ik dat een heel lastig punt. In de familie zeg maar is dat ook niet vreemd. Richting incest ofzo. Maar goed dat is vermoeden. **Wel noemen**

		Moeder gaat niet veel de deur uit
Ik kan me voorstellen dat je dat ook overlegd met iemand binnen de organisatie. Als klankbord zeg maar.	M.2.65	Jawel, jawel de gedragsdeskundige. **Gedragsdeskundige**
Is dat ook iets wat voor jouw idee goed geregeld is? Dat je daar ook terecht kan?	M.2.66	Ja we hebben als team een keer in de maand casuïstiekbespreking met de gedragsdeskundige. En dan doet hij voor ons de incidentmethode. Ja we hebben volgens een lijstje zeg maar. Dan moet je een cliënt inbrengen. Maar dan gaat het niet om hoe het met de cliënt gaat maar gaat het om hoe jij met de cliënt om gaat. Dat is een hele goede, strakke. Het heet incident.. het is een methode. **Casuïstiekbespreking**
Dat kan ik me ook wel voorstellen dat dat het lastig maakt want toch je zit daar in je eentje en dan is het fijn denk ik als je het team erbij kunt betrekken zodat je de last wat kunt verdelen.	M.2.67	Ja, wat je zegt klopt want je bent gewoon ambulant werker en je gaat de hort op. Of de hort komt hierheen. Ja je doet wel je ding op jouw manier. Het doel staat altijd vast, maar de manier waarop ja je hebt toch altijd je eigen schwung. **Eigen schwung**
Zou je nog iets kunnen vertellen over specifieke vaardigheden die je nodig hebt om met deze mensen te werken?	M.2.68	Ehm ja, sowieso moet je wel ervaring hebben met het niveau. Het gemiddelde niveau is een IQ van 80. Maar wat me steeds meer krijgen is de bijkomende problematiek. Dus de mensen hebben of een verslaving of een stoornis. Een psychiatrische stoornis, schulden, een heleboel mensen met schulden. Straks gaan we een nieuwe doelgroep krijgen, dus de mensen die dak en thuisloos zijn. Het is wel handig als je daar wat van weet. **Ervaring met niveau**
	M.2.69	Een aantal van ons hebben de leergang bij de HAN gevolgd. Risicomanagement bij dubbele diagnose problematiek. Dat is een aangepaste leergang. En dan ehm zeg maar normaal ben je persoonlijk begeleider of normaal. In de regel ben je persoonlijk begeleider en dat is voor persoonlijk begeleider intensief. Dus dan heb je daar iets meer kaas van gegeten. **Risicomanagement dubbele diagnose**
Dus het is eigenlijk wel aan te raden dat je PBI bent als je in.	M.2.70	Ja voor meer complexe gezinnen. Zo wordt de caseload ook wel verdeeld. Daarentegen we hebben ook zo'n ingekocht hoe heet dat dan, persoonlijkheidsstoornissen. Irma de Waal geeft dat voor collega's. Via de interne opleidingen kon je daar aan mee doen. Die zei ook altijd ook al ben je PBI je moet niet alleen maar PBI cliënten hebben. Je moet ook lucht, je moet ook iets hebben dat lucht geeft. Dus dat vond ik ook wel een hele goede. En niet te lang bij een complexe cliënt blijven omdat je vind dat je het zo goed kan. **Lucht hebben** **Niet te lang bij een cliënt**
Het is dus eigenlijk wel goed als er afwisseling zit in de begeleiders.	M.2.71	Ja, ik hou zelf eigenlijk twee jaar aan maar die vlieger gaat niet altijd op. **Max. twee jaar**

Interview medewerker 3

Int: Nou volgens mij is het inmiddels wel duidelijk wat we aan het doen zijn. We zijn dus bezig met een onderzoek naar ehh ondersteuningswensen van zwangere vrouwen en hoe de begeleiding daar mee om kan gaan zeg maar.
Gint: Ja.
Int: En daarvoor hebben we een aantal vragen opgesteld. De eerste vraag is eigenlijk heel simpel, wat is uw functie?
Gint: Ik ben persoonlijk begeleidster op het begeleidingscentrum Zuid.
Int: Oké, en dat houd in?
Gint: Uhh dat ik dus persoonlijk begeleider ben van cliënten, en dan de cliënten die hebben een complexe zorgvraag.
Int: Oké.
Gint: Dus dat zijn cliënten die bijvoorbeeld met schulden, met meerdere problematieken.
Int: Oké.
Gint: Schulden, verslavingen, psychiatrische problemen. Daar moet je een beetje aan denken.
Int: Zoo, da's een pittige functie.
Gint: Ja, maar wel heel leuk.
Int: Ja, dat geloof ik wel. En uhhmm de volgende vraag is, waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen met een licht verstandelijke beperking binnen stichting de Driestroom op dit moment?
Gint: Uhhhmm, nou uhhmm misschien is het goed als ik dan even vertel dat uhh ik ben persoonlijk begeleidster intensief bij BZW. Dus dat betekend begeleid zelfstandig wonen.
Int: Ja.
Gint: uhh daar zit ook een visie aan vast. Dus dat betekend ik kom als ambulant werker bij de cliënt thuis. Dus de cliënten die hebben hulpvragen en uhh daar kom ik voor.
Int: Ja
Gint: Dus het kan best zijn dat ik daar kom voor uhhmm post, administratie, uhh of dat ze hun netwerk willen uitbreiden.
Int: Ja.
Gint: Uhhmm in eerste instantie kom ik dan daar voor. Maar het kan zijn dus dat cliënten dan ineens zwanger worden en dan komt er in een keer iets anders bij kijken. Uhhhmm ja wat ik, wat ik dan uhh in dit geval met mijn cliënt hier heb gedaan is uhhh haar ondersteunen in van nou uhh je bent zwanger, hoe is dat voor je. Dus eigenlijk daar over in gesprek gaan, en helder krijgen van uhh nou hoe sta je daar in, wat heb je daar in nodig. Uhhh wat kan ik daar in voor je doen. Uhh en natuurlijk uhhmm het zijn cliënten met een beperking dus uhh daardoor uhhmm hebben hun soms moeite om precies helder te hebben van nou wat komt er allemaal bij kijken.
Int: Ja.
Gint: En daar hebben ze mijn hulp voor nodig. Als je zwanger bent dan komt dat en dat er bij kijken.
Int: Ja.
Gint: En dan heb je zwangerschap en dan heb je de bevalling en dan uhh is het kindje er, en dan heb je ook nog al die jaren dat je voor het kindje moet zorgen.
Int: Ja.
Gint: Dus de opvoeding.
Int: Ja.
Gint: Ennuuuh nou ja dat zijn allemaal fases. En uhhh wat ik nu bij deze cliënt aan het doen ben is haar daar in volgen. En uhhmm dat is iedere keer even checken van uhh nou wat wil jij daar in, wat kan ik daar in aanbieden.
Int: Oké. Dus wel heel cliëntvolgend eigenlijk?
Gint: Ja.
Int: Dus als zij zoals u net zegt ik wil nog niet nadenken over als het kindje er is, dan begin je daar eigenlijk ook niet over?
Gint: uhhh nou dan moet je uhhmm met uhhmm tact doen.
Int: Ja.
Gint: Wanneer praat je over wat en uhh de kunst is, vind ik, dat je contact blijft houden met de cliënt. We hebben er niks aan als ik zo uhh confronterend ben of zo direct ben in de vraagstelling dat zij denk van heee uhh bekijk jij het even, jou heb ik niet nodig, ik zoek het zelf wel uit.
Int: Ja.

Gint: Dan zijn we verder van huis. Want uhhh ja ik denk de meeste cliënten met een beperking hebben ondersteuning nodig.
Int: Heb je dat wel eens meegemaakt dat een cliënt zij bij een zwangerschap van uhhh nou ik hoef geen begeleiding meer?
Gint: nou uuh in dit geval dan moet uhh dus ik moet wel uuhhh nu de cliënt die ik nu begeleid, dus uhhh iedere keer uhhh goed moet nadenken hoe stel ik haar vragen, ja. Want ik ben heel lang bezig geweest dus van uhhh wie gaat jou allemaal helpen daar bij dalijk.
Int: Ja.
Gint: En hoe sta jij tegenover hulp van anderen. Uhh en dan heb ik het, dan kan je het hebben over verloskundigen, en uhh consultatiebureau, en dat soort mensen die er al een beetje aan vast zitten. Maar je kan het ook hebben over je netwerk dus je moeder, je familie, de buurvrouw.
En uhh kijk uhhh normaal zou je denken van nou ja tuurlijk staan mensen daar open voor in dit geval staat zij daar niet echt uhhh direct open voor.
Int: Oké.
Gint: Dus dan moet je proberen om uhhh mensen uhhh vragen te, uhh dat je vragen stelt aan mensen van uhhh nou je krijgt dalijk een kindje hoe is dat voor jou en uhhh hoe wil jij het gaan doen. Wat voor moeder wil jij zijn en uhhh hoe zie jij dat voor je. En daar over hebben we dan gesprekken.
Int: Ja. Oké, toch wel?
Gint: Ja toch wel, en uhh dan krijg je de antwoorden en daar kan je verder op in gaan. Kijk en als dan iemand aangeeft van uhh nou ik, ik wil het heel anders dan zoals ik het zelf heb meegemaakt, dan kan je doorvragen van nou oké, hoe zie je dat voor je. Hoe wil jij het anders doen. Ja en als ze zegt ik wil niet dat mijn kinderen uit huis worden gezet dan zou je kunnen doorvragen van uhh oké wat heb je dan er voor nodig om te zorgen dat jouw kinderen niet uit huis worden gezet? En dan kom je op die brug uit.
Int: Ja.
Gint: Snap je, dus dat is een heel proces, dat heb je echt niet in een gesprekje verteld.
Int: Nee.
Gint: Dus uhhh ja en dan zo werkt dat een beetje.
Int: Dus dat is dan toch wel een aardig stukje voorbereiding op ouderschap?
Gint: Ja Uhh,
Int: Niet direct, maar..
Gint: Ja maar weet je wat ik ook wel merk uhhh het zijn mensen met een beperking, dus de beleving van de zwangerschap is anders heb ik het idee. En nou, uhh ja ik ben zelf moeder dus uhhh dat is dan de ervaring die ik zelf heb. Hoe dat is hé, zwangerschap, een bevalling, moederschap.
Int: Ja.
Gint: Cliënten uhhh ik merk bijvoorbeeld ook soms dat ze het anders ervaren, dat je in een keer iets voelt in je buik, dat soort dingen. En dat is voor ook van, van oké, blijkbaar werkt het anders.
Int: Ja.
Gint: Ik vind dat uhhh boeiend om daar over door te vragen, van hoe is dat dan, wat voel je dan.
Int: Ja. Dat is wel interessant inderdaad.
Gint: Ja.
Int: En wat geven ze dan bijvoorbeeld aan, wat ze dan ervaren?
Gint: Uhhh, ja uhh, zij is een meisje van weinig woorden, maar uhh, wat ze dan wel ervaart is dat is wel iets gebeurt in haar lijf. En uhhh, ze gaf net ook aan, ik heb last van misselijkheid, dat voelt ze denk ik als last. Nu is dat weg en nu uhh vind ik het leuk. Dan kan je er eigenlijk ook op doorvragen, van uhh, wat, uhh, hoe komt het dat het nu leuker is. Nou dat komt omdat ik nu niet meer misselijk ben. Dus ik hoef niet iedere keer boven de wc te hangen. En ik kan nu genieten van zwangerschap en dat is uhh dat vind ik heel mooi, dat ze dat heel goed dat verschil nu ook ziet, of voelt, ervaart. Het is anders, als je misselijk bent ben je met andere dingen bezig, dan als je gewoon uhh andere zwangerschap.
Int: Ja.
Gint: En wat ook belangrijk is, is er iedere keer maar weer uit te leggen dat dat dus zo gaat, bij zwangerschappen, dat je een periode hebt waarin je misselijk kan zijn, dat je je niet lekker voelt. En uhh ja wat we ook vaak wel zeggen is ook uhh bespreek het ook met de verloskundige. Zij zijn degene die je daar ook tips over kunnen geven, voedingsadviezen.
Int: Ja. Maar er is dus vanuit jullie ook contact met de verloskundige?
Gint: Ja want de eerste keer ben ik wel mee geweest, naar de verloskundige. Uhhh en dat was ook uhhmm dat was eigenlijk, de vraag kwam vanuit mij, dat ik vroeg van uhh vind je het goed als ik mee ga naar de

verloskundige. Omdat ik denk dat het belangrijk is dat de verloskundige en alle andere mensen die ehh, zich straks bezig gaan houden met haar dat die op de hoogte zijn van uhhmm dat uhh zij een vrouw is met een verstandelijke beperking.
Int: Ja.
Gint: En dat er begeleiding is , en uhh dat zij mogelijk ook misschien anders kan reageren op de zwangerschap dan uhh andere mensen.
Int: Oké. Oh ja, wat uhh wat u als begeleider vanuit de organisatie en vanuit de cliënt heeft mee gekregen over de ondersteuningsbehoefte, tijdens de zwangerschap?
Gint: Nou ja, uhhh op het moment uhh. Toen de cliënt vertelde ik ben zwanger dan uhh ik kan dan met al mijn vragen of mijn uuuh twijfels, mijn zorgen, mijn uhh gedachtes, daar kan ik mee naar mijn collega's en met onze gedragskundige heb ik daar veel gesprekken over gehad. Ja omdat het wel heel belangrijk is uhh van uhh, tenminste dat heb ik zelf gemerkt van uhhh wat gebeurt er, en wat kan mijn rol hier in zijn. Dat is heel belangrijk om dat heel helder te hebben. Uhh ik kwam binnen om me bezig te houden met andere dingen dan met uhh een zwangerschap. En uhh op zich gebeurt dat vaker, dat je andere hulpvragen bij krijgt, alleen dit is wel iets uhh belangrijker om dit goed te blijven volgen. Dus het is belangrijk dat ik goed weet wat is mijn rol en uhh welke ondersteuning kan ik bieden.
Int: Ja.
Gint: ja. Dus daar heb ik het over met collega's en met de gedragskundige en uhhh ja.
Int: En wat is uw rol, precies dan?
Gint: Mijn rol is eigenlijk dat ik uhhh, uhh, ik ben haar uhhh begeleider, dus ik ondersteun haar bij de vragen die zij heeft rondom haar zwangerschap. Dus uhh ik kijk met haar mee van uhh welke wegen ze daarin kan behandelen, dus als ze vragen heeft, ja stel je die aan de verloskundige of moet je iemand anders daar voor vragen. Dat. Het is ook mijn rol dat ik aangeef uhhmm, hoe het werkt in de maatschappij, dus dat betekend, dat ik uhh op een gegeven moment heb aangegeven van uhh als mensen in Nederland kinderen krijgen dan uhhh word er verwacht dat je goed voor je kinderen zorgt. Nu zeg ik het even in eigen woorden, maar daar komt het op neer. Dat je goed voor je kinderen zorgt en uhh om goed voor je kinderen te kunnen zorgen dan betekend dat dus dat je uhh ze goed te eten, drinken, en uhh kleding en dat soort dingen moet geven, maar daar komt nog veel meer bij kijken. Nou daar hebben we het over.
Int: Ja.
Gint: En ik heb ook aangegeven dat het mijn taak is dat als ik denk van uhh nu ga ik me zorgen maken dat ik dat met haar ga bespreken en uhh dat het belangrijk is dat ik dat bespreek binnen mijn organisatie. Omdat uuh het belangrijkste is het kindje wat straks gaat geboren worden. Uhh ja dat staat boven alles, de veiligheid van het kindje.
En dat is lastig hoor, je zit altijd in een soort dilemma, van uhhh tenminste kan je in komen, van cliënten die het allemaal heel graag zelf willen doen en ook heel graag zelf uhh alles willen organiseren maar soms vaak de kennis missen of de kwaliteiten om uhh dat kindje op te voeden. En dan zijn er anderen nodig. Uhh het is de kunst om dat dan te laten in zien dat het ook belangrijk is dat ze andere mensen inschakelen.
Int: Ja.
Gint: Snap je?
Int: Ja.
Gint: Ja weet het heeft soms te maken met uuh je weet zelf wel wat een kindje nodig heeft. En wat uhhh bij een goede opvoeding hoort. Maar wat ik vind dat wil niet zeggen dat jij dat ook vind. Of dat de buurvrouw dat ook vind. En dat is uhhh daar heb je het dan over en dat is uhh heel belangrijk dat uhhh dat je contact blijft houden om het daar over te mogen hebben.
Int: Ja. Je wil je cliënt niet kwijtraken natuurlijk.
Gint: Precies want dan zijn we verder van huis. Maar dat wil niet zeggen dat ik uhhh altijd mee ga met wat de cliënt wil. Want het gaat wel om een kind. Dat is anders. Dat vond ik ook een wezenlijk verschil op het moment dat een cliënt schulden heeft en die vind het toch nodig om allerlei dingen te doen waardoor zijn schulden weer groter worden, ook al geef ik aan, misschien is het niet verstandig wat je nu doet, of wat dan ook. Dan denk ik, oké eigen verantwoordelijkheid, maar dit ligt anders.
Int: Ja. Uhhh even kijken hoor. Oh ja, of er, want hier staat ook nog welke ondersteuningsbehoefte u vanuit de cliënt heeft meegekregen, zeg maar. Maar zijn er ook dingen die uhh de cliënt zelf niet ziet, maar die u dan wel signaleert? U zei net al een paar dingen, zijn er verder nog dingen?
Gint: Uhhhhh, ja de hulp. Bijvoorbeeld dat uhh dat het belangrijk dus is om hulp te accepteren van anderen.
Int: Ja.

Gint: En uhhh, mijn cliënte zoekt wel hulp bij de buurvrouw, en uhh dat is belangrijk. Dat je ook de hulp krijgt waar je wat aan hebt. Uhhhhh ja weet je, het hele proces van uhh voor haar was het voor het eerst dat ze zwanger is, dus uhh wat je dan krijgt is voor het eerst krijg je dan te maken met zeg maar de verloskundige en je moet ook nog kraamhulp hebben. Oké nou, daar help ik haar bij, van oh hier is een telefoonnummer van kraamhulp, bel maar, maak maar een afspraak. Toen kwam er een wijkverpleegkundige nog langs en die uhhh gaat dan vragen van goh, uhhh nou ja hoe is het voor je om zwanger te zijn. Uhh heb je nog andere hulp nodig. En haar grootste probleem is haar woonsituatie, dat is iets wat nou uhhh ondanks haar zwangerschap eigenlijk boven aan haar lijstje staat, van uhhh ik heb straks geen woning. Dus daar uhhh zijn we heel hard mee bezig van uhhh hoe ga ik dat voor elkaar krijgen. Want ja, dat is natuurlijk heel erg lastig, uhhmm, als je geen woning hebt, en je krijgt wel een kindje. Want het inrichten van een babykamer, kan nog niet, dat is nu allemaal geparkeerd, van nu even nog niet.
Int: Nee. Ja we hadden hier ook een vraag over risicofactoren tijdens een zwangerschap, nou wonen is dan nu sowieso een.
Gint: Ja ik denk nu het grootste risico is als cliënten niet meer open staan voor hulp. Want dan heb je het risico dat ze jou er uit zetten, dat ze zeggen van jou heb ik niet nodig. En uhh natuurlijk kan je dan andere wegen bewandelen, dan kan je zeggen, stel dat je dan toch zoveel zorgen maakt dan kan je altijd een melding maken bij het AMK, of wat dan ook. Maar dan uhhh is het contact al lang weg. En uhhh ik denk van dan kom je in een heel ander circuit terecht. Dan ziet het er gewoon heel anders uit. Dus uhh ja ik denk als cliënten niet open staan voor hulp, dat vind ik een groot risico. Ja en dan heb je natuurlijk als je geen goede woning hebt, of als cliënten gewoon uhhh niet de mogelijkheden hebben om uhhh voor een kindje te zorgen. Dus niet zozeer van uhh financieel maar dat ze het gewoon uhhh dat ze het niet aankunnen.
Int: Ja.
Gint: Dat ze niet inzien wat een kindje nodig heeft. En wat ik dan wel eens merk is van dat uhhh cliënten dat uhhmm nog wel goed voor kinderen kunnen zorgen als uhhh, weet je wel het eten, drinken, naar hun bed gaan, zindelijk worden dat soort dingen. Als kinderen ouder worden kom je in andere fases terecht, kinderen vragen dan andere dingen, en dan, dat kan nog wel eens moeilijk worden. Want het vraagt ook andere vaardigheden van jou als ouder. En als je goed contact hebt dan kan je het daar steeds over hebben.
Int: Ja. Dat is wel heel belangrijk dan inderdaad.
Gint: Ja.
Int: Nou we hadden het net even over risicofactoren, maar we hadden hier ook staan welke beschermende factoren je tegen komt. We hebben er dan tussen haakjes omgeving, netwerk, relaties en wonen. Kunnen ook andere dingen zijn natuurlijk. Dus welke dingen helpend zijn eigenlijk.
Gint: Ja nou ja uhhmm het mooiste is als cliënten hun helpende factoren, dus hun hulp kunnen halen uit hun eigen netwerk. Dat is altijd beter dan uhh als er instanties bij uhhh moeten komen. Dat is eigenlijk ook wat cliënten het liefste willen. Maar als die factoren er niet zijn dan moet je iets anders gaan zoeken. Het is belangrijk denk ik als uhhh cliënten ja, bijvoorbeeld als ze een relatie hebben dat ze samen voor hun kindje kunnen zorgen. Dat maakt het al zo anders dan als je een alleenstaande moeder bent. Die ook nog moet werken of naar school moet of wat dan ook. Want dan komt er nog meer bij kijken. En het zijn wel mensen met een beperking dus uhhh ja. Een voorbeeld is uhhmm ik heb ook een cliënt en die heeft kinderen en uhhh nu heeft ze een uitkering gekregen en dan zegt de gemeente van uhhh ja eigenlijk moet je dan ook wel uhh moet je ook gaan werken. En dat wil ze dan wel maar ze zegt ik heb ook een soort van kinderen, dus dan word er gekeken van hoeveel uren kan iemand werken. En dan vind ik het mijn taak om aan te geven aan zo'n gemeenteambtenaar, van uhhh besef wel dat het om iemand gaat met een beperking. Dus uhhh voor mij is het soms al moeilijk om dat te organiseren, werken, kinderen, uhh een huishouden, hè, je netwerk, weet ik het allemaal. Laat staan voor iemand met een beperking dus wat vraag je nu aan zo iemand, je vraagt heel veel. Dus uhh dat vind ik wel belangrijk, dat ik daar de cliënten in ondersteun.
Int: Ja.
Gint: Want dan heb je gewoon te maken met een uhhh allemaal regeltjes, waar cliënten dus ook mee te maken hebben.
Int: ja.
Gint: Is dat een beetje natwoord op je vraag over helpende factoren?
Int: Ja ik denk het wel. Dan zit ik nog even specifiek aan uhh cliënt van net te denken, heeft haar vriend wel werk, of?
Gint: Nee. Dat is in, ze geeft zelf aan als hij, hij moet er wel zijn, hij moet er aanwezig zijn, hij moet mee gaan, uhhh maar het is nog de vraag hoeverre hij echt een helpende uhhmm ja helpen kan zijn voor haar. En

uhhh dat is ook wel interessant uhh, kijk nu moeten ze zich ook voorbereiden op een zwangerschap, een bevalling en een kindje, iedereen moet dat. Ik ken maar weinig mensen die zeggen ik heb het helemaal uhhh rond, weet precies hoe ik het allemaal ga doen en uhhh, nee dat is een proces. En daar heb je negen maanden de tijd voor. En dat is voor hun ook. Dus uhh ik merk ook dat de vader in dit geval daar zijn tijd voor nodig heeft. En uhhh ik denk ook van als het kindje er is van uhhh dan zal het ook moeten blijken, van oké hoe gaat het nu.
Int: Want wordt hij verder betrokken in de begeleiding? Is hij daar bijvoorbeeld als je komt?
Gint: Hij is wel, ja, jawel, we hebben ook wel gesprekken met zijn drieën, uhhmm maar ik begeleid haar en uhhh we zijn wel op zoek naar uhh begeleiding voor hem. En uhhh ook dat er gewoon ook inderdaad het wonen is een probleem maar ook financieel zijn er problemen en ja. Dat moet ook nog aangepakt worden. En werk.
Int: Heeft hij zelf ook een beperking? of dat niet?
Gint: Ja.
Int: Oké. Dat maakt het dan ook wel extra pittig.
Gint: Ja.
Int: Oké. Uhhmm zijn er nog dingen die vanuit de organisatie die je zou kunnen gebruiken, zo van nou dat zou wel fijn zijn als dat er was nu ik deze vrouw begeleid nu ze zwanger is?
Gint: Uhhhmm even kijken. Nou, uhhmm waar ik zelf heel erg mee aan het stoeien was, dus wat ik al zei mijn rol, mijn verantwoordelijkheid, waar ligt mijn verantwoordelijkheid, en wanneer is het van de cliënt, wanneer is het van de ander. Dus ik besef heel goed, ik heb een signaleringsfunctie, dus ik ben degene die bij haar komt. Dus uhhh hoe moet ik naar die dingen kijken. Wat ik zie is dat ook werkelijk wat er uhh gebeurt? Of heb ik een blinde vlek? Of uhhh ja nou maak ik het heel ingewikkeld, maar soms voelt dat wel zo. Dat het als een verantwoordelijkheid voelt. Dus daarom is het zo belangrijk om daar over te praten met je collega's en met de gedragskundige. En nu hebben we binnen de Driestroom uhh protocollen. We hebben bijvoorbeeld een meldcode kindermishandeling. Uhhmm ik heb dat allemaal er bij gepakt om te kijken van kan het helpend zijn. Wanneer heb ik daar wat aan. Uhhmm maar wat ik daar wel uit heb kunnen halen is van uhhh hoe kan ik mezelf ook beschermen in deze hele uhhmm ja hoe zeg je dat, in deze hele ontwikkeling. En dan heb je een soort stappenplan. Dus dat betekend uhhmm ik heb gesprekken met de gedragskundige en met iemand van mijn collega's, dus met zijn drieën. En dan uhhh gaan hun mij vragen stellen, dus eigenlijk mij bevragen van uhhh zie ik de dingen eigenlijk wel goed? Het kan best zijn dat ik ook zelf er naast zit, daardoor blijf je uhhh alert. En stel nou dat er een moment komt dat je zegt van uhhh hee nou moeten we ons zorgen gaan maken dan uhhh dan is het de bedoeling dat je dat gaat melden bij je clustermanager en dan uhhh ja daar is een heel protocol voor.
Int: Is dat de ouder en kind notitie? Of is dat weer wat anders?
Gint: Nee dit is volgens mij iets anders. Twee of drie hebben we er.
Int: Oh Oké. Dat kunnen we bij Bas navragen.
Gint: Ja want ik heb met Bas ook altijd gesprekken. Ja. En uhhh weet je wat ik ook probeer te onthouden, dat hoorde ik pas van Bas, Bas zegt altijd van als jij je zorgen maakt dan is dat iets uhhh, dat komt niet zomaar ergens vandaan, dat het vaak, dat voel je in je buik. Dat je denkt nou ga ik me zorgen maken. En de kunst is dan dat de cliënt jouw zorgen weg neemt.
Int: Ja.
Gint: En dat kan je alleen voor elkaar krijgen door in contact te blijven, door vragen te blijven stellen, van goh hoe doe je dit, hoe kijk je daar naar, hoe wil je dit gaan doen. en dan de antwoorden die de cliënt geeft dat moet dat uhhh gevoel van zorgen wegnemen.
Int: Ja.
Gint: Dat is eigenlijk een beetje uhh, wat ik altijd probeer te onthouden. En door het te delen met mijn collega's en met Bas helpt dat mij om mijn verantwoordelijkheidsgevoel te spreiden.
Int: Ja. Dat het ook niet te zwaar wordt.
Gint: Ja.
Int: Uhh even kijken hoor. We hebben hier nog staan welke obstakels bent u tegen gekomen in de zwangerschap, dus wat is lastig? We hebben natuurlijk al een aantal dingen besproken, zoals waar ligt mijn verantwoordelijkheid.
Gint: Ja.
Int: Zijn er verder nog dingen die u als lastig ervaart?
Gint: Uhhhmm, dan puur vanuit je zelf bedoel je? Nou wat ik tegen kom waar ik, lastig vind om mee te dealen?

Int: Ja, waarin de organisatie dan nog misschien iets zou kunnen bieden?
Gint: Nou ja soms uhhh even denken hoor. Nou op zich denk ik wel van wat ik uhh wat ik wel goed vind is uhhh van, wij hebben ook een afdeling ambulant kinderen hè. Hebben jullie daar al van gehoord? Dus ook samen, op het moment dat dat kindje wordt geboren, uhhmm dan kan ik, als de cliënt het goed vindt, ambulant kinderen inschakelen. Zodat hun ook meekijken met de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Uhh dat vind ik positief. Dus dat de Driestroom dat heeft. Maar soms denk ik nog wel eens van uhhh ja de Driestroom is aan het onderzoeken, zo'n moeder en kind huis, heb je daar wel van gehoord, van Bas?
Int: Ja, heeft hij wel wat over gezegd.
Gint: Maar dat is uhhh op zich denk ik wel van uhhh, nu is het zo, ik kom langs zeg maar 1 keer in de week. Of twee dagen in de week, nou stel drie keer in de week, als het nodig is. Daardoor zie ik niet alles. Dus uhhh het zou misschien ook nog wel wat zijn, maar ik weet dat er in Nederland meer van die huizen zijn, moeder en kind huizen, in Zwolle zit er bijvoorbeeld ook een. Daar gaan alleenstaande moeders met hun pasgeboren kinderen dan naar toe en daar leer je eigenlijk om voor je kind te zorgen.
Int: Ja.
Gint: En uhhh dat is positief omdat je dan uhhh je leert bepaalde vaardigheden, je leert ook dingen zien, uhh ja, soms kunnen cliënten dat ook uit hun netwerk halen en dan is het alleen maar beter. Dat is vaak ook, de mensen om je heen, daar moet je het ook van hebben. Maar als cliënten dat niet hebben dat is ook vaak zo, ja dan zou het mooi zijn als er zo iets zou zijn. Denk ik.
Int: Ja.
Gint: Ja ik weet ook uhhh, op zich denk ik ook nog wel eens van uhhh, waar ik nog wat meer over zou willen weten is van uhh kijk als cliënten een kinderwens hebben, die nog helemaal van te voren staan. Hoe ga je daar mee om. En dan, we hebben wel binnen de Driestroom een koffer, en die heet uhhmm, kinderen waar begin ik aan, of zoiets, ik weet niet precies. En daar staat allerlei informatie in over stel je hebt een kinderwens, uhhh ja hoe je dat bespreekbaar kan maken met de cliënt. En hoe je dat kan doen, wat je wel kan doen, wat je vooral niet moet doen. nou ja dat. En uhhh maar vaak is het zo, in de praktijk bij BZW, merk ik van, in eens is het er.
Int: Ja.
Gint: Ja en dat is, dat vind ik soms uhhh dan kan je niet vaak dat proces volgen zoals je het graag zou willen, dus stap voor stap. Nee ineens is het er. En uhh misschien zou daar nog wel wat meer in kunnen, maar ik heb ook niet gelijk paraat hoe dat er allemaal uit moet zien. Misschien komen jullie daar nog wel achter.
Int: Ja. Even kijken hoor. Tussen de regels door hebben we natuurlijk veel vragen al behandeld. Even kijken. We hebben het net even gehad over beschermende en risicofactoren, en uhhh hoe zou de Driestroom daar zeg maar mee om kunnen gaan. Hoe de Driestroom de beschermende factoren zou kunnen versterken de risicofactoren zou kunnen verminderen.
Gint: Das wel heel moeilijk, want weet je, uhhh BZW dat is dus uhh de cliënt vraagt om hulp, dat is vrijwillig. Uhhmm ja, wat zou de Driestroom daar in kunnen doen. ja ik denk dat het, wat de Driestroom zou kunnen doen is denk ik om medewerkers, zoals ik hè, die daar mee te maken hebben, dat die voldoende kennis hebben en voldoende middelen hebben om met dit soort onderwerpen, moeilijke dingen in het leven van mensen, daar mee om te gaan. Uhh ja en eigenlijk, het zou, denk ik best wel wat zijn als je daar, als je een team van mensen hebt, dat je dan zegt, nou er zijn een aantal mensen in de teams die zich daar heel erg in specialiseren. In gezinnen en uhhh nou ja, moeder met kinderen, maakt niet uit. En dat je daar ook je deskundigheid hebt liggen. Ik denk dat daar nog wel wat uhhh in te verbeteren valt, dat je dat in het team uhh meer uit gaat werken. En daar in kan de Driestroom ook de middelen bieden, dus zorgen dat de mensen genoeg kennis krijgen. En dat dat ook bijgehouden wordt.
Int: Ja, Oké. Dat is heel helder. Dat de Driestroom voldoende kennis, uhh, daarin iets zou kunnen doen, kan je ook nog hier concreet noemen wat je bijvoorbeeld mist aan kennis?
Gint: Uhhhhh nou uhh waar ik heel erg mee heb zitten stoeien is mijn rol, dat stukje. Maar uhhmm, even kijken hoor. En ik heb de afgelopen periode de opleiding IAG gedaan, intensieve ambulante gezinsbegeleiding, en daar ben ik uhhh afgelopen augustus mee begonnen, en in die periode werd mijn cliënt zwanger. Dus ik had vanuit school heel veel uhhmm lesstof waar ik wat mee kon. Want dan uhhh ja IAG staat dus echt voor Multi-problem gezinnen, als er van alles speelt, hoe ga je dan in gesprek met mensen. En dat is eigenlijk wat ik nu ook kan gebruiken hè, hoe ga ik in gesprek met een cliënt die zwanger is en die bijvoorbeeld zegt ik heb jou niet nodig, hoe doe je dat. Daar gaat het om. En wat ik steeds zeg, het in contact blijven en uhh in gesprek blijven. En dat, ja dat, daar heb je vaardigheden voor nodig. En uhhh ik heb denk ik de mazzel gehad dat ik die opleiding op dat moment deed. Waar door dat wel lukte, maar ik heb ook ontzettend zitten stoeien met mijn verantwoordelijkheidsgevoel, en uhh ik weet niet of je dat in

een uhhh cursus kan gieten, dat is iets dat zit ook in je, en uhh maar het is wel belangrijk dat je dat kan delen met anderen. En dat ik het gevoel heb dat van nu ligt het niet alleen bij mij, maar er zijn mensen die met me mee kijken, en meedenken. En dat is ook wat ik heel graag wil, en dat is ook gebeurt. En uhhh maar ik denk dat er is nog genoeg wat ik niet weet. Maar ja, ik weet niet wat. Maar eigenlijk, ik zou dat wel willen, om daar meer in, om er wat meer kennis over op te doen.
Int: Uhhhmm, volgens mij hebben we al een heleboel gehad. Ja ik heb alle vragen wel behandeld. Ja, je zei ook net dat je dan in gesprek gaat met de cliënt die geen hulp wil, uhh, hoe uhh heb je dan voor elkaar gekregen dat dat dan toch gelukt is? Hulp bij zwangerschap zeg maar.
Gint: Ja bij haar was dat, en uhhh, ja door vragen te stellen, eigenlijk uhhmm uhh, kijk het is heel makkelijk om te zeggen van uhhh ja luister eens het is echt heel belangrijk dat je hulp gaat aannemen, want dat helpt jou alleen maar en dan kom je alleen maar verder mee. Als iemand in zijn hoofd heeft van uhhh ja maar dat wil ik gewoon niet, ik zal jou wel laten zien dat ik, dat ik het zelf wel kan, dan moet je door middel van vragen te stellen, uhhmm, gaan bevragen aan de cliënt, ja oké, maar wat, hoe zie je dat voor je. Uhhh hoe denk jij dan straks voor je kindje te zorgen, heb je daar een idee over. Ik begon ook te vragen van wat voor moeder wil je zijn, wil jij een moeder zijn die uhhh ik noem maar wat, die uhhh schulden heeft? Wil jij een moeder zijn die werkt, wil jij een moeder zijn die op school zit? Hoe zie je dat voor je, nou dan kom je al bij, dan zegt ze, nee ik wil geen school. Nou oké, je hebt nu school, hoe wil je dat dan gaan aanpakken. En dan kan je altijd op teruggrijpen, weet je nog dat je toen vertelde, we gaan daar een plan van maken. En met die hulp, ja dat is eigenlijk gegaan van ik heb ook aangegeven, dat ik weet van collega's dat het heel erg moeilijk is om uhhh, dat mensen zoals zij, als die een kindje krijgen, om daar uhhh goed voor te zorgen, om dat er best heel veel bij komt kijken. En dat het dan uhhh makkelijker is als je hulp hebt. En ja soms helpt het ook als je wat over je zelf verteld, maar ik doe dat niet zo heel vaak. Ik noemde wel steeds het consultatiebureau, dat was ook iets, zei had zoiets van, nou daar zeggen ze alleen maar wat je moet doen, en daar ga ik niet heen, dat vind ik echt uhhh nou dat vind ik gewoon uhh dat doe ik niet. Ik hoor alleen maar slechte verhalen er over. En als ik dan ga zeggen, van joh dat is helemaal niet zo, en het consultatiebureau doet hele andere dingen, dan krijg je zo'n welles nietes verhaal.
Int: Ja.
Gint: Dus de kunst is om haar te overtuigen van, dat het consultatiebureau ook andere dingen doet. En die wijkverpleegkundige die kwam en ging een heel verhaal vertellen over het consultatiebureau en dat het ook leuk is dat je dan weet hoe zwaar je kind weegt en dat het goed groeit, en dat je een boekje krijgt en dan maak je er een heel ander verhaal van.
Int: Ja.
Gint: Dan, dan ja je hoort eigenlijk altijd alleen maar de verhalen van ja mijn kind was te dik en ik moest dit of ik moest dat, dat is het niet alleen. Er zijn ook andere verhalen. En het is goed als zij dat hoort, om dar ook af en toe op terug te grijpen, weet je nog dat toen dat verteld werd. En ik vind altijd, je moet respect hebben voor de cliënt respect voor zijn uhhh dat hij soms anders denkt, en uhhh andere keuzes maakt. Dat vind ik wel heel belangrijk, omdat uhhh, ik heb mijn eigen normen en waarden, maar die zijn anders als die van hun. Het is niet goed om te zeggen wat jullie doen is fout, dat is niet goed.
Int: uhhmmm, zeg maar als je dan merkt dat, ja jij eigenlijk andere normen en waarden hebt, ga je daar dan wel over in gesprek?
Gint: Ja, want wat ik dan, ik haal ook altijd de maatschappij er bij. Soms heb je gewoon te maken met de regels in de maatschappij, ik zeg ook altijd van in de maatschappij, is dat in Nederland is het zo dat je dus goed voor je kinderen moet zorgen. En dan hebben we het over, dat betekend dus heel erg concreet dat ze eten krijgen en drinken krijgen en dat ze goede kleren aan hebben, maar ook dat er aandacht is. Dan ga je alweer een ander stapje maken. Dan vraag ik ook weet je wat er gebeurt, als je niet goed voor je kind zorgt? Ja dan komt de kinderbescherming, weet je ook dan waar de kinderbescherming naar kijkt? Ja dan heb je al een gesprek erover. Vaak is het altijd dat ze zeggen, ja als je je kinderen lichamelijk mishandelt, maar er is ook geestelijke mishandeling. Dat weten ze vaak niet. Vaak speelt dit wel over meerdere gesprekken, het is niet in een keer. En je kijkt ook naar wat de praktijk je leert en hoe dat gaat. Ja dat eigenlijk.

Interview medewerker 3 geschrapt

Int: Nou volgens mij is het inmiddels wel duidelijk wat we aan het doen zijn. We zijn dus bezig met een onderzoek naar ehh ondersteuningswensen van zwangere vrouwen en hoe de begeleiding daar mee om kan gaan zeg maar.
Int: En daarvoor hebben we een aantal vragen opgesteld. De eerste vraag is eigenlijk heel simpel, wat is uw functie?
Gint: Ik ben persoonlijk begeleidster op het begeleidingscentrum Zuid.
Int: Oké, en dat houd in?
Gint: Dat ik persoonlijk begeleider ben van cliënten, en de cliënten hebben een complexe zorgvraag.
Dus dat zijn cliënten die bijvoorbeeld met schulden, met meerdere problematieken. Schulden, verslavingen, psychiatrische problemen. Daar moet je een beetje aan denken.
Int: Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen met een licht verstandelijke beperking binnen stichting de Driestroom op dit moment?
Gint: Ik ben persoonlijk begeleidster intensief bij BZW. Dus dat betekend begeleid zelfstandig wonen.
daar zit ook een visie aan vast. Ik kom als ambulant werker bij de cliënt thuis. Dus de cliënten die hebben hulpvragen en daar kom ik voor. Dus het kan best zijn dat ik daar kom voor post, administratie of dat ze hun netwerk willen uitbreiden. In eerste instantie kom ik dan daar voor. Maar het kan zijn dat cliënten dan ineens zwanger worden en dan komt er in een keer iets anders bij kijken. Wat ik dan in dit geval met mijn cliënt hier heb gedaan is haar ondersteunen in: je bent zwanger, hoe is dat voor je. Dus eigenlijk daar over in gesprek gaan, en helder krijgen van hoe sta je daar in, wat heb je daar in nodig. Wat kan ik daar in voor je doen. En het zijn cliënten met een beperking dus daardoor hebben ze soms moeite om precies helder te hebben van nou wat komt er allemaal bij kijken. En daar hebben ze mijn hulp voor nodig. Als je zwanger bent dan komt dat en dat er bij kijken. En dan heb je de zwangerschap en dan heb je de bevalling en dan is het kindje er, en dan heb je ook nog al die jaren dat je voor het kindje moet zorgen. Dus de opvoeding. Ja dat zijn allemaal fases. En wat ik nu bij deze cliënt aan het doen ben is haar daar in volgen. En dat is iedere keer even checken van nou wat wil jij daar in, wat kan ik daar in aanbieden.
Int: Dus als zij zegt, ik wil nog niet nadenken over als het kindje er is, dan begin je daar eigenlijk ook niet over?
Gint: Nou dan moet je met tact doen. Wanneer praat je over wat en de kunst is, vind ik, dat je contact blijft houden met de cliënt. We hebben er niks aan als ik zo confronterend ben of zo direct ben in de vraagstelling dat zij denk van bekijk jij het even, jou heb ik niet nodig, ik zoek het zelf wel uit. Dan zijn we verder van huis. Want ja ik denk, de meeste cliënten met een beperking hebben ondersteuning nodig.
Int: Heb je dat wel eens meegemaakt dat een cliënt zij bij een zwangerschap van nou ik hoef geen begeleiding meer?
Gint: De cliënt die ik nu begeleid, iedere keer goed moet nadenken: hoe stel ik haar vragen, ja. Want ik ben heel lang bezig geweest dus van wie gaat jou allemaal helpen daar bij dalijk. En hoe sta jij tegenover hulp van anderen. Dan kan je het hebben over verloskundigen, en consultatiebureau, en dat soort mensen die er al een beetje aan vast zitten. Maar je kan het ook hebben over je netwerk dus je moeder, je familie, de buurvrouw. En normaal zou je denken van nou ja tuurlijk staan mensen daar open voor, in dit geval staat zij daar niet echt direct open voor. Dus dan moet je proberen dat je vragen stelt aan mensen van nou je krijgt dalijk een kindje hoe is dat voor jou en hoe wil jij het gaan doen. Wat voor moeder wil jij zijn en hoe zie jij dat voor je. En daar over hebben we dan gesprekken.
En dan krijg je de antwoorden en daar kan je verder op in gaan. Kijk en als dan iemand aangeeft van nou ik, ik wil het heel anders dan zoals ik het zelf heb meegemaakt, dan kan je doorvragen van nou oké, hoe zie je dat voor je. Hoe wil jij het anders doen. Ja en als ze zegt ik wil niet dat mijn kinderen uit huis worden gezet dan zou je kunnen doorvragen van oké wat heb je dan er voor nodig om te zorgen dat jouw kinderen niet uit huis worden gezet? En dan kom je op die brug uit. Snap je, dus dat is een heel proces, dat heb je echt niet in een gesprekje verteld.
Int: Dus dat is dan toch wel een aardig stukje voorbereiding op ouderschap?
Gint: Ja maar weet je wat ik ook wel merk het zijn mensen met een beperking, dus de beleving van de zwangerschap is anders heb ik het idee. En ik ben zelf moeder dus dat is dan de ervaring die ik zelf heb, hoe dat is hé, zwangerschap, een bevalling, moederschap.
Gint: Cliënten, ik merk bijvoorbeeld ook soms dat ze het anders ervaren, dat je in een keer iets voelt in je buik, dat soort dingen. En dat is voor ook van, van oké, blijkbaar werkt het anders. Ik vind dat boeiend om daar over door te vragen, van hoe is dat dan, wat voel je dan.
Int: Ja. Dat is wel interessant inderdaad. En wat geven ze dan bijvoorbeeld aan, wat ze dan ervaren?

Gint: Ja, zij is een meisje van weinig woorden, maar wat ze dan wel ervaart is dat is wel iets gebeurt in haar lijf. En ze gaf net ook aan, ik heb last van misselijkheid, dat voelt ze denk ik als last. Nu is dat weg en nu vind ik het leuk. Dan kan je er eigenlijk ook op doorvragen, hoe komt het dat het nu leuker is. Nou dat komt omdat ik nu niet meer misselijk ben. Dus ik hoef niet iedere keer boven de wc te hangen. En ik kan nu genieten van zwangerschap en dat vind ik heel mooi, dat ze dat heel goed dat verschil nu ook ziet, of voelt, ervaart. Het is anders, als je misselijk bent, ben je met andere dingen bezig, dan als je gewoon andere zwangerschap. En wat ook belangrijk is, is er iedere keer maar weer uit te leggen dat dat dus zo gaat, bij zwangerschappen, dat je een periode hebt waarin je misselijk kan zijn, dat je je niet lekker voelt. En ja wat we ook vaak wel zeggen is ook bespreek het ook met de verloskundige. Zij zijn degene die je daar ook tips over kunnen geven, voedingsadviezen.
Int: Ja. Maar er is dus vanuit jullie ook contact met de verloskundige?
Gint: Ja want de eerste keer ben ik wel mee geweest, naar de verloskundige. En dat was eigenlijk, de vraag kwam vanuit mij, dat ik vroeg van vind je het goed als ik mee ga naar de verloskundige. Omdat ik denk dat het belangrijk is dat de verloskundige en alle andere mensen die zich straks bezig gaan houden met haar dat die op de hoogte zijn van dat zij een vrouw is met een verstandelijke beperking.
En dat er begeleiding is , en dat zij mogelijk ook misschien anders kan reageren op de zwangerschap dan andere mensen.
Int: Oké. Wat heeft u als begeleider vanuit de organisatie en vanuit de cliënt heeft mee gekregen over de ondersteuningsbehoefte, tijdens de zwangerschap?
Gint: Toen de cliënt vertelde ik ben zwanger dan ik kan dan met al mijn vragen of mijn twijfels, mijn zorgen, mijn gedachtes, daar kan ik mee naar mijn collega's en met onze gedragskundige heb ik daar veel gesprekken over gehad. Ja omdat het wel heel belangrijk is, tenminste dat heb ik zelf gemerkt van wat gebeurt er, en wat kan mijn rol hier in zijn. Dat is heel belangrijk om dat heel helder te hebben. Ik kwam binnen om me bezig te houden met andere dingen dan met een zwangerschap. En op zich gebeurt dat vaker, dat je andere hulpvragen bij krijgt, alleen dit is wel iets belangrijker om dit goed te blijven volgen. Dus het is belangrijk dat ik goed weet wat is mijn rol en welke ondersteuning kan ik bieden. Dus daar heb ik het over met collega's en met de gedragskundige.
Int: En wat is uw rol, precies dan?
Gint: Mijn rol is eigenlijk dat ik ben haar begeleider, dus ik ondersteun haar bij de vragen die zij heeft rondom haar zwangerschap. Dus ik kijk met haar mee van welke wegen ze daarin kan behandelen, dus als ze vragen heeft, ja stel je die aan de verloskundige of moet je iemand anders daar voor vragen. Het is ook mijn rol dat ik aangeef, hoe het werkt in de maatschappij, dus dat betekend, dat ik op een gegeven moment heb aangegeven van als mensen in Nederland kinderen krijgen dan word er verwacht dat je goed voor je kinderen zorgt. Nu zeg ik het even in eigen woorden, maar daar komt het op neer. Dat je goed voor je kinderen zorgt en om goed voor je kinderen te kunnen zorgen dan betekend dat dus dat je ze goed te eten, drinken, en kleding en dat soort dingen moet geven, maar daar komt nog veel meer bij kijken. Nou daar hebben we het over. En ik heb ook aangegeven dat het mijn taak is dat als ik denk van nu ga ik me zorgen maken dat ik dat met haar ga bespreken en dat het belangrijk is dat ik dat bespreek binnen mijn organisatie. Omdat het belangrijkste is het kindje wat straks gaat geboren worden. Ja dat staat boven alles, de veiligheid van het kindje.
En dat is lastig hoor, je zit altijd in een soort dilemma, van tenminste kan je in komen, van cliënten die het allemaal heel graag zelf willen doen en ook heel graag zelf alles willen organiseren maar soms vaak de kennis missen of de kwaliteiten om dat kindje op te voeden. En dan zijn er anderen nodig. Het is de kunst om dat dan te laten in zien dat het ook belangrijk is dat ze andere mensen inschakelen. Ja weet het heeft soms te maken met je weet zelf wel wat een kindje nodig heeft. En wat bij een goede opvoeding hoort. Maar wat ik vind dat wil niet zeggen dat jij dat ook vind. Of dat de buurvrouw dat ook vind. Daar heb je het dan over en dat is heel belangrijk dat je contact blijft houden om het daar over te mogen hebben.
Int: Ja. Je wil je cliënt niet kwijtraken natuurlijk.
Gint: Precies want dan zijn we verder van huis. Maar dat wil niet zeggen dat ik altijd mee ga met wat de cliënt wil. Want het gaat wel om een kind. Dat is anders. Dat vond ik ook een wezenlijk verschil op het moment dat een cliënt schulden heeft en die vind het toch nodig om allerlei dingen te doen waardoor zijn schulden weer groter worden, ook al geef ik aan, misschien is het niet verstandig wat je nu doet, of wat dan ook. Dan denk ik, oké eigen verantwoordelijkheid, maar dit ligt anders.
Int: Ja. Welke ondersteuningsbehoefte u vanuit de cliënt heeft meegekregen. Maar zijn er ook dingen die de cliënt zelf niet ziet, maar die u dan wel signaleert? U zei net al een paar dingen, zijn er verder nog dingen?

Gint: Ja de hulp. Bijvoorbeeld dat het belangrijk dus is om hulp te accepteren van anderen. Mijn cliënte zoekt wel hulp bij de buurvrouw, en dat is belangrijk. Dat je ook de hulp krijgt waar je wat aan hebt. Het hele proces van voor haar was het voor het eerst dat ze zwanger is, dus wat je dan krijgt is voor het eerst krijg je dan te maken met de verloskundige en je moet ook nog kraamhulp hebben. Oké nou, daar help ik haar bij, van oh hier is een telefoonnummer van kraamhulp, bel maar, maak maar een afspraak. Toen kwam er een wijkverpleegkundige nog langs en die gaat dan vragen van goh, nou ja hoe is het voor je om zwanger te zijn. Heb je nog andere hulp nodig. En haar grootste probleem is haar woonsituatie, dat is iets wat nou ondanks haar zwangerschap eigenlijk boven aan haar lijstje staat, van ik heb straks geen woning. Dus daar zijn we heel hard mee bezig van hoe ga ik dat voor elkaar krijgen. Want ja, dat is natuurlijk heel erg lastig, als je geen woning hebt, en je krijgt wel een kindje. Want het inrichten van een babykamer, kan nog niet, dat is nu allemaal geparkeerd, van nu even nog niet.
Int: Nee. Ja we hadden hier ook een vraag over risicofactoren tijdens een zwangerschap, nou wonen is dan nu sowieso een.
Gint: Ja ik denk nu het grootste risico is als cliënten niet meer open staan voor hulp. Want dan heb je het risico dat ze jou er uit zetten, dat ze zeggen van jou heb ik niet nodig. En natuurlijk kan je dan andere wegen bewandelen, dan kan je zeggen, stel dat je dan toch zoveel zorgen maakt dan kan je altijd een melding maken bij het AMK, of wat dan ook. Maar dan is het contact al lang weg. En ik denk van dan kom je in een heel ander circuit terecht. Dan ziet het er gewoon heel anders uit. Dus ja ik denk als cliënten niet open staan voor hulp, dat vind ik een groot risico. Ja en dan heb je natuurlijk als je geen goede woning hebt, of als cliënten gewoon niet de mogelijkheden hebben om voor een kindje te zorgen. Dus niet zozeer van financieel maar dat ze het gewoon dat ze het niet aankunnen.
Dat ze niet inzien wat een kindje nodig heeft. En wat ik dan wel eens merk is van dat cliënten dat nog wel goed voor kinderen kunnen zorgen als, weet je wel het eten, drinken, naar hun bed gaan, zindelijk worden dat soort dingen. Als kinderen ouder worden kom je in andere fases terecht, kinderen vragen dan andere dingen, en dan, dat kan nog wel eens moeilijk worden. Want het vraagt ook andere vaardigheden van jou als ouder. En als je goed contact hebt dan kan je het daar steeds over hebben.
Int: Ja. Dat is wel heel belangrijk dan inderdaad.
Gint: Ja.
Int: we hadden het net even over risicofactoren, maar we hadden hier ook staan welke beschermende factoren je tegen komt. Dus welke dingen helpend zijn eigenlijk.
Gint: het mooiste is als cliënten hun helpende factoren, dus hun hulp kunnen halen uit hun eigen netwerk. Dat is altijd beter dan als er instanties bij moeten komen. Dat is eigenlijk ook wat cliënten het liefste willen. Maar als die factoren er niet zijn dan moet je iets anders gaan zoeken. Het is belangrijk denk ik bijvoorbeeld als ze een relatie hebben dat ze samen voor hun kindje kunnen zorgen. Dat maakt het al zo anders dan als je een alleenstaande moeder bent. Die ook nog moet werken of naar school moet. En het zijn wel mensen met een beperking. Een voorbeeld, ik heb ook een cliënt en die heeft kinderen en nu heeft ze een uitkering gekregen en dan zegt de gemeente van eigenlijk moet je dan ook wel werken. En dat wil ze dan wel maar ze zegt ik heb ook kinderen, dus dan word er gekeken van hoeveel uren kan iemand werken. En dan vind ik het mijn taak om aan te geven aan zo'n gemeenteambtenaar, van besef wel dat het om iemand gaat met een beperking. Dus wat vraag je nu aan zo iemand, je vraagt heel veel. Dus dat vind ik wel belangrijk, dat ik daar de cliënten in ondersteun. Want dan heb je gewoon te maken allemaal regeltjes, waar cliënten dus ook mee te maken hebben.
Int: Dan zit ik nog even specifiek aan de cliënt van net te denken, heeft haar vriend wel werk?
Gint: Nee, hij moet er wel zijn, hij moet er aanwezig zijn, hij moet mee gaan. Maar het is nog de vraag hoeverre hij helpend kan zijn voor haar. Kijk nu moeten ze zich ook voorbereiden op een zwangerschap, een bevalling en een kindje, iedereen moet dat. Daar heb je negen maanden de tijd voor. En dat is voor hun ook. Ik merk ook dat de vader in dit geval daar zijn tijd voor nodig heeft. Ik denk ook van als het kindje er is dan zal het ook moeten blijken, van oké hoe gaat het nu.
Int: Want wordt hij verder betrokken in de begeleiding? Is hij daar bijvoorbeeld als je komt?
Gint: Jawel, we hebben ook wel gesprekken met zijn drieën maar ik begeleid haar en we zijn wel op zoek naar begeleiding voor hem. Het wonen is een probleem maar ook financieel zijn er problemen en dat moet ook nog aangepakt worden. En werk.
Int: Heeft hij zelf ook een beperking? of dat niet?
Gint: Ja.
Int: Zijn er nog dingen die vanuit de organisatie die je zou kunnen gebruiken?

Gint: Waar ik zelf heel erg mee aan het stoeien was, mijn rol, mijn verantwoordelijkheid, waar ligt mijn verantwoordelijkheid, en wanneer is het van de cliënt, wanneer is het van de ander. Ik heb een signaleringsfunctie, dus ik ben degene die bij haar komt. Hoe moet ik naar die dingen kijken. Wat ik zie is dat ook werkelijk wat er gebeurt? Of heb ik een blinde vlek?. Daarom is het zo belangrijk om daar over te praten met je collega's en met de gedragskundige. Nu hebben we binnen de Driestroom protocollen. We hebben bijvoorbeeld een meldcode kindermishandeling. Ik heb dat allemaal er bij gepakt om te kijken van kan het helpend zijn. Wanneer heb ik daar wat aan. Wat ik daar wel uit heb kunnen halen is hoe kan ik mezelf ook beschermen? Dan heb je een soort stappenplan. Ik heb gesprekken met de gedragskundige en met iemand van mijn collega's, dus met zijn drieën. En dan gaan hun mij vragen stellen, dus eigenlijk mij bevragen van zie ik de dingen eigenlijk wel goed? Het kan best zijn dat ik ook zelf er naast zit, daardoor blijf je alert. Stel nou dat er een moment komt dat je zegt van nou moeten we ons zorgen gaan maken dan is het de bedoeling dat je dat gaat melden bij je clustermanager, daar is een heel protocol voor.
Gint weet je wat ik ook probeer te onthouden, als jij je zorgen maakt dan is dat iets dat komt niet zomaar ergens vandaan, dat het vaak, dat voel je in je buik. Dat je denkt nou ga ik me zorgen maken. En de kunst is dan dat de cliënt jouw zorgen weg neemt. Dat kan je alleen voor elkaar krijgen door in contact te blijven, door vragen te blijven stellen.
Int:. Welke obstakels bent u tegen gekomen in de zwangerschap, dus wat is lastig? Waarin de organisatie dan nog misschien iets zou kunnen bieden?
Gint: Wat ik wel goed vind is , wij hebben ook een afdeling ambulant kinderen. Dan kan ik, als de cliënt het goed vindt, ambulant kinderen inschakelen. Zodat hun ook meekijken met de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Dat vind ik positief. De Driestroom is aan het onderzoeken, zo'n moeder en kind huis. Nu is het zo, ik kom langs zeg maar 1 keer in de week. Of twee dagen in de week, nou stel drie keer in de week, als het nodig is. Daardoor zie ik niet alles. Dus het zou misschien ook nog wel wat zijn, maar ik weet dat er in Nederland meer van die huizen zijn, moeder en kind huizen, in Zwolle zit er bijvoorbeeld ook een. Daar gaan alleenstaande moeders met hun pasgeboren kinderen dan naar toe en daar leer je eigenlijk om voor je kind te zorgen. Dat is positief, je leert bepaalde vaardigheden, je leert ook dingen zien. Op zich denk ik ook nog wel eens van waar ik nog wat meer over zou willen weten is als cliënten een kinderwens hebben, die nog helemaal van te voren staan. Hoe ga je daar mee om. We hebben wel binnen de Driestroom een koffer. Daar staat allerlei informatie in over stel je hebt een kinderwens, hoe je dat bespreekbaar kan maken met de cliënt. Vaak is het zo, in de praktijk bij BZW, merk ik van, in eens is het er. Dan kan je niet vaak dat proces volgen zoals je het graag zou willen, dus stap voor stap. Nee ineens is het er. Misschien zou daar nog wel wat meer in kunnen, maar ik heb ook niet gelijk paraat hoe dat er allemaal uit moet zien.
Int: Hoe de Driestroom de beschermende factoren zou kunnen versterken de risicofactoren zou kunnen verminderen?
Gint: Wat de Driestroom zou kunnen doen om medewerkers die daar mee te maken hebben, dat die voldoende kennis hebben en voldoende middelen hebben om met dit soort onderwerpen, moeilijke dingen in het leven van mensen, om te gaan. Het zou denk ik best wel wat zijn als je een team van mensen hebt, dat je dan zegt, er zijn een aantal mensen in de teams die zich daar heel erg in specialiseren. In gezinnen en, moeder met kinderen. Dat je daar ook je deskundigheid hebt liggen. Ik denk dat daar nog wel wat in te verbeteren valt, dat je dat in het team meer uit gaat werken. En daar in kan de Driestroom ook de middelen bieden, dus zorgen dat de mensen genoeg kennis krijgen. En dat dat ook bijgehouden wordt.
Int: Kan je ook nog hier concreet noemen wat je bijvoorbeeld mist aan kennis?
Gint: Waar ik heel erg mee heb zitten stoeien is mijn rol, dat stukje. Ik heb de afgelopen periode de opleiding IAG gedaan, intensieve ambulante gezinsbegeleiding, en daar ben ik afgelopen augustus mee begonnen, en in die periode werd mijn cliënt zwanger. Dus ik had vanuit school heel veel lesstof waar ik wat mee kon. IAG staat dus echt voor Multi-problem gezinnen, als er van alles speelt, hoe ga je dan in gesprek met mensen. Dat is eigenlijk wat ik nu ook kan gebruiken. Hoe ga ik in gesprek met een cliënt die zwanger is en die bijvoorbeeld zegt ik heb jou niet nodig, hoe doe je dat. Daar gaat het om. En wat ik steeds zeg, het in contact blijven en in gesprek blijven. Daar heb je vaardigheden voor nodig. Ik heb denk ik de mazzel gehad dat ik die opleiding op dat moment deed. Waar door dat wel lukte. Ik heb ook ontzettend zitten stoeien met mijn verantwoordelijkheidsgevoel. Ik weet niet of je dat in een cursus kan gieten, dat is iets dat zit ook in je maar het is wel belangrijk dat je dat kan delen met anderen. Dat ik het gevoel heb dat van nu ligt het niet alleen bij mij, er zijn mensen die met me mee kijken, en meedenken. Dat is ook wat ik heel graag wil, en dat is ook gebeurt. Ik denk dat er is nog genoeg wat ik niet weet. Ik zou dat wel willen, om er wat meer kennis over op te doen.

Int: Je zei ook net dat je dan in gesprek gaat met de cliënt die geen hulp wil, hoe heb je voor elkaar gekregen dat dat dan toch gelukt is? Hulp bij zwangerschap.
Gint: Ja bij haar was dat door vragen te stellen. Het is heel makkelijk om te zeggen van luister eens het is echt heel belangrijk dat je hulp gaat aannemen, want dat helpt jou alleen maar en dan kom je alleen maar verder mee. Als iemand in zijn hoofd heeft van dat wil ik gewoon niet, ik zal jou wel laten zien dat ik het zelf wel kan, dan moet je gaan bevragen aan de cliënt. Hoe zie je dat voor je. Hoe denk jij dan straks voor je kindje te zorgen, heb je daar een idee over. Ik begon ook te vragen van wat voor moeder wil je zijn, wil jij een moeder zijn die, ik noem maar wat, schulden heeft? Wil jij een moeder zijn die werkt, wil jij een moeder zijn die op school zit? Hoe zie je dat voor je, , dan zegt ze, nee ik wil geen school. Je hebt nu school, hoe wil je dat dan gaan aanpakken. En dan kan je altijd op teruggrijpen, weet je nog dat je toen vertelde, we gaan daar een plan van maken. Ik heb ook aangegeven, dat ik weet van collega's dat mensen zoals zij, als die een kindje krijgen, om goed voor te zorgen, om dat er best veel bij komt kijken. En dat het dan makkelijker is als je hulp hebt. Soms helpt het ook als je wat over jezelf verteld. Ik noemde wel steeds het consultatiebureau, zei had zoiets van daar zeggen ze alleen maar wat je moet doen, daar ga ik niet heen, dat, dat doe ik niet. Ik hoor alleen maar slechte verhalen er over. En als ik dan ga zeggen, van joh dat is helemaal niet zo, en het consultatiebureau doet hele andere dingen, dan krijg je zo'n welles nietes verhaal.
De kunst is om haar te overtuigen van, dat het consultatiebureau ook andere dingen doet. En die wijkverpleegkundige ging een heel verhaal vertellen over het consultatiebureau en dat het ook leuk is dat je dan weet hoe zwaar je kind weegt en dat het goed groeit, en dat je een boekje krijgt en dan maak je er een heel ander verhaal van. Je hoort eigenlijk altijd alleen maar de verhalen van, mijn kind was te dik en ik moest dit of ik moest dat, dat is het niet alleen. Er zijn ook andere verhalen. En het is goed als zij dat hoort, om dar ook af en toe op terug te grijpen, weet je nog dat toen dat verteld werd. Je moet respect hebben voor de cliënt respect andere keuzes maakt. Ik heb mijn eigen normen en waarden maar die zijn anders als die van hun. Het is niet goed om te zeggen wat jullie doen is fout.
Int: Als je dan merkt dat jij eigenlijk andere normen en waarden hebt, ga je daar dan wel over in gesprek?
Gint: Ja, ik haal ook altijd de maatschappij er bij. Soms heb je gewoon te maken met de regels in de maatschappij, ik zeg ook altijd van in de maatschappij, in Nederland is het zo dat je goed voor je kinderen moet zorgen. Dat betekend dus heel erg concreet dat ze eten krijgen en drinken krijgen en dat ze goede kleren aan hebben, maar ook dat er aandacht is. Dan ga je alweer een ander stapje maken. Dan vraag ik ook weet je wat er gebeurt, als je niet goed voor je kind zorgt? Ja dan komt de kinderbescherming, weet je ook dan waar de kinderbescherming naar kijkt? Dan heb je al een gesprek erover. Vaak is het altijd dat ze zeggen als je je kinderen lichamelijk mishandelt, maar er is ook geestelijke mishandeling. Dat weten ze vaak niet. Je kijkt ook naar wat de praktijk je leert en hoe dat gaat.

Interview medewerker 3 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
wat is uw functie?	M.3.1	Ik ben persoonlijk begeleidster op het begeleidingscentrum Zuid.
en dat houd in?	M.3.2	Dat ik persoonlijk begeleider ben van cliënten, en de cliënten hebben een complexe zorgvraag. Dus dat zijn cliënten die bijvoorbeeld met schulden, met meerdere problematieken. Schulden, verslavingen, psychiatrische problemen. Daar moet je een beetje aan denken.
Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen met een licht verstandelijke beperking binnen stichting de Driestroom op dit moment?	M.3.3	Ik kom als ambulant werker bij de cliënt thuis. Dus de cliënten die hebben hulpvragen en daar kom ik voor. Dus het kan best zijn dat ik daar kom voor post, administratie of dat ze hun netwerk willen uitbreiden. In eerste instantie kom ik dan daar voor.
	M.3.4	Maar het kan zijn dat cliënten dan ineens zwanger worden en dan komt er in een keer iets anders bij kijken. Wat ik dan in dit geval met mijn cliënt hier heb gedaan is haar ondersteunen in: je bent zwanger, hoe is dat voor je. Dus eigenlijk daar over in gesprek gaan, en helder krijgen van hoe sta je daar in, wat heb je daar in nodig. Wat kan ik daar in voor je doen.
	M.3.5	En het zijn cliënten met een beperking dus daardoor hebben ze soms moeite om precies helder te hebben van nou wat komt er allemaal bij kijken. En daar hebben ze mijn hulp voor nodig. Als je zwanger bent dan komt dat en dat er bij kijken. En dan heb je de zwangerschap en dan heb je de bevalling en dan is het kindje er, en dan heb je ook nog al die jaren dat je voor het kindje moet zorgen. Dus de opvoeding.
	M.3.6	Ja dat zijn allemaal fases. En wat ik nu bij deze cliënt aan het doen ben is haar daar in volgen. En dat is iedere keer even checken van nou wat wil jij daar in, wat kan ik daar in aanbieden.
Dus als zij zegt, ik wil nog niet nadenken over als het kindje er is, dan begin je daar eigenlijk ook niet over?	M.3.7	Nou dan moet je met tact doen.
	M.3.8	Wanneer praat je over wat en de kunst is, vind ik, dat je contact blijft houden met de cliënt.
	M.3.9	We hebben er niks aan als ik zo confronterend ben of zo direct ben in de vraagstelling dat zij denk van bekijk jij het even, jou heb ik niet nodig, ik zoek het zelf wel uit. Dan zijn we verder van huis.
	M.3.10	Want ja ik denk, de meeste cliënten met een beperking hebben ondersteuning nodig.
Heb je dat wel eens meegemaakt dat een cliënt zei bij een zwangerschap van nou ik hoef geen begeleiding meer?	M.3.11	de cliënt die ik nu begeleid, iedere keer goed moet nadenken: hoe stel ik haar vragen, ja. Want ik ben heel lang bezig geweest dus van wie gaat jou allemaal helpen daar bij dalijk. En hoe sta jij tegenover hulp van anderen. Dan kan je het hebben over verloskundigen, en consultatiebureau, en dat soort mensen die er al een beetje aan vast zitten. Maar je kan het ook hebben over je netwerk dus je

		moeder, je familie, de buurvrouw.
	M.3.12	En normaal zou je denken van nou ja tuurlijk staan mensen daar open voor, in dit geval staat zij daar niet echt direct open voor. Dus dan moet je proberen dat je vragen stelt aan mensen van nou je krijgt dalijk een kindje hoe is dat voor jou en hoe wil jij het gaan doen. Wat voor moeder wil jij zijn en hoe zie jij dat voor je. En daar over hebben we dan gesprekken.
	M.3.13	En dan krijg je de antwoorden en daar kan je verder op in gaan. Kijk en als dan iemand aangeeft van nou ik, ik wil het heel anders dan zoals ik het zelf heb meegemaakt, dan kan je doorvragen van nou oké, hoe zie je dat voor je. Hoe wil jij het anders doen. Ja en als ze zegt ik wil niet dat mijn kinderen uit huis worden gezet dan zou je kunnen doorvragen van oké wat heb je dan er voor nodig om te zorgen dat jouw kinderen niet uit huis worden gezet? En dan kom je op die brug uit. Snap je, dus dat is een heel proces, dat heb je echt niet in een gesprekje verteld.
Dus dat is dan toch wel een aardig stukje voorbereiding op ouderschap?	M.3.14	Ja maar weet je wat ik ook wel merk het zijn mensen met een beperking, dus de beleving van de zwangerschap is anders heb ik het idee. En ik ben zelf moeder dus dat is dan de ervaring die ik zelf heb, hoe dat is hé, zwangerschap, een bevalling, moederschap.
	M.3.15	Cliënten, ik merk bijvoorbeeld ook soms dat ze het anders ervaren, dat je in een keer iets voelt in je buik, dat soort dingen. En dat is voor ook van, van oké, blijkbaar werkt het anders. Ik vind dat boeiend om daar over door te vragen, van hoe is dat dan, wat voel je dan.
Ja. Dat is wel interessant inderdaad. En wat geven ze dan bijvoorbeeld aan, wat ze dan ervaren?	M.3.16	Ja, zij is een meisje van weinig woorden, maar wat ze dan wel ervaart is dat is wel iets gebeurt in haar lijf. En ze gaf net ook aan, ik heb last van misselijkheid, dat voelt ze denk ik als last.
	M.3.17	Nu is dat weg en nu vind ik het leuk. Dan kan je er eigenlijk ook op doorvragen, hoe komt het dat het nu leuker is. Nou dat komt omdat ik nu niet meer misselijk ben. Dus ik hoef niet iedere keer boven de wc te hangen. En ik kan nu genieten van zwangerschap.
	M.3.18	en dat vind ik heel mooi, dat ze dat heel goed dat verschil nu ook ziet, of voelt, ervaart. Het is anders, als je misselijk bent, ben je met andere dingen bezig, dan als je gewoon andere zwangerschap.
	M.3.19	En wat ook belangrijk is, is er iedere keer maar weer uit te leggen dat dat dus zo gaat, bij zwangerschappen, dat je een periode hebt waarin je misselijk kan zijn, dat je je niet lekker voelt.
	M.3.20	En ja wat we ook vaak wel zeggen is ook bespreek het ook met de verloskundige. Zij zijn degene die je daar ook tips over kunnen geven, voedingsadviezen.
Ja. Maar er is dus vanuit jullie ook	M.3.21	Ja want de eerste keer ben ik wel mee geweest,

contact met de verloskundige?		naar de verloskundige. En dat was eigenlijk, de vraag kwam vanuit mij, dat ik vroeg van vind je het goed als ik mee ga naar de verloskundige. Omdat ik denk dat het belangrijk is dat de verloskundige en alle andere mensen die zich straks bezig gaan houden met haar dat die op de hoogte zijn van dat zij een vrouw is met een verstandelijke beperking. En dat er begeleiding is, en dat zij mogelijk ook misschien anders kan reageren op de zwangerschap dan andere mensen.
Wat heeft u als begeleider vanuit de organisatie en vanuit de cliënt heeft mee gekregen over de ondersteuningsbehoefte, tijdens de zwangerschap?	M.3.22	Toen de cliënt vertelde ik ben zwanger dan ik kan dan met al mijn vragen of mijn twijfels, mijn zorgen, mijn gedachtes, daar kan ik mee naar mijn collega's en met onze gedragskundige heb ik daar veel gesprekken over gehad.
	M.3.23	Ja omdat het wel heel belangrijk is, tenminste dat heb ik zelf gemerkt van wat gebeurt er, en wat kan mijn rol hier in zijn. Dat is heel belangrijk om dat heel helder te hebben. Ik kwam binnen om me bezig te houden met andere dingen dan met een zwangerschap. En op zich gebeurt dat vaker, dat je andere hulpvragen bij krijgt, alleen dit is wel iets belangrijker om dit goed te blijven volgen. Dus het is belangrijk dat ik goed weet wat is mijn rol en welke ondersteuning kan ik bieden. Dus daar heb ik het over met collega's en met de gedragskundige.
En wat is uw rol, precies dan?	M.3.24	Mijn rol is eigenlijk dat ik ben haar begeleider, dus ik ondersteun haar bij de vragen die zij heeft rondom haar zwangerschap. Dus ik kijk met haar mee van welke wegen ze daarin kan bewandelen, dus als ze vragen heeft, ja stel je die aan de verloskundige of moet je iemand anders daar voor vragen.
	M.3.25	Het is ook mijn rol dat ik aangeef, hoe het werkt in de maatschappij, dus dat betekend, dat ik op een gegeven moment heb aangegeven van als mensen in Nederland kinderen krijgen dan word er verwacht dat je goed voor je kinderen zorgt. Nu zeg ik het even in eigen woorden, maar daar komt het op neer. Dat je goed voor je kinderen zorgt en om goed voor je kinderen te kunnen zorgen dan betekend dat dus dat je ze goed te eten, drinken, en kleding en dat soort dingen moet geven, maar daar komt nog veel meer bij kijken. Nou daar hebben we het over.
	M.3.26	En ik heb ook aangegeven dat het mijn taak is dat als ik denk van nu ga ik me zorgen maken dat ik dat met haar ga bespreken en dat het belangrijk is dat ik dat bespreek binnen mijn organisatie. Omdat het belangrijkste is het kindje wat straks gaat geboren worden. Ja dat staat boven alles, de veiligheid van het kindje.
	M.3.27	En dat is lastig hoor, je zit altijd in een soort dilemma, van tenminste kan je in komen, van cliënten die het allemaal heel graag zelf willen doen en ook heel graag zelf alles willen organiseren maar soms vaak de kennis missen of de kwaliteiten om

		dat kindje op te voeden. En dan zijn er anderen nodig. Het is de kunst om dat dan te laten in zien dat het ook belangrijk is dat ze andere mensen inschakelen.
	M.3.28	Ja het heeft soms te maken met, je weet zelf wel wat een kindje nodig heeft. En wat bij een goede opvoeding hoort. Maar wat ik vind dat wil niet zeggen dat jij dat ook vind. Of dat de buurvrouw dat ook vind. Daar heb je het dan over en dat is heel belangrijk dat je contact blijft houden om het daar over te mogen hebben.
Ja. Je wil je cliënt niet kwijtraken natuurlijk.	M.3.29	Precies want dan zijn we verder van huis. Maar dat wil niet zeggen dat ik altijd mee ga met wat de cliënt wil. Want het gaat wel om een kind. Dat is anders.
	M.3.30	Dat vond ik ook een wezenlijk verschil op het moment dat een cliënt schulden heeft en die vind het toch nodig om allerlei dingen te doen waardoor zijn schulden weer groter worden, ook al geef ik aan, misschien is het niet verstandig wat je nu doet, of wat dan ook. Dan denk ik, oké eigen verantwoordelijkheid, maar dit ligt anders.
Welke ondersteuningsbehoefte u vanuit de cliënt heeft meegekregen. Maar zijn er ook dingen die de cliënt zelf niet ziet, maar die u dan wel signaleert? U zei net al een paar dingen, zijn er verder nog dingen?	M.3.31	Ja de hulp. Bijvoorbeeld dat het belangrijk dus is om hulp te accepteren van anderen. Mijn cliënte zoekt wel hulp bij de buurvrouw, en dat is belangrijk. Dat je ook de hulp krijgt waar je wat aan hebt.
	M.3.32	Het hele proces van voor haar was het voor het eerst dat ze zwanger is, dus wat je dan krijgt is voor het eerst krijg je dan te maken met de verloskundige en je moet ook nog kraamhulp hebben. Oké nou, daar help ik haar bij, van oh hier is een telefoonnummer van kraamhulp, bel maar, maak maar een afspraak. Toen kwam er een wijkverpleegkundige nog langs en die gaat dan vragen van goh, nou ja hoe is het voor je om zwanger te zijn. Heb je nog andere hulp nodig.
	M.3.33	En haar grootste probleem is haar woonsituatie, dat is iets wat nou ondanks haar zwangerschap eigenlijk boven aan haar lijstje staat, van ik heb straks geen woning. Dus daar zijn we heel hard mee bezig van hoe ga ik dat voor elkaar krijgen. Want ja, dat is natuurlijk heel erg lastig, als je geen woning hebt, en je krijgt wel een kindje. Want het inrichten van een babykamer, kan nog niet, dat is nu allemaal geparkeerd, van nu even nog niet.
Ja we hadden hier ook een vraag over risicofactoren tijdens een zwangerschap, nou wonen is dan nu sowieso een.	M.3.34	Ja ik denk nu het grootste risico is als cliënten niet meer open staan voor hulp. Want dan heb je het risico dat ze jou er uit zetten, dat ze zeggen van jou heb ik niet nodig.
	M.3.35	En natuurlijk kan je dan andere wegen bewandelen, dan kan je zeggen, stel dat je dan toch zoveel zorgen maakt dan kan je altijd een melding maken bij het AMK, of wat dan ook. Maar dan is het

		contact al lang weg. En ik denk van dan kom je in een heel ander circuit terecht. Dan ziet het er gewoon heel anders uit.
	M.3.36	Dus ja ik denk als cliënten niet open staan voor hulp, dat vind ik een groot risico. Ja en dan heb je natuurlijk als je geen goede woning hebt, of als cliënten gewoon niet de mogelijkheden hebben om voor een kindje te zorgen. Dus niet zozeer van financieel maar dat ze het gewoon dat ze het niet aankunnen. Dat ze niet inzien wat een kindje nodig heeft.
	M.3.37	En wat ik dan wel eens merk is van dat cliënten dat nog wel goed voor kinderen kunnen zorgen als, weet je wel het eten, drinken, naar hun bed gaan, zindelijk worden dat soort dingen. Als kinderen ouder worden kom je in andere fases terecht, kinderen vragen dan andere dingen, en dan, dat kan nog wel eens moeilijk worden. Want het vraagt ook andere vaardigheden van jou als ouder. En als je goed contact hebt dan kan je het daar steeds over hebben.
We hadden het net even over risicofactoren, maar we hadden hier ook staan welke beschermende factoren je tegen komt. Dus welke dingen helpend zijn eigenlijk.	M.3.38	het mooiste is als cliënten hun helpende factoren, dus hun hulp kunnen halen uit hun eigen netwerk. Dat is altijd beter dan als er instanties bij moeten komen. Dat is eigenlijk ook wat cliënten het liefste willen. Maar als die factoren er niet zijn dan moet je iets anders gaan zoeken. Het is belangrijk denk ik bijvoorbeeld als ze een relatie hebben dat ze samen voor hun kindje kunnen zorgen.
	M.3.39	Dat maakt het al zo anders dan als je een alleenstaande moeder bent. Die ook nog moet werken of naar school moet. En het zijn wel mensen met een beperking. Een voorbeeld, ik heb ook een cliënt en die heeft kinderen en nu heeft ze een uitkering gekregen en dan zegt de gemeente van eigenlijk moet je dan ook wel werken. En dat wil ze dan wel maar ze zegt ik heb ook kinderen, dus dan word er gekeken van hoeveel uren kan iemand werken. En dan vind ik het mijn taak om aan te geven aan zo'n gemeenteambtenaar, van besef wel dat het om iemand gaat met een beperking. Dus wat vraag je nu aan zo iemand, je vraagt heel veel. Dus dat vind ik wel belangrijk, dat ik daar de cliënten in ondersteun. Want dan heb je gewoon te maken allemaal regeltjes, waar cliënten dus ook mee te maken hebben.
Dan zit ik nog even specifiek aan de cliënt van net te denken, heeft haar vriend wel werk?	M.3.40	Nee, hij moet er wel zijn, hij moet er aanwezig zijn, hij moet mee gaan.
	M.3.41	Maar het is nog de vraag hoeverre hij helpend kan zijn voor haar. Kijk nu moeten ze zich ook voorbereiden op een zwangerschap, een bevalling en een kindje, iedereen moet dat. Daar heb je negen maanden de tijd voor. En dat is voor hun ook. Ik merk ook dat de vader in dit geval daar zijn tijd voor nodig heeft. Ik denk ook van als het kindje er is dan

		zal het ook moeten blijken, van oké hoe gaat het nu.
Want wordt hij verder betrokken in de begeleiding? Is hij daar bijvoorbeeld als je komt?	M.3.42	Jawel, we hebben ook wel gesprekken met zijn drieën maar ik begeleid haar en we zijn wel op zoek naar begeleiding voor hem.
	M.3.43	Het wonen is een probleem maar ook financieel zijn er problemen en dat moet ook nog aangepakt worden. En werk.
Zijn er nog dingen die vanuit de organisatie die je zou kunnen gebruiken?	M.3.44	Waar ik zelf heel erg mee aan het stoeien was, mijn rol, mijn verantwoordelijkheid, waar ligt mijn verantwoordelijkheid, en wanneer is het van de cliënt.
	M.3.45	Ik heb een signaleringsfunctie, dus ik ben degene die bij haar komt. Hoe moet ik naar die dingen kijken. Wat ik zie is dat ook werkelijk wat er gebeurt? Of heb ik een blinde vlek?. Daarom is het zo belangrijk om daar over te praten met je collega's en met de gedragskundige.
	M.3.46	Nu hebben we binnen de Driestroom protocollen. We hebben bijvoorbeeld een meldcode kindermishandeling. Ik heb dat allemaal er bij gepakt om te kijken van kan het helpend zijn. Wanneer heb ik daar wat aan. Wat ik daar wel uit heb kunnen halen is hoe kan ik mezelf ook beschermen? Dan heb je een soort stappenplan. Ik heb gesprekken met de gedragskundige en met iemand van mijn collega's, dus met zijn drieën. En dan gaan hun mij vragen stellen, dus eigenlijk mij bevragen van zie ik de dingen eigenlijk wel goed? Het kan best zijn dat ik ook zelf er naast zit, daardoor blijf je alert. Stel nou dat er een moment komt dat je zegt van nou moeten we ons zorgen gaan maken dan is het de bedoeling dat je dat gaat melden bij je clustermanager, daar is een heel protocol voor.
	M.3.47	Weet je wat ik ook probeer te onthouden, als jij je zorgen maakt dan is dat iets dat komt niet zomaar ergens vandaan, dat het vaak, dat voel je in je buik. Dat je denkt nou ga ik me zorgen maken. En de kunst is dan dat de cliënt jouw zorgen weg neemt. Dat kan je alleen voor elkaar krijgen door in contact te blijven, door vragen te blijven stellen.
Welke obstakels bent u tegen gekomen in de zwangerschap, dus wat is lastig? Waarin de organisatie dan nog misschien iets zou kunnen bieden?	M.3.48	Wat ik wel goed vind is, wij hebben ook een afdeling ambulant kinderen. Dan kan ik, als de cliënt het goed vindt, ambulant kinderen inschakelen. Zodat hun ook meekijken met de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Dat vind ik positief.
	M.3.49	De Driestroom is aan het onderzoeken, zo'n moeder en kind huis. Nu is het zo, ik kom langs zeg maar 1 keer in de week. Of twee dagen in de week, nou stel drie keer in de week, als het nodig is. Daardoor zie ik niet alles. Dus het zou misschien ook nog wel wat zijn, maar ik weet dat er in Nederland meer van die huizen zijn, moeder en kind huizen, in Zwolle zit er bijvoorbeeld ook een. Daar gaan

		alleenstaande moeders met hun pasgeboren kinderen dan naar toe en daar leer je eigenlijk om voor je kind te zorgen. Dat is positief, je leert bepaalde vaardigheden, je leert ook dingen zien.
	M.3.50	Op zich denk ik ook nog wel eens van waar ik nog wat meer over zou willen weten is als cliënten een kinderwens hebben, die nog helemaal van te voren staan. Hoe ga je daar mee om. We hebben wel binnen de Driestroom een koffer. Daar staat allerlei informatie in over stel je hebt een kinderwens, hoe je dat bespreekbaar kan maken met de cliënt. Vaak is het zo, in de praktijk bij BZW, merk ik van, in eens is het er. Dan kan je niet vaak dat proces volgen zoals je het graag zou willen, dus stap voor stap. Nee ineens is het er. Misschien zou daar nog wel wat meer in kunnen, maar ik heb ook niet gelijk paraat hoe dat er allemaal uit moet zien.
Hoe de Driestroom de beschermende factoren zou kunnen versterken de risicofactoren zou kunnen verminderen?	M.3.51	Wat de Driestroom zou kunnen doen om medewerkers die daar mee te maken hebben, dat die voldoende kennis hebben en voldoende middelen hebben om met dit soort onderwerpen, moeilijke dingen in het leven van mensen, om te gaan.
	M.3.52	Het zou denk ik best wel wat zijn als je een team van mensen hebt, dat je dan zegt, er zijn een aantal mensen in de teams die zich daar heel erg in specialiseren. In gezinnen en, moeder met kinderen. Dat je daar ook je deskundigheid hebt liggen. Ik denk dat daar nog wel wat in te verbeteren valt, dat je dat in het team meer uit gaat werken. En daar in kan de Driestroom ook de middelen bieden, dus zorgen dat de mensen genoeg kennis krijgen. En dat dat ook bijgehouden wordt.
Kan je ook nog hier concreet noemen wat je bijvoorbeeld mist aan kennis?	M.3.53	Waar ik heel erg mee heb zitten stoeien is mijn rol, dat stukje.
	M.3.54	Ik heb de afgelopen periode de opleiding IAG gedaan, intensieve ambulante gezinsbegeleiding, en daar ben ik afgelopen augustus mee begonnen, en in die periode werd mijn cliënt zwanger. Dus ik had vanuit school heel veel lesstof waar ik wat mee kon. IAG staat dus echt voor Multi-problem gezinnen, als er van alles speelt, hoe ga je dan in gesprek met mensen. Dat is eigenlijk wat ik nu ook kan gebruiken. Hoe ga ik in gesprek met een cliënt die zwanger is en die bijvoorbeeld zegt ik heb jou niet nodig, hoe doe je dat. Daar gaat het om. En wat ik steeds zeg, het in contact blijven en in gesprek blijven. Daar heb je vaardigheden voor nodig. Ik heb denk ik de mazzel gehad dat ik die opleiding op dat moment deed. Waar door dat wel lukte.
	M.3.55	Ik heb ook ontzettend zitten stoeien met mijn verantwoordelijkheidsgevoel. Ik weet niet of je dat in een cursus kan gieten, dat is iets dat zit ook in je maar het is wel belangrijk dat je dat kan delen met anderen. Dat ik het gevoel heb dat van nu ligt het niet alleen bij mij, er zijn mensen die met me mee

		kijken, en meedenken. Dat is ook wat ik heel graag wil, en dat is ook gebeurt. Ik denk dat er is nog genoeg wat ik niet weet. Ik zou dat wel willen, om er wat meer kennis over op te doen.
Je zei ook net dat je dan in gesprek gaat met de cliënt die geen hulp wil, hoe heb je voor elkaar gekregen dat dat dan toch gelukt is? Hulp bij zwangerschap.	M.3.56	Ja bij haar was dat door vragen te stellen.
	M.3.57	Het is heel makkelijk om te zeggen van luister eens het is echt heel belangrijk dat je hulp gaat aannemen, want dat helpt jou alleen maar en dan kom je alleen maar verder mee. Als iemand in zijn hoofd heeft van dat wil ik gewoon niet, ik zal jou wel laten zien dat ik het zelf wel kan, dan moet je gaan bevragen aan de cliënt. Hoe zie je dat voor je. Hoe denk jij dan straks voor je kindje te zorgen, heb je daar een idee over.
	M.3.58	Ik begon ook te vragen van wat voor moeder wil je zijn, wil jij een moeder zijn die, ik noem maar wat, schulden heeft? Wil jij een moeder zijn die werkt, wil jij een moeder zijn die op school zit? Hoe zie je dat voor je, , dan zegt ze, nee ik wil geen school. Je hebt nu school, hoe wil je dat dan gaan aanpakken. En dan kan je altijd op teruggrijpen, weet je nog dat je toen vertelde, we gaan daar een plan van maken.
	M.3.59	Ik heb ook aangegeven, dat ik weet van collega's dat mensen zoals zij, als die een kindje krijgen, om goed voor te zorgen, om dat er best veel bij komt kijken. En dat het dan makkelijker is als je hulp hebt. Soms helpt het ook als je wat over jezelf verteld.
	M.3.60	Ik noemde wel steeds het consultatiebureau, zei had zoiets van daar zeggen ze alleen maar wat je moet doen, daar ga ik niet heen, dat, dat doe ik niet. Ik hoor alleen maar slechte verhalen er over. En als ik dan ga zeggen, van joh dat is helemaal niet zo, en het consultatiebureau doet hele andere dingen, dan krijg je zo'n welles nietes verhaal. De kunst is om haar te overtuigen van, dat het consultatiebureau ook andere dingen doet. En die wijkverpleegkundige ging een heel verhaal vertellen over het consultatiebureau en dat het ook leuk is dat je dan weet hoe zwaar je kind weegt en dat het goed groeit, en dat je een boekje krijgt en dan maak je er een heel ander verhaal van. Je hoort eigenlijk altijd alleen maar de verhalen van, mijn kind was te dik en ik moest dit of ik moest dat, dat is het niet alleen. Er zijn ook andere verhalen. En het is goed als zij dat hoort, om dar ook af en toe op terug te grijpen, weet je nog dat toen dat verteld werd.
	M.3.61	Je moet respect hebben voor de cliënt respect andere keuzes maakt. Ik heb mijn eigen normen en waarden maar die zijn anders als die van hun. Het is niet goed om te zeggen wat jullie doen is fout.
Als je dan merkt dat jij eigenlijk andere	M.3.62	Ja, ik haal ook altijd de maatschappij er bij. Soms

normen en waarden hebt, ga je daar dan wel over in gesprek?		heb je gewoon te maken met de regels in de maatschappij, ik zeg ook altijd van in de maatschappij, in Nederland is het zo dat je goed voor je kinderen moet zorgen. Dat betekend dus heel erg concreet dat ze eten krijgen en drinken krijgen en dat ze goede kleren aan hebben, maar ook dat er aandacht is. Dan ga je alweer een ander stapje maken.
	M.3.63	Dan vraag ik ook weet je wat er gebeurt, als je niet goed voor je kind zorgt? Ja dan komt de kinderbescherming, weet je ook dan waar de kinderbescherming naar kijkt? Dan heb je al een gesprek erover. Vaak is het altijd dat ze zeggen als je je kinderen lichamelijk mishandelt, maar er is ook geestelijke mishandeling. Dat weten ze vaak niet. Je kijkt ook naar wat de praktijk je leert en hoe dat gaat.

Interview medewerker 3 gelabeld

Interviewer	Fragment	Antwoord
wat is uw functie?	M.3.1	Ik ben persoonlijk begeleidster op het begeleidingscentrum Zuid. **Persoonlijk begeleidster**
en dat houd in?	M.3.2	Dat ik persoonlijk begeleider ben van cliënten, en de cliënten hebben een complexe zorgvraag. Dus dat zijn cliënten die bijvoorbeeld met schulden, met meerdere problematieken. Schulden, verslavingen, psychiatrische problemen. Daar moet je een beetje aan denken. **Complexe zorgvraag**
Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen met een licht verstandelijke beperking binnen stichting de Driestroom op dit moment?	M.3.3	Ik kom als ambulant werker bij de cliënt thuis. Dus de cliënten die hebben hulpvragen en daar kom ik voor. Dus het kan best zijn dat ik daar kom voor post, administratie of dat ze hun netwerk willen uitbreiden. In eerste instantie kom ik dan daar voor. **Kom voor hulpvragen**
	M.3.4	Maar het kan zijn dat cliënten dan ineens zwanger worden en dan komt er in een keer iets anders bij kijken. Wat ik dan in dit geval met mijn cliënt hier heb gedaan is haar ondersteunen in: je bent zwanger, hoe is dat voor je. Dus eigenlijk daar over in gesprek gaan, en helder krijgen van hoe sta je daar in, wat heb je daar in nodig. Wat kan ik daar in voor je doen. **In gesprek gaan met cliënt over zwanger zijn**
	M.3.5	En het zijn cliënten met een beperking dus daardoor hebben ze soms moeite om precies helder te hebben van nou wat komt er allemaal bij kijken. En daar hebben ze mijn hulp voor nodig. Als je zwanger bent dan komt dat en dat er bij kijken. En dan heb je de zwangerschap en dan heb je de bevalling en dan is het kindje er, en dan heb je ook nog al die jaren dat je voor het kindje moet zorgen. Dus de opvoeding. **Moeite om dingen helder te krijgen**
	M.3.6	Ja dat zijn allemaal fases. En wat ik nu bij deze cliënt aan het doen ben is haar daar in volgen. En dat is iedere keer even checken van nou wat wil jij daar in, wat kan ik daar in aanbieden. **Fases** **Cliënt volgen**
Dus als zij zegt, ik wil nog niet nadenken over als het kindje er is, dan begin je daar eigenlijk ook niet over?	M.3.7	Nou dan moet je met tact doen. **Tact**
	M.3.8	Wanneer praat je over wat en de kunst is, vind ik, dat je contact blijft houden met de cliënt. **Contact houden met cliënt**
	M.3.9	We hebben er niks aan als ik zo confronterend ben of zo direct ben in de vraagstelling dat zij denk van bekijk jij het even, jou heb ik niet nodig, ik zoek het zelf wel uit. Dan zijn we verder van huis. **Niet confronterend**
	M.3.10	Want ja ik denk, de meeste cliënten met een

		beperking hebben ondersteuning nodig. **Cliënten met een beperking hebben ondersteuning nodig**
Heb je dat wel eens meegemaakt dat een cliënt zei bij een zwangerschap van nou ik hoef geen begeleiding meer?	M.3.11	de cliënt die ik nu begeleid, iedere keer goed moet nadenken: hoe stel ik haar vragen, ja. Want ik ben heel lang bezig geweest dus van wie gaat jou allemaal helpen daar bij dalijk. En hoe sta jij tegenover hulp van anderen. Dan kan je het hebben over verloskundigen, en consultatiebureau, en dat soort mensen die er al een beetje aan vast zitten. Maar je kan het ook hebben over je netwerk dus je moeder, je familie, de buurvrouw. **Wie gaat de cliënt helpen** **Hoe stel ik vragen**
	M.3.12	En normaal zou je denken van nou ja tuurlijk staan mensen daar open voor, in dit geval staat zij daar niet echt direct open voor. Dus dan moet je proberen dat je vragen stelt aan mensen van nou je krijgt dalijk een kindje hoe is dat voor jou en hoe wil jij het gaan doen. Wat voor moeder wil jij zijn en hoe zie jij dat voor je. En daar over hebben we dan gesprekken. **Niet open staan** **Gesprekken over wat voor moeder ze wil zijn**
	M.3.13	En dan krijg je de antwoorden en daar kan je verder op in gaan. Kijk en als dan iemand aangeeft van nou ik, ik wil het heel anders dan zoals ik het zelf heb meegemaakt, dan kan je doorvragen van nou oké, hoe zie je dat voor je. Hoe wil jij het anders doen. Ja en als ze zegt ik wil niet dat mijn kinderen uit huis worden gezet dan zou je kunnen doorvragen van oké wat heb je dan er voor nodig om te zorgen dat jouw kinderen niet uit huis worden gezet? En dan kom je op die brug uit. Snap je, dus dat is een heel proces, dat heb je echt niet in een gesprekje verteld. **Hoe zorg je dat kinderen niet uit huis worden gezet**
Dus dat is dan toch wel een aardig stukje voorbereiding op ouderschap?	M.3.14	Ja maar weet je wat ik ook wel merk het zijn mensen met een beperking, dus de beleving van de zwangerschap is anders heb ik het idee. En ik ben zelf moeder dus dat is dan de ervaring die ik zelf heb, hoe dat is hé, zwangerschap, een bevalling, moederschap. **Andere beleving zwangerschap**
	M.3.15	Cliënten, ik merk bijvoorbeeld ook soms dat ze het anders ervaren, dat je in een keer iets voelt in je buik, dat soort dingen. En dat is voor ook van, van oké, blijkbaar werkt het anders. Ik vind dat boeiend om daar over door te vragen, van hoe is dat dan, wat voel je dan. **Doorvragen over wat cliënt voelt**
Ja. Dat is wel interessant inderdaad. En wat geven ze dan bijvoorbeeld aan, wat ze dan ervaren?	M.3.16	Ja, zij is een meisje van weinig woorden, maar wat ze dan wel ervaart is dat is wel iets gebeurt in haar lijf. En ze gaf net ook aan, ik heb last van misselijkheid, dat voelt ze denk ik als last. **Ervaart dat er iets gebeurt in haar lijf** **Last van misselijkheid**

	M.3.17	Nu is dat weg en nu vind ik het leuk. Dan kan je er eigenlijk ook op doorvragen, hoe komt het dat het nu leuker is. Nou dat komt omdat ik nu niet meer misselijk ben. Dus ik hoef niet iedere keer boven de wc te hangen. En ik kan nu genieten van zwangerschap. **Niet meer misselijk** **Genieten van zwangerschap**
	M.3.18	en dat vind ik heel mooi, dat ze dat heel goed dat verschil nu ook ziet, of voelt, ervaart. Het is anders, als je misselijk bent, ben je met andere dingen bezig, dan als je gewoon andere zwangerschap. **Verschil ervaren**
	M.3.19	En wat ook belangrijk is, is er iedere keer maar weer uit te leggen dat dat dus zo gaat, bij zwangerschappen, dat je een periode hebt waarin je misselijk kan zijn, dat je je niet lekker voelt. **Iedere keer uitleg over zwangerschap**
	M.3.20	En ja wat we ook vaak wel zeggen is ook bespreek het ook met de verloskundige. Zij zijn degene die je daar ook tips over kunnen geven, voedingsadviezen. **Tips/voedingsadvies van verloskundige**
Ja. Maar er is dus vanuit jullie ook contact met de verloskundige?	M.3.21	Ja want de eerste keer ben ik wel mee geweest, naar de verloskundige. En dat was eigenlijk, de vraag kwam vanuit mij, dat ik vroeg van vind je het goed als ik mee ga naar de verloskundige. Omdat ik denk dat het belangrijk is dat de verloskundige en alle andere mensen die zich straks bezig gaan houden met haar dat die op de hoogte zijn van dat zij een vrouw is met een verstandelijke beperking. En dat er begeleiding is, en dat zij mogelijk ook misschien anders kan reageren op de zwangerschap dan andere mensen. **Mee naar verloskundige** **Belangrijk dat ze op de hoogte zijn van beperking** **Mogelijk anders reageren op zwangerschap**
Wat heeft u als begeleider vanuit de organisatie en vanuit de cliënt heeft mee gekregen over de ondersteuningsbehoefte, tijdens de zwangerschap?	M.3.22	Toen de cliënt vertelde ik ben zwanger dan ik kan dan met al mijn vragen of mijn twijfels, mijn zorgen, mijn gedachtes, daar kan ik mee naar mijn collega's en met onze gedragskundige heb ik daar veel gesprekken over gehad. **Gesprekken met collega's en gedragskundige**
	M.3.23	Ja omdat het wel heel belangrijk is, tenminste dat heb ik zelf gemerkt van wat gebeurt er, en wat kan mijn rol hier in zijn. Dat is heel belangrijk om dat heel helder te hebben. Ik kwam binnen om me bezig te houden met andere dingen dan met een zwangerschap. En op zich gebeurt dat vaker, dat je andere hulpvragen bij krijgt, alleen dit is wel iets belangrijker om dit goed te blijven volgen. Dus het is belangrijk dat ik goed weet wat is mijn rol en welke ondersteuning kan ik bieden. Dus daar heb ik het over met collega's en met de gedragskundige. **Weten wat rol is** **Andere hulpvragen erbij krijgen**
En wat is uw rol, precies dan?	M.3.24	Mijn rol is eigenlijk dat ik ben haar begeleider, dus ik

		ondersteun haar bij de vragen die zij heeft rondom haar zwangerschap. Dus ik kijk met haar mee van welke wegen ze daarin kan bewandelen, dus als ze vragen heeft, ja stel je die aan de verloskundige of moet je iemand anders daar voor vragen. **Kijken naar welke wegen ze kan bewandelen** **Vragen rondom zwangerschap**
	M.3.25	Het is ook mijn rol dat ik aangeef, hoe het werkt in de maatschappij, dus dat betekend, dat ik op een gegeven moment heb aangegeven van als mensen in Nederland kinderen krijgen dan word er verwacht dat je goed voor je kinderen zorgt. Nu zeg ik het even in eigen woorden, maar daar komt het op neer. Dat je goed voor je kinderen zorgt en om goed voor je kinderen te kunnen zorgen dan betekend dat dus dat je ze goed te eten, drinken, en kleding en dat soort dingen moet geven, maar daar komt nog veel meer bij kijken. Nou daar hebben we het over. **Hoe het werkt in de maatschappij** **Goed voor kinderen zorgen** **Komt nog meer bij kijken**
	M.3.26	En ik heb ook aangegeven dat het mijn taak is dat als ik denk van nu ga ik me zorgen maken dat ik dat met haar ga bespreken en dat het belangrijk is dat ik dat bespreek binnen mijn organisatie. Omdat het belangrijkste is het kindje wat straks gaat geboren worden. Ja dat staat boven alles, de veiligheid van het kindje. **Zorgen bespreken** **Veiligheid van kind**
	M.3.27	En dat is lastig hoor, je zit altijd in een soort dilemma, van tenminste kan je in komen, van cliënten die het allemaal heel graag zelf willen doen en ook heel graag zelf alles willen organiseren maar soms vaak de kennis missen of de kwaliteiten om dat kindje op te voeden. En dan zijn er anderen nodig. Het is de kunst om dat dan te laten in zien dat het ook belangrijk is dat ze andere mensen inschakelen. **Dilemma** **Cliënten missen vaak kennis en kwaliteiten** **Andere mensen inschakelen**
	M.3.28	Ja het heeft soms te maken met, je weet zelf wel wat een kindje nodig heeft. En wat bij een goede opvoeding hoort. Maar wat ik vind dat wil niet zeggen dat jij dat ook vind. Of dat de buurvrouw dat ook vind. Daar heb je het dan over en dat is heel belangrijk dat je contact blijft houden om het daar over te mogen hebben. **Contact blijven houden**
Ja. Je wil je cliënt niet kwijtraken natuurlijk.	M.3.29	Precies want dan zijn we verder van huis. Maar dat wil niet zeggen dat ik altijd mee ga met wat de cliënt wil. Want het gaat wel om een kind. Dat is anders. **Niet altijd mee gaan met wat cliënt wil**
	M.3.30	Dat vond ik ook een wezenlijk verschil op het

		moment dat een cliënt schulden heeft en die vind het toch nodig om allerlei dingen te doen waardoor zijn schulden weer groter worden, ook al geef ik aan, misschien is het niet verstandig wat je nu doet, of wat dan ook. Dan denk ik, oké eigen verantwoordelijkheid, maar dit ligt anders. **Verschil met schulden**
Welke ondersteuningsbehoefte u vanuit de cliënt heeft meegekregen. Maar zijn er ook dingen die de cliënt zelf niet ziet, maar die u dan wel signaleert? U zei net al een paar dingen, zijn er verder nog dingen?	M.3.31	Ja de hulp. Bijvoorbeeld dat het belangrijk dus is om hulp te accepteren van anderen. Mijn cliënte zoekt wel hulp bij de buurvrouw, en dat is belangrijk. Dat je ook de hulp krijgt waar je wat aan hebt. **Hulp zoeken** **Hulp waar je wat aan hebt**
	M.3.32	Het hele proces van voor haar was het voor het eerst dat ze zwanger is, dus wat je dan krijgt is voor het eerst krijg je dan te maken met de verloskundige en je moet ook nog kraamhulp hebben. Oké nou, daar help ik haar bij, van oh hier is een telefoonnummer van kraamhulp, bel maar, maak maar een afspraak. Toen kwam er een wijkverpleegkundige nog langs en die gaat dan vragen van goh, nou ja hoe is het voor je om zwanger te zijn. Heb je nog andere hulp nodig. **Eerste zwangerschap**
	M.3.33	En haar grootste probleem is haar woonsituatie, dat is iets wat nou ondanks haar zwangerschap eigenlijk boven aan haar lijstje staat, van ik heb straks geen woning. Dus daar zijn we heel hard mee bezig van hoe ga ik dat voor elkaar krijgen. Want ja, dat is natuurlijk heel erg lastig, als je geen woning hebt, en je krijgt wel een kindje. Want het inrichten van een babykamer, kan nog niet, dat is nu allemaal geparkeerd, van nu even nog niet. **Woonsituatie** **Inrichten babykamer**
Ja we hadden hier ook een vraag over risicofactoren tijdens een zwangerschap, nou wonen is dan nu sowieso een.	M.3.34	Ja ik denk nu het grootste risico is als cliënten niet meer open staan voor hulp. Want dan heb je het risico dat ze jou er uit zetten, dat ze zeggen van jou heb ik niet nodig. **Risico: niet open staan voor hulp**
	M.3.35	En natuurlijk kan je dan andere wegen bewandelen, dan kan je zeggen, stel dat je dan toch zoveel zorgen maakt dan kan je altijd een melding maken bij het AMK, of wat dan ook. Maar dan is het contact al lang weg. En ik denk van dan kom je in een heel ander circuit terecht. Dan ziet het er gewoon heel anders uit. **Melding maken bij AMK**
	M.3.36	Dus ja ik denk als cliënten niet open staan voor hulp, dat vind ik een groot risico. Ja en dan heb je natuurlijk als je geen goede woning hebt, of als cliënten gewoon niet de mogelijkheden hebben om voor een kindje te zorgen. Dus niet zozeer van financieel maar dat ze het gewoon dat ze het niet aankunnen. Dat ze niet inzien wat een kindje nodig heeft.

		Zorg voor kinderen niet aankunnen **Niet inzien wat kind nodig heeft**
	M.3.37	En wat ik dan wel eens merk is van dat cliënten dat nog wel goed voor kinderen kunnen zorgen als, weet je wel het eten, drinken, naar hun bed gaan, zindelijk worden dat soort dingen. Als kinderen ouder worden kom je in andere fases terecht, kinderen vragen dan andere dingen, en dan, dat kan nog wel eens moeilijk worden. Want het vraagt ook andere vaardigheden van jou als ouder. En als je goed contact hebt dan kan je het daar steeds over hebben. **Andere vaardigheden bij oudere kinderen** **Goed contact hebben**
We hadden het net even over risicofactoren, maar we hadden hier ook staan welke beschermende factoren je tegen komt. Dus welke dingen helpend zijn eigenlijk.	M.3.38	het mooiste is als cliënten hun helpende factoren, dus hun hulp kunnen halen uit hun eigen netwerk. Dat is altijd beter dan als er instanties bij moeten komen. Dat is eigenlijk ook wat cliënten het liefste willen. Maar als die factoren er niet zijn dan moet je iets anders gaan zoeken. Het is belangrijk denk ik bijvoorbeeld als ze een relatie hebben dat ze samen voor hun kindje kunnen zorgen. **Liever hulp uit eigen netwerk dan instanties** **Relatie**
	M.3.39	Dat maakt het al zo anders dan als je een alleenstaande moeder bent. Die ook nog moet werken of naar school moet. En het zijn wel mensen met een beperking. Een voorbeeld, ik heb ook een cliënt en die heeft kinderen en nu heeft ze een uitkering gekregen en dan zegt de gemeente van eigenlijk moet je dan ook wel werken. En dat wil ze dan wel maar ze zegt ik heb ook kinderen, dus dan word er gekeken van hoeveel uren kan iemand werken. En dan vind ik het mijn taak om aan te geven aan zo'n gemeenteambtenaar, van besef wel dat het om iemand gaat met een beperking. Dus wat vraag je nu aan zo iemand, je vraagt heel veel. Dus dat vind ik wel belangrijk, dat ik daar de cliënten in ondersteun. Want dan heb je gewoon te maken allemaal regeltjes, waar cliënten dus ook mee te maken hebben. **Heel veel vragen van cliënten** **Regeltjes waar cliënten mee te maken hebben**
Dan zit ik nog even specifiek aan de cliënt van net te denken, heeft haar vriend wel werk?	M.3.40	Nee, hij moet er wel zijn, hij moet er aanwezig zijn, hij moet mee gaan. **Aanwezig zijn**
	M.3.41	Maar het is nog de vraag hoeverre hij helpend kan zijn voor haar. Kijk nu moeten ze zich ook voorbereiden op een zwangerschap, een bevalling en een kindje, iedereen moet dat. Daar heb je negen maanden de tijd voor. En dat is voor hun ook. Ik merk ook dat de vader in dit geval daar zijn tijd voor nodig heeft. Ik denk ook van als het kindje er is dan zal het ook moeten blijken, van oké hoe gaat het nu. **Voorbereiden op zwangerschap, bevalling en het kindje**

Want wordt hij verder betrokken in de begeleiding? Is hij daar bijvoorbeeld als je komt?	M.3.42	Jawel, we hebben ook wel gesprekken met zijn drieën maar ik begeleid haar en we zijn wel op zoek naar begeleiding voor hem. **Gesprekken met zijn drieën.**
	M.3.43	Het wonen is een probleem maar ook financieel zijn er problemen en dat moet ook nog aangepakt worden. En werk. **Aanpakken financiële problemen, wonen en werk**
Zijn er nog dingen die vanuit de organisatie die je zou kunnen gebruiken?	M.3.44	Waar ik zelf heel erg mee aan het stoeien was, mijn rol, mijn verantwoordelijkheid, waar ligt mijn verantwoordelijkheid, en wanneer is het van de cliënt. **Verantwoordelijkheid**
	M.3.45	Ik heb een signaleringsfunctie, dus ik ben degene die bij haar komt. Hoe moet ik naar die dingen kijken. Wat ik zie is dat ook werkelijk wat er gebeurt? Of heb ik een blinde vlek?. Daarom is het zo belangrijk om daar over te praten met je collega's en met de gedragskundige. **Signaleringsfunctie** **Praten met collega's**
	M.3.46	Nu hebben we binnen de Driestroom protocollen. We hebben bijvoorbeeld een meldcode kindermishandeling. Ik heb dat allemaal er bij gepakt om te kijken van kan het helpend zijn. Wanneer heb ik daar wat aan. Wat ik daar wel uit heb kunnen halen is hoe kan ik mezelf ook beschermen? Dan heb je een soort stappenplan. Ik heb gesprekken met de gedragskundige en met iemand van mijn collega's, dus met zijn drieën. En dan gaan hun mij vragen stellen, dus eigenlijk mij bevragen van zie ik de dingen eigenlijk wel goed? Het kan best zijn dat ik ook zelf er naast zit, daardoor blijf je alert. Stel nou dat er een moment komt dat je zegt van nou moeten we ons zorgen gaan maken dan is het de bedoeling dat je dat gaat melden bij je clustermanager, daar is een heel protocol voor. **Protocollen**
	M.3.47	Weet je wat ik ook probeer te onthouden, als jij je zorgen maakt dan is dat iets dat komt niet zomaar ergens vandaan, dat het vaak, dat voel je in je buik. Dat je denkt nou ga ik me zorgen maken. En de kunst is dan dat de cliënt jouw zorgen weg neemt. Dat kan je alleen voor elkaar krijgen door in contact te blijven, door vragen te blijven stellen. **Cliënt moet zorgen weg nemen** **In contact blijven**
Welke obstakels bent u tegen gekomen in de zwangerschap, dus wat is lastig? Waarin de organisatie dan nog misschien iets zou kunnen bieden?	M.3.48	Wat ik wel goed vind is, wij hebben ook een afdeling ambulant kinderen. Dan kan ik, als de cliënt het goed vindt, ambulant kinderen inschakelen. Zodat hun ook meekijken met de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Dat vind ik positief. **Ambulant kinderen kan meekijken**
	M.3.49	De Driestroom is aan het onderzoeken, zo'n moeder en kind huis. Nu is het zo, ik kom langs zeg maar 1

		keer in de week. Of twee dagen in de week, nou stel drie keer in de week, als het nodig is. Daardoor zie ik niet alles. Dus het zou misschien ook nog wel wat zijn, maar ik weet dat er in Nederland meer van die huizen zijn, moeder en kind huizen, in Zwolle zit er bijvoorbeeld ook een. Daar gaan alleenstaande moeders met hun pasgeboren kinderen dan naar toe en daar leer je eigenlijk om voor je kind te zorgen. Dat is positief, je leert bepaalde vaardigheden, je leert ook dingen zien. **Moeder en kind huis**
	M.3.50	Op zich denk ik ook nog wel eens van waar ik nog wat meer over zou willen weten is als cliënten een kinderwens hebben, die nog helemaal van te voren staan. Hoe ga je daar mee om. We hebben wel binnen de Driestroom een koffer. Daar staat allerlei informatie in over stel je hebt een kinderwens, hoe je dat bespreekbaar kan maken met de cliënt. Vaak is het zo, in de praktijk bij BZW, merk ik van, in eens is het er. Dan kan je niet vaak dat proces volgen zoals je het graag zou willen, dus stap voor stap. Nee ineens is het er. Misschien zou daar nog wel wat meer in kunnen, maar ik heb ook niet gelijk paraat hoe dat er allemaal uit moet zien. **Kinderwens bespreekbaar maken**
Hoe de Driestroom de beschermende factoren zou kunnen versterken de risicofactoren zou kunnen verminderen?	M.3.51	Wat de Driestroom zou kunnen doen om medewerkers die daar mee te maken hebben, dat die voldoende kennis hebben en voldoende middelen hebben om met dit soort onderwerpen, moeilijke dingen in het leven van mensen, om te gaan. **Voldoende kennis, middelen voor medewerkers**
	M.3.52	Het zou denk ik best wel wat zijn als je een team van mensen hebt, dat je dan zegt, er zijn een aantal mensen in de teams die zich daar heel erg in specialiseren. In gezinnen en, moeder met kinderen. Dat je daar ook je deskundigheid hebt liggen. Ik denk dat daar nog wel wat in te verbeteren valt, dat je dat in het team meer uit gaat werken. En daar in kan de Driestroom ook de middelen bieden, dus zorgen dat de mensen genoeg kennis krijgen. En dat dat ook bijgehouden wordt. **Specialiseren**
Kan je ook nog hier concreet noemen wat je bijvoorbeeld mist aan kennis?	M.3.53	Waar ik heel erg mee heb zitten stoeien is mijn rol, dat stukje. **Rol**
	M.3.54	Ik heb de afgelopen periode de opleiding IAG gedaan, intensieve ambulante gezinsbegeleiding, en daar ben ik afgelopen augustus mee begonnen, en in die periode werd mijn cliënt zwanger. Dus ik had vanuit school heel veel lesstof waar ik wat mee kon. IAG staat dus echt voor Multi-problem gezinnen, als er van alles speelt, hoe ga je dan in gesprek met mensen. Dat is eigenlijk wat ik nu ook kan gebruiken. Hoe ga ik in gesprek met een cliënt die zwanger is en die bijvoorbeeld zegt ik heb jou niet

		nodig, hoe doe je dat. Daar gaat het om. En wat ik steeds zeg, het in contact blijven en in gesprek blijven. Daar heb je vaardigheden voor nodig. Ik heb denk ik de mazzel gehad dat ik die opleiding op dat moment deed. Waar door dat wel lukte. **Opleiding intensieve ambulante gezinsbegeleiding** **In contact en gesprek blijven**
	M.3.55	Ik heb ook ontzettend zitten stoeien met mijn verantwoordelijkheidsgevoel. Ik weet niet of je dat in een cursus kan gieten, dat is iets dat zit ook in je maar het is wel belangrijk dat je dat kan delen met anderen. Dat ik het gevoel heb dat van nu ligt het niet alleen bij mij, er zijn mensen die met me mee kijken, en meedenken. Dat is ook wat ik heel graag wil, en dat is ook gebeurt. Ik denk dat er is nog genoeg wat ik niet weet. Ik zou dat wel willen, om er wat meer kennis over op te doen. **Verantwoordelijkheidsgevoel** **Meedenken met collega's**
Je zei ook net dat je dan in gesprek gaat met de cliënt die geen hulp wil, hoe heb je voor elkaar gekregen dat dat dan toch gelukt is? Hulp bij zwangerschap.	M.3.56	Ja bij haar was dat door vragen te stellen. **Vragen stellen**
	M.3.57	Het is heel makkelijk om te zeggen van luister eens het is echt heel belangrijk dat je hulp gaat aannemen, want dat helpt jou alleen maar en dan kom je alleen maar verder mee. Als iemand in zijn hoofd heeft van dat wil ik gewoon niet, ik zal jou wel laten zien dat ik het zelf wel kan, dan moet je gaan bevragen aan de cliënt. Hoe zie je dat voor je. Hoe denk jij dan straks voor je kindje te zorgen, heb je daar een idee over. **Bevragen**
	M.3.58	Ik begon ook te vragen van wat voor moeder wil je zijn, wil jij een moeder zijn die, ik noem maar wat, schulden heeft? Wil jij een moeder zijn die werkt, wil jij een moeder zijn die op school zit? Hoe zie je dat voor je, , dan zegt ze, nee ik wil geen school. Je hebt nu school, hoe wil je dat dan gaan aanpakken. En dan kan je altijd op teruggrijpen, weet je nog dat je toen vertelde, we gaan daar een plan van maken. **Vragen naar wat voor moeder ze wil zijn**
	M.3.59	Ik heb ook aangegeven, dat ik weet van collega's dat mensen zoals zij, als die een kindje krijgen, om goed voor te zorgen, om dat er best veel bij komt kijken. En dat het dan makkelijker is als je hulp hebt. Soms helpt het ook als je wat over jezelf verteld. **Makkelijker als je hulp hebt**
	M.3.60	Ik noemde wel steeds het consultatiebureau, zei had zoiets van daar zeggen ze alleen maar wat je moet doen, daar ga ik niet heen, dat, dat doe ik niet. Ik hoor alleen maar slechte verhalen er over. En als ik dan ga zeggen, van joh dat is helemaal niet zo, en het consultatiebureau doet hele andere dingen, dan krijg je zo'n welles nietes verhaal.

		De kunst is om haar te overtuigen van, dat het consultatiebureau ook andere dingen doet. En die wijkverpleegkundige ging een heel verhaal vertellen over het consultatiebureau en dat het ook leuk is dat je dan weet hoe zwaar je kind weegt en dat het goed groeit, en dat je een boekje krijgt en dan maak je er een heel ander verhaal van. Je hoort eigenlijk altijd alleen maar de verhalen van, mijn kind was te dik en ik moest dit of ik moest dat, dat is het niet alleen. Er zijn ook andere verhalen. En het is goed als zij dat hoort, om dar ook af en toe op terug te grijpen, weet je nog dat toen dat verteld werd. **Slechte verhalen consultatiebureau**
	M.3.61	Je moet respect hebben voor de cliënt respect andere keuzes maakt. Ik heb mijn eigen normen en waarden maar die zijn anders als die van hun. Het is niet goed om te zeggen wat jullie doen is fout. **Respect voor keuzes cliënt**
Als je dan merkt dat jij eigenlijk andere normen en waarden hebt, ga je daar dan wel over in gesprek?	M.3.62	Ja, ik haal ook altijd de maatschappij er bij. Soms heb je gewoon te maken met de regels in de maatschappij, ik zeg ook altijd van in de maatschappij, in Nederland is het zo dat je goed voor je kinderen moet zorgen. Dat betekend dus heel erg concreet dat ze eten krijgen en drinken krijgen en dat ze goede kleren aan hebben, maar ook dat er aandacht is. Dan ga je alweer een ander stapje maken. **Regels in de maatschappij**
	M.3.63	Dan vraag ik ook weet je wat er gebeurt, als je niet goed voor je kind zorgt? Ja dan komt de kinderbescherming, weet je ook dan waar de kinderbescherming naar kijkt? Dan heb je al een gesprek erover. Vaak is het altijd dat ze zeggen als je je kinderen lichamelijk mishandelt, maar er is ook geestelijke mishandeling. Dat weten ze vaak niet. Je kijkt ook naar wat de praktijk je leert en hoe dat gaat. **Kinderbescherming** **Geestelijke mishandeling**

Interview medewerker 4

Int: Nou we zijn dus bezig met een afstudeeronderzoek naar ondersteuningswensen van zwangere vrouwen met een lichte verstandelijke beperking, of die al in het verleden een kind hebben gehad, dus of ze er ervaring mee hebben zeg maar. En o die wensen beter in beeld te krijgen willen we dus medewerkers interviewen en cliënten. We hebben twee verschillende interviews. En ehh even kijken, dat was het eigenlijk wel van te voren. Ik weet niet of je nog vragen hebben voor we beginnen.
Int: Om te beginnen wat is je functie binnen de Driestroom?
Gint: Eehh persoonlijk begeleider.
Int: En dat houdt in?
Gint: Eehm ja we werken in schalen dus je hebt waarderingsschaal, 35, 40, 45, ik zit in fwg 40 en dat is persoonlijk begeleider dus dan ben je in eerste instantie verantwoordelijk voor het schrijven van de zorgplannen, bij ons heet dat ibp, individueel begeleidingsplan. In de praktijk betekend dat dat je gewoon heel erg samenwerkt ook met begeleiders. Maar tenminste ik voel niet echt van dat ik in mijn eentje verantwoordelijk daarvoor ben, maarja dat is eigenlijk dan wel zo. Ook voor het aanvragen van indicaties voor cliënten. Dat is iets wat ze zelf eigenlijk, waar ze zelf verantwoordelijk voor zijn. Maar in de praktijk werkt dat niet zo want zij beleven, hebben niet die beleving dat dat nodig is, hebben vaak ook niet het netwerk om dat te doen, dus eigenlijk doen wij dat altijd. En meestal zijn dat eigenlijk twee dingen die door de pb'er gedaan wordt. En ik vind de pb'er die houdt een beetje het overzicht. Ik vind ik hoef niet perse heel vaak mijn cliënt te zien. Ik vind het wel fijn om mijn cliënt een keer in de week te zien of een keer in de twee weken. Maar ehm dat hoort een beetje bij PB functie persoonlijk begeleiderschap. En eeh begeleider heeft dan officieel die taken wat minder jaa.
Int: Dat komt in het echt..
Gint: Ja
Int: Want je hebt dan hoeveel cliënten?
Gint: Ik heb nu, Ik werk 32 uur. Ik heb nu 4 uur per week vrijstelling omdat ik een opleiding volg tijdelijk tot mei. En die mag ik in de baas, in de tijd van de baas doen zeg maar, dat betekend dat ik nu 28 uur werk, daar heb ik nu 11 pb'erschappen in, 11 of 12. Maar daarnaast ben ik ook wel weer ondersteunend aan andere collega's want we hebben niet zo veel eeh. Het kan bijvoorbeeld zijn dat mijn collega pb'er is van Piet en dat ik dan ook een keer in de week bij Piet kom. Dus ehm, ik heb niet alleen maar, mijn uren bestaan niet alleen maar uit pb'erschap.
Int: oke, dat is wel duidelijk.
Dan nu een vraag over de waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen met een lichte verstandelijke beperking binnen stichting de driestroom op dit moment, dus wat doen jullie
Gint: Ja dat is een goede vraag, ehm mijn ervaring is, mijn ervaring is, ik heb het nog nooit tot op heden nog nooit meegemaakt dat een cliënt zwanger is. Ik heb wel cliënten met kinderen, ik heb bijvoorbeeld een vrouw van in de 50 met een dochter van 18. maar die dochter woont niet thuis. Ja daar heb ik verder niks mee van doen, het is wel onderwerp van gesprek. Omdat in het geval van haar vind ze het moeilijk dat ze haar dochter weinig ziet en dat soort dingen. Ik kan me ook voorstellen dat je in overleg met je cliënt om een keer met z'n drieën om tafel te gaan zitten. Om dat netwerk te versterken. Ik heb ervaren dat als een cliënt zwanger wordt dat er toch nog best weinig is. We hebben een ouder en kind notitie, maar dat is al eigenlijk al, ja wat staat daar in. Daar staat de uitleg in van wat een voogd doet of eehh de rechten van het kind. Daar staat bijvoorbeeld ook in dat als een cliënt zwanger is dat het ongeboren kindje ook al cliënt is bij ons. Dus alles ehm doe je dus ehm met die nieuwe cliënt in je achterhoofd en er is ook gezegd eigenlijk gaat die nieuwe cliënt dan voor, dat babytje gaat dan eigenlijk ook voor die eerste cliënt zeg maar. Snap je wat ik bedoel?
Int: Ja dat dan eigenlijk de rechten van het kind ehm meer zwaarder wegen.
Gint: Ja, wat ik graag zou willen zien is dat er iets zou zijn van mijn cliënt is zwanger wat nu? En dat ik dat ergens kan pakken, want dat is er nog niet echt vind ik.
Int: Dus dat is dan wat je eigenlijk nog wel mist vanuit de organisatie?
Gint: Ja, wat er is binnen de organisatie is dat ouder en kind notitie, ik weet niet of jullie dat gelezen hebben?
Int: Nee,
Gint: of jullie interesse hebben om dat te lezen?
Int: Ja op zich wel
Gint: Ik weet niet of ik dat zo, daar kunnen we het dalijk nog wel even over hebben.

Int: Ja en anders kunnen we het ook misschien wel aan de afstudeerbegeleider vragen, die heeft het ook al wel genoemd inderdaad.
Gint: Die is ook wel heel interessant hoor, die is wel wat minder praktisch als dat je zeg maar als dat gewoon een cliënt tegen je zegt ik ben zwanger, dan denk ik oke. En nu? En daar heb ik veel zelf moeten onderzoeken.
Int: En dat is wel gelukt?
Gint: Dat is wel gelukt, ook met behulp van mijn clustermanager, die wat meer ervaring heeft, ook met behulp van de gedragskundige bij ons, maar het is toch een beetje zoeken.
Int: Ja, dus dan een vraag die daar een beetje bij aansluit is dan welke behoefte je als begeleider signaleert bij de cliënten zeg maar.
Gint: Ik heb nu dus maar een ja een ervaring op dat gebied, en wat ik bij haar merk is dat ze geen behoefte aan begeleiding had. Ehm daarmee wil ik zeggen die had zoiets van ik ben zwanger, jij bent wel mijn begeleider maar jij komt toch voornamelijk hier om mij te helpen met mijn financiën omdat ik niet zo'n goed contact heb met mijn bewindvoerder. En ehm ik vind het ja dat is eigenlijk alleen haar hulpvraag, help mij met mijn financiën en met mijn bewindvoerder en de administratie. Verder stelt zij geen hulpvraag.
Int: Zie jij dan wel zelf dat een hulpvraag is, die zij zelf niet ziet ofso.
Gint: Ja, ik denk dat er, dat het voor haar belangrijk is dat ze wat ouderschapstraining of wat dan ook, en dat krijgt ze nu ook maar dat is toch eigenlijk redelijk onder dwang omdat we een melding hebben gedaan bij het AMK.
Int: oke, en het kindje is inmiddels geboren?
Gint: Ja het kindje is geboren, het gaat heel goed, en dat is ook maar goed ook, en we zijn ook allemaal vol vertrouwen, maar als begeleider heb je wel een dubbele rol. Want je bent enerzijds wil je heel erg naast je cliënt staan van goh leuk zwanger en samen kleertjes kopen. Met haar mee en luisteren wat zij nodig heeft En als zij een vraag heeft deze op te lossen. Anderzijds krijg je ook wel vanuit de organisatie en vanuit je eigen ethische, innerlijke, ethische wezen zoiets van oeeh gaat dit wel goed. Ik ben niet degene die daar goed op kan letten want ik moet naast haar staan en ik ben er voor haar. Dat heeft uiteindelijk geresulteerd in toch een melding. Maar wanneer doe je nou een melding, dat is ook onbekend.
Int: Er zijn ook niet echt specifieke
Gint: Nee, ja tuurlijk als een moeder een kind slaat of als er sprake is van seksueel misbruik, dat weten we allemaal wel.
Int: maar, dan is het misschien de vraag van wanneer geef je dan je ongerustheid de overhand dan.
Gint: ja
Int: En wat daar dan voor regels misschien voor zijn, is het alleen dat je op je gevoel af gaat of hoe ga je dat inderdaad besluiten dat je een melding gaat doen.
Gint: Dat besluit hebben we inderdaad besloten als begeleiderteam want ik werk samen met mijn collega bij haar. Dat besluit kunnen wij niet nemen want dat vinden we niet aan ons. En dat zou, je komt zo in een spagaat qua loyaliteit, dat gaat gewoon niet.
Int: nee
Gint: En dat vonden wij ook iets wat een gedragskundige of een manager moet doen, tuurlijk in overleg met ons. Ehm en zo is het ook gebleken.
Int: oke
Gint: We hebben ook de gedragskundige er bij betrokken en uiteindelijk zei hij ook op basis van dat ze geen hulp willen, dat is eigenlijk een basis. Samen met zwakbegaafdheid om een melding te doen.
Int: oke, want weet je ook waarom dat dan zo is?
Gint: Omdat, volgens het AMK is het een risicovolle zwangere.
Int: oke, dat is officieel zo vastgelegd?
Gint: Ja, omdat ze zwakbegaafd is, dus dat is puur het iq he, het iq, bij haar was het ook haar ehm persoonlijkheid, er is geen persoonlijkheidsstoornis gediagnostiseerd omdat, diegene die haar onderzocht heeft zei nou er zit nog wel wat ontwikkeling in dus ik wil haar niet meteen een stempel geven met een persoonlijkheidsstoornis. Maar wel problematisch gedrag, op het gebied van verlatingsangst, op het gebied van nou ja vooral op dat gebied. Dus dan heb je zwakbegaafdheid, toch een wat moeilijk ehm persoonlijkheid, een problematische persoonlijkheid, dus niet een persoonlijkheidsstoornis officieel maar wel, het ligt er wel tegen aan. Ze heeft zelf geen netwerk, haar ouders leven niet meer, haar broer hmhm, weinig contact, dus het netwerk kwam vanuit haar partner vandaan. En het feit dat ze niet echt open stond voor hulp.
Int: ja, oke

Gint: Die combinatie ehm al vroeg in de zwangerschap heb ik contact opgenomen met het AMK, anoniem. Dus niet gezegd over wie het ging maar puur van dit is mijn functie en dit is wat ik meemaak. En zij werden op een gegeven moment wel wat strenger van joh, je moet toch een melding gaan doen. En niet dat we daarmee zeggen we halen het kindje uit huis, helemaal niet. Maar dan is er gewoon een partij die op gaat letten, die adviezen uit gaat geven en ook een lichte dwang daar onder zet. Dus nu heeft ze hulp van ambulant kinderen, die gaan haar een keer of twee keer in de week komen die daar langs om te kijken wat de vragen zijn, om zeg maar te ondersteunen. Aanvullend, kraamzorg is er nu uit. Zij komt daar ook meteen in beeld en dat is dat moet wel van het AMK en dat heeft het AMK ook wel tegen de ouders gezegd van we willen dat dat wel gebeurt.
Int: Dus dan krijgt ze nu in principe vanaf twee afdelingen binnen jullie organisatie hulp dan?
Gint: Ja
Int: oke, en merk je dat dat werkt?
Gint: Ja, we zijn nog maar net gestart, dus ehm maar het is voor mij heel fijn dat ik terug naar mijn stoel kan gewoon als begeleider van mijn cliënt.
Int: Dus niet meer die disloyale gevoelens dan zeg maar?
Gint: Ja, en daarbij heb ik zelf, mijn persoonlijke situatie is dat ik zelf geen kinderen heb, ik heb wel affiniteit met kinderen, ik bedoel iedereen om me heen wordt zwanger maar ik weet ook niet wat ik moet zeggen met een poepluier of wel of niet laten huilen, ja daar heb je niet zo veel aan. Dus ik kan mij heel erg richten op mijn cliënt. Mijn collega die komt er en die richt zich vooral op moeder en kind. Wat ik een ideale situatie vind.
Int: Ja, dat kan ik me inderdaad wel voorstellen. Ehm, je noemde net al een aantal dingen, over beschermende en risicofactoren, dat de ouders niet meer leven maar ze heeft dus wel een relatie. Is dat ook iets wat een voorwaarde kan zijn, dat het eeh.
Gint: We hebben eigenlijk vrij snel in het begin dat ze het verteld heeft een netwerkbespreking gepland met alle partijen. Daarna hebben we ook een risicoanalyse gemaakt. Heel basaal, plusjes en minnetjes. Een netwerk en zo'n relatie zijn dan wel een plusje. Want hij heeft een ontzettend goed, ja goed netwerk. Zijn ouders zijn betrokken, zijn ouders hebben ook een beetje kijk op haar beperking inmiddels. Hij is niet verstandelijk beperkt, hij heeft geen verstandelijke beperking. Hij is ook geen cliënt bij ons.
Int: Dus dan is hij ook niet in de hulpverlening, ja hij zit er op zich wel in maar niet direct?
Gint: Nee maar hij wordt wel overal bij betrokken maar wij komen nu weer voor haar. Voor moeder zeg maar. Dus de tijd daartussen was een beetje lastig want er werd ook van mij verwacht van wat vind jij en ehm kan ze dit aan. Dat zijn van die vragen die dan gesteld worden, kan ze het aan? Weet ik veel? Dat weet ik toch niet? Wie weet nu wel en straks niet of nu niet en straks wel met bepaalde hulp. Dat het, ja dat weet ik niet.
Int: En zo'n risicoanalyse daar zitten ook wat je net al noemde over de persoonlijkheid.
Gint: Ja, dat is dan de manager he, ehm problematische persoonlijkheid, zonder al te veel op details in te gaan. Dat is denk ik nu niet zo belangrijk.
Int: Nee
Gint: Dat is dan wel een risicofactor, mijn ervaring met haar dus wat ik van haar gezien heb, dingen die ze gedaan heeft, dingen die ze gezegd heeft. Vooral dingen die ze gedaan heeft, ja dat kan nu niet meer want ze is moeder. Dat kan niet meer.
Int: Zijn dat dan wel dingen die je bijvoorbeeld, die jij met haar bespreekt?
Gint: Ja, nou ja die besproken worden in zo'n netwerk. In zo'n netwerkbespreking. En we hebben dalijk een rollenverdeling gedaan. Mijn collega x en ik begeleiden haar en ik probeer wat meer het maatje te zijn en wat meer ehm een klankbordfunctie te hebben omdat ik haar het langste ken. Ehm, zij heeft uiteindelijk niet zo veel mensen die echt voor haar zijn zeg maar. Haar hele netwerk bestaat uit vrienden en ouders en bekenden van hem. Dus dat is natuurlijk altijd een beetje tricky dus ik probeer een beetje ik ga geen vriendschap met haar aan, maar ben wel iemand die probeert naast haar te staan. Ik ken haar het beste, ik ken haar het langste, zij kent mij goed. Ze weet hoe ik klik en hoe ik werk. En mijn collega is dan wat meer van de organisatie dus die is ook diegene die wat meer doorvraagt over dingen.
Int: oke
Gint: Waardoor je dus een goede wisselwerking krijgt, waardoor zij af en toe een boeman is en zegt ja maar, dit gaat niet. Dan gaat ze weg en dan kom ik de volgende week erop en dan kunnen ze tegen mij klagen. Dan kan ik het allemaal weer een beetje rechtzetten en dan is het allemaal weer rechtgezet voordat mijn collega weer komt. Niet dat zij elke keer het rotwerk moet doen, helemaal niet maar het is wel een beetje zo verdeeld, het is gewoon wel, het werkt gewoon wel heel goed.

Int: Ik heb er ook wel wat over gelezen, dat is ook een bepaalde methodiek ofzo toch?
Gint: Dat zou goed kunnen ja
Int: Want dat, maar dat zal ik nog wel even opzoeken maar daar heb ik wel iets inderdaad over gelezen dat je dan twee mensen inzet. Met dan een iemand die doet wat jij doet, en een iemand wat meer streng. En merk je dat dat succes heeft zeg maar?
Gint: Ja absoluut, het is niet zo zeer dat zij de strenge is ofso, dat zit ook een beetje in haar aart. Zij is zelf moeder, je moet denk ik ook gebruik maken van je eigen persoonlijkheid en je eigen ervaring. Zij is zelf moeder dus zij ziet veel sneller dingen van heb je dit geregeld, heb je dat geregeld, goh hoe zit het met dit hoe zit het met dat. En ik kan meer achteroverleunen en zeggen hoe zit dat eigenlijk want ik weet dat helemaal niet. Je moet niet iets spelen of iets zijn wat je niet bent dus dat is zo gegroeid en uiteindelijk hebben we het ook zo benoemd. En ehm ja zo werk je niet bij elke cliënt maar omdat het toch wel een complexere situatie werd hebben we dat toch zo gedaan.
Int: Ehm even kijken, je vertelde aan het begin al iets over dat eh deze client wilde eigenlijk alleen maar vanuit zichzelf de financiële hulp zeg maar, dus eigenlijk hulp bij de praktische dingen en eigenlijk verder niks ehm hulp in de zwangerschap en dat soort dingen en eehm, weet je nog hoe je daar mee om bent gegaan? Je hebt dan een melding gedaan bij het AMK maar hoe is dat verder gegaan?
Gint: Ehm, ja dat is een heel traject geweest, het is moeilijk om dat zo kort mogelijk samen te vatten. Kijk vanaf het moment dat ze vertelde van ik ben zwanger, dat vond ze heel eng om te vertellen. Ze was bang dat ik boos zou worden. Ehm we hebben het even laten bezinken een paar weken hebben we het er even over gehad. Toen is er een netwerkbespreking gekomen. Daarin zeiden zij van we willen wel dat jullie meedenken met ons. Dus dat was voor ons heel fijn. Vlak daarna bleek toch dat de praktijk anders was, ze wilden bijvoorbeeld niet dat wij meegingen naar de verloskundige of dat wij bijvoorbeeld de verloskundige zouden inlichten. Ehm, mijn collega vooral had zoiets van als je dit aangeeft dan kun je een indicatie aanvragen, dan heb je bijvoorbeeld recht op langere kraamzorg, kun je misschien in het ziekenhuis wat langer blijven. Wat meer als je dat aangeeft van dit en dat is het geval dan heb je veel meer recht op allerhande dingen. Tenminste dat is de moeite waard om het uit te zoeken. Dat wilden zij allemaal niet, zij wilde gewoon niet dat heeft ze ook zo gezegd, ik wil niet dat iedereen weet waarom ik begeleiding heb. Ik heb dat al heel mijn leven moeten vertellen, ze zegt ik ben nu bijna dertig. Ik wil geen begeleiding meer. Ik ga dit gewoon doen en ehm ik doe dit gewoon alleen. En ja dat kan ze ook heel goed.
Int: Had ze daarin dus wel steun van haar partner dan?
Gint: Ja
Int: Daarin waren jullie het wel eens met elkaar?
Gint: Ja, absoluut en die partner ehm heeft het in bepaalde zin ook wel, ze hebben elkaar ook wel gevoed denk ik. Die partner die is helemaal niet bekend in de hulpverlening dus die had echt zoiets van wat komen hun hier toch elke week doen. Ja wat komen we eigenlijk doen ja, dat is soms ook lastig uit te leggen bij dit soort cliënten, bij deze doelgroep he, net zo tussen wal en schip, zo net niet, net wel.
Int: En is uiteindelijk alleen via die melding bij het AMK dat ze dus wel hulp geaccepteerd hebben?
Gint: Ja, maar ook door, we hebben heel veel met hun gesproken, elke week weer terug komen de ene week kwam ik, de andere week kwam mijn collega x. En dan hadden ze weer, dan was het weer even bonje, dan zeiden ze van bemoei je er toch niet mee en dan maar gaandeweg gingen ze wel wat meer op ons vertrouwen en ehm we hebben ook steeds benoemd van kijk dit is zoals het in Nederland werkt, Nederland is heel erg streng of heel erg bezorgd om hun kinderen. Dus ik ben wel verplicht omdat ik nou eenmaal voor de Driestroom werk om dit te melden. Ik kan er niks aan doen, ik moet het gewoon melden. We hebben er wel voor gekozen dat mijn manager de melding zou doen. Zodat het iets meer bij mij wegging. En we hebben het gewoon heel erg benoemd van joh neem die hulp aan, want je kunt er zo veel aan hebben. En het lijkt er nu op dat ze die hulp wel aannemen. Dat komt ook omdat het AMK bezoek is geweest en die hebben gezegd van het ziet er allemaal prima uit, je hebt goed contact met de Driestroom, wij gaan ook niet ehm begeleiding inzetten als het niet nodig is. Maar we willen wel dat na de kraamhulp, komt er hulp voor het kindje en we willen wel dat jij collega x en collega y binnen laat. Dat zijn de dingen die het AMK nu heeft gezegd en ehm ik denk dat mijn cliënt gewoon hoopt dat het op een gegeven moment klaar is.
Int: Ja
Gint: Want diegene die voor het kindje komt zeg maar de ambulant kinderen, dat die op een gegeven moment zegt ik heb er het volste vertrouwen in en die kans is ook aanwezig. Dus die kan dat dan rapporteren aan het AMK of dat zij zegt nou een keer in de maand ofzo. Prima, kom maar een keer in de maand langs. Ze hebben zich niet totaal tegen ons verzet maar ze hebben zich wat meer overgegeven. Zo van nouja het zal wel zo zijn, het zal wel zo moeten.

Int: Dus wat meer geaccepteerd?
Gint: Ja
Int: En ehm, even kijken hoor, hebben we het ook al wel een beetje over gehad, over wat de Driestroom nog zou kunnen bieden om de hulpverlening ja makkelijker te maken, beter te laten verlopen.
Gint: Ja, wat ik heel graag zou willen is een protocol, iets een soort van notitie of wat je wilt. Misschien toch in de vorm van een protocol, mijn cliënt is zwanger en nu? Dat je ook, want we hebben het nu allemaal zelf een beetje verzonnen he. Uiteindelijk bleek dat we erg veel tijd hebben genomen voor het observeren. Je kan bijvoorbeeld me voorstellen dat er in het protocol staat vanaf het moment dat je cliënt zegt dat ze zwanger is, ga eerst twee maanden, weet ik veel observeren, of ga eerst een plan een netwerkbespreking met alle betrokken partijen en haal daar ook de clustermanager en de gedragsdeskundige bij en ga daarna een tijd observeren hoe die zwangerschap zich verloopt. En plan dan nog iets, ja iets waarin gewoon wat structuur staat van wat je kan doen. Ehm wanneer ga je het AMK bellen? Wanneer ga je echt melden?
Int: Ja, dat, dat ook aan kaders wordt verbonden?
Gint: Ja, dat zou wel fijn zijn ja.
Int: En als je dan aan het observeren bent, wat zijn dan de belangrijkste dingen waar je op let?
Gint: Nou ja, praktische dingen van he, zorgt de zwangere goed voor zichzelf? Rookt ze tijdens de zwangerschap, drinkt ze tijdens de zwangerschap, eet ze gezond. Ehm is er drugs in het spel, weet ik veel, daar was bij mijn cliënt absoluut geen sprake van. En dat was maar goed ook, ik denk als dat ook nog aan de hand was geweest wat moet ik hier toch mee. Zij, het ging echt heel voorspoedig maar het is toch ook wel fijn als de verloskundige wat weet van de beperking van moeder. Want wat ik gewoon heel erg merk is dat vooral deze doelgroep overschat wordt. Ook onderschat maar vooral vaak overschat, vooral door de mensen om hem heen. Zoals ik nu met jou aan het praten ben, dat kan ik echt niet met haar doen. Want die haakt na drie zinnen af. Want ik ben continue iets aan het zeggen, kommaatje en iets er achter. Ik weet ook dat ik dat doe hoor maar en dan ga ik weer even links en dan weer even rechts. Met haar is het gewoon een zin en die geeft ze antwoord op.
Int: En dan de volgende vraag.
Gint: Je moet heel erg oppassen, vooral bij haar. Zij heeft haar IQ ook heel, er zit een discrepantie in haar IQ. Dus performaal hoog, meestal is het andersom, en verbaal laag. Er zit een behoorlijk verschil in, dus dat betekend dat zij zelf niet zo goed taal kan verwerken. Wat ik dus allemaal loop te brabbelen. En wat zo'n verloskundige dus zegt. De bevalling blablbabla dit en dat blablabla. Hup kaart erbij. En mijn cliënt die zit rustig zo (Geïnterviewde maakt een knikkende beweging) Ze snapt ook wel een heleboel.
Int: Maar niet het hele overzicht zeg maar?
Gint: Dat vraag ik me af.
Int: oke
Gint: En het is nu op zich redelijk goed gegaan maar ehh, ja dat zou, ja het is gewoon belangrijk dat de verloskundige. Ze hoeft ook niet van alles op de hoogte te zijn, je hoeft niet je hele hebben en houden, je ibp te geven. Absoluut niet. Alleen dat iemand ja zwakbegaafd is.
Int: En zou dat dan ook onderdeel van zo'n protocol moeten zijn dat er contact is?
Gint: Ik weet het niet, ik denk dat het wel goed is ja. Daar zullen mensen zich over moeten buigen. Je zit in zo'n ethisch dilemma. Je wil, je zit ook met de privacy van de cliënten. Je zit ook met, ja er zijn zo veel mensen in Nederland die kindjes krijgen die geen hulp hebben. Waarvan, ik bedoel jij kent ze ook wel, die hebben toevallig geen hulp omdat ze het allemaal net redden. Dus die staan niet te boek als verstandelijk beperkt of zwakbegaafd maar dat mag allemaal wel. Mijn cliënt heeft gewoon de pech gehad dat ze zorg heeft gehad. Het moet gewoon gemeld worden want de verloskundige die had niet zoveel in de gaten. Ja die had in de gaten dat het niet zo'n heel slim iemand was maar die had voor de rest niet zo veel daarop geanticipeerd. Kraamzorg heeft tegen ons gezegd waarom hebben jullie melding gedaan? Ik snap er niks van. Er is toch niks aan de hand? Er is ook misschien niks aan de hand.
Int: Je voelt je toch wel verplicht dan om het
Gint: Ja het is toch lastig.
Int: Deze cliënt die heb je dan persoonlijk meegemaakt, denk je dat het ook in het algemeen zo is dat er bepaalde beschermende en risicofactoren zijn in zo'n zwangerschap? Die eigenlijk voor iedereen gelden, bij haar was dus een beschermende factor dat ze een relatie heeft met iemand die dan niet verstandelijk beperkt is en een goed netwerk heeft maar zijn dat soort dingen in het algemeen beschermende factoren?
Gint: Ja ik denk, zoals het werkt bij mensen zonder, normale mensen zit er ook wel aardig wat bescherming op he. Het consultatiebureau, de kraamzorg die thuis komt kijken of alles in orde is. Er zit best wel, in Nederland is dat best wel strikt ook. Wat ik ook van vrienden van mij hoor want het consultatiebureau komt

dan ook thuis op bezoek geloof ik. Ooit een keer in de situatie en die zegt dan ook van rookt u? Nee ik rook niet, rookt uw man, nee, roken de mensen wel eens bij u binnen? Nee er wordt hier niet gerookt binnen. Dus mijn vriendin had zoiets van wow wat is dat toch voor een concentratiebureau. Want, maar dat zou dus wel interessant zijn als je dus het consultatiebureau niet binnen laat, wat dan? Dat weet ik niet. Wat er dan gebeurt. Volgens mij is het niet verplicht in Nederland he?
Int: Ik weet het niet.
Gint: Of dat er dan een sanctie op zit?
Int: Ik dacht dat het haast wel verplicht was.
Gint: Dat als je dus niet komt opdagen of niet reageert op verzoeken van het consultatiebureau dat ze dan op een gegeven moment een melding doen ofzo. Dat is natuurlijk interessant om dat naast dingen te leggen. Soms denk ik ook wel eens we hebben ook wel echt heel veel ingezet. Dat was misschien allemaal niet nodig geweest.
Int: Dus dat er dan eigenlijk te veel wordt gedaan?
Gint: Dat er te veel op gezeten wordt.
Int: Uit angst voor dat het fout gaat?
Gint: Ja, maar ook angst voor je eigen hachie hè, en ook voor de Driestroom. Ik bedoel de Savannah's en de jeugdzorgzaken zitten bij iedereen nog zo vers in het geheugen. Op de een of andere manier. Terwijl het helemaal niet aan de orde is bij mijn cliënt neem je dat wel mee. En zeker ook de manager. De manager drukt ook hoor, die legt ook wel druk bij ons van hou het goed in de gaten. Doe een melding, zorg dat je goed rapporteert. En het AMK heeft daarin dan.
Int: Maar die zijn dan in principe, die weten toch ook niet van, die weten pas ergens van als er melding wordt gedaan.
Gint: Ja, ik heb anoniem een melding gedaan, of ik heb anoniem advies algemeen meldpunt kinderen dan, dus het is ook een melding, een advies. Ik heb verschillende keren gebeld met iemand. Met dezelfde vrouw ook, die zat op de afdeling intake. En uiteindelijk hadden we dan toch besloten om een melding te doen, zonder dat zij wist hoe mijn cliënt heette. Toen, door omstandigheden bleef dat wat langer liggen. Maar ik werd wel gebeld door het AMK.
Int: Oke, om na te vragen?
Gint: Ja van goh, je bent toch die en die, en via een collega en via het centraal bureau en weet ik het allemaal niet werd ik toch achterna, achtervolgd door het AMK van goh, je zou toch een melding doen maar ik zie niks. Het was ook wel ik vond het heel deskundig, heel professioneel. Ze zei ook van ik zie hier niks liggen, dalijk is er iets fout gegaan met de post. Dat wordt dus wel heel erg gevolgd. Maar zij waren heel erg van je moet een melding doen, want dit is te risicovol.
Int: En hoe heb je dat uiteindelijk gecommuniceerd naar de cliënt?
Gint: Uiteindelijk heeft mijn manager de melding gedaan, op naam van de manager en dat is ook door de manager gecommuniceerd. Daar hebben we ook bewust voor gekozen. We hebben ook echt een tafelzitting bedacht. Ik ging naast mijn cliënt zitten en mijn collega zou schrijven. Dus die zou ook even zo min mogelijk prikkels uitzenden. Mijn manager heeft het met toch ook wel motiverende gespreksvoering, ja dat is heel interessant om te zien hoe hij dat deed want het werd totaal goed ontvangen. Ik denk oohh er komt wat maar er was helemaal niks aan de hand. Omdat hij het ook zo bracht, we doen een melding maar je hebt ook niks te verliezen eigenlijk als het goed gaat.
Int: Ja dat moet je inderdaad wel goed brengen dan.
Gint: Ja je moet dat heel goed brengen, mijn manager, zo goed had ik het niet kunnen brengen. Dus het was goed dat hij dat gedaan heeft. Het is ook goed om weer even die scheiding te maken. Dat hij, dat is heel belangrijk. Daar hebben we veel tijd aan besteed om, zodat er ook nog ruimte is om te vluchten. Voor mij en voor mijn cliënt uiteraard.
Int: Dus het is belangrijk dat je als organisatie altijd eigenlijk een medewerker hebt die aan de kant gaat staan van de cliënt?
Gint: Absoluut
Int: En dat je dan het scheidt, dat jij dan niet het slechte nieuws gaat brengen maar dat je dat bewust door iemand anders laat doen zodat jij daar kan zijn zeg maar voor haar.
Gint: Ja, sterker nog er was ook een reden om een melding te doen want ik kan niet bepalen of zij een goede moeder is dat is niet, dat kan ik niet die vaardigheden heb ik gewoon niet. Daarnaast kan dat gewoon totaal niet in mijn vertrouwensband, ik ken haar jaren en dan moet ik haar gaan. De visie van de Driestroom is coachend he, van naast de cliënt staan. Dat staat haaks op wat je dan moet doen. Daar ben ik ook echt behoorlijk ziek van geweest verschillende momenten, dat ik denk ja dit is helemaal niet hoe ik ben, ik wil dit

niet. Nu is het AMK, die is de baas. Die zegt hoe het moet gebeuren en prima. Het is zelfs zo dat ik met mijn cliënt nu kan denken van naa belachelijk. Bij wijze van kun je nu zeggen naa stom. Kom we gaan ze bellen hoor want dit is zo onduidelijk. Het AMK zou een brief sturen, die is wat later, de cliënt ja nou stom. Dan zeg ik ja dat klopt dan gaan we even bellen. Dan is het goed, anders is het allemaal drie, vier tegen een dat is niet eerlijk. Dat kan niet.
Int: Nee, dan ben je misschien meteen wat vertrouwen kwijt en dan kun je helemaal niet meer gaan samenwerken. En heb je vanuit andere mensen ook wel eens gehoord dat clienten die zwanger werden de hulpverlening ook echt hebben proberen stop te zetten van de Driestroom?
Gint: Ja, uiteindelijk is dat ook zo gebeurt. Vaak ik ken een situatie waarbij twee cliënten van de Driestroom papa en mama werden. Ehm, dat was dus een andere situatie, daar was meer. Dat was voor het AMK, daar werd ook sneller melding gedaan omdat het twee clienten waren, ieder met hun eigen problematiek natuurlijk. Dus dat was een andere situatie als bij mijn client. Er is toen melding gedaan. Er is toen vrij snel ook een voogd op gekomen.
Int: De voogd wordt dan vanuit het AMK toegewezen?
Gint: Ja, want dan heb je ook een OTS volgens mij.
Int: oow is die dan ook gelijk al er bij?
Gint: Ja volgens mij wel want volgens mij krijg je anders geen voogd.
Int: oow dat zou heel goed kunnen.
Gint: Dus ehm, dat was toen al vrij snel aan de orde. Ook een heftige maatregel als je ze zag denk je ja, zo slecht zou het kindje het misschien ook niet daar hebben. Maar ze namen bijvoorbeeld het kindje mee in de auto tot 's avonds laat. Zonder gordel gewoon hup. Ze liepen overal met het kindje te sjouwen. Niet in een buggy maar gewoon op de arm. Ja en nog veel meer dingen, huilen, laten huilen weet ik veel. Daar ben ik zelf niet bij geweest maar dat was in ieder geval in mijn nabijheid. Uiteindelijk is het zo geweest dat ehm dat de voogd ook zei we willen dat de Driestroom betrokken blijft. Dus ik wil dat jullie hulp krijgen van de Driestroom want dat hebben jullie nodig. Want als jullie hulp krijgen zijn jullie ook betere ouders en. Toen kregen vader en moeder heel erg ruzie. Toen heeft moeder het kindje meegenomen. Ze was een dag of een halve dag niet bereikbaar. Dat was voor de voogd reden om het kindje uit huis te halen en in een pleeggezin te plaatsen. Heftig he?
Int: Ja
Gint: Ik snap het ook wel van die voogd maar het is, het is zo'n heftige maatregel. De ouders van hem waren dus de pleegouders ofzo. Dus het kind is bij haar weggehaald en bij de ouders van hem gehaald. Zij hadden ook ruzie want moeder zegt dat vader ook nog agressief was en weet ik het allemaal wat voor drama. Uiteindelijk is zij alleen gaan wonen nog bij ons. Toen is zij weer zwanger geraakt van een andere jongen. Dat ging toen helemaal fout want dat was. Die voogd ging zich dus ook weer bemoeien met die nieuwe zwangerschap waardoor voogd ook mishandelt is door familie van vader of van moeder. Uiteindelijk heeft moeder de zorg opgezegd bij de Driestroom en is zwanger en al vertrokken naar weten we niet. Maar goed daar zit natuurlijk wel jeugdzorg op. Die zit daar al, die is daar al met haar bekend, denk ik.
Int: Maar dan weet je niet hoe dat verder..
Gint: Ik weet niet hoe dat verder afgelopen is.
Int: Zijn jullie ook niet een soortje van verplicht naar dat nieuwe kindje toe om contact te blijven houden ofzo? Of als ze dat niet wil dan gaat dat niet?
Gint: Nee dat ging op een gegeven moment niet meer dus daar kwam dan alweer een sanctie op vanuit de voogd denk ik maar daar weet ik helemaal niks meer van. Dus dat soort situaties wil je wel voorkomen. Je wilt te allen tijde samenwerken. En oke het is wel allemaal niet zo van harte maar we mogen wel binnen komen. Wij werden wel meteen gebeld toen het kindje geboren was en we mochten echt al meteen komen kijken. Nu is het ook wel weer gewoon rust bij mij van binnen omdat ik denk ja dat moet het AMK maar zien. Kraamzorg is hartstikke enthousiast dus daar gaan we ook zeker gebruik van maken. De verloskundige is enthousiast.
Int: Ja
Gint: Nu kan ik haar ook helpen om dat soort dingen goed te regelen, dat ze ook gewoon goed bij het AMK te boek staat.
Int: Ja, oke
Gint: Er was een extra instantie nodig hoor, om ook die bliksem af te leiden van mij.
Int: Dat was het AMK dan?

Gint: Ja, het is een heftige maatregel maar uiteindelijk heeft het AMK alleen maar gezegd: ik wil dat je in ieder geval hulp krijgt. In de opvoeding en ik wil dat je die woonbegeleiding houdt.
Int: En verder gaan we kijken?
Gint En verder gaan we kijken hoe het loopt. En ze zegt ook als het dalijk allemaal goed gaat, gaat het dossier gewoon dicht. En dan hebben jullie helemaal niks meer met het AMK te maken. Tot het moment dat er weer iets anders gebeurt. Dan gaat het gewoon weer open. Maar in principe.
Int: Even kijken, zou je nog andere dingen in de houding van de hulpverlening of de organisatie kunnen noemen die ervoor zorgen dat het contact blijft bestaan zeg maar.
Gint: Ja ik denk, ik geloof wel heel erg, ik volg de opleiding case-management aan de HAN. Een leergang is het. Ik geloof wel heel erg in die methodiek, in die manier van werken. Wat wij ook al wel een beetje doen van heel duidelijk die rollen bepalen. Wie doet wat? En wie is waar verantwoordelijk voor. Ja dat is heel belangrijk. Wat is de functie van de clustermanager? Betrek hem erbij maar weet ook meteen wat die functie is. Bij ons was het ook van ehm slecht nieuws brengen en baas spelen bij wijze van. Betrek de gedragskundige erbij, vroeg al. Laat hem ook zijn werk doen en laat hem ook, betrek hem erbij zodat hij ook een beeld kan vormen. Maar hang ook meteen een rol aan die gedragskundige. De gedragsdeskundige hebben wij om advies gevraagd rondom wanneer doen we een melding? Wat zie jij, wat vind jij plussen, wat vind jij minnen? Hij heeft ons geholpen met het maken van zo'n risicoanalyse. Hij heeft ook advies gegeven aan ons als begeleiders. Betrek het AMK erbij, denk ik. Alhoewel het AMK is vrij hard ook hoor. Vrij negatief vond ik ook persoonlijk aan de telefoon. Maar ehm so be it. ik bedoel dit zijn wel dingen waardoor je als werker aardig kan verzuipen in je werk. Het zijn zo heftige want je wilt eigenlijk gewoon ja waarom bemoei ik me er toch mee? Het gaat toch hartstikke goed want ze rookt niet en ze drinkt niet en ze eet hartstikke goed en weet ik het allemaal. Maar ja ik weet ook dat zij een paar jaar geleden dit en dit en dat heeft gedaan.
Int: Dat doet je dan weer denken van ja.
Gint: Ja, shit shit shit, dat dit wel en dat kan je never nooit alleen. Dus ik had het heel fijn gevonden als ik iets kon pakken. Ik weet nu zoals ik het nu gedaan heb ja dat was maar een beetje in overleg. Ook met de ervaring van de gedragsdeskundige en de ervaring van de manager. Maar het zou fijn zijn, het zou rustgevend zijn als je iets kan pakken. Mijn cliënt is zwanger en nu? Oeh dat moet ik hebben stap 1, zoek dit erbij zoek dat erbij zoek zus erbij een soort van tijdslijn van die negen maanden. Want het is heel, je kunt het heel procesmatig aanpakken want het is een begin en een eind. En dan begint er wel weer een ander begin maar.
Int: Dat is dan weer een andere fase inderdaad. Oke. Nog een vraagje over die risicoanalyse, is dat ook iets wat ehm wat een kant en klaar iets is zeg maar?
Gint: Dat hebben we eigenlijk zelf maar bedacht om dat te doen.
Int: Oke, dus je hebt niet echt een soort schema ofzo erbij gepakt?
Gint: Nee, nee gewoon protectieve en risicofactoren en dan maar vinken.
Int: Daar hebben we het al een beetje over gehad dus die beschermende en die risicofactoren maar daar hadden we dus ook nog een vraag over. Maar dat kunnen we denk ik ook wel uit wat je al gezegd hebt halen een beetje. De vraag is dan welke beschermende factoren dus omgeving, netwerk, relaties, wonen kun je noemen met betrekking tot zwangerschap bij licht verstandelijk beperkte vrouwen?
Gint: Welke, de plusfactor zeg maar he? Ja netwerk staat echt wel op nummer een denk ik.
Int: En heeft dat dan ook nog voorwaarden dat netwerk? Moet dat aan bepaalde voorwaarden voldoen?
Gint: Ja dat is lastig he, want daar zijn ook weer verschillende normen en waarden voor wat ik een goede vader of een zus vind of wat dan ook. Maar het is gewoon heel fijn dat je een netwerk hebt dat zich betrokken voelt. En ehm waarmee je als hulpverlener, als professioneel werker ook kan samenwerken. Niet achter de rug oom, nee maar dat je gewoon met ze soms trekt het netwerk de hele boel naar beneden maar in dit geval was moeder heel erg, kon je heel goed met moeder daarover praten. Moeder had een goede invloed op hun twee en die zag het allemaal prima. Die zag ook op tegen de bevalling, die had ook zoiets van ik weet niet hoe zij gaat reageren tijdens die bevalling. Achteraf allemaal goed gegaan maar je weet het op voorhand niet. Zelfs die moeder had zoiets van ja mijn cliënt was toch een beetje giechelig over temperaturen en over tussen de benen. Dus die moeder had zoiets van nou als je nu al giechelig bent, dan krijg je nog heel wat te verstouwen bij een bevalling want dan lig je er ook niet echt florisant bij. Dan ben je ook niet echt ja dan gebeurt er ook van alles dat je misschien. Het is allemaal goed gekomen maar het netwerk is zo belangrijk.
Gint: Netwerk rondom de cliënten, maar ook dat professionele netwerk dat je toch, dat je contact kunt hebben met de verloskundige, dat je mee mag.

Int: ja
Gint: Dat mocht dan in dit geval niet maar ik kan me voorstellen dat andere cliënten dat wel prima vinden.
Int: Dat helpt dan wel. Denk je dat het hebben van een relatie standaard een beschermende factor is?
Gint: Nee, het kan ook absoluut een risicofactor zijn. In dit geval was dat, is dat een plus. Ik denk dat het gewoon van die thema's zijn die je daarlangs kan houden. Maar in sommige gevallen is dat een plusje en bij sommige is het een min.
Int: Oke, want deze cliënt had dan een relatie met iemand die ook een baan had enzo, en ook een redelijk inkomen en een goed fatsoenlijk huis en dat soort dingen.
Gint: Dat huis is niet zo, zij wonen heel klein.
Int: Is dat een risicofactor bijvoorbeeld?
Gint: Huisvesting, ik denk het wel. Ze hebben bijvoorbeeld twee hondjes. En ja dat is makkelijk als je groot woont, dan kun je die af en toe nog is in de tuin doen. Qua stress voor moeder is dat wel iets wat wel spannend is denk ik. Ze hebben het nu heel goed opgepakt. Financiën, dat kan toch ook wel.
Int: Merk je dat in de situaties om je heen dat dat een tegenwerkend iets is?
Gint: Ja dat kan. Ja, als jij geen geld hebt dan heb je ook veel stress omdat je dan dingen niet kunt kopen die je nodig hebt. En stress is vaak, zeker bij deze doelgroep iets wat gewoon moeilijk te handelen is. En wat ergens bovenop komt, boven al gewoon lastig dingen kunnen kaderen of met dingen omgaan. Als je dan ook nog stress krijgt wordt het zo'n kookpan en dan wordt het ook, dat is niet altijd te voorzien wat er dan gebeurt.
Int: Ja, dus het is dan ook wel soort van belangrijk dat hulpverleners zich dan bewust blijven dat ze die stress proberen te verminderen. Zodat ze dat op tijd kunnen signaleren en daar op tijd op in kunnen haken. Om te voorkomen dat dat weer oploopt.
Gint: Sowieso tijdens de zwangerschap is het natuurlijk voor het ongeboren kind ongezond.
Int: Ja, ik zit even te denken maar volgens mij, ik weet niet of jij nog iets kwijt wilt wat ik nog niet heb gevraagd.
Gint: nee
Int: En verder hebben we eigenlijk wel. Ja welke obstakels je bent tegengekomen hebben we ook al wel besproken net als, als de cliënten zelf niet willen dat dat dan een vrij groot obstakel is.
Gint: Toch merk ik dat dat vaak voorkomt. Dat de clienten zoiets hebben van dit gaat gewoon goed. Ik vind je best leuk en je mag best een keer in de week komen. Want ik vind het wel fijn dat je me helpt bij financiën. Ik vind het wel fijn dat je me helpt bij het vinden van een baan. Want als ik problemen op mijn werk heb vind ik het wel fijn dat jij mee komt want jij bent altijd lekker rustig. Ik noem maar wat. Maar dat kindje dat ga ik gewoon alleen doen.
Int: Zou je dan ook in kunnen schatten hoe het komt dat ze juist over het krijgen van een kind anders denken dan over hulp bij een gesprek op het werk?
Gint: Ik denk dat het komt omdat ze zichzelf soms overschatten, dat ze denken ja. Het krijgen van een kind is iets wat altijd om je heen gebeurt he. Dat zie je bij, in je familie zie het, je ziet het bij de buurvrouw. In de maatschappij zie je het gewoon. Je ziet mensen lopen. Daarnaast in de media, je ziet natuurlijk op hyves allemaal kinderen of vrienden van vroeger die een kindje hebben en een mooie foto hebben, lachende gezichten. Bij goede tijden slechte tijden hebben ze kinderen, op televisie hebben ze kinderen. Het zal toch allemaal niet zo moeilijk zijn. Dat is niet zo maar als ik het zo bekijk zie ik ook wat hun zien. Zo van och het is toch allemaal wel leuk. Dikke toeter, beetje moe, af en toe een beetje spugen. Totdat je dus mensen echt wat beter gaat kennen en verhalen gaat horen dat het helemaal niet zo. Tuurlijk nachten de eerste tien jaar van je leven slaap je gewoon niet of al die verhalen. Of dat je gewoon echt niet, ja dat je blij bent met vijf of zes uur slaap of.
Int: Dat je blij bent dat ze op bed liggen 's avonds dat hoor je ook vaak.
Gint: Ja precies, van dat soort dingen. Dus het is ook een beetje een taboe om daar open over te zijn. Denk ik in Nederland ik weet het niet precies. Ik denk dat ze denken dat dat het is van het zal allemaal wel meevallen en dat ze ook meekrijgen dat het bij mensen om hen heen niet goed ging en dat ze dus bang zijn dat wij hun kind gaan afpakken.
Int: Dat, dat al bij voorbaat een angst is?
Gint: Dat denk ik wel, dat was bij de vader van het kindje ook, waar bemoeien jullie je mee? Ik heb geen zin in dadelijk een situatie dat ik iets vind wat mijn kind doet dat ik vind het zo gebeurt en jullie vinden dat het zo gebeurt en dat we daar ruzie over krijgen en dat ik dalijk een slechte vader ben. Dat heeft hij natuurlijk heel goed bekeken. Zo gaat het wel vaak.

Int: Merk je dan ook dat er dus inderdaad vaak verschillend over gedacht wordt? Dat mensen met een beperking iets vinden wat wel kan en dat het AMK vind dat het niet kan en dat er dan wordt gezegd nou het kind krijgt inderdaad OTS ofzo?
Gint: Dat weet ik niet, dat durf ik ook niet te zeggen. Dat is in dit geval ook niet gebeurt he? In dit geval is dat allemaal rustig. Omdat het AMK ook weet dat wij er al inzitten. En dat we binnen mogen komen. Maar ik vond het AMK wel best wel subjectief. Persoonlijk. Omdat je als begeleider wil je gewoon wel in je cliënt geloven en wel geloven dat het kan. En ik dacht ook van ja volgens mij gaat dat ook best wel goed. Ik geef geen garantie voor de toekomst als het kindje straks gaat lopen of in de pubertijd komt bijvoorbeeld. Nu sla ik een heel stuk over maar dan zou het nog best wel lastig kunnen zijn, dat weet ik niet.
Int: Is het dan dus ook belangrijk om als hulpverlener als iemand zwanger is niet te veel vooruit te denken al meteen?
Gint: Ja, en toch is die melding wel goed geweest. Dan doe je een melding maar daarna ben je ook totaal vrij van alles. Omdat je daarna met je cliënt kan scharen om juist het AMK te laten zien van we kunnen het gewoon wel goed. Dat geeft ook heel veel werkruimte. En bij wijze van als het AMK straks zegt het gaat niet goed. Dan kan ik met mijn cliënt procederen. Dan kan ik naar de rechter. Weet ik veel dan kan ik zorgen dat zij haar kindje terug krijgt. Dat kan ik niet als ik daar nog half tussen zit. En als ik moet kiezen zit ik liever aan de kant van de cliënt dan dat ik de hele tijd ga kijken of het goed gaat. Dat is voor mij gewoon klaar, ik doe dat niet meer. Heerlijk.
Telefoon gaat
Gint: Ik zet hem even zachter.
Int: Ja want volgens mij zijn we ook wel klaar.

Interview medewerker 4 geschrapt

Int: Om te beginnen wat is je functie binnen de Driestroom?
Gint: Persoonlijk begeleider.
Int: En dat houdt in?
Gint: persoonlijk begeleider, dan ben je in eerste instantie verantwoordelijk voor het, individueel begeleidingsplan. In de praktijk betekend dat dat je heel erg samenwerkt met begeleiders. ik voel niet echt dat ik in mijn eentje verantwoordelijk daarvoor ben, dat is eigenlijk d wel zo. Ook voor het aanvragen van indicaties voor cliënten. Dat is iets waar ze zelf verantwoordelijk voor zijn. Maar in de praktijk werkt dat niet zo want zij hebben niet die beleving dat dat nodig is, hebben vaak ook niet het netwerk om dat te doen, dus eigenlijk doen wij dat altijd. En meestal zijn dat eigenlijk twee dingen die door de pb'er gedaan wordt. De pb'er die houdt een beetje het overzicht. Ik hoef niet perse heel vaak mijn cliënt te zien. Ik vind het wel fijn om mijn cliënt een keer in de week te zien of een keer in de twee weken. Dat hoort bij PB functie persoonlijk begeleiderschap. En een begeleider heeft dan officieel die taken wat minder jaa.
Int: Want je hebt dan hoeveel clienten?
Gint: Dat betekend dat ik nu 28 uur werk, daar heb ik nu 11 pb'erschappen in, 11 of 12. Maar daarnaast ben ik ook wel weer ondersteunend aan andere collega's. Het kan bijvoorbeeld zijn dat mijn collega pb'er is van Piet en dat ik dan ook een keer in de week bij Piet kom. Mijn uren bestaan niet alleen maar uit pb'erschap.
Int: Dan nu een vraag over de ondersteuning aan zwangere vrouwen met een lichte verstandelijke beperking binnen stichting de driestroom op dit moment, dus wat doen jullie?
Gint: Ja dat is een goede vraag, ik heb het nog nooit tot op heden nog nooit meegemaakt dat een cliënt zwanger is. Ik heb wel cliënten met kinderen, Ik heb ervaren dat als een cliënt zwanger wordt dat er toch nog best weinig is. We hebben een ouder en kind notitie. Daar staat de uitleg in van wat een voogd doet of de rechten van het kind. Daar staat bijvoorbeeld ook in dat als een cliënt zwanger is dat het ongeboren kindje ook al cliënt is bij ons. Dus alles doe je met die nieuwe cliënt in je achterhoofd en er is ook gezegd eigenlijk gaat die nieuwe cliënt dan voor, dat babytje gaat dan eigenlijk ook voor die eerste cliënt zeg maar. Ja, wat ik graag zou willen zien is dat er iets zou zijn van mijn cliënt is zwanger wat nu? En dat ik dat ergens kan pakken, want dat is er nog niet echt vind ik.
Int: Dus dat is dan wat je eigenlijk nog wel mist vanuit de organisatie?
Gint: Ja, wat er is binnen de organisatie is dat ouder en kind notitie. Die is ook wel heel interessant hoor, die is wel wat minder praktisch als dat een cliënt tegen je zegt ik ben zwanger, dan denk ik oke. En nu? En daar heb ik veel zelf moeten onderzoeken.
Int:En dat is wel gelukt?
Gint: Dat is wel gelukt, ook met behulp van mijn clustermanager, die wat meer ervaring heeft, ook met behulp van de gedragskundige bij ons, maar het is toch een beetje zoeken.
Int: Dan een vraag die daar een beetje bij aansluit is welke behoefte je als begeleider signaleert bij de cliënten.
Gint: Ik heb nu dus maar een één ervaring op dat gebied en wat ik bij haar merk is dat ze geen behoefte aan begeleiding had. Die had zoiets van ik ben zwanger, jij bent wel mijn begeleider maar jij komt toch voornamelijk hier om mij te helpen met mijn financiën omdat ik niet zo'n goed contact heb met mijn bewindvoerder. Dat is eigenlijk alleen haar hulpvraag, help mij met mijn financiën en met mijn bewindvoerder en de administratie. Verder stelt zij geen hulpvraag.
Int: Zie jij dan wel zelf dat een hulpvraag is, die zij zelf niet ziet?
Gint: Ja, dat het voor haar belangrijk is wat ouderschapstraining of wat dan ook en dat krijgt ze nu ook maar dat is toch eigenlijk redelijk onder dwang omdat we een melding hebben gedaan bij het AMK.
Int: Het kindje is inmiddels geboren?
Gint: Ja het kindje is geboren, het gaat heel goed, en dat is ook maar goed ook, en we zijn ook allemaal vol vertrouwen maar als begeleider heb je wel een dubbele rol. Want je bent enerzijds wil je heel erg naast je cliënt staan van goh leuk zwanger en samen kleertjes kopen. Met haar mee en luisteren wat zij nodig heeft En als zij een vraag heeft deze op te lossen. Anderzijds krijg je ook wel vanuit de organisatie en vanuit je eigen ethische wezen zoiets van gaat dit wel goed. Ik ben niet degene die daar goed op kan letten want ik moet naast haar staan en ik ben er voor haar. Dat heeft uiteindelijk geresulteerd in toch een melding. Maar wanneer doe je nou een melding, dat is ook onbekend. Ja tuurlijk als een moeder een kind slaat of als er sprake is van seksueel misbruik, dat weten we allemaal wel.
Int: Dan is het misschien de vraag van wanneer geef je dan je ongerustheid de overhand?
Gint: ja

Int: En wat daar dan voor regels misschien voor zijn, is het alleen dat je op je gevoel af gaat of hoe ga je dat inderdaad besluiten dat je een melding gaat doen?
Gint: Dat besluit hebben we inderdaad besloten als begeleiderteam want ik werk samen met mijn collega bij haar. Dat besluit kunnen wij niet nemen want dat vinden we niet aan ons. Je komt zo in een spagaat qua loyaliteit, dat gaat gewoon niet. Dat vonden wij ook iets wat een gedragskundige of een manager moet doen, tuurlijk in overleg met ons en zo is het ook gebleken. We hebben ook de gedragskundige er bij betrokken en uiteindelijk zei hij ook op basis van dat ze geen hulp willen, dat is eigenlijk een basis. Samen met zwakbegaafdheid om een melding te doen.
Int: Weet je ook waarom dat dan zo is?
Gint: Volgens het AMK is het een risicovolle zwangere.
Int: Dat is officieel zo vastgelegd?
Gint: Ja, omdat ze zwakbegaafd is, dus dat is puur het iq, bij haar was het ook haar persoonlijkheid, er is geen persoonlijkheidsstoornis gediagnosticeerd. Diegene die haar onderzocht heeft zei: er zit nog wel wat ontwikkeling in dus ik wil haar niet meteen een stempel geven met een persoonlijkheidsstoornis. Maar wel problematisch gedrag, op het gebied van verlatingsangst. Dus dan heb je zwakbegaafdheid, toch een wat moeilijke persoonlijkheid, een problematische persoonlijkheid, dus niet een persoonlijkheidsstoornis officieel maar het ligt er wel tegen aan. Ze heeft zelf geen netwerk, haar ouders leven niet meer, haar broer, weinig contact, dus het netwerk kwam vanuit haar partner vandaan. En het feit dat ze niet echt open stond voor hulp. Al vroeg in de zwangerschap heb ik contact opgenomen met het AMK, anoniem. Dus niet gezegd over wie het ging maar puur van dit is mijn functie en dit is wat ik meemaak. En zij werden op een gegeven moment wel wat strenger van joh, je moet toch een melding gaan doen. En niet dat we daarmee zeggen we halen het kindje uit huis, helemaal niet. Maar dan is er gewoon een partij die op gaat letten, die adviezen uit gaat geven en ook een lichte dwang daar onder zet. Dus nu heeft ze hulp van ambulant kinderen, een keer of twee keer in de week komen die daar langs om te kijken wat de vragen zijn, om te ondersteunen. Kraamzorg is er nu uit. Zij komt daar ook meteen in beeld en dat moet wel van het AMK en dat heeft het AMK ook wel tegen de ouders gezegd van we willen dat dat wel gebeurt.
Int: Dus dan krijgt ze nu in principe vanaf twee afdelingen binnen jullie organisatie hulp? Merk je dat, dat werkt?
Gint: Ja, we zijn nog maar net gestart maar het is voor mij heel fijn dat ik terug naar mijn stoel kan gewoon als begeleider van mijn cliënt.
Int: Dus niet meer die disloyale gevoelens?
Gint: Ja, en daarbij, mijn persoonlijke situatie is dat ik zelf geen kinderen heb, ik weet ook niet wat ik moet zeggen met een poepluier of wel of niet laten huilen. Ik kan mij heel erg richten op mijn cliënt. Mijn collega die komt er en die richt zich vooral op moeder en kind. Wat ik een ideale situatie vind.
Int: Je noemde net al een aantal dingen, over beschermende en risicofactoren, dat de ouders niet meer leven maar ze heeft dus wel een relatie. Is dat ook iets wat een voorwaarde kan zijn?
Gint: We hebben in het begin dat ze het verteld heeft een netwerkbespreking gepland met alle partijen. Daarna hebben we een risicoanalyse gemaakt. Heel basaal, plusjes en minnetjes. Een netwerk en zo'n relatie zijn dan wel een plusje. Want hij heeft een ontzettend goed netwerk. Zijn ouders zijn betrokken, zijn ouders hebben ook een beetje kijk op haar beperking inmiddels. Hij heeft geen verstandelijke beperking. Hij is ook geen cliënt bij ons.
Int: Dan is hij ook niet in de hulpverlening, hij zit er op zich wel in maar niet direct?
Gint: Nee maar hij wordt wel overal bij betrokken. Wij komen nu weer voor haar, voor moeder. De tijd daartussen was een beetje lastig want er werd ook van mij verwacht van wat vind jij en kan ze dit aan. Dat zijn van die vragen die dan gesteld worden, kan ze het aan? Weet ik veel? Dat weet ik toch niet? Wie weet nu wel en straks niet of nu niet en straks wel met bepaalde hulp. Dat weet ik niet.
Int: En zo'n risicoanalyse daar zitten ook wat je net al noemde over de persoonlijkheid?
Gint: Ja, dat is dan de manager. Problematische persoonlijkheid. Dat is dan wel een risicofactor, Wat ik van haar gezien heb, dingen die ze gedaan heeft, dingen die ze gezegd heeft. Vooral dingen die ze gedaan heeft, dat kan nu niet meer want ze is moeder.
Int: Zijn dat dan wel dingen die je bijvoorbeeld, die jij met haar bespreekt?
Gint: Ja, die besproken worden in zo'n netwerkbespreking. En we hebben dadelijk een rollenverdeling gedaan. Mijn collega x en ik begeleiden haar en ik probeer wat meer het maatje te zijn en wat meer een klankbordfunctie te hebben omdat ik haar het langste ken. Zij heeft uiteindelijk niet zo veel mensen die echt voor haar zijn. Haar hele netwerk bestaat uit vrienden en ouders en bekenden van hem. Dus dat is natuurlijk altijd een beetje tricky. Ik ga geen vriendschap met haar aan, maar ben wel iemand die probeert

naast haar te staan. Ik ken haar het beste, ik ken haar het langste, zij kent mij goed. Ze weet hoe ik klik en hoe ik werk. En mijn collega is dan wat meer van de organisatie dus die is ook diegene die wat meer doorvraagt over dingen. Waardoor je een goede wisselwerking krijgt, waardoor zij af en toe een boeman is en zegt ja maar, dit gaat niet. Dan gaat ze weg en dan kom ik de volgende week en dan kunnen ze tegen mij klagen. Dan kan ik het allemaal weer een beetje rechtzetten en dan is het allemaal weer rechtgezet voordat mijn collega weer komt. Niet dat zij elke keer het rotwerk moet doen, helemaal niet maar het is wel een beetje zo verdeeld, het werkt gewoon wel heel goed.
Int: Ik heb er ook wel wat over gelezen, dat is ook een bepaalde methodiek toch?
Gint: Dat zou goed kunnen ja
Int: Dat zal ik nog wel even opzoeken maar daar heb ik wel iets inderdaad over gelezen dat je dan twee mensen inzet. Met dan één iemand die doet wat jij doet en één iemand wat meer streng. En merk je dat dat succes heeft?
Gint: Ja absoluut, het is niet zo zeer dat zij de strenge is, dat zit ook een beetje in haar aard. Zij is zelf moeder, je moet denk ik ook gebruik maken van je eigen persoonlijkheid en je eigen ervaring. Zij is zelf moeder dus zij ziet veel sneller dingen. En ik kan meer achteroverleunen en zeggen hoe zit dat eigenlijk want ik weet dat helemaal niet. Je moet niet iets spelen of iets zijn wat je niet bent dus dat is zo gegroeid en uiteindelijk hebben we het ook zo benoemd. En ja zo werk je niet bij elke cliënt maar omdat het toch wel een complexere situatie werd hebben we dat toch zo gedaan.
Int: Cliënt wilde eigenlijk alleen maar vanuit zichzelf de financiële hulp, dus eigenlijk hulp bij de praktische dingen en eigenlijk verder niks hulp in de zwangerschap en dat soort dingen. Weet je nog hoe je daar mee om bent gegaan? Je hebt dan een melding gedaan bij het AMK maar hoe is dat verder gegaan?
Gint: Dat is een heel traject geweest. Vanaf het moment dat ze vertelde van ik ben zwanger, we hebben het even laten bezinken een paar weken hebben we het er even over gehad. Toen is er een netwerkbespreking gekomen. Daarin zeiden zij van we willen wel dat jullie meedenken met ons. Dus dat was voor ons heel fijn. Vlak daarna bleek toch dat de praktijk anders was, ze wilden niet dat wij meegingen naar de verloskundige of dat wij bijvoorbeeld de verloskundige zouden inlichten. Mijn collega vooral had zoiets van als je dit aangeeft dan kun je een indicatie aanvragen, dan heb je bijvoorbeeld recht op langere kraamzorg, kun je misschien in het ziekenhuis wat langer blijven. Als je dat aangeeft van dit en dat is het geval dan heb je veel meer recht op allerhande dingen. Tenminste dat is de moeite waard om het uit te zoeken. Dat wilden zij allemaal niet, dat heeft ze ook zo gezegd, ik wil niet dat iedereen weet waarom ik begeleiding heb. Ik heb dat al heel mijn leven moeten vertellen, ik ben nu bijna dertig. Ik wil geen begeleiding meer. Ik ga dit gewoon doen en ik doe dit gewoon alleen. En dat kan ze ook heel goed.
Int: Had ze daarin dus wel steun van haar partner dan?
Gint: Ja
Int: Daarin waren jullie het wel eens met elkaar?
Gint: Ja, absoluut. ze hebben elkaar ook wel gevoed denk ik. Die partner die is helemaal niet bekend in de hulpverlening dus die had echt zoiets van wat komen hun hier toch elke week doen. Ja wat komen we eigenlijk doen, dat is soms ook lastig uit te leggen bij deze doelgroep, net zo tussen wal en schip, zo net niet, net wel.
Int: Is het uiteindelijk alleen via die melding bij het AMK dat ze wel hulp geaccepteerd hebben?
Gint: Ja, we hebben heel veel met hun gesproken, elke week weer terug komen de ene week kwam ik, de andere week kwam mijn collega x. Dan was het weer even bonje, dan zeiden ze van bemoei je er toch niet mee en dan maar gaandeweg gingen ze wel wat meer op ons vertrouwen en we hebben ook steeds benoemd van kijk dit is zoals het in Nederland werkt, Nederland is heel erg streng of heel erg bezorgd om hun kinderen. Dus ik ben wel verplicht omdat ik nou eenmaal voor de Driestroom werk om dit te melden. Ik kan er niks aan doen, ik moet het gewoon melden. We hebben er wel voor gekozen dat mijn manager de melding zou doen. Zodat het iets meer bij mij wegging. En we hebben het gewoon heel erg benoemd van neem die hulp aan, want je kunt er zo veel aan hebben. En het lijkt er nu op dat ze die hulp wel aannemen. Dat komt ook omdat het AMK op bezoek is geweest en die hebben gezegd van het ziet er allemaal prima uit, je hebt goed contact met de Driestroom, wij gaan ook niet begeleiding inzetten als het niet nodig is. Maar we willen wel dat na de kraamhulp, komt er hulp voor het kindje en we willen wel dat jij collega x en collega y binnen laat. Dat zijn de dingen die het AMK nu heeft gezegd. Ik denk dat mijn cliënt gewoon hoopt dat het op een gegeven moment klaar is. Want diegene die voor het kindje komt zeg maar de ambulant kinderen, dat die op een gegeven moment zegt ik heb er het volste vertrouwen in en die kans is ook aanwezig. Dus die kan dat dan rapporteren aan het AMK of dat zij zegt een keer in de maand . Prima, kom

maar een keer in de maand langs. Ze hebben zich niet totaal tegen ons verzet maar ze hebben zich wat meer overgegeven. Zo van het zal wel zo zijn, het zal wel zo moeten.
Int: Hebben we het ook al wel een beetje over gehad, over wat de Driestroom nog zou kunnen bieden om de hulpverlening makkelijker te maken, beter te laten verlopen.
Gint: Wat ik heel graag zou willen is een protocol, iets een soort van notitie. Misschien toch in de vorm van een protocol, mijn cliënt is zwanger en nu? Want we hebben het nu allemaal zelf een beetje verzonnen. Uiteindelijk bleek dat we erg veel tijd hebben genomen voor het observeren. Kan bijvoorbeeld me voorstellen dat er in het protocol staat vanaf het moment dat je cliënt zegt dat ze zwanger is, ga eerst twee maanden observeren, plan een netwerkbespreking met alle betrokken partijen en haal daar ook de clustermanager en de gedragsdeskundige bij en ga daarna een tijd observeren hoe die zwangerschap verloopt. En plan dan nog iets, iets waarin gewoon wat structuur staat van wat je kan doen. Wanneer ga je het AMK bellen? Wanneer ga je echt melden?
Int: Dat, dat ook aan kaders wordt verbonden?
Gint: Ja, dat zou wel fijn zijn.
Int: En als je dan aan het observeren bent, wat zijn dan de belangrijkste dingen waar je op let?
Gint: Praktische dingen, zorgt de zwangere goed voor zichzelf? Rookt ze tijdens de zwangerschap, drinkt ze tijdens de zwangerschap, eet ze gezond. Is er drugs in het spel, Het ging echt heel voorspoedig maar het is toch ook wel fijn als de verloskundige wat weet van de beperking van moeder. Want wat ik gewoon heel erg merk is dat vooral deze doelgroep overschat wordt. Ook onderschat maar vooral vaak overschat, vooral door de mensen om hem heen. Zoals ik nu met jou aan het praten ben, dat kan ik echt niet met haar doen. Want die haakt na drie zinnen af. Want ik ben continue iets aan het zeggen, kommaatje en iets er achter. Ik weet ook dat ik dat doe hoor en dan ga ik weer even links en dan weer even rechts. Met haar is het gewoon één zin en die geeft ze antwoord op. Je moet heel erg oppassen, vooral bij haar. Er zit een discrepantie in haar IQ. Dus performaal hoog en verbaal laag. Er zit een behoorlijk verschil in, dus dat betekend dat zij zelf niet zo goed taal kan verwerken. Wat ik dus allemaal loop te brabbelen. En wat zo’n verloskundige dus zegt. De bevalling dit en dat. Hup kaart erbij. En mijn cliënt die zit rustig zo (Geïnterviewde maakt een knikkende beweging) Ze snapt ook wel een heleboel.

Interview medewerker 4 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Wat is je functie binnen de Driestroom?	M.4.1	Ook voor het aanvragen van indicaties voor cliënten. Dat is iets waar ze zelf verantwoordelijk voor zijn. Maar in de praktijk werkt dat niet zo want zij hebben niet die beleving dat dat nodig is, hebben vaak ook niet het netwerk om dat te doen, dus eigenlijk doen wij dat altijd
	M.4.2	Dat betekend dat ik nu 28 uur werk, daar heb ik nu 11 pb'erschappen in, 11 of 12. Maar daarnaast ben ik ook wel weer ondersteunend aan andere collega's.
Dan nu een vraag over de ondersteuning aan zwangere vrouwen met een lichte verstandelijke beperking binnen stichting de Driestroom op dit moment, dus wat doen jullie?	M.4.3	Ja dat is een goede vraag, ik heb het nog nooit tot op heden nog nooit meegemaakt dat een cliënt zwanger is. Ik heb wel cliënten met kinderen, Ik heb ervaren dat als een cliënt zwanger wordt dat er toch nog best weinig is.
	M.4.4	We hebben een ouder en kind notitie. Daar staat de uitleg in van wat een voogd doet of de rechten van het kind. Daar staat bijvoorbeeld ook in dat als een cliënt zwanger is dat het ongeboren kindje ook al cliënt is bij ons. Dus alles doe je met die nieuwe cliënt in je achterhoofd en er is ook gezegd eigenlijk gaat die nieuwe cliënt dan voor, dat babytje gaat dan eigenlijk ook voor die eerste cliënt zeg maar.
	M.4.5	Ja, wat ik graag zou willen zien is dat er iets zou zijn van mijn cliënt is zwanger wat nu? En dat ik dat ergens kan pakken, want dat is er nog niet echt vind ik.
Dus dat is dan wat je eigenlijk nog wel mist vanuit de organisatie?	M.4.6	Ja, wat er is binnen de organisatie is dat ouder en kind notitie. Die is ook wel heel interessant hoor, die is wel wat minder praktisch als dat een cliënt tegen je zegt ik ben zwanger, dan denk ik oke. En nu? En daar heb ik veel zelf moeten onderzoeken.
En dat is wel gelukt?	M.4.7	Dat is wel gelukt, ook met behulp van mijn clustermanager, die wat meer ervaring heeft, ook met behulp van de gedragskundige bij ons, maar het is toch een beetje zoeken.
Dan een vraag die daar een beetje bij aansluit is welke behoefte je als begeleider signaleert bij de cliënten.	M.4.8	Ik heb nu dus maar een één ervaring op dat gebied en wat ik bij haar merk is dat ze geen behoefte aan begeleiding had. Die had zoiets van ik ben zwanger, jij bent wel mijn begeleider maar jij komt toch voornamelijk hier om mij te helpen met mijn financiën omdat ik niet zo'n goed contact heb met mijn bewindvoerder. Dat is eigenlijk alleen haar hulpvraag, help mij met mijn financiën en met mijn bewindvoerder en de administratie. Verder stelt zij geen hulpvraag.
Zie jij dan wel zelf dat er een hulpvraag is, die zij zelf niet ziet?	M.4.9	Ja, dat het voor haar belangrijk is wat ouderschapstraining of wat dan ook en dat

		krijgt ze nu ook.
	M.4.10	maar dat is toch eigenlijk redelijk onder dwang omdat we een melding hebben gedaan bij het AMK.
Het kindje is inmiddels geboren?	M.4.11	Ja het kindje is geboren, het gaat heel goed, en dat is ook maar goed ook, en we zijn ook allemaal vol vertrouwen.
	M.4.12	maar als begeleider heb je wel een dubbele rol. Want je bent enerzijds wil je heel erg naast je cliënt staan van goh leuk zwanger en samen kleertjes kopen. Met haar mee en luisteren wat zij nodig heeft En als zij een vraag heeft deze op te lossen. Anderzijds krijg je ook wel vanuit de organisatie en vanuit je eigen ethische wezen zoiets van gaat dit wel goed. Ik ben niet degene die daar goed op kan letten want ik moet naast haar staan en ik ben er voor haar.
	M.4.13	Dat heeft uiteindelijk geresulteerd in toch een melding. Maar wanneer doe je nou een melding, dat is ook onbekend. Ja tuurlijk als een moeder een kind slaat of als er sprake is van seksueel misbruik, dat weten we allemaal wel.
En wat daar dan voor regels misschien voor zijn, is het alleen dat je op je gevoel af gaat of hoe ga je dat inderdaad besluiten dat je een melding gaat doen?	M.4.14	Dat besluit hebben we inderdaad besloten als begeleiderteam want ik werk samen met mijn collega bij haar. Dat besluit kunnen wij niet nemen want dat vinden we niet aan ons. Je komt zo in een spagaat qua loyaliteit, dat gaat gewoon niet. Dat vonden wij ook iets wat een gedragskundige of een manager moet doen, tuurlijk in overleg met ons en zo is het ook gebleken. We hebben ook de gedragskundige er bij betrokken en uiteindelijk zei hij ook op basis van dat ze geen hulp willen, dat is eigenlijk een basis. Samen met zwakbegaafdheid om een melding te doen.
Weet je ook waarom dat dan zo is?	M.4.15	Volgens het AMK is het een risicovolle zwangere
Dat is officieel zo vastgelegd?	M.4.16	Ja, omdat ze zwakbegaafd is, dus dat is puur het iq
	M.4.17	bij haar was het ook haar persoonlijkheid, er is geen persoonlijkheidsstoornis gediagnosticeerd. Diegene die haar onderzocht heeft zei: er zit nog wel wat ontwikkeling in dus ik wil haar niet meteen een stempel geven met een persoonlijkheidsstoornis. Maar wel problematisch gedrag, op het gebied van verlatingsangst. Dus dan heb je zwakbegaafdheid, toch een wat moeilijke persoonlijkheid, een problematische persoonlijkheid, dus niet een persoonlijkheidsstoornis officieel maar het ligt er wel tegen aan.
	M.4.18	Ze heeft zelf geen netwerk, haar ouders leven

		niet meer, haar broer, weinig contact, dus het netwerk kwam vanuit haar partner vandaan
	M.4.19	En het feit dat ze niet echt open stond voor hulp.
	M.4.20	Al vroeg in de zwangerschap heb ik contact opgenomen met het AMK, anoniem. Dus niet gezegd over wie het ging maar puur van dit is mijn functie en dit is wat ik meemaak. En zij werden op een gegeven moment wel wat strenger van joh, je moet toch een melding gaan doen. En niet dat we daarmee zeggen we halen het kindje uit huis, helemaal niet. Maar dan is er gewoon een partij die op gaat letten, die adviezen uit gaat geven en ook een lichte dwang daar onder zet.
	M.4.21	Dus nu heeft ze hulp van ambulant kinderen, een keer of twee keer in de week komen die daar langs om te kijken wat de vragen zijn, om te ondersteunen. Kraamzorg is er nu uit. Zij komt daar ook meteen in beeld en dat moet wel van het AMK en dat heeft het AMK ook wel tegen de ouders gezegd van we willen dat dat wel gebeurt.
Dus dan krijgt ze nu in principe vanaf twee afdelingen binnen jullie organisatie hulp? Merk je dat, dat werkt?	M.4.22	Ja, we zijn nog maar net gestart maar het is voor mij heel fijn dat ik terug naar mijn stoel kan gewoon als begeleider van mijn cliënt.
	M.4.23	en daarbij, mijn persoonlijke situatie is dat ik zelf geen kinderen heb, ik weet ook niet wat ik moet zeggen met een poepluier of wel of niet laten huilen. Ik kan mij heel erg richten op mijn cliënt. Mijn collega die komt er en die richt zich vooral op moeder en kind. Wat ik een ideale situatie vind.
Je noemde net al een aantal dingen, over beschermende en risicofactoren, dat de ouders niet meer leven maar ze heeft dus wel een relatie. Is dat ook iets wat een voorwaarde kan zijn?	M.4.24	We hebben in het begin dat ze het verteld heeft een netwerkbespreking gepland met alle partijen.
	M.4.25	Daarna hebben we een risicoanalyse gemaakt. Heel basaal, plusjes en minnetjes. Een netwerk en zo'n relatie zijn dan wel een plusje. Want hij heeft een ontzettend goed netwerk. Zijn ouders zijn betrokken, zijn ouders hebben ook een beetje kijk op haar beperking inmiddels. Hij heeft geen verstandelijke beperking. Hij is ook geen cliënt bij ons.
Dan is hij ook niet in de hulpverlening, hij zit er op zich wel in maar niet direct?	M.4.26	Nee maar hij wordt wel overal bij betrokken. Wij komen nu weer voor haar, voor moeder.
	M.4.27	De tijd daartussen was een beetje lastig want er werd ook van mij verwacht van wat vind jij en kan ze dit aan. Dat zijn van die vragen die dan gesteld worden, kan ze het aan? Weet ik veel? Dat weet ik toch niet? Wie weet nu wel en straks niet of nu niet en straks wel met bepaalde hulp. Dat weet ik niet.

En zo'n risicoanalyse daar zitten ook wat je net al noemde over de persoonlijkheid?	M.4.28	Ja, dat is dan de manager. Problematische persoonlijkheid. Dat is dan wel een risicofactor, Wat ik van haar gezien heb, dingen die ze gedaan heeft, dingen die ze gezegd heeft. Vooral dingen die ze gedaan heeft, dat kan nu niet meer want ze is moeder.
Zijn dat dan wel dingen die je bijvoorbeeld, die jij met haar bespreekt?	M.4.29	Ja, die besproken worden in zo'n netwerkbespreking.
	M.4.30	En we hebben dadelijk een rollenverdeling gedaan. Mijn collega x en ik begeleiden haar en ik probeer wat meer het maatje te zijn en wat meer een klankbordfunctie te hebben omdat ik haar het langste ken. Zij heeft uiteindelijk niet zo veel mensen die echt voor haar zijn. Haar hele netwerk bestaat uit vrienden en ouders en bekenden van hem. Dus dat is natuurlijk altijd een beetje tricky. Ik ga geen vriendschap met haar aan, maar ben wel iemand die probeert naast haar te staan. Ik ken haar het beste, ik ken haar het langste, zij kent mij goed. Ze weet hoe ik klik en hoe ik werk. En mijn collega is dan wat meer van de organisatie dus die is ook diegene die wat meer doorvraagt over dingen. Waardoor je een goede wisselwerking krijgt, waardoor zij af en toe een boeman is en zegt ja maar, dit gaat niet. Dan gaat ze weg en dan kom ik de volgende week en dan kunnen ze tegen mij klagen. Dan kan ik het allemaal weer een beetje rechtzetten en dan is het allemaal weer rechtgezet voordat mijn collega weer komt. Niet dat zij elke keer het rotwerk moet doen, helemaal niet maar het is wel een beetje zo verdeeld, het werkt gewoon wel heel goed.
	M.4.31	Zij is zelf moeder, je moet denk ik ook gebruik maken van je eigen persoonlijkheid en je eigen ervaring. Zij is zelf moeder dus zij ziet veel sneller dingen. En ik kan meer achteroverleunen en zeggen hoe zit dat eigenlijk want ik weet dat helemaal niet. Je moet niet iets spelen of iets zijn wat je niet bent dus dat is zo gegroeid en uiteindelijk hebben we het ook zo benoemd. En ja zo werk je niet bij elke cliënt maar omdat het toch wel een complexere situatie werd hebben we dat toch zo gedaan.
Cliënt wilde eigenlijk alleen maar vanuit zichzelf de financiële hulp, dus eigenlijk hulp bij de praktische dingen en eigenlijk verder niks hulp in de zwangerschap en dat soort dingen. Weet je nog hoe je daar mee om bent gegaan? Je hebt dan een melding gedaan bij het AMK maar hoe is dat verder gegaan?	M.4.32	Dat is een heel traject geweest. Vanaf het moment dat ze vertelde van ik ben zwanger, we hebben het even laten bezinken een paar weken hebben we het er even over gehad. Toen is er een netwerkbespreking gekomen. Daarin zeiden zij van we willen wel dat jullie meedenken met ons. Dus dat was voor ons heel fijn.

	M.4.33	Vlak daarna bleek toch dat de praktijk anders was, ze wilden niet dat wij meegingen naar de verloskundige of dat wij bijvoorbeeld de verloskundige zouden inlichten. Mijn collega vooral had zoiets van als je dit aangeeft dan kun je een indicatie aanvragen, dan heb je bijvoorbeeld recht op langere kraamzorg, kun je misschien in het ziekenhuis wat langer blijven. Als je dat aangeeft van dit en dat is het geval dan heb je veel meer recht op allerhande dingen. Tenminste dat is de moeite waard om het uit te zoeken. Dat wilden zij allemaal niet, dat heeft ze ook zo gezegd, ik wil niet dat iedereen weet waarom ik begeleiding heb. Ik heb dat al heel mijn leven moeten vertellen, ik ben nu bijna dertig. Ik wil geen begeleiding meer. Ik ga dit gewoon doen en ik doe dit gewoon alleen. En dat kan ze ook heel goed.
	M.4.34	Die partner die is helemaal niet bekend in de hulpverlening dus die had echt zoiets van wat komen hun hier toch elke week doen. Ja wat komen we eigenlijk doen, dat is soms ook lastig uit te leggen bij deze doelgroep, net zo tussen wal en schip, zo net niet, net wel.
Is het uiteindelijk alleen via die melding bij het AMK dat ze wel hulp geaccepteerd hebben?	M.4.35	Ja, we hebben heel veel met hun gesproken, elke week weer terug komen de ene week kwam ik, de andere week kwam mijn collega x. Dan was het weer even bonje, dan zeiden ze van bemoei je er toch niet mee en dan maar gaandeweg gingen ze wel wat meer op ons vertrouwen.
	M.4.36	we hebben ook steeds benoemd van kijk dit is zoals het in Nederland werkt, Nederland is heel erg streng of heel erg bezorgd om hun kinderen. Dus ik ben wel verplicht omdat ik nou eenmaal voor de Driestroom werk om dit te melden. Ik kan er niks aan doen, ik moet het gewoon melden. We hebben er wel voor gekozen dat mijn manager de melding zou doen. Zodat het iets meer bij mij wegging. En we hebben het gewoon heel erg benoemd van neem die hulp aan, want je kunt er zo veel aan hebben. En het lijkt er nu op dat ze die hulp wel aannemen. Dat komt ook omdat het AMK op bezoek is geweest en die hebben gezegd van het ziet er allemaal prima uit, je hebt goed contact met de Driestroom, wij gaan ook niet begeleiding inzetten als het niet nodig is. Maar we willen wel dat na de kraamhulp, komt er hulp voor het kindje en we willen wel dat jij collega x en collega y binnen laat. Dat zijn de dingen die het AMK nu heeft gezegd.
	M.4.37	Ik denk dat mijn cliënt gewoon hoopt dat het op een gegeven moment klaar is. Want

		diegene die voor het kindje komt zeg maar de ambulant kinderen, dat die op een gegeven moment zegt ik heb er het volste vertrouwen in en die kans is ook aanwezig. Dus die kan dat dan rapporteren aan het AMK of dat zij zegt een keer in de maand. Prima, kom maar een keer in de maand langs.
	M.4.38	Ze hebben zich niet totaal tegen ons verzet maar ze hebben zich wat meer overgegeven. Zo van het zal wel zo zijn, het zal wel zo moeten.
Wat de Driestroom nog zou kunnen bieden om de hulpverlening makkelijker te maken, beter te laten verlopen?	M.4.39	Wat ik heel graag zou willen is een protocol, iets een soort van notitie. Misschien toch in de vorm van een protocol, mijn cliënt is zwanger en nu? Want we hebben het nu allemaal zelf een beetje verzonnen.
	M.4.40	Uiteindelijk bleek dat we erg veel tijd hebben genomen voor het observeren.
	M.4.41	Kan bijvoorbeeld me voorstellen dat er in het protocol staat vanaf het moment dat je cliënt zegt dat ze zwanger is, ga eerst twee maanden observeren, plan een netwerkbespreking met alle betrokken partijen en haal daar ook de clustermanager en de gedragsdeskundige bij en ga daarna een tijd observeren hoe die zwangerschap verloopt. En plan dan nog iets.
	M.4.42	Iets waarin gewoon wat structuur staat van wat je kan doen. Wanneer ga je het AMK bellen? Wanneer ga je echt melden.
En als je aan het observeren bent, wat zijn dan de belangrijkste dingen waar je op let?	M.4.43	Praktische dingen, zorgt de zwangere goed voor zichzelf? Rookt ze tijdens de zwangerschap, drinkt ze tijdens de zwangerschap, eet ze gezond. Is er drugs in het spel?
	M.4.44	Het ging echt heel voorspoedig maar het is toch ook wel fijn als de verloskundige wat weet van de beperking van moeder. Want wat ik gewoon heel erg merk is dat vooral deze doelgroep overschat wordt. Ook onderschat maar vooral vaak overschat, vooral door de mensen om hem heen. Zoals ik nu met jou aan het praten ben, dat kan ik echt niet met haar doen. Want die haakt na drie zinnen af. Want ik ben continue iets aan het zeggen, kommaatje en iets er achter. Ik weet ook dat ik dat doe hoor en dan ga ik weer even links en dan weer even rechts. Met haar is het gewoon één zin en die geeft ze antwoord op.
	M.4.45	Je moet heel erg oppassen, vooral bij haar. Er zit een discrepantie in haar IQ. Dus performaal hoog en verbaal laag. Er zit een behoorlijk verschil in, dus dat betekend dat zij zelf niet zo goed taal kan verwerken. Wat ik dus allemaal loop te brabbelen. En wat zo'n

		verloskundige dus zegt. De bevalling dit en dat. Hup kaart erbij. En mijn cliënt die zit rustig te knikken.
Maar niet het hele overzicht zeg maar?	M.4.46	Dat vraag ik me af. En het is nu op zich redelijk goed gegaan. Ze (verloskundige) hoeft ook niet van alles op de hoogte te zijn, je hoeft niet je hele hebben en houden, je ibp te geven. Alleen dat iemand zwakbegaafd is.
En zou dat onderdeel van zo'n protocol moeten zijn dat er contact is?	M.4.47	Daar zullen mensen zich over moeten buigen. Je zit in zo'n ethisch dilemma. Je zit ook met de privacy van de cliënten.
	M.4.48	Er zijn zo veel mensen in Nederland die kindjes krijgen die geen hulp hebben. Die hebben toevallig geen hulp omdat ze het allemaal net redden. Dus die staan niet te boek als verstandelijk beperkt of zwakbegaafd maar dat mag allemaal wel.
	M.4.49	Mijn cliënt heeft gewoon de pech gehad dat ze zorg heeft gehad
	M.4.50	Het moet gewoon gemeld worden want de verloskundige die had niet zoveel in de gaten. Ja die had in de gaten dat het niet zo'n heel slim iemand was maar die had voor de rest niet zo veel daarop geanticipeerd.
	M.4.51	Kraamzorg heeft tegen ons gezegd waarom hebben jullie melding gedaan? Ik snap er niks van. Er is toch niks aan de hand?
Deze cliënt die heb je dan persoonlijk meegemaakt, denk je dat het ook in het algemeen zo is dat er bepaalde beschermende en risicofactoren zijn in zo'n zwangerschap? Die eigenlijk voor iedereen gelden, bij haar was dus een beschermende factor dat ze een relatie heeft met iemand die dan niet verstandelijk beperkt is en een goed netwerk heeft maar zijn dat soort dingen in het algemeen beschermende factoren?	M.4.52	Ik denk, zoals het werkt bij normale mensen zit er ook wel aardig wat bescherming op. Het consultatiebureau, de kraamzorg die thuis komt kijken of alles in orde is. In Nederland is dat best wel strikt ook. Want het consultatiebureau komt dan ook thuis op bezoek geloof ik. Ooit een keer in de situatie en die zegt dan ook van rookt u? Nee ik rook niet, rookt uw man, nee, roken de mensen wel eens bij u binnen? Nee er wordt hier niet gerookt binnen.
	M.4.53	Maar dat zou dus wel interessant zijn als je dus het consultatiebureau niet binnen laat, wat dan? Dat weet ik niet. Wat er dan gebeurt. Dat als je dus niet komt opdagen of niet reageert op verzoeken van het consultatiebureau dat ze dan op een gegeven moment een melding doen ofzo. Dat is natuurlijk interessant om dat naast dingen te leggen.
	M.4.54	Soms denk ik ook wel eens we hebben ook wel echt heel veel ingezet. Dat was misschien allemaal niet nodig geweest. Dat er te veel op gezeten wordt.
Uit angst voor dat het fout gaat?	M.4.55	Ja, maar ook angst voor je eigen hachje en ook voor de Driestroom. De Savannah's en de jeugdzorgzaken zitten bij iedereen nog zo vers in het geheugen.
	M.4.56	En zeker ook de manager. Die legt ook wel

		druk bij ons van hou het goed in de gaten. Doe een melding, zorg dat je goed rapporteert. En het AMK.
Die weten pas ergens van als er melding wordt gedaan.	M.4.57	Ja, ik heb anoniem een melding gedaan. Ik heb verschillende keren gebeld met iemand. Met dezelfde vrouw ook, die zat op de afdeling intake. Toen, door omstandigheden bleef dat wat langer liggen. Maar ik werd wel gebeld door het AMK. En uiteindelijk hadden we dan toch besloten om een melding te doen, zonder dat zij wist hoe mijn cliënt heette. Ja van: je bent toch die en die, en via een collega en via het centraal bureau en weet ik het allemaal niet werd ik toch achtervolgd door het AMK van: je zou toch een melding doen maar ik zie niks.
En hoe heb je dat uiteindelijk gecommuniceerd naar de cliënt?	M.4.58	Uiteindelijk heeft mijn manager de melding gedaan, op naam van de manager en dat is ook door de manager gecommuniceerd.
	M.4.59	Daar hebben we ook bewust voor gekozen. We hebben ook echt een tafelzitting bedacht. Ik ging naast mijn cliënt zitten en mijn collega zou schrijven. Dus die zou ook zo min mogelijk prikkels uitzenden. Heel interessant om te zien hoe hij dat deed want het werd totaal goed ontvangen. Ik denk er komt wat maar er was helemaal niks aan de hand. Omdat hij het ook zo bracht, we doen een melding maar je hebt ook niks te verliezen eigenlijk als het goed gaat.
	M.4.60	Ja je moet dat heel goed brengen, mijn manager, zo goed had ik het niet kunnen brengen. Dus het was goed dat hij dat gedaan heeft. Het is ook goed om weer even die scheiding te maken. Dat is heel belangrijk.
En dat je dan het scheidt, dat jij dan niet het slechte nieuws gaat brengen maar dat je dat bewust door iemand anders laat doen zodat jij daar kan zijn voor haar.	M.4.61	Ja, sterker nog er was ook een reden om een melding te doen want ik kan niet bepalen of zij een goede moeder is dat is niet, dat kan ik niet die vaardigheden heb ik niet.
	M.4.62	Daarnaast kan dat gewoon totaal niet in mijn vertrouwensband, ik ken haar jaren. Visie van de Driestroom is coachend, naast de cliënt staan. Dat staat haaks op wat je dan moet doen.
	M.4.63	Daar ben ik ook echt behoorlijk ziek van geweest verschillende momenten, dat ik denk ja dit is helemaal niet hoe ik ben, ik wil dit niet.
	M.4.64	Nu is het AMK, die is de baas. Die zegt hoe het moet gebeuren en prima. Het is zelfs zo dat ik met mijn cliënt nu kan denken van: belachelijk. Kom we gaan ze bellen hoor want dit is zo onduidelijk. Het AMK zou een brief sturen, die is wat later, de cliënt: ja nou stom. Dan zeg ik ja dat klopt dan gaan we even bellen. Dan is het goed, anders is het allemaal drie, vier tegen een dat is niet eerlijk. Dat kan

		niet.
	M.4.65	Je wilt te allen tijde samenwerken. Het is wel allemaal niet zo van harte maar we mogen wel binnen komen. Wij werden wel meteen gebeld toen het kindje geboren was en we mochten meteen komen kijken. Kraamzorg is hartstikke enthousiast dus daar gaan we ook zeker gebruik van maken. De verloskundige is enthousiast.
	M.4.66	Nu kan ik haar ook helpen om dat soort dingen goed te regelen, dat ze ook gewoon goed bij het AMK te boek staat. Er was een extra instantie nodig hoor, om ook die bliksem af te leiden van mij.
Zou je nog andere dingen in de houding van de hulpverlening of de organisatie kunnen noemen die ervoor zorgen dat het contact blijft bestaan?	M.4.67	Ja ik volg de opleiding case-management aan de HAN. Een leergang is het. Ik geloof wel heel erg in die methodiek, in die manier van werken.
	M.4.68	Wat wij ook al wel een beetje doen van heel duidelijk die rollen bepalen. Wie doet wat? En wie is waar verantwoordelijk voor. Ja dat is heel belangrijk. Wat is de functie van de clustermanager? Betrek hem erbij. Bij ons was het ook slecht nieuws brengen en baas spelen bij wijze van.
	M.4.69	Betrek de gedragskundige erbij, vroeg al. Zodat hij ook een beeld kan vormen. Maar hang ook meteen een rol aan die gedragskundige. De gedragsdeskundige hebben wij om advies gevraagd rondom wanneer doen we een melding? Wat zie jij, wat vind jij plussen, wat vind jij minnen? Hij heeft ons geholpen met het maken van zo'n risicoanalyse. Hij heeft ook advies gegeven aan ons als begeleiders.
	M.4.70	Betrek het AMK erbij, denk ik. Alhoewel het AMK is vrij hard ook hoor. Vrij negatief vond ik ook persoonlijk aan de telefoon.
	M.4.71	Dit zijn wel dingen waardoor je als werker aardig kan verzuipen in je werk. Waarom bemoei ik me er toch mee? Het gaat toch hartstikke goed want ze rookt niet en ze drinkt niet en ze eet hartstikke goed en weet ik het allemaal.
	M.4.72	Dus ik had het heel fijn gevonden als ik iets kon pakken. Ik weet nu zoals ik het nu gedaan heb ja dat was maar een beetje in overleg. Ook met de ervaring van de gedragsdeskundige en de ervaring van de manager. Maar het zou fijn zijn, het zou rustgevend zijn als je iets kan pakken. Mijn cliënt is zwanger en nu? Oeh dat moet ik hebben stap 1, zoek dit erbij zoek dat erbij zoek zus erbij een soort van tijdslijn van die negen maanden. Je kunt het heel procesmatig aanpakken want het is een begin

		en een eind.
Nog een vraagje over die risicoanalyse, is dat ook iets wat een kant en klaar iets is?	M.4.73	Dat hebben we eigenlijk zelf maar bedacht om dat te doen.
dus je hebt niet echt een soort schema erbij gepakt?	M.4.74	Nee, nee gewoon protectieve en risicofactoren en dan maar vinken.
De vraag is dan welke beschermende factoren dus omgeving, netwerk, relaties, wonen kun je noemen met betrekking tot zwangerschap bij licht verstandelijk beperkte vrouwen?	M.4.75	Ja netwerk staat echt wel op nummer een denk ik. Het is heel fijn dat je een netwerk hebt dat zich betrokken voelt. En waarmee je als professioneel werker ook kan samenwerken. Niet achter de rug om, nu kon je heel goed met moeder daarover praten.
	M.4.76	Moeder had een goede invloed op hun twee en die zag het allemaal prima. Die zag ook op tegen de bevalling, die had ook zoiets van ik weet niet hoe zij gaat reageren tijdens die bevalling. Achteraf allemaal goed gegaan maar je weet het op voorhand niet.
	M.4.77	Mijn cliënt was toch een beetje giechelig over temperaturen en over tussen de benen. Dus die moeder had zoiets van nou als je nu al giechelig bent, dan krijg je nog heel wat te verstouwen bij een bevalling want dan lig je er ook niet echt florissant bij. Het is allemaal goed gekomen maar het netwerk is zo belangrijk. Netwerk rondom de cliënten, maar ook dat professionele netwerk, dat je contact kunt hebben met de verloskundige, dat je mee mag. Dat mocht dan in dit geval niet maar ik kan me voorstellen dat andere cliënten dat wel prima vinden.
Denk je dat het hebben van een relatie standaard een beschermende factor is?	M.4.78	Nee, het kan ook absoluut een risicofactor zijn. In dit geval is dat een plus. In sommige gevallen is dat een plusje en bij sommige is het een min.
Is dat een risicofactor bijvoorbeeld?	M.4.79	Huisvesting, ik denk het wel. Ze hebben bijvoorbeeld twee hondjes. En ja dat is makkelijk als je groot woont, dan kun je die af en toe nog is in de tuin doen.
	M.4.80	Qua stress voor moeder is dat wel iets wat wel spannend is denk ik. Ze hebben het nu heel goed opgepakt. Financiën, dat kan toch ook wel.
Merk je dat in de situaties om je heen dat dat een tegenwerkend iets is?	M.4.81	Als jij geen geld hebt dan heb je ook veel stress omdat je dan dingen niet kunt kopen die je nodig hebt. En stress is vaak, zeker bij deze doelgroep iets wat gewoon moeilijk te handelen is. En wat ergens bovenop komt, boven al gewoon lastig dingen, kunnen kaderen of met dingen omgaan. Als je dan ook nog stress krijgt wordt het zo'n kookpan en dan is niet altijd te voorzien wat er dan gebeurt.
Welke obstakels je bent tegengekomen hebben we ook al wel besproken net als, als de cliënten zelf niet willen dat dat dan een vrij groot obstakel is.	M.4.82	Toch merk ik dat dat vaak voorkomt. Dat de clienten zoiets hebben van dit gaat gewoon goed. Ik vind je best leuk en je mag best een keer in de week komen. Want ik vind het wel

		fijn dat je me helpt bij financiën. Ik vind het wel fijn dat je me helpt bij het vinden van een baan. Want als ik problemen op mijn werk heb vind ik het wel fijn dat jij mee komt want jij bent altijd lekker rustig. Ik noem maar wat. Maar dat kindje dat ga ik gewoon alleen doen.
Zou je dan ook in kunnen schatten hoe het komt dat ze juist over het krijgen van een kind anders denken dan over hulp bij een gesprek op het werk?	M.4.83	Ik denk dat het komt omdat ze zichzelf soms overschatten, dat ze denken: Het krijgen van een kind is iets wat altijd om je heen gebeurt. Dat zie je in je familie, je ziet het bij de buurvrouw.
	M.4.84	In de maatschappij zie je het gewoon. Je ziet op hyves allemaal kinderen of vrienden van vroeger die een kindje hebben en een mooie foto hebben, lachende gezichten. Bij goede tijden slechte tijden hebben ze kinderen, op televisie hebben ze kinderen. Het zal toch allemaal niet zo moeilijk zijn. Dat is niet zo maar als ik het zo bekijk zie ik ook wat hun zien. Zo van och het is toch allemaal wel leuk. Dikke toeter, beetje moe, af en toe een beetje spugen. Totdat je dus mensen echt wat beter gaat kennen en verhalen gaat horen dat het helemaal niet zo. Dus het is ook een beetje een taboe om daar open over te zijn, denk ik in Nederland. Ik denk dat ze denken dat dat het is van het zal allemaal wel meevallen en dat ze ook meekrijgen dat het bij mensen om hen heen niet goed ging en dat ze dus bang zijn dat wij hun kind gaan afpakken.
	M.4.85	Ik geef geen garantie voor de toekomst als het kindje straks gaat lopen of in de pubertijd komt bijvoorbeeld. Nu sla ik een heel stuk over maar dan zou het nog best wel lastig kunnen zijn, dat weet ik niet.
Is het dan dus ook belangrijk om als hulpverlener als iemand zwanger is niet te veel vooruit te denken al meteen?	M.4.86	Ja, en toch is die melding wel goed geweest. Dan doe je een melding maar daarna ben je ook totaal vrij van alles. Dat geeft ook heel veel werkruimte. Omdat je daarna met je cliënt kan scharen om juist het AMK te laten zien van we kunnen het gewoon wel goed.
	M.4.87	En bij wijze van als het AMK straks zegt het gaat niet goed. Dan kan ik met mijn cliënt procederen. Dan kan ik naar de rechter. Dan kan ik zorgen dat zij haar kindje terug krijgt. Dat kan ik niet als ik daar nog half tussen zit. En als ik moet kiezen zit ik liever aan de kant van de cliënt dan dat ik de hele tijd ga kijken of het goed gaat. Dat is voor mij gewoon klaar, ik doe dat niet meer. Heerlijk.

Interview medewerker 4 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Wat is je functie binnen de Driestroom?	M.4.1	Ook voor het aanvragen van indicaties voor cliënten. Dat is iets waar ze zelf verantwoordelijk voor zijn. Maar in de praktijk werkt dat niet zo want zij hebben niet die beleving dat dat nodig is, hebben vaak ook niet het netwerk om dat te doen, dus eigenlijk doen wij dat altijd **Indicatie aanvragen**
	M.4.2	Dat betekend dat ik nu 28 uur werk, daar heb ik nu 11 pb'erschappen in, 11 of 12. Maar daarnaast ben ik ook wel weer ondersteunend aan andere collega's. **Ondersteunend aan andere collega's**
Dan nu een vraag over de ondersteuning aan zwangere vrouwen met een lichte verstandelijke beperking binnen stichting de Driestroom op dit moment, dus wat doen jullie?	M.4.3	Ja dat is een goede vraag, ik heb het nog nooit tot op heden nog nooit meegemaakt dat een cliënt zwanger is. Ik heb wel cliënten met kinderen, Ik heb ervaren dat als een cliënt zwanger wordt dat er toch nog best weinig is. **Er is best weinig**
	M.4.4	We hebben een ouder en kind notitie. Daar staat de uitleg in van wat een voogd doet of de rechten van het kind. Daar staat bijvoorbeeld ook in dat als een cliënt zwanger is dat het ongeboren kindje ook al cliënt is bij ons. Dus alles doe je met die nieuwe cliënt in je achterhoofd en er is ook gezegd eigenlijk gaat die nieuwe cliënt dan voor, dat babytje gaat dan eigenlijk ook voor die eerste cliënt zeg maar. **Ouder en kind notitie** **Babytje gaat voor**
	M.4.5	Ja, wat ik graag zou willen zien is dat er iets zou zijn van mijn cliënt is zwanger wat nu? En dat ik dat ergens kan pakken, want dat is er nog niet echt vind ik. **Mijn cliënt is zwanger, en nu?**
Dus dat is dan wat je eigenlijk nog wel mist vanuit de organisatie?	M.4.6	Ja, wat er is binnen de organisatie is dat ouder en kind notitie. Die is ook wel heel interessant hoor, die is wel wat minder praktisch als dat een cliënt tegen je zegt ik ben zwanger, dan denk ik oke. En nu? En daar heb ik veel zelf moeten onderzoeken. **Ouder en kind notitie** **Veel zelf onderzoeken**
En dat is wel gelukt?	M.4.7	Dat is wel gelukt, ook met behulp van mijn clustermanager, die wat meer ervaring heeft, ook met behulp van de gedragskundige bij ons, maar het is toch een beetje zoeken. **Hulp van manager en gedragsdeskundige**
Dan een vraag die daar een beetje bij aansluit is welke behoefte je als begeleider signaleert bij de cliënten.	M.4.8	Ik heb nu dus maar een één ervaring op dat gebied en wat ik bij haar merk is dat ze geen behoefte aan begeleiding had. Die had zoiets van ik ben zwanger, jij bent wel mijn begeleider maar jij komt toch voornamelijk

		hier om mij te helpen met mijn financiën omdat ik niet zo'n goed contact heb met mijn bewindvoerder. Dat is eigenlijk alleen haar hulpvraag, help mij met mijn financiën en met mijn bewindvoerder en de administratie. Verder stelt zij geen hulpvraag. **Haar hulpvraag** **Geen behoefte aan begeleiding**
Zie jij dan wel zelf dat er een hulpvraag is, die zij zelf niet ziet?	M.4.9	Ja, dat het voor haar belangrijk is wat ouderschapstraining of wat dan ook en dat krijgt ze nu ook. **Ouderschapstraining**
	M.4.10	maar dat is toch eigenlijk redelijk onder dwang omdat we een melding hebben gedaan bij het AMK. **Melding AMK**
Het kindje is inmiddels geboren?	M.4.11	Ja het kindje is geboren, het gaat heel goed, en dat is ook maar goed ook, en we zijn ook allemaal vol vertrouwen. **Het gaat heel goed**
	M.4.12	maar als begeleider heb je wel een dubbele rol. Want je bent enerzijds wil je heel erg naast je cliënt staan van goh leuk zwanger en samen kleertjes kopen. Met haar mee en luisteren wat zij nodig heeft En als zij een vraag heeft deze op te lossen. Anderzijds krijg je ook wel vanuit de organisatie en vanuit je eigen ethische wezen zoiets van gaat dit wel goed. Ik ben niet degene die daar goed op kan letten want ik moet naast haar staan en ik ben er voor haar. **Dubbele rol van de begeleider**
	M.4.13	Dat heeft uiteindelijk geresulteerd in toch een melding. Maar wanneer doe je nou een melding, dat is ook onbekend. Ja tuurlijk als een moeder een kind slaat of als er sprake is van seksueel misbruik, dat weten we allemaal wel. **Wanneer melden is onduidelijk**
En wat daar dan voor regels misschien voor zijn, is het alleen dat je op je gevoel af gaat of hoe ga je dat inderdaad besluiten dat je een melding gaat doen?	M.4.14	Dat besluit hebben we inderdaad besloten als begeleiderteam want ik werk samen met mijn collega bij haar. Dat besluit kunnen wij niet nemen want dat vinden we niet aan ons. Je komt zo in een spagaat qua loyaliteit, dat gaat gewoon niet. Dat vonden wij ook iets wat een gedragskundige of een manager moet doen, tuurlijk in overleg met ons en zo is het ook gebleken. We hebben ook de gedragskundige er bij betrokken en uiteindelijk zei hij ook op basis van dat ze geen hulp willen, dat is eigenlijk een basis. Samen met zwakbegaafdheid om een melding te doen. **Manager doet de melding**
Weet je ook waarom dat dan zo is?	M.4.15	Volgens het AMK is het een risicovolle zwangere

		Risicovolle zwangere
Dat is officieel zo vastgelegd?	M.4.16	Ja, omdat ze zwakbegaafd is, dus dat is puur het iq **Zwakbegaafd**
	M.4.17	bij haar was het ook haar persoonlijkheid, er is geen persoonlijkheidsstoornis gediagnosticeerd. Diegene die haar onderzocht heeft zei: er zit nog wel wat ontwikkeling in dus ik wil haar niet meteen een stempel geven met een persoonlijkheidsstoornis. Maar wel problematisch gedrag, op het gebied van verlatingsangst. Dus dan heb je zwakbegaafdheid, toch een wat moeilijke persoonlijkheid, een problematische persoonlijkheid, dus niet een persoonlijkheidsstoornis officieel maar het ligt er wel tegen aan. **Problematische persoonlijkheid**
	M.4.18	Ze heeft zelf geen netwerk, haar ouders leven niet meer, haar broer, weinig contact, dus het netwerk kwam vanuit haar partner vandaan **Geen netwerk**
	M.4.19	En het feit dat ze niet echt open stond voor hulp. **Niet echt open voor hulp**
	M.4.20	Al vroeg in de zwangerschap heb ik contact opgenomen met het AMK, anoniem. Dus niet gezegd over wie het ging maar puur van dit is mijn functie en dit is wat ik meemaak. En zij werden op een gegeven moment wel wat strenger van joh, je moet toch een melding gaan doen. En niet dat we daarmee zeggen we halen het kindje uit huis, helemaal niet. Maar dan is er gewoon een partij die op gaat letten, die adviezen uit gaat geven en ook een lichte dwang daar onder zet. **Contact met het AMK**
	M.4.21	Dus nu heeft ze hulp van ambulant kinderen, een keer of twee keer in de week komen die daar langs om te kijken wat de vragen zijn, om te ondersteunen. Kraamzorg is er nu uit. Zij komt daar ook meteen in beeld en dat moet wel van het AMK en dat heeft het AMK ook wel tegen de ouders gezegd van we willen dat dat wel gebeurt. **Hulp van ambulant kinderen** **Bij het AMK in beeld**
Dus dan krijgt ze nu in principe vanaf twee afdelingen binnen jullie organisatie hulp? Merk je dat, dat werkt?	M.4.22	Ja, we zijn nog maar net gestart maar het is voor mij heel fijn dat ik terug naar mijn stoel kan gewoon als begeleider van mijn cliënt. **Stoel van begeleider**
	M.4.23	en daarbij, mijn persoonlijke situatie is dat ik zelf geen kinderen heb, ik weet ook niet wat ik moet zeggen met een poepluier of wel of niet laten huilen. Ik kan mij heel erg richten op

		mijn cliënt. Mijn collega die komt er en die richt zich vooral op moeder en kind. Wat ik een ideale situatie vind. **Persoonlijke situatie**
Je noemde net al een aantal dingen, over beschermende en risicofactoren, dat de ouders niet meer leven maar ze heeft dus wel een relatie. Is dat ook iets wat een voorwaarde kan zijn?	M.4.24	We hebben in het begin dat ze het verteld heeft een netwerkbespreking gepland met alle partijen. **Netwerkbespreking**
	M.4.25	Daarna hebben we een risicoanalyse gemaakt. Heel basaal, plusjes en minnetjes. Een netwerk en zo'n relatie zijn dan wel een plusje. Want hij heeft een ontzettend goed netwerk. Zijn ouders zijn betrokken, zijn ouders hebben ook een beetje kijk op haar beperking inmiddels. Hij heeft geen verstandelijke beperking. Hij is ook geen cliënt bij ons. **Risicoanalyse** **Hij heeft een ontzettend goed netwerk, geen verstandelijke beperking**
Dan is hij ook niet in de hulpverlening, hij zit er op zich wel in maar niet direct?	M.4.26	Nee maar hij wordt wel overal bij betrokken. Wij komen nu weer voor haar, voor moeder. **Hij wordt overal bij betrokken**
	M.4.27	De tijd daartussen was een beetje lastig want er werd ook van mij verwacht van wat vind jij en kan ze dit aan. Dat zijn van die vragen die dan gesteld worden, kan ze het aan? Weet ik veel? Dat weet ik toch niet? Wie weet nu wel en straks niet of nu niet en straks wel met bepaalde hulp. Dat weet ik niet. **Kan ze het aan?**
En zo'n risicoanalyse daar zitten ook wat je net al noemde over de persoonlijkheid?	M.4.28	Ja, dat is dan de manager. Problematische persoonlijkheid. Dat is dan wel een risicofactor, Wat ik van haar gezien heb, dingen die ze gedaan heeft, dingen die ze gezegd heeft. Vooral dingen die ze gedaan heeft, dat kan nu niet meer want ze is moeder. **Risicofactor: dingen die ze gedaan heeft**
Zijn dat dan wel dingen die je bijvoorbeeld, die jij met haar bespreekt?	M.4.29	Ja, die besproken worden in zo'n netwerkbespreking. **Netwerkbespreking**
	M.4.30	En we hebben dadelijk een rollenverdeling gedaan. Mijn collega x en ik begeleiden haar en ik probeer wat meer het maatje te zijn en wat meer een klankbordfunctie te hebben omdat ik haar het langste ken. Zij heeft uiteindelijk niet zo veel mensen die echt voor haar zijn. Haar hele netwerk bestaat uit vrienden en ouders en bekenden van hem. Dus dat is natuurlijk altijd een beetje tricky. Ik ga geen vriendschap met haar aan, maar ben wel iemand die probeert naast haar te staan. Ik ken haar het beste, ik ken haar het langste, zij kent mij goed. Ze weet hoe ik klik en hoe ik

		werk. En mijn collega is dan wat meer van de organisatie dus die is ook diegene die wat meer doorvraagt over dingen. Waardoor je een goede wisselwerking krijgt, waardoor zij af en toe een boeman is en zegt ja maar, dit gaat niet. Dan gaat ze weg en dan kom ik de volgende week en dan kunnen ze tegen mij klagen. Dan kan ik het allemaal weer een beetje rechtzetten en dan is het allemaal weer rechtgezet voordat mijn collega weer komt. Niet dat zij elke keer het rotwerk moet doen, helemaal niet maar het is wel een beetje zo verdeeld, het werkt gewoon wel heel goed. **Rolverdeling**
	M.4.31	Zij is zelf moeder, je moet denk ik ook gebruik maken van je eigen persoonlijkheid en je eigen ervaring. Zij is zelf moeder dus zij ziet veel sneller dingen. En ik kan meer achteroverleunen en zeggen hoe zit dat eigenlijk want ik weet dat helemaal niet. Je moet niet iets spelen of iets zijn wat je niet bent dus dat is zo gegroeid en uiteindelijk hebben we het ook zo benoemd. En ja zo werk je niet bij elke cliënt maar omdat het toch wel een complexere situatie werd hebben we dat toch zo gedaan. **Gebruik maken van je eigen persoonlijkheid en ervaring**
Cliënt wilde eigenlijk alleen maar vanuit zichzelf de financiële hulp, dus eigenlijk hulp bij de praktische dingen en eigenlijk verder niks hulp in de zwangerschap en dat soort dingen. Weet je nog hoe je daar mee om bent gegaan? Je hebt dan een melding gedaan bij het AMK maar hoe is dat verder gegaan?	M.4.32	Dat is een heel traject geweest. Vanaf het moment dat ze vertelde van ik ben zwanger, we hebben het even laten bezinken een paar weken hebben we het er even over gehad. Toen is er een netwerkbespreking gekomen. Daarin zeiden zij van we willen wel dat jullie meedenken met ons. Dus dat was voor ons heel fijn. **Meedenken**
	M.4.33	Vlak daarna bleek toch dat de praktijk anders was, ze wilden niet dat wij meegingen naar de verloskundige of dat wij bijvoorbeeld de verloskundige zouden inlichten. Mijn collega vooral had zoiets van als je dit aangeeft dan kun je een indicatie aanvragen, dan heb je bijvoorbeeld recht op langere kraamzorg, kun je misschien in het ziekenhuis wat langer blijven. Als je dat aangeeft van dit en dat is het geval dan heb je veel meer recht op allerhande dingen. Tenminste dat is de moeite waard om het uit te zoeken. Dat wilden zij allemaal niet, dat heeft ze ook zo gezegd, ik wil niet dat iedereen weet waarom ik begeleiding heb. Ik heb dat al heel mijn leven moeten vertellen, ik ben nu bijna dertig. Ik wil geen begeleiding meer. Ik ga dit gewoon doen en ik doe dit gewoon alleen. En dat kan

		ze ook heel goed. **Indicatie aanvragen geeft recht op allerhande dingen** **Wil geen begeleiding meer**
	M.4.34	Die partner die is helemaal niet bekend in de hulpverlening dus die had echt zoiets van wat komen hun hier toch elke week doen. Ja wat komen we eigenlijk doen, dat is soms ook lastig uit te leggen bij deze doelgroep, net zo tussen wal en schip, zo net niet, net wel. **Uitleggen wat we komen doen**
Is het uiteindelijk alleen via die melding bij het AMK dat ze wel hulp geaccepteerd hebben?	M.4.35	Ja, we hebben heel veel met hun gesproken, elke week weer terug komen de ene week kwam ik, de andere week kwam mijn collega x. Dan was het weer even bonje, dan zeiden ze van bemoei je er toch niet mee en dan maar gaandeweg gingen ze wel wat meer op ons vertrouwen. **Ze gingen ons meer vertrouwen**
	M.4.36	we hebben ook steeds benoemd van kijk dit is zoals het in Nederland werkt, Nederland is heel erg streng of heel erg bezorgd om hun kinderen. Dus ik ben wel verplicht omdat ik nou eenmaal voor de Driestroom werk om dit te melden. Ik kan er niks aan doen, ik moet het gewoon melden. We hebben er wel voor gekozen dat mijn manager de melding zou doen. Zodat het iets meer bij mij wegging. En we hebben het gewoon heel erg benoemd van neem die hulp aan, want je kunt er zo veel aan hebben. En het lijkt er nu op dat ze die hulp wel aannemen. Dat komt ook omdat het AMK op bezoek is geweest en die hebben gezegd van het ziet er allemaal prima uit, je hebt goed contact met de Driestroom, wij gaan ook niet begeleiding inzetten als het niet nodig is. Maar we willen wel dat na de kraamhulp, komt er hulp voor het kindje en we willen wel dat jij collega x en collega y binnen laat. Dat zijn de dingen die het AMK nu heeft gezegd. **Melden bij het AMK** **AMK wil kraamhulp en hulp voor het kindje**
	M.4.37	Ik denk dat mijn cliënt gewoon hoopt dat het op een gegeven moment klaar is. Want diegene die voor het kindje komt zeg maar de ambulant kinderen, dat die op een gegeven moment zegt ik heb er het volste vertrouwen in en die kans is ook aanwezig. Dus die kan dat dan rapporteren aan het AMK of dat zij zegt een keer in de maand. Prima, kom maar een keer in de maand langs. **Hoop dat het op een gegeven moment klaar is**
	M.4.38	Ze hebben zich niet totaal tegen ons verzet maar ze hebben zich wat meer overgegeven.

		Zo van het zal wel zo zijn, het zal wel zo moeten. **Meer overgegeven**
Wat de Driestroom nog zou kunnen bieden om de hulpverlening makkelijker te maken, beter te laten verlopen?	M.4.39	Wat ik heel graag zou willen is een protocol, iets een soort van notitie. Misschien toch in de vorm van een protocol, mijn cliënt is zwanger en nu? Want we hebben het nu allemaal zelf een beetje verzonnen. **Protocol of notitie**
	M.4.40	Uiteindelijk bleek dat we erg veel tijd hebben genomen voor het observeren. **Veel tijd genomen voor observeren**
	M.4.41	Kan bijvoorbeeld me voorstellen dat er in het protocol staat vanaf het moment dat je cliënt zegt dat ze zwanger is, ga eerst twee maanden observeren, plan een netwerkbespreking met alle betrokken partijen en haal daar ook de clustermanager en de gedragsdeskundige bij en ga daarna een tijd observeren hoe die zwangerschap verloopt. En plan dan nog iets. **Observeren** **Netwerkbespreking** **Clustermanager inzetten** **Gedragsdeskundige inzetten**
	M.4.42	Iets waarin gewoon wat structuur staat van wat je kan doen. Wanneer ga je het AMK bellen? Wanneer ga je echt melden? **Wanneer melden**
En als je aan het observeren bent, wat zijn dan de belangrijkste dingen waar je op let?	M.4.43	Praktische dingen, zorgt de zwangere goed voor zichzelf? Rookt ze tijdens de zwangerschap, drinkt ze tijdens de zwangerschap, eet ze gezond. Is er drugs in het spel? **Observatie: praktische zaken**
	M.4.44	Het ging echt heel voorspoedig maar het is toch ook wel fijn als de verloskundige wat weet van de beperking van moeder. Want wat ik gewoon heel erg merk is dat vooral deze doelgroep overschat wordt. Ook onderschat maar vooral vaak overschat, vooral door de mensen om hem heen. Zoals ik nu met jou aan het praten ben, dat kan ik echt niet met haar doen. Want die haakt na drie zinnen af. Want ik ben continue iets aan het zeggen, kommaatje en iets er achter. Ik weet ook dat ik dat doe hoor en dan ga ik weer even links en dan weer even rechts. Met haar is het gewoon één zin en die geeft ze antwoord op. **Fijn als de verloskundige wat weet van beperking** **Overschatten van de doelgroep**
	M.4.45	Je moet heel erg oppassen, vooral bij haar. Er zit een discrepantie in haar IQ. Dus performaal hoog en verbaal laag. Er zit een behoorlijk

		verschil in, dus dat betekend dat zij zelf niet zo goed taal kan verwerken. Wat ik dus allemaal loop te brabbelen. En wat zo'n verloskundige dus zegt. De bevalling dit en dat. Hup kaart erbij. En mijn cliënt die zit rustig te knikken. **Discrepantie in het IQ**
Maar niet het hele overzicht zeg maar?	M.4.46	Dat vraag ik me af. En het is nu op zich redelijk goed gegaan. Ze (verloskundige) hoeft ook niet van alles op de hoogte te zijn, je hoeft niet je hele hebben en houden, je ibp te geven. Alleen dat iemand zwakbegaafd is. **Verloskundige op de hoogte dat iemand zwakbegaafd is**
En zou dat onderdeel van zo'n protocol moeten zijn dat er contact is?	M.4.47	Daar zullen mensen zich over moeten buigen. Je zit in zo'n ethisch dilemma. Je zit ook met de privacy van de cliënten. **Ethisch dilemma**
	M.4.48	Er zijn zo veel mensen in Nederland die kindjes krijgen die geen hulp hebben. Die hebben toevallig geen hulp omdat ze het allemaal net redden. Dus die staan niet te boek als verstandelijk beperkt of zwakbegaafd maar dat mag allemaal wel. **Mensen in Nederland die het net redden**
	M.4.49	Mijn cliënt heeft gewoon de pech gehad dat ze zorg heeft gehad **Pech omdat cliënt zorg heeft gehad**
	M.4.50	Het moet gewoon gemeld worden want de verloskundige die had niet zoveel in de gaten. Ja die had in de gaten dat het niet zo'n heel slim iemand was maar die had voor de rest niet zo veel daarop geanticipeerd. **Verloskundige had niet zo veel in de gaten**
	M.4.51	Kraamzorg heeft tegen ons gezegd waarom hebben jullie melding gedaan? Ik snap er niks van. Er is toch niks aan de hand? **Kraamzorg snapt niks van melding**
Deze cliënt die heb je dan persoonlijk meegemaakt, denk je dat het ook in het algemeen zo is dat er bepaalde beschermende en risicofactoren zijn in zo'n zwangerschap? Die eigenlijk voor iedereen gelden, bij haar was dus een beschermende factor dat ze een relatie heeft met iemand die dan niet verstandelijk beperkt is en een goed netwerk heeft maar zijn dat soort dingen in het algemeen beschermende factoren?	M.4.52	Ik denk, zoals het werkt bij normale mensen zit er ook wel aardig wat bescherming op. Het consultatiebureau, de kraamzorg die thuis komt kijken of alles in orde is. In Nederland is dat best wel strikt ook. Want het consultatiebureau komt dan ook thuis op bezoek geloof ik. Ooit een keer in de situatie en die zegt dan ook van rookt u? Nee ik rook niet, rookt uw man, nee, roken de mensen wel eens bij u binnen? Nee er wordt hier niet gerookt binnen. **Bescherming in Nederland**
	M.4.53	Maar dat zou dus wel interessant zijn als je dus het consultatiebureau niet binnen laat, wat dan? Dat weet ik niet. Wat er dan gebeurt. Dat als je dus niet komt opdagen of niet reageert op verzoeken van het

		consultatiebureau dat ze dan op een gegeven moment een melding doen ofzo. Dat is natuurlijk interessant om dat naast dingen te leggen. **Niet reageren op consultatiebureau, wat dan?**
	M.4.54	Soms denk ik ook wel eens we hebben ook wel echt heel veel ingezet. Dat was misschien allemaal niet nodig geweest. Dat er te veel op gezeten wordt. **Er teveel op zitten**
Uit angst voor dat het fout gaat?	M.4.55	Ja, maar ook angst voor je eigen hachje en ook voor de Driestroom. De Savannah's en de jeugdzorgzaken zitten bij iedereen nog zo vers in het geheugen. **Angst voor je eigen hachje**
	M.4.56	En zeker ook de manager. Die legt ook wel druk bij ons van hou het goed in de gaten. Doe een melding, zorg dat je goed rapporteert. En het AMK. **Manager legt druk**
Die weten pas ergens van als er melding wordt gedaan.	M.4.57	Ja, ik heb anoniem een melding gedaan. Ik heb verschillende keren gebeld met iemand. Met dezelfde vrouw ook, die zat op de afdeling intake. Toen, door omstandigheden bleef dat wat langer liggen. Maar ik werd wel gebeld door het AMK. En uiteindelijk hadden we dan toch besloten om een melding te doen, zonder dat zij wist hoe mijn cliënt heette. Ja van: je bent toch die en die, en via een collega en via het centraal bureau en weet ik het allemaal niet werd ik toch achtervolgd door het AMK van: je zou toch een melding doen maar ik zie niks. **AMK**
En hoe heb je dat uiteindelijk gecommuniceerd naar de cliënt?	M.4.58	Uiteindelijk heeft mijn manager de melding gedaan, op naam van de manager en dat is ook door de manager gecommuniceerd. **Melding door manager**
	M.4.59	Daar hebben we ook bewust voor gekozen. We hebben ook echt een tafelzitting bedacht. Ik ging naast mijn cliënt zitten en mijn collega zou schrijven. Dus die zou ook zo min mogelijk prikkels uitzenden. Heel interessant om te zien hoe hij dat deed want het werd totaal goed ontvangen. Ik denk er komt wat maar er was helemaal niks aan de hand. Omdat hij het ook zo bracht, we doen een melding maar je hebt ook niks te verliezen eigenlijk als het goed gaat. **Goed ontvangen** **Bewust tafelindeling gekozen**
	M.4.60	Ja je moet dat heel goed brengen, mijn manager, zo goed had ik het niet kunnen brengen. Dus het was goed dat hij dat gedaan heeft. Het is ook goed om weer even die

		scheiding te maken. Dat is heel belangrijk. **Scheiding maken** **Goed brengen**
En dat je dan het scheidt, dat jij dan niet het slechte nieuws gaat brengen maar dat je dat bewust door iemand anders laat doen zodat jij daar kan zijn voor haar.	M.4.61	Ja, sterker nog er was ook een reden om een melding te doen want ik kan niet bepalen of zij een goede moeder is dat is niet, dat kan ik niet die vaardigheden heb ik niet. **Bepalen of zij een goede moeder is**
	M.4.62	Daarnaast kan dat gewoon totaal niet in mijn vertrouwensband, ik ken haar jaren. Visie van de Driestroom is coachend, naast de cliënt staan. Dat staat haaks op wat je dan moet doen. **Visie Driestroom is coachend**
	M.4.63	Daar ben ik ook echt behoorlijk ziek van geweest verschillende momenten, dat ik denk ja dit is helemaal niet hoe ik ben, ik wil dit niet. **Ziek van geweest**
	M.4.64	Nu is het AMK, die is de baas. Die zegt hoe het moet gebeuren en prima. Het is zelfs zo dat ik met mijn cliënt nu kan denken van: belachelijk. Kom we gaan ze bellen hoor want dit is zo onduidelijk. Het AMK zou een brief sturen, die is wat later, de cliënt: ja nou stom. Dan zeg ik ja dat klopt dan gaan we even bellen. Dan is het goed, anders is het allemaal drie, vier tegen een dat is niet eerlijk. Dat kan niet. **AMK is de baas** **Drie, vier tegen een is niet eerlijk**
	M.4.65	Je wilt te allen tijde samenwerken. Het is wel allemaal niet zo van harte maar we mogen wel binnen komen. Wij werden wel meteen gebeld toen het kindje geboren was en we mochten meteen komen kijken. Kraamzorg is hartstikke enthousiast dus daar gaan we ook zeker gebruik van maken. De verloskundige is enthousiast. **Kraamzorg en verloskundige enthousiast** **Samenwerken**
	M.4.66	Nu kan ik haar ook helpen om dat soort dingen goed te regelen, dat ze ook gewoon goed bij het AMK te boek staat. Er was een extra instantie nodig hoor, om ook die bliksem af te leiden van mij. **AMK bliksem afleiden van mij**
Zou je nog andere dingen in de houding van de hulpverlening of de organisatie kunnen noemen die ervoor zorgen dat het contact blijft bestaan?	M.4.67	Ja ik volg de opleiding case-management aan de HAN. Een leergang is het. Ik geloof wel heel erg in die methodiek, in die manier van werken. **Case-management**
	M.4.68	Wat wij ook al wel een beetje doen van heel duidelijk die rollen bepalen. Wie doet wat? En wie is waar verantwoordelijk voor. Ja dat is heel belangrijk. Wat is de functie van de clustermanager? Betrek hem erbij. Bij ons was

		het ook slecht nieuws brengen en baas spelen bij wijze van. **Duidelijk rollen bepalen**
	M.4.69	Betrek de gedragskundige erbij, vroeg al. Zodat hij ook een beeld kan vormen. Maar hang ook meteen een rol aan die gedragskundige. De gedragsdeskundige hebben wij om advies gevraagd rondom wanneer doen we een melding? Wat zie jij, wat vind jij plussen, wat vind jij minnen? Hij heeft ons geholpen met het maken van zo'n risicoanalyse. Hij heeft ook advies gegeven aan ons als begeleiders. **Betrek de gedragsdeskundige erbij**
	M.4.70	Betrek het AMK erbij, denk ik. Alhoewel het AMK is vrij hard ook hoor. Vrij negatief vond ik ook persoonlijk aan de telefoon. **Betrek het AMK erbij**
	M.4.71	Dit zijn wel dingen waardoor je als werker aardig kan verzuipen in je werk. Waarom bemoei ik me er toch mee? Het gaat toch hartstikke goed want ze rookt niet en ze drinkt niet en ze eet hartstikke goed en weet ik het allemaal. **Als hulpverlener verzuipen in je werk**
	M.4.72	Dus ik had het heel fijn gevonden als ik iets kon pakken. Ik weet nu zoals ik het nu gedaan heb ja dat was maar een beetje in overleg. Ook met de ervaring van de gedragsdeskundige en de ervaring van de manager. Maar het zou fijn zijn, het zou rustgevend zijn als je iets kan pakken. Mijn cliënt is zwanger en nu? Oeh dat moet ik hebben stap 1, zoek dit erbij zoek dat erbij zoek zus erbij een soort van tijdslijn van die negen maanden. Je kunt het heel procesmatig aanpakken want het is een begin en een eind. **Mijn cliënt is zwanger, en nu?**
Nog een vraagje over die risicoanalyse, is dat ook iets wat een kant en klaar iets is?	M.4.73	Dat hebben we eigenlijk zelf maar bedacht om dat te doen. **Risicoanalyse zelf bedacht**
dus je hebt niet echt een soort schema erbij gepakt?	M.4.74	Nee, nee gewoon protectieve en risicofactoren en dan maar vinken. **Protectieve en risicofactoren vinken**
De vraag is dan welke beschermende factoren dus omgeving, netwerk, relaties, wonen kun je noemen met betrekking tot zwangerschap bij licht verstandelijk beperkte vrouwen?	M.4.75	Ja netwerk staat echt wel op nummer een denk ik. Het is heel fijn dat je een netwerk hebt dat zich betrokken voelt. En waarmee je als professioneel werker ook kan samenwerken. Niet achter de rug om, nu kon je heel goed met moeder daarover praten. **Netwerk op nummer 1** **Samenwerken met het netwerk**
	M.4.76	Moeder had een goede invloed op hun twee en die zag het allemaal prima. Die zag ook op tegen de bevalling, die had ook zoiets van ik

		weet niet hoe zij gaat reageren tijdens die bevalling. Achteraf allemaal goed gegaan maar je weet het op voorhand niet. **Moeder had een goede invloed**
	M.4.77	Mijn cliënt was toch een beetje giechelig over temperaturen en over tussen de benen. Dus die moeder had zoiets van nou als je nu al giechelig bent, dan krijg je nog heel wat te verstouwen bij een bevalling want dan lig je er ook niet echt florissant bij. Het is allemaal goed gekomen maar het netwerk is zo belangrijk. Netwerk rondom de cliënten, maar ook dat professionele netwerk, dat je contact kunt hebben met de verloskundige, dat je mee mag. Dat mocht dan in dit geval niet maar ik kan me voorstellen dat andere cliënten dat wel prima vinden. **Professioneel netwerk** **Netwerk is belangrijk**
Denk je dat het hebben van een relatie standaard een beschermende factor is?	M.4.78	Nee, het kan ook absoluut een risicofactor zijn. In dit geval is dat een plus. In sommige gevallen is dat een plusje en bij sommige is het een min. **Risicofactor netwerk**
Is dat een risicofactor bijvoorbeeld?	M.4.79	Huisvesting, ik denk het wel. Ze hebben bijvoorbeeld twee hondjes. En ja dat is makkelijk als je groot woont, dan kun je die af en toe nog is in de tuin doen **Risicofactor huisvesting**
	M.4.80	Qua stress voor moeder is dat wel iets wat wel spannend is denk ik. Ze hebben het nu heel goed opgepakt. Financiën, dat kan toch ook wel. **Risicofactor financiën**
Merk je dat in de situaties om je heen dat dat een tegenwerkend iets is?	M.4.81	Als jij geen geld hebt dan heb je ook veel stress omdat je dan dingen niet kunt kopen die je nodig hebt. En stress is vaak, zeker bij deze doelgroep iets wat gewoon moeilijk te handelen is. En wat ergens bovenop komt, boven al gewoon lastig dingen, kunnen kaderen of met dingen omgaan. Als je dan ook nog stress krijgt wordt het zo'n kookpan en dan is niet altijd te voorzien wat er dan gebeurt. **Stress moeilijk te handelen** **Als jij geen geld hebt, heb je stress**
Welke obstakels je bent tegengekomen hebben we ook al wel besproken net als, als de cliënten zelf niet willen dat dat dan een vrij groot obstakel is.	M.4.82	Toch merk ik dat dat vaak voorkomt. Dat de clienten zoiets hebben van dit gaat gewoon goed. Ik vind je best leuk en je mag best een keer in de week komen. Want ik vind het wel fijn dat je me helpt bij financiën. Ik vind het wel fijn dat je me helpt bij het vinden van een baan. Want als ik problemen op mijn werk heb vind ik het wel fijn dat jij mee komt want jij bent altijd lekker rustig. Ik noem maar wat. Maar dat kindje dat ga ik gewoon alleen doen.

		Dat kindje ga ik alleen doen
Zou je dan ook in kunnen schatten hoe het komt dat ze juist over het krijgen van een kind anders denken dan over hulp bij een gesprek op het werk?	M.4.83	Ik denk dat het komt omdat ze zichzelf soms overschatten, dat ze denken: Het krijgen van een kind is iets wat altijd om je heen gebeurt. Dat zie je in je familie, je ziet het bij de buurvrouw. **Zichzelf overschatten**
	M.4.84	In de maatschappij zie je het gewoon. Je ziet op hyves allemaal kinderen of vrienden van vroeger die een kindje hebben en een mooie foto hebben, lachende gezichten. Bij goede tijden slechte tijden hebben ze kinderen, op televisie hebben ze kinderen. Het zal toch allemaal niet zo moeilijk zijn. Dat is niet zo maar als ik het zo bekijk zie ik ook wat hun zien. Zo van och het is toch allemaal wel leuk. Dikke toeter, beetje moe, af en toe een beetje spugen. Totdat je dus mensen echt wat beter gaat kennen en verhalen gaat horen dat het helemaal niet zo. Dus het is ook een beetje een taboe om daar open over te zijn, denk ik in Nederland. Ik denk dat ze denken dat dat het is van het zal allemaal wel meevallen en dat ze ook meekrijgen dat het bij mensen om hen heen niet goed ging en dat ze dus bang zijn dat wij hun kind gaan afpakken. **Bang dat wij hun kind afpakken** **Het is allemaal wel leuk** **Je ziet het in de maatschappij**
	M.4.85	Ik geef geen garantie voor de toekomst als het kindje straks gaat lopen of in de pubertijd komt bijvoorbeeld. Nu sla ik een heel stuk over maar dan zou het nog best wel lastig kunnen zijn, dat weet ik niet. **Geen garantie voor de toekomst**
Is het dan dus ook belangrijk om als hulpverlener als iemand zwanger is niet te veel vooruit te denken al meteen?	M.4.86	Ja, en toch is die melding wel goed geweest. Dan doe je een melding maar daarna ben je ook totaal vrij van alles. Dat geeft ook heel veel werkruimte. Omdat je daarna met je cliënt kan scharen om juist het AMK te laten zien van we kunnen het gewoon wel goed. **Scharen met je cliënt** **Melding is wel goed geweest**
	M.4.87	En bij wijze van als het AMK straks zegt het gaat niet goed. Dan kan ik met mijn cliënt procederen. Dan kan ik naar de rechter. Dan kan ik zorgen dat zij haar kindje terug krijgt. Dat kan ik niet als ik daar nog half tussen zit. En als ik moet kiezen zit ik liever aan de kant van de cliënt dan dat ik de hele tijd ga kijken of het goed gaat. Dat is voor mij gewoon klaar, ik doe dat niet meer. Heerlijk. **Liever aan de kant van de cliënt** **Met cliënt procederen**

Interview medewerker 5

Int: Hallo, fijn dat we jou ook nog wat vragen mogen stellen. Kun je kort vertellen wat je ervaringen zijn?
Gint: Jaa natuurlijk, wat ik vooral heb uuhm meegemaakt is het bespreken van de kinderwens.
Int: Hoe kwam je tot zulke gesprekken?
Gint: De cliënten kwamen er vaak zelf mee. Doordat ze bijvoorbeeld zwangerschappen zagen in ehm om hun heen.
Int: Wat deed je toen ze deze wens aangaven?
Gint: Dan ging ik in gesprek en uhm een hondje inzetten. Twee clienten hebben een hondje gekregen. Toen bleek dat ze moeite hadden dat te verzorgen. Moeder lag liever op bed dan dat ze het hondje uit liet. Het hondje kon dan nog wel achter op het binnenplein. Toen heb ik hun uitgelegd dat een kindje nog veel meer zorg nodig heeft. Dat gaat gillen.
Int: Dat begrepen ze wel?
Gint: Ja, en anders heb je natuurlijk nog die pop van MEE. Maar die is nu geloof ik verboden of niet?
Int: Dat weet ik niet.
Gint: Ja in Amerika was er iemand die had die pop in de kelder gelegd. En die had ehm doeken enzo en touwen er om gedaan zodat ze het geluid niet hoorde. Dan is het natuurlijk moeilijk. Als een moeder dan denkt dat dat met een kindje ook kan. Dus dat is soms moeilijk inschatten.
Int: Oww oke, dat is wel heftig dan. Maar ja ook wel begrijpelijk dat dat dan verboden is.
Heb je er verder nog ervaring mee?
Gint: Ik heb het ook wel indirect meegemaakt. Omdat ik natuurlijk uhm teammanager ben coach ik mijn teamleden. Ik weet wel een voorbeeld. Dat was een vrouw met borderline. Door zwanger zijn wordt je vaak misselijk he. Dus toen verdroeg ze haar medicijnen niet. Is een heel naar verhaal. Toen nam ze die niet en ging het niet goed. Ze ging automutuleren en droogde zichzelf uit.
Int: Dat is zeker heftig.
Gint: Ja ze was echt vel over been. En dan kom je daar een of twee keer in de week. Op een gegeven moment is er ook wel OTS gekomen hoor. Jeugdzorg is er toen bij gekomen.
Int: Hoe zijn die er terecht gekomen?
Gint: Nou ze wilde op een gegeven moment geen hulp meer hun. Ze voelden, dachten al dat ze het niet goed deden. Dan is het meekijken over de schouder natuurlijk heel vervelend. Toen heeft ze de zorgovereenkomst opgezegd.
Int: Wat heb je toen nog kunnen doen?
Gint: Ja niks eigenlijk, dat is wel lastig je weet dat daar een baby is maar je kunt niets doen. Toen hebben we gemeld bij het AMK. Dan weet je eigenlijk wel dat dat eeh kindje uit huis geplaatst waarschijnlijk zal worden. Is een lastig onderwerp.
Int: Hoe heb je deze zwangere vrouwen kunnen helpen?
Gint: Tja, lastig. Ik wist zelf ook niks. Ik vond kinderen wel heel leuk. Fantastisch. Maar ja kleine babytjes ik had geen idee. Ik had zelf ook nog geen kinderen. Toch denk ik dat het wel iets natuurlijks is.
Int: Hoe bedoel je?
Gint: Nou, je groeit er in. Ik heb zelf later nog een kindje gekregen. Sommige dingen weet je gewoon. Zonder dat je het ergens geleerd hebt. Zwanger zijn maakt echt wel wat in je los. Jaa het is iets natuurlijks dat niet gekoppeld is aan een bepaald eeh niveau ofzo. Dat zwangerschapshormoon hoe heet dat ook alweer?
Int: Tja eehm
Gint: Nou ja, in ieder geval dat maakt genoeg in je los. Al doende leer je ook wel.
Int: Wat is helpend in dat leren? Beschermende factoren zeg maar?
Gint: Het is heel belangrijk is dat er een goede steunpilaar is. Bijvoorbeeld steun aan elkaar. Het verschilt ook wel per cliënt wat er nodig is eigenlijk. Het ligt ook wel aan de generaties hiervoor denk ik.
Int: Wat bedoel je daarmee?
Gint: Nou ja het is maar net wat je geleerd is. Als er in je eigen gezin weinig liefde is geweest, kun je dat ook moeilijk weer aan je eigen zeg maar kinderen wel doen.
Int: Ja dat lijkt me ook wel. Wat zou je voor risicofactoren kunnen noemen?
Gint: Ik denk, als moeder ben je heel kwetsbaar. Deze doelgroep kent ook veel angst. Met het AMK enzo. En mensen hebben regelmatig last van de bureaucratie bij een consultatiebureau enzo.
Int: Okee.
Gint: Als hulpverlener is het vaak ook heel lastig hoor pff. Soms wil je het liefst het babytje meenemen aan de andere kant ook weer niet. Je ziet zo veel dingen. Ik had het een keer toen kwam ik op een feestje

binnen. Helemaal blauw van de rook, heel veel alcohol en drie huilende babytjes. Ja moeilijk hoor. Ik tilde dat babytje op. Nou die was heel lang niet verschoond. Heel die billetjes kapot. Er bleek geen geld meer voor eten en luiers. De hond ging voor want die had wel eten. Verschrikkelijk gewoon.
Int: Nou inderdaad.
Gint: Er was nog zo'n situatie dat het kindje een vergroeid hoofdje had. De ouders durfden eeh er niet mee naar de dokter. Toen zei ze van tegen haar kun je het wel vertellen hoor. Toen was het van de tafel gevallen. Ze durfden alleen niet naar de dokter vanwege de angst voor het AMK. Dat zegt alweer genoeg over die angst he.
Int: Er heerst dan toch een beeld van he?
Gint: Ja, er heerst een enorm beeld van. Mensen denken dat als het AMK komt dat het gelijk goed mis is. En ergens ook wel begrijpelijk he. Ze kunnen natuurlijk ook wel tja het kindje uit huis komen halen.
Gint: Trouwens nog een helpende factor is als de cliënten het kind op nummer één hebben. Er zijn namelijk ook genoeg cliënten waarbij eerst hun eigen plezier komt. Dan dat van de hond en dan pas het kindje.
Int: Dat kun je je, ja het is onvoorstelbaar. Het gaat dus ook gewoon niet altijd goed.
Gint: Nee, zeker niet. Heb het ook meegemaakt dat mensen niet thuis waren. Dan schrik je ook want ik hoorde wel dat kind huilen. Toen dat was heftig met de politie over de eeh schutting heen geklommen. Zat dat kind vast aan de verwarming. Bakje water erbij. En ze had nog nagedacht ook vond ze want zo kon het niet van de trap vallen. De situaties zijn soms zo lastig in te schatten.
Int: Dat is lastig zeg.
Gint: Weet je wat ik het aller lastigst vind? Dat is dat ik daar een keer in de week kom. Hoe laat ik dit in vredesnaam los? Moeilijk, moeilijk. Nu coach ik natuurlijk mensen die in deze situaties terecht komen. Die vinden het ook lastig. Maar ja je kunt niet zo veel. Soms moet je ook maar vertrouwen hebben in het netwerk. Dat die het een beetje oppakken.
Int: Wat kan de Driestroom nog doen om de hulp aan deze vrouwen te verbeteren?
Gint: Jaa, wat ik zo jammer vind is dat het soms lang duurt voordat de goede hulp er is. Maar ja dan maar dat netwerk. Wat ik nog bedenk net. De driestroom is bezig met zo'n ouder en kindcentrum. Dat lijkt me wel goed. In sommige situaties. Dat er wat eeh hoe noem je dat. Handvatten worden gegeven voor die nieuwe moeders. Ja het is wat.
Ik denk trouwens ook, dat doe ik nu vaak. Ik laat altijd mijn mobiel aan. Zodat collega's mij kunnen bellen. Het is zo belangrijk dat je even je zorgen kwijt kunt als je bij zo'n ja gezin bent geweest. Maar dat er dus altijd iemand stand-by staat. Ik weet niet of dat zou je is uit kunnen zoeken of dat er is. Ik weet van collega's ook dat ze hun telefoon aan houden. Maar soms is dat natuurlijk erg vrij. Tja als ik vrij ben. Het is soms wel erg druk.
Int: Ja, dat kan ik me voorstellen.
Gint: Ja, maar ja het is belangrijk dat je je verhaal kwijt kunt. Dus dat zou nog kunnen denk ik. Oww ja we hebben wel een vertrouwenspersoon. Maar ik weet ook weer niet. Volgens mij is die niet echt voor dit soort dingen. Dus dit kunnen we nog wel gebruiken.
Int: Oke, nou volgens mij hebben we al veel gehad.
Gint: Oke.
Int: Hartstikke bedankt.

Interview medewerker 5 geschrapt

Int: Kun je kort vertellen wat je ervaringen zijn?
Gint: Wat ik vooral heb meegemaakt is het bespreken van de kinderwens.
Int: Hoe kwam je tot zulke gesprekken?
Gint: De cliënten kwamen er vaak zelf mee. Doordat ze bijvoorbeeld zwangerschappen zagen om hun heen.
Int: Wat deed je toen ze deze wens aangaven?
Gint: Dan ging ik in gesprek en bijvoorbeeld een hondje inzetten. Twee cliënten hebben een hondje gekregen. Toen bleek dat ze moeite hadden dat te verzorgen. Moeder lag liever op bed dan dat ze het hondje uit liet. Toen heb ik hun uitgelegd dat een kindje nog veel meer zorg nodig heeft.
Int: Dat begrepen ze wel?
Gint: Ja, en anders heb je natuurlijk nog die pop van MEE.
Int: Heb je er verder nog ervaring mee?
Gint: Ik heb het ook wel indirect meegemaakt. Omdat ik natuurlijk teammanager ben coach ik mijn teamleden. Ik weet wel een voorbeeld. Dat was een vrouw met borderline. Door zwanger zijn wordt je vaak misselijk he. Dus toen verdroeg ze haar medicijnen niet. Toen nam ze die niet en ging het niet goed. Ze ging automutuleren en droogde zichzelf uit. En dan kom je daar een of twee keer in de week. Op een gegeven moment is er ook wel OTS gekomen hoor. Jeugdzorg is er toen bij gekomen.
Int: Hoe zijn die er terecht gekomen?
Gint: Ze wilde op een gegeven moment geen hulp meer. Ze dachten al dat ze het niet goed deden. Dan is het meekijken over de schouder natuurlijk heel vervelend. Toen heeft ze de zorgovereenkomst opgezegd.
Int: Wat heb je toen nog kunnen doen?
Gint: Ja niks eigenlijk, dat is wel lastig je weet dat daar een baby is maar je kunt niets doen. Toen hebben we gemeld bij het AMK. Dan weet je eigenlijk wel dat dat kindje uit huis geplaatst waarschijnlijk zal worden.
Int: Hoe heb je deze zwangere vrouwen kunnen helpen?
Gint: Lastig. Ik wist zelf ook niks. Ik vond kinderen wel heel leuk. Kleine babytjes ik had geen idee. Ik had zelf ook nog geen kinderen. Toch denk ik dat het wel iets natuurlijks is.
Int: Hoe bedoel je?
Gint: Je groeit er in. Sommige dingen weet je gewoon. Zonder dat je het ergens geleerd hebt. Zwanger zijn maakt echt wel wat in je los. Het is iets natuurlijks dat niet gekoppeld is aan een bepaald niveau. Al doende leer je ook wel.
Int: Wat is helpend in dat leren? Beschermende factoren zeg maar?
Gint: Het is heel belangrijk is dat er een goede steunpilaar is. Bijvoorbeeld steun aan elkaar. Het verschilt ook wel per cliënt wat er nodig is eigenlijk. Het ligt ook wel aan de generaties hiervoor denk ik.
Int: Wat bedoel je daarmee?
Gint: Het is maar net wat je geleerd is. Als er in je eigen gezin weinig liefde is geweest, kun je dat ook moeilijk weer aan je eigen kinderen wel doen.
Int: Wat zou je voor risicofactoren kunnen noemen?
Gint: Als moeder ben je heel kwetsbaar. Deze doelgroep kent ook veel angst. Met het AMK En mensen hebben regelmatig last van de bureaucratie.
Gint: Als hulpverlener is het vaak ook heel lastig hoor. Soms wil je het liefst het babytje meenemen aan de andere kant ook weer niet. Je ziet zo veel dingen. Ik had het een keer toen kwam ik op een feestje binnen. Helemaal blauw van de rook, heel veel alcohol en drie huilende babytjes. Ik tilde dat babytje op. Nou die was heel lang niet verschoond. Heel die billetjes kapot. Er bleek geen geld meer voor eten en luiers. De hond ging voor want die had wel eten. Verschrikkelijk gewoon. Er was nog zo'n situatie dat het kindje een vergroeid hoofdje had. De ouders durfden er niet mee naar de dokter. Toen zei ze van tegen haar kun je het wel vertellen hoor. Toen was het van de tafel gevallen. Ze durfden alleen niet naar de dokter vanwege de angst voor het AMK. Dat zegt alweer genoeg over die angst.
Int: Er heerst dan toch een beeld van?
Gint: Er heerst een enorm beeld van. Mensen denken dat als het AMK komt dat het gelijk goed mis is.. Ze kunnen natuurlijk ook wel het kindje uit huis komen halen.
Gint: Nog een helpende factor is als de cliënten het kind op nummer één hebben. Er zijn namelijk ook genoeg cliënten waarbij eerst hun eigen plezier komt. Dan dat van de hond en dan pas het kindje.
Int: Het gaat dus ook gewoon niet altijd goed?
Gint: Heb het ook meegemaakt dat mensen niet thuis waren. Dan schrik je ook want ik hoorde wel dat kind huilen. Toen met de politie over de schutting heen geklommen. Zat dat kind vast aan de verwarming. Bakje

water erbij. En ze had nog nagedacht ook vond ze want zo kon het niet van de trap vallen. De situaties zijn soms zo lastig in te schatten.
Gint: Weet je wat ik het aller lastigst vind? Dat is dat ik daar een keer in de week kom. Hoe laat ik dit in vredesnaam los? Nu coach ik natuurlijk mensen die in deze situaties terecht komen. Die vinden het ook lastig. Maar ja je kunt niet zo veel. Soms moet je ook maar vertrouwen hebben in het netwerk. Dat die het een beetje oppakken.
Int: Wat kan de Driestroom nog doen om de hulp aan deze vrouwen te verbeteren?
Gint: Wat ik zo jammer vind is dat het soms lang duurt voordat de goede hulp er is. Maar ja dan maar dat netwerk. De driestroom is bezig met zo'n ouder en kindcentrum. Dat lijkt me wel goed. In sommige situaties. Dat er wat handvatten worden gegeven voor die nieuwe moeders. Ik laat altijd mijn mobiel aan. Zodat collega's mij kunnen bellen. Het is zo belangrijk dat je even je zorgen kwijt kunt als je bij zo'n ja gezin bent geweest. Maar dat er dus altijd iemand stand-by staat Ik weet van collega's ook dat ze hun telefoon aan houden. Het is soms wel erg druk.
Gint: Het is belangrijk dat je je verhaal kwijt kunt. Dus dat zou nog kunnen denk ik. Oww ja we hebben wel een vertrouwenspersoon. Maar volgens mij is die niet echt voor dit soort dingen.

Interview medewerker 5 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Kun je kort vertellen wat je ervaringen zijn?	M.5.1	Wat ik vooral heb meegemaakt is het bespreken van de kinderwens.
Hoe kwam je tot zulke gesprekken?	M.5.2	De cliënten kwamen er vaak zelf mee. Doordat ze bijvoorbeeld zwangerschappen zagen om hun heen.
Wat deed je toen ze deze wens aangaven?	M.5.3	ging ik in gesprek en bijvoorbeeld een hondje inzetten. Twee cliënten hebben een hondje gekregen. Toen bleek dat ze moeite hadden dat te verzorgen. Moeder lag liever op bed dan dat ze het hondje uit liet. Toen heb ik hun uitgelegd dat een kindje nog veel meer zorg nodig heeft.
Dat begrepen ze wel?	M.5.4	Ja, en anders heb je natuurlijk nog die pop van MEE.
Heb je er verder nog ervaring mee?	M.5.5	Ik heb het ook wel indirect meegemaakt. Omdat ik natuurlijk teammanager ben coach ik mijn teamleden
	M.5.6	Ik weet wel een voorbeeld. Dat was een vrouw met borderline. Door zwanger zijn wordt je vaak misselijk he. Dus toen verdroeg ze haar medicijnen niet. Toen nam ze die niet en ging het niet goed. Ze ging automutuleren en droogde zichzelf uit. En dan kom je daar een of twee keer in de week.
	M.5.7	Op een gegeven moment is er ook wel OTS gekomen hoor. Jeugdzorg is er toen bij gekomen.
Hoe zijn die er terecht gekomen?	M.5.8	Ze wilde op een gegeven moment geen hulp meer. Ze dachten al dat ze het niet goed deden. Dan is het meekijken over de schouder natuurlijk heel vervelend.
	M.5.9	Toen heeft ze de zorgovereenkomst opgezegd.
Wat heb je toen nog kunnen doen?	M.5.10	Ja niks eigenlijk, dat is wel lastig je weet dat daar een baby is maar je kunt niets doen.
	M.5.11	Toen hebben we gemeld bij het AMK. Dan weet je eigenlijk wel dat dat kindje uit huis geplaatst waarschijnlijk zal worden.
Hoe heb je deze zwangere vrouwen kunnen helpen?	M.5.12	Ik wist zelf ook niks. Ik vond kinderen wel heel leuk. Kleine babytjes ik had geen idee. Ik had zelf ook nog geen kinderen.
	M.5.13	Toch denk ik dat het wel iets natuurlijks is.
Hoe bedoel je?	M.5.14	Je groeit er in. Sommige dingen weet je gewoon. Zonder dat je het ergens geleerd hebt.
	M.5.15	Zwanger zijn maakt echt wel wat in je los. Het is iets natuurlijks dat niet gekoppeld is aan een bepaald niveau. Al doende leer je ook wel.
Wat is helpend in dat leren? Beschermende factoren zeg maar?	M.5.16	Het is heel belangrijk is dat er een goede steunpilaar is. Bijvoorbeeld steun aan elkaar. Het verschilt ook wel per cliënt wat er nodig is eigenlijk.
	M.5.17	Het ligt ook wel aan de generaties hiervoor denk ik.

Wat bedoel je daarmee?	M.5.18	Het is maar net wat je geleerd is. Als er in je eigen gezin weinig liefde is geweest, kun je dat ook moeilijk weer aan je eigen kinderen wel doen.
Wat zou je voor risicofactoren kunnen noemen?	M.5.19	Als moeder ben je heel kwetsbaar.
	M.5.20	Deze doelgroep kent ook veel angst. Met het AMK
	M.5.21	En mensen hebben regelmatig last van de bureaucratie.
	M.5.22	Als hulpverlener is het vaak ook heel lastig hoor. Soms wil je het liefst het babytje meenemen aan de andere kant ook weer niet. Je ziet zo veel dingen.
	M.5.23	Ik had het een keer toen kwam ik op een feestje binnen. Helemaal blauw van de rook, heel veel alcohol en drie huilende babytjes. Ik tilde dat babytje op. Nou die was heel lang niet verschoond. Heel die billetjes kapot. Er bleek geen geld meer voor eten en luiers. De hond ging voor want die had wel eten. Verschrikkelijk gewoon.
	M.5.24	Er was nog zo'n situatie dat het kindje een vergroeid hoofdje had. De ouders durfden er niet mee naar de dokter. Toen zei ze van tegen haar kun je het wel vertellen hoor. Toen was het van de tafel gevallen. Ze durfden alleen niet naar de dokter vanwege de angst voor het AMK. Dat zegt alweer genoeg over die angst.
Er heerst dan toch een beeld van?	M.5.25	Ja, er heerst een enorm beeld van. Mensen denken dat als het AMK komt dat het gelijk goed mis is. En ergens ook wel begrijpelijk he. Ze kunnen natuurlijk ook wel tja het kindje uit huis komen halen.
	M.5.26	Trouwens nog een helpende factor is als de cliënten het kind op nummer één hebben. Er zijn namelijk ook genoeg cliënten waarbij eerst hun eigen plezier komt. Dan dat van de hond en dan pas het kindje.
	M.5.27	Nee, zeker niet. Heb het ook meegemaakt dat mensen niet thuis waren. Dan schrik je ook want ik hoorde wel dat kind huilen. Toen dat was heftig met de politie over de schutting heen geklommen. Zat dat kind vast aan de verwarming. Bakje water erbij. En ze had nog nagedacht ook vond ze want zo kon het niet van de trap vallen.
	M.5.28	De situaties zijn soms zo lastig in te schatten.
Dat is lastig zeg.	M.5.29	Weet je wat ik het aller lastigst vind? Dat is dat ik daar een keer in de week kom. Hoe laat ik dit in vredesnaam los? Moeilijk, moeilijk.
	M.5.30	Nu coach ik natuurlijk mensen die in deze situaties terecht komen. Die vinden het ook lastig.
	M.5.31	Maar ja je kunt niet zo veel. Soms moet je ook

		maar vertrouwen hebben in het netwerk. Dat die het een beetje oppakken.
Wat kan de Driestroom nog doen om de hulp aan deze vrouwen te verbeteren?	M.5.32	Jaa, wat ik zo jammer vind is dat het soms lang duurt voordat de goede hulp er is.
	M.5.33	De driestroom is bezig met zo'n ouder en kindcentrum. Dat lijkt me wel goed. In sommige situaties. Dat er wat handvatten worden gegeven voor die nieuwe moeders.
	M.5.34	Ik laat altijd mijn mobiel aan. Zodat collega's mij kunnen bellen. Het is zo belangrijk dat je even je zorgen kwijt kunt als je bij zo'n ja gezin bent geweest. Maar dat er dus altijd iemand stand-by staat Ik weet van collega's ook dat ze hun telefoon aan houden. Het is soms wel erg druk.
	M.5.35	Het is belangrijk dat je je verhaal kwijt kunt. Dus dat zou nog kunnen denk ik.
	M.5.36	Oww ja we hebben wel een vertrouwenspersoon. Maar volgens mij is die niet echt voor dit soort dingen.

Interview medewerker 5 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Kun je kort vertellen wat je ervaringen zijn?	M.5.1	Wat ik vooral heb meegemaakt is het bespreken van de kinderwens. **Bespreken van de kinderwens**
Hoe kwam je tot zulke gesprekken?	M.5.2	De cliënten kwamen er vaak zelf mee. Doordat ze bijvoorbeeld zwangerschappen zagen om hun heen. **Zwangerschappen om hun heen**
Wat deed je toen ze deze wens aangaven?	M.5.3	ging ik in gesprek en bijvoorbeeld een hondje inzetten. Twee cliënten hebben een hondje gekregen. Toen bleek dat ze moeite hadden dat te verzorgen. Moeder lag liever op bed dan dat ze het hondje uit liet. Toen heb ik hun uitgelegd dat een kindje nog veel meer zorg nodig heeft. **Hondje inzetten**
Dat begrepen ze wel?	M.5.4	Ja, en anders heb je natuurlijk nog die pop van MEE. **Pop van MEE**
Heb je er verder nog ervaring mee?	M.5.5	Ik heb het ook wel indirect meegemaakt. Omdat ik natuurlijk teammanager ben coach ik mijn teamleden **Indirect meegemaakt**
	M.5.6	Dat was een vrouw met borderline. Door zwanger zijn wordt je vaak misselijk he. Dus toen verdroeg ze haar medicijnen niet. Toen nam ze die niet en ging het niet goed. Ze ging automutuleren en droogde zichzelf uit. En dan kom je daar een of twee keer in de week. **Kom daar een of twee keer in de week**
	M.5.7	Op een gegeven moment is er ook wel OTS gekomen hoor. Jeugdzorg is er toen bij gekomen. **OTS**
Hoe zijn die er terecht gekomen?	M.5.8	Ze wilde op een gegeven moment geen hulp meer. Ze dachten al dat ze het niet goed deden. Dan is het meekijken over de schouder natuurlijk heel vervelend. **Wilde geen hulp meer**
	M.5.9	Toen heeft ze de zorgovereenkomst opgezegd. **Zorgovereenkomst opgezegd**
Wat heb je toen nog kunnen doen?	M.5.10	Ja niks eigenlijk, dat is wel lastig je weet dat daar een baby is maar je kunt niets doen. **Je kunt niets doen**
	M.5.11	Toen hebben we gemeld bij het AMK. Dan weet je eigenlijk wel dat dat kindje uit huis geplaatst waarschijnlijk zal worden. **Gemeld bij het AMK**
Hoe heb je deze zwangere vrouwen kunnen helpen?	M.5.12	Ik wist zelf ook niks. Ik vond kinderen wel heel leuk. Kleine babytjes ik had geen idee. Ik had zelf ook nog geen kinderen. **Zelf geen kinderen**
	M.5.13	Toch denk ik dat het wel iets natuurlijks is.

		Iets natuurlijks
Hoe bedoel je?	M.5.14	Je groeit er in. Sommige dingen weet je gewoon. Zonder dat je het ergens geleerd hebt. **Je groeit er in**
	M.5.15	Zwanger zijn maakt echt wel wat in je los. Het is iets natuurlijks dat niet gekoppeld is aan een bepaald niveau. Al doende leer je ook wel. **Al doende leer je**
Wat is helpend in dat leren? Beschermende factoren zeg maar?	M.5.16	Het is heel belangrijk is dat er een goede steunpilaar is. Bijvoorbeeld steun aan elkaar. Het verschilt ook wel per cliënt wat er nodig is eigenlijk. **Steunpilaar** **Verschilt per cliënt wat nodig is**
	M.5.17	Het ligt ook wel aan de generaties hiervoor denk ik. **Generaties hiervoor**
Wat bedoel je daarmee?	M.5.18	Het is maar net wat je geleerd is. Als er in je eigen gezin weinig liefde is geweest, kun je dat ook moeilijk weer aan je eigen kinderen wel doen. **Wat je geleerd is**
Wat zou je voor risicofactoren kunnen noemen?	M.5.19	Als moeder ben je heel kwetsbaar. **Moeder heel kwetsbaar**
	M.5.20	Deze doelgroep kent ook veel angst. Met het AMK **Angst AMK**
	M.5.21	En mensen hebben regelmatig last van de bureaucratie. **Last van bureaucratie**
	M.5.22	Als hulpverlener is het vaak ook heel lastig hoor. Soms wil je het liefst het babytje meenemen aan de andere kant ook weer niet. Je ziet zo veel dingen. **Lastig dat je veel ziet**
	M.5.23	Ik had het een keer toen kwam ik op een feestje binnen. Helemaal blauw van de rook, heel veel alcohol en drie huilende babytjes. Ik tilde dat babytje op. Nou die was heel lang niet verschoond. Heel die billetjes kapot. Er bleek geen geld meer voor eten en luiers. De hond ging voor want die had wel eten. **Geen geld voor eten luiers** **De hond ging voor**
	M.5.24	Er was nog zo'n situatie dat het kindje een vergroeid hoofdje had. De ouders durfden er niet mee naar de dokter. Toen zei ze van tegen haar kun je het wel vertellen hoor. Toen was het van de tafel gevallen. Ze durfden alleen niet naar de dokter vanwege de angst voor het AMK. Dat zegt alweer genoeg over die angst. **Durfden niet naar dokter uit angst voor AMK**
Er heerst dan toch een beeld van?	M.5.25	Ja, er heerst een enorm beeld van. Mensen denken dat als het AMK komt dat het gelijk

		goed mis is. En ergens ook wel begrijpelijk he. Ze kunnen natuurlijk ook wel tja het kindje uit huis komen halen. **Beeld AMK, als die komen is het goed mis**
	M.5.26	Trouwens nog een helpende factor is als de cliënten het kind op nummer één hebben. Er zijn namelijk ook genoeg cliënten waarbij eerst hun eigen plezier komt. Dan dat van de hond en dan pas het kindje. **Helpende factor: kind op nummer één**
	M.5.27	Nee, zeker niet. Heb het ook meegemaakt dat mensen niet thuis waren. Dan schrik je ook want ik hoorde wel dat kind huilen. Toen dat was heftig met de politie over de schutting heen geklommen. Zat dat kind vast aan de verwarming. Bakje water erbij. En ze had nog nagedacht ook vond ze want zo kon het niet van de trap vallen. **Mensen niet thuis, kind wel**
	M.5.28	De situaties zijn soms zo lastig in te schatten. **Situaties lastig in te schatten**
Dat is lastig zeg.	M.5.29	Weet je wat ik het aller lastigst vind? Dat is dat ik daar een keer in de week kom. Hoe laat ik dit in vredesnaam los? Moeilijk, moeilijk. **Één keer in de week daar, hoe laat ik dat los**
	M.5.30	Nu coach ik natuurlijk mensen die in deze situaties terecht komen. Die vinden het ook lastig. **Mensen coachen in lastige situaties**
	M.5.31	Maar ja je kunt niet zo veel. Soms moet je ook maar vertrouwen hebben in het netwerk. Dat die het een beetje oppakken. **Vertrouwen in het netwerk**
Wat kan de Driestroom nog doen om de hulp aan deze vrouwen te verbeteren?	M.5.32	Jaa, wat ik zo jammer vind is dat het soms lang duurt voordat de goede hulp er is. **Duurt lang voordat de goede hulp er is.**
	M.5.33	De driestroom is bezig met zo'n ouder en kindcentrum. Dat lijkt me wel goed. In sommige situaties. Dat er wat handvatten worden gegeven voor die nieuwe moeders. **Ouder en kindcentrum**
	M.5.34	Ik laat altijd mijn mobiel aan. Zodat collega's mij kunnen bellen. Het is zo belangrijk dat je even je zorgen kwijt kunt als je bij zo'n ja gezin bent geweest. Maar dat er dus altijd iemand stand-by staat Ik weet van collega's ook dat ze hun telefoon aan houden. Het is soms wel erg druk. **Zorgen kwijt kunnen**
	M.5.35	Het is belangrijk dat je je verhaal kwijt kunt. Dus dat zou nog kunnen denk ik. **Verhaal kwijt kunnen**
	M.5.36	Oww ja we hebben wel een vertrouwenspersoon. Maar volgens mij is die niet echt voor dit soort dingen. **Vertrouwenspersoon**

Interview medewerker 6

Int: Nou de eerste vraag is wat is je functie binnen de Driestroom?
Gint: Ik ben uhh teamcoördinator van dit team, begeleid zelfstandig wonen. We zijn met zijn uhhh achten. En uhh bedienen ongeveer 60 cliënten, met een uhh vrij kleine indicatie, dus ondersteunende begeleiding, dan heb je klassenindicaties, 1 uurtje, 2 uurtjes uhhh in de week. Dus ja, verkapte thuiszorg, vin dik zelf altijd. Uhhh die met een tasje van A naar B gaat, en uhhh ja das eigenlijk ook wel heel erg leuk. Dus je komt bij mensen thuis.
Int: En uhhhm, waaruit bestaat de begeleiding dan vooral die je bied?
Gint: Ja uhh met name dus veel op financiële ondersteuning, maar dan wel uhh, niet dat wij alle belastingszaken en dat soort dingen gaan doen, dat deden we vroeger wel. Maar uhhh in de nieuwe uhh zorgstelsel is dat er eigenlijk uit gehaald, dus uhhh met betrekking tot de vorige casus dus bijvoorbeeld uhhh zorgen we wel dat de belastingpapieren bij elkaar gezocht worden, want als je zo'n formuliertje geeft, weet niet of je het wel eens gezien hebt, dit wordt er verwacht, nou daar komen de meeste mensen al niet uit. En dan uhhh, zoals die meneer net, die gaat bijvoorbeeld wel zelf, die kan dan met die papieren zelf gaan. Maar er zijn ook mensen die uhhh komen daar dan ook niet uit, dan gaan we toch ook nog met ze mee. En uhh dan toch ook de structuur, het ritme, uhh de contacten met andere hulpverlenerorganisaties. Uhhh ik vind dit werk een voortrekkers rol uhhh om de Driestroom te promoten in de wijk, wijkagent, uhh rechtbanken, ziekenhuizen, ja je kunt het zo gek niet bedenken of die contacten zijn er allemaal. Dus dat uhhh ja visitekaartjes deel je eigenlijk heel gauw uit, uhhh dus dat is ook wel het leuke, de vrijheid in dit werk, wat je hebt. En de wat ik, het meest of het mooiste vind is eigenlijk de eerlijke tijd, dus die cliënt heeft een uurtje, maar die heeft dat uurtje met mij alleen. Dat ervaar ik, dat zullen andere teamleden niet zo hebben, omdat die al jaren in dit werk, maar dat ervaar ik als een luxe, omdat je dat in een woonvorm, dan heeft een cliënt dat uurtje vaak niet. En daar zit ook pijn, daar voel ik ook pijn, dat ik denk van ohhh, wat vind ik dit ook eigenlijk erg, de echte lijfelijke zorg, wat hebben wij hard moeten lopen en niet kunnen bieden meer wat je eigenlijk zou kunnen bieden. Daar zit wel mijn hart, daar uhhh ja daar, dat is wel mijn ding, ook hier in dit werk is de oudere garde die mij wel het meeste trekt, waar ik respect voor heb met hoe zij zich staande houden. Dus het is, je hebt heel veel fronten. Maar ook de uhh juiste snaar vinden, dat vind ik door mee te gaan met die cliënt, wat vind die belangrijk, wat doet die met het werk. Beelden, ik werk zelf altijd heel prettig in beelden. Als cliënt x dan zegt ik heb bij Breed dit en dat gedaan, dat ik weet, dat ik een beeld heb, oh ja ze staat op die afdeling en dat en dat, en dat is haar werkleider, ja dat heb ik nodig. Om puzzelstukjes aan elkaar te plakken, dat ik denk van wauw, dat is zij, en de koers om met haar mee te varen en haar het beste te kunnen ondersteunen. Dat is ook de strijd, omdat ik zie dat door de, door de hele bezuinigingmaatregelen uitgemolken gaat worden. We moeten meer de buurt, de omgeving moet daar voor gaan zorgen. En natuurlijk het goedkoper maken.
Int: Maar ook dat het lastig denk ik is, door de verharding van de maatschappij dat mensen, ook niet meer zo veel zich aantrekken van andere mensen, die niet zo makkelijk mee kunnen komen.
Gint: En je hebt het aan den lijve ondervonden, je ziet niks aan deze mensen. Dus dat maakt het ook lastig, want er wordt van alles verwacht, maar mensen kunnen dat vaak niet waar maken. En de hoofdmotto zit hem in duidelijkheid, afstemming, uhhhm want heel veel zaken, we leven in een snelle maatschappij, dus het is helemaal niet duidelijk. Mensen krijgen, moeten ergens op wachten of moeten nog een antwoord krijgen, en die onduidelijkheid geeft onrust, dat geeft vaak explosies. Terwijl als je dan weer terug gaat naar de wortel, dat je denkt, ja ik snap wel waarom iemand zo reageert, want die vraagt hier iets en die heeft daar nog steeds niet het antwoord. Want het is vaak alsmaar wachten, je moet zo'n hele cirkel van bureaucratische organisaties moet je door heen wil je dus uhh ja, that's life. En we hebben een aardige slag gehad in de ambulante sector, want deze 60 cliënten zijn allemaal al geherindiceerd. En uhh heel veel indicaties zijn daar mee naar beneden afgerond. En we gaan het nieuwe zorgstelsel in dat uhh de Driestroom wel indicaties mag gaan afgeven, nu zelf, maar we gaan dalijk een steeds zwaardere controle krijgen, of dat jij wel doet wat je zegt dat je gaat doen. Dus een andere weg. Dus we zullen op papier veel meer zaken goed op orde moeten hebben. Want wat doe ik nou bij iemand, hoe kan iemand toetsen wat ik doe. Ik kan het zelf als team-co niet eens toetsen wat al mijn collega's doen. Zijn ze wel op die plekken waar ze zeggen dat ze zijn. Geen idee, ik kan het niet controleren, want ik ken niet alle 60 cliënten.
En je zult je aan die indicatie tijd moeten houden. Als iemand een klasse 1 heeft dan heeft hij een max. tot 1,9 uur. Maar ik mag die 1,9 uur niet meer leveren, want daar zit de beltijd bij in, de vergadertijd, moet er allemaal af dus je hebt eigenlijk maar een uurtje in de wee. Daar moet je het mee doen. Soms moet je hem ook gaan declareren, anders lever je te veel en als je te veel levert dan word je gestraft door het zorgkantoor.

Int: Maar dat is dan ook lastig, met waar we het nu over hebben, als iemand zwanger wordt, want moet je dan in een uur leveren wat je normaal levert?
Gint: Nou als je dan bij cliënt x kijkt, die heeft nu nog een klasse uhhh 3, als ik het goed heb, dus dat is zeg maar 7 uur in de week, maar dan moet je naar beneden afronden. Uhhhm ik heb bij de andere cliënt waarbij ik dan nog steeds wens dat een collega dat voor elkaar krijgt, die had een klasse 1 en dan moest ambulant kinderen en ik hem samen delen. Nou dan moet je een hele goede onderbouwing gaan geven waarom het je niet meer lukt om het in dat uurtje met zijn tweeën te gaan doen. uhhmm nou die indicatie is dus nu, met behulp van het AMK, afgegeven voor 5 jaar, en hebben we samen een klasse 3, dus we hebben samen zo'n 3,5 uur in de week. Achter de coulissen werken wij heel veel samen, met Bas van Diggelen, de orthopedagoog, die wij ook erg nodig hebben als helikopterview boven de casus uit. Want zij zit er vanuit de visie vanuit het kind, de opvoedingsondersteuning, ik vanuit de dingen die met het werk enzo allemaal met deze cliënt gebeuren, maar je moet het natuurlijk ook één geheel van zien te breien. Dat kost tijd, en die tijd is het mij wel waard, want daar zit ook mijn inziens de clou, en Bas van Diggelen, die wel steeds de verslagen ziet met van hoe het gaat en om de zoveel tijd aanschuift, van hè, help ons even weer inzichtelijk te maken om die helikopterview te geven. Want je zit erin, je wordt mee geslurpt en dan kom je soms bijna in de strijd uhh met elkaar als collega's, omdat je visie anders is.
Int: Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen binnen de Driestroom op dit moment?
Gint: Uhhhh. Als Driestroom zijn we aan het zoeken. Uhhhmm zeker in de casus bij cliënt x, heb ik me ook wel heel erg afgevraagd uhhh of je nu al niet een insteek moet gaan maken met de ambulant kinderen. Uhhhh nou komen er heel veel hulpverleners, want er is ook een verloskundige, een psychiater of een psychiatrisch verpleegkundige. En de verlengde kraamzorg, komt omdat mijn collega dat ook aangegeven heeft bij de psychiatrische verpleegkundige, en die is dat nu dus ook gaan regelen, uhhmm, de cliënten wilden dat in eerste instantie niet. Via MEE kun je bijvoorbeeld een soort training krijgen met een uhhh soort pop, die om de zoveel tijd huilt en ik weet niet of jullie dat kennen. Heeft laatst ook een artikel hier in de krant gestaan, nou dat vonden ze te kinderachtig en uhhh cliënt x zou het cliënt y ook wel leren. Uhhhm er zijn wel heel veel dingen die je afweegt. Aan de ene kant dacht ik hè, ik vind het wel jammer, want dan hadden ze al een aanspreek punt gehad, uhhmmm das best lastig, want dan ga je ook weer afstemmen met wat die cliënt nou eigenlijk wil. Vanuit die verlengde kraamzorg vind ik wel dat we uhhh heel kritisch moeten gaan kijken, omdat uit elkaar te trekken. Dat misschien de begeleiding van cliënt x en y, dat daar een poppetje af gaat, even om het oneerbiedig te zeggen, en daar iemand van ambulant kinderen bij komt, om de koers met het kindje beter te gaan volgen. Het uit elkaar trekken, anders kom je verweven in de complexiteit van, van het hele gezin. En dat is vaak uhhh lastig, vind ik uhhh.
Int: zeker als er zoveel uhhh verschillende rollen zijn, die allemaal een professionele mening hebben..
Gint: Ik vind ook zelf dat we als Driestroom uhhh dat pakket uhhh nog verder vorm moeten kunnen geven, wat bieden wij nou eigenlijk precies, en wat doen we wel en wat doen we niet. Wat ik geleerd heb uhhh, ook bij cliënt x en y, toen die uhhh in de verkeringstijd, zal ik maar zeggen, met die kinderen ophalen vanuit Arnhem en Nijmegen, uhhhm is ons dat later ook wel verweten, van ach dat bieden wij gewoon als Driestroom, nee dat bieden wij dus eigenlijk als BZW'ers dus niet. Het was iedere zaterdag en wij werken de weekenden niet, want cliënten moeten de hulpvraag kunnen uitstellen. En dan hebben wij een deal gemaakt, en die is door andere hulpverleningsorganisaties regelmatig terug op ons bordje gekomen, van hè, ja maar dat hebben jullie toen toch ook, dus kunnen jullie dat nu ook wel weer. Nou dat is, daar zitten we midden in, daar zitten we in de ontwikkelingen uhhhh waar onze clustermanager, uhhmm ambulant kinderen en BZW dus nu met elkaar gesprekken over aan het voeren zijn, ook omdat we in de toekomst gaan aftakken, van de Driestroom, dus een dochteronderneming moeten gaan worden, omdat alles overgaat naar de WMO.
Int: Dus uhh de BZW alles wat nu BZW is dat moet dan een dochteronderneming worden van het zeg maar uhhh ouderwetse wonen met verblijf uhh of hoe noem je dat, zorg met verblijf.
Gint: Omdat die kosten uhhh dus de uhhh financiële kant die zal anders bekostigd gaan worden, vanuit die WMO. Dus onze directeur en onze clustermanager, en van de Arnhemmer kant heb je dan uhh nog een manager en die zijn wel al volop in gesprek met de gemeentes, want je moet natuurlijk best wel wat profileren om daar dalijk aan de tafel te gaan zitten. Want niet al die hulpverleningsorganisaties zullen dalijk daar aan een tafel kunnen gaan zitten. Dan krijg je een beetje hetzelfde systeem als de thuiszorg, die zijn ook uitgemolken, en er zijn eigenlijk hier in de gemeente Nijmegen, doen ze de zaken met zo'n 6 thuiszorgorganisaties. En jij moet aan die tafel gaan zitten en daar is veel onrust over in BZW land. Want zitten wij wel genoeg aan de tafel want wij hebben best wel veel concurrentie, uhhh Dichterbij, Pluryn, Werkenrode, zit hier allemaal in de omgeving. Die eigenlijk allemaal een beetje dezelfde tak van sport

hebben. En Dichterbij uhhh die hebben weer een aftakking gemaakt en die profileren zich heel erg, dus ook bij de HAN en dat soort dingen lopen zij best wel voorop. Dus dat uhhh ja dat uhh kunnen we best wel beter neer zetten.
Int: Is het ook zo dat uhhh zwangere vrouwen met een lichte verstandelijke beperking dat die over het algemeen uhhh niet in een woonvoorziening maar echt alleen BZW uhhh zorg,
Gint: Uhhhhh ik weet dat de Driestroom wel een tijdje bezig is geweest met een soort huis te maken, waar vrouwen die zwanger zijn naar toe zouden kunnen. Uhhhm ik weet niet in hoeverre dat in ontwikkeling nog zit of waar het precies zit, ik kan niet alles meer helemaal volgen. Ik heb wel in de ondernemingsraad gezeten, maar ik verlies daar de grip ook een beetje in. Maar toen wilden ze dat heel graag, maar ik weet niet in hoeverre dat is, dat zou je eigenlijk ook aan de clustermanager moeten vragen.
Int: Ja want dat is ook nog een vraag, daar zit ik nu ook aan te denken, wat mis je zeg maar, wat zou de Driestroom nog kunnen bieden om goede begeleiding, want iemand anders noemde daar dan inderdaad dat huis. Vandaar dat ik even op die vraag kom.
Gint: Uhhh nou ik vind dat een lastige. Ik uhhh je probeert het af te stemmen op de vraag van de cliënt, wat heeft de cliënt eigenlijk nodig, uhhhm. Ja behoefte is hoor je van de cliënt eigenlijk zelf is toch duidelijkheid, een duidelijk pakket van wat bieden jullie dan. Dan denk ik ja, ik heb het idee dat we uhhh steeds complexere gezinnen gaan krijgen, waar ook al kinderen van meerdere partners enzo in zitten. Uhhh dus dat je een soort pakket hebt met uhhh wat je dus eigenlijk biedt, maar dan dus samen met ambulant kinderen. En daar voor is ambulant kinderen met BZW ook samen gevoegd in de sector, dat je wat meer contact hebt. Want wij kennen elkaar eigenlijk helemaal niet, ook dat je weet, van we vragen ambulant kinderen er bij, want dan kunnen we hem uit elkaar trekken. Toen ik in wonen zat had ik nog nooit, ik wist helemaal niet wat ambulant kinderen deed. Ik kende het gewoon helemaal niet. En nu kom je er mee in aanraking en dan denk je wauw, daar zit wel de kracht, om dan bijvoorbeeld dat het AMK zegt oh jullie hebben ook dat uhh ambulant kinderen, dat is eigenlijk een pakket. Je zit daar, ik ben er voor de cliënt voor werk en al die dingen, de dagelijkse dingen, en mijn collega van ambulant kinderen komt dus specifiek voor de opvoedingsondersteuning voor moeder en kind. Je trekt hem uit elkaar, je bied dus samen 1 pakket. En wat bieden wij dan eigenlijk, en ja dat is eigenlijk ook een beetje de afstemming uhhh. Ik merk dat daar wel vraag naar is, dus daar is markt voor. En dat we dat ook zo kunnen aanbieden, dat de stappen helder zijn met hoe we ze moeten maken. En nu is dat nog heel erg afstemmen. Het is geen klinkklare, uhh van zo gaan we het doen.
Int: en ik zit me ook af te vragen of dan uhhmm uhh want daar hadden we het net ook al over, over die opvoedingsondersteuning, wanneer die dan in moet springen. Denk je dat het wat toevoegt als die eerder er bij komt?
Gint: uhhhm ja ik denk het wel, omdat je uhhh, omdat iemand dan al bekend is. Dus je hebt het stuk zwanger zijn meegemaakt en vaak steekt iemand in als het kindje er al is. En dan heb je dat voortraject uhh, dat gezicht is dan al bekend, en die neemt het over als de speciale kraamzorg vertrokken is, dan zit er een duidelijke overdracht en dan gaat iemand verder. Uhh dat zou ik wel de mensen toewensen.
Int: En uhhh ook al om van te voren een stuk uhhh over dus dat je het dus kan scheiden,dat iemand voor de ouders komt, de aanstaande ouders, dat die dan niet over van joh straks komt er een kind en hoe ga je dat doen. dat die zich dus.
Gint: Ja, dat je het dus lostrekt, wat MEE dus doet, met zo'n pop, dan denk ik ja dat kunnen wij ook. Dat kan ambulant kinderen kan dat in een voortraject, zou die dat ook al kunnen doen. Dat zou voor de Driestroom, dan heb je een compleet pakket, dat als er een nieuwe cliënt komt, die is zwanger ja dat komt best veel voor, dat je al een compleet pakket kunt aanbieden van hè, en BZW en, je zet dat dus in. Nu is dat nog zoeken, zoekende van hoe doen we dat precies. En je doet dat heel erg op eigen intuïtie, want het zijn voor mij ook de eerste casussen dat ik denk uhhh hoe werkt dat dan.
Int: Ja. Dat zou misschien dan ook nog een stuk uhhmm signalering ofzo op kunnen.
Gint: Ja we hebben wel een signaleringslijst. Van we hebben dus beleid, ik weet niet of jullie dat ook al, uitgangspunten voor beleid bij de begeleiding van ouders en kinderen door de Driestroom, das een beleid.
Int: is dat de ouder kind notitie?
Gint: ja. En een signaleringslijst voor kindermishandeling en verwaarlozing. Vanuit het AMK die hebben ook een soort format, met van wat zij wensen dat je daar dan in zet. Ook daarin, toen ik hier nieuw kwam, was ik zoekende van hoe, bij een melding bij het AMK, hoe moet dat. Mijn clustermanager zei ja de feitelijkheden moet je op een rijtje zetten, en dan meld je dat. Ik dacht ja binnen de Driestroom zullen we dat toch wel anders doen, allemaal via dezelfde standaard methode of zoiets dergelijks. Nee dat was er dus

niet. Nou toen kwam het AMK met een eigen format, wat hun dus graag uhh willen weten. Dat uhh is dus wel bekend in alle teams.
Int: Oké, en helpt dat ook?
Gint: Uhh, nou ik vind het, want dat kun je dus ook wel met de cliënt doen, daarin hebben we bijvoorbeeld hier in dit team al meningsverschillen over. Dus dat er bijvoorbeeld mensen zeggen ja, daar ga ik mijn vingers niet aan snijden, dat doet de clustermanager maar. Ik heb nu een aantal keren meegemaakt met de clustermanager dat je dat dus samen doet. Maar daar ook een basis van vertrouwen geeft, uhhmm, en dat vind ik lastig. Als hulpverlener vind ik dat heel lastig. Want je zit op dubbel, je hebt een dubbele pet. Je gevoel, want je hebt er gewoon gevoelens bij.
Int: Wat maakt het zo dubbel dan?
Gint: Uhhhm, dat je dus eigenlijk gaat graven in een uhh verleden, om het goed op papier te zetten. uhhh ook een beetje al stok achter de deur, je gaat er daarna dus weer mee uit, uhhmmm en een ander beslist hoe het verder gaat lopen, bij zo'n kindje. En dan zie ik ook, op hoe moeilijk front je komt. Zeker dus als 1, de vrouw dus cliënt van de Driestroom is, en de man dus niet hoe moeilijk front je komt en mensen daar heel boos over kunnen worden. Je bijna er uit zetten, maar ze kunnen je er niet uit zetten, want dan komt het AMK weer om de hoek kijken. En wie beslist nou dat je het goed doet? Want als je zelf allemaal, voor de eerste keer moeder bent vind je het ook allemaal, dan denk je wat komt er nou allemaal op mijn dak en hoe moet ik het allemaal doen. En soms ben je gewoon met te veel hulpverleners. En daar moet je ook in waken. En dat maakt met name bij cliënt x en y dan denk ik ja daar moet dalijk, wij zijn zelf al met zijn vieren, want we komen twee keer in de week bij x en twee keer in de week bij y, dus die zijn uit elkaar getrokken. Dan komt er dalijk nog eens weer een kraamzorgvrouw bij, en een verloskundige die dan nog eens een keer. En dan misschien ook nog eens iemand voor het psychische stuk, de ambulant kinderen. En daar moeten er ergens ook weer poppetjes vanaf, want dat, dan raakt iemand het totale overzicht kwijt. En je wil niet weten wat wij voor gezinnen hier krijgen, dus er zitten soms wel 20 hulpverleners in. En niemand weet wat de ander precies eigenlijk doet. En dan denk ik dat kunnen we veel beter uhhh organiseren.
Int: Dan eigenlijk ook wel een soort uhhmm als je, want we hebben nog iets over macro niveau, dat op macro niveau daar iets in veranderd zou kunnen worden. Dat die coördinatie… uhhh.
Gint: Ja ik vind het ook eng als je alleen er op staat, wat met name dan, bij de eerste casus werd heel erg 1 naam steeds genoemd, das ook eng, want diegene word er in gezogen. Ik ben daar vanaf begin af aan een tegenstander van geweest, dat er altijd, al is het een zeg maar een slapende co, zal ik maar zeggen, maar dat er, stel je voor dat ik heel langdurig ziek wordt, dan is er niemand die het dan kan overnemen, want je weet niet wat er allemaal is gebeurt. Dat de slapende co het zou kunnen overnemen dan of dat het goed in elkaar zit, zodat het niet stil ligt, want dan moet diegene weer het hele verhaal gaan zitten vertellen, wat niet handig is. Maar je moet wel uitkijken, heel kritisch gaan kijken van uhh hoe zit het precies in elkaar, want anders ben je allen nog maar met de hulpverleners allemaal bezig, en om het op de juiste wijze te organiseren. En uhhh dat hoor ik hier vaak zeggen, en met van jeugd en gezin of iets en uhhh voogd, of uhhh weet ik veel, verschillende organisaties. Dat maakt het heel omslachtig, want ieder bestempeld die cliënt op zijn eigen level. Die vind dit, die vind dat, die vind zo. En vaak moet je weer ordenen om de hele boel, van ja welke kant gaan we nou uit. En zeker omdat er complexe situaties, want er zijn vaak ook nog eens kinderen van meerdere vaders. Dus het is geen eenvoudige casus.
Int: Ja das vrij ingewikkeld inderdaad. Even een heel ander ding hoor, waar we het helemaal nog niet over gehad hebben, eigenlijk. Welke beschermende en risicofactoren je tegenkomt uhh in de zwangerschap bij cliënten.
Gint: Uhhh hoe bedoel je dat precies?
Int: Uhhh nou wat zeg maar helpend is in de zwangerschap en uhhh.
Gint: Nou je hebt eigenlijk heel erg een advieserende rol. Uhhh ja en toch ook uhhh zorgen dat ze naar de uhhmm of naar de gynaecoloog of naar de, dat ze die afspraken blijven voortzetten. Die adviezen ook opvolgen, dus die contacten zijn wel heel belangrijk. En soms wil de cliënt dat niet, maar meestal worden die lijntjes toch eigenlijk door de cliënt zelf al gelegd, dat geven ze zelf ook wel aan dat ze dat prettig vinden. Het moet wel open, want dat hoor je ook, het moet niet achter de rug, want dan krijg je een probleem. En daar zit dan ook meteen boosheid van goh… dus dat word ook nog wel vervolgd. Dus dat vind ik uhhh, ja je kunt er niet altijd wat aan doen. Dus ook roken enzo, dan kan je adviseren, van goh das niet handig en dan misschien maar eens wat minder roken of stoppen, ja dat zijn nog best wel lastige dingen. Ja soms doen ze dat toch gewoon wel.
Int: Maar das ook eigen verantwoordelijkheid dan..
Gint: Ja eigen verantwoordelijkheid.

Int: maar dat lijkt me dus ook wel lastig, omdat je toch wel weet hoe schadelijk roken is voor een ongeboren kind, bij mij roept dat dan al op van ja uhhhh dat doe je toch niet. Hoe ga je daar mee om, met die uhh?
Gint: ja je kunt alleen maar adviseren en dan moet je het ook voor jezelf, ja dan moet je het uhh gewoon loslaten. Dat gaat gewoon niet anders. En ook wel uhhh ja je bent ook vaak wel een beetje aan het sussen, bij die cliënt die nog op het lijstje staat, die een kinderwagen hadden die een beetje net als zo'n maxicosi, een beetje uhhh kromstond, geen rechte, platte wagen was uhh, daar viel, uhh daar vielen ze heel erg over op het consultatiebureau, dat het niet goed was en uhhh weet ik veel allemaal wat. En uiteindelijk is er een andere wagen gekomen, uhhh maar dat je kunt dan alleen maar adviseren van goh ze zeggen dat het niet zo goed is en misschien is het toch goed. maar ja of je het dan, of men het oppakt of niet dat zijn dan lastige dingen. Ook bij die mensen was het een uhh kindje waar het hoofdje van ging vergroeien, dus scheef groeien en de kinderfysiotherapeut alsmaar zei dat er een helmpje moest komen. Maar niet overtuigend kon vertellen waarom dat helmpje dan wel of niet nodig was. Nou dat is niet handig voor cliënten, want die snappen er dan helemaal niks meer van. En toen bleek ook met doorvragen dat die uhhh cliënt een ander beeld van dat helmpje had als die mevrouw uhh die fysiotherapeute. Dan kom je op een uhh dan heb je al een beeld van uhh hè een helmpje is een helmpje maar nergens was er een plaatje van dat helmpje laten zien. Toen dacht ik hè visualiseren is dus heel belangrijk, en toetsen of dat iemand eigenlijk wel snapt wat er bedoeld wordt. En die mevrouw was niet overtuigend en kon ook niet zeggen waardoor het helmpje nou eigenlijk een goed effect zou hebben, waardoor er niet voor dat helmpje is gekozen. En ik het ook wel snapte, want het kwam niet overtuigend over. Dus daar moet je dan loslaten, dan denk ik ja het is niet mijn mening of er nou wel of geen helmpje, ik moet de cliënt mee helpen in het zoeken of ze het nou wel of niet moeten doen. dat maakt het lastig.
Int: Dus het is dan wel ook echt belangrijk om je eigen mening over dingen los te laten.
Gint: Ja, terug, eruit, want het is niet mijn mening. Ze moeten er samen, en dan ben je heel erg aan het bemiddelen, dat jouw cliënt, de vrouw in dit verhaal dan, ook niet goed aan haar partner kan overbrengen waarom hij het wel of niet zou moeten doen, dus dan is die partner niet jouw cliënt maar je zult hem wel mee moeten nemen in een mening te gaan vormen of je wel of niet voor dat helmpje kiest. Dus soms denk ik ook goh het zit op verschillende levels, het duurt vaak lang voor je die mening hebt, en daar zit ook juist weer de clou, dat mensen dat ook niet zo goed kunnen.
Int: En met mensen bedoel je de buitenstaanders?
Gint: Ja nou ook de cliënten zelf, dat ze een mening vormen van uhhh doe ik het nou wel of doe ik het nou niet, en de argumenten kunnen vinden waarom wel of waarom niet.
Int: en uhhh als je, beschermende factoren, en dan uhh bedoelen we eigenlijk ook een netwerk, en uhh familie, en uhhh woonruimte en financiën. Zou je daar nog kort wat over kunnen vertellen.
Gint: Ja, uhhh das ook best een lastige, ja de cliënt uhhh waar ik het dan, die ik dan ook een beetje voor ogen heb, die wonen in een heel klein huisje met 1 slaapkamertje, en daar leven ze dus met zijn drieën, slapen ze daar op. Eigenlijk samen in een 1 persoonsbed en dan uhhh kun je zo het bedje aanraken end aar ligt dan het kindje, en dat is dus niet handig. Daar hebben we geprobeerd om uhhh dus versneld een andere woning te krijgen, dus das een hele uhh procedure, dan moet je dat gaan regelen, het kost de cliënten ook geld. Maar uiteindelijk is de conclusie geworden uhhh, en er is een commissie komen kijken, dat het niet uhh noodzakelijk was om een binnen 4 maanden een ander huisje te kunnen krijgen. Dus zij wonen daar nog steeds, dat is niet comfortabel en uhh dalijk zeker als dat kindje groter is maak ik me wel zorgen hoe dat moet, er is geen balkonnetje er is eigenlijk helemaal niks. En dan wordt er ook weer gewezen naar de eigen verantwoordelijkheid van ja, ja jullie zijn zwanger geworden jullie wilden dat graag dus dan zijn de consequenties ook voor jezelf. Dat snap ik ook, want het overzicht hebben ze eigenlijk niet gehad, hij heeft veel te snel ja gezegd op deze flat, was ook totaal niet handig, want hij had een hoop woonjaren, nu begin je overnieuw dus je krijgt niet zo snel in Nijmegen en omgeving een woning. Dat is lastig. En daar heb je dan alles aan gedaan maar ik kan er verder ook niks mee, en het is aan hun om op andere woningen te reageren. Dus het is ook dat is ja meehelpen om wel uhhh dat voor elkaar te krijgen maar ook ophouden als je de hele procedure gevolgd hebt en weer neerleggen wat gaan jullie nu doen, bij de cliënt. Gaan jullie bezwaar maken tegen het besluit, en kost het je weer opnieuw 50euro of stop je ermee. En uiteindelijk hebben we gekozen na tig keer praten, nou laten we dan maar mee ophouden. En zien we het wel. Maar die familie is ook heel erg belangrijk. Daar zit ook een kracht in dat toch, bij die mevrouw van vanmorgen is het de schoonfamilie die heel belangrijk, die brengen hun eigenlijk over naar toe, die gaan mee als het kindje naar het ziekenhuis moet gaan mee naar een ouderavond voor de vertaling zeg maar. Dus ja die heb je gewoon ook nodig als je even in de penarie zit, van wat moet ik nu, of wat ga ik doen als ik een ziekenhuisopname

heb. En hoe regelen we het dan. En dat is bij cliënt x en y eigenlijk idem dito zo van goh, kan die moeder van cliënt y dat dalijk waarmaken, want die hebben een koeriersbedrijf en zijn regelmatig in het buitenland, maar goed hoe gaan ze dat dan organiseren.
Int: Een goed contact met uhh schoonfamilie of uhhh familie, in ieder geval een netwerk,
Gint: Ja een netwerk is heel belangrijk, als je dat niet hebt dan komt het op hun samen neer, en je hoort wel, ze zitten alle twee heel gauw aan hun taks. Wat nou als je alle twee dan een keer niet lekker in je vel zit? Ja zo'n baby draait wel door, die gaat niet zitten wachten tot uhhh, nee die doet gewoon wel zijn ding. Ja.

Interview medewerker 6 geschrapt

Int: Wat is je functie binnen de Driestroom?
Gint: Ik ben teamcoördinator van begeleid zelfstandig wonen. En we bedienen ongeveer 60 cliënten, met een vrij kleine indicatie, dus ondersteunende begeleiding, 1 uurtje, 2 uurtjes in de week. Verkapte thuiszorg, vind ik zelf altijd, die met een tasje van A naar B gaat.
Int: En waaruit bestaat de begeleiding dan vooral die je bied?
Gint: Met name veel op financiële ondersteuning, maar dan niet dat wij alle belastingszaken en dat soort dingen gaan doen, dat deden we vroeger wel. Dus met betrekking tot de vorige casus dus zorgen we wel dat de belastingpapieren bij elkaar gezocht worden, want als je zo'n formuliertje geeft, dit wordt er verwacht, nou daar komen de meeste mensen al niet uit. Maar er zijn ook mensen die komen daar dan ook niet uit, dan gaan we toch ook nog met ze mee. En dan toch ook de structuur, het ritme, de contacten met andere hulpverlenerorganisaties. En de wat ik het mooiste vind is eigenlijk de eerlijke tijd, dus die cliënt heeft een uurtje, maar die heeft dat uurtje met mij alleen. Dus je hebt heel veel fronten. Maar ook de juiste snaar vinden, dat vind ik door mee te gaan met die cliënt, wat vind die belangrijk, wat doet die met het werk. Om puzzelstukjes aan elkaar te plakken, dat ik denk van wauw, dat is zij, en de koers om met haar mee te varen en haar het beste te kunnen ondersteunen. Je ziet niks aan deze mensen. Dus dat maakt het ook lastig, want er wordt van alles verwacht, maar mensen kunnen dat vaak niet waar maken. En de hoofdmotto zit hem in duidelijkheid, afstemming, we leven in een snelle maatschappij, dus het is helemaal niet duidelijk. Mensen moeten ergens op wachten of moeten nog een antwoord krijgen, en die onduidelijkheid geeft onrust, dat geeft vaak explosies. Terwijl als je dan weer terug gaat naar de wortel, dat je denkt, ja ik snap wel waarom iemand zo reageert, want die vraagt hier iets en die heeft daar nog steeds niet het antwoord. Als iemand een klasse 1 heeft dan heeft hij een max. tot 1,9 uur. Maar ik mag die 1,9 uur niet meer leveren, want daar zit de beltijd bij in, de vergadertijd, moet er allemaal af dus je hebt eigenlijk maar een uurtje in de wee. Daar moet je het mee doen.
Int: Maar dat is dan ook lastig, met waar we het nu over hebben, als iemand zwanger wordt, want moet je dan in een uur leveren wat je normaal levert?
Gint: Nou als je dan bij cliënt x kijkt, die heeft nu nog een klasse 3, als ik het goed heb, dus dat is zeg maar 7 uur in de week. Ik heb bij de andere cliënt, die had een klasse 1 en dan moest ambulant kinderen en ik hem samen delen. Nou dan moet je een hele goede onderbouwing gaan geven waarom het je niet meer lukt om het in dat uurtje met zijn tweeën te gaan doen. Nou die indicatie is dus nu, met behulp van het AMK, afgegeven voor 5 jaar, en hebben we samen een klasse 3, dus we hebben samen zo'n 3,5 uur in de week. Achter de coulissen werken wij heel veel samen met de orthopedagoog, die wij ook erg nodig hebben als helikopterview boven de casus uit. Want zij zit er vanuit de visie vanuit het kind, de opvoedingsondersteuning, ik vanuit de dingen die met het werk allemaal met deze cliënt gebeuren, maar je moet het natuurlijk ook één geheel van zien te breien. Dat kost tijd, en die tijd is het mij wel waard, want daar zit ook mijn inziens de clou. En de orthopedagoog, die wel steeds de verslagen ziet met van hoe het gaat en om de zoveel tijd aanschuift, van hè, help ons even weer inzichtelijk te maken om die helikopterview te geven. Want je zit erin, je wordt mee geslurpt en dan kom je soms bijna in de strijd met elkaar als collega's, omdat je visie anders is.
Int: Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen binnen de Driestroom op dit moment?
Gint: Als Driestroom zijn we aan het zoeken. Zeker in de casus bij cliënt x, heb ik me ook wel heel erg afgevraagd of je nu al niet een insteek moet gaan maken met de ambulant kinderen. nou komen er heel veel hulpverleners, want er is ook een verloskundige, een psychiater of een psychiatrisch verpleegkundige. En de verlengde kraamzorg komt omdat mijn collega dat ook aangegeven heeft bij de psychiatrische verpleegkundige, en die is dat nu dus ook gaan regelen, de cliënten wilden dat in eerste instantie niet. Via MEE kun je bijvoorbeeld een soort training krijgen met een soort pop, die om de zoveel tijd huilt. Heeft laatst ook een artikel hier in de krant gestaan, nou dat vonden ze te kinderachtig en cliënt x zou het cliënt y ook wel leren. Er zijn wel heel veel dingen die je afweegt. Aan de ene kant dacht ik hè, ik vind het wel jammer, want dan hadden ze al een aanspreek punt gehad, das best lastig, want dan ga je ook weer afstemmen met wat die cliënt nou eigenlijk wil. Vanuit die verlengde kraamzorg vind ik wel dat we heel kritisch moeten gaan kijken, omdat uit elkaar te trekken. Dat misschien de begeleiding van cliënt x en y, dat daar een poppetje af gaat, even om het oneerbiedig te zeggen, en daar iemand van ambulant kinderen bij komt, om de koers met het kindje beter te gaan volgen. Het uit elkaar trekken, anders kom je verweven in de complexiteit van het hele gezin. En dat is vaak lastig, vind ik. Ik vind ook zelf dat we als Driestroom dat pakket nog verder vorm moeten kunnen geven, wat bieden wij nou eigenlijk precies, en wat doen we wel en wat doen we niet. Wat ik geleerd heb ook bij cliënt x en y, met die kinderen ophalen vanuit Arnhem en

Nijmegen, is ons dat later ook wel verweten, van ach dat bieden wij gewoon als Driestroom, nee dat bieden wij dus eigenlijk als BZW'ers dus niet. Het was iedere zaterdag en wij werken de weekenden niet, want cliënten moeten de hulpvraag kunnen uitstellen.
Int: Is het ook zo dat zwangere vrouwen met een lichte verstandelijke beperking dat die over het algemeen niet in een woonvoorziening maar echt alleen BZW zorg,
Gint: Ik weet dat de Driestroom wel een tijdje bezig is geweest met een soort huis te maken, waar vrouwen die zwanger zijn naar toe zouden kunnen. Ik weet niet in hoeverre dat in ontwikkeling nog zit of waar het precies zit, maar toen wilden ze dat heel graag, maar ik weet niet in hoeverre dat is.
Int: wat zou de Driestroom nog kunnen bieden om goede begeleiding, want iemand anders noemde daar dan inderdaad dat huis. Vandaar dat ik even op die vraag kom.
Gint: Je probeert het af te stemmen op de vraag van de cliënt, wat heeft de cliënt eigenlijk nodig. Ja behoefte is, hoor je van de cliënt eigenlijk zelf, is toch duidelijkheid, een duidelijk pakket van wat bieden jullie dan. Dan denk ik ja, ik heb het idee dat we steeds complexere gezinnen gaan krijgen, waar ook al kinderen van meerdere partners enzo in zitten. dus dat je een soort pakket hebt met wat je dus eigenlijk biedt, maar dan dus samen met ambulant kinderen. En daar voor is ambulant kinderen met BZW ook samengevoegd in de sector, dat je wat meer contact hebt. ook dat je weet, van we vragen ambulant kinderen er bij, want dan kunnen we hem uit elkaar trekken. Toen ik in wonen zat had ik nog nooit, ik wist helemaal niet wat ambulant kinderen deed. Ik kende het gewoon helemaal niet. En nu kom je er mee in aanraking en dan denk je wauw, daar zit wel de kracht, om dan bijvoorbeeld dat het AMK zegt oh jullie hebben ook ambulant kinderen, dat is eigenlijk een pakket. ik ben er voor de cliënt voor werk en al die dingen, de dagelijkse dingen, en mijn collega van ambulant kinderen komt dus specifiek voor de opvoedingsondersteuning voor moeder en kind. Je trekt hem uit elkaar, je bied dus samen 1 pakket. En wat bieden wij dan eigenlijk, en ja dat is eigenlijk ook een beetje de afstemming. Ik merk dat daar wel vraag naar is, dus daar is markt voor. En dat we dat ook zo kunnen aanbieden, dat de stappen helder zijn met hoe we ze moeten maken. En nu is dat nog heel erg afstemmen. Het is geen klinkklare, van zo gaan we het doen.
Int: en ik zit me ook af te vragen over die opvoedingsondersteuning, wanneer die dan in moet springen. Denk je dat het wat toevoegt als die eerder er bij komt?
Gint: ja ik denk het wel omdat iemand dan al bekend is. Dus je hebt het stuk zwanger zijn meegemaakt en vaak steekt iemand in als het kindje er al is. En dan heb je dat voortraject, dat gezicht is dan al bekend, en die neemt het over als de speciale kraamzorg vertrokken is, dan zit er een duidelijke overdracht en dan gaat iemand verder. dat zou ik wel de mensen toewensen.
Int: En ook al om van te voren een stuk, dat je het dus kan scheiden, dat iemand voor de ouders komt, de aanstaande ouders?
Gint: Ja, dat je het dus lostrekt, wat MEE dus doet, met zo'n pop, dan denk ik ja dat kunnen wij ook. Dat kan ambulant kinderen in een voortraject al kunnen doen. Dan heb je een compleet pakket, dat als er een nieuwe cliënt komt, die is zwanger ja dat komt best veel voor, dat je al een compleet pakket kunt aanbieden. Nu is dat nog zoeken, van hoe doen we dat precies. En je doet dat heel erg op eigen intuïtie, want het zijn voor mij ook de eerste casussen dat ik denk hoe werkt dat dan.
Int: Dat zou misschien dan ook nog een stuk signalering ofzo op kunnen?
Gint: Ja we hebben wel een signaleringslijst. We hebben dus beleid, uitgangspunten voor beleid bij de begeleiding van ouders en kinderen door de Driestroom. En een signaleringslijst voor kindermishandeling en verwaarlozing. Het AMK die hebben ook een soort format, met van wat zij wensen dat je daar dan in zet. Toen ik hier nieuw kwam, was ik zoekende bij een melding bij het AMK, hoe moet dat. Mijn clustermanager zei ja de feitelijkheden moet je op een rijtje zetten, en dan meld je dat. Ik dacht ja binnen de Driestroom zullen we dat toch wel anders doen, allemaal via dezelfde standaard methode of zoiets dergelijks. Nee dat was er dus niet. Nou toen kwam het AMK met een eigen format, wat hun dus graag willen weten. Dat is dus wel bekend in alle teams.
Dat kun je dus ook wel met de cliënt doen, daarin hebben we bijvoorbeeld hier in dit team al meningsverschillen over. Dus dat er bijvoorbeeld mensen zeggen ja, daar ga ik mijn vingers niet aan snijden, dat doet de clustermanager maar. Ik heb nu een aantal keren meegemaakt met de clustermanager dat je dat dus samen doet. Maar daar ook een basis van vertrouwen geeft, en dat vind ik lastig. Als hulpverlener vind ik dat heel lastig. je hebt een dubbele pet. Want je hebt er gewoon gevoelens bij.
Int: Wat maakt het zo dubbel?
Gint: Dat je dus eigenlijk gaat graven in een verleden, om het goed op papier te zetten. ook een beetje als stok achter de deur, je gaat er daarna dus weer mee uit, en een ander beslist hoe het verder gaat lopen, bij zo'n kindje. En dan zie ik ook, op hoe moeilijk front je komt. Zeker dus als 1, de vrouw dus cliënt van de

Driestroom is, en de man dus niet hoe moeilijk front je komt en mensen daar heel boos over kunnen worden. Je bijna er uit zetten, maar ze kunnen je er niet uit zetten, want dan komt het AMK weer om de hoek kijken. En wie beslist nou dat je het goed doet? Want als je zelf allemaal, voor de eerste keer moeder bent dan denk je wat komt er nou allemaal op mijn dak en hoe moet ik het allemaal doen. Soms ben je gewoon met te veel hulpverleners. En daar moet je ook in waken. En dat maakt met name bij cliënt x en y wij zijn zelf al met zijn vieren, want we komen twee keer in de week bij x en twee keer in de week bij y, dus die zijn uit elkaar getrokken. Dan komt er dalijk nog weer een kraamzorgvrouw bij, en een verloskundige. En dan misschien ook nog eens iemand voor het psychische stuk, de ambulant kinderen. En daar moeten er ergens ook weer poppetjes vanaf, want dan raakt iemand het totale overzicht kwijt. En je wil niet weten wat wij voor gezinnen hier krijgen, dus er zitten soms wel 20 hulpverleners in. En niemand weet wat de ander precies eigenlijk doet. En dan denk ik dat kunnen we veel beter organiseren.
Int: Dat op macro niveau daar iets in veranderd zou kunnen worden. Dat die coördinatie…
Gint: Ja ik vind het ook eng als je alleen er op staat, wat met name dan, bij de eerste casus werd heel erg 1 naam steeds genoemd, das ook eng, want diegene word er in gezogen. Ik ben daar vanaf begin af aan een tegenstander van geweest, dat er altijd, al is het een zeg maar een slapende co, zal ik maar zeggen. Stel je voor dat ik heel langdurig ziek wordt, dan is er niemand die het dan kan overnemen, want je weet niet wat er allemaal is gebeurt. Dat de slapende co het zou kunnen overnemen dan of dat het goed in elkaar zit, zodat het niet stil ligt, want dan moet diegene weer het hele verhaal gaan zitten vertellen, wat niet handig is. Maar je moet wel heel kritisch gaan kijken van hoe zit het precies in elkaar, want anders ben je allen nog maar met de hulpverleners allemaal bezig, en om het op de juiste wijze te organiseren. En dat hoor ik hier vaak zeggen, met van jeugd en voogd, verschillende organisaties. Dat maakt het heel omslachtig, want ieder bestempeld die cliënt op zijn eigen level. Die vind dit, die vind dat, die vind zo. En vaak moet je weer ordenen van ja welke kant gaan we nou uit. En zeker omdat er complexe situaties, want er zijn vaak ook nog eens kinderen van meerdere vaders. Dus het is geen eenvoudige casus.
Int: Welke beschermende en risicofactoren je tegenkomt in de zwangerschap bij cliënten?
Gint: Je hebt eigenlijk heel erg een advieserende rol. Toch ook zorgen dat ze naar de gynaecoloog, dat ze die afspraken blijven voortzetten. Die adviezen ook opvolgen, dus die contacten zijn wel heel belangrijk. En soms wil de cliënt dat niet, maar meestal worden die lijntjes toch eigenlijk door de cliënt zelf al gelegd, dat geven ze zelf ook wel aan dat ze dat prettig vinden. Ook roken enzo, dan kan je adviseren, van goh dat is niet handig en dan misschien maar eens wat minder roken of stoppen, ja dat zijn nog best wel lastige dingen, soms doen ze dat toch gewoon wel.
Int: Maar dat is ook eigen verantwoordelijkheid dan..
Gint: Ja eigen verantwoordelijkheid.
Int: maar dat lijkt me dus ook wel lastig, omdat je toch wel weet hoe schadelijk roken is voor een ongeboren kind. Hoe ga je daar mee om?
Gint: Je kunt alleen maar adviseren en dan moet je het gewoon loslaten. Dat gaat gewoon niet anders. Of men het oppakt of niet dat zijn dan lastige dingen. Ook bij die mensen was het een kindje waar het hoofdje van ging vergroeien en de kinderfysiotherapeut alsmaar zei dat er een helmpje moest komen. Maar niet overtuigend kon vertellen waarom dat helmpje dan wel of niet nodig was. Dat is niet handig voor cliënten, want die snappen er dan helemaal niks meer van. En toen bleek ook met doorvragen dat die cliënt een ander beeld van dat helmpje had als die fysiotherapeute. Dan kom je op een dan heb je al een beeld van hè een helmpje is een helmpje maar nergens was er een plaatje van dat helmpje laten zien. Toen dacht ik hè visualiseren is dus heel belangrijk, en toetsen of dat iemand eigenlijk wel snapt wat er bedoeld wordt.
Int: Dus het is dan wel ook echt belangrijk om je eigen mening over dingen los te laten.
Gint: Ja, want het is niet mijn mening. Dan ben je heel erg aan het bemiddelen, dat jouw cliënt, de vrouw in dit verhaal dan, ook niet goed aan haar partner kan overbrengen waarom hij het wel of niet zou moeten doen, dan is die partner niet jouw cliënt maar je zult hem wel mee moeten nemen in een mening te gaan vormen of je wel of niet voor dat helmpje kiest. Dus soms denk ik ook het zit op verschillende levels, het duurt vaak lang voor je die mening hebt, en daar zit ook juist weer de clou, dat mensen dat ook niet zo goed kunnen.
Int: Met mensen bedoel je de buitenstaanders?
Gint: Ja, ook de cliënten zelf, dat ze een mening vormen van doe ik het nou wel of doe ik het nou niet en de argumenten kunnen vinden waarom wel of waarom niet.
Int: Beschermende factoren, en dan bedoelen we eigenlijk ook een netwerk, en familie, en woonruimte en financiën. Zou je daar nog kort wat over kunnen vertellen?

Gint: De cliënt die ik dan ook een beetje voor ogen heb, die wonen in een heel klein huisje met 1 slaapkamertje, en daar leven ze dus met zijn drieën. Daar hebben we geprobeerd om dus versneld een andere woning te krijgen, dat is een hele procedure, dan moet je dat gaan regelen, het kost de cliënten ook geld. Maar uiteindelijk is de conclusie geworden dat het niet noodzakelijk was om een binnen 4 maanden een ander huisje te kunnen krijgen. Dus zij wonen daar nog steeds, dat is niet comfortabel en zeker als dat kindje groter is maak ik me wel zorgen hoe dat moet, er is geen balkonnetje er is eigenlijk helemaal niks. En dan wordt er ook weer gewezen naar de eigen verantwoordelijkheid van jullie zijn zwanger geworden jullie wilden dat graag dus dan zijn de consequenties ook voor jezelf. Dat snap ik ook, want het overzicht hebben ze eigenlijk niet gehad, hij heeft veel te snel ja gezegd op deze flat. Dat is lastig. En daar heb je dan alles aan gedaan maar ik kan er verder ook niks mee, en het is aan hun om op andere woningen te reageren. Dus het is ook dat meehelpen om wel dat voor elkaar te krijgen maar ook ophouden als je de hele procedure gevolgd hebt en weer neerleggen wat gaan jullie nu doen, bij de cliënt.
Die familie is ook heel erg belangrijk. Daar zit ook een kracht in, bij die mevrouw van vanmorgen is de schoonfamilie heel belangrijk, die brengen hun eigenlijk overal naar toe, die gaan mee als het kindje naar het ziekenhuis, gaan mee naar een ouderavond voor de vertaling zeg maar. Die heb je gewoon ook nodig als je even in de penarie zit, van wat moet ik nu, of wat ga ik doen als ik een ziekenhuisopname heb. En hoe regelen we het dan.
Int: Een goed contact met schoonfamilie of familie, in ieder geval een netwerk,
Gint: Ja een netwerk is heel belangrijk, als je dat niet hebt dan komt het op hun samen neer, en je hoort wel, ze zitten alle twee heel gauw aan hun taks. Wat nou als je alle twee dan een keer niet lekker in je vel zit? Ja zo'n baby draait wel door, die gaat niet zitten wachten tot, nee die doet gewoon wel zijn ding.

Interview medewerker 6 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Wat is je functie binnen de Driestroom?	M.6.1	Ik ben teamcoördinator van begeleid zelfstandig wonen. En we bedienen ongeveer 60 cliënten, met een vrij kleine indicatie, dus ondersteunende begeleiding, 1 uurtje, 2 uurtjes in de week. Verkapte thuiszorg, vind ik zelf altijd, die met een tasje van A naar B gaat.
En waaruit bestaat de begeleiding dan vooral die je bied?	M.6.2	Met name veel op financiële ondersteuning, maar dan niet dat wij alle belastingszaken en dat soort dingen gaan doen, dat deden we vroeger wel. Dus met betrekking tot de vorige casus dus zorgen we wel dat de belastingpapieren bij elkaar gezocht worden, want als je zo'n formuliertje geeft, dit wordt er verwacht, nou daar komen de meeste mensen al niet uit. Maar er zijn ook mensen die komen daar dan ook niet uit, dan gaan we toch ook nog met ze mee.
	M.6.3	En dan toch ook de structuur, het ritme, de contacten met andere hulpverlenerorganisaties.
	M.6.4	En de wat ik het mooiste vind is eigenlijk de eerlijke tijd, dus die cliënt heeft een uurtje, maar die heeft dat uurtje met mij alleen. Dus je hebt heel veel fronten.
	M.6.5	Maar ook de juiste snaar vinden, dat vind ik door mee te gaan met die cliënt, wat vind die belangrijk, wat doet die met het werk. Om puzzelstukjes aan elkaar te plakken, dat ik denk van wauw, dat is zij, en de koers om met haar mee te varen en haar het beste te kunnen ondersteunen.
	M.6.6	Je ziet niks aan deze mensen. Dus dat maakt het ook lastig, want er wordt van alles verwacht, maar mensen kunnen dat vaak niet waar maken.
	M.6.7	En de hoofdmotto zit hem in duidelijkheid, afstemming, we leven in een snelle maatschappij, dus het is helemaal niet duidelijk. Mensen moeten ergens op wachten of moeten nog een antwoord krijgen, en die onduidelijkheid geeft onrust, dat geeft vaak explosies. Terwijl als je dan weer terug gaat naar de wortel, dat je denkt, ja ik snap wel waarom iemand zo reageert, want die vraagt hier iets en die heeft daar nog steeds niet het antwoord.
	M.6.8	Als iemand een klasse 1 heeft dan heeft hij een max. tot 1,9 uur. Maar ik mag die 1,9 uur niet meer leveren, want daar zit de beltijd bij in, de vergadertijd, moet er allemaal af dus je hebt eigenlijk maar een uurtje in de week. Daar moet je het mee doen.
Maar dat is dan ook lastig, met waar we het nu over hebben, als iemand zwanger wordt, want moet je dan in een uur leveren wat je normaal levert?	M.6.9	Nou als je dan bij cliënt x kijkt, die heeft nu nog een klasse 3, als ik het goed heb, dus dat is zeg maar 7 uur in de week. Ik heb bij de andere cliënt, die had een klasse 1 en dan moest ambulant kinderen en ik hem samen delen. Nou dan moet je een hele goede onderbouwing gaan geven

		waarom het je niet meer lukt om het in dat uurtje met zijn tweeën te gaan doen. Nou die indicatie is dus nu, met behulp van het AMK, afgegeven voor 5 jaar, en hebben we samen een klasse 3, dus we hebben samen zo'n 3,5 uur in de week.
	M.6.10	Achter de coulissen werken wij heel veel samen met de orthopedagoog, die wij ook erg nodig hebben als helikopterview boven de casus uit. Want zij zit er vanuit de visie vanuit het kind, de opvoedingsondersteuning, ik vanuit de dingen die met het werk allemaal met deze cliënt gebeuren, maar je moet het natuurlijk ook één geheel van zien te breien. Dat kost tijd, en die tijd is het mij wel waard, want daar zit ook mijn inziens de clou. En de orthopedagoog die wel steeds de verslagen ziet met van hoe het gaat en om de zoveel tijd aanschuift, van hè, help ons even weer inzichtelijk te maken om die helikopterview te geven. Want je zit erin, je wordt mee geslurpt en dan kom je soms bijna in de strijd met elkaar als collega's, omdat je visie anders is.
Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen binnen de Driestroom op dit moment?	M.6.11	Als Driestroom zijn we aan het zoeken. Zeker in de casus bij cliënt x, heb ik me ook wel heel erg afgevraagd of je nu al niet een insteek moet gaan maken met de ambulant kinderen. nou komen er heel veel hulpverleners, want er is ook een verloskundige, een psychiater of een psychiatrisch verpleegkundige.
	M.6.12	En de verlengde kraamzorg komt omdat mijn collega dat ook aangegeven heeft bij de psychiatrische verpleegkundige, en die is dat nu dus ook gaan regelen, de cliënten wilden dat in eerste instantie niet.
	M.6.13	Via MEE kun je bijvoorbeeld een soort training krijgen met een soort pop, die om de zoveel tijd huilt. Heeft laatst ook een artikel hier in de krant gestaan, nou dat vonden ze te kinderachtig en cliënt x zou het cliënt y ook wel leren. Er zijn wel heel veel dingen die je afweegt. Aan de ene kant dacht ik hè, ik vind het wel jammer, want dan hadden ze al een aanspreek punt gehad, das best lastig, want dan ga je ook weer afstemmen met wat die cliënt nou eigenlijk wil.
	M.6.14	Vanuit die verlengde kraamzorg vind ik wel dat we heel kritisch moeten gaan kijken, omdat uit elkaar te trekken. Dat misschien de begeleiding van cliënt x en y, dat daar een poppetje af gaat, even om het oneerbiedig te zeggen, en daar iemand van ambulant kinderen bij komt, om de koers met het kindje beter te gaan volgen. Het uit elkaar trekken, anders kom je verweven in de complexiteit van het hele gezin. En dat is vaak lastig, vind ik.
	M.6.15	Ik vind ook zelf dat we als Driestroom dat pakket nog verder vorm moeten kunnen geven, wat bieden wij nou eigenlijk precies, en wat doen we

		wel en wat doen we niet.
	M.6.16	Wat ik geleerd heb ook bij cliënt x en y, met die kinderen ophalen vanuit Arnhem en Nijmegen, is ons dat later ook wel verweten, van ach dat bieden wij gewoon als Driestroom, nee dat bieden wij dus eigenlijk als BZW'ers dus niet. Het was iedere zaterdag en wij werken de weekenden niet, want cliënten moeten de hulpvraag kunnen uitstellen.
Is het ook zo dat zwangere vrouwen met een lichte verstandelijke beperking dat die over het algemeen niet in een woonvoorziening maar echt alleen BZW zorg?	M.6.17	Ik weet dat de Driestroom wel een tijdje bezig is geweest met een soort huis te maken, waar vrouwen die zwanger zijn naar toe zouden kunnen. Ik weet niet in hoeverre dat in ontwikkeling nog zit of waar het precies zit, maar toen wilden ze dat heel graag, maar ik weet niet in hoeverre dat is.
wat zou de Driestroom nog kunnen bieden om goede begeleiding,want iemand anders noemde daar dan inderdaad dat huis. Vandaar dat ik even op die vraag kom.	M.6.18	Je probeert het af te stemmen op de vraag van de cliënt, wat heeft de cliënt eigenlijk nodig. Ja behoefte is, hoor je van de cliënt eigenlijk zelf, is toch duidelijkheid, een duidelijk pakket van wat bieden jullie dan.
	M.6.19	Dan denk ik ja, ik heb het idee dat we steeds complexere gezinnen gaan krijgen, waar ook al kinderen van meerdere partners enzo in zitten. dus dat je een soort pakket hebt met wat je dus eigenlijk biedt, maar dan dus samen met ambulant kinderen. En daar voor is ambulant kinderen met BZW ook samengevoegd in de sector, dat je wat meer contact hebt. Ook dat je weet, van we vragen ambulant kinderen er bij, want dan kunnen we hem uit elkaar trekken.
	M.6.20	Toen ik in wonen zat had ik nog nooit, ik wist helemaal niet wat ambulant kinderen deed. Ik kende het gewoon helemaal niet. En nu kom je er mee in aanraking en dan denk je wauw, daar zit wel de kracht, om dan bijvoorbeeld dat het AMK zegt oh jullie hebben ook ambulant kinderen, dat is eigenlijk een pakket. Ik ben er voor de cliënt voor werk en al die dingen, de dagelijkse dingen, en mijn collega van ambulant kinderen komt dus specifiek voor de opvoedingsondersteuning voor moeder en kind. Je trekt hem uit elkaar, je bied dus samen 1 pakket.
	M.6.21	En wat bieden wij dan eigenlijk, en ja dat is eigenlijk ook een beetje de afstemming. Ik merk dat daar wel vraag naar is, dus daar is markt voor. En dat we dat ook zo kunnen aanbieden, dat de stappen helder zijn met hoe we ze moeten maken. En nu is dat nog heel erg afstemmen. Het is geen klinkklare, van zo gaan we het doen.
En ik zit me ook af te vragen over die opvoedingsondersteuning, wanneer die dan in moet springen. Denk je dat het wat toevoegt als die eerder er bij komt?	M.6.22	Ja ik denk het wel omdat iemand dan al bekend is. Dus je hebt het stuk zwanger zijn meegemaakt en vaak steekt iemand in als het kindje er al is. En dan heb je dat voortraject, dat gezicht is dan al bekend, en die neemt het over als de speciale kraamzorg vertrokken is, dan zit er een duidelijke

		overdracht en dan gaat iemand verder. Dat zou ik wel de mensen toewensen.
En ook al om van te voren een stuk, dat je het dus kan scheiden, dat iemand voor de ouders komt, de aanstaande ouders?	M.6.23	Ja, dat je het dus lostrekt, wat MEE dus doet, met zo'n pop, dan denk ik ja dat kunnen wij ook. Dat kan ambulant kinderen in een voortraject al kunnen doen. Dan heb je een compleet pakket, dat als er een nieuwe cliënt komt, die is zwanger ja dat komt best veel voor, dat je al een compleet pakket kunt aanbieden.
	M.6.24	Nu is dat nog zoeken, van hoe doen we dat precies. En je doet dat heel erg op eigen intuïtie, want het zijn voor mij ook de eerste casussen dat ik denk hoe werkt dat dan.
Dat zou misschien dan ook nog een stuk signalering ofzo op kunnen?	M.6.25	Ja we hebben wel een signaleringslijst. We hebben dus beleid, uitgangspunten voor beleid bij de begeleiding van ouders en kinderen door de Driestroom.
	M.6.26	En een signaleringslijst voor kindermishandeling en verwaarlozing.
	M.6.27	Toen ik hier nieuw kwam, was ik zoekende bij een melding bij het AMK, hoe moet dat. Mijn clustermanager zei ja de feitelijkheden moet je op een rijtje zetten, en dan meld je dat. Ik dacht ja binnen de Driestroom zullen we dat toch wel anders doen, allemaal via dezelfde standaard methode of zoiets dergelijks. Nee dat was er dus niet. Nou toen kwam het AMK met een eigen format, wat hun dus graag willen weten. Dat is dus wel bekend in alle teams.
	M.6.28	Dat kun je dus ook wel met de cliënt doen, daarin hebben we bijvoorbeeld hier in dit team al meningsverschillen over. Dus dat er bijvoorbeeld mensen zeggen ja, daar ga ik mijn vingers niet aan snijden, dat doet de clustermanager maar. Ik heb nu een aantal keren meegemaakt met de clustermanager dat je dat dus samen doet. Maar daar ook een basis van vertrouwen geeft, en dat vind ik lastig. Als hulpverlener vind ik dat heel lastig. je hebt een dubbele pet. Want je hebt er gewoon gevoelens bij.
Wat maakt het zo dubbel?	M.6.29	Dat je dus eigenlijk gaat graven in een verleden, om het goed op papier te zetten. ook een beetje als stok achter de deur, je gaat er daarna dus weer mee uit, en een ander beslist hoe het verder gaat lopen, bij zo'n kindje.
	M.6.30	En dan zie ik ook, op hoe moeilijk front je komt. Zeker dus als 1, de vrouw dus cliënt van de Driestroom is, en de man dus niet hoe moeilijk front je komt en mensen daar heel boos over kunnen worden. Je bijna er uit zetten, maar ze kunnen je er niet uit zetten, want dan komt het AMK weer om de hoek kijken.
	M.6.31	En wie beslist nou dat je het goed doet? Want als je zelf allemaal, voor de eerste keer moeder bent dan denk je wat komt er nou allemaal op mijn dak en hoe moet ik het allemaal doen.

	M.6.32	Soms ben je gewoon met te veel hulpverleners. En daar moet je ook in waken. En dat maakt met name bij cliënt x en y wij zijn zelf al met zijn vieren, want we komen twee keer in de week bij x en twee keer in de week bij y, dus die zijn uit elkaar getrokken. Dan komt er dalijk nog weer een kraamzorgvrouw bij, en een verloskundige. En dan misschien ook nog eens iemand voor het psychische stuk, de ambulant kinderen. En daar moeten er ergens ook weer poppetjes vanaf, want dan raakt iemand het totale overzicht kwijt. En je wil niet weten wat wij voor gezinnen hier krijgen, dus er zitten soms wel 20 hulpverleners in. En niemand weet wat de ander precies eigenlijk doet. En dan denk ik dat kunnen we veel beter organiseren.
Dat op macro niveau daar iets in veranderd zou kunnen worden. Dat die coördinatie…	M.6.33	Ja ik vind het ook eng als je alleen er op staat, wat met name dan, bij de eerste casus werd heel erg 1 naam steeds genoemd, das ook eng, want diegene word er in gezogen. Ik ben daar vanaf begin af aan een tegenstander van geweest, dat er altijd, al is het een zeg maar een slapende co, zal ik maar zeggen. Stel je voor dat ik heel langdurig ziek wordt, dan is er niemand die het dan kan overnemen, want je weet niet wat er allemaal is gebeurt. Dat de slapende co het zou kunnen overnemen dan of dat het goed in elkaar zit, zodat het niet stil ligt, want dan moet diegene weer het hele verhaal gaan zitten vertellen, wat niet handig is.
	M.6.34	Maar je moet wel heel kritisch gaan kijken van hoe zit het precies in elkaar, want anders ben je allen nog maar met de hulpverleners allemaal bezig, en om het op de juiste wijze te organiseren. En dat hoor ik hier vaak zeggen, met van jeugd en voogd, verschillende organisaties. Dat maakt het heel omslachtig, want ieder bestempeld die cliënt op zijn eigen level. Die vind dit, die vind dat, die vind zo. En vaak moet je weer ordenen van ja welke kant gaan we nou uit. En zeker omdat er complexe situaties, want er zijn vaak ook nog eens kinderen van meerdere vaders. Dus het is geen eenvoudige casus.
Welke beschermende en risicofactoren je tegenkomt in de zwangerschap bij cliënten?	M.6.35	Je hebt eigenlijk heel erg een advieserende rol. Toch ook zorgen dat ze naar de gynaecoloog, dat ze die afspraken blijven voortzetten. Die adviezen ook opvolgen, dus die contacten zijn wel heel belangrijk. En soms wil de cliënt dat niet, maar meestal worden die lijntjes toch eigenlijk door de cliënt zelf al gelegd, dat geven ze zelf ook wel aan dat ze dat prettig vinden. Ook roken enzo, dan kan je adviseren, van goh dat is niet handig en dan misschien maar eens wat minder roken of stoppen, ja dat zijn nog best wel lastige dingen, soms doen ze dat toch gewoon wel.
Maar dat is ook eigen	M.6.36	Ja eigen verantwoordelijkheid.

verantwoordelijkheid dan..		
Dat lijkt me dus ook wel lastig, omdat je toch wel weet hoe schadelijk roken is voor een ongeboren kind. Hoe ga je daar mee om?	M.6.37	Je kunt alleen maar adviseren en dan moet je het gewoon loslaten. Dat gaat gewoon niet anders. Of men het oppakt of niet dat zijn dan lastige dingen.
	M.6.38	Ook bij die mensen was het een kindje waar het hoofdje van ging vergroeien en de kinderfysiotherapeut alsmaar zei dat er een helmpje moest komen. Maar niet overtuigend kon vertellen waarom dat helmpje dan wel of niet nodig was. Dat is niet handig voor cliënten, want die snappen er dan helemaal niks meer van. En toen bleek ook met doorvragen dat die cliënt een ander beeld van dat helmpje had als die fysiotherapeute. Dan kom je op een dan heb je al een beeld van hè een helmpje is een helmpje maar nergens was er een plaatje van dat helmpje laten zien. Toen dacht ik hè visualiseren is dus heel belangrijk, en toetsen of dat iemand eigenlijk wel snapt wat er bedoeld wordt.
	M.6.39	Dan ben je heel erg aan het bemiddelen, dat jouw cliënt, de vrouw in dit verhaal dan, ook niet goed aan haar partner kan overbrengen waarom hij het wel of niet zou moeten doen, dan is die partner niet jouw cliënt maar je zult hem wel mee moeten nemen in een mening te gaan vormen of je wel of niet voor dat helmpje kiest. Dus soms denk ik ook het zit op verschillende levels, het duurt vaak lang voor je die mening hebt, en daar zit ook juist weer de clou, dat mensen dat ook niet zo goed kunnen.
Met mensen bedoel je de buitenstaanders?	M.6.40	Ja, ook de cliënten zelf, dat ze een mening vormen van doe ik het nou wel of doe ik het nou niet en de argumenten kunnen vinden waarom wel of waarom niet.
Beschermende factoren, en dan bedoelen we eigenlijk ook een netwerk, en familie, en woonruimte en financiën. Zou je daar nog kort wat over kunnen vertellen?	M.6.41	De cliënt die ik dan ook een beetje voor ogen heb, die wonen in een heel klein huisje met 1 slaapkamertje, en daar leven ze dus met zijn drieën. Daar hebben we geprobeerd om dus versneld een andere woning te krijgen, dat is een hele procedure, dan moet je dat gaan regelen, het kost de cliënten ook geld. Maar uiteindelijk is de conclusie geworden dat het niet noodzakelijk was om een binnen 4 maanden een ander huisje te kunnen krijgen. Dus zij wonen daar nog steeds, dat is niet comfortabel en zeker als dat kindje groter is maak ik me wel zorgen hoe dat moet, er is geen balkonnetje er is eigenlijk helemaal niks. En dan wordt er ook weer gewezen naar de eigen verantwoordelijkheid van jullie zijn zwanger geworden jullie wilden dat graag dus dan zijn de consequenties ook voor jezelf. Dat snap ik ook, want het overzicht hebben ze eigenlijk niet gehad, hij heeft veel te snel ja gezegd op deze flat. Dat is lastig. En daar heb je dan alles aan gedaan maar ik kan er verder ook niks mee, en het is aan hun om op andere woningen te

		reageren.
	M.6.42	Dus het is ook dat meehelpen om wel dat voor elkaar te krijgen maar ook ophouden als je de hele procedure gevolgd hebt en weer neerleggen wat gaan jullie nu doen, bij de cliënt.
	M.6.43	Die familie is ook heel erg belangrijk. Daar zit ook een kracht in, bij die mevrouw van vanmorgen is de schoonfamilie heel belangrijk, die brengen hun eigenlijk overal naar toe, die gaan mee als het kindje naar het ziekenhuis, gaan mee naar een ouderavond voor de vertaling zeg maar. Die heb je gewoon ook nodig als je even in de penarie zit, van wat moet ik nu, of wat ga ik doen als ik een ziekenhuisopname heb. En hoe regelen we het dan.
Een goed contact met schoonfamilie of familie, in ieder geval een netwerk?	M.6.44	Ja een netwerk is heel belangrijk, als je dat niet hebt dan komt het op hun samen neer, en je hoort wel, ze zitten alle twee heel gauw aan hun taks. Wat nou als je alle twee dan een keer niet lekker in je vel zit? Ja zo'n baby draait wel door, die gaat niet zitten wachten tot, nee die doet gewoon wel zijn ding.

Interview medewerker 6 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
Wat is je functie binnen de Driestroom?	M.6.1	Ik ben teamcoördinator van begeleid zelfstandig wonen. En we bedienen ongeveer 60 cliënten, met een vrij kleine indicatie, dus ondersteunende begeleiding, 1 uurtje, 2 uurtjes in de week. Verkapte thuiszorg, vind ik zelf altijd, die met een tasje van A naar B gaat. **Teamcoördinator BZW**
En waaruit bestaat de begeleiding dan vooral die je bied?	M.6.2	Met name veel op financiële ondersteuning, maar dan niet dat wij alle belastingszaken en dat soort dingen gaan doen, dat deden we vroeger wel. Dus met betrekking tot de vorige casus dus zorgen we wel dat de belastingpapieren bij elkaar gezocht worden, want als je zo'n formuliertje geeft, dit wordt er verwacht, nou daar komen de meeste mensen al niet uit. Maar er zijn ook mensen die komen daar dan ook niet uit, dan gaan we toch ook nog met ze mee. **Financiële ondersteuning**
	M.6.3	En dan toch ook de structuur, het ritme, de contacten met andere hulpverlenerorganisaties. **Structuur** **Contacten met andere hulpverleningsorganisaties**
	M.6.4	En de wat ik het mooiste vind is eigenlijk de eerlijke tijd, dus die cliënt heeft een uurtje, maar die heeft dat uurtje met mij alleen. Dus je hebt heel veel fronten. **Eerlijke tijd met cliënt**
	M.6.5	Maar ook de juiste snaar vinden, dat vind ik door mee te gaan met die cliënt, wat vind die belangrijk, wat doet die met het werk. Om puzzelstukjes aan elkaar te plakken, dat ik denk van wauw, dat is zij, en de koers om met haar mee te varen en haar het beste te kunnen ondersteunen. **De juiste snaar vinden**
	M.6.6	Je ziet niks aan deze mensen. Dus dat maakt het ook lastig, want er wordt van alles verwacht, maar mensen kunnen dat vaak niet waar maken. **Van alles verwacht van deze mensen**
	M.6.7	En de hoofdmotto zit hem in duidelijkheid, afstemming, we leven in een snelle maatschappij, dus het is helemaal niet duidelijk. Mensen moeten ergens op wachten of moeten nog een antwoord krijgen, en die onduidelijkheid geeft onrust, dat geeft vaak explosies. Terwijl als je dan weer terug gaat naar de wortel, dat je denkt, ja ik snap wel waarom iemand zo reageert, want die vraagt hier iets en die heeft daar nog steeds niet het antwoord. **Hoofdmotto zit in duidelijkheid en afstemming**
	M.6.8	Als iemand een klasse 1 heeft dan heeft hij een max. tot 1,9 uur. Maar ik mag die 1,9 uur niet meer leveren, want daar zit de beltijd bij in, de

		vergadertijd, moet er allemaal af dus je hebt eigenlijk maar een uurtje in de week. Daar moet je het mee doen. **Een uurtje in de week**
Maar dat is dan ook lastig, met waar we het nu over hebben, als iemand zwanger wordt, want moet je dan in een uur leveren wat je normaal levert?	M.6.9	Nou als je dan bij cliënt x kijkt, die heeft nu nog een klasse 3, als ik het goed heb, dus dat is zeg maar 7 uur in de week. Ik heb bij de andere cliënt, die had een klasse 1 en dan moest ambulant kinderen en ik hem samen delen. Nou dan moet je een hele goede onderbouwing gaan geven waarom het je niet meer lukt om het in dat uurtje met zijn tweeën te gaan doen. Nou die indicatie is dus nu, met behulp van het AMK, afgegeven voor 5 jaar, en hebben we samen een klasse 3, dus we hebben samen zo'n 3,5 uur in de week. **Indicatie delen met Ambulant Kinderen**
	M.6.10	Achter de coulissen werken wij heel veel samen met de orthopedagoog, die wij ook erg nodig hebben als helikopterview boven de casus uit. Want zij zit er vanuit de visie vanuit het kind, de opvoedingsondersteuning, ik vanuit de dingen die met het werk allemaal met deze cliënt gebeuren, maar je moet het natuurlijk ook één geheel van zien te breien. Dat kost tijd, en die tijd is het mij wel waard, want daar zit ook mijn inziens de clou. En de orthopedagoog die wel steeds de verslagen ziet met van hoe het gaat en om de zoveel tijd aanschuift, van hè, help ons even weer inzichtelijk te maken om die helikopterview te geven. Want je zit erin, je wordt mee geslurpt en dan kom je soms bijna in de strijd met elkaar als collega's, omdat je visie anders is. **Helikopterview orthopedagoog** **Je wordt mee geslurpt** **Strijd met collega's door andere visie**
Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen binnen de Driestroom op dit moment?	M.6.11	Als Driestroom zijn we aan het zoeken. Zeker in de casus bij cliënt x, heb ik me ook wel heel erg afgevraagd of je nu al niet een insteek moet gaan maken met de ambulant kinderen. nou komen er heel veel hulpverleners, want er is ook een verloskundige, een psychiater of een psychiatrisch verpleegkundige. **Eerder insteek maken met ambulant kinderen**
	M.6.12	En de verlengde kraamzorg komt omdat mijn collega dat ook aangegeven heeft bij de psychiatrische verpleegkundige, en die is dat nu dus ook gaan regelen, de cliënten wilden dat in eerste instantie niet. **Cliënten wilde geen verlengde kraamzorg**
	M.6.13	Via MEE kun je bijvoorbeeld een soort training krijgen met een soort pop, die om de zoveel tijd huilt. Heeft laatst ook een artikel hier in de krant gestaan, nou dat vonden ze te kinderachtig en cliënt x zou het cliënt y ook wel leren. Er zijn wel heel veel dingen die je afweegt. Aan de ene kant dacht ik hè, ik vind het wel jammer, want dan

		hadden ze al een aanspreek punt gehad, das best lastig, want dan ga je ook weer afstemmen met wat die cliënt nou eigenlijk wil. **Afstemmen met wat de cliënt wil** **Pop MEE**
	M.6.14	Vanuit die verlengde kraamzorg vind ik wel dat we heel kritisch moeten gaan kijken, omdat uit elkaar te trekken. Dat misschien de begeleiding van cliënt x en y, dat daar een poppetje af gaat, even om het oneerbiedig te zeggen, en daar iemand van ambulant kinderen bij komt, om de koers met het kindje beter te gaan volgen. Het uit elkaar trekken, anders kom je verweven in de complexiteit van het hele gezin. En dat is vaak lastig, vind ik. **Complexiteit van het gezin**
	M.6.15	Ik vind ook zelf dat we als Driestroom dat pakket nog verder vorm moeten kunnen geven, wat bieden wij nou eigenlijk precies, en wat doen we wel en wat doen we niet. **Pakket verder vorm geven**
	M.6.16	Wat ik geleerd heb ook bij cliënt x en y, met die kinderen ophalen vanuit Arnhem en Nijmegen, is ons dat later ook wel verweten, van ach dat bieden wij gewoon als Driestroom, nee dat bieden wij dus eigenlijk als BZW'ers dus niet. Het was iedere zaterdag en wij werken de weekenden niet, want cliënten moeten de hulpvraag kunnen uitstellen. **Cliënten moeten hulpvraag kunnen uitstellen**
Is het ook zo dat zwangere vrouwen met een lichte verstandelijke beperking dat die over het algemeen niet in een woonvoorziening maar echt alleen BZW zorg?	M.6.17	Ik weet dat de Driestroom wel een tijdje bezig is geweest met een soort huis te maken, waar vrouwen die zwanger zijn naar toe zouden kunnen. Ik weet niet in hoeverre dat in ontwikkeling nog zit of waar het precies zit, maar toen wilden ze dat heel graag, maar ik weet niet in hoeverre dat is. **De Driestroom bezig met huis voor zwangere vrouwen**
wat zou de Driestroom nog kunnen bieden om goede begeleiding,want iemand anders noemde daar dan inderdaad dat huis. Vandaar dat ik even op die vraag kom.	M.6.18	Je probeert het af te stemmen op de vraag van de cliënt, wat heeft de cliënt eigenlijk nodig. Ja behoefte is, hoor je van de cliënt eigenlijk zelf, is toch duidelijkheid, een duidelijk pakket van wat bieden jullie dan. **Afstemmen op de vraag van de cliënt** **Behoefte aan duidelijkheid**
	M.6.19	Dan denk ik ja, ik heb het idee dat we steeds complexere gezinnen gaan krijgen, waar ook al kinderen van meerdere partners enzo in zitten. dus dat je een soort pakket hebt met wat je dus eigenlijk biedt, maar dan dus samen met ambulant kinderen. En daar voor is ambulant kinderen met BZW ook samengevoegd in de sector, dat je wat meer contact hebt. Ook dat je weet, van we vragen ambulant kinderen er bij, want dan kunnen we hem uit elkaar trekken.

		Steeds complexere gezinnen **Pakket met wat je biedt**
	M.6.20	Toen ik in wonen zat had ik nog nooit, ik wist helemaal niet wat ambulant kinderen deed. Ik kende het gewoon helemaal niet. En nu kom je er mee in aanraking en dan denk je wauw, daar zit wel de kracht, om dan bijvoorbeeld dat het AMK zegt oh jullie hebben ook ambulant kinderen, dat is eigenlijk een pakket. Ik ben er voor de cliënt voor werk en al die dingen, de dagelijkse dingen, en mijn collega van ambulant kinderen komt dus specifiek voor de opvoedingsondersteuning voor moeder en kind. Je trekt hem uit elkaar, je bied dus samen 1 pakket. **Samen met ambulant kinderen 1 pakket bieden**
	M.6.21	En wat bieden wij dan eigenlijk, en ja dat is eigenlijk ook een beetje de afstemming. Ik merk dat daar wel vraag naar is, dus daar is markt voor. En dat we dat ook zo kunnen aanbieden, dat de stappen helder zijn met hoe we ze moeten maken. En nu is dat nog heel erg afstemmen. Het is geen klinkklare, van zo gaan we het doen. **Stappen helder maken**
En ik zit me ook af te vragen over die opvoedingsondersteuning, wanneer die dan in moet springen. Denk je dat het wat toevoegt als die eerder er bij komt?	M.6.22	ja ik denk het wel omdat iemand dan al bekend is. Dus je hebt het stuk zwanger zijn meegemaakt en vaak steekt iemand in als het kindje er al is. En dan heb je dat voortraject, dat gezicht is dan al bekend, en die neemt het over als de speciale kraamzorg vertrokken is, dan zit er een duidelijke overdracht en dan gaat iemand verder. Dat zou ik wel de mensen toewensen. **Voortraject meegemaakt**
En ook al om van te voren een stuk, dat je het dus kan scheiden, dat iemand voor de ouders komt, de aanstaande ouders?	M.6.23	Ja, dat je het dus lostrekt, wat MEE dus doet, met zo'n pop, dan denk ik ja dat kunnen wij ook. Dat kan ambulant kinderen in een voortraject al kunnen doen. Dan heb je een compleet pakket, dat als er een nieuwe cliënt komt, die is zwanger ja dat komt best veel voor, dat je al een compleet pakket kunt aanbieden. **Compleet pakket**
	M.6.24	Nu is dat nog zoeken, van hoe doen we dat precies. En je doet dat heel erg op eigen intuïtie, want het zijn voor mij ook de eerste casussen dat ik denk hoe werkt dat dan. **Nu is het zoeken**
Dat zou misschien dan ook nog een stuk signalering ofzo op kunnen?	M.6.25	Ja we hebben wel een signaleringslijst. We hebben dus beleid, uitgangspunten voor beleid bij de begeleiding van ouders en kinderen door de Driestroom. **Uitgangspunten voor begeleiding van ouders**
	M.6.26	En een signaleringslijst voor kindermishandeling en verwaarlozing. **Signaleringslijst voor kindermishandeling en verwaarlozing**
	M.6.27	Toen ik hier nieuw kwam, was ik zoekende bij een melding bij het AMK, hoe moet dat. Mijn

		clustermanager zei ja de feitelijkheden moet je op een rijtje zetten, en dan meld je dat. Ik dacht ja binnen de Driestroom zullen we dat toch wel anders doen, allemaal via dezelfde standaard methode of zoiets dergelijks. Nee dat was er dus niet. Nou toen kwam het AMK met een eigen format, wat hun dus graag willen weten. Dat is dus wel bekend in alle teams. **Format AMK** **Melding bij het AMK**
	M.6.28	Dat kun je dus ook wel met de cliënt doen, daarin hebben we bijvoorbeeld hier in dit team al meningsverschillen over. Dus dat er bijvoorbeeld mensen zeggen ja, daar ga ik mijn vingers niet aan snijden, dat doet de clustermanager maar. Ik heb nu een aantal keren meegemaakt met de clustermanager dat je dat dus samen doet. Maar daar ook een basis van vertrouwen geeft, en dat vind ik lastig. Als hulpverlener vind ik dat heel lastig. je hebt een dubbele pet. Want je hebt er gewoon gevoelens bij. **Dubbele pet hulpverleners**
Wat maakt het zo dubbel?	M.6.29	Dat je dus eigenlijk gaat graven in een verleden, om het goed op papier te zetten. ook een beetje als stok achter de deur, je gaat er daarna dus weer mee uit, en een ander beslist hoe het verder gaat lopen, bij zo'n kindje. **Graven in een verleden**
	M.6.30	En dan zie ik ook, op hoe moeilijk front je komt. Zeker dus als 1, de vrouw dus cliënt van de Driestroom is, en de man dus niet hoe moeilijk front je komt en mensen daar heel boos over kunnen worden. Je bijna er uit zetten, maar ze kunnen je er niet uit zetten, want dan komt het AMK weer om de hoek kijken. **Boosheid cliënten** **Je er uit willen zetten**
	M.6.31	En wie beslist nou dat je het goed doet? Want als je zelf allemaal, voor de eerste keer moeder bent dan denk je wat komt er nou allemaal op mijn dak en hoe moet ik het allemaal doen. **Wie beslist dat je het goed doet?**
	M.6.32	Soms ben je gewoon met te veel hulpverleners. En daar moet je ook in waken. En dat maakt met name bij cliënt x en y wij zijn zelf al met zijn vieren, want we komen twee keer in de week bij x en twee keer in de week bij y, dus die zijn uit elkaar getrokken. Dan komt er dalijk nog weer een kraamzorgvrouw bij, en een verloskundige. En dan misschien ook nog eens iemand voor het psychische stuk, de ambulant kinderen. En daar moeten er ergens ook weer poppetjes vanaf, want dan raakt iemand het totale overzicht kwijt. En je wil niet weten wat wij voor gezinnen hier krijgen, dus er zitten soms wel 20 hulpverleners in. En niemand weet wat de ander precies

		eigenlijk doet. En dan denk ik dat kunnen we veel beter organiseren. **Te veel hulpverleners**
Dat op macro niveau daar iets in veranderd zou kunnen worden. Dat die coördinatie…	M.6.33	Ja ik vind het ook eng als je alleen er op staat, wat met name dan, bij de eerste casus werd heel erg 1 naam steeds genoemd, das ook eng, want diegene word er in gezogen. Ik ben daar vanaf begin af aan een tegenstander van geweest, dat er altijd, al is het een zeg maar een slapende co, zal ik maar zeggen. Stel je voor dat ik heel langdurig ziek wordt, dan is er niemand die het dan kan overnemen, want je weet niet wat er allemaal is gebeurt. Dat de slapende co het zou kunnen overnemen dan of dat het goed in elkaar zit, zodat het niet stil ligt, want dan moet diegene weer het hele verhaal gaan zitten vertellen, wat niet handig is. **Slapende Co, die het over kan nemen**
	M.6.34	Maar je moet wel heel kritisch gaan kijken van hoe zit het precies in elkaar, want anders ben je allen nog maar met de hulpverleners allemaal bezig, en om het op de juiste wijze te organiseren. En dat hoor ik hier vaak zeggen, met van jeugd en voogd, verschillende organisaties. Dat maakt het heel omslachtig, want ieder bestempeld die cliënt op zijn eigen level. Die vind dit, die vind dat, die vind zo. En vaak moet je weer ordenen van ja welke kant gaan we nou uit. En zeker omdat er complexe situaties, want er zijn vaak ook nog eens kinderen van meerdere vaders. Dus het is geen eenvoudige casus. **Omslachtig met allemaal hulpverleners** **Ieder bestempeld de cliënt op eigen level**
Welke beschermende en risicofactoren je tegenkomt in de zwangerschap bij cliënten?	M.6.35	Je hebt eigenlijk heel erg een advieserende rol. Toch ook zorgen dat ze naar de gynaecoloog, dat ze die afspraken blijven voortzetten. Die adviezen ook opvolgen, dus die contacten zijn wel heel belangrijk. En soms wil de cliënt dat niet, maar meestal worden die lijntjes toch eigenlijk door de cliënt zelf al gelegd, dat geven ze zelf ook wel aan dat ze dat prettig vinden. Ook roken enzo, dan kan je adviseren, van goh dat is niet handig en dan misschien maar eens wat minder roken of stoppen, ja dat zijn nog best wel lastige dingen, soms doen ze dat toch gewoon wel. **Adviserende rol**
Maar dat is ook eigen verantwoordelijkheid dan..	M.6.36	Ja eigen verantwoordelijkheid. **Eigen verantwoordelijkheid**
Dat lijkt me dus ook wel lastig, omdat je toch wel weet hoe schadelijk roken is voor een ongeboren kind. Hoe ga je daar mee om?	M.6.37	Je kunt alleen maar adviseren en dan moet je het gewoon loslaten. Dat gaat gewoon niet anders. Of men het oppakt of niet dat zijn dan lastige dingen. **Alleen maar adviseren en dan loslaten**
	M.6.38	Ook bij die mensen was het een kindje waar het hoofdje van ging vergroeien en de

		kinderfysiotherapeut alsmaar zei dat er een helmpje moest komen. Maar niet overtuigend kon vertellen waarom dat helmpje dan wel of niet nodig was. Dat is niet handig voor cliënten, want die snappen er dan helemaal niks meer van. En toen bleek ook met doorvragen dat die cliënt een ander beeld van dat helmpje had als die fysiotherapeute. Dan kom je op een dan heb je al een beeld van hè een helmpje is een helmpje maar nergens was er een plaatje van dat helmpje laten zien. Toen dacht ik hè visualiseren is dus heel belangrijk, en toetsen of dat iemand eigenlijk wel snapt wat er bedoeld wordt. **Visualiseren en toetsen of men het snapt**
	M.6.39	Dan ben je heel erg aan het bemiddelen, dat jouw cliënt, de vrouw in dit verhaal dan, ook niet goed aan haar partner kan overbrengen waarom hij het wel of niet zou moeten doen, dan is die partner niet jouw cliënt maar je zult hem wel mee moeten nemen in een mening te gaan vormen of je wel of niet voor dat helmpje kiest. Dus soms denk ik ook het zit op verschillende levels, het duurt vaak lang voor je die mening hebt, en daar zit ook juist weer de clou, dat mensen dat ook niet zo goed kunnen. **Bemiddelen tussen cliënt en partner**
Met mensen bedoel je de buitenstaanders?	M.6.40	Ja, ook de cliënten zelf, dat ze een mening vormen van doe ik het nou wel of doe ik het nou niet en de argumenten kunnen vinden waarom wel of waarom niet. **Cliënten zelf een mening vormen**
Beschermende factoren, en dan bedoelen we eigenlijk ook een netwerk, en familie, en woonruimte en financiën. Zou je daar nog kort wat over kunnen vertellen?	M.6.41	De cliënt die ik dan ook een beetje voor ogen heb, die wonen in een heel klein huisje met 1 slaapkamertje, en daar leven ze dus met zijn drieën. Daar hebben we geprobeerd om dus versneld een andere woning te krijgen, dat is een hele procedure, dan moet je dat gaan regelen, het kost de cliënten ook geld. Maar uiteindelijk is de conclusie geworden dat het niet noodzakelijk was om een binnen 4 maanden een ander huisje te kunnen krijgen. Dus zij wonen daar nog steeds, dat is niet comfortabel en zeker als dat kindje groter is maak ik me wel zorgen hoe dat moet, er is geen balkonnetje er is eigenlijk helemaal niks. En dan wordt er ook weer gewezen naar de eigen verantwoordelijkheid van jullie zijn zwanger geworden jullie wilden dat graag dus dan zijn de consequenties ook voor jezelf. Dat snap ik ook, want het overzicht hebben ze eigenlijk niet gehad, hij heeft veel te snel ja gezegd op deze flat. Dat is lastig. En daar heb je dan alles aan gedaan maar ik kan er verder ook niks mee, en het is aan hun om op andere woningen te reageren. **Klein huisje** **Wijzen op eigen verantwoordelijkheid**
	M.6.42	Dus het is ook dat meehelpen om wel dat voor

		elkaar te krijgen maar ook ophouden als je de hele procedure gevolgd hebt en weer neerleggen wat gaan jullie nu doen, bij de cliënt. **Meehelpen maar ook ophouden**
	M.6.43	Die familie is ook heel erg belangrijk. Daar zit ook een kracht in, bij die mevrouw van vanmorgen is de schoonfamilie heel belangrijk, die brengen hun eigenlijk overal naar toe, die gaan mee als het kindje naar het ziekenhuis, gaan mee naar een ouderavond voor de vertaling zeg maar. Die heb je gewoon ook nodig als je even in de penarie zit, van wat moet ik nu, of wat ga ik doen als ik een ziekenhuisopname heb. En hoe regelen we het dan. **Familie is heel erg belangrijk**
Een goed contact met schoonfamilie of familie, in ieder geval een netwerk?	M.6.44	Ja een netwerk is heel belangrijk, als je dat niet hebt dan komt het op hun samen neer, en je hoort wel, ze zitten alle twee heel gauw aan hun taks. Wat nou als je alle twee dan een keer niet lekker in je vel zit? Ja zo'n baby draait wel door, die gaat niet zitten wachten tot, nee die doet gewoon wel zijn ding. **Een netwerk is heel belangrijk**

Interview medewerker 7

Int: Ehm, nou de eerste vraag is wat uw functie is binnen de Driestroom?
Gint: Nou, ik ben eeh teamcoördinator binnen het team Bijleveldsingel, Neerbosch.
Int: Oke, en ehm, wat houdt dat precies in? Wat zijn uw taken?
Gint: Ehm nou het grootste deel van mijn tijd besteed ik gewoon aan cliënten, ben ik woonbegeleidster van twaalf cliënten die in Nijmegen verspreid wonen. Daarnaast coach ik de medewerkers in hun werkzaamheden. Ja, allerlei dingen die ze tegen komen.
Int: Oke, dat is helder. En ehm waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen nu zeg maar?
Gint: Ja, ik heb een paar ehm vrouwen meegemaakt die zwanger zijn en ik merk nu ook dat ik vooral op mijn eigen ervaring vaar. Ehm we hebben natuurlijk wel de notitie ouder en kind. Dan moet ik eerlijk zeggen ik heb hem gelezen en ook weer naast me neer gelegd zo van ik moet het toch doen met wat ik weet, wat ik zie en hoor en wat die cliënt ook wil.
Int: Dus het gaat dan al wel op eigen inzicht zeg maar en wat heeft de Driestroom nog kunnen bieden zeg maar, u zegt net de ouder en kind notitie, zijn er verder nog handvatten geweest?
Gint: Nou ja, onze gedragsdeskundige die, daar hebben we ook zeker wat aan gehad. Die konden we ook bellen met allerlei vragen als we ergens tegen aan liepen. En wat ik ook erg, de collega's met wie je bij die casus komt dat is natuurlijk ook heel erg fijn.
Int: Ja
Gint: We hebben binnen het team het beleid dat je altijd met twee mensen komt. En dan kom je er niet tegelijkertijd maar wel de ene week komt zij en de andere week kom ik bijvoorbeeld. Persoonlijk vond ik dat wel heel erg prettig. Dat je dus het niet alleen hoeft te dragen. Je hebt niet alleen de verantwoordelijkheid. Want het voelt wel als een hele grote verantwoordelijkheid. Ook al is het niet mijn kind is het niet ja, maar ik heb wel zoiets van ja, het komt er en ik ben wel ook verantwoordelijk voor dat kind. Ook wel vooral verantwoordelijk want op het moment dat er kinderen komen zijn wij als Driestroom gewoon verantwoordelijk voor het kind. Maar dat je dat niet alleen hoeft te dragen.
Int: Ja
Gint: Dat merk ik ook de gedragsdeskundige of eigenlijk in eerste plaats je collega's maar ook onze manager die ons daarin steunt. Het lastige tegelijkertijd is ook dat je soms ook twee verhalen krijgt. Je moet melden bij het AMK, nee je hoeft alleen maar te melden bij het AMK als er problemen of als je problemen verwacht. Zou ik het wel doen, zou ik het niet doen. En wat zijn dan de problemen die ik als probleem zie, zien cliënten vaak niet als probleem. Dingen die ik wel zie ziet ja de gedragsdeskundige niet als probleem ja.
Int: En u zegt net wat ik als probleem zie, ziet de cliënt niet als probleem. Kunt u daar een voorbeeld van geven?
Gint: Nou, heel praktisch, ehm de client is zwanger, een paar weken of een paar maanden, dus op een gegeven moment ga je, goh heb je een zwangerschapscursus heb je jezelf daarvoor ingeschreven, heb je je bed op poten? Weet je daar sowieso van. Hoeft allemaal niet. Ik zeg nee hoeft allemaal niet maar als er straks een kraamverzorgster in huis komen, die willen gewoon dat jij je bed op een bepaalde hoogte hebt staan. Ik wil dat niet. Nou ja dan wil jij dat niet. Dan is dat jouw probleem. Ja. Of ehm jij kan niet goed met je geld omgaan. Je hebt eigenlijk heel weinig geld om je week door te komen, hoe ga jij dat doen als je straks je kind moet voeden, luiertjes moet kopen, kleding moet kopen? Ja dan doe ik borstvoeding dan kost het de eerste drie maanden niets. Maar als dat dan niet lukt? Lukt altijd, ik heb nog nooit van iemand gehoord dat het niet lukt. Ja. Ze zeggen letterlijk bemoei je er maar niet mee en daarom dat heb ik ook al meerdere keren meegemaakt, de cliënt is al op voorhand bang dat we zijn kind gaan afpakken.
Int: Ja,
Gint: Of dat wij ons gaan bemoeien met iets dat ze heel goed zelf kunnen.
Int: Zij zien dat zelf als dat ze het zelf heel goed kunnen?
Gint: Ja, ik kwam bij een mevrouw, die had echt al jaren geprobeerd zwanger te worden, die werd zwanger en ik hoefde me vooral nergens mee te bemoeien.
Int: En wat doe je dan op zo'n moment?
Gint: Nou, ja alles gaat, alles gaat overeind, al je voelsprieten gaan overeind staan. Dan denk ik me nergens mee bemoeien, ik kom hier al jaren omdat jij je leven niet in een ritme kunt houden. Omdat je vervalt in drank of drugs of schulden of gokken. Ik kom hier niet omdat ik nou zo gezellig ben. Dat is dan moeilijk voor de cliënt maar ze willen dan niet dat ik me bemoei met een nieuw leven dat in hun is. Dan denk ik ja, nee zo werkt het niet.
Int: En hoe probeer je dan toch nog je ermee te bemoeien als het ware?

Gint: Ik probeer me niet er mee te bemoeien maar wel bij een cliënt waar ik bijvoorbeeld met een collega samen kwam. Ik dropte steeds dingen die ik zag, schreef ook op, daar hadden we een overdrachtje van. De cliënt kwam heel vaak weer terug bij X. Van oww ja ja X zei dit. Maar uiteindelijk pakte ze de dingen vaak dan wel op. Niet altijd maar toch wel heel vaak. En bij andere cliënten heb ik gewoon gezegd ik maak me zorgen. Als jij me nu niet toe laat dan moet ik sowieso melden.
Int: Ja
Gint: En niet om te bemoeien maar om mee te mogen kijken en mee te mogen denken want wat wij willen is dat jouw kind in ieder geval niet op voorhand al allerlei problemen, jouw problemen krijgt.
Int: Is het dan nog gebeurt dat ze dan uiteindelijk toch zeiden van kom maar niet binnen?
Gint: Nee
Int: Gelukkig
Gint: Ik denk ook ehm het probleem is het niet maar het is natuurlijk heel wat om een kind te krijgen, ook voor clienten die het heel graag willen. En die zien uiteindelijk ook vaak op tegen hoe moet dat dan? En als ze dan doorkrijgen van X bemoeid zich misschien niet maar wil er wel zijn voor mij. Ze zijn uiteindelijk ja uiteindelijk ben ik bij allemaal binnen blijven komen.
Int: Ja, ik zat me nog even af te vragen van, we hadden het net even over dat ze dan het niet nodig vinden om hun bed op poten te hebben enzo ehm vanuit de literatuur hadden we wel gezien dat het soms lastig is om vooruit te denken voor mensen met een licht verstandelijke beperking merkt u dat ook, dat ze zich dan niet echt kunnen indenken hoe het is als het kindje er is?
Gint: Ja, weet je ehm het in hun beleving is het vooral allemaal leuk. En het kindje huilt echt niet de hele dag. Of het kindje is echt niet. Ja het is alleen maar leuk. En verder weten ze het niet. Want op het moment dat ze een ander kindje zien van broer of zus of is het ook een leuk moment want het kindje krijgt aandacht dus het is leuk. En dat er dingen geregeld moeten worden omdat dat nu zo moet. Ja sowieso hebben cliënten vaak al een hekel aan dingen die moeten en doen ze toch waar ze zelf zin in hebben. Want een groot aantal van onze cliënten is wel, dat is misschien niet zo aardig gezegd, maar toch wel erg egoïstisch. En denken vooral uit zichzelf.
Int: Dus dan zal het kindje ook vooral leuk zijn voor zichzelf zeg maar dat het iets oplevert?
Gint: Ja,
Int: En hoe kun je daar zeg maar op inspelen zeg maar, dat ze toch wel voorbereid zijn?
Gint: Nou, op zich zijn er bij die laatste keer niet maar die keer daarvoor hebben we met MEE heel goed samen gewerkt. En integrale vroeghulp. En al heel vroeg in processen van goh hoe is dat nu om om een kindje te krijgen. We hebben zo'n pop van MEE kunnen lenen. Er stond zelfs, zij stond er ook open voor om te laten zien zie ik doe er alles aan om te laten zien een goede moeder te zijn. En kijk maar met mij mee en help mij maar. Maar die andere die laatste die had vooral zoiets van niet mee bemoeien ik doe het allemaal zelf.
Int: Ja
Gint: En dan is het wel heel erg lastig.
Int: Dat kan ik me voorstellen ja
Gint: En bij de een hebben we ook uiteindelijk niet gemeld bij het AMK en bij de andere hebben we wel gemeld bij het AMK. En dan voel je, je voelt ook het verschil die ene die staat er wel voor open en daar blijven we wel komen. Die andere had al steeds van zodra ik een ander huis heb, heb ik niks meer met jullie van doen en dan zoek ik het zelf wel uit. Daar was wel een partner, daar was weer geen partner. Dat scheelt natuurlijk ook wel een hele hoop. Maar wat heeft ze dan voor een partner? Waar hebben we het dan over?
Int: Ja, dat hebben we hier ook wel als vraag staan van beschermende factoren, dan bijvoorbeeld een netwerk of een partner. Een partner is misschien ook niet altijd beschermend of helpend?
Gint: Nee, nee in dit geval wel. Een derde geval daar was die partner een verslaafde en die was er alleen als het hem uitkwam. En die had een aantal financiële verplichtingen ten aanzien van zijn kinderen en zijn vriendin maar als het geld op is dan ja.
Int: Van een kale kip kun je niet plukken.
Gint: Nee, dan maar geen luiers, dan maar een theedoekje om. Ja zo, en dat is dan wel, dat is wel heel erg triest. Maar ja het zijn, dat is ook meteen de keus van de cliënt om wel zwanger te zijn. En daar hebben wij niks over te zeggen. Dus wat ik er van vind is eigenlijk ook niet zo belangrijk.
Int: Nee, niet over het feit dat ze zwanger is?
Gint: Nee, en ik vind dat het kindje wel goed moet eten of elke paar uur een schone luier aan moet. Daar hebben hun geen boodschap aan. Kijk het kindje moet niets tekort komen, moet niet mishandeld worden, moet niet geslagen worden. Maar of dat dat dan in pakjes rond lopen die niet elke dag gewassen worden ja

daar heb ik niks mee te maken. Dat is wel, als begeleider is de situatie wel lastig want je wilt dat het kindje er zo goed mogelijk bij zit.
Int: Ja, dat kan ik me voorstellen. U noemde net al de financiën. Dat is dan denk ik wel een risicofactor. Kunt u nog meer beschermende en risicofactoren noemen die u ziet zeg maar?
Gint: Nou, een risico kan ehm ja he, ouders van cliënten die er echt niet achter staan. Of ouders die eigenlijk nog wel een kind gehad hebben willen hebben. Kom maar he, ik neem je kind wel mee ik voed je kind wel op. Maar we hadden ook een eh een meisje dat zwanger werd dat heel lang misbruikt is door haar oom. Wat de vader niet wist maar wat op het moment dat dat allemaal bekend werd had de vader ook zoiets van zoek jij het even lekker zelf uit. Ik bedoel dat kan ook allemaal, dat zijn ook allemaal risicofactoren. Je denkt een heel goed netwerk om iemand heen te hebben. Ja je weet het gewoon nooit.
Int: En je weet ook niet hoe mensen gaan reageren natuurlijk.
Gint: Nee, en heel vaak dat is niet altijd maar toch wel heel vaak komen onze cliënten toch uit een ander, ja sociaal zwakker milieu en die mensen zijn ook allemaal ja. Weetje en deze generatie redde het allemaal wel omdat de maatschappij was zoals die was. Nu is het allemaal zo verandert. Het is allemaal meer en sneller en drukker. We verwachten nogal wat van deze cliënten.
Int: Ja, dat is ook wel een risico dan, dat ze overvraagd worden.
Gint: Ja, ze worden overvraagd. Ook onze cliënten moeten gewoon voor hun geld gaan werken. Ze weten echt niet hoe ze het moeten gaan organiseren. Doen het kind echt niet naar het kinderdagverblijf want daar hebben ze het kind niet voor gekregen. Dus ja.
Int: Ja, je merkt ook zeg maar dat dan, ja natuurlijk anders zegt u het niet, dat het bij de cliënten zeg maar zo is. Heeft het dan ook invloed op hoe de zwangerschap verloopt, dat die druk groot is?
Gint: Ja dat is heel wisselend per cliënt. De laatste cliënt die zwanger was, ogenschijnlijk maakte het er allemaal niet uit. Die zat op de bank en daar ging de dag wel aan voorbij. En de volgende dag zat ze weer op de bank en de dag ging wel weer voorbij. Een ander maakt zich wel overal druk om. Die is zo hieperdepiep dat is ook niet goed, ja niet goed dat zouden wij anders doen. Dus dat is heel afhankelijk wie je tegenover je hebt. De een zit zich heel erg op te winden van dit moet ik nog regelen en dat moet ik nog wat geld van los getrokken krijgen. Een ander die zit en dat kindje komt er ook uit.
Int: haha, ja dat is ook zo. Wat heeft u voor handvatten vanuit de organisatie meegekregen om hulp te kunnen bieden aan deze, aan zwangere vrouwen? Dus wat u vanuit de organisatie hebt meegekregen.
Gint: Ja, dat is eigenlijk toch niet zo heel erg veel. Ja, daar wil ik niet vervelend over doen maar het is toch van je moet zelf zoeken. Je moet zelf met MEE in contact, je moet zelf de huisarts bellen, je moet zelf he, ehm je kent natuurlijk je cliënt. Die ken je beter dan dat de organisatie die kent. Ehm en je schat in, samen met je collega die daar ook komt van wat heeft deze client nodig en dan ga je zoeken, dan ga je shoppen, dan ga je kijken van goh hebben we daar MEE bij nodig, de ambulant kinderen tak van de stichting wat hebben we daarvan nodig. Dan ga je zelf zoeken. En je vaart eigenlijk heel erg op je eigen ervaring die je opdoet als medewerker van de Driestroom omdat je die cliënt inmiddels zwanger meegemaakt hebt. Je vaart natuurlijk ook in mijn geval op je ervaring omdat je zelf moeder bent. En zwanger geweest bent en weet van wat de eisen zijn.
Int: Ja
Gint: Dat was ook wel leuk het verschil te zien. X die dus nog veel jonger is en dus nog geen ouder is of moeder is. Sommige dingen waar zij zich over opwond had ik zoiets van nee maar dat soort dingen die komen wel, in de loop van die negen maanden kom je daar wel. En dan was dat en ondersteunden we elkaar wel.
Int: Dus dat je dan eigenlijk allebei je eigen ervaring kan inzetten?
Gint: Ja,
Int: En u zei net van je moet zelf de huisarts bellen enzo. Heeft u daar ook contact mee gehad, met alle, met de cliënten zeg maar die zwanger waren en met de huisarts?
Gint: Nee, niet bij allemaal. Dat doe je alleen maar als de cliënt dat wil he. De laatste cliënt wilde absoluut niet dat ik mezelf ergens mee bemoeide. En een cliënt die daar wel voor open staat. Daarmee ga je dan wel in contact met de huisarts. Als het nodig is he, als je zorgen hebt. Of als je ziet dat dingen anders gaan dan dat je zou wensen of ja. MEE daarin integrale vroeghulp, dat ik dacht dat zou best wel eens wat voor jou kunnen zijn. Dan ga je samen op zoek. Want de cliënt wil dit, ik had er goede ervaringen mee. Een andere cliënt wil er niks van weten. Ook goed, jouw keus.
Int: Ja, je kunt ook niet veel anders denk ik.
Gint: Nee, maar wel aanbieden, aanbieden, weet dat dit er is voor moeders met een beperking die zwanger zijn. En eerlijk zijn. Blijven zeggen dat jij bent nu eenmaal een moeder met een beperking. En die beperking

die had je en jij weet dat je die hebt. Onze cliënten zijn wel van zo'n niveau dat ze dat gewoon weten. Ehm blijven zeggen, en dat we doen dit niet om jou te plagen maar om jou te helpen. Om jou een goede start te laten hebben met je kind. Dat is het uitgangspunt.
Int: Ja, dat is denk ik ook wel heel belangrijk om een goed contact te blijven houden.
Gint: Ja, en dat jij stappen meer naar links zet en ik zou ze meer in het midden zetten prima. Als ik maar met jou mee mag lopen. Of een paar passen achter jou aan. Of een beetje rechts van jou, als we maar samen op kunnen.
Int: Ja, even kijken hoor. Owwja, welke obstakels u bent tegengekomen in de begeleiding van zwangere vrouwen.
Gint: Ik denk het grootste obstakel is wel ehm dat er geen duidelijkheid is over bijvoorbeeld een AMK. Meld je nou altijd als een van je cliënten zwanger wordt of niet? De regels zijn verandert maar hoe ze verandert zijn dat weet ik niet. Dat kun je dan weer niet terug vinden. En een ander obstakel, ik denk checklist moet zijn. Dit, dit, dit moet gebeuren. Als je naar..
Int: Gedurende de zwangerschap?
Gint: Ja, er zijn een aantal dingen die je moet doen als je weet mijn cliënt is zwanger. Ehm goed, juridisch zijn er een paar dingen die wel moeten of die niet moeten maar laat dat duidelijk zijn. Als jij hoort je cliënt is zwanger meld je meteen bij het AMK. Of als jij hoort dat je cliënt zwanger is ga een risicoanalyse maken. Kan ook he. En doe dat met je gedragsdeskundige en die moet dan bepalen of je gaat melden. Dat was allemaal niet duidelijk. De ene zei, de ander zei nee dat hoeft niet. Daardoor ga je zelf ook op tilt. Daardoor kom je als begeleider kom je ook niet zo heel erg duidelijk over?
Int: Naar de cliënt toe?
Gint: Naar de cliënt toe, dan zeg je ja ik moet misschien wel een melding doen bij het meldpunt kindermishandeling, jaa dan..
Int: Dat klinkt ook wel heel erg hard natuurlijk.
Gint: Ja, maar eerlijk erover zijn, dat is het allerbelangrijkste. En proberen als je het nog niet uit kunt leggen, zorg dan dat je in ieder geval zelf weet waarom je iets doet. Is dat omdat het moet vanuit de organisatie of is dat omdat je zelf vanuit je persoonlijke geloofsovertuiging doet. Maar als je iets doet, zorg dat je uit kunt leggen waarom je iets doet. Maar sta ook open voor als de cliënt dat heel erg lastig vind. Soms denk ik, dingen die je moet doen die moet je doen maar verder moet je eigenlijk je eigenheid toch een beetje opzij te zetten want je moet toch naast de cliënt blijven lopen op de manier zoals zij het graag zou willen.
Int: Ja,
Gint: En dat geldt natuurlijk in dit geval dan specifiek voor vrouwen die zwanger zijn maar dat geldt eigenlijk in de hele woonbegeleiding. Je moet toch samen, eigenlijk moet de cliënt het doen en jij loopt een stukje in zijn leven met hem mee.
Int: Ja, even denken hoor, welke zaken er dan moeten geregeld worden?
Gint: Weetje, al zou er maar een checklist zijn van dan moet je je eigenlijk voorstellen dat er twee begeleiders zijn bij zo'n cliënt die zelf nog helemaal nooit kinderen hebben gekregen of in de buurt. Die weten gewoon helemaal niet, ja. Dus er moet contact zijn met ehm de verloskundige, er moet contact zijn met de huisarts. Wie moet er op de hoogte gesteld worden als ik zwanger ben? Ja. En ik of wie moet er op de hoogte gesteld worden als mijn cliënt zwanger wordt? Want daar zijn wij als begeleiders van de Driestroom verantwoordelijk voor. Maar wat kunnen wij onze cliënt adviseren? En waar moet je gewoon ook aan denken? Want als jij geen contact hebt met de verloskundige, prima. Maar dan komt die verloskundige misschien helemaal niet te weten dat dit een cliënt is met een beperking. Of een cliënt waar al zorg in zit. Dat soort dingen. Eigenlijk moet gewoon, moet je als begeleider wel weten, zeg tegen de cliënt, die verloskundige die moet toch wel weten dat jij begeleiding van mij krijgt.
Int: Dat dat ook duidelijk is van mag ik dat doorgeven en dat soort dingen?
Gint: Ja, eigenlijk nee, dat geef ik door. Dat moet ik van de organisatie. Maar dan moet de organisatie dat dus wel georganiseerd hebben. Want nu komen ze er dan eigenlijk veel te laat achter waardoor een aantal zaken fout gaan lopen. Of fout lopen, anders hadden kunnen lopen. Wat prettiger verlopen hadden kunnen zijn. Dus ja, wij moeten niet stiekem achter de rug om van de cliënt iets moeten doen omdat wij denken dat dat beter voor de cliënt is.
Int: Nee
Gint: Maar dan moet het wel vastliggen dat we dat dus moeten doen. De verloskundige moet het gewoon weten dat er begeleiding van de Driestroom in zit. De huisarts weet het vaak wel maar die moet het ook weten. Ehm en dan he, bijvoorbeeld een cliënt die onder bewind staat, dan moet je gaan checken hoe dat ziekenfonds er uit ziet. Zit dat pakket wel goed? Zit dat pakket niet goed? Kan daar financieel iets in

geregeld worden? Want vaak, cliënten onder bewind die hebben allemaal schulden, dus daar is al weinig leefgeld. Dat zijn allemaal dingen die allemaal georganiseerd moeten worden. De ene cliënt is bij machte om dat allemaal zelf te doen en de andere cliënt gewoon niet. En we hebben cliënten waar we heel erg afgewacht hebben van nee als jij het niet wilt dan doen we het niet.
Int: Heel volgend dan
Gint: Maar op een gegeven moment moet je wel stelling nemen. Daar ben ik wel van overtuigd.
Int: Ja,
Gint: Nee, als Driestroom doen wij dit dus niet. Wij zijn verantwoordelijk voor dat kind dat geboren moet worden. Dan komt erbij dat de verloskundige gebeld moet worden, de huisarts is op de hoogte. Je doet een melding bij het AMK. Niet omdat wij denken dat je het niet kunt maar om samen te kijken, wat heb jij nodig? Wat heb jij nodig als je kind straks geboren wordt? Het consultatiebureau moet komen. Wat hebben jullie straks nodig? Hoeven wij allemaal niet bij te zijn maar we moeten wel weten dat het gebeurt.
Int: Ja, want het consultatiebureau heeft volgens mij ook wel bepaalde checklisten… Dat is wel helder dus dat het eigenlijk wat meer vast moet liggen?
Gint: Ja, als je nu de ouder en kind notitie pakt, ik weet niet of jullie hem kennen van de Driestroom. Daar staan wel een aantal punten in. Maar eigenlijk moet er 1. de cliënt is zwanger, jij gaat het melden bij je manager. Dat is nummer één. En, en dan moet je, de gedragsdeskundige moet gaan vaststellen gaan we melden of niet? Of zeggen wij als Driestroom wij melden altijd. Keuzes in maken. En niet overlaten aan de begeleider. Want als het fout is heb je als begeleider, ja nogal een verantwoordelijkheid. En die kun je niet dragen. Die wil je ook niet dragen.
Int: Dat is wel helder. Zijn er verder nog dingen die de organisatie zou kunnen bieden? Waarschijnlijk staat alles al wel een beetje als je een stappenplan hebt dan..
Gint: Het staat er ook best wel in. Maar het is nu gewoon het is zo'n dik pak. Je moet gewoon op een a4 moet het staan. Dit, dit, dit, dit. Echt een afchecklijst zeg maar. En ook als medewerker moet je er gewoon ondersteuning in krijgen van het is niet altijd makkelijk om een cliënt te moeten begeleiden die zwanger is.
Int: Dus, zou u daar dan nog meer ondersteuning vanuit de organisatie in gewenst hebben?
Gint: Nee, maar ik zou wel willen dat er gewoon, dat ik wel weet, als ik ondersteuning nodig heb bel ik naar die en die persoon. Als er een schokkende gebeurtenis is, als mijn cliënt zelfmoord pleegt weet ik ook naar wie ik moet bellen. Als er een vertrouwensarts nodig is heb ik ook een lijstje ervoor weetje. Maar als een cliënt zwanger is, dat vinden we blijkbaar toch nog niet ernstig genoeg. Dan weet je het niet waar je heen moet. En misschien moet je dan ook wel bellen, komt dat uiteindelijk ook wel bij het lijstje schokkende gebeurtenissen he. Zo schokkend is het vaak ook niet maar dat zou kunnen. Maar weet, je moet als medewerker weten waar je naar toe zou kunnen.
Int: Ja, dat is heel helder. Even kijken hoor wat u vanuit de organisatie als helpend hebt ervaren in het begeleiden. Je noemde net al dat je de gedragsdeskundige altijd kan bellen. Zijn er verder nog dingen die helpend waren?
Gint: Nou, ja mijn collega natuurlijk. En ik vind het ook prettig dat de manager op de hoogte is en dat ik die bellen kan en bellen kon ja.
Int: En die geeft ook coaching geloof ik toch? Daar worden dat soort dingen ook in besproken neem ik aan?
Gint: Ja, dat geef je dan zelf aan van goh hoe ik dit nou of hoe moet dat nou of gewoon waar ben je tegen aan gelopen. Hoe voelt dat nou ja.
Int: Dat is prettig?
Gint: Ja
Int: Misschien om nog even terug te komen op die beschermende en risicofactoren of dat er nog beschermende of risicofactoren waren bij de zwangere vrouwen?
Gint: Ja, weet je wat ik ook wel een risico vind, dat we, dat wijzelf ook goed op moeten passen want hoe meer druk wij op een cliënt leggen van je moet iets van ons, hoe meer zij hakken in het zand gaat zetten he. Dus dat je toch een beetje mee gaat van soms moet je iets doen wat je niet zo ziet zitten en soms. Ik denk dat je dan ook veel risico's kunt vermijden. En het is gewoon heel erg prettig als een cliënt uit een warm nest komt en er gewoon een goed netwerk omheen zit.
Int: Ja
Gint: Ehm ja goed en risico's, ze wonen vaak in wijken waar veel risico te lopen valt. Ze zijn vaak, ze staan open voor de drank en de drugs en de rock en roll zal ik maar zeggen. Daardoor lopen ze risico. En ik denk dat het prettig zou zijn als we ergens een plek zouden hebben in Nijmegen waar cliënten gewoon binnen kan lopen. Ik merk ook dat ze vaak eenzaam zijn. Ook eenzaam zijn in hun zwangerschap.
Int: Oke,

Gint: Dat geldt natuurlijk niet voor iedereen maar.
Int: Dus dat er een plek is waar dan iemand is en waar ze even een praatje kunnen komen maken.
Gint: Juist voor cliënten op dit niveau die dan al een kindje gaat krijgen. Bevallen verwachten dat ze dat allemaal zelf in hun huisje kunnen. Waarvan ze dat ook zelf vaak verwachten. We willen wel heel veel maar wat hebben ze? Een IQ 70, dat is een kind van 8 of 9 jaar. Die krijgt gewoon een kind. Overschat ze niet. Juist niet in zo'n periode.
Int: Er komt natuurlijk ook aardig wat druk bij dan.
Gint: Ja, en ook daarna als dat kindje er dan is. Dat is niet alleen maar een grote roze wolk.
Int: Nee, nee even denken hoor. Ik vroeg in het begin dat er een aantal dingen zijn voor vrouwen met een beperking. Kunt u zich dat nog herinneren?
Gint: Nee?
Int: Nou, over voorzieningen enzo, dat soort dingen. Kunt u daar iets meer over vertellen?
Gint: Nou, MEE heeft dus de integrale vroeghulp. Ehm die begeleiden vrouwen van als ze zwanger zijn van hoe ontwikkeld een kindje zich in jou? Alle fases daar hebben ze ook foto's van ehm. Hoe komt het er straks uit? Hoe gaat dat in je lijf? Wat ga je voelen? Hoe ga je, er veranderen dingen binnen in je, je emoties veranderen. Ja dat is wel heel erg prettig. Dat vond ik heel prettig ook om te zien hoe ja gespecialiseerde dat met onze cliënten doen. Dat kunnen wij ook niet. Daar zijn wij niet, ja dat is ons beroep niet. En ja wat er niet is en dat is natuurlijk ook wel heel moeilijk onze cliënten komen wel in groepen van zwangerschapsgym samen met jou en mij. Ja daar zit ik niet op te wachten en daar zitten de cliënten eigenlijk ook niet op te wachten.
Int: Maar mensen bij die gym die zullen het misschien niet eens zien in eerste instantie.
Gint: Dat eigenlijk ook wel. Ieder zit er wel voor zichzelf. Ja het verschilt per cliënt. Weetje het zou mooi zijn dat er een plek is waar moeders met een baby elkaar kunnen ontmoeten van hoe doe jij dat nou? Hoe doe jij dat nou?
Int: Zou dat dan ook wat voor de Driestroom zijn om dat te organiseren?
Gint: Ja
Int: En dan ook al bijvoorbeeld tijdens de zwangerschap? Dat dan dus vrouwen met pasgeboren kinderen maar ook zwangere vrouwen..
Gint: Ik heb er nog nooit zo over nagedacht. Weetje we hebben er niet zo veel. We kunnen er geen groep van maken. Dat maakt het misschien wel lastiger. Ze komen natuurlijk niet hier met bosjes voor. Maar dan zou je misschien niet eens binnen de Driestroom moeten houden maar gewoon moeten kijken van goh wat zit er in Nijmegen nog meer.
Int: Aan instellingen? Want wat zou dat voor de cliënt opleveren?
Gint: Ik denk, en dat geld niet voor alle cliënten maar er zullen wel cliënten zijn die daar wat halen. Zo van dat ze zien dat ze niet de enige zijn die het moeilijk hebben. Want ze, al die cliënten kennen elkaar wel. Die kennen ze van dit en die kennen ze van dit. Maar je kunt ook niet verwachten dat we diepgaand met ze in gesprek gaan. Maar we zien wel, ze moeten het hebben van het zien van dingen he. Van ervaren, van voelen, van ja ruiken. En niet aan een boekje, dan krijgen ze eerst nog is zo'n boekje van eeh. Ja daar kunnen ze niet zo veel mee.
Int: Dus dan zou het misschien een soort uitwisselingsprogramma. Dat je bij iemand thuis gaat kijken die net een baby heeft en dat je dan ook echt kunnen zien wat dat betekend zeg maar.
Gint: Ja, dat zou eigenlijk wel heel erg leuk kunnen zijn. Weetje dat ze een beetje van dat eilandje af kunnen komen. En ook niet iedereen wil dat hoor. Sommigen zitten ook prima op zo'n eilandje. Maar er zijn er bij ja, die vrouw zonder partner dat ik net zei die ik denk dat die dat heel erg leuk had gevonden.
Int: Dat ze dan ergens steun kan zoeken?
Gint: Ja, weetje en nu zoeken ze vaak al die steun bij moeder of bij oma dan. Maar die moeder die kan al geen oma meer zijn want die moet altijd alle extra dingen doen.
Int: Ja, dus dat is ook wel belangrijk dat iemand gewoon oma kan blijven zeg maar?
Gint: Ja, en dat ze ook ervaren dat een kindje op het kinderdagverblijf dat daar ook niks mis mee is. Nu denken ze van oww nee mijn kind hoeft niemand aan te komen. Nee maar het is goed als kinderen, juist kinderen van onze cliënten andere kinderen ontmoeten. En dat de cliënte ook andere moeders ontmoet.
Int: Daar zijn die ouders dus ook wel wat huiverig voor, om hun kinderen naar een kinderdagverblijf te sturen of?
Gint: Ja, straks hadden we het erover he. Die kinderen worden geboren voor hun zelf, niet voor de wereld.
Int: Dat is een hele andere kijk er op dan.

Gint: Dat gaat ook niet voor iedereen op. Er zijn er ook die denken oww dit is een leuke levende pop, daar wil ik is mee de straat op. Er was ook een vrouw die zei ik vind het eigenlijk wel lastig want dat speeltuintje is te ver weg. Als mijn kind straks twee is moet ik elke dag mee naar de speeltuin het kan niet eens zelf. Nee een kind van twee kan ook niet zelf. Ook al woon je er boven op, dan moet je mee als moeder. Ja echt niet.
Int: Dus dan ontbreekt ook een beetje het besef van wat een kind op latere leeftijd zeg maar. Dan heb je het nog maar over een speeltuintje maar als het dan naar school gaat moet je misschien ook wel helpen met huiswerk enzo. Ja als moeder niet kan lezen dan zal het kind nooit voorgelezen worden. En moeder leest niet, moeder kijkt liever naar goede tijden en naar de bold en de beautiful en ehm. Ja dat is toch ons soort mensen. Die hebben de hele dag tv aan staan. Zo'n groot ding. Ook leuk..
Int: Als je een kind niets aanbiedt voor de ontwikkeling dan loopt dat natuurlijk ook allemaal risico.
Gint: Dat is misschien ook wel een groot risico. Ze kunnen niet, heel veel cliënten van ons kunnen niet zien, of zien niet dat een kind iets anders nodig heeft als dat hun kunnen bieden.
Int: Ook buiten praktische zaken, eten en drinken om?
Gint: Heel vaak denk ik aan liefde komen ze niks tekort. Het zijn hele gewenste, vaak hele gewenste kinderen en dat zit vaak wel goed. Maar de ja weetje, ik kwam in een gezin en die kinderen waren al wel wat groter maar een van die meisjes die had altijd luizen. Ja nou ja, de school had zoiets van dat kind moet luizen vrij want al die andere kinderen. Nou ik ga echt niet. Weet je wel hoe veel tijd dat kost en dat doe ik echt niet. Nee dat wil jij als moeder of als vader misschien niet maar dan heb je geen boodschap aan. Dat moet je gewoon doen.
Int: Je kind komt op de eerste plaats. Is dat dan ook weer dat egoïsme wat in de weg zit?
Gint: Ja, ja, kinderen die ze gewoon naar de coffeeshop sturen van haal even wat wiet ofzo. Want ik heb nou geen zin om of er is net iets leuks op televisie of ehm.
Int: En is dat dan ook zeg maar voor, dat vraag ik me dan nog wel af, is het dan aan de Driestroom om ouders daarin te ontwikkelen, te onderwijzen?
Gint: Ja, dat is wel en, en. Weetje als ik dan vraag aan een cliënt van goh wat wil jij nou dat ik hier kom doen zullen ze dat nooit zeggen. Dus het is ook het, je probeert om samen op die vraag uit te komen. Maar het is niet de vraag die hij op voorhand zou stellen. Van goh wil jij elke week met mijn kind naar de bieb.
Int: Hoe kan je dan zorgen dat, dat toch gebeurt dan?
Gint: Ja, een positieve insteek zo van goh zullen we van de week is even naar de bieb gaan met z'n drieën. Moeder meenemen, kind meenemen. Dan zie je dat zo'n kind het daar leuk heeft. Zie je dat moeder? Dat het kind het leuk heeft. Dit is gratis, daar kun je elke week gratis naar toe. Neem je boekjes mee naar huis. Ja, maar ja het is leuk. Of je doet het samen, je gaat samen elke week naar de bieb. En vaak, onze mensen die, die leren door het te zien. En ja door succeservaringen.
Int: Heel concreet.
Gint: Ja, wij gingen ook mee met ouders met wat oudere kinderen naar ehm de tien minuten gesprekken op school. En niet om dan het woord te doen. Nee om te zorgen dat moeder de vragen zou stellen die ze wilde stellen. Die we thuis voorbereid hadden durfde te stellen. Want ja, ze zullen mij wel dom vinden. Nou dat denk ik niet maar ga het vragen.
Int: Ik vroeg me ook nog wel af hoe het, want u vertelde dan zelf dat u ook moeder bent enzo. Maar vroeger heeft u dat dan ook meegemaakt dat er vrouwen zwanger werden. Hoe was het toen om dat mee te maken?
Gint: Nou, ik weet nog wel dat ehm. Ja hoe toen precies dat weet ik niet maar ik realiseer me nu wel dat de problemen die ik als moeder tegen kom, die mijn kinderen tegen komen dat ik denk owwja, dat is voor mij al lastig. En daar moet je dan ook nog is beperkt bij zijn. Aan de ene kant denk ik dan zijn ze gelukkig, zien ze ook een heleboel dingen niet. Maar het kind komt daardoor wel heel veel tekort. Kan daardoor wel heel veel te kort komen. Niet dat ik het allemaal zo goed doe maar weetje je ziet je kind worstelen met dingen. Dat zien onze cliënten niet. Dan denk ik ja, die confrontatie is misschien nog wel moeilijker als dat toen ik jonger was ehm ja ervaren moest dat een cliënt zwanger was ofzo.
Int: Dan stond je er misschien ook niet altijd bij stil ofzo, dan zag je het zelf misschien ook niet altijd.
Gint: Nee, nee.
Int: Ik vroeg me ook nog af, want je vertelde dat je dan met twee personen op een casus zit zeg maar is dat ehm algemeen beleid binnen de Driestroom?
Gint: Ja
Int: Dus dat is altijd zo?

Gint: Ja, binnen BZW, het begeleid zelfstandig wonen wel. Het is niet altijd zo dat je daar dan ook met twee mensen komt. Want als je een klasse 1 hebt dus als je maar 1.5 uur bij een cliënt komt is dat niet altijd handig. Maar altijd dat je het deelt waar je mee deelt waar je mee bezig bent met die cliënt.
Int: En dat is ook echt dat je iemand krijgt toegewezen, deze keer doe je het met deze persoon?
Gint: Ja, meestal werkt het andersom. Er komt een casus binnen he. Een 0 IBP noemen we dat dan. Die hebben die en die en die vragen welke competenties passen daarbij? Wie past daarbij? Nou dan wordt jij de PB'er en wie past daar dan nog bij als maatje noemen we dat dan.
Int: En dat is dus ook als beleid binnen de Driestroom?
Gint: Ja
Int: Is dat ook helpend?
Gint: Ja, weetje het wordt steeds duidelijker en het mag ook steeds duidelijker worden. De ene medewerker zit niet te wachten of kan het niet zo goed met grote problemen in gezinnen. En de ander die wil liever niks of die vind het moeilijk om een cliënt met schulden te begeleiden omdat ze de weg daar niet goed in weten. En soms denk je ik wil dat leren dus ik ga daar in met iemand die daar iets meer van weet. En soms denk je oww nee dat groeit me boven de pet. Dat kan ik niet. Ook goed.
Int: Dus dan kun je eigenlijk elkaar weer zaken leren?
Gint: Ja
Int: Oke,
Gint: Een van onze medewerkers weet alle wegen binnen het UWV en binnen de gemeente. En bijzondere bijstand. Nou heb je een vraag dan schiet je die collega aan. En kom je er niet uit dan vraag je of hij mee wil kijken in die casus.
Int: Dat is wel fijn dan.
Gint: Ja
Int: Volgens mij hebben we het meeste wel gehad. Zijn er nog dingen die je zelf graag kwijt wilt. Van nou dit moet je echt weten over dit onderwerp?
Gint: Nee, ik denk dat jullie al heel veel gevraagd hebben.

Interview medewerker 7 geschrapt

Int: De eerste vraag is wat uw functie is binnen de Driestroom?
Gint: Ik ben teamcoördinator.
Int: Wat houdt dat precies in?
Gint: Het grootste deel van mijn tijd ben ik woonbegeleidster van twaalf cliënten die in Nijmegen verspreid wonen. Daarnaast coach ik de medewerkers in hun werkzaamheden.
Int: Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen nu?
Gint: Ik heb een paar vrouwen meegemaakt die zwanger zijn en ik merk nu ook dat ik vooral op mijn eigen ervaring vaar. We hebben natuurlijk wel de notitie ouder en kind. Dan moet ik eerlijk zeggen ik heb hem gelezen en ook weer naast me neer gelegd zo van ik moet het toch doen met wat ik weet, wat ik zie en hoor en wat die cliënt ook wil.
Int: Wat heeft de Driestroom nog kunnen bieden?
Gint: Onze gedragsdeskundige, daar hebben we ook zeker wat aan gehad. Die konden we ook bellen met allerlei vragen als we ergens tegen aan liepen, de collega's met wie je bij die casus komt dat is natuurlijk ook heel erg fijn. We hebben binnen het team het beleid dat je altijd met twee mensen komt. Persoonlijk vond ik dat wel heel erg prettig. Dat je dus het niet alleen hoeft te dragen. Je hebt niet alleen de verantwoordelijkheid. Want het voelt wel als een hele grote verantwoordelijkheid. Ook al is het niet mijn kind maar ik heb wel zoiets van het komt er en ik ben wel ook verantwoordelijk voor dat kind. Ook wel vooral verantwoordelijk want op het moment dat er kinderen komen zijn wij als Driestroom gewoon verantwoordelijk voor het kind.
Ook onze manager die ons daarin steunt. Het lastige tegelijkertijd is ook dat je soms twee verhalen krijgt. Je moet melden bij het AMK, nee je hoeft alleen maar te melden bij het AMK als er problemen of als je problemen verwacht. Zou ik het wel doen, zou ik het niet doen. En wat zijn dan de problemen die ik als probleem zie, zien cliënten vaak niet als probleem. Dingen die ik wel zie ziet de gedragsdeskundige niet als probleem.
Int: U zegt net wat ik als probleem zie, ziet de cliënt niet als probleem. Kunt u daar een voorbeeld van geven?
Gint: Heel praktisch, de cliënt is zwanger, een paar weken of een paar maanden, dus op een gegeven moment ga je, heb je een zwangerschapscursus heb je jezelf daarvoor ingeschreven, heb je je bed op poten? Weet je daar sowieso van? Hoeft allemaal niet. Ik zeg nee hoeft allemaal niet maar als er straks een kraamverzorgster in huis komen, die willen gewoon dat jij je bed op een bepaalde hoogte hebt staan. Ik wil dat niet. Nou ja dan wil jij dat niet. Dan is dat jouw probleem. Ja. Of jij kan niet goed met je geld omgaan. Je hebt eigenlijk heel weinig geld om je week door te komen, hoe ga jij dat doen als je straks je kind moet voeden, luiertjes moet kopen, kleding moet kopen? Ja dan doe ik borstvoeding dan kost het de eerste drie maanden niets. Maar als dat dan niet lukt? Lukt altijd, ik heb nog nooit van iemand gehoord dat het niet lukt. Ja. Ze zeggen letterlijk bemoei je er maar niet mee, de cliënt is al op voorhand bang dat we zijn kind gaan afpakken. Of dat wij ons gaan bemoeien met iets dat ze heel goed zelf kunnen.
Int: Zij zien dat zelf als dat ze het zelf heel goed kunnen?
Gint: Ja, ik kwam bij een mevrouw, die had echt al jaren geprobeerd zwanger te worden, die werd zwanger en ik hoefde me vooral nergens mee te bemoeien.
Int: En wat doe je dan op zo'n moment?
Gint: Al je voelsprieten gaan overeind staan. Dan denk ik me nergens mee bemoeien, ik kom hier al jaren omdat jij je leven niet in een ritme kunt houden. Omdat je vervalt in drank of drugs of schulden of gokken. Ik kom hier niet omdat ik nou zo gezellig ben. Dat is dan moeilijk voor de cliënt maar ze willen dan niet dat ik me bemoei met een nieuw leven dat in hun is. Dan denk ik ja, nee zo werkt het niet.
Int: En hoe probeer je dan toch nog je ermee te bemoeien als het ware?
Gint: Ik probeer me niet er mee te bemoeien maar wel bij een cliënt waar ik bijvoorbeeld met X samen kwam. Ik dropte steeds dingen die ik zag, schreef ook op, daar hadden we een overdrachtje van. De cliënt kwam heel vaak weer terug bij X. Maar uiteindelijk pakte ze de dingen vaak dan wel op. Niet altijd maar toch wel heel vaak. En bij andere cliënten heb ik gewoon gezegd ik maak me zorgen. Als jij me nu niet toe laat dan moet ik sowieso melden. En niet om te bemoeien maar om mee te mogen kijken en mee te mogen denken want wat wij willen is dat jouw kind in ieder geval niet op voorhand al allerlei problemen, jouw problemen krijgt.
Int: Is het dan nog gebeurt dat ze dan uiteindelijk toch zeiden van kom maar niet binnen?

Gint: Nee. Het is natuurlijk heel wat om een kind te krijgen, ook voor cliënten die het heel graag willen. En die zien uiteindelijk ook vaak op tegen hoe moet dat dan? En als ze dan doorkrijgen van X bemoeid zich misschien niet maar wil er wel zijn voor mij. Uiteindelijk ben ik bij allemaal binnen blijven komen.
Int: Vanuit de literatuur hadden we wel gezien dat het soms lastig is om vooruit te denken voor mensen met een licht verstandelijke beperking merkt u dat ook, dat ze zich dan niet echt kunnen indenken hoe het is als het kindje er is?
Gint: Ja, in hun beleving is het vooral allemaal leuk. En het kindje huilt echt niet de hele dag. Het is alleen maar leuk. En verder weten ze het niet. Want op het moment dat ze een ander kindje zien van broer of zus is het ook een leuk moment want het kindje krijgt aandacht dus het is leuk. Sowieso hebben cliënten vaak al een hekel aan dingen die moeten en doen ze toch waar ze zelf zin in hebben. Want een groot aantal van onze cliënten is wel, dat is misschien niet zo aardig gezegd, maar toch wel erg egoïstisch. En denken vooral uit zichzelf.
Int: En hoe kun je daar zeg maar op inspelen zeg maar, dat ze toch wel voorbereid zijn?
Gint: Op zich zijn hebben we met MEE heel goed samen gewerkt. En integrale vroeghulp. En al heel vroeg in processen van hoe is dat nu om een kindje te krijgen. We hebben zo'n pop van MEE kunnen lenen. Zij stond er ook open voor om te laten zien zie ik doe er alles aan om te laten zien een goede moeder te zijn. En kijk maar met mij mee en help mij maar. Maar die andere die laatste die had vooral zoiets van niet mee bemoeien ik doe het allemaal zelf. En dan is het wel heel erg lastig. Bij de een hebben we ook uiteindelijk niet gemeld bij het AMK en bij de andere hebben we wel gemeld bij het AMK. Je voelt ook het verschil die ene die staat er wel voor open en daar blijven we wel komen. Die andere had al steeds van zodra ik een ander huis heb, heb ik niks meer met jullie van doen en dan zoek ik het zelf wel uit. Daar was wel een partner, daar was geen partner. Dat scheelt natuurlijk ook wel een hele hoop.
Int: Een partner is misschien ook niet altijd beschermend of helpend?
Gint: Nee, in dit geval wel. Een derde geval daar was die partner een verslaafde en die was er alleen als het hem uitkwam. En die had een aantal financiële verplichtingen ten aanzien van zijn kinderen en zijn vriendin maar als het geld op is dan maar geen luiers, dan maar een theedoekje om. Dat is dan wel, dat is wel heel erg triest. Dat is ook meteen de keus van de cliënt om wel zwanger te zijn. En daar hebben wij niks over te zeggen. Dus wat ik er van vind is eigenlijk ook niet zo belangrijk. Ik vind dat het kindje wel goed moet eten of elke paar uur een schone luier aan moet. Daar hebben hun geen boodschap aan. Kijk het kindje moet niets tekort komen, moet niet mishandeld worden, moet niet geslagen worden. Maar of dat dat dan in pakjes rond lopen die niet elke dag gewassen worden ja daar heb ik niks mee te maken. Als begeleider is de situatie wel lastig want je wilt dat het kindje er zo goed mogelijk bij zit.
Int: U noemde net al de financiën. Kunt u nog meer beschermende en risicofactoren noemen die u ziet?
Gint: Een risico, ouders van cliënten die er echt niet achter staan. Of ouders die eigenlijk nog wel een kind gehad hebben willen hebben. We hadden ook een meisje dat zwanger werd dat heel lang misbruikt is door haar oom. Wat de vader niet wist maar wat op het moment dat dat allemaal bekend werd had de vader ook zoiets van zoek jij het even lekker zelf uit. Ik bedoel dat kan ook allemaal, dat zijn ook allemaal risicofactoren. Je denkt een heel goed netwerk om iemand heen te hebben. Je weet het gewoon nooit. Heel vaak dat is niet altijd maar toch wel heel vaak komen onze cliënten toch uit een ander, sociaal zwakker milieu. Deze generatie redde het allemaal wel omdat de maatschappij was zoals die was. Nu is het allemaal zo verandert. Het is allemaal meer en sneller en drukker. We verwachten nogal wat van deze cliënten. Ze worden overvraagd. Ook onze cliënten moeten gewoon voor hun geld gaan werken. Ze weten echt niet hoe ze het moeten gaan organiseren. Doen het kind echt niet naar het kinderdagverblijf want daar hebben ze het kind niet voor gekregen.
Int: Heeft het dan ook invloed op hoe de zwangerschap verloopt, dat die druk groot is?
Gint: Dat is heel wisselend per cliënt. De laatste cliënt die zwanger was, ogenschijnlijk maakte het er allemaal niet uit. Die zat op de bank en daar ging de dag wel aan voorbij. Een ander maakt zich wel overal druk om. Die is zo hieperdepiep dat is ook niet goed. ja
Int: Wat heeft u voor handvatten vanuit de organisatie meegekregen om hulp te kunnen bieden aan zwangere vrouwen?
Gint: Dat is eigenlijk toch niet zo heel erg veel. Het is toch van je moet zelf zoeken. Je moet zelf met MEE in contact, je moet zelf de huisarts bellen. Je kent natuurlijk je cliënt. Die ken je beter dan dat de organisatie die kent. Je schat in, samen met je collega die daar ook komt van wat heeft deze cliënt nodig en dan ga je zoeken, hebben we daar MEE bij nodig, de ambulant kinderen tak van de stichting wat hebben we daarvan nodig. Je vaart eigenlijk heel erg op je eigen ervaring die je opdoet als medewerker van de Driestroom

omdat je die cliënt inmiddels zwanger meegemaakt hebt. Je vaart natuurlijk ook in mijn geval op je ervaring omdat je zelf moeder bent. En zwanger geweest bent en weet van wat de eisen zijn.
Int: Heeft u ook contact gehad met de cliënten die zwanger waren en met de huisarts?
Gint: Nee, niet bij allemaal. Dat doe je alleen maar als de cliënt dat wil. De laatste cliënt wilde absoluut niet dat ik mezelf ergens mee bemoeide. En een cliënt die daar wel voor open staat. Daarmee ga je dan wel in contact met de huisarts, als je zorgen hebt. Of als je ziet dat dingen anders gaan dan dat je zou wensen. MEE met integrale vroeghulp, aanbieden, weet dat dit er is voor moeders met een beperking die zwanger zijn. En eerlijk zijn. Blijven zeggen dat jij bent nu eenmaal een moeder met een beperking. En die beperking die had je en jij weet dat je die hebt. Onze cliënten zijn wel van zo'n niveau dat ze dat gewoon weten. Blijven zeggen we doen dit niet om jou te plagen maar om jou te helpen. Om jou een goede start te laten hebben met je kind. Dat jij stappen meer naar links zet en ik zou ze meer in het midden zetten prima. Als ik maar met jou mee mag lopen.
Int: Welke obstakels bent u tegengekomen in de begeleiding van zwangere vrouwen?
Gint: Ik denk het grootste obstakel is wel dat er geen duidelijkheid is over bijvoorbeeld een AMK. Meld je nou altijd als een van je cliënten zwanger wordt of niet? De regels zijn verandert maar hoe ze verandert zijn dat weet ik niet. Dat kun je dan weer niet terug vinden. Ik denk checklist moet zijn. Dit, dit, dit moet gebeuren.
Int: Gedurende de zwangerschap?
Gint: Ja, er zijn een aantal dingen die je moet doen als je weet mijn cliënt is zwanger. Juridisch zijn er een paar dingen die wel moeten of die niet moeten maar laat dat duidelijk zijn. Als jij hoort je cliënt is zwanger meld je meteen bij het AMK. Of als jij hoort dat je cliënt zwanger is ga een risicoanalyse maken. En doe dat met je gedragsdeskundige en die moet dan bepalen of je gaat melden. Dat was allemaal niet duidelijk. Daardoor ga je zelf ook op tilt. Daardoor kom je als begeleider ook niet zo heel erg duidelijk over. Naar de cliënt toe, dan zeg je ja ik moet misschien wel een melding doen bij het meldpunt kindermishandeling. Eerlijk erover zijn, dat is het allerbelangrijkste. En proberen als je het nog niet uit kunt leggen, zorg dan dat je in ieder geval zelf weet waarom je iets doet. Is dat omdat het moet vanuit de organisatie of is dat omdat je zelf vanuit je persoonlijke geloofsovertuiging doet. Sta ook open voor als de cliënt dat heel erg lastig vind. Soms denk ik, dingen die je moet doen die moet je doen maar verder moet je eigenlijk je eigenheid toch een beetje opzij te zetten want je moet toch naast de cliënt blijven lopen op de manier zoals zij het graag zou willen. Dat geldt natuurlijk in dit geval dan specifiek voor vrouwen die zwanger zijn maar dat geldt eigenlijk in de hele woonbegeleiding. Eigenlijk moet de cliënt het doen en jij loopt een stukje in zijn leven met hem mee.
Int: Welke zaken moeten er dan geregeld worden?
Gint: Al zou er maar een checklist zijn van dan moet je je eigenlijk voorstellen dat er twee begeleiders zijn bij zo'n cliënt die zelf nog helemaal nooit kinderen hebben gekregen of in de buurt. Die weten gewoon helemaal niet. Dus er moet contact zijn met de verloskundige, er moet contact zijn met de huisarts. Wie moet er op de hoogte gesteld worden als ik zwanger ben? Daar zijn wij als begeleiders van de Driestroom verantwoordelijk voor. Maar wat kunnen wij onze cliënt adviseren? En waar moet je gewoon ook aan denken? Want als jij geen contact hebt met de verloskundige, prima. Maar dan komt die verloskundige misschien helemaal niet te weten dat dit een cliënt is met een beperking. Eigenlijk moet je als begeleider wel weten, zeg tegen de cliënt, die verloskundige die moet toch wel weten dat jij begeleiding van mij krijgt.
Int: Dat ook duidelijk is van mag ik dat doorgeven en dat soort dingen?
Gint: Ja, eigenlijk nee, dat geef ik door. Dat moet ik van de organisatie. Maar dan moet de organisatie dat dus wel georganiseerd hebben. Want nu komen ze er dan eigenlijk veel te laat achter waardoor een aantal zaken fout gaan lopen. Dus ja, wij moeten niet stiekem achter de rug om van de cliënt iets moeten doen omdat wij denken dat dat beter voor de cliënt is. Dan moet het wel vastliggen dat we dat dus moeten doen. De verloskundige moet het gewoon weten dat er begeleiding van de Driestroom in zit. De huisarts weet het vaak wel maar die moet het ook weten. Bijvoorbeeld een cliënt die onder bewind staat, dan moet je gaan checken hoe dat ziekenfonds er uit ziet. Want vaak, cliënten onder bewind die hebben allemaal schulden, dus daar is al weinig leefgeld. Dat zijn allemaal dingen die allemaal georganiseerd moeten worden. De ene cliënt is bij machte om dat allemaal zelf te doen en de andere cliënt gewoon niet. En we hebben cliënten waar we heel erg afgewacht hebben van nee als jij het niet wilt dan doen we het niet. Maar op een gegeven moment moet je wel stelling nemen. Daar ben ik wel van overtuigd.
Wij zijn verantwoordelijk voor dat kind dat geboren moet worden. Je doet een melding bij het AMK. Niet omdat wij denken dat je het niet kunt maar om samen te kijken, wat heb jij nodig? Wat heb jij nodig als je kind straks geboren wordt? Het consultatiebureau moet komen. Wat hebben jullie straks nodig? Hoeven wij

allemaal niet bij te zijn maar we moeten wel weten dat het gebeurt. Als je nu de ouder en kind notitie pakt. Daar staan wel een aantal punten in. Maar eigenlijk moet er 1. de cliënt is zwanger, jij gaat het melden bij je manager. De gedragsdeskundige moet gaan vaststellen gaan we melden of niet? Of zeggen wij als Driestroom wij melden altijd. Keuzes in maken. En niet overlaten aan de begeleider. Want als het fout is heb je als begeleider nogal een verantwoordelijkheid. En die kun je niet dragen. Die wil je ook niet dragen.
Int: Zijn er nog dingen die de organisatie zou kunnen bieden?
Gint: Je moet gewoon op een a4 moet het staan. Dit, dit, dit, dit. Echt een afchecklijst zeg maar. En ook als medewerker moet je er gewoon ondersteuning in krijgen van het is niet altijd makkelijk om een cliënt te moeten begeleiden die zwanger is.
Int: Zou u daar dan nog meer ondersteuning vanuit de organisatie in gewenst hebben?
Gint: Nee, maar ik zou wel willen dat als ik ondersteuning nodig heb bel ik naar die en die persoon. Je moet als medewerker weten waar je naar toe zou kunnen.
Int: Wat hebt u vanuit de organisatie als helpend hebt ervaren in het begeleiden?
Gint: Mijn collega natuurlijk. En ik vind het ook prettig dat de manager op de hoogte is en dat ik die bellen kan.
Int: Om nog even terug te komen op die beschermende en risicofactoren of dat er nog beschermende of risicofactoren waren bij de zwangere vrouwen?
Gint: Weet je wat ik ook wel een risico vind, dat we, dat wijzelf ook goed op moeten passen want hoe meer druk wij op een cliënt leggen van je moet iets van ons, hoe meer zij hakken in het zand gaat zetten. Dus dat je toch een beetje mee gaat van soms moet je iets doen wat je niet zo ziet zitten. Ik denk dat je dan ook veel risico's kunt vermijden. En het is gewoon heel erg prettig als een cliënt uit een warm nest komt en er gewoon een goed netwerk omheen zit. En risico's, ze wonen vaak in wijken waar veel risico te lopen valt. Ze staan open voor de drank en de drugs. En ik denk dat het prettig zou zijn als we ergens een plek zouden hebben in Nijmegen waar cliënten gewoon binnen kan lopen. Ik merk ook dat ze vaak eenzaam zijn. Ook eenzaam zijn in hun zwangerschap. Dat geldt natuurlijk niet voor iedereen.
Int: Dus dat er een plek is waar dan iemand is en waar ze even een praatje kunnen komen maken?
Gint: Juist voor cliënten op dit niveau die dan al een kindje gaat krijgen. Bevallen verwachten dat ze dat allemaal zelf in hun huisje kunnen. Waarvan ze dat ook zelf vaak verwachten. We willen wel heel veel maar wat hebben ze? Een IQ 70, dat is een kind van 8 of 9 jaar. Die krijgt gewoon een kind. Overschat ze niet. Juist niet in zo'n periode. Ook daarna als dat kindje er dan is. Dat is niet alleen maar een grote roze wolk.
Int: Over voorzieningen etc. Kunt u daar iets meer over vertellen?
Gint: MEE heeft dus de integrale vroeghulp. Die begeleiden vrouwen als ze zwanger zijn van hoe ontwikkeld een kindje zich in jou? Alle fases daar hebben ze ook foto's van. Hoe komt het er straks uit? Hoe gaat dat in je lijf? Wat ga je voelen? Hoe ga je, er veranderen dingen binnen in je, je emoties veranderen. Ja dat is wel heel erg prettig. Wat er niet is en dat is natuurlijk ook wel heel moeilijk onze cliënten komen wel in groepen van zwangerschapsgym samen met jou en mij. Ja daar zit ik niet op te wachten en daar zitten de cliënten eigenlijk ook niet op te wachten. Het zou mooi zijn dat er een plek is waar moeders met een baby elkaar kunnen ontmoeten van hoe doe jij dat nou?
Int: Zou dat dan ook wat voor de Driestroom zijn om dat te organiseren?
Gint: We hebben er niet zo veel. We kunnen er geen groep van maken. Dat maakt het misschien wel lastiger. Maar dan zou je misschien niet eens binnen de Driestroom moeten houden maar gewoon moeten kijken van wat zit er in Nijmegen nog meer.
Int: Want wat zou dat voor de cliënt opleveren?
Gint: Dat ze zien dat ze niet de enige zijn die het moeilijk hebben. Ze moeten het hebben van het zien van dingen. Van ervaren, van voelen, van ruiken. En niet aan een boekje.
Int: Dus dan zou het misschien een soort uitwisselingsprogramma. Dat je bij iemand thuis gaat kijken die net een baby heeft en dat je dan ook echt kunnen zien wat dat betekend zeg maar.
Gint: Ja, dat zou eigenlijk wel heel erg leuk kunnen zijn. Dat ze een beetje van dat eilandje af kunnen komen. En ook niet iedereen wil dat hoor. Sommigen zitten ook prima op zo'n eilandje. Nu zoeken ze vaak al die steun bij moeder of bij oma dan. Maar die moeder die kan al geen oma meer zijn want die moet altijd alle extra dingen doen.
Int: Ja, dat is ook wel belangrijk dat iemand gewoon oma kan blijven?
Gint: Ja, en dat ze ook ervaren dat een kindje op het kinderdagverblijf dat daar ook niks mis mee is. Nu denken ze van mijn kind hoeft niemand aan te komen. Nee maar het is goed als kinderen, juist kinderen van onze cliënten andere kinderen ontmoeten. En dat de cliënte ook andere moeders ontmoet.

Int: Daar zijn die ouders dus ook wel wat huiverig voor, om hun kinderen naar een kinderdagverblijf te sturen?
Gint: Die kinderen worden geboren voor hun zelf, niet voor de wereld. Dat gaat ook niet voor iedereen op. Als moeder niet kan lezen dan zal het kind nooit voorgelezen worden. En moeder leest niet, moeder kijkt liever naar goede tijden en naar de bold en de beautiful. Ja dat is toch ons soort mensen. Die hebben de hele dag tv aan staan. Dat is misschien ook wel een groot risico. Heel veel cliënten van ons kunnen niet zien, of zien niet dat een kind iets anders nodig heeft als dat hun kunnen bieden.
Heel vaak denk ik aan liefde komen ze niks tekort. Ik kwam in een gezin en die kinderen waren al wel wat groter maar een van die meisjes die had altijd luizen. De school had zoiets van dat kind moet luizen vrij want al die andere kinderen. Weet je wel hoe veel tijd dat kost en dat doe ik echt niet. Nee dat wil jij als moeder of als vader misschien niet maar dan heb je geen boodschap aan. Dat moet je gewoon doen.
Int: Is het dan aan de Driestroom om ouders daarin te ontwikkelen, te onderwijzen?
Gint: Dat is wel en, en. Als ik dan vraag aan een cliënt van goh wat wil jij nou dat ik hier kom doen zullen ze dat nooit zeggen. Je probeert om samen op die vraag uit te komen. Maar het is niet de vraag die hij op voorhand zou stellen.
Int: Hoe kan je dan zorgen dat, dat toch gebeurt?
Gint: Ja, een positieve insteek. Onze mensen die leren door het te zien. En door succeservaringen.
Int:U vertelde dan zelf dat u ook moeder bent. Maar vroeger heeft u dat dan ook meegemaakt dat er vrouwen zwanger werden. Hoe was het toen om dat mee te maken?
Gint: Hoe toen precies dat weet ik niet maar ik realiseer me nu wel dat de problemen die ik als moeder tegen kom, die mijn kinderen tegen komen dat ik denk dat is voor mij al lastig. En daar moet je dan ook nog is beperkt bij zijn. Aan de ene kant denk ik dan zijn ze gelukkig, zien ze ook een heleboel dingen niet. Maar het kind komt daardoor wel heel veel tekort.
Int: Je vertelde dat je dan met twee personen op een casus zit zeg maar is dat algemeen beleid binnen de Driestroom?
Gint: Ja, binnen BZW, het begeleid zelfstandig wonen wel. Het is niet altijd zo dat je daar dan ook met twee mensen komt. Maar altijd dat je het deelt waar je mee bezig bent met die cliënt.
Int: En dat is ook echt dat je iemand krijgt toegewezen?
Gint: Ja, meestal werkt het andersom. Er komt een casus binnen. Die hebben die en die vragen welke competenties passen daarbij? Wie past daarbij? Nou dan wordt jij de PB'er en wie past daar dan nog bij als maatje noemen we dat dan.

Interview medewerker 7 gefragmenteerd

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
De eerste vraag is wat uw functie is binnen de Driestroom?	M.7.1	Ik ben teamcoördinator
Wat houdt dat precies in?	M.7.2	Het grootste deel van mijn tijd ben ik woonbegeleidster van twaalf cliënten die in Nijmegen verspreid wonen.
	M.7.3	Daarnaast coach ik de medewerkers in hun werkzaamheden.
Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen nu?	M.7.4	Ik heb een paar vrouwen meegemaakt die zwanger zijn en ik merk nu ook dat ik vooral op mijn eigen ervaring vaar.
	M.7.5	We hebben natuurlijk wel de notitie ouder en kind. Dan moet ik eerlijk zeggen ik heb hem gelezen en ook weer naast me neer gelegd zo van ik moet het toch doen met wat ik weet, wat ik zie en hoor en wat die cliënt ook wil.
Wat heeft de Driestroom nog kunnen bieden?	M.7.6	Onze gedragsdeskundige, daar hebben we ook zeker wat aan gehad. Die konden we ook bellen met allerlei vragen als we ergens tegen aan liepen.
	M.7.7	de collega's met wie je bij die casus komt dat is natuurlijk ook heel erg fijn. We hebben binnen het team het beleid dat je altijd met twee mensen komt. Persoonlijk vond ik dat wel heel erg prettig. Dat je dus het niet alleen hoeft te dragen. Je hebt niet alleen de verantwoordelijkheid
	M.7.8	Want het voelt wel als een hele grote verantwoordelijkheid. Ook al is het niet mijn kind maar ik heb wel zoiets van het komt er en ik ben wel ook verantwoordelijk voor dat kind. Ook wel vooral verantwoordelijk want op het moment dat er kinderen komen zijn wij als Driestroom gewoon verantwoordelijk voor het kind.
	M.7.9	Ook onze manager die ons daarin steunt.
	M.7.10	Het lastige tegelijkertijd is ook dat je soms twee verhalen krijgt. Je moet melden bij het AMK, nee je hoeft alleen maar te melden bij het AMK als er problemen of als je problemen verwacht. Zou ik het wel doen, zou ik het niet doen.
	M.7.11	En wat zijn dan de problemen die ik als probleem zie, zien cliënten vaak niet als probleem.
	M.7.12	Dingen die ik wel zie ziet de gedragsdeskundige niet als probleem.
U zegt net wat ik als probleem zie, ziet de cliënt niet als probleem. Kunt u daar een voorbeeld van geven?	M.7.13	praktisch, de cliënt is zwanger, een paar weken of een paar maanden, dus op een gegeven moment ga je, heb je een zwangerschapscursus heb je jezelf daarvoor ingeschreven, heb je je bed op poten? Weet je daar sowieso van? Hoeft allemaal niet. Ik zeg nee hoeft allemaal niet maar als er straks een kraamverzorgster in huis komen, die willen

		gewoon dat jij je bed op een bepaalde hoogte hebt staan. Ik wil dat niet. Nou ja dan wil jij dat niet. Dan is dat jouw probleem.
	M.7.14	Of jij kan niet goed met je geld omgaan. Je hebt eigenlijk heel weinig geld om je week door te komen, hoe ga jij dat doen als je straks je kind moet voeden, luiertjes moet kopen, kleding moet kopen? Ja dan doe ik borstvoeding dan kost het de eerste drie maanden niets. Maar als dat dan niet lukt? Lukt altijd, ik heb nog nooit van iemand gehoord dat het niet lukt.
	M.7.15	Ze zeggen letterlijk bemoei je er maar niet mee, de cliënt is al op voorhand bang dat we zijn kind gaan afpakken. Of dat wij ons gaan bemoeien met iets dat ze heel goed zelf kunnen
Zij zien dat zelf als dat ze het zelf heel goed kunnen?	M.7.16	Ja, ik kwam bij een mevrouw, die had echt al jaren geprobeerd zwanger te worden, die werd zwanger en ik hoefde me vooral nergens mee te bemoeien.
En wat doe je dan op zo'n moment?	M.7.17	Al je voelsprieten gaan overeind staan. Dan denk ik me nergens mee bemoeien, ik kom hier al jaren omdat jij je leven niet in een ritme kunt houden. Omdat je vervalt in drank of drugs of schulden of gokken. Ik kom hier niet omdat ik nou zo gezellig ben. Dat is dan moeilijk voor de cliënt maar ze willen dan niet dat ik me bemoei met een nieuw leven dat in hun is. Dan denk ik ja, nee zo werkt het niet.
En hoe probeer je dan toch nog je ermee te bemoeien als het ware?	M.7.18	Ik probeer me niet er mee te bemoeien maar wel bij een cliënt waar ik bijvoorbeeld met X samen kwam. Ik dropte steeds dingen die ik zag, schreef ook op, daar hadden we een overdrachtje van. De cliënt kwam heel vaak weer terug bij X. Maar uiteindelijk pakte ze de dingen vaak dan wel op. Niet altijd maar toch wel heel vaak.
	M.7.19	En bij andere cliënten heb ik gewoon gezegd ik maak me zorgen. Als jij me nu niet toe laat dan moet ik sowieso melden. En niet om te bemoeien maar om mee te mogen kijken en mee te mogen denken want wat wij willen is dat jouw kind in ieder geval niet op voorhand al allerlei problemen, jouw problemen krijgt.
Is het dan nog gebeurt dat ze dan uiteindelijk toch zeiden van kom maar niet binnen?	M.7.20	Nee. Het is natuurlijk heel wat om een kind te krijgen, ook voor cliënten die het heel graag willen. En die zien uiteindelijk ook vaak op tegen hoe moet dat dan? En als ze dan doorkrijgen van X bemoeid zich misschien niet maar wil er wel zijn voor mij. Uiteindelijk ben ik bij allemaal binnen blijven komen.
Vanuit de literatuur hadden we wel gezien dat het soms lastig is om vooruit te denken voor mensen met een licht verstandelijke beperking merkt u dat ook,	M.7.21	Ja, in hun beleving is het vooral allemaal leuk. En het kindje huilt echt niet de hele dag. Het is alleen maar leuk. En verder weten ze het niet.

dat ze zich dan niet echt kunnen indenken hoe het is als het kindje er is?		
	`M.7.22	Want op het moment dat ze een ander kindje zien van broer of zus is het ook een leuk moment want het kindje krijgt aandacht dus het is leuk.
	M.7.23	Sowieso hebben cliënten vaak al een hekel aan dingen die moeten en doen ze toch waar ze zelf zin in hebben. Want een groot aantal van onze cliënten is wel, dat is misschien niet zo aardig gezegd, maar toch wel erg egoïstisch. En denken vooral uit zichzelf.
En hoe kun je daar zeg maar op inspelen zeg maar, dat ze toch wel voorbereid zijn?	M.7.24	Op zich zijn hebben we met MEE heel goed samen gewerkt. En integrale vroeghulp. En al heel vroeg in processen van hoe is dat nu om een kindje te krijgen. We hebben zo'n pop van MEE kunnen lenen.
	M.7.25	Zij stond er ook open voor om te laten zien, zie ik doe er alles aan om te laten zien een goede moeder te zijn. En kijk maar met mij mee en help mij maar.
	M.7.26	Maar die andere die laatste die had vooral zoiets van niet mee bemoeien ik doe het allemaal zelf. En dan is het wel heel erg lastig.
	M.7.27	Bij de een hebben we ook uiteindelijk niet gemeld bij het AMK en bij de andere hebben we wel gemeld bij het AMK. Je voelt ook het verschil die ene die staat er wel voor open en daar blijven we wel komen. Die andere had al steeds van zodra ik een ander huis heb, heb ik niks meer met jullie van doen en dan zoek ik het zelf wel uit.
	M.7.28	Daar was wel een partner, daar was geen partner. Dat scheelt natuurlijk ook wel een hele hoop.
Een partner is misschien ook niet altijd beschermend of helpend?	M.7.29	Nee, in dit geval wel. Een derde geval daar was die partner een verslaafde en die was er alleen als het hem uitkwam. En die had een aantal financiële verplichtingen ten aanzien van zijn kinderen en zijn vriendin maar als het geld op is dan maar geen luiers, dan maar een theedoekje om.
	M.7.30	Dat is dan wel, dat is wel heel erg triest. Dat is ook meteen de keus van de cliënt om wel zwanger te zijn. En daar hebben wij niks over te zeggen. Dus wat ik er van vind is eigenlijk ook niet zo belangrijk. Ik vind dat het kindje wel goed moet eten of elke paar uur een schone luier aan moet. Daar hebben hun geen boodschap aan. Kijk het kindje moet niets tekort komen, moet niet mishandeld worden, moet niet geslagen worden. Maar of dat dat dan in pakjes rond lopen die niet elke dag gewassen worden ja daar heb ik niks mee te maken. Als begeleider is de situatie wel lastig want je wilt dat het kindje er zo goed mogelijk

		bij zit.
U noemde net al de financiën. Kunt u nog meer beschermende en risicofactoren noemen die u ziet?	M.7.31	Een risico, ouders van cliënten die er echt niet achter staan. Of ouders die eigenlijk nog wel een kind gehad hebben willen hebben.
	M.7.32	We hadden ook een meisje dat zwanger werd dat heel lang misbruikt is door haar oom. Wat de vader niet wist maar wat op het moment dat dat allemaal bekend werd had de vader ook zoiets van zoek jij het even lekker zelf uit. Ik bedoel dat kan ook allemaal, dat zijn ook allemaal risicofactoren. Je denkt een heel goed netwerk om iemand heen te hebben. Je weet het gewoon nooit.
	M.7.33	Heel vaak dat is niet altijd maar toch wel heel vaak komen onze cliënten toch uit een ander, sociaal zwakker milieu.
	M.7.34	Deze generatie redde het allemaal wel omdat de maatschappij was zoals die was. Nu is het allemaal zo verandert. Het is allemaal meer en sneller en drukker. We verwachten nogal wat van deze cliënten. Ze worden overvraagd. Ook onze cliënten moeten gewoon voor hun geld gaan werken. Ze weten echt niet hoe ze het moeten gaan organiseren.
	M.7.35	Doen het kind echt niet naar het kinderdagverblijf want daar hebben ze het kind niet voor gekregen.
Heeft het dan ook invloed op hoe de zwangerschap verloopt, dat die druk groot is?	M.7.36	Dat is heel wisselend per cliënt. De laatste cliënt die zwanger was, ogenschijnlijk maakte het er allemaal niet uit. Die zat op de bank en daar ging de dag wel aan voorbij. Een ander maakt zich wel overal druk om. Die is zo hieperdepiep dat is ook niet goed.
Wat heeft u voor handvatten vanuit de organisatie meegekregen om hulp te kunnen bieden aan zwangere vrouwen?	M.7.37	Dat is eigenlijk toch niet zo heel erg veel. Het is toch van je moet zelf zoeken. Je moet zelf met MEE in contact, je moet zelf de huisarts bellen.
	M.7.38	Je kent natuurlijk je cliënt. Die ken je beter dan dat de organisatie die kent. Je schat in, samen met je collega die daar ook komt van wat heeft deze cliënt nodig en dan ga je zoeken.
	M.7.39	hebben we daar MEE bij nodig
	M.7.40	de ambulant kinderen tak van de stichting wat hebben we daarvan nodig.
	M.7.41	Je vaart eigenlijk heel erg op je eigen ervaring die je opdoet als medewerker van de Driestroom omdat je die cliënt inmiddels zwanger meegemaakt hebt.
	M.7.42	Je vaart natuurlijk ook in mijn geval op je ervaring omdat je zelf moeder bent. En zwanger geweest bent en weet van wat de eisen zijn.
Heeft u ook contact gehad met de cliënten die zwanger waren en met de huisarts?	M.7.43	Nee, niet bij allemaal. Dat doe je alleen maar als de cliënt dat wil. De laatste cliënt wilde absoluut niet dat ik mezelf ergens mee bemoeide. En een cliënt die daar wel voor

		open staat. Daarmee ga je dan wel in contact met de huisarts, als je zorgen hebt. Of als je ziet dat dingen anders gaan dan dat je zou wensen.
	M.7.44	MEE met integrale vroeghulp, aanbieden, weet dat dit er is voor moeders met een beperking die zwanger zijn.
	M.7.45	En eerlijk zijn. Blijven zeggen dat jij bent nu eenmaal een moeder met een beperking. En die beperking die had je en jij weet dat je die hebt. Onze cliënten zijn wel van zo'n niveau dat ze dat gewoon weten.
	M.7.46	Blijven zeggen we doen dit niet om jou te plagen maar om jou te helpen. Om jou een goede start te laten hebben met je kind. Dat jij stappen meer naar links zet en ik zou ze meer in het midden zetten prima. Als ik maar met jou mee mag lopen.
Welke obstakels bent u tegengekomen in de begeleiding van zwangere vrouwen?	M.7.47	Ik denk het grootste obstakel is wel dat er geen duidelijkheid is over bijvoorbeeld een AMK. Meld je nou altijd als een van je cliënten zwanger wordt of niet? De regels zijn verandert maar hoe ze verandert zijn dat weet ik niet. Dat kun je dan weer niet terug vinden.
	M.7.48	Ik denk checklist moet zijn. Dit, dit, dit moet gebeuren.
Gedurende de zwangerschap?	M.7.49	Ja, er zijn een aantal dingen die je moet doen als je weet mijn cliënt is zwanger. Juridisch zijn er een paar dingen die wel moeten of die niet moeten maar laat dat duidelijk zijn. Als jij hoort je cliënt is zwanger meld je meteen bij het AMK. Of als jij hoort dat je cliënt zwanger is ga een risicoanalyse maken. En doe dat met je gedragsdeskundige en die moet dan bepalen of je gaat melden. Dat was allemaal niet duidelijk. Daardoor ga je zelf ook op tilt.
	M.7.50	Daardoor kom je als begeleider ook niet zo heel erg duidelijk over. Naar de cliënt toe, dan zeg je ja ik moet misschien wel een melding doen bij het meldpunt kindermishandeling. Eerlijk erover zijn, dat is het allerbelangrijkste. En proberen als je het nog niet uit kunt leggen, zorg dan dat je in ieder geval zelf weet waarom je iets doet. Is dat omdat het moet vanuit de organisatie of is dat omdat je zelf vanuit je persoonlijke geloofsovertuiging doet.
	M.7.51	Sta ook open voor als de cliënt dat heel erg lastig vind. Soms denk ik, dingen die je moet doen die moet je doen maar verder moet je eigenlijk je eigenheid toch een beetje opzij te zetten want je moet toch naast de cliënt blijven lopen op de manier zoals zij het graag zou willen. Dat geldt natuurlijk in dit geval dan specifiek voor vrouwen die zwanger zijn maar dat geldt eigenlijk in de hele woonbegeleiding.

		Eigenlijk moet de cliënt het doen en jij loopt een stukje in zijn leven met hem mee.
Welke zaken moeten er dan geregeld worden?	M.7.52	Al zou er maar een checklist zijn van dan moet je je eigenlijk voorstellen dat er twee begeleiders zijn bij zo'n cliënt die zelf nog helemaal nooit kinderen hebben gekregen of in de buurt. Die weten gewoon helemaal niet.
	M.7.53	Dus er moet contact zijn met de verloskundige, er moet contact zijn met de huisarts. Wie moet er op de hoogte gesteld worden als ik zwanger ben? Daar zijn wij als begeleiders van de Driestroom verantwoordelijk voor. Maar wat kunnen wij onze cliënt adviseren? En waar moet je gewoon ook aan denken? Want als jij geen contact hebt met de verloskundige, prima. Maar dan komt die verloskundige misschien helemaal niet te weten dat dit een cliënt is met een beperking. Eigenlijk moet je als begeleider wel weten, zeg tegen de cliënt, die verloskundige die moet toch wel weten dat jij begeleiding van mij krijgt.
Dat ook duidelijk is van mag ik dat doorgeven en dat soort dingen?	M.7.54	Ja, eigenlijk nee, dat geef ik door. Dat moet ik van de organisatie. Maar dan moet de organisatie dat dus wel georganiseerd hebben. Want nu komen ze er dan eigenlijk veel te laat achter waardoor een aantal zaken fout gaan lopen.
	M.7.55	Dus ja, wij moeten niet stiekem achter de rug om van de cliënt iets moeten doen omdat wij denken dat dat beter voor de cliënt is. Dan moet het wel vastliggen dat we dat dus moeten doen.
	M.7.56	De verloskundige moet het gewoon weten dat er begeleiding van de Driestroom in zit. De huisarts weet het vaak wel maar die moet het ook weten.
	M.7.57	Bijvoorbeeld een cliënt die onder bewind staat, dan moet je gaan checken hoe dat ziekenfonds er uit ziet. Want vaak, cliënten onder bewind die hebben allemaal schulden, dus daar is al weinig leefgeld. Dat zijn allemaal dingen die allemaal georganiseerd moeten worden. De ene cliënt is bij machte om dat allemaal zelf te doen en de andere cliënt gewoon niet. En we hebben cliënten waar we heel erg afgewacht hebben van nee als jij het niet wilt dan doen we het niet. Maar op een gegeven moment moet je wel stelling nemen. Daar ben ik wel van overtuigd.
	M.7.58	Wij zijn verantwoordelijk voor dat kind dat geboren moet worden. Je doet een melding bij het AMK. Niet omdat wij denken dat je het niet kunt maar om samen te kijken, wat heb jij nodig? Wat heb jij nodig als je kind straks geboren wordt? Het consultatiebureau moet

		komen. Wat hebben jullie straks nodig? Hoeven wij allemaal niet bij te zijn maar we moeten wel weten dat het gebeurt.
	M.7.59	Als je nu de ouder en kind notitie pakt. Daar staan wel een aantal punten in. Maar eigenlijk moet er, de cliënt is zwanger, jij gaat het melden bij je manager. De gedragsdeskundige moet gaan vaststellen gaan we melden of niet? Of zeggen wij als Driestroom wij melden altijd. Keuzes in maken.
	M.7.60	En niet overlaten aan de begeleider. Want als het fout is heb je als begeleider nogal een verantwoordelijkheid. En die kun je niet dragen. Die wil je ook niet dragen.
Zijn er nog dingen die de organisatie zou kunnen bieden?	M.7.61	Je moet gewoon op een a4 moet het staan. Dit, dit, dit, dit. Echt een afchecklijst zeg maar.
	M.7.62	En ook als medewerker moet je er gewoon ondersteuning in krijgen van het is niet altijd makkelijk om een cliënt te moeten begeleiden die zwanger is.
Zou u daar dan nog meer ondersteuning vanuit de organisatie in gewenst hebben?	M.7.63	Nee, maar ik zou wel willen dat als ik ondersteuning nodig heb bel ik naar die en die persoon. Je moet als medewerker weten waar je naar toe zou kunnen.
Wat hebt u vanuit de organisatie als helpend hebt ervaren in het begeleiden?	M.7.64	Mijn collega natuurlijk. En ik vind het ook prettig dat de manager op de hoogte is en dat ik die bellen kan.
Om nog even terug te komen op die beschermende en risicofactoren of dat er nog beschermende of risicofactoren waren bij de zwangere vrouwen?	M.7.65	Weet je wat ik ook wel een risico vind, dat we, dat wijzelf ook goed op moeten passen want hoe meer druk wij op een cliënt leggen van je moet iets van ons, hoe meer zij hakken in het zand gaat zetten. Dus dat je toch een beetje mee gaat van soms moet je iets doen wat je niet zo ziet zitten. Ik denk dat je dan ook veel risico's kunt vermijden.
	M.7.66	En het is gewoon heel erg prettig als een cliënt uit een warm nest komt en er gewoon een goed netwerk omheen zit.
	M.7.67	En risico's, ze wonen vaak in wijken waar veel risico te lopen valt.
	M.7.68	Ze staan open voor de drank en de drugs.
	M.7.69	En ik denk dat het prettig zou zijn als we ergens een plek zouden hebben in Nijmegen waar cliënten gewoon binnen kan lopen. Ik merk ook dat ze vaak eenzaam zijn. Ook eenzaam zijn in hun zwangerschap. Dat geldt natuurlijk niet voor iedereen.
Dus dat er een plek is waar dan iemand is en waar ze even een praatje kunnen komen maken?	M.7.70	Juist voor cliënten op dit niveau die dan al een kindje gaat krijgen. Bevallen verwachten dat ze dat allemaal zelf in hun huisje kunnen. Waarvan ze dat ook zelf vaak verwachten. We willen wel heel veel maar wat hebben ze? Een IQ 70, dat is een kind van 8 of 9 jaar. Die krijgt gewoon een kind. Overschat ze niet. Juist niet in zo'n periode. Ook daarna als dat kindje er dan is. Dat is niet alleen maar een grote roze

		wolk.
Over voorzieningen etc. Kunt u daar iets meer over vertellen?	M.7.71	MEE heeft dus de integrale vroeghulp. Die begeleiden vrouwen als ze zwanger zijn van hoe ontwikkeld een kindje zich in jou? Alle fases daar hebben ze ook foto's van. Hoe komt het er straks uit? Hoe gaat dat in je lijf? Wat ga je voelen? Hoe ga je, er veranderen dingen binnen in je, je emoties veranderen. Ja dat is wel heel erg prettig
	M.7.72	Wat er niet is en dat is natuurlijk ook wel heel moeilijk onze cliënten komen wel in groepen van zwangerschapsgym samen met jou en mij. Ja daar zit ik niet op te wachten en daar zitten de cliënten eigenlijk ook niet op te wachten.
	M.7.73	Het zou mooi zijn dat er een plek is waar moeders met een baby elkaar kunnen ontmoeten van hoe doe jij dat nou?
Zou dat dan ook wat voor de Driestroom zijn om dat te organiseren?	M.7.74	We hebben er niet zo veel. We kunnen er geen groep van maken. Dat maakt het misschien wel lastiger. Maar dan zou je misschien niet eens binnen de Driestroom moeten houden maar gewoon moeten kijken van wat zit er in Nijmegen nog meer.
Want wat zou dat voor de cliënt opleveren?	M.7.75	Dat ze zien dat ze niet de enige zijn die het moeilijk hebben.
	M.7.76	Ze moeten het hebben van het zien van dingen. Van ervaren, van voelen, van ruiken. En niet aan een boekje.
Dus dan zou het misschien een soort uitwisselingsprogramma. Dat je bij iemand thuis gaat kijken die net een baby heeft en dat je dan ook echt kunnen zien wat dat betekend zeg maar.	M.7.77	Ja, dat zou eigenlijk wel heel erg leuk kunnen zijn. Dat ze een beetje van dat eilandje af kunnen komen. En ook niet iedereen wil dat hoor. Sommigen zitten ook prima op zo'n eilandje.
	M.7.78	Nu zoeken ze vaak al die steun bij moeder of bij oma dan. Maar die moeder die kan al geen oma meer zijn want die moet altijd alle extra dingen doen.
Ja, dat is ook wel belangrijk dat iemand gewoon oma kan blijven?	M.7.79	Ja, en dat ze ook ervaren dat een kindje op het kinderdagverblijf dat daar ook niks mis mee is. Nu denken ze van mijn kind hoeft niemand aan te komen. Nee maar het is goed als kinderen, juist kinderen van onze cliënten andere kinderen ontmoeten. En dat de cliënte ook andere moeders ontmoet.
Daar zijn die ouders dus ook wel wat huiverig voor, om hun kinderen naar een kinderdagverblijf te sturen?	M.7.80	Die kinderen worden geboren voor hun zelf, niet voor de wereld. Dat gaat ook niet voor iedereen op.
	M.7.81	Als moeder niet kan lezen dan zal het kind nooit voorgelezen worden. En moeder leest niet, moeder kijkt liever naar goede tijden en naar de bold en de beautiful. Ja dat is toch ons soort mensen. Die hebben de hele dag tv aan staan.
	M.7.82	Dat is misschien ook wel een groot risico. Heel veel cliënten van ons kunnen niet zien, of zien niet dat een kind iets anders nodig heeft als

		dat hun kunnen bieden. Heel vaak denk ik aan liefde komen ze niks tekort. Ik kwam in een gezin en die kinderen waren al wel wat groter maar een van die meisjes die had altijd luizen. De school had zoiets van dat kind moet luizen vrij want al die andere kinderen. Weet je wel hoe veel tijd dat kost en dat doe ik echt niet. Nee dat wil jij als moeder of als vader misschien niet maar dan heb je geen boodschap aan. Dat moet je gewoon doen.
Is het dan aan de Driestroom om ouders daarin te ontwikkelen, te onderwijzen?	M.7.83	Dat is wel en, en. Als ik dan vraag aan een cliënt van goh wat wil jij nou dat ik hier kom doen zullen ze dat nooit zeggen. Je probeert om samen op die vraag uit te komen. Maar het is niet de vraag die hij op voorhand zou stellen.
Hoe kan je dan zorgen dat, dat toch gebeurt?	M.7.84	Ja, een positieve insteek. Onze mensen die leren door het te zien. En door succeservaringen.
U vertelde dan zelf dat u ook moeder bent. Maar vroeger heeft u dat dan ook meegemaakt dat er vrouwen zwanger werden. Hoe was het toen om dat mee te maken?	M.7.85	Hoe toen precies dat weet ik niet maar ik realiseer me nu wel dat de problemen die ik als moeder tegen kom, die mijn kinderen tegen komen dat ik denk dat is voor mij al lastig. En daar moet je dan ook nog is beperkt bij zijn. Aan de ene kant denk ik dan zijn ze gelukkig, zien ze ook een heleboel dingen niet. Maar het kind komt daardoor wel heel veel tekort.
Je vertelde dat je dan met twee personen op een casus zit zeg maar is dat algemeen beleid binnen de Driestroom?	M.7.86	Ja, binnen BZW, het begeleid zelfstandig wonen wel. Het is niet altijd zo dat je daar dan ook met twee mensen komt. Maar altijd dat je het deelt waar je mee bezig bent met die cliënt.
En dat is ook echt dat je iemand krijgt toegewezen?	M.7.87	Ja, meestal werkt het andersom. Er komt een casus binnen. Die hebben die en die vragen welke competenties passen daarbij? Wie past daarbij? Nou dan wordt jij de PB'er en wie past daar dan nog bij als maatje noemen we dat dan.

Interview medewerker 7 gelabeld

Interviewer	Fragment	Geïnterviewde
De eerste vraag is wat uw functie is binnen de Driestroom?	M.7.1	Ik ben teamcoördinator **Teamcoördinator**
Wat houdt dat precies in?	M.7.2	Het grootste deel van mijn tijd ben ik woonbegeleidster van twaalf cliënten die in Nijmegen verspreid wonen. **Woonbegeleidster**
	M.7.3	Daarnaast coach ik de medewerkers in hun werkzaamheden. **Coach**
Waaruit bestaat de ondersteuning aan zwangere vrouwen nu?	M.7.4	Ik heb een paar vrouwen meegemaakt die zwanger zijn en ik merk nu ook dat ik vooral op mijn eigen ervaring vaar. **Varen op eigen ervaring**
	M.7.5	We hebben natuurlijk wel de notitie ouder en kind. Dan moet ik eerlijk zeggen ik heb hem gelezen en ook weer naast me neer gelegd zo van ik moet het toch doen met wat ik weet, wat ik zie en hoor en wat die cliënt ook wil. **Notitie ouder en kind** **Doen met wat ik zie en hoor**
Wat heeft de Driestroom nog kunnen bieden?	M.7.6	Onze gedragsdeskundige, daar hebben we ook zeker wat aan gehad. Die konden we ook bellen met allerlei vragen als we ergens tegen aan liepen. **Gedragsdeskundige**
	M.7.7	de collega's met wie je bij die casus komt dat is natuurlijk ook heel erg fijn. We hebben binnen het team het beleid dat je altijd met twee mensen komt. Persoonlijk vond ik dat wel heel erg prettig. Dat je dus het niet alleen hoeft te dragen. Je hebt niet alleen de verantwoordelijkheid **Niet alleen de verantwoordelijkheid**
	M.7.8	Want het voelt wel als een hele grote verantwoordelijkheid. Ook al is het niet mijn kind maar ik heb wel zoiets van het komt er en ik ben wel ook verantwoordelijk voor dat kind. Ook wel vooral verantwoordelijk want op het moment dat er kinderen komen zijn wij als Driestroom gewoon verantwoordelijk voor het kind. **Grote verantwoordelijkheid** **Verantwoordelijk voor het kind**
	M.7.9	Ook onze manager die ons daarin steunt. **Manager steunt**
	M.7.10	Het lastige tegelijkertijd is ook dat je soms twee verhalen krijgt. Je moet melden bij het AMK, nee je hoeft alleen maar te melden bij het AMK als er problemen of als je problemen verwacht. Zou ik het wel doen, zou ik het niet doen. **Twee verhalen over het melden bij het AMK**
	M.7.11	En wat zijn dan de problemen die ik als probleem zie, zien cliënten vaak niet als

		probleem. **Cliënt ziet het niet als probleem**
	M.7.12	Dingen die ik wel zie ziet de gedragsdeskundige niet als probleem. **Gedragsdeskundige ziet het niet als probleem**
U zegt net wat ik als probleem zie, ziet de cliënt niet als probleem. Kunt u daar een voorbeeld van geven?	M.7.13	praktisch, de cliënt is zwanger, een paar weken of een paar maanden, dus op een gegeven moment ga je, heb je een zwangerschapscursus heb je jezelf daarvoor ingeschreven, heb je je bed op poten? Weet je daar sowieso van? Hoeft allemaal niet. Ik zeg nee hoeft allemaal niet maar als er straks een kraamverzorgster in huis komen, die willen gewoon dat jij je bed op een bepaalde hoogte hebt staan. Ik wil dat niet. Nou ja dan wil jij dat niet. Dan is dat jouw probleem. **Als cliënt niet wil, zijn probleem**
	M.7.14	Of jij kan niet goed met je geld omgaan. Je hebt eigenlijk heel weinig geld om je week door te komen, hoe ga jij dat doen als je straks je kind moet voeden, luiertjes moet kopen, kleding moet kopen? Ja dan doe ik borstvoeding dan kost het de eerste drie maanden niets. Maar als dat dan niet lukt? Lukt altijd, ik heb nog nooit van iemand gehoord dat het niet lukt. **Met geld omgaan**
	M.7.15	Ze zeggen letterlijk bemoei je er maar niet mee, de cliënt is al op voorhand bang dat we zijn kind gaan afpakken. Of dat wij ons gaan bemoeien met iets dat ze heel goed zelf kunnen **Bemoei je er maar niet mee** **Bang dat we het kind afpakken**
Zij zien dat zelf als dat ze het zelf heel goed kunnen?	M.7.16	Ja, ik kwam bij een mevrouw, die had echt al jaren geprobeerd zwanger te worden, die werd zwanger en ik hoefde me vooral nergens mee te bemoeien. **Nergens mee bemoeien**
En wat doe je dan op zo'n moment?	M.7.17	Al je voelsprieten gaan overeind staan. Dan denk ik me nergens mee bemoeien, ik kom hier al jaren omdat jij je leven niet in een ritme kunt houden. Omdat je vervalt in drank of drugs of schulden of gokken. Ik kom hier niet omdat ik nou zo gezellig ben. Dat is dan moeilijk voor de cliënt maar ze willen dan niet dat ik me bemoei met een nieuw leven dat in hun is. Dan denk ik ja, nee zo werkt het niet. **Niet bemoeien met een nieuw leven**
En hoe probeer je dan toch nog je ermee te bemoeien als het ware?	M.7.18	Ik probeer me niet er mee te bemoeien maar wel bij een cliënt waar ik bijvoorbeeld met X samen kwam. Ik dropte steeds dingen die ik zag, schreef ook op, daar hadden we een overdrachtje van. De cliënt kwam heel vaak weer terug bij X. Maar uiteindelijk pakte ze de dingen vaak dan wel op. Niet altijd maar toch

		wel heel vaak. **Ik dropte, cliënt kwam terug bij collega**
	M.7.19	En bij andere cliënten heb ik gewoon gezegd ik maak me zorgen. Als jij me nu niet toe laat dan moet ik sowieso melden. En niet om te bemoeien maar om mee te mogen kijken en mee te mogen denken want wat wij willen is dat jouw kind in ieder geval niet op voorhand al allerlei problemen, jouw problemen krijgt. **Mee kijken** **Mee denken**
Is het dan nog gebeurt dat ze dan uiteindelijk toch zeiden van kom maar niet binnen?	M.7.20	Nee. Het is natuurlijk heel wat om een kind te krijgen, ook voor cliënten die het heel graag willen. En die zien uiteindelijk ook vaak op tegen hoe moet dat dan? En als ze dan doorkrijgen van X bemoeid zich misschien niet maar wil er wel zijn voor mij. Uiteindelijk ben ik bij allemaal binnen blijven komen. **Binnen blijven komen**
Vanuit de literatuur hadden we wel gezien dat het soms lastig is om vooruit te denken voor mensen met een licht verstandelijke beperking merkt u dat ook, dat ze zich dan niet echt kunnen indenken hoe het is als het kindje er is?	M.7.21	Ja, in hun beleving is het vooral allemaal leuk. En het kindje huilt echt niet de hele dag. Het is alleen maar leuk. En verder weten ze het niet. **In hun beleving is het allemaal leuk**
	M.7.22	Want op het moment dat ze een ander kindje zien van broer of zus is het ook een leuk moment want het kindje krijgt aandacht dus het is leuk. **Ander kindje zien is leuk**
	M.7.23	Sowieso hebben cliënten vaak al een hekel aan dingen die moeten en doen ze toch waar ze zelf zin in hebben. Want een groot aantal van onze cliënten is wel, dat is misschien niet zo aardig gezegd, maar toch wel erg egoïstisch. En denken vooral uit zichzelf. **Cliënten denken vooral vanuit zichzelf**
En hoe kun je daar zeg maar op inspelen zeg maar, dat ze toch wel voorbereid zijn?	M.7.24	Op zich zijn hebben we met MEE heel goed samen gewerkt. En integrale vroeghulp. En al heel vroeg in processen van hoe is dat nu om een kindje te krijgen. We hebben zo'n pop van MEE kunnen lenen. **Samenwerken met MEE**
	M.7.25	Zij stond er ook open voor om te laten zien, zie ik doe er alles aan om te laten zien een goede moeder te zijn. En kijk maar met mij mee en help mij maar. **Laten zien een goede moeder te zijn** **Help mij maar**
	M.7.26	Maar die andere die laatste die had vooral zoiets van niet mee bemoeien ik doe het allemaal zelf. En dan is het wel heel erg lastig. **Niet mee bemoeien**
	M.7.27	Bij de een hebben we ook uiteindelijk niet gemeld bij het AMK en bij de andere hebben we wel gemeld bij het AMK. Je voelt ook het

		verschil die ene die staat er wel voor open en daar blijven we wel komen. Die andere had al steeds van zodra ik een ander huis heb, heb ik niks meer met jullie van doen en dan zoek ik het zelf wel uit. **Melden bij het AMK**
	M.7.28	Daar was wel een partner, daar was geen partner. Dat scheelt natuurlijk ook wel een hele hoop. **Wel of geen partner scheelt een hoop**
Een partner is misschien ook niet altijd beschermend of helpend?	M.7.29	Nee, in dit geval wel. Een derde geval daar was die partner een verslaafde en die was er alleen als het hem uitkwam. En die had een aantal financiële verplichtingen ten aanzien van zijn kinderen en zijn vriendin maar als het geld op is dan maar geen luiers, dan maar een theedoekje om. **Partner was een verslaafde**
	M.7.30	Dat is dan wel, dat is wel heel erg triest. Dat is ook meteen de keus van de cliënt om wel zwanger te zijn. En daar hebben wij niks over te zeggen. Dus wat ik er van vind is eigenlijk ook niet zo belangrijk. Ik vind dat het kindje wel goed moet eten of elke paar uur een schone luier aan moet. Daar hebben hun geen boodschap aan. Kijk het kindje moet niets tekort komen, moet niet mishandeld worden, moet niet geslagen worden. Maar of dat dat dan in pakjes rond lopen die niet elke dag gewassen worden ja daar heb ik niks mee te maken. Als begeleider is de situatie wel lastig want je wilt dat het kindje er zo goed mogelijk bij zit. **Keus van de cliënt om zwanger te zijn**
U noemde net al de financiën. Kunt u nog meer beschermende en risicofactoren noemen die u ziet?	M.7.31	Een risico, ouders van cliënten die er echt niet achter staan. Of ouders die eigenlijk nog wel een kind gehad hebben willen hebben. **Risico, ouders die niet achter de cliënt staan** **Risico ouders die zelf nog een kind wilden**
	M.7.32	We hadden ook een meisje dat zwanger werd dat heel lang misbruikt is door haar oom. Wat de vader niet wist maar wat op het moment dat dat allemaal bekend werd had de vader ook zoiets van zoek jij het even lekker zelf uit. Ik bedoel dat kan ook allemaal, dat zijn ook allemaal risicofactoren. Je denkt een heel goed netwerk om iemand heen te hebben. Je weet het gewoon nooit. **Goed netwerk, je weet het nooit**
	M.7.33	Heel vaak dat is niet altijd maar toch wel heel vaak komen onze cliënten toch uit een ander, sociaal zwakker milieu. **Cliënten uit een sociaal zwakker milieu**
	M.7.34	Deze generatie redde het allemaal wel omdat de maatschappij was zoals die was. Nu is het allemaal zo verandert. Het is allemaal meer en

		sneller en drukker. We verwachten nogal wat van deze cliënten. Ze worden overvraagd. Ook onze cliënten moeten gewoon voor hun geld gaan werken. Ze weten echt niet hoe ze het moeten gaan organiseren. **We verachten nogal wat van deze cliënten**
	M.7.35	Doen het kind echt niet naar het kinderdagverblijf want daar hebben ze het kind niet voor gekregen. **Kind niet naar het kinderdagverblijf**
Heeft het dan ook invloed op hoe de zwangerschap verloopt, dat die druk groot is?	M.7.36	Dat is heel wisselend per cliënt. De laatste cliënt die zwanger was, ogenschijnlijk maakte het er allemaal niet uit. Die zat op de bank en daar ging de dag wel aan voorbij. Een ander maakt zich wel overal druk om. Die is zo hieperdepiep dat is ook niet goed. **Verschil per cliënt**
Wat heeft u voor handvatten vanuit de organisatie meegekregen om hulp te kunnen bieden aan zwangere vrouwen?	M.7.37	Dat is eigenlijk toch niet zo heel erg veel. Het is toch van je moet zelf zoeken. Je moet zelf met MEE in contact, je moet zelf de huisarts bellen. **Je moet zelf zoeken**
	M.7.38	Je kent natuurlijk je cliënt. Die ken je beter dan dat de organisatie die kent. Je schat in, samen met je collega die daar ook komt van wat heeft deze cliënt nodig en dan ga je zoeken, **Je kent je cliënt**
	M.7.39	hebben we daar MEE bij nodig **MEE nodig**
	M.7.40	de ambulant kinderen tak van de stichting wat hebben we daarvan nodig. **Wat hebben we nodig van ambulant kinderen**
	M.7.41	Je vaart eigenlijk heel erg op je eigen ervaring die je opdoet als medewerker van de Driestroom omdat je die cliënt inmiddels zwanger meegemaakt hebt. **Varen op eigen ervaring**
	M.7.42	Je vaart natuurlijk ook in mijn geval op je ervaring omdat je zelf moeder bent. En zwanger geweest bent en weet van wat de eisen zijn. **Ervaring omdat je zelf moeder bent**
Heeft u ook contact gehad met de cliënten die zwanger waren en met de huisarts?	M.7.43	Nee, niet bij allemaal. Dat doe je alleen maar als de cliënt dat wil. De laatste cliënt wilde absoluut niet dat ik mezelf ergens mee bemoeide. En een cliënt die daar wel voor open staat. Daarmee ga je dan wel in contact met de huisarts, als je zorgen hebt. Of als je ziet dat dingen anders gaan dan dat je zou wensen. **Cliënt wilde niet dat ik mezelf ermee bemoeide** **Contact met de huisarts**
	M.7.44	MEE met integrale vroeghulp, aanbieden, weet dat dit er is voor moeders met een beperking die zwanger zijn.

		Integrale vroeghulp MEE
	M.7.45	En eerlijk zijn. Blijven zeggen dat jij bent nu eenmaal een moeder met een beperking. En die beperking die had je en jij weet dat je die hebt. Onze cliënten zijn wel van zo'n niveau dat ze dat gewoon weten. **Eerlijk zijn**
	M.7.46	Blijven zeggen we doen dit niet om jou te plagen maar om jou te helpen. Om jou een goede start te laten hebben met je kind. Dat jij stappen meer naar links zet en ik zou ze meer in het midden zetten prima. Als ik maar met jou mee mag lopen. **Goede start met je kind**
Welke obstakels bent u tegengekomen in de begeleiding van zwangere vrouwen?	M.7.47	Ik denk het grootste obstakel is wel dat er geen duidelijkheid is over bijvoorbeeld een AMK. Meld je nou altijd als een van je cliënten zwanger wordt of niet? De regels zijn verandert maar hoe ze verandert zijn dat weet ik niet. Dat kun je dan weer niet terug vinden. **Geen duidelijkheid over melden bij het AMK**
	M.7.48	Ik denk checklist moet zijn. Dit, dit, dit moet gebeuren. **Checklist**
Gedurende de zwangerschap?	M.7.49	Ja, er zijn een aantal dingen die je moet doen als je weet mijn cliënt is zwanger. Juridisch zijn er een paar dingen die wel moeten of die niet moeten maar laat dat duidelijk zijn. Als jij hoort je cliënt is zwanger meld je meteen bij het AMK. Of als jij hoort dat je cliënt zwanger is ga een risicoanalyse maken. En doe dat met je gedragsdeskundige en die moet dan bepalen of je gaat melden. Dat was allemaal niet duidelijk. Daardoor ga je zelf ook op tilt. **Niet duidelijk wat je moet doen**
	M.7.50	Daardoor kom je als begeleider ook niet zo heel erg duidelijk over. Naar de cliënt toe, dan zeg je ja ik moet misschien wel een melding doen bij het meldpunt kindermishandeling. Eerlijk erover zijn, dat is het allerbelangrijkste. En proberen als je het nog niet uit kunt leggen, zorg dan dat je in ieder geval zelf weet waarom je iets doet. Is dat omdat het moet vanuit de organisatie of is dat omdat je zelf vanuit je persoonlijke geloofsovertuiging doet. **Duidelijk over komen naar cliënt toe** **Weten waarom je iets doet**
	M.7.51	Sta ook open voor als de cliënt dat heel erg lastig vind. Soms denk ik, dingen die je moet doen die moet je doen maar verder moet je eigenlijk je eigenheid toch een beetje opzij te zetten want je moet toch naast de cliënt blijven lopen op de manier zoals zij het graag zou willen. Dat geldt natuurlijk in dit geval dan specifiek voor vrouwen die zwanger zijn maar

		dat geldt eigenlijk in de hele woonbegeleiding. Eigenlijk moet de cliënt het doen en jij loopt een stukje in zijn leven met hem mee. **Eigenheid opzij zetten** **Naast de cliënt blijven lopen**
Welke zaken moeten er dan geregeld worden?	M.7.52	Al zou er maar een checklist zijn van dan moet je je eigenlijk voorstellen dat er twee begeleiders zijn bij zo'n cliënt die zelf nog helemaal nooit kinderen hebben gekregen of in de buurt. Die weten gewoon helemaal niet. **Checklist**
	M.7.53	Dus er moet contact zijn met de verloskundige, er moet contact zijn met de huisarts. Wie moet er op de hoogte gesteld worden als ik zwanger ben? Daar zijn wij als begeleiders van de Driestroom verantwoordelijk voor. Maar wat kunnen wij onze cliënt adviseren? En waar moet je gewoon ook aan denken? Want als jij geen contact hebt met de verloskundige, prima. Maar dan komt die verloskundige misschien helemaal niet te weten dat dit een cliënt is met een beperking. Eigenlijk moet je als begeleider wel weten, zeg tegen de cliënt, die verloskundige die moet toch wel weten dat jij begeleiding van mij krijgt. **Contact verloskundige**
Dat ook duidelijk is van mag ik dat doorgeven en dat soort dingen?	M.7.54	Ja, eigenlijk nee, dat geef ik door. Dat moet ik van de organisatie. Maar dan moet de organisatie dat dus wel georganiseerd hebben. Want nu komen ze er dan eigenlijk veel te laat achter waardoor een aantal zaken fout gaan lopen. **Organisatie: wat moet ik doen**
	M.7.55	Dus ja, wij moeten niet stiekem achter de rug om van de cliënt iets moeten doen omdat wij denken dat dat beter voor de cliënt is. Dan moet het wel vastliggen dat we dat dus moeten doen. **Niet achter de rug van de cliënt om**
	M.7.56	De verloskundige moet het gewoon weten dat er begeleiding van de Driestroom in zit. De huisarts weet het vaak wel maar die moet het ook weten. **Verloskundige moet weten dat er begeleiding in zit**
	M.7.57	Bijvoorbeeld een cliënt die onder bewind staat, dan moet je gaan checken hoe dat ziekenfonds er uit ziet. Want vaak, cliënten onder bewind die hebben allemaal schulden, dus daar is al weinig leefgeld. Dat zijn allemaal dingen die allemaal georganiseerd moeten worden. De ene cliënt is bij machte om dat allemaal zelf te doen en de andere cliënt gewoon niet. En we hebben cliënten waar we heel erg afgewacht hebben van nee als jij het

		niet wilt dan doen we het niet. Maar op een gegeven moment moet je wel stelling nemen. Daar ben ik wel van overtuigd. **Cliënten onder bewind, checken ziekenfonds**
	M.7.58	Wij zijn verantwoordelijk voor dat kind dat geboren moet worden. Je doet een melding bij het AMK. Niet omdat wij denken dat je het niet kunt maar om samen te kijken, wat heb jij nodig? Wat heb jij nodig als je kind straks geboren wordt? Het consultatiebureau moet komen. Wat hebben jullie straks nodig? Hoeven wij allemaal niet bij te zijn maar we moeten wel weten dat het gebeurt. **Melding bij het AMK**
	M.7.59	Als je nu de ouder en kind notitie pakt. Daar staan wel een aantal punten in. Maar eigenlijk moet er, de cliënt is zwanger, jij gaat het melden bij je manager. De gedragsdeskundige moet gaan vaststellen gaan we melden of niet? Of zeggen wij als Driestroom wij melden altijd. Keuzes in maken. **Driestroom: keuzes maken over melding**
	M.7.60	En niet overlaten aan de begeleider. Want als het fout is heb je als begeleider nogal een verantwoordelijkheid. En die kun je niet dragen. Die wil je ook niet dragen. **Verantwoordelijkheid niet overlaten aan de begeleider**
Zijn er nog dingen die de organisatie zou kunnen bieden?	M.7.61	Je moet gewoon op een a4 moet het staan. Dit, dit, dit, dit. Echt een afchecklijst zeg maar. **Afchecklijst**
	M.7.62	En ook als medewerker moet je er gewoon ondersteuning in krijgen van het is niet altijd makkelijk om een cliënt te moeten begeleiden die zwanger is. **Als medewerker moet je ondersteuning krijgen**
Zou u daar dan nog meer ondersteuning vanuit de organisatie in gewenst hebben?	M.7.63	Nee, maar ik zou wel willen dat als ik ondersteuning nodig heb bel ik naar die en die persoon. Je moet als medewerker weten waar je naar toe zou kunnen. **Weten waar je naar toe zou kunnen**
Wat hebt u vanuit de organisatie als helpend hebt ervaren in het begeleiden?	M.7.64	Mijn collega natuurlijk. En ik vind het ook prettig dat de manager op de hoogte is en dat ik die bellen kan. **Prettig dat de manager op de hoogte is**
Om nog even terug te komen op die beschermende en risicofactoren of dat er nog beschermende of risicofactoren waren bij de zwangere vrouwen?	M.7.65	Weet je wat ik ook wel een risico vind, dat we, dat wijzelf ook goed op moeten passen want hoe meer druk wij op een cliënt leggen van je moet iets van ons, hoe meer zij hakken in het zand gaat zetten. Dus dat je toch een beetje mee gaat van soms moet je iets doen wat je niet zo ziet zitten. Ik denk dat je dan ook veel risico's kunt vermijden. **Mee gaan met de cliënt**
	M.7.66	En het is gewoon heel erg prettig als een

		cliënt uit een warm nest komt en er gewoon een goed netwerk omheen zit. **Prettig als er een goed netwerk is**
	M.7.67	En risico's, ze wonen vaak in wijken waar veel risico te lopen valt. **Risico: wijken waar ze in wonen**
	M.7.68	Ze staan open voor de drank en de drugs. **Open voor drank en drugs**
	M.7.69	En ik denk dat het prettig zou zijn als we ergens een plek zouden hebben in Nijmegen waar cliënten gewoon binnen kan lopen. Ik merk ook dat ze vaak eenzaam zijn. Ook eenzaam zijn in hun zwangerschap. Dat geldt natuurlijk niet voor iedereen. **Plek waar cliënten binnen kunnen lopen**
Dus dat er een plek is waar dan iemand is en waar ze even een praatje kunnen komen maken?	M.7.70	Juist voor cliënten op dit niveau die dan al een kindje gaat krijgen. Bevallen verwachten dat ze dat allemaal zelf in hun huisje kunnen. Waarvan ze dat ook zelf vaak verwachten. We willen wel heel veel maar wat hebben ze? Een IQ 70, dat is een kind van 8 of 9 jaar. Die krijgt gewoon een kind. Overschat ze niet. Juist niet in zo'n periode. Ook daarna als dat kindje er dan is. Dat is niet alleen maar een grote roze wolk. **Overschat cliënten niet**
Over voorzieningen etc. Kunt u daar iets meer over vertellen?	M.7.71	MEE heeft dus de integrale vroeghulp. Die begeleiden vrouwen als ze zwanger zijn van hoe ontwikkeld een kindje zich in jou? Alle fases daar hebben ze ook foto's van. Hoe komt het er straks uit? Hoe gaat dat in je lijf? Wat ga je voelen? Hoe ga je, er veranderen dingen binnen in je, je emoties veranderen. Ja dat is wel heel erg prettig **MEE integrale vroeghulp**
	M.7.72	Wat er niet is en dat is natuurlijk ook wel heel moeilijk onze cliënten komen wel in groepen van zwangerschapsgym samen met jou en mij. Ja daar zit ik niet op te wachten en daar zitten de cliënten eigenlijk ook niet op te wachten. **Zwangerschapsgym met jou en mij**
	M.7.73	Het zou mooi zijn dat er een plek is waar moeders met een baby elkaar kunnen ontmoeten van hoe doe jij dat nou? **Moeders met een baby elkaar ontmoeten**
Zou dat dan ook wat voor de Driestroom zijn om dat te organiseren?	M.7.74	We hebben er niet zo veel. We kunnen er geen groep van maken. Dat maakt het misschien wel lastiger. Maar dan zou je misschien niet eens binnen de Driestroom moeten houden maar gewoon moeten kijken van wat zit er in Nijmegen nog meer. **We kunnen er geen groep van maken**
Want wat zou dat voor de cliënt opleveren?	M.7.75	Dat ze zien dat ze niet de enige zijn die het moeilijk hebben. **Niet de enige die het moeilijk hebben**
	M.7.76	Ze moeten het hebben van het zien van

		dingen. Van ervaren, van voelen, van ruiken. En niet aan een boekje. **Ze moeten het hebben van zien, ervaren, voelen en ruiken**
Dus dan zou het misschien een soort uitwisselingsprogramma. Dat je bij iemand thuis gaat kijken die net een baby heeft en dat je dan ook echt kunnen zien wat dat betekend zeg maar.	M.7.77	Ja, dat zou eigenlijk wel heel erg leuk kunnen zijn. Dat ze een beetje van dat eilandje af kunnen komen. En ook niet iedereen wil dat hoor. Sommigen zitten ook prima op zo'n eilandje. **Van het eilandje af komen**
	M.7.78	Nu zoeken ze vaak al die steun bij moeder of bij oma dan. Maar die moeder die kan al geen oma meer zijn want die moet altijd alle extra dingen doen. **Steun bij moeder of oma**
Ja, dat is ook wel belangrijk dat iemand gewoon oma kan blijven?	M.7.79	Ja, en dat ze ook ervaren dat een kindje op het kinderdagverblijf dat daar ook niks mis mee is. Nu denken ze van mijn kind hoeft niemand aan te komen. Nee maar het is goed als kinderen, juist kinderen van onze cliënten andere kinderen ontmoeten. En dat de cliënte ook andere moeders ontmoet. **Kindje naar het kinderdagverblijf is niks mis mee**
Daar zijn die ouders dus ook wel wat huiverig voor, om hun kinderen naar een kinderdagverblijf te sturen?	M.7.80	Die kinderen worden geboren voor hun zelf, niet voor de wereld. Dat gaat ook niet voor iedereen op. **Kinderen geboren voor hun zelf**
	M.7.81	Als moeder niet kan lezen dan zal het kind nooit voorgelezen worden. En moeder leest niet, moeder kijkt liever naar goede tijden en naar de bold en de beautiful. Ja dat is toch ons soort mensen. Die hebben de hele dag tv aan staan. **Moeder leest niet**
	M.7.82	Dat is misschien ook wel een groot risico. Heel veel cliënten van ons kunnen niet zien, of zien niet dat een kind iets anders nodig heeft als dat hun kunnen bieden. Heel vaak denk ik aan liefde komen ze niks tekort. Ik kwam in een gezin en die kinderen waren al wel wat groter maar een van die meisjes die had altijd luizen. De school had zoiets van dat kind moet luizen vrij want al die andere kinderen. Weet je wel hoe veel tijd dat kost en dat doe ik echt niet. Nee dat wil jij als moeder of als vader misschien niet maar dan heb je geen boodschap aan. Dat moet je gewoon doen. **Cliënten zien niet dat kinderen iets anders nodig hebben dan ze kunnen bieden**
Is het dan aan de Driestroom om ouders daarin te ontwikkelen, te onderwijzen?	M.7.83	Dat is wel en, en. Als ik dan vraag aan een cliënt van goh wat wil jij nou dat ik hier kom doen zullen ze dat nooit zeggen. Je probeert om samen op die vraag uit te komen. Maar het is niet de vraag die hij op voorhand zou

		stellen. **Samen op die vraag uit komen**
Hoe kan je dan zorgen dat, dat toch gebeurt?	M.7.84	Ja, een positieve insteek. Onze mensen die leren door het te zien. En door succeservaringen. **Positieve insteek** **Succeservaringen**
U vertelde dan zelf dat u ook moeder bent. Maar vroeger heeft u dat dan ook meegemaakt dat er vrouwen zwanger werden. Hoe was het toen om dat mee te maken?	M.7.85	Hoe toen precies dat weet ik niet maar ik realiseer me nu wel dat de problemen die ik als moeder tegen kom, die mijn kinderen tegen komen dat ik denk dat is voor mij al lastig. En daar moet je dan ook nog is beperkt bij zijn. Aan de ene kant denk ik dan zijn ze gelukkig, zien ze ook een heleboel dingen niet. Maar het kind komt daardoor wel heel veel tekort. **Ouders zien problemen niet** **Kind komt tekort**
Je vertelde dat je dan met twee personen op een casus zit zeg maar is dat algemeen beleid binnen de Driestroom?	M.7.86	Ja, binnen BZW, het begeleid zelfstandig wonen wel. Het is niet altijd zo dat je daar dan ook met twee mensen komt. Maar altijd dat je het deelt waar je mee bezig bent met die cliënt. **Je deelt waar je mee bezig bent**
En dat is ook echt dat je iemand krijgt toegewezen?	M.7.87	Ja, meestal werkt het andersom. Er komt een casus binnen. Die hebben die en die vragen welke competenties passen daarbij? Wie past daarbij? Nou dan wordt jij de PB'er en wie past daar dan nog bij als maatje noemen we dat dan. **Wie past bij de casus**

Labels

De geordende labels

Kernlabels

Kernlabel Zwangerschapbeleving cliënten

Beleving van de zwangerschap door cliënten:

Plus	*Min*
Gezellig en fijn om zwanger te zijn 6X C.1.2, C.1.3, C.1.24, C.3.29, C.5.62, C.2.32.1	Moeilijke zwangerschap 2X C.1.16, C.6.1
Niet meer ziek 2X C.3.7, M.3.17.1	In het begin zwaar 2X C.1.40.1, C.3.3
Cadeautjes en belangstelling wel leuk 3X C.3.6, C.4.4, C.4.30	Geen gevoel meer in buik 2X C.2.4, C.2.5
Een hele nieuwe wereld C.5.6	Veel rusten voor de baby C.2.26.2
Bewust van de zwangerschap 3X C.5.7, M.3.17.2, M.3.16.1	Bevalling en misselijkheid minder leuk 12X C.1.19, C.2.3, C.2.32.2, C.3.4, C.3.5, C.4.7, C.4.31, C.6.3, C.6.2, C.6.11.1, C.6.37, M.3.16.2
Kroon op de relatie C.5.24	Oppassen met eten C.4.3
Verder nergens last van 2X C.6.11.2, C.6.21	Moest van alles C.4.26.1

Beleving zwangerschap volgens medewerkers:
Andere beleving zwangerschap M.3.14
In hun beleving is het allemaal leuk 3X M.7.21, M.4.84.2, M.7.22
Kinderen geboren voor hun zelf 2X M.7.80, M.7.23

Kennis die cliënten hebben:
Wist niks C.1.4
Over kinderen wist ik wel C.5.22.1
Over zwanger en bevalling wist ik niet 2x C.5.22.2, C.2.15.2
Eerste keer allemaal nieuw C.6.40, C.6.9.2
In boeken is anders dan werkelijkheid C.2.15.1, C.2.17 2x
Cliënten missen vaak kennis en kwaliteiten M.3.27.2

Waar cliënten hun kennis opdoen:
Ondersteuning van boeken C.2.18
Afgekeken van zus C.5.22.3
Goed luisteren naar verloskundige en ziekenhuis C.5.25

Kernlabel Hulp die cliënten ontvangen van de Driestroom

Hulp die genoemd wordt door cliënten:

Praktisch	*Psychosociaal*
Hulp bij formulieren C.1.17	Hulp: huishouden, praten C.4.22
Post en zoeken van huis 2x C.3.9, C.5.28	Met begeleider over moeilijkheden hebben C.2.39.1
Hulp: huishouden, praten C.4.22	Ze vraagt hoe het gaat C.6.20
Verloskundige belt begeleidster C.3.18	Praten met begeleiding C.5.27
Contact tussen ziekenhuis en begeleiding C.5.47	
Contact psychiatrische hulp en begeleiding C.5.48.2	
Bellen als je wat vergeet C.5.29	
Meegenomen naar de dokter C.5.53.1	
Wat ik niet begrijp vertaald zij C.6.18	
Ze is meer van de financiën C.6.26.1	
Belastingen: snap ik niet C.5.38	

Wat cliënten zeggen over begeleiding die ze ontvangen

Plus	*Min*
Goede steun van begeleider C.2.40	Begeleiding wist weinig over zwangerschap C.4.19
Goede contacten begeleiding C.5.12	Duidelijkheid Driestroom C.5.33.1
Goede begeleiding C.5.51	Op een normale manier uitleggen C.4.27, C.4.28
Kan altijd naar de Driestroom toe C.5.41	Niet veel praten over de zwangerschap C.3.16, C.6.42.1
Fijn als ze er is C.6.19.1	Meer ondersteuning op psychisch gebied C.5.21.1
Kan altijd alles vragen C.6.26.2	Meer ondersteuning over kinderen C.5.21.2
Tevreden over de begeleiding C.5.26, C.5.50, C.3.23, C.3.35	Duidelijkheid nodig C.5.34
Advies begeleiding heeft geholpen C.5.74	Stimuleren C.4.35.2
Erover praten vind ik al heel wat C.6.19.2	Kan er niet tegen als het langs elkaar loopt C.5.49
Red het niet in gewoon maatschappelijk werk C.5.36, C.5.37.1, C.5.37.2, C.5.40	Pakket met wat ze wel en niet kunnen doen C.5.35

Kernlabel Netwerk

Familie volgens cliënten:

Plus	*Min*
Veel hulp van familie C.1.40.2	Familie heeft niet geholpen C.1.13
Zus helpt met baby in bad doen C.2.25	Geen hulp moeder en zusjes C.1.31
Steun aan schoonmoeder en stiefschoonvader 3X C.5.16, C.5.17, C.5.15	Meer contact met opa's en oma's was leuk geweest C.2.29
Steun aan vriend C.5.14	Moeder werkt veel C.3.14
Vriend gaat overal mee naar toe C.3.13	Oma woont ver weg C.3.15
Man hielp in de huishouding of was op het werk C.1.22	Vader overleden C.5.10
Goed met zusje opschieten C.2.16	Aan moeder heb ik niks C.5.11

Reacties naaste betrokkenen van cliënten op zwangerschap:
Moeder: leuk C.3.30
Vriend: vind het wel leuk C.3.32
Moeder: alweer een kind? C.5.56
Schoonmoeder, stiefschoonvader: euforisch C.5.57
Vader en broer zeiden doe het niet C.6.12
Mensen vonden het leuk dat ik zwanger was C.2.31

Familie volgens medewerkers:

Plus	*Min*
Redelijk contact met vader/stiefmoeder M.2.21.1	Familie als een man achter cliënten M.1.42.1
Familie is heel erg belangrijk 2X M.6.43, M.7.78	Familie geen beschermende factor M.1.46.1
	Risico, ouders die niet achter de cliënt staan M.7.31.1
	Risico, ouders die zelf nog een kind wilden M.7.31.2

Netwerk buiten de familie volgens medewerkers:

Plus	*Min*
Liever hulp uit eigen netwerk dan instanties M.3.38.1	Klein netwerk 2X M.2.41, M.1.46.2
Samenwerken met het netwerk M.4.75.2	Geen netwerk M.4.18
Netwerk is belangrijk 7X M.4.77.2, M.6.44, M.4.75.1, M.4.76, M.7.66, M.5.31	Risicofactor: Netwerk M.4.78, M.7.32
	Cliënten uit een sociaal zwakker milieu 5X M.7.33, M.2.21.2, M.1.46.3, M.1.37.2, M.7.67

Partner volgens medewerkers:
Hij heeft een ontzettend goed netwerk, geen verstandelijke beperking M.4.25.2
Bemiddelen tussen cliënt en partner M.6.39
Wel of geen partner scheelt een hoop M.7.28

Kernlabel Factoren

Wonen:
Huis te groot C.1.43
Lastig, geen woning C.3.34
Opgeknapt huis geeft rust C.5.54.3
Babykamer is af C.5.55
Uit huis gezet M.1.39.2
Woonruimte niet wenselijk 4X M.2.25.1, M.1.28.1, M.4.79, M.6.41.1

Financiën/werk:
Geen geld voor een uitzet C.1.26
Had her en der spullen verzameld C.2.33
Weer aan de slag geeft rust C.5.54.2

Risicofactor: Financiën 6X M.4.80, M.2.30, M.2.29, M.1.45.2, M.5.23.1, M.4.81.2

Cliëntfactoren:
Gejat/gehandeld M.1.45.3
Beschadigd door jeugd 2X M.1.58, M.2.23
Drie hulpverleners voor moeder M.2.59
Moeder gaat niet veel de deur uit M.2.64.2
Problematische persoonlijkheid M.4.17
Risicofactor: Dingen die ze gedaan heeft M.4.28
Stress moeilijk te handelen 2X M.4.81.1, M.1.30.3
Complexiteit van het gezin 2X M.6.14, M.6.19.1
Aandacht leren verdelen M.2.34
Emotionele verwaarlozing M.2.35.1
Veel gamen M.2.35.2
Gezondheidsfactoren 8X M.1.31.1, M.7.68, M.1.30.1, M.1.50.2, M.2.31.2, M.2.44, M.1.30.2, M.2.33
Onhygiënisch 4X M.2.27.2, M.2.36, M.2.26, M.1.31.2
Volop risicofactoren M.2.37.1
Allemaal bemoeien met opvoeding M.2.25.2

Houding van cliënten:
Kinderen op nummer een 3X C.2.38, C.2.39.1, C.2.8
Blij met de zwangerschap C.5.62
We hebben het aardig onder de knie C.6.36.2
Het lukte allemaal 4X C.1.37, C.5.2, C.6.32, C.6.36.1
We doen het zelf 3X C.6.23, C.6.27, C.1.11
Begeleiding kon niet veel doen C.4.34

Wil geen andere hulp C.3.24
Zo veel mogelijk zelf doen C.1.14
Doe het zelf C.6.22.1
Wat moeten hun met mijn zwangerschap C.6.22.2
Momenteel voor hun niet veel meer te doen C.6.33
Te druk C.4.26.2
Niet over willen hebben M.1.48.2
Niet meer binnen komen 3X M.1.69, M.2.11.1, M.6.30.2,
In contact blijven 2X M.2.8.1, M.7.20
Risico: niet open staan voor hulp 3X M.3.34, M.5.8, M.4.19
Cliënt wilde niet dat ik mezelf er mee bemoeide M.7.43.1, M.7.15.1, M.7.26, M.7.16, M.4.8.2, M.4.33.2, M.4.82, M.5.8
Ze doen iets met wat je zegt M.2.37.2
Helpende factor: kind op nummer 1 M.5.26
Laten zien een goede moeder te zijn M.7.25.1
Help mij maar M.7.25.2

Kernlabel Mening medewerkers over de begeleiding

Wat medewerkers nu doen

Praktisch	*Psychosociaal*
Met geld omgaan M.7.14	Psychosociale ondersteuning M.1.4.1
Belangen verdedigen 2X M.1.60.2, M.4.87.2	Realiteit naar voren brengen 2X M.1.6.1, M.2.46
Helpen met post/financiën 2x M.2.4.1, M.2.4.2	Adviseren M.1.25.2
Oefenpop MEE 3x M.2.17, M.5.4, M.6.13.2	Veel praten M.2.4.3
Kritisch verslagen lezen M.2.58.1	Mensen bewust maken M.2.5
Meegaan met de cliënt M.7.65, M.3.21.1	In gesprek gaan met cliënten over zwanger zijn M.3.4
Kijken naar welke wegen ze kan bewandelen M.3.24.1	Gesprekken over wat voor moeder ze wil zijn 2x M.3.12.2, M.3.58
Aanpakken financiële problemen, wonen en werk M.3.43	Doorvragen over wat de cliënt voelt M.3.15
Ze moeten het hebben van zien, ervaren, voelen en ruiken M.7.76	Zorgen bespreken M.3.26.1
Hondje inzetten M.5.3	Via de kinderen spelen M.2.28
	Visualiseren en toetsen of men het snapt 2x M.6.38, M.2.20.3
	Wijzen op eigen verantwoordelijkheid 4x M.6.41.2, M.6.36, M.7.13, M.7.30
	Ondersteunen van cliënt 2x M.1.40.2, M.1.49.1
	Wat je ziet benoemen M.2.27.1
	Zo praktisch mogelijk M.2.20.2

Houding van medewerkers naar cliënten toe:
Afstemmen op de vraag van de cliënt M.6.18.1
Hoofdmotto zit in duidelijkheid en afstemming M.6.7
Scharen met je cliënt M.4.87.1, M.1.7.1, M.7.51.2, M.2.58.2, M.1.4.2, M.2.8.2
Respect voor keuzes cliënt M.3.61
Vraag bij cliënt leggen M.1.64.1
Niet altijd meegaan met wat de cliënt wil M.3.29
In contact en gesprek blijven 5x M.3.54.2, M.3.8, M.3.28, M.3.47.2, M.3.37
Niet confronterend M.3.7, M.3.9
Cliënt volgen M.3.6.2
Betrouwbaarheid 2X M.2.57, M.2.56
Humor, luchtig houden M.2.19
Manier, toon waarop je iets zegt M.1.64.2

Open zijn 3X M.1.6.2, M.7.45, M.7.55
Begrip tonen M.1.8.1

Aspecten van de manier van werken van begeleiders :
Jezelf toetsen M.1.14.3
Loslaten M.1.36.1, M.6.37, M.6.42
Duidelijk rollen bepalen 3x M.4.68, M.3.23.1, M.4.30
Weten waarom je iets doet M.7.50.2
Je kent je cliënt M.7.38
Eigen expertise 5x M.2.52, M.4.31, M.7.4, M.7.41, M.7.42
Clustermanager inzetten M.4.41.3
Betrek de gedragsdeskundige erbij 4x M.4.69, M.3.22, M.4.41.4, M.4.7
Helikopterview orthopedagoog M.6.10
Verhaal kwijt kunnen 2x M.5.35, M.5.34
Niet te lang bij een cliënt M.2.70.2
Met collega's delen 6x M.1.19.2, M.1.14.2,M.1.10.2, M.3.45.2, M.3.55.2, M.3.22

Belangen van medewerkers
Verantwoordelijkheidsgevoel 2X M.2.12, M.3.55.1
Verantwoordelijk voor het kind M.7.8.2, M.4.4.2
Verloskundige moet weten dat er begeleiding in zit 3X M.7.56, M.4.46, M.4.44.1
Verloskundige had niet zo veel in de gaten M.4.50
Kraamzorg snapt niks van melding M.4.51
Angst voor je eigen hachje M.4.55
Grote verantwoordelijkheid M.7.8.1
Dubbele rol van de begeleider M.4.12, M.6.28
Een keer in de week daar, hoe laat ik dat los M.5.29
Discrepantie in het IQ M.4.45
Als cliënt niet wil, zijn probleem M.7.13
Omslachtig met allemaal hulpverleners 2x M.6.34.1, M.6.32
Niveau lager dan negen jaar M.1.56
Cliënt moet zorgen wegnemen M.3.47.1
Overschat cliënten niet M.7.70
We verwachten nogal wat van deze cliënten 2X M.7.34, M.6.6
Overschatten van de doelgroep M.4.44.2
Probleem bij jou neerleggen M.2.32

Cliënt over AMK:
Stress door woord AMK C.5.61
AMK een stapje voor zijn 2x C.5.67, C.5.66
Niks in te brengen, rechter gelooft AMK C.5.68
Driestroom is verplicht AMK erbij te halen als de kinderen bij Jeugdzorg zijn C.5.60
IBP rapport opgestuurd naar AMK C.5.64

Medewerkers over AMK:
Door medewerkers gesignaleerde effect van AMK op cliënten:
Bewijzen dat ze het kan M.1.32.1
Verdriet, leed, boosheid M.1.52.1
Strijd tussen instanties en ouders 2X M.1.60.1, M.2.7.1
Hoe zorg je dat kinderen niet uit huis worden gezet M.3.13
Bang dat wij hun kind afpakken 2X M.4.84.1, M.7.15.2
Angst AMK 3X M.5.20, M.5.24, M.5.25

Spanningsveld melding AMK:
Bepalen of zij een goede moeder is M.4.61
Ziek van geweest M.4.63

Ouder en kind notitie 2X M.4.4.1, M.4.6.1
Driestroom: keuzes maken over melding 4X M.7.59, M.4.13, M.7.47, M.1.18.2
Manager doet melding: 2X M.4.14, M.4.58
Melding is wel goed geweest M.4.86.2

Ideeën van medewerkers
Samen met ambulant kinderen een pakket bieden 5x M.6.20, M.6.19.2, M.6.15, M.6.11.3, M.6.23
Moeders met een baby elkaar ontmoeten 3x M.7.73, M.7.69, M.7.77
Goed geschoolde medewerkers M.2.49
Voldoende kennis, middelen voor medewerkers M.3.51
Opleiding intensieve ambulante gezinsbegeleiding M.3.54.1
Casemanagement M.4.67